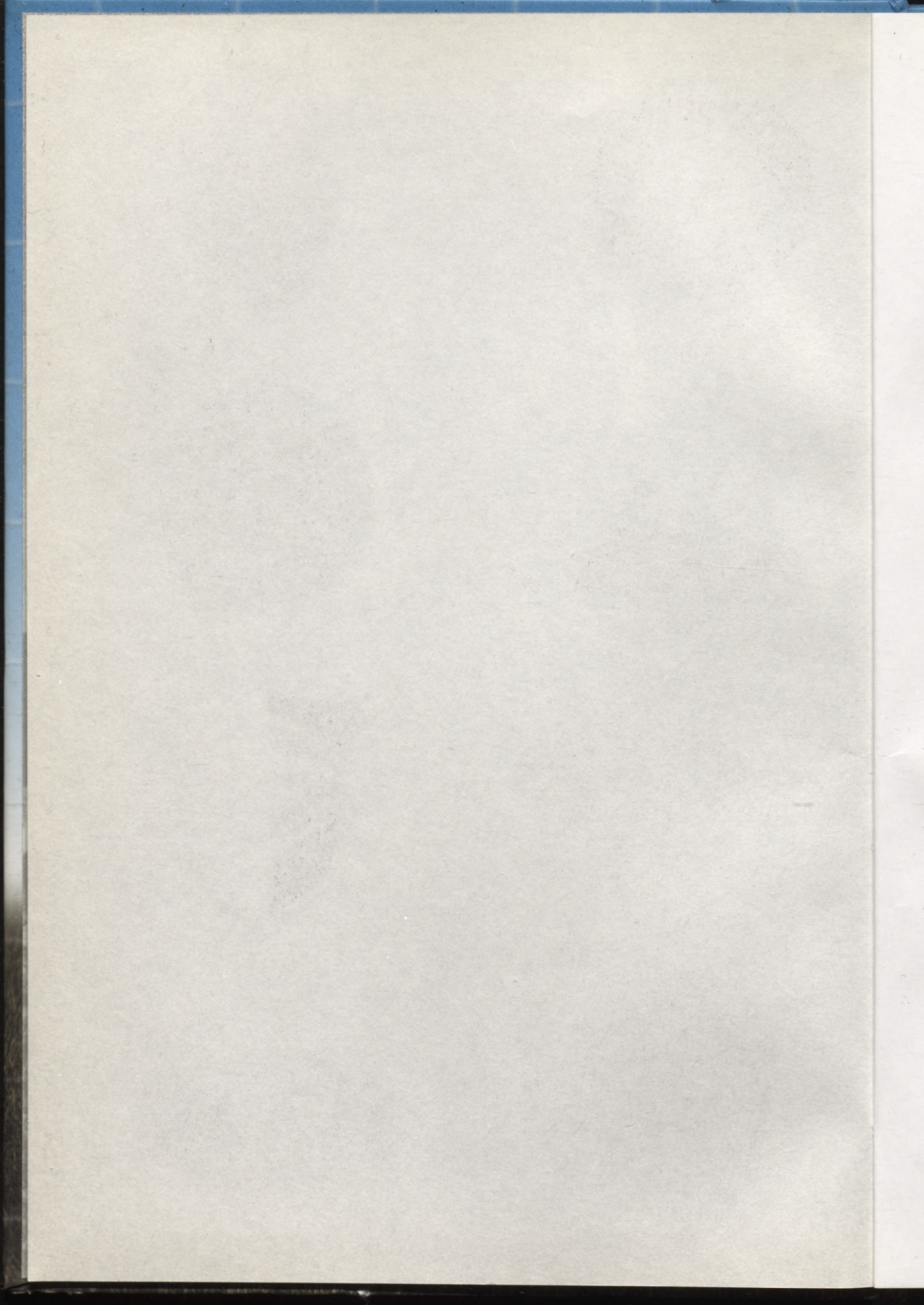

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

Latvijas
Futbola
Savienība
1921

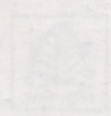
L
49

LATVIJAS
FUTBOLA
VĒSTURE

21

LATVIJAS
FUTBOLA
VĒSTURE

Latvijas Futbola federācija

LIBRARY
UNIVERSITY OF TORONTO
1827 ST. GEORGE STREET
TORONTO, ONTARIO

THE NEW
FUTBOL
CLUB

THE NEW FUTBOL CLUB

L 2000-5
153

L
496

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

Sastādījis Miķelis Rubenis

2000

03000 18252

Autori

Mikēlis Rubenis,
Ivars Brīvers, Arnis Ērmanis,
Valerijs Karpuškins, Aivars Beldavs

Konsultants

Vadims Ulbergs

Fotogrāfijas

Zigismunds Zālmanis, Ivars Ernestsons,
privātpersonu arhīvi

Grāmatas izdošanu atbalstījuši

Skonto, Latvijas Futbola federācija,
Vilnis Straume, i/u Irina,

 MŪSA MOTORS GRUPA

Grāmatas veidošanā piedalījušies

Maksis Levitanuss, Juris Zuntners, Ēvalds Liepiņš, Andžils
Remess, Oļģerts Birzgalis, Romans Lajuks, Harijs Āboltiņš,
Aleksandrs Senkovs, Ādolfs Supe, Pēteris Pultraks, Jānis
Blumbergs, Gunārs Akerbergs

Mākslinieks Gints Roderts

Datorsalikums Edmunds Gvido Zvaigzne

S A T U R S

Latvijas Futbola federācijas prezidenta Gunta Indriksona uzruna	7
Ievads	9
Ceļš uz latviešu klubiem	15
Valstsvienības 99 spēles (1922.–1940.)	27
Pusgadsimtu bez valstsvienības (1941.–1991.)	65
Atgūtā neatkarība – logs uz futbola Eiropu un pasauli	167
Latvijas futbols gadu gaitā (statistika, komentāri)	219

CLIPPING - NORTH HAVEN

Katram sporta veidam ir sava vēsture, un tāda ir arī Latvijas futbolam. Tā nebūt nesākās ar 1921. gadu, kad tika nodibināta Latvijas Futbola savienība (LFS), nedz arī ar 1922. gadu, kad mūsu valsti uzņēma Starptautiskajā Futbola federācijā (FIFA). Futbola vēsture sākās no saknēm, no pirmsākumiem, un Latvijai tie saistās ar 1906.–1907. gadu.

Periods līdz 1922. gadam ir aprakstīts dažādos preses izdevumos, taču plašākai futbola sabiedrībai zināms maz. Tagadējai vidējai paaudzei un īpaši jaunatnei ir visai neskaidrs priekšstats par futbolu Latvijā līdz 1940. gadam, kaut arī tālaika valstsvienība piedalījās 99 starptautiskās spēlēs. Šis senās Latvijas futbola tradīcijas liek pievērsties kvalitātei šodien un nākotnē. Tāpēc pirms trim gadiem LFF izstrādāja visaptverošu futbola attīstības programmu, īpašu uzmanību pievēršot jaunatnes piesaistīšanai, izveidojot mūsdienīgus apstākļus treniņiem un spēlēm. Pirmie rezultāti: uzcelta Olimpiskā futbola halle Rīgā, izveidoti 12 laukumi ar mākslīgo segumu Rīgā, Liepājā, Daugavpilī u. c. Šogad tādu būs vēl 10 valsts dažādos reģionos. Notiek jaunu stadionu un apsildāmu laukumu celtniecība un rekonstrukcija – “Skonto” un “Daugavas”, kā arī Ventspilī, Liepājā, Daugavpilī. Notiek treneru kvalifikācijas paaugstināšana, aug Latvijas čempionāta līmenis un prestižs. Pamazām jaunā kvalitātē aug klubi un valstsvienība, un mūsu spēlētājus arvien vairāk atpazīst futbola pasaulē.

Padarīts nav maz, taču darāmā vēl ļoti daudz, lai Latvijas futbolā izaugtu jauni Pētersoni un Pahari, Vanagi un Astafjevi, Jēgeri, Smirnovi, Ulmaņi un Straumes, Starkovi, Miļevski un Bleideli.

Aicinu ikvienu, kas šobrīd saistīts ar futbolu un kam šī spēle nav vienaldzīga, darīt visu, lai tuvākā nākotnē futbols arī Latvijā ieņemtu to vietu, kāda tam ir jebkurā civilizētā valstī.

Cerībā uz veiksmīgu sadarbību Latvijas futbola vēstures turpmākajā veidošanā

Guntis Indriksons,
Latvijas Futbola federācijas prezidents

- Futbols vienlaikus ir spēle, uzvedums un bizness.
- Futbols nav prognozējams un tā atkārtojums iespējams tikai videoierakstā.
- Futbolā galvenais ir kolektīvs, vienība, taču arī viens spēlētājs var izšķirt sacensības iznākumu un pat komandas likteni.
- Nekas nav nopietnāks par futbola spēli.
- Treneris ir kā orķestra diriģents. Ja būs labi spēlētāji, būs laba komanda.
- Ja ārsts zina tikai medicīnu, bet vairāk neko, tad viņš nezina arī medicīnu. Tas pats attiecināms uz futbola treneri. Zināt tikai futbolu – tas ir par maz.

Vadims Ulbergs,
Rīgas Futbola kluba (RFK) spēlētājs, “Dinamo” kapteinis,
Rīgas “Daugavas” treneris

Futbola līmenis Latvijā pirms kara bija augstākā līmenī nekā pēc kara, neskatoties uz to, ka iedzīvotāju skaits Latvijā bija daudz mazāks un futbolisti bija amatieri. Pamats tam bija, ka neorganizēts brīvdabas futbols starp zēniem un jauniešiem bija ļoti izplatīts, un futbols starp citiem sporta veidiem stāvēja pirmā vietā. Neraugoties uz to, ka nomalēs bija daudz vietas, kur varēja spēlēt, arī Vērmanģdārzā un Esplanādē nebija aizliegts spēlēt.

Futbolisti Jurgens (vārtsargs), Vestermans, Vanags, Freimanis (un varbūt bija vēl kāds) spēlēja Rietumeiropas profesionālajās komandās. Savā laikā Vanags man teica, ka Latvijas valsts komandas spēlētāji atbilst Eiropas profesionālo komandu līmenim.

“Iesākums tam, kam jāsasniedz visaugstākās virsotnes, ir pašā apakšā, sīkā sēklā, vārgā saknē! Tas, kas neskatās nākotnē, paliek uz vietas un tāpēc atpaliek.”

Maksis Levitanuss,
Latvijas valstsvienības un “Daugavas” futbolists,
meistarkomandas un jauniešu treneris

Ievads

Futbols. Savas popularitātes dēļ tas izkāpis no senas un parastas sporta spēles rāmjiem, no bumbas dzišanas no vieniem vārtiem uz otriem, no tautas spēles pārveidojies par uzvedumu, šovu, biznesu, pat sociālu parādību un dzīves sastāvdaļu. To spēlē miljoni, bet skatās un pārdzīvo miljardi. Ne velti Starptautiskā Futbola federācija (FIFA) apvieno 205 valstis, no kurām 195, arī Latvija, pieteikušas savu līdzdalību pasaules čempionāta kārtējā ciklā. 51 valsts ir Eiropas Futbola savienībā (UEFA).

2004. gadā pasaules futbols atzīmēs apaļus 100 gadus, kopš FIFA dibināšanas. Gatavojoties sporta spēļu karaļa lielajai jubilejai, FIFA ir griezies pie visām šīs organizācijas dalībvalstīm ar vēstījumu – aicinājumu paziņot, kas veikts nacionālā futbola vēstures pētījumu un izdevumu jomā.

Taču šī grāmata nebūt nav radusies FIFA pēdējā ierosinājuma rezultātā. Fanātisku cilvēku – ne jau īpašu futbola vēsturnieku – statistiķu, žurnālistu vai citu speciālistu grupa, bet visatšķirīgāko profesiju pārstāvji – gan neatkarīgi viens no otra, gan kopīgi – futbola pārņemti, gadiem pierakstīja, krāja rezultātus, rakājās pa avīzēm, arhīviem, bibliotēkām, rakstīja, grieza un limēja lētos albumos, zvanījās, satikās, strīdējās, salīdzināja, meklēja kļūdas un taisīja tās no jauna, noskaidroja un daudz ko arī nenoskaidroja. Un tā gadiem un gadu desmitiem ilgi, pat nedomājot (un necerot), ka jebkad to visu (vai vismaz daļu) izdosies apkopot un laist pasaulē vienos vākos. Par to varēja tikai klusībā sapņot. Bet arī tad vēl uzmācās komplekss: vai mēs protam un gribam lepoties ar Latvijas futbolu, ja tā vēsturē nav tik panākumiem bagātu rezultātu, kādi, piemēram, ir basketbolistiem vai hokejistiem?

Taču futbolu nevar salīdzināt ne ar ko. Jo futbols ir salīdzināms tikai ar futbolu. Ar to, kā attīstījies, ar to, kāds tas ir kaimiņvalstīs, Eiropā, pasaulē. Bet, lai to izdarītu, ir jāzina savas valsts futbola vēsture. Katrs futbola laika posms, gads, mēnesis, pat katra spēle ir neatkarīgam un neaizmirstamam emociju, pārdzīvojumu un atmiņu vilnis. Tas pamazām noplok, taču pat no paaudzes uz paaudzi pārstāstītais, lasītais, dzirdētais pārtop leģendās. Futbols bez leģendām ir kā jebkurš gardums bez garšvielām. Taču pat ekoloģiski vistīrākais futbols bez tradicionālajām leģendām futbola vēsturē paliek kā vissausākā statistika: komandas, gadi un dienas, rezultāti un vārti un, protams, galveno varoņu – futbolistu – uzvārdi. Viņu rekordi, klubi, dzimšanas un visbeidzot miršanas gadi.

Bet futbola leģendas ir nemirstīgas, jo ir mūžīgas. Tieši tās stabili uztur pie dzīvības futbola hamletisko jautājumu: kad spēlēja labāk? Toreiz vai šobrīd?

Visu laiku un visu valstu futbola fanu vecākā paaudze neielaižas nekādās diskusijās, jo (no pieredzes taču!) skaidri zina: agrāk spēlēja labāk. Jo tikai vecākā paaudze savām acīm ir redzējusi, pieredzējusi sava laika meistarus un laikam tāpēc salīdzinājums ir kategoriski vienpusīgs: tehnika bijusi augstāka, bet sitieni vai laužu vārtu stabus. Oponentiem atliek neizpratnē tikai paraustīt plecus: toreiz trenējās tikai pāris reižu nedēļā, nebija treniņu, zinātnes, medicīniskās apkāpes, nemaksāja pasakainas naudas utt. Progresējuši taču visi sporta veidi, vai tad futbols būtu vienīgais regresējošais?

Lai par to strīdas veseli! Jo arī šīs mūžīgās salīdzināšanas diskusijas ir

varens dopings senajam, bet vienmēr tik jaunajam, aizrautīgajam, stresainajam futbolam. Strīdi, leģendas, uzvaras un zaudējumi, tiesnešu kļūdas, skaisti vai neloģiski vārti, netaisnīgs rezultāts – tā visa ir futbola dzīvības sula, sporta karaļa dzīvīguma un jaunības eleksīrs. Ne velti šobrīd ar futbolu “slimo” ne tikai vienkāršā tauta, bet arī valstsvīri, prezidenti un senatori. No bezdarbnieka līdz ģenerālim. Pasaules politiķi jau sen ir sapratuši, ka parādīties futbola spēlēs ir prestiži, tas nozīmē būt tautā un arī kontaktēties ar saviem vai citvalstu kolēģiem, opozicionārus ieskaitot. Kādā no UEFA semināriem tika izteikta sakramentāla frāze: “Politīķis, kas ignorē futbolu, nevar cerēt uz ilgu savas nodarbes mūžu.”

Attīstītās (un pat ne visai arī) valstīs starptautisko futbola spēļu un savas valsts futbola ignorēšana tiek uzskatīta par dziļu provinciālismu.

Tomēr, kas attiecas uz sakramentālo jautājumu, kad un kas spēlēja labāk, šajā grāmatā atbildi neatrast. Jo sporta vēsture ir notikumi, gadi un skaitļi, bet ne filozofiski, neargumentējami salīdzinājumi.

Tāpēc vispirms atskats futbola sākumos pasaulē un Latvijā.

Pasaulē

Olivers Kromvels – futbolists?

Par futbola dzimtenes vietu viss ir skaidrs – Anglija, bet par jaundzimušā vecākiem sporta vēsturnieki vēl strīdas, rakstos atrodamās ziņas ir pretrunīgas. Kura valsts gan negribētu lepoties kā populārākās sporta spēles pirmsācēja? Tāpēc – jo jaunāks pētījums, jo dziļāk tas iesniedzas. Šādi dziļurbumi futbola iegulu virzienā sniedzas ne tikai gadsimtos, bet pat gadu tūkstošos.

Tā, piemēram, japāņu hronikas stāsta, ka jau pirms 4000 gadiem Japānas ķeizara Kemari galmā spēlēja “bumbu spēle”. Piedalījusies gan tikai viena komanda, bet spēlētāju uzdevums bijis ar kājas sitieniem nepārtraukti turēt bumbu gaisā. Spēles laiks ticis skaitīts ar smilšu pulksteņiem. Bet mūsdienu futbola nodibinātāji angļi apgalvo, ka IX gadsimta dzejnieks Viljamss Frišstefens savās vārsnās pieminējis zēnus, kas gavēna laikā plāvās ārpus pilsētas spēlējusi bumbu. Laukuma vidū tā uzņemta gaisā, un komandu uzdevums bijis nogādāt to uz saviem vārtiem. Spēles risinājušās arī šaurajās pilsētu ieliņās, vēlāk – tirgus laukumos. Cīņas karstumā nav taupīti nedz loģi, nedz durvis...

1313. gadā Eduards II šo spēli aizliedzis, jo tā nodarot daudz ļaunuma. No franču hronikām izriet, ka futbols bijis populārs jau 1355. gadā. Ballēs tikai tie vīrieši drikstējuši lūgt dāmas uz deju, kuri piederējuši pie uzvarētāju komandas. Taču pēc 20 gadiem futbolu aizliedza arī Francijā, jo šī spēle radot “pārmērīgu prieku tautā”. Aizliegums nepastāvēja ilgi. Ar futbolu aizrāvās pat svētie tēvi. 1395. gadā kāds Riksenas klostera abats izdeva īpašus “futbola mākslas” noteikumus. Abats bijis jūsmīgs spēles piekritējs un katram jaunam mūkam licis uzdāvināt celles biedriem vienu bumbu...

Francijā futbolu spēlēja ielās, un garāmgājēji ar interesi noraudzījās cīņās. Spēles uzdevums – iesist bumbu noteiktā apzīmētā vietā. Komandā bijis no 20 līdz 40 spēlētāju.

1490. gadā Itālijā bumbas spēlē piedalījušies pat augstmaņi. Džovanni de Bardi raksta, ka 1580. gadā bumbu bijis atļauts sist ar dūri un arī ar kāju. Spēlētāji izvietojušies četrās rindās, pavisam to bijis divdesmit

septiņi – 15 uzbrucēji, 5 pussargi, 4 aizsargi un 3 (!) vārtsargi.

Sers Stenlijs Rouzs, futbola arbitrs, anglis, ilggadējs FIFA prezidents, šķiet, ieviesis zināmu skaidrību miglainajā futbola prioritātes jautājumā. Pēc Rouza domām, futbola priekštece bijusi Romas leģionāru spēle Britānijā. To lietoja kā kara treniņu. Uzdevums vienkāršs: ar jebkuriem paņēmieniem jāiedabū bumba starp diviem stabiem. Atļauti bija jebkuri pretpaņēmieni. Apmēram V gadsimtā šī spēle izzuda reizē ar romiešiem, taču tā saglabājās lauzu atmiņā. Itālijā, Florencē, tirgus laukumā reizi gadā sacentās kaimiņu kopienas komandas, kas bija tērpušās atšķirīgos tērpos.

Kad XVII gadsimtā Kārļa II piekritēji aizbēga uz Itāliju, viņi tur iepazīnās ar šo spēli, un, kad Kārlis 1660. gadā atkal atgriezās tronī, atveda spēli uz Angliju, kur tā kļuva par galma spēli. 1681. gadā noticis pirmais mačs pēc noteikumiem, un, kaut arī karaļa komanda zaudējusi, viņš pasniedzis dāvanu vienam no labākajiem pretinieka spēlētājiem. Tā futbols ticis oficiāli atzīts, un tā pasniegta pirmā balva par sportisko sniegumu futbolā...

Pirmie rakstītie futbola noteikumi izdoti Anglijā 1848. gadā. Tos nosauca par Kembridžas noteikumiem, un tie kļuva par mūsdienu futbola spēles noteikumu pamatu. Pasaules vienīgajā futbola muzejā, kas atrodas Hitčinas pilsētīnā Anglijā, starp daudzajiem eksponātiem un dokumentiem ir arī kāds, kas stāsta par ielu spēlēm Londonā ar paša Olivera Kromvela piedalīšanos.

Primitīvais futbols sevišķi attīstījās Anglijas skolās. Bija vairāki patstāvīgi futbola paveidi, taču visus tos varēja sadalīt divās diametrāli pretējās grupās. Vienā bija tie, kas atzina spēli ar rokām un kājām (Regbijas koledža), otrā – tikai ar kājām (Ītonas koledža). Pirmie deva priekšroku ovālai, otrie – apaļai bumbai. Ītonieši savas komandas sastāvā noteica 11 spēlētājus. Pamazām radās pirmie futbola klubi. Pats pirmais – Šefildas klubs tika dibināts 1855. gadā. Klubu skaita pieaugums radīja nepieciešamību apvienoties, izstrādāt noteikumus, rīkot sacensības utt.

Un tā 1863. gada 26. oktobrī Londonas krodziņā "Brīvais cilvēks" sapulcējās 11 klubu pārstāvji, lai apvienotos biedrībā, ko nosauca par "Futbola asociāciju". Šis datums un Londona tad arī uzskatāmi par oficiālo futbola dzimšanas laiku un vietu. Vai gan citādi, sporta spēļu karaļa simtgadi atzīmējot, 1963. gada 23. oktobrī Londonā būtu noticis mačs starp Anglijas un pasaules izlasēm? Pasaules "zvaigžņu" komandā lieliski spēlēja Levs Jašins, taču angļiem izdevās uzvarēt (ar 2:1), it kā simboliski apstiprinot šīs spēles "autortiesības".

*Pirmā starptautiskā spēle futbola vēsturē:
Skotija – Anglija 0:0, 1872. gada 30. novembris*

Jaundibinātā "Futbola asociācija" ar savu darbību faktiski panāca regbija atdalīšanu no futbola. Kad tika balsots par futbolu bez roku palīdzības, t. i., par spēli tikai ar kājām, regbistu pārstāvis demonstratīvi atstājis sēdi...

"Karaļa" dzimšanas apliecībā – 1863. gada noteikumos rakstīts: "Katrs uzbrukums spēlētājam ir taisnīgs, pareizs, taču aizliegti šādi paņēmieni: pretinieka aizturēšana un grūšana ar rokām, kājas aizlikšana priekšā, speršana ar kāju." Ar taisnīgu uzbrukumu domāta pretinieka grūšana ar plecu, neņemot palīgā rokas vai kājas. Šie galvenie futbola spēles principi godam izturējuši gandrīz 140 gadu ilgo laika pārbaudi. Protams, vai katram no mūsdienu futbola noteikumu 17 paragrāfiem ir sava ieviešanas, precizēšanas un evolūcijas vēsture. Minēsim tikai dažus no tiem. Futbola rītausmā vārtus veidoja divi stabi, 1866. gadā starp stabu augšgaliem novilkta virvi, un tikai pēc desmit gadiem to nomainīja koka pārliktnis. Vārtu tīkls parādījās 1891. gadā, tajā pašā laikā ieviesa augstāko soda mēru – 11 m soda sitienu. Jā, bet kur tad ir visu futbola komandu nelaimju un neveiksmju galvenais vaininieks, futbola cienītāju vismazāk cienītais spēļu dalībnieks – tiesnesis? Sākumā it ļoti varēja iztikt bez viņa. Par noteikumu ievērošanu rūpējās abu komandu kapteiņi. Taču, spēles ātrumam un asumam pieaugot, kapteiņu starpā sākās strīdi, tāpēc tika uzaicināts novērotājs (referi), kas spēlē nejaucās, bet izšķīra strīda jautājumus. Taču arī viens referi galā vairs netika, un viņam palīgā izraudzīja otru. Divi referi – tas bija ļoti labi, taču arī viņu domas arvien biežāk dalījās. Tāpēc 1891. gadā laukumā parādījās viens tiesnesis – galvenais, bet abi novērotāji atvirzījās uz laukuma sānu līnijām un ar laiku pārvērtās par mūsdienu līnietiesnešiem (asistentiem).

1872. gadā notika pirmais starptautiskais mačs: spēlēja angļi un skoti. Pasaulē pirmā futbola mača biļete glabājas Skotijas Futbola federācijā, un Latvijas delegācijai to bija iespējams apskatīt 1998. gada oktobrī, atrodoties Glāzgovā uz Skotijas – Latvijas spēli.

Jau tajā – senajā futbolā pretinieki centās cits citu pārsteigt ar taktiku. Angļiem, piemēram, bija septiņi uzbrucēji un tikai viens pussargs, divi aizsargi un vārtsargi. Skoti angļus pārsteidza, jo pussargu līnijā (laukuma vidū) viņiem bija divi spēlētāji un tikai seši uzbrucēji. Tomēr vārti netika gūti – 0:0.

Taktika varēja būt (un ir vēl tagad) katras komandas “firmas noslēpums”. Tā ir pilnīgi atšķirīga, turpretī spēles noteikumi un to traktēšana prasīties prasījās pēc vienvēidības un konsekventas ievērošanas visās pilsētās un valstīs. Lai koordinētu futbola starptautisko attīstību, rīkotu sacensības un turnīrus, 1882. gadā tika nodibināta Starptautisko Futbola asociāciju pārvalde, bet 1904. gadā pēc Francijas ierosinājuma – Starptautiskā Futbola savienība (FIFA). Tajā iekļuva septiņas valstis: Francija, Beļģija, Holande, Zviedrija, Šveice, Dānija un Spānija.

Latvijā

Pati Latvijas vēsture (tās krasie pagriezieni) ir sadalījuši mūsu futbola trijos posmos, un katram no tiem ir savs sākums. Pirmais – no dzimšanas līdz 1940. gadam, otrais – bez valstsvienības (no 1945. līdz 1991. gadam) un trešais no 1992. gada (valstsvienības atjaunošana un atgriešanās Eiropas un pasaules futbola aprītē).

Vairāk nekā 90 gadu ilgajā Latvijas futbola vēsturē īpašu vietu ieņem trīs virsotnes, uzplaukuma un īpašas popularitātes periodi. Tie ir brīvās Latvijas 1936.–1938. gads, divkārtēja “Daugavas” iecelšana PSRS virslīgā (1949. un 1960. gads) un trešais – 1967. un 1985. – 1986. gada skalā, uzstājīgā “Daugavas” klauvēšana pie PSRS augstākās līgas durvīm.

Ceturtās virsotnes iekarošanu laiks uzticējies tagadējai jaunajai paaudzei – valstsvienībai un klubiem, sākot ar 1992. gadu.

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

Ceļš uz latviešu klubiem

Par futbola attīstību un popularitātes izaugsmi gadu gaitā Latvijā, šķiet, strīdu nav pat starp sporta vēsturnieku visdažādāko paaudžu pārstāvjiem. Ja nu vienīgi kāds datums, gads vai spēles rezultāts turpu šurpu. Bet arī šīs atšķirības vai kļūdas nevajadzētu uzskatīt par veselās paaudzes neprofesionālu darbu. Jo cik gan Latvijā vispār ir (un cik var būt !) sporta vēsturnieku. Ne kurš katrs žurnālists vai sporta veida statistiķis uzskatāms par vēsturnieku, kurš turklāt strādātu profesionāli. Pat basketbola vēsturnieki nav vienojušies par Latvijas groza bumbas precīzu dzimšanas dienu. Taču par to viņiem neviens nepārmet vēstures pārtaisīšanu tāpēc, ka ļoti gribas atzīmēt jubileju gadu agrāk vai vēlāk.

Futbolā 1986. gadā tika atzīmēta Latvijas futbola 80 gadu jubileja. Jā, preses un arhīva materiāli liecina, ka pirmais futbola klubs Latvijā dibināts gadu vēlāk – 1907. gadā. Taču 1906. gadā sporta apvienība “Keizarmežs” sarīkoja sporta svētkus, kuros spēlēts arī futbols. Bet vēl pirms tam – 1905. gadā notika kājbumbas paraugtreniņi. Ja prese vai afišas par to vēl nevēstīja, tad varbūt neprofesionāli nostrādāja avīžnieki vai organizatori. Varbūt pēdējie nemaz negribēja lieku skaļumu, pirms auglis nav nobriedis. Arī bridžu vai golfu Latvijā vispirms spēlēja neoficiāli, pirms to sāka afišēt. Tāpat kā dāmu futbolu vai hokeju.

“Arī atmiņas ir sava laika dokumenti,” – tā par vēsturiskajiem notikumiem izsakās vēsturnieks Elmārs Pelkaus. Bet kāpēc apšaubīt Latvijas futbola vēstures liecinieku un veidotāju Jura Redliha (Raiskuma) un pirmās latviešu komandas (kluba) “Amatieris” dalībnieka Miķeļa Cukura atmiņas un versijas, ko viņi stāstīja un rakstīja jaunākajām paaudzēm 60. gados, pie skaidra prāta un veselības esot? Tāpēc neuzskatīsim par traģēdiju vai vēstures viltošanu, ja Latvijas futbola simtgadi atzīmēsīm 2006. vai arī 2007. gadā.

R.V. „UNION“.
 Sonnabend, den 26. Juli, von 6 Uhr Abends an und Sonntag, den 27. Juli, von 3 Uhr Nachm. an in Majorenhof. Ende der Flussstrasse:
Grosse Fussball-Wettkämpfe
 St. Petersburg contra Riga.
 Entrée 50 Kop., Schüler und Kinder 30 Kop.
Musik.

Sport-Verein „Kaiserwald“
Fussball-Sektion.
 Sonntag, den 26. August, u. d. Montag, den 27. August:
„Finnland—Riga“
Grosse Fussball-Wettkämpfe.
 Sonntag, 4 Uhr nachm.:
 Finnland gegen Rigaer Fussball-Liga (Elite).
 Montag, 5 Uhr nachm.:
 Finnland gegen Fussball-Sektion Kaiserwald I.
 Preise der Plätze:
 Sonntag: I. Platz 1 Rbl., II. Platz 50 Kop., II. Platz (Schüler) 30 Kop. | ohne Platzanwiesung 50 Kop., Schüler 30 Kop.
 Mitglieder-Karten haben keine Gültigkeit.

Pirmās futbola afišas Rīgā

Anglis – Latvijas futbola tēvs

1859. gadā Rīgā tika dibināta Mednieku apvienība, kurai drīz vien pievienojās tajā pašā gadā dibinātās Vingrotāju, Airētāju un Burātāju apvienības. Latvijā pakāpeniski veidojās sporta bāzes un sporta spēļu sekcijas, vispirms Rīgā, tad arī Liepājā un Jelgavā.

Rīgā lielākā daļa iedzīvotāju bija latvieši, ne mazums vāciešu un krievu, puslīdz oficiāli tika runāts vāciski, bet futbola aizsācēji un ieviesēji bija angļi.

Līdz ar “Salamandras” metālapstrādes rūpnīcas atklāšanu 1899. gadā Rīgā šeit dzīvojošie angļi uzskatīja par pienākumu rūpēties par futbola popularizēšanu. “Salamandra” bija britu īpašums, un to vadīja vairāki britu ierēdņi. Tās tuvumā tika iekārtots laukums, kurā varēja spēlēt futbolu. Britu kopienas futbolisti Rīgā parasti rīkoja futbola sacensības ar Rīgas ostā pietājušo britu tirdzniecības kuģu matrožiem.

Savukārt pirmais pieminēšanas vērtais futbola aktivitāšu pasākums norisinājās 1905. gadā, kad sporta apvienība “Keizarmežs” (Kaiserwald) saviem biedriem Rīgā izveidoja sporta spēļu sekciju un sarīkoja vairāku futbola treniņu paraugdemonstrējumus.

1906. gadā s/a “Keizarmežs” rīkoja samērā lielus sporta svētkus, iekļaujot arī futbola sacensības, kuras prese atstāja bez ievērības. Vērienīgi organizētu futbolu presē atspoguļoja tikai 1907. gadā. Vairākas Rīgas avīzes ziņoja, ka š.g. 30. aprīlī Rīgā dzīvojošie briti un citas ieinteresētas personas tiekas viesnīcā “Imperial” un diskutē par nozīmīgu jautājumu – pirmā futbola kluba dibināšanu Rīgā”. Dažas dienas vēlāk tika atzīmēts: “Jaunā apvienība ir dibināta un varētu tikt uzņemta kādā no s/a “Keizarmežs” sekcijām.” Tomēr “Keizarmeža” valde šo lūgumu noraidīja, tāpēc jaunais sporta klubs ilgāku laiku bija bez savas apvienības.

1907. gada rudenī “Salamandras” ierēdņi nolēma kaut ko darīt futbola attīstības labā un nodibināja pirmo futbola komandu Rīgā, kuras nosaukums bija “British Football Club” (BFC). Sākumā šai komandai nebija citu pretinieku kā vien angļu jūrnīeki, tāpēc angļu fabrikanti izšķīrās par nākamo soli – futbola spēles popularizēšanu vietējās sporta biedrībās. Paralēli BFC izveidei par futbola spēlēšanu izlēma arī riteņbraukšanas apvienība “Union”, kas izveidoja tāda paša nosaukuma futbola komandu, par kuras treneri un kapteini uz trim gadiem piekrita kļūt kādreizējais s/a “Keizarmežs” biedrs Herolds Trevanens Holls (1884–1943), britu uzņēmējs un viens no BFC dibinātājiem. Viņu tad arī var uzskatīt par Latvijas futbola tēvu. H. T. Holls līdz pat 1921. gadam aktīvi spēlēja Rīgā. Savukārt 1908. gada janvārī tika publicēts pārskats par sasniegumiem sportā 1907. gadā Latvijā. Tajā tika atzīmēts, ka jaunā britu apvienība vēl ļoti maz ir darijusi Latvijas futbola attīstības labā. Arī 1908. gada pirmajā pusē bija maz futbola pasākumu, bet jūlijā avīzes ziņoja sensacionālu jaunumu – r/a “Union” sarunājusi divas futbola spēles starp Rīgas un Sanktpēterburgas sporta klubiem.

Lūk, kā šo pirmo lielo futbola notikumu reklamēja avīze "Rigasche Zeitung" (1908. gada 5. augusts):

"Laukums, kurā notiks futbola spēle starp mūsu godājamiem Pēterburgas viesiem un Rīgas komandu, atrodas Majoros, lielā pļavā Upes ielas galā..."

Un tālāk: "Futbolu spēlēs divas partijas, pa 11 cilvēkiem katrā. Lieta pastāv iekš tam, lai iesistu vārtos lielu bumbu. Bez futbolistiem uz laukuma jābūt tiesnesim, kurš svilpj..."

Latviešu avīze "Latvija" rakstīja šādi: "Vienpadsmit pēterburdiešu spēlēs pret vienpadsmit rīdziniekiem. Redzēsim, kurš kuru..."

Abas spēles notika Majoros 8. augustā (pēc vecā stila 26. jūlijā). R/a "Union" sastāvā tika iekļauti vairāki BFC futbolisti, un šajā spēlē piedalījās: Šulcs – Vūds, Tailers – Šmits, Holls, Džefrijs – Kenans, Velšs, Džonss, Dikensons, Krovšovs.

Lai gan rīdzinieki bija lēnāki, viņiem bija laba sitienu tehnika un viņi nekautrējās izcelties ar labiem tālsitieniem, par ko "St. Peterburg" vīri bija acīmredzami pārsteigti. Par spīti tam uzvarēja viesi (6:2). Otrs mačs, kurā krievu komanda uzvarēja vēlreiz (3:1), notika nākamajā dienā un bija vēl interesantāks, kaut arī skatītāju bija nedaudz.

Lai gan rīdzinieki piedzīvoja divus zaudējumus pēc kārtas, parādītā spēlētprasme bija atstājusi patīkamu iespaidu un interese par futbolu bija ierosināta. Vietējās avīzes publicēja rakstus par futbolu un tā notikumiem, kā arī sniedza jaunāko informāciju par futbolu Sanktpēterburgā un Maskavā.

1908. gada augustā s/a "Keizarmežs" vadībā Rīgā tika rīkots sadraudzības kausa izcīņas turnīrs – kausa ieguvējs driktēja saukties par Rīgas meistarū, kauss tika nosaukts Ādofla Aghtes vārdā un guva lielu s/a "Keizarmežs" dibinātāju atzinību. Jau 13. septembrī (pēc vecā stila 31. augustā) notika Aghtes kausa izcīņas turnīra pirmā spēle starp BFC un r/a "Union". "Union" sastāvā spēlēja: Adors – Farnests, K. Šulcs – V. Jakobsens; H. T. Holls, Lonergans – H. Baumans, O. Līts, Adlers, J. Muntels, J. Jakobsens, BFC zili baltās krāsas pārstāvēja: Šulcs – Tailers, Adisons – Džefrijs, Vūds, Smits – Krovšovs, Dikensons, Džonss, Gartens. Lai gan BFC komanda uz spēli ieradās tikai desmit vīru sastāvā, tā uzvarēja pārliecinoši (5:0). Arī atbildes spēle 18. oktobrī "Union" cieta neveiksmi (1:2), līdz ar to Rīgā dzīvojošie angļi kļuva par Rīgas čempioniem.

1909. gada sezona sākās ar r/a "Union" un BFC tikšanos neitrālajā H. Ādisona laukumā jūrmalā, un kārtējo reizi briti guva virsroku. Pēc šī zaudējuma "Union" nolēma trenēties intensīvāk un augustā rīkoja savas apvienības 1. un 2. komandu atklāto spēli. Drīz pēc tam sastāva pastiprināšanai "Union" saņēma Laumanu no "St. Peterburg", tādējādi Laumans kļuva par pirmo leģionāru Latvijas futbolā.

1909. gada 26. septembrī BFC un "Union" kārtējoreiz nostājās viena otrai pretī, šoreiz A. Aghtes kausa izcīņas ietvaros. Sastāvi: RV "Union" Rīga – Ņikitins – Fernests, Laumans – Snaidovskis, Holls, Jakobsens – Baumans, Strunks – Heds, Līts, Suvorovs; BFC Rīga – Hodsons – Loflērs, Ādisons – Pūls, Vūds, Hadsons – Krovšovs, Havksvortijs, Džonss, Šmits un Tailers. Šoreiz

negaidīti pārāka izrādījās "Union" komanda un pirmo reizi uzvarēja britus (4:1).

1909. gada sezonu noslēdza divi ievēribas cienīgi notikumi Latvijas futbola dzīvē. S/a "Keizarmežs" paziņoja par jaunas futbola komandas izveidošanu, kura varētu piedalīties arī 1910. gada sezonas Agthes kausa izcīņā. Jauno "Keizarmeža" futbola komandu bija apņēmis "audzināt" vingrošanas skolotājs Kārlis Verkentīns. Drīz vien nodibināja G. H. Hatona-Holla sudraba kausu junioru komandām vecumā līdz 22 gadiem.

1910. gads latviešu futbolam bija īpašs, jo 25. februārī pēc pārrunām trīs Rīgas futbola klubi – "Union", "Keizarmežs" un BFC – nodibināja Rīgas futbola līgu ("Riga Football League", RFL) – pirmo futbola organizāciju Latvijā. RFL valdē tika iecelti: 1. priekšsēdētājs – Laumans ("Union"), 2. priekšsēdētājs – Tailers (BFC), 1. sekretārs – Verkentīns ("Keizarmežs"), 2. sekretārs – Jakobsens ("Union"), kasieris Porters (BFC), bet par goda prezidentu tika iecelts G. F. Hatons-Holls.

Sezona tika atklāta 1910. gada 8. maijā, kad "Union" tikās ar "Keizarmeža" junioriem Hatona-Holla jaundibinātajā sudraba kausa izcīņas mačā, klātesot 740 līdzjutējiem. 1910. gadā apritēja 200 gadu, kopš Pēteris I (Lielais) uzvarēja kaujā pie Rīgas. Notikumam par godu pilsētas valde rīkoja kausa izcīņas turnīru, kurā 7. augustā Ādisona laukumā tikās "Union" un BFC. Uzvarēja "Union", balvā saņemot Rīgas valdes dāvāto kausu. Tiesa, BFC spēli aizvadīja, sastāvā iesaistot vienīgi rezervistus.

RFL sacensības sākās tikai 4. septembrī. BFC pieveica gan "Keizarmežu", gan "Union", kā arī pret pēdējo no abām otrās kārtas pirmajā spēlē noturēja neizšķirtu un stabili ierindojās vadībā. Tomēr BFC neieradās uz pēdējo maču ar "Keizarmežu". Abas pārējās komandas piedraudēja ar izstāšanos no līgas. Sekoja drakonisks sods – vispirms "Keizarmežs" bez cīņas ieguva punktus, tad BFC tika diskvalificēts un pārbidīts uz 3. vietu, bet otrās vietas ieguvējs – "Union" saņēma Agthes kausu.

Sezonas beigās RFL turnīram pieteicās arī "Āgenskalna" komanda. Bez tam radās citas jaunas provinces vienības, kuras vispirms sacentās ar "Keizarmeža" junioru komandām. Tās bija Bērzaines ģimnāzijas un Liepājas komandas.

1911. gada sezonai bija raksturīgas jaunas iezīmes. Paralēli pirmo sastāvu sacensībām notika arī otro komandu (dubljeru) sacikstes. Tika rīkotas spēles Rīgas vidusskolu audzēkņiem. Rīgas komandas tikās ar provinces – Jelgavas, Liepājas, Kuldīgas, Tukuma – komandām. Līgas spēlēs dominēja bij. BFC – "Britannia". Angli kļuva par čempioniem gan pamatsastāva, gan dublieru komandu konkurencē, kā arī ieguva Jubilejas kausu. Hatona-Holla kausu izcīnīja "Union" junioru komanda.

1912. gadā Rīgā pirmo reizi notika starptautiskās spēles. "Keizarmežam" bija izdevies ielūgt Somijas olimpisko izlasi – komandu, kas Stokholmas olimpiādē ieņēma 4. vietu, turnīra gaitā pārspējot arī Krievijas izlasi. Pirmā spēle notika 26. augustā, un Somijas vienībai pretī stājās Rīgas izlase: Ā. Alslēbens, U. Štrauhs, B. Tailers, Ā. Teile, K. Rēns, H. T. Holls, U. Strungs, B. Larsons, B. Nikolss, K. Pilps, B. Kreislers. Pirmajā puslaikā ritēja ātra un aizraujoša spēle, kurā abām vienībām bija izdevības tikt pie vārtiem, un, lai gan puslaiks

beidzās ar bezvārtu neizšķirtu, skatītāji spēlētājus atpūtā pavadīja ar ovācijām. Otrajā puslaikā Rīgas izlase ar 11 m sitienu atklāja rezultātu, brieda sensācija. Tomēr ātrajā un sasprindzinātajā spēlē rīdzinieki bija paguruši, un tās beigās somi iesita trīs vārtus. Nākamajā dienā somi tikās ar "Keizarmežu" un pārliecinoši uzvarēja (9:1).

RFL meistarsacīkstēs par uzvarētāju negaidīti kļuva "Union", jo "Britānija" vairākas spēles bija aizvadījusi bez vadošajiem spēlētājiem, bet "Keizarmežam" divas uzvaras tika anulētas par noteikumu pārkāpšanu. Līgas jaunais dalībnieks "Āgenskalns" nespēja nopietni konkurēt pamatsastāvu sacensībās, toties dublieru turnīrā un junioru kausa izcīņā izrādījās pārāks. Jubilejas kausu ieguva "Keizarmežs". Bija arī sensācijas: Jelgavas "Landeschule" divas reizes uzvarēja "Keizarmežu".

Rudenī pirmās neoficiālās spēles aizvadīja "Amatieris", uzvarot "Āgenskalnu", bet zaudējot "Union". "Amatieris" bija pirmā latviešu futbolkomanda, jo tajā spēlēja lielāks skaits latviešu nekā citās līgas komandās. Klubos bija jāmaksā liela biedru nauda, jo futbols bija privileģēto aprindu sports. Angļi, piemēram, trenējās pie "Salamandras" ("Rīgas audums") fabrikas, vācieši – Mežaparkā un Āgenskalnā. "Amatierim" sava laukuma nebija, un futbolisti trenējās Pārdaugavas klajumos un Hanzas ielā pie ugunsdzēsēju depo. Lūk, "Amatiera" sastāvs 1913. gadā: Heitmanis, Kauķis I, Kauķis II, Ivanovs, Kalniņš, Makovskis, Pētersons, Jurka, Orlovs, Nikitins, Ozols, Koss un Busarovs. 1913. gada RFL sacensībās "Amatieris" pirmajā spēlē panāca neizšķirtu pret "Āgenskalnu", bet sekoja sagrāves pret "Britāniju" (0:7) un "Keizarmežu" (0:11). Šajā sezonā bija vēl daži jauninājumi. Tika likvidētas junioru sacensības, bet par Hatona-Holla kausu cīnījās tikai dublieri. Kausu izcīnīja "Āgenskalns". Futbols bija kļuvis populārs – tika rīkotas arī trešo sastāvu sacensības. Jubilejas kausu otro reizi izcīnīja "Keizarmežs", bet meistarsacīkšu uzvarētājs kļuva zināms tikai novembrī. Pirms pēdējās spēles "Britānija" par diviem punktiem bija priekšā "Keizarmežam", bet izšķirošajā spēlē uzvarēja "Keizarmežs" (2:1). "Britānijai" kā parasti nebija ieradies kāds no komandas lideriem, un šoreiz tie bija aizsardzības balsts Tailers un labākais uzbrucējs Nikolss. Pārspēlē "Keizarmežs" 3 min. pirms spēles beigām realizēja 11 m soda sitienu un uzvarēja.

Par sezonas naglu kļuva draudzības spēles ar Kopenhāgenas augstskolu izlasi. Pirmajā mačā tika nospēlēti divi "atšķirīgi" puslaiki, no kuriem pirmajā veiklie dāņi apjukušajiem rīdziniekiem iesita četrus vārtus. Pēc pārtraukuma Rīgas izlase pārkārtoja savas rindas un devās enerģiskos uzbrukumos. Nikolss, Vebsters un Elbe atguva trīs vārtus un spēle beidzās ar minimālu Dānijas uzvaru. Otrajā spēlē dāņi izmantoja rīdzinieku kļūdas (2:0). Trešajā spēlē Nikolss un Vebsters Rīgas izlasi izvirzīja vadībā (2:1), taču kādā šaubīgā situācijā spēle tika apturēta, bet dāņi bumbu iesita rīdzinieku vārtos, kurus spēles tiesnesis ieskaitīja. Neizšķirts (2:2).

Jūnijā Rīgas izlase aizvadīja divus mačus ar visai spēcīgo dāņu kara jūrnīeku komandu un zaudēja (1:4 un 2:6). Šajā sezonā tika izveidota Rīgas Politehnikuma komanda – "Akadēmiskā sporta klubs" (ASK). Oktobrī šī vienība viesojās Tartu un divas reizes zaudēja vietējai studentu komandai "Sport". Pēc garām pārrunām neskaitāmiem pieteikumiem un atteikumiem RFL tomēr

tika uzņemta Krievijas futbola līgā (KFL), bet pa īstam iesaistīties KFL turnīros Rīgā tā arī nepaguva.

1914. gada sezonai tika kalti grandiozi plāni: vairākas spēles (arī KFL ietvaros) ar Maskavas, Kijevas, Tallinas, Tartu un pat kādu Skotijas komandu. Diemžēl iecerēs tika īstenotas tikai daļēji, jo izcēlās Pirmais pasaules karš. Sezona sākās agri, lai gan februārī plānotās spēles nenotika laika apstākļu dēļ, jau marta pirmajā pusē tika aizvadītas vairākas draudzības spēles. Maijā Rīgas izlase devās uz Maskavu un piedzīvoja divus zaudējumus – slikti spēlējis vārtsargs Jakovkins no ASK – 1:4 un 1:4. Aizvadīts tika RFK meistarsacīkšu pirmais cēliens – par līderi izvirzījās “Britānija”. Komandas intensīvi gatavojās Krievijas 2. olimpiādes turnīram, jo no galvaspilsētas tika saņemti vadoši norādījumi, ka turnīrā spēlēt varēs tikai Krievijas pavalstnieki. Pirmo spēli olimpiādē Rīgas izlase (Graupners, Kauķis, Štrauhs, Plaucis, Teile, Bubkovs, Busarovs, Zuitiņš, Pilps, Trenče un Strungs) aizvadīja pret Maskavas izlasi. Jau pirmajās 25 min. bumba vairākas reizes ielidoja Rīgas komandas vārtos. Zaudējums (0:5). Otrajā spēlē maskavieši pagarinājumā uzvarēja Tallinas komandu un kļuva par čempioniem, bet cīņā par otro vietu rīdzinieki pārliecinoši uzvarēja Tallinu (5:0).

Pēc karastāvokļa izsludināšanas visi sporta pasākumi tika atcelti. Augusta beigās un septembra sākumā notika dažas futbola spēles, kurās par biļetēm nopelnīto naudu komandas nodeva ievainotajiem un kritušo karavīru ģimenēm. 17. augustā spēlēja Rīgas olimpiskā izlase un “Britānija”. Līdzjutēji ieradās kuplā skaitā un redzēja interesantu cīņu, kura beidzās neizšķirti (3:3). Drīz vien futbols Rīgā apsika pavisam, jo daļa futbolistu tika mobilizēta, arī daudziem angļiem vajadzēja doties uz Rietumu fronti Beļģijā.

British FC Riga 1907. gadā. Vidējā rindā otrais no kreisās komandas kapteinis un treneris H. T. Holls

Varbūt kādam jaunam (vai ne tik jaunam) latvietim nepatika apakšvirsraksts: "Anglis – Latvijas futbola tēvs", taču vēsture nav literatūra, ko var pielaikot ideoloģiskajiem strāvojumiem, modei vai patikai. Angli ieviesa futbolu Latvijā, anglis Holls bija pirmais un galvenais futbola rosinātājs un organizētājs mūsu valstī. Pirmais futbola klubs Rīgā bija angļu – "British Football Club" (vēlāk "Britannia"), pirmie Rīgas čempioni arī bija angļi, bet pirmais Latvijas čempions bija "Keizarmežs" (Keiserwald), kura spēlētāju vairākums bija vācieši. Viņi ar 2:1 un 3:2 uzvarēja JKS (Jaunatnes kristīgā savienība) klubu. JKS klubu nodibināja amerikāņi ar pirmo nosaukumu YMCA, tautā – IMKA, kurā netrūka latviešu futbolistu. Arī "Union" bija vācu klubs.

*Rīgas futbola klubs Latvijas meistarnosaukumu izcīnīja astoņas reizes.
RFK 1934. gada sastāvā spēlēja: 1. rindā no kreisās Ē. Pētersons, V. Vizla,
V. Strautmanis; 2. rindā A. Priede, V. Bērziņš, P. Lauks, R. Slavišens, J. Lidmanis,
A. Tauriņš, E. Raisters un J. Rozītis*

Lūk, tādā "ielenkumā" atradās toreiz vēl vārgais latviešu futbola stādīņš. Tikai pēc Latvijas iestāšanās Starptautiskajā Futbola savienībā (FIFA) Juris Redlihs – latviešu un vēlākais RFK un Latvijas valstsvienības tēvs – realizēja ilgi auklēto domu par latviešu pulcēšanu vienā klubā, nodibinot slaveno un tradīcijām bagāto RFK, valstsvienības bāzes klubu.

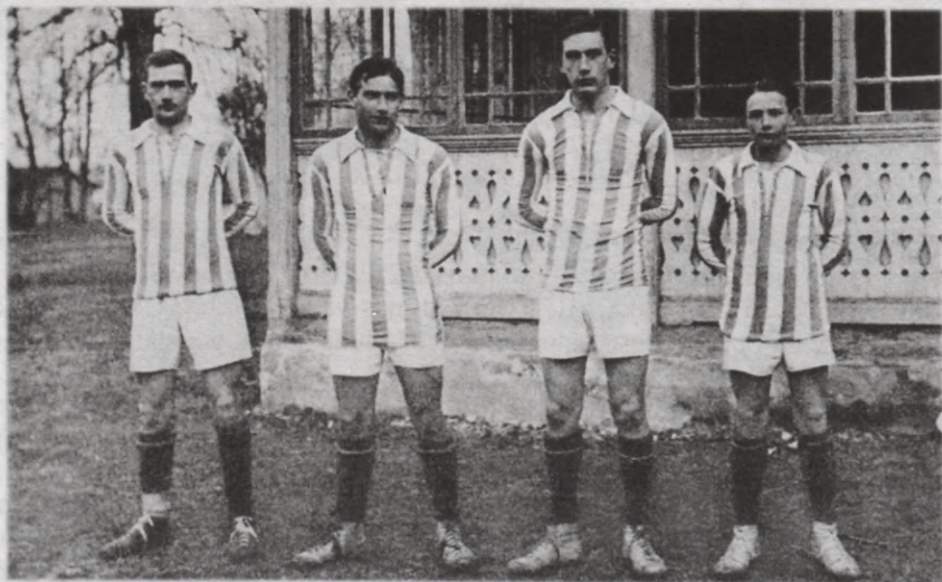
Lai ātrāk un labāk apgūtu futbola māku, Latvijas valstsvienības trenēšanai tika uzaicināti ārzemnieki, galvenokārt Austrijas un Ungārijas speciālisti, jo gan pašmāju treneriem, skatītājiem un arī futbolistiem visai imponēja austriešu tehniskais īso piespēļu jeb mežģiņu futbols. Varbūt tāpēc Liepājā vien līdz 1936. gadam jau bija strādājuši čehs Malošeks (1927.), austrieši Zingers (1928.) un Hēringers (1930.), bet Oto Fišers (arī austrietis) trenēja "Olimpiju" līdz pat 1941. gadam.

Latvijas valstsvienību trenēja čehs Malošeks (1924.), anglis Vilsons

(1925.), ungāri Molnārs (1926.) un Vogenhūbers (1935.), austrieši Kurcs (1927.) un visilgāk no 1936. līdz 1940. gadam vēl viens Vīnes speciālists Rūdolfs Štancelis. Ar viņa vārdu saistās brīvās Latvijas valstsvienības labākie panākumi (1936.–1938. g.). Par ko liecina šī tendence? Vairāk gan par vēlēšanos un rūpēm, lai Latvijas futbols (klubi un valstsvienība) ātrāk sasniegtu Eiropas līmeni, nekā neuzticēšanos savējiem – treneriem. Brīvajā Latvijā tādu bija ļoti maz. Tiesa, Kārlis Upenieks bija skolojies treneru kursos Vīnē.

Saskaņā ar tradīciju katrā valstsvienību spēlē (protokolā un presē) pēc futbolistiem tiek minēts arī trenera vai komandas sastādītāja uzvārds. Kas attiecas uz Latvijas valstsvienību, šaubas neizraisa R. Štancela līdzdalība 26 spēlēs, K. Upenieks figurē pēdējā – 99. valstssacīkstē Igaunijā. Visai bieži rakstos minēts J. Redlihs (Raiskums) – gan Francijas–Latvijas olimpiskā turnīra spēlē 1924. gadā, gan 1926., 1930. un 1935. gada atsevišķās sacīkstēs. J. Redlihs nebija profesionāls treneris, taču komandu (RFK un valstsvienības) sastādītājs gan. Vēl vairāk – viņš bija šo komandu un visas Latvijas futbola aprūpētājs, psihologs (pirmsspēles vakaros futbolistiem spēlēja savu iemīloto vijoli). Taču izbrīnu izsauc treneru ailē ierakstītie daži citi uzvārdi: E. Elsbergs (1925.), K. Graupners, F. Kergalvs (1928.), V. Daukša (1929.), I. Lapinš (1932.), bet 1933. gada astoņās spēlēs treneris vispār nav uzrādīts. Tāda nav arī vairākās 1931. un 1934. gada spēlēs. Tā kā mazāk pazīstamie uzvārdi minēti galvenokārt izbraukuma spēlēs (Zviedrijā, Somijā, Polijā, Igaunijā vai Lietuvā), atliek secināt, ka par treneriem ierakstītie ir bijuši ierēdņi – Futbola savienības vīri vai citi Latvijas delegācijas vadītāji.

Vadims Ulbergs apstiprina, kas tolaik īpašu treneru (izņemot ārzemniekus) nebija nedz izlasei, nedz daudziem klubiem. Jo futbolistu ar lielu, nerunājot par starptautisko spēļu pieredzi vēl nebija daudz. Par latvisku futbolu

Četri brāļi Bārdas. No kreisās Edvins (Eidis), Arvids, Rūdolfs un Oskars. Edvins – Latvijas pirmās valstsvienības pirmo vārtu guvējs Latvijas – Igaunijas spēlē

jau 1924. gadā sāka "cīnīties" Latvijas Futbola savienība, atļaujot meistersacīkstēs spēlēt tikai Latvijas pilsoņiem. Taču izcēlās liels skandāls, tāpēc vēlāk atļāva spēlēt ne vairāk kā trijiem ārzemniekiem katrā komandā. Taču šis lēmums neierobežoja mazākumtautību klubus. Tādi bija ebreju (tos sauca par žīdu klubiem) – "Hakoah", "Makkabi", poļu – "Reduta" vai krievu "Kružok" (vēlāk Rīgas krievu sporta biedrība – RKSБ). Tajos spēlēja Latvijas valstsvienības dalībnieki brāļi Levitanusi, Vestermans, Garbers, "Redutā" (pirms RFK) – Krupčs, "Kružokā" vārtsargs Vasiļjevs (vēlākais vissavienības klases tiesnesis PSRS laikos).

Jaunā FIFA saimes valsts Latvija ļoti lēni iekļāvās starptautiskajā futbolā. Divos gados (1922.–1923. g.) notika tikai divas oficiālas spēles – abas ar Igauniju. Vai kāds brīnums, ka 1924. gadā Parīzes olimpiādē tika piedzīvota katastrofa – 0:7 pret Franciju. Arī vēlāk rezultāti neuzlabojās. 1926. gada zaudējums no pāris klubiem sastādītajai Zviedrijas komandai – 1:4, pēc mēneša Somijai 1:4, bet vēl pēc gada Stokholmā pret zviedriem pat 0:12, 1929. gadā – 0:10 ... 1930. gadā gan Rīgā, gan izbraukumā ar tiem pašiem zviedriem un vēl poļiem 0:5, 0:6 ... Un tā vai nedaudz labāk līdz pat 1935.–1936. gadam, kad izlases dalībnieki jau bija ieguvuši pieredzi un rādījumu, bet valstsvienību sāka trenēt vispirms ungārs F. Vogenhübers, bet pēc gada – austrietis R. Štancelis.

Latvijas olimpiskā futbola vienība 1924. gadā Parīzē.

1. rindā no kreisās E. Bārda, A. Jurgens, P. Sokolovs, A. Bārda; 2. rindā Č. Stančiks, pārstāvji J. Redlihs un Dr. E. Elsbergs, K. Bone, V. Plade, R. Bārda, K. Ašmanis, A. Pavlovs un A. Rage

Latvijas futbola dzīves vadītāji labi saprata, ka nekāda lēciena Eiropas futbolā nebūs, ka augsti mērķi sasniedzami tikai pakāpeniski, sūri grūti strādājot – trenējoties un daudz spēlējot ar pretiniekiem, kas ir pa zobam. Varbūt tāpēc no 99 brīvās Latvijas valstssacīkstēm 59 notikušas ar kaimiņvalstīm: Igauniju (32, no tām 13 uzvaras, 8 zaudējumi) un Lietuvu (27, tikai 3 zaudējumi). Varbūt tāpēc valsts prestiža godā tika celta Baltijas valstu kausa izcīņa, kuras uzvarētāju reizēm dēvēja pat par Baltijas meistarū. Sākot ar 1928. gadu tā ir atsevišķa (ja ne sevišķa) nodaļa Latvijas futbola vēsturē. Ažiotāža, strīdi, futbola attiecību pārtraukšana dominēja tādā mērā, ka 12 gadu laikā notika tikai 9 turnīri (1933. gadā izjuka, 1934. un 1939. gadā nenotika). Par milzīgo interesi, kas valdīja ap šo turnīru, liecina 1936. gada spēles Rīgā. Pēdējā spēlē (Latvija – Igaunija 2:1) klāt bija 8000 (!) skatītāju. Uzvarētājiem vārtus guva Šeibelis un Lidmanis (ar 11 m). Avīzes “Rīts” speciālizlaidumu “Extra telegramma” (ap 4000 eks.) avižpuikas piedāvāja ielās skatītājiem, nākot no spēles!

*Latvijas valstsvienība 1925. gadā sacensībās pret Lietuvu Rīgā, ASK stadionā.
1. rindā no kreisās A. Jurgens, A. Tauriņš, A. Pavlovs, Č. Stančiks; 2. rindā V. Grāvelis,
A. Timpers, A. Abrams, E. Bārda, P. Sokolovs, R. Bārda, V. Svistuņenko*

Lai nu kā, bet no 9 turnīriem Latvija uzvarēja četrus, igauņi trijos, bet leiši – tikai divos. 1937. gadā 3. septembrī Kauņā Baltijas kausa spēle ar Lietuvu bija Latvijai divtik svarīga, jo tās rezultāts tika ieskaitīts arī pasaules čempionāta atlasē. Latvija uzvarēja spoži – 5:1. Arī igauņi sagrauva Lietuvu (4:0), bet Latvijas – Igaunijas cīņa beidzās 1:1. Punkti bija vienādi – vārti 6:2 Latvijai, 5:1 Igaunijai. Puses vienojās par pārspēli, kurā Latvija uzvarēja 2:0. Latvijā sajūsma bija neapprakstāma, bet futbolisti Kauņā saņēma šādu telegrammu:

“Gribēt ar vienu gribu, varēt ar vienu spēku, darīt un izdarīt ar vienu domu! Kārlis Ulmanis.”

Varbūt tāpēc Latvijas tautai, futbolistiem, treneriem un tālaika presi caurvijas milzu lepnums par katru uzvaru pār kaimiņiem. Un nav nekādu šaubu, ka Baltijas kausa smagās bezkompromisa spēles veicināja un paātrināja Latvijas valstsvienības tālāko progresu. Tā augstākais līmenis tika sasniegts 1937. un 1938. gadā. Nekad visā Latvijas futbola vēsturē (senajā un jaunajā) mūsu valsts-

vienība nav bijusi tik reāli tuvu, t.i., tikai vienas uzvaramas spēles attālumā (tuvumā) pasaules čempionāta finālturnīram kā 1937. gadā. Divreiz bija jāpieveic Lietuva (tas arī tika izdarīts) un vienā izšķirošajā cīņā Vīnē jāuzvar Austrija. Tad Latvija iekļūtu starp 16 pasaules labākajām izlasēm, jo 1938. gadā Francijā pasaules čempionāta finālsacīkstēm pielaida tikai 16 (nevis 24 vai 32 kā vēlākajos gados) vienības.

H. T. Hall
1921.

Nik. Bergs
1922. — 23., 1925. — 26.,
1928. — 29., 1939. — 40.

H. Johansons
1923.

J. Redlichs
1924., 1935. — 39.

K. Graupners
1926.

R. Jansons
1927.

P. Ruiga
1930. — 34.

Latvijas futbola vadītāji, LFS priekšsēdētāji (1921.—1940. g.)

Neizdevās (1:2). Taču tas nenozīmē, ka Latvijas futbolisti nebija pelnījuši apliecināt sevi 16 pasaules valstsvienību vidū. Pirms ieskatāmies brīvās Latvijas futbola spožākajās lappusēs, dažas iebildes 1937. gada statistikas sakarā. Kā zināms, tā gada 5. oktobrī Vīnē Latvija spēlēja augstākā līmeņa maču ar Austriju, bet jau 10. oktobrī oficiālu spēli Polijā. Pēc tam pārbrauca uz Morāviju (Zlinu) pēc čehoslovāku tiesneša Krista ielūguma. 12. oktobrī tika sarīkots treniņmačs ar tur esošajiem Dienvidslāvijas kluba futbolistiem (2:2, 6000 skatītāju), un jau nākamajā dienā (13. oktobrī) draudzības spēle ar Čehoslovākiju (0:4).

Tātad 9 dienās 4 spēles jeb pēdējās četrās dienās trīs. Bet, lūk, pēc turpat 60 (!) gadu klusēšanas balsi paceļ Starptautiskās futbola statistikas un vēstures žurnāla redaktors Dr. Pēge, ierosinot 1938. gada Latvijas–Čehoslovākijas (U–21) spēli no statistikas svītrot un aizvietot to ar ... 1937. gada 13. oktobra 0:4 spēli. Tādējādi pēdējo uzskatot par oficiālu valstssacīksti. Lai nu kas, bet Latvijas futbolisti un tās vadītāji nekad nepiekrīstu pēc divām spēlēm četrās dienās pēdējo spēlēt kā oficiālu. Trenera rīcībā taču bija tikai viens sastāvs ar dažiem rezervistiem.

Ja veicam Dr. Pēges ieteikto “operāciju”, Latvijai mainās gan valstssacīkšu numerācija, gan spēlētāju vārtu bilance, gan attiecīgā gada bilance. Tāpēc, lai nu paliek kā ir.

Valstsvienības 99 spēles 1922.–1940.

1936.–1938. gada posmu vislabāk un arī visobjektīvāk aprakstījis tālaika futbola aculiecinieks un profesionāls sporta žurnālists ("Sporta Pasaule") Arnolds Šmits. Ar nelieliem isinājumiem publicējam viņa rakstu ("Neaizmirstami sporta brīži un zvaigznes", Grāmatu draugs, 1966).

Ja mēs, varbūt ...

Futbols jau bija brīvās Latvijas sports Nr. 1. Tādēļ arī laikam Latvijas Futbola savienība (LFS) nodibināta ātrāk par visām citām mūsu sporta vadības organizācijām. LFS sāka veidoties entuziastu sanāksmē 1920. gada 28. maijā Rīgā. Taču tikai 1921. gada 21. maijā oficiāli apstiprināja jaunās savienības statūtus, un 4. jūnijā notika dibinātāju sanāksme, kurā par pirmās valdes priekšsēdi ievēlēja Rīgas angļu kolonijas pārstāvi un lielo futbola entuziastu H. T. Hollu. Vicepriekšsēdis gan bija latvietis – Nikolajs Bergs. Futbola sporta paši pirmsākumi uz latviešu zemes konstatējami jau 1907. gadā, arī ar angļu kolonijas atbalstu.

Latvija (tumšajos tērpos) – Turcija 1:3. LSB stadions 1924. gada 22. jūnijs

Līdz 1938. gada panākumiem mūsu valsts sacīkstēs nācās piedzīvot daudz vilšanās mirkļu ar smagu zaudējumu pārdzīvojumiem. Tomēr tieši tad, kad sākām sajust, ka savā futbola attīstībā esam uz īsteni pareiza ceļa, tālākais

turpinājums drīzi vien aprāvās, jo Latvijas brīvību nomainīja negaidīts beztiesīgums – arī futbolā.

Izmetot vēstures olekti no šodienas atpakaļ līdz 1938. gadam, var konstatēt, ka mūsu futbolistu toreizējo panākumu pamatā bijuši trīs nozīmīgi momenti: pirmkārt – mēs šajā sporta veidā patiešām jau bijām kaut kas; otrkārt – vairums tā gada valstu sacīkšu notika mūsu pašu Rīgā un savu skatītāju klātienē, kas ir tik ļoti nozīmīgi katram nacionālam panākumam, ieskaitot futbolu; treškārt – Zviedrija, Polija, Ungārija un Čehoslovākija pret mums nereprezentējās ar savām labākajām vienībām. Šīs nācijās gan jau toreiz futbolā bija tik ļoti lielas, ka vienā un tajā pat dienā varēja atļauties doties vismaz divās valstu sacīkstēs. Tā tas arī notika.

Latvijas valstsvienības trenētājs 1938. gadā bija prāva cikstona auguma īpašnieks Rūdolfs Štancelis no futbola lielpilsētas Vīnes. Šī zeme ar saviem izcilajiem sasniegumiem un prasmi skoloja neatkarīgās Latvijas futbolu vairāk nekā jebkura cita Eiropas valsts. Donavas pilsētas Vīnes futbola māksla allaž apbrīnota arī pie Daugavas Rīgā. Tāpēc varbūt nav nemaz neinteresanti atcerēties, kā Latvijas 1938. futbola gadu novērtēja Štancelis. Viņa domas nav akceptējamas gluži bez kritikas, jo trenētājiem taču drīzāk patīk pašiem savu darbu uzslavēt nekā pelt. Tādi momenti patiešām atklājas arī Rūdolfa Štancela rakstā "Eiropas klase". To 1938. gada beigās ievietoja Rīgas mēnešraksts "Fiziskā Kultūra un Sports". Pakavēsimies pie šī raksta pāris vietām:

Latvijas futbola vienība 1933. gadā pret Igauniju. 1. rindā no kreisās A. Tauriņš, Ē. Pētersons, A. Šeibelis; 2. rindā H. Jēnihs, J. Kļaviņš, V. Bērziņš, R. Kundrāts, J. Lidmanis, Ē. Brēde, R. Slavišens un A. Stankus

“Latvijas futbolam pēdējos gados ir tādi sasniegumi, ka daudz vietās jau runāts un rakstīts par mūsu nacionālā futbola Eiropas klasi. Taču dzirdamas arī balsis, kas nepiekrīt latviešu ierindošanai šajā klasē. Cik savādi! Šīs negatīvās balsis atskan pašu zemē, turpretim ārzemju sporta presē Latvijas nacionālās vienības sasniegumi novērtēti par pirmklasīgiem.”

Štancelis tālāk jautā un pats arī atbild:

“Kas gan īsti ir Eiropas klase? Vai tajā ierindošanas tikai vienības, kas spējīgas uzvarēt Eiropas “futbola lielgabalus”? Mēģināšu pierādīt, ka šī uztvere nav pareiza, negribēdams nemaz būt ne autoritatīvs, ne iedomīgs. Kādas valstis vispār ietilpināmas Eiropas klasē? Sākot ar “lielajām” vienībām, minēšu vispirms Itāliju, Ungāriju, Čehoslovākiju, pēc tam Vāciju, Šveici, Holandi, Norvēģiju, Franciju, Poliju, Jugoslāviju utt. Arī Beļģijas, Rumānijas, Dānijas un Portugāles futbolistus pieskaitu Eiropas klasei, kaut tie nepieder “lielajiem”. Ja vērojam pēdēji minēto valstu rezultātus, tad varam secināt, ka mēs savās mājās nemaz neesam bijuši vājāki, bet gan spēcīgāki.

Latvijas nacionālās vienības kritizētājiem gribētos teikt, ka, piemēram, Francija mūsu futbolistus nav uzvarējusi ar piecu vārtu starpību, kā to franči spēja ar Beļģiju un pie tam divas reizes pēc kārtas – Briselē un Parizē. Un Beļģija taču pieder Eiropas klasei! Tāpat Jugoslāvija Belgradē uzvarēja Poliju 9-1.”

Rūdolfis Štancelis vēl piemin arī šādu iebildumu – Latvijas futbolistu panākumi 1938. gadā tik lieli bijuši tādēļ, ka daži pretinieki cīnās pret mums nav raidījuši savus labākos sastāvus. Te viņš piebilst, ka nav ko uztraukties, jo:

“Tādas valstis kā Polija, Čehoslovākija, Ungārija un Zviedrija ir vecu futbola tradīciju glabātājas, kamēr mēs šajā sporta veidā vēl esam jauna nācija.”

Latvijas valstsvienība Stokholmā. 1934. gads, Zviedrija – Latvija 3:1

Štancela galavērtējums ir šāds:

“Mūsu panākumi nedrīkst būt lauri, uz kuriem var atdusēties. Nē, mums jācenšas pēc Eiropas klases nobrieduma apliecības, lai būtu iespējams sasniegt nākamo – “lielo vīru” klasi. Priekšnoteikumi tam slēpjas latviešu futbolistu jaunajā paaudzē, kurai jāattaisno mūsu cerības, un tā arī attaisnos.”

Jāsaka tā – paldies, Rūdiņ, par labām domām un uzticību, bet, lūk, kā mums visiem vēlāk izgāja. Ādolfa Hitlera lielā “anšlusā” pievienoja Vācijai Štancela zemi Austriju, un Josifs Staļins neļāva vairs veidoties latviešu futbolistu jaunaudzei, jo paņēma sev Latviju, uzliedot savu sarkano veto visām mūsu turpmākajām valstu sacīkstēm.

Austrijas pievienošanu “Lielvācijai” Štancelis izjuta ļoti smagi – atklāti raudādams. Viņš tad vēl bija Rīgā, kur dienu no dienas pusdienas laikā uzkāpa Operas kafejnīcā. Tur latviešu futbola draugu sabiedrībā vienīgais temats pie kafijas tases – vienas, otras un trešās – protams, bija tikai futbols.

Ar Rūdolfu Štancelu, tā teikt, roku rokā, 1938. gada panākumus veidojot, gāja mūsu valsts vienības pārzinis un faktiskais noteicējs plkv.-ltn. Juris Raiskums, kam 1965. gada sākumā Rīgā piepildījās 75 mūža gadi. Abu futbola speciālistu draudzība nozīmēja tikai labu. Pretējā gadījumā būtu skumji. “Pulkvedis”, kā visa futbola Rīga dēvēja Raiskumu, 1938. gada panākumus pareģoja jau iepriekš tajā pašā mēnešrakstā, kad tur 1937. gada septembrī bija ievietots viņa raksts “Mūsu futbols pēdējos divos gados”. Tajā lasījām arī šādu teikumu:

“Vēl dažs gads līdzšinējā darba, un mēs mierīgi varēsim izturēt arī smagākas cīņas ar vēl spēcīgākiem pretiniekiem.”

Latvijas futbolisti – Baltijas meistari 1937. gadā Kauņā.

No kreisās H. Lazdiņš, P. Lauks, I. Vestermans, R. Slavišens, Ē. Pētersons, Ē. Raisters, J. Rozītis, F. Kaņeps, V. Borduško, S. Maģers, Ā. Šimanis

Mēs piedalāties futbola pasaules meistarsacīkstēs!

Šis 1937. gada sauklis Rīgā varbūt bija nākamā gada sasniegumu vislielākais un drošākais pamatakmens.

Arī pasaules meistarsacīkšu fināla spēles notika tajā pašā Latvijas valstsvienībai slavenajā 1938. gadā – no 4. līdz 19. jūnijam Francijas karstajā vasarā Parīzē. Priekšsacīkstes starp dažādu kontinentu 25 valstīm beidzās jau gadu iepriekš. Latvija bija vienā grupā ar tuvo kaimiņu turpat dienvidos – Lietuvu un futbola dižnāciju Austriju. Lietuvieši 1937. gada 29. jūlijā bija Rīgā un zaudēja Latvijai 2–4. Latvieši pēc tam devās uz Vīni un 5. oktobrī tur savukārt zaudēja Austrijai 1–2. Tas gan šķita vairāk panākums nekā neveiksme – pat pašu austriešu uztverē, jo, piemēram, “Wiener Mittag” pēc tam rakstīja:

Latvijas nacionālajā vienībā mēs iepazināmies ar vienpadsmit vīriem, kas austriešiem bija pilnīgi līdzvērtīgi pretinieki. Tikai tā varam latviešu sasniegumu pareizi novērtēt un pilnīgi izprast.”

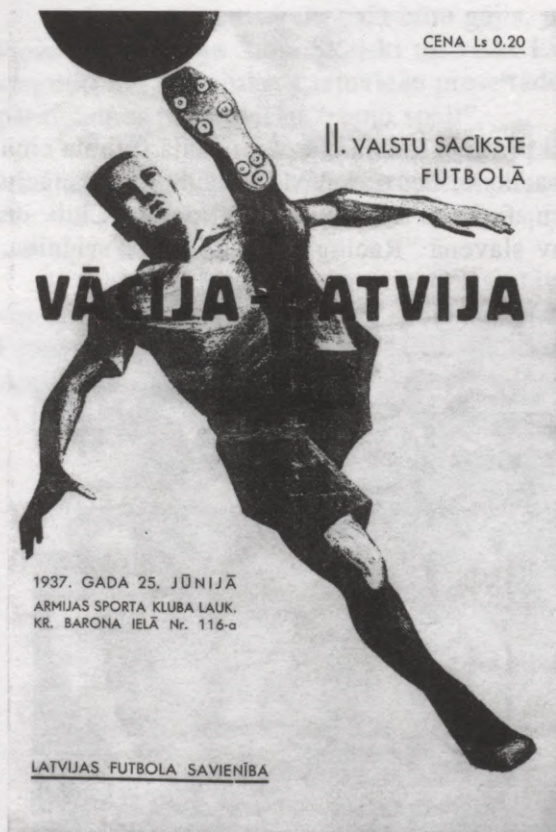
Austrieši pēc uzvaras pret mums kvalificējās starp 16 nācīgām izšķirējām cīņām Parīzē. Pasaules meistarsacīkstēs otrreiz pēc kārtas, tāpat kā 1934. gadā, spēlējot toreiz finālā savā zemē, kļuva Itālija, izšķirējā cīņā apliecinot 4–2 pārkāpumu pret Ungāriju. Trešā bija Brazīlija un ceturta Zviedrija.

Cik tālu tad tika Latvijas pieveicēja Austrija? Nekur – palika mājās. Austrieši uz Parīzi vairs nemaz neaizbrauca, jo Hitlers Eiropā jau bija uzsācis Otrā pasaules kara priekšdarbus.

Sešpadsmit fināla vienību konkurencei 1938. gadā Parīzē latviešu prese tādēļ ieteica Latvijas vienību, lai tā aizstātu Austriju, kurai pirmajā spēlē vajadzētu cīnīties ar Zviedriju. Starptautiskās futbola savie-

nības vīri, protams, domāja citādi nekā mūsu avīzes Rīgā un Zviedrijai pirmo kārtu atstāja brīvu. Nākamā zviedri pieveica Kubu 8–0, pēc tam pusfinālā zaudēja Ungārijai 1–5 un vēlāk trešās vietas dēļ arī Brazīlijai 2–4.

Latvijas futbolistiem tik pazīstamie un ilggadējie pretinieki zviedri pasaules meistarsacīkstēs 1938. gadā tomēr ierindojās ceturtajā vietā, kas bija patiešām ļoti augstu. Šis fakts toreiz Latvijā izraisīja ne vienu vien domu ar sāku vārdiem: “Ja mēs, varbūt...”

Jā, ja mēs varbūt toreiz Austrijai nezaudētu 1–2, bet uzvarētu, tad Latvijas futbolisti brauktu uz pasaules meistarsacīkšu fināla spēlēm Parīzē, kur pirmajā kārtā satiktos ar Zviedriju. Abu šo nāciju 11 valstu sacīkšu bilancē zviedriem ir septiņas uzvaras, trīs beigušās neizšķirti un tikai reizi uzvarējusi Latvija (1926. gada 20. jūlijā Rīgā 4–1). Taču šis “varbūt” izpalika. Mēs uz Parīzi netikām, un tāda ir pagātnes realitāte.

Salīdzinājumam var atzīmēt, ka austrieši 1937. gadā vēl spēlēja septiņas valstu sacīkstes, un to iznākums bija šāds: Austrija uzvarēja Franciju 2–1, Itāliju 2–0 (pārtraukta), Šveici 4–3, zaudēja Ungārijai 1–2, Čehoslovākijai 1–2 un spēlēja neizšķirti ar Skotiju 1–1 un Ungāriju 2–2.

Kā redzam, tad mazā Latvija šo Eiropas lielo futbola dūžu sabiedrībā ar savu sasniegumu toreiz varēja patiešām lepoties.

*

1938. gada 8. maijā rīdzinieki pirmajā lielajā starptautiskajā futbola cīņā nenervozēja vis kādā mūsu valstu sacīkstē, bet gan YMCA laukumā, Kieģeļu ielā, sagaidīja un aizvadīja franču futbola ciemiņus – “Racing Club de Strasbourg” futbolistus. Stāt! Tā nav slavenā “Racing Club de Paris” vienība,

1938. gadā Latvijas kausu futbolā izcīnīja “Rīgas Vilki”, pārspējot finālā Armijas sporta klubu. ASK toties trīs reizes izcīnīja Latvijas meistarkomandas nosaukumu.

I. rindā no kreisās A. Verners, H. Vitols, A. Puriņš, M. Pētersons, M. Štāls, H. Vitoliņš, Ē. Bēze, V. Šeino, F. Makarskis, J. Kļaviņš, R. Pakalns, E. Pidriksons, A. Šeibelis; aizmugurē tiesnesis A. Pukinskis, nenoskaidrots, A. Dzerelis, A. Ziemelis, L. Putniņš, Ē. Brēde, A. Vanags, plnt. J. Raiskums, Latvijas sporta vadītājs A. Bērziņš, A. Šimanis ar kausu, N. Luginskis, J. Bebris, V. Borduško. RV tumšajos un ASK gaišajos tērpos

kurā 40. gadu vidū pēc Otrā pasaules kara pretiniekiem tik nepārvarams balsts bija arī mūsu starptautiskās klases aizsargs (vēlākais ņujorkietis) Kārlis Ārens. Latvijas valstsvienība skaistā spēlē uzvarēja Strasbūras tūristus 4–2.

Tā bija labi izskanējusi uvertūra mūsu tā gada pirmajai valstu sacīkstei pret Lietuvu 17. maijā, ASK stadionā Rīgā. Cīņa izvērtās sīksta, bet "Eiropas klases" kvalitāti laukumā gan neredzēja. Pirmajā puslaikā abu vienību vārtsargi palika nepārspēti, pie 0–0 stāvokļa, bet ar mūsu "brīnumbērnu" Aleksandra Vanaga otrās 45 minūtēs iešautajiem diviem vārtiem latvieši uzvarēja 2–0. Vāciešu starptautiskais tiesnesis Beraneks pie šāda rezultāta gari nosvilpa, pavēstījot cīņas beigas, un skatītāji aizklīda mājās vai arī uz kādu Rīgas restorānu, lai uzsauktu:

"Uz Vanaga veselību!"

Diez kā mums galu galā būtu gājis, ja šajā spēlē nesavainotu divus lietuviešus – vārtsargu Stasi Skalski un visas Lietuvas vienības dvēseli centra pus-sargu Romu Marcinku. Lietuviešu prese tādēļ Rīgai adresēja dažus itin spēcīgus pārmējumus par latviešu "rupjo spēli".

Šajā 1938. gada pašā pirmajā valstu sacīkstē bez problēmām nebija arī Latvijas vienība. Laukumā nevarēja būt pēksni saslimušais mūsu centra uzbrucējs Fricis Kaņeps, kādēļ viņa posteni spēlēja spējās tomēr daudz zemāka kalibra vīrs – Maksis Levitānuss.

Latvijas futbola reprezentantu sastāvs ķiršu sarkanajos kreklos ar mūsu valsts ģerboni pie krūtīm šajā spēlē bija šāds: Jānis Bebris, Rūdolfs Slavišens, Pēteris Lauks, Sergejs Maģers, Ēriks Pētersons, Jānis Lidmanis, Ēriks Raisters, Aleksandrs Vanags, Maksis Levitānuss, Jānis Rozītis un Vaclavs Borduško.

*Francis Krupčs (no labās) cīņā par augstu bumbu pie ungāru vārtiem.
Latvija – Ungārija (3:1), 1938. gads*

10. jūnijā zviedri Stokholmā gaidīja Zviedrijas–Latvijas 11. valstu sacīksti. Zviedri allaž ir ciets rieksts ikvienam pretiniekam ar savu labi izkopto spēles veidu. Tajā izpaužas angļiem raksturīgā racionalitāte un mērķtiecība, kas apvienota ar Viduseiropas futbola skolas akrobātiku. Tā ir īsteni laba kombinācija, dodot ļoti efektīvus panākumus.

Šī Zviedrijas–Latvijas valstu sacīkste beidzās 3–3 neizšķirti. Mūsu futbolisti ar sniegumu laikam šķita visai apmierināti, jo kopīgi parakstījās uz pastkartītes, uzrakstot lielus skaitļus “3–3”, un aizsūtīja laikrakstam “Sporta Pasaule” uz Rīgu. Avīzē šī pārfofotografētā kartīte vēlāk bija ievietota goda vietā – pirmajā lappusē.

Pašiem zviedriem par šo sacensību interese bija samērā maza, jo viņu futbola zieds tieši tajā pat laikā trešajās pasaules meistarsacīkstēs Parīzē uzcīnījās līdz ceturtajai vietai. Milzīgās reportāžas no Parīzes zviedru presē pilnīgi aizēnoja Zviedrijas–Latvijas valstu sacīksti. Stokholma pie tam šajā laikā jau tukšojās tāpat kā Rīga vasaras mēnešos – ļaudis devās brīvdienās sauloties. Taču laimīgi, var teikt, jutās kā zviedri, tā arī latvieši. Zviedrija lepojās, ka vienlaicīgi spējusi sekmīgi cīnīties divās futbola frontēs, bet Latvija bija guvusi neizšķirtu rezultātu pret futbola sporta ievērojamāko lielvalsti Eiropas ziemeļos.

*

Tūlīt pēc Jāņiem – 27. jūnijā – Rīgā notika Ungārijas–Latvijas valstu sacīkste. Tikai dažas dienas iepriekš – 19. jūnijā Parīzē Ungārija pasaules meistarsacīkšu finālspēlēs bija zaudējusi Itālijai 2–4. Visi Ungārijas “parizieši”

Latvijas valsts futbola izlase 1938. gadā. 1. rindā no kreisās I. Vestermans, V. Borduško, S. Maģers, J. Bebris; 2. rindā F. Laumanis, Ē. Raisters, A. Vanags, J. Rozītis, Ē. Pētersons, P. Lauks, J. Lidmanis un treneris R. Štancelis

mājās atpūtās, un Rīgā ieradās rezerves vienpadsmitnieks. Ungāri par šādu rīcību saņēma sodu: 0–3 zaudējumu.

Jo sekmīgs šajā sacensībā izrādījās latviešu uzbrukums, sevišķi labajā spārnā, kur ļoti jauki sadarbojās Vanags ar Raisteru.

Lai latviešus par sagādāto pārsteigumu mazliet pārmācītu, ungāri 1938. gadā vēl reizi ieradās Rīgā augusta sākumā. Tā nebija viņu nacioālā vienība, bet Ungārijas meistars "Hungaria", kas devās sacikšu turnejā pa Ziemeļeiropu līdz pat Somijai. Pirmajā sacensībā viesi jaukā futbola rotālā pārspēja Rīgas futbola kluba un "Hakoah" sastādīto vienību 6–2. "Hungaria" nākamais pretinieks bija Latvijas Futbola savienības izraudzīts vienpadsmitnieks, lai varētu izvēlēties mūsu vienības sastāvu septembrī Tallinā gaidāmajām Baltijas valstu meistersacīkstēm. Arī šoreiz "Hungaria" uzvarēja 2–1.

Ungārijas–Latvijas valstu sacikste nozīmēja mūsu draudzības ievadījumu ar vienu no vecākajām un ievērojamākajām futbola nācijām Eiropas kontinenta sirdī. Lai kļūtu slaveni, arī ungāri, tāpat kā daudz citu vēlāk diženu futbola zemju pārstāvji, savā laikā ir smagi pērti. Atcerēsimies kaut vai 1912. gada olimpisko spēļu futbola turnīru Stokholmā, kad Ungārija zaudēja Anglijai 0–7. Tā tas ir: lai tiktu debesīs, reizēm, šķiet, vispirms jānokļūst ellē.

*

Šķirstot tālāk 1938. gada kalendāru, jāapstājas pie 20. jūlija. Šajā dienā atkal spēlēja Igaunija ar Latviju. Mēs uzvarējām 2–0. Te nekādu garo komentāru nav – latvieši patiesi bija labāki.

Igauni spēlēja savu parasto ziemeļnieciski smago futbolu, kā raksturīgākā iezīme ir un bija arī šoreiz – sīkstums un griba uzvarēt līdz sacīkstes 90. minūtei. Spēks aizsardzībā un vājums uzbrukumā – tāds parasti izrādījās igauņu prieks un bēdas.

*

Turpinot jaunu draugu meklēšanu Eiropas galvgaļa futbola nāciju vidū, Latvija 28. augustā Rīgā pirmajā valstu sacīkstē pret Čehoslovākiju uzvarēja 2–1.

Faktiski čehoslovākus Rīgā gaidījām ar bažām un bijāšanu, jo, kad 1937. gadā Latvijas futbolisti pēc 1–2 zaudējuma Austrijai no Vīnes atgriezās mājās, viņi pa ceļam sacentās mazā treniņa spēlē Prāgā pret čehiem un zaudēja 0–4. Mūsu valstsvienības trenētājs Rūdolfš Štancelš nopūtās un teica:

"Nē, šis rezultāts gan nemaz neatbilda spēles gaitai laukumā. Tik viegli uzvarama jau nu gan mūsu vienība nebija, kaut septiņās dienās tā šoreiz absolvēja jau trešo sacensību."

Latvijas vienības vārtsargs Jānis Bebris Rīgā pret čehiem mūsu izlasē spēlēja divdesmito reizi – un labi spēlēja. Tomēr Čehoslovākiju šajā spēlē nereprezentēja tās futbolistu vislabākais arsenāls, bet tikai otrs sastāvs. Rīga tomēr vairs nebija tā vieta, uz kuriem ar tādiem vīriem varēja braukt, ja gribējās

*Latvijas valstsvienības izcīlie futbolisti –
uzbrucējs A. Vanags un vārtsargs J. Bebris –
ceļā*

uzvarēt. Šoreiz par to pārliecinājās čehoslovāki.

Īstenībā mūsu spējas viņi jau apmēram zināja pēc vairāku savu klubu viesošānās iepriekšējos gados Latvijā. Šo ciemiņu vidū bija arī viena no Čehoslovākijas futbola visā pasaulē slavenākajām dvīņu māsām – Prāgas “Sparta”. Otrā bija Prāgas “Slavia”. Abas šīs vienības Čehoslovākijas neatkarības gados pārmaiņus gandrīz vai pilnīgi monopolizēja sev valsts meistartitulu futbolā.

Atceroties “Slavia” slavu, daudzus gadus vēlāk – 50. gadu sākumā – arī čehu imigranti Austrālijā savu jaundibināto futbola klubu Melburnā nodēvēja “Slavia” vārdā. Melburnas “Slavia” 1963. gadā uzvarēja visas Austrālijas kausa izcīņā ar latvieti Raimonu Barotāju vārtos. Barotājs ir vienīgais latvietis, kas Austrālijas futbolā guvis panākumus visa kontinenta mērogā.

Atkal uz veco labo Tallinu – uz Baltijas kausa sacensībām futbolā, lai šo balvu izcīnītu trešo

reizi pēc kārtas un uz visiem laikiem pārvestu glabāšanā Latvijā.

Tāds bija sauklis latviešu futbolistiem, kad viņi 1938. gada septembra pašā sākumā devās uz Igauniju. Ļoti daudzie latviešu ekskursanti no mājām ņēma līdzī sarkanbaltsarkanus karodziņus, lai ar tiem sveiktu Latvijas futbolistu uzvaru.

Kalkulācijas bija tiešām vienkāršas: lietuviešu futbolisti gan progresē un prot cīnīties, taču ir vājāki par latviešiem, un arī Igaunijas–Latvijas valstu sacīkste tikai nedaudz vairāk kā pirms mēneša turpat Tallinā beidzās ar latviešu 2–0 uzvaru. Tātad – kauss būs mūsu.

Latvijas futbola vēsturē 1938. gads mūžīgi paliks rekordists, bet tomēr ar vienu izņēmumu – Baltijas kausu galu galā neieguvām, kaut nevienu spēli nezaudējām. Arī futbolā kādreiz uzvarētāju ņosaka matemātika.

Daudz latviešu ekskursantu Tallinā elegantākajā kafejnīcā “Gloria Palace” vēl iedzēra pa lāsei karstas kafijas un tad devās uz futbola stadionu, kur Igaunijas sabiedrisko lietu ministrs Oskars Kasks atklāja Baltijas valstu kausa izcīni, vēlāk pats sirsnīgi aplaudēdams, kad ievadījuma spēlē Igaunija uzvarēja Lietuvu 3–1.

Varēja just, ka Igaunijas galvaspilsēta šoreiz ir gandrīz vienprātīgi noskaņojusies pret latviešiem, un igauņus šajā ziņā atbalstīja arī lietuvieši. Nevienam no mūsu kaimiņiem laikam negribējās, lai Latvija kausu iegūtu sev un nākamajam turnīram vajadzētu pirkt jaunu.

Kad vācu tiesnesis Bujorns no Karalaučiem aicināja sākt Lietuvas–Latvijas sacensību, tad mūsu vienpadsmitnieks laukumā nostājās šādā ierindā: Jānis Bebris, Fricis Laumanis, Pēteris Lauks, Sergejs Maģers, Ēriks Pētersons, Roberts Pakalns, Ēriks Raisters, Aleksandrs Vanags, Ilja Vestermans, Jānis Rozītis un Harijs Garbers.

1–0 Lietuvas labā! Tas notika jau pirmā puslaika vidū, kad mūsu Bebris zvejoja laukā no vārtu tikla bumbu, ko tur ieraidīja lietuvietis Jaškēvičs. Tallinas stadions burtiski auroja gaviļēs, kam cauri it kā skanēja igauņu skatītāju zilējums – latvieši zaudēs, un kauss paliks mums. Visnelabāk šo aplausu virpulī jutās druknais liepājnieks Laumanis mūsu vārtu tuvumā – viņš aptvēra rokām savainoto galvu. Taču tas nebūtu mūsu Fricis, ja viņš ar kaut cik ciešamu savainojumu atstātu cīņas lauku. Ejot neilgajā puslaika pārtraukumā, latviešu nomentnē nevarēja apslēpt nervozitāti, jo stāvoklis vēl vienmēr bija 1–0 lietuviešu labā.

“Mani nervi šo spēli vairs nespēj izturēt,” teica Latvijas vienības centra uzbrucējs Ilja Vestermans, starpbrīdī atkrisdams gulus ģērbtuvē uz sola.

Neatlika nekas cits, kā viņu aizstāt ar Franci Krupču, kā lielais augums un fiziskais spēks šajā “niknajā” spēlē varbūt patiešām iederējās labāk. Vestermans tā arī palika ģērbtuvēs.

Lietuvieši starplaikā bija atsvaidzinājušies ne tikai ar citronu dzērienu, bet padomājuši arī par spēles taktiku cīņas turpinājumam. Tā atklājās jau tūlīt otra puslaika pirmajās minūtēs. Lietuviešiem bija tikai viena doma – nosargāt iegūto 1–0 pārsvaru. Lai to panāktu, viņi vilcināja laiku, bieži sita arī bumbu ārpus laukuma pavisam nevajadzīgi un koncentrējās gandrīz tikai aizsardzībai, izpelnoties par to igauņu publikas gaviļes. Reizēm šķita, ka lietuvieši vairs nespēlē, bet skalda – tik asas ainas risinājās laukumā.

Visā stadionā jau bija jūtams lietuviešu 1–0 uzvaras prieks, jo līdz spēles beigām vairs palika tikai

Tā spēlēja Ēriks Pētersons (no kreisās), brīvās Latvijas labākais futbolists. Latvija – Igaunija, 1937. gads

pavisam īsas trīs minūtes, kad latvieši savā labā ieguva stūra sitienu. To izpildīja Francis Krupčs – un lieliski. Bumba uzlidoja augstu, tieši virs lietuviešu sargātajiem vārtiem. No labās malas kā zibens piesteidzās blondais Ēriks Raisters, un viņa raidījums ar galvu deva Latvijai 1–1 izlīdzinājumu. Šķita, ka stadionā šajā mirklī iestājas kapa klusums, taču tad atskanēja arī drusku aplausi un kaut kur pavidēja sarkanbaltsarkani karodziņi.

Lietuva–Latvija 1–1. Vēl palika cerības. Šī Baltijas valstu turnīra izšķirējā spēlē cīnījās Igaunija un Latvija. Igaņu preseī un publikai nekādu šaubu nebija – Igaunija uzvarējusi Lietuvu 3–1, bet Latvija pret Lietuvu guvusi tik tikko neizšķirtu rezultātu, un tādēļ igauņi viegli pārspēs latviešus.

Mūsu vienības vadītājs šajā sacensībā laukumā vairs nelaida divus izmēģināšanai domātus vīrus, bet uzticējās atkal sevišķi rūdītiem spēkiem, kādēļ Pakalna vietā pussargu līnijas kreisajā malā atgriezās “lielais Jānis” – Lidmanis un kreisā ārējā uzbrucēja postenī nāca Borduško, atstājot Garberu skatītājos.

Viss tomēr atkārtojās tāpat kā pret Lietuvu. 18. minūtē igauņu manīgais kreisās malas uzbrucējs Kāss cīnījās ar Marģeru un viņu pieveica. Tāpat arī Lauku, kas steidzās Marģeram palīgā. Un Kāss palika arī pārākais, sev priekšā redzot vairs tikai latviešu vārtsargu Bebri. Aplaudēsim Kāsam – viņš zināja, ko darīt: 1–0 igauņiem un 0–1 mums.

Atkal latvieši devās puslaika atpūtā pie nepatikamā 0–1 stāvokļa. Un vēlreiz Raisters guva 1–1 izlīdzinājumu – jau otra spēles posma ceturtajā minūtē.

Nevarēja nemaz ticēt, ka ar šo Raistera panākumu jau izšķirta visa sacensība, jo līdz beigām taču vēl atlika 41 minūte. Bet 1–1 stāvoklis vairs nemainījās, un igauņiem arī ar to pietika, lai aizkavētu Baltijas kausa aizvešanu uz Rīgu, jo šajā turnīrā uzvarēja Igaunija, otra bija Latvija un trešā Lietuva. Nacionālā pacilātībā igauņu publika redzēja, kā lielo sudraba Baltijas kausu pasniedz viņu futbolistiem

Tika tomēr arī mums savs prieks. Tajā pat dienā – 1938. gada 4. septembrī –, kad mūsu “lielie” Tallinā cīnījās neizšķirti ar Lietuvu, latviešu “mazie” – jaunatnes izlases vienība – Kauņā uzvarēja Lietuvas jaunaudzi 2–1 (0–1). Šis rezultāts ātri atlidoja arī līdz Igaunijas galvaspilsētai.

*

Jau pilnīgi krēsloja, kad sāka tukšoties Tallinas stadions. Likās, ka vairs nav rudens, bet visā pilsētā ienācis pavasaris – tā igauņi priecājās par savu uzvaru. Katrs, kas kaut reizi mūžā bijis Tallinā, zina un pazīst šīs pilsētas ziemēlniecisko mieru visos gadalaikos. Igaunijas galvaspilsēta dienvidnieciski karsta kļūst tikai nacionālās sajūsmas brīžos.

Mazajām pilsētām – arī Tallinai – ir tā lielā priekšrocība, ka nav daudz ceļu, pa kuriem var nokļūt uz centru. Skatītāji, tādēļ arī pēc sacīkstēm dodoties, nesadalās tā, kā miljonu pilsētās Čikāgā vai Sidnejā. Mazo pilsētu lauzu sporta prieks tāpēc tik ātri nebeidzas – viņi paliek ilgāk kopā.

Šo patiesību lieliski izprata igauņu avīžnieki. Nedaudzās ielas, kas no stadiona veda uz Tallinas centru, jau pavisam drīzi pēc lielām sporta sacīkstēm

pilnīgi nosprostoja igauņu avižu zēni, izkliegdammi un pārdodami speciālizdevumus ar aprakstiem par visu to, kas pirms dažām minūtēm redzēts. Jāatzīst, igauņu preses vīri jau tolaik bija ātri un izdarīgi. Ļaužu pūlis, nākdams no stadiona, pilnīgi pārvērtās, katram gājējam noliecās galva, lai lasītu lielo speciālizdevumu. Tāds Tallinas ielās parādījās arī 30 minūtes pēc tam, kad Igaunija šajā rudenī pievakarē bija izcīnījusi Baltijas kausu. Nav jāstāsta, cik lieli bija virsraksti un arī tad vēl talliniešiem šie burti varbūt šķita pārāk mazi, lai tajos būtu izteikts patiesais viņu prieks par Igaunijas futbola lielo goda dienu.

Šai sajūsmā, kaut ne bez mazām sāpītēm, tomēr noteikti pievienojās arī latviešu ekskursanti un futbolisti: Elagu Eesti!

Daļa latviešu ekskursantu pēc Baltijas kausa izcīņas vēl ar kuģīti pārbrauca pāri Baltijas jūras liča ūdeņiem, kas šķir Igaunijas galvaspilsētu no Helsinkiem. Mēģināsim saprast – bija 1938. gads, bet jau pēc diviem gadiem somiem vajadzēja rīkot olimpiskās spēles. Gribējās redzēt, cik tālu Somija sagatavojusies olimpisko ciemiņu sagaidīšanai. Tālu! Tā smalkais olimpiskais tornis jau bija uzkāpis debesīs tik augstu, kā to vēlējās somu pasaules slavenie arhitekti.

Latviešu tūristiem ļāva uzkāpt celtnes pašā galotnē. Te nu vairs nebija jābrīnās, kādēļ Jans Sibeliuss komponējis tik daudz un skaistu slavas un pateicības dziesmu savai Somijai. No maratona torņa pašas augstākās vietas pavērās, teiksim atklāti, pasakains skats uz Hannesa Kolehmainena un Pāvo Nurmi dzimteni – meži un ezeri. Ezeri un meži – tālu, tālu – līdz pat austrumu robežai, kurai pāri vēl līdz šai dienai vienmēr lielos vairumos Somijā ieplūdušas vienīgi valsts neatkarības pazudināšanas briesmas.

Olimpiskās spēles Helsinkos gan bija somiski godīgi iecerētas 1940. gadā, bet Maskavas dēļ varēja notikt tikai daudz, daudz vēlāk – pēc 12 gadiem. Latviešu ekskursanti, nesagaidījuši to, ko vēlējās redzēt Baltijas kausa izcīnā

Latvijas kausu RFK kapteinim Jānim Lidmanim pasniedz Valsts Prezidents Kārlis Ulmanis

futbolā Tallinā – Latvijas vienības uzvaru, bet ļoti pateicīgi par sporta nācijas Somijas galvaspilsētas Helsinku sirsnīgo viesmīlību, devās atkal atpakaļ uz mājām.

Futbola draugiem šī steiga nebija bez iemesla, jo Rīga aicināja un gaidīja ar saviem 1938. gada pēdējiem lielajiem notikumiem futbola laukumos.

Jau 18. septembrī ASK stadionā mūsu sabiedrisko lietu ministrs un reizē arī Latvijas sporta vadītājs Alfreds Bērziņš patiesā svinīgumā pasniedza Latvijas futbola kausa izcīņas lielo uzvaras balvu “Rīgas vilku” (RV) vienības kapteinim un Latvijas nacionālās vienības kādreizējam aizsargam Ādolfam Šimanim. Viņa “vilku pulciņš” kausa finālā uzvarēja Armijas sporta klubu 3–1 (1–1).

Iepriekšējā, 1937. gadā, Latvijas kausa beigu spēlē Rīgas futbola klubs pārspēja “Universitātes sportu” 2–0, un uzvarētāju vienības kapteinim Jānim Lidmanim balvu pasniedza valsts prezidents Kārlis Ulmanis. Latvijas kausa izcīnā varēja startēt visas vienības, kas vien vēlējās, un tādēļ reizēm arī notika, ka kāds provinces Dāvids satrieca vienu otru Rīgas Goliātu. Kausa spēļu noteikumi futbolā visā pasaulē ir vienādi un tādi tie bija arī neatkarīgajā Latvijā – vienībai, kas zaudē, tūlīt no sacensībām jāizstājas. Tā ir tā sauktā nežēlīgā “knock-out” jeb viena zaudējuma sistēma.

Pēc Latvijas kausa izcīņas 1938. gada futbola sezona jau lēnām tuvojās beigām, bet rīdzinieki šoreiz vēl gaidīja visai lielu notikumu – Polijas–Latvijas astoto valstu saciksti 25. septembrī atkal mūsu pašu ASK laukumā. Rīdzinieki šo spēli gaidīja un sagaidīja – ar Latvijas 2–1 uzvaru, kas arī nozīmēja, ka mūsu nacionālā vienība šajā gadā astoņu valstu sacikšu ciklā palikusi nepārspēta.

Šoreiz gandarijums bija sevišķi liels, jo pret Poliju guvām vispār pirmo uzvaru. Kaimiņš polis futbola spēkā nebija maziņš.

*

Polijas–Latvijas pēdējā valstu sacikste Rīgā somu tiesneša Alto vadībā sākuma temps bija pārāk ātrs, lai sacensoņi tādu spētu izturēt visas 90 minūtes. Poli izcēlās ar lielu kustīgumu un bumbas pārvaldīšanas prasmi, taču galvenais pārsteigums izrādījās latvieši, rādot tādu precizitāti saprašanās un saspēles ziņā, ko varēja apzīmēt par vienu no labākajām, kādu Latvijas nacionālās vienības futbolisti jebkad snieguši.

Pirmā puslaika vidū mūsu uzbrucējs Vanags ar veiklām māņu kustībām vienu pēc otra pārspēja vairākus pretinieka spēlētājus un solo gājienā, kas sākumā neko produktīvu nesolīja, ar zemu sitienu ielidzināja bumbu Polijas vienības sargāto vārtu labajā stūrī. 15 000 skatīju sirsnīgi aplaudēja, bet jau pēc 10 min. piedzīvoja vilšanās brīdi – kļūdījās latviešu pussargs Sergejs Maģers, tā dodot poliem iespēju stāvokli izlīdzināt.

Nākamās 45 minūtes iesākās apdomīgi un lēni. Izrādījās, ka viesi ātro sākuma tempu izturējuši labāk un tagad 20 min. pēc kārtas nemitīgi uzbruka. Latvieši šajā laikā parādīja labu "elpas atvilkšanas" taktiku, vairs neforsējot ātrumu, lai spēles beigās sāktu jaunu ofensīvu. Šis skaistās futbola izrādes beigu cēliens tiešām pilnīgi piederēja latviešiem, kad Alberts Šeibelis īsi pirms beigām ielidināja bumbu poļu vārtu tīklā, un Latvija uzvarēja 2-1. Šeibelis spēlēja tikai otrajā puslaikā, kad puskreisā uzbrucēja posteni nomainīja Krupču.

Zaudētājiem tā nebija labākā vienība, kaut poļi paši savu sastāvu uzskatīja par spēcīgu. Katrā ziņā tā izrādījās simpātiskākā ārzemju vienība, kāda 1938. gadā spēlēja Rīgā.

*

Fricis Kaņeps (1916-1981)

Divkārtējs Latvijas meistars. 1936. gadā Liepājas "Olimpijā", 1939. un 1940. gadā - RFK, divkārtējs Latvijas kausa ieguvējs. 12 spēles valstsvienībā, 7 vārti. Pēc amata krāsotājs. 1956. gadā atgriezās no izsūtījuma un spēlēja Staiceles komandā. Spēcīga vārtu sitienu īpašnieks un galvas spēles meistars. Guldīts Alojās kapos

*

Nezin kāpēc, bet pašu pirmo no uzskaitītā deviņpadsmitnieka gribas minēt Albertu Šeibeli (RV), kaut 1938. gads jau nozīmēja viņa spilgtās futbola saules rietu. Taču mēs gluži labi zinām, ka saule pirms iegrimšanas jūrā, vakaros vēl dažkārt atvadās ar lielu mirdzumu. Tā tas savā laikā bija arī ar Šeibeli - atkal un atkal viņu pa reizei vajadzēja aicināt atpakaļ Latvijas valstsvienībā, kad tai šķita smaga cīņas stunda - pat vēl Alberta "vecuma dienās". Un tā arī viņa nacionālajā izlasē spēlēto reižu skaits sasniedza 58, kas Šeibeli ierindo tūlīt otrajā vietā aiz Ērika Pētersona.

Sarkanmataināis, patrauslais Sabilē dzimušais "Šimelis" bija Latvijas vislabākais futbola bumbas tehniķis, kam reizēm laukumā patika arī kādi mazi "kumēdiņi" – pakircināt tiesnesi un paskaļāk uzsaukt saviem līdzspēlētājiem vai pretiniekiem. Alberts tādēļ ne reizi vien iekūlās nepatikšanās. Viņam dažkārt pietrūka arī izturības. Tomēr ar visu to Šeibelis vienmēr bija bistams ikvienam un ikkurā brīdī. Viņš arī kā pirmais mūsu izlases futbolists uzvilka piecdesmito reizi valstsvienības tērpu. Tas notika 1937. gada 25. jūlijā Rīgā sacensībā pret Vāciju, kad mūsu vārtus pirmo reizi sargāja Jānis Bebris.

Ja runājam par daudz neaizmirstamiem mirkliem latviešu sportā, tad mūsu futbola dzīvē bieži tādus sagādājis arī Šeibelis. Nevienš, kas redzējis viņu futbola laukumā, nespēj tos aizmirst. Mēs teicām, ka ar savu spēles gudrību Alberts ir lapsa Rīgas vilku vienpadsmitniekā, un tāds viņš arī bija mūsu nacionālajā vienībā.

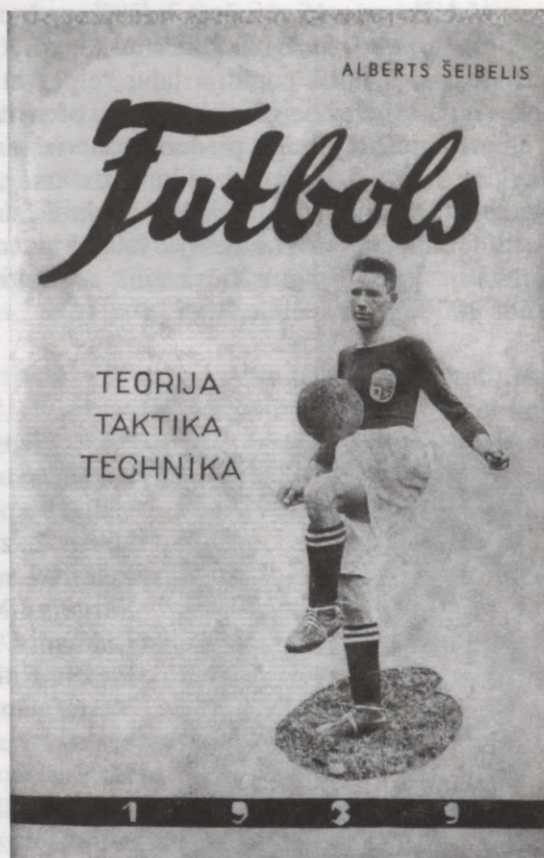
Alberta Šeibela iegūtie vārti bieži vien bija no tik neparastām situācijām un panākti tik akrobātiski, ka jāšaubās, vai viņš daudz ko no tā spētu atkārtot vēl otrreiz, lai arī kā gribētu. Bet vienreizēji sasniegumi jau arī nemaz nav domāti atdarināšanai.

Jānis Bebris (RV) mūsu vārtos Latvijas valstsvienībai 1938. gadā bija kā mājas mātes iemīlota mēbele, par kuras mainīšanu neviens pat nedomāja, jo viņa spēju stabilitātes dēļ to nevajadzēja darīt. Bet, ja arī būtu nepieciešams, tad rezervē gatavs vienmēr bija "garais puisis no Liepājas" – neko daudz mazāk spējīgais Harijs Lazdiņš ("Olimpija").

Ļoti iespējams, ka par šo lielisko vārtsargu mums drusku jāpateicas arī Latvijas medicīniskā sporta institūta vadītājam docentam Dr. A. Biezinam. Kad 1933. gadā rīdzinieks Bebris pieteicās futbola sacensībām oficiālajās līgas spēlēs, tad lielās jaunības dēļ – Jānim tobrīd bija tikai 16 gadu – uzmanīgais ārsts – jau toreiz obligāti vajadzīgajā atļaujā ierakstīja:

"Var spēlēt tikai par vārtsargu."

Šo posteni Jānis Bebris, arī paaudzies, vairs nekad neatstāja. Un, tāpat kā daži citi mūsu futbolisti, svešniecības pirmajos gados lieliski parādīja neatkarī-

gajā Latvijā jau sasniegtā futbola līmeni, spēlējams sākumā Vācijas slavenajā virslīgas vienībā “Schwaben Augsburg”, bet vēlāk darbodamies par CEP trenētāju Lorientā, Francijā, pats sargādams vēl arī šīs vienības vārtus.

Latviešu aizsardzībā visvairāk apbrīnot vajadzēja aizsargu Pēteri Lauku (RFK) – apbrīnot ne tikai viņa smagā svara cīkstonim līdzīgā auguma dēļ, bet Pēteris 1938. gadā jau vadīja savu 37. dzīves vasaru. Viņu tik stingrā vecumā šajā prasīgajā sporta veidā augsta standarta futbolistu klasē turēja trīs izcilas īpašības – milzīga neatlaidība, apbrīnojams cīnītāja gars un liels ātrums. Šis ātrums bija galvenais no minētajiem faktoriem. Būdams virsdienesta instruktors mūsu armijas smagajā artilērijā, Lauks izrādījās īsts smagais lielgabals arī futbola laukumā, uzvelkot valstsvienības tērpu pavisam 46 reizes.

Mūsu Pēteri par ilggadību sporta laukumā jānovērtē gandrīz tāpat kā Stenliju Metjūsu Anglijā, ko karaliene Elizabete 1965. gadā kā pirmo futbolistu iecēla bruņinieka kārtā. Lauks bija vēl aktīvs 1948. gadā Vācijā, un viņam tad bija 46 gadi.

Rīgā dzimušajam Laukam blakus aizsardzībā valstsvienībā tolaik cīnījās augumā tikai nedaudz mazākais liepājnieks Fricis Laumanis (“Olimpija”). Viņa sitiens bija skaudīgi spēcīgs. Ja pretinieka vārtu tuvumā vajadzēja izpildīt brīvsienu, tad publika vienmēr sauca: Laumani, Laumani!”

Astoņus gadus par Pēteri Lauku jaunākais Fricis Laumanis līdz Latvijas neatkarības zaudēšanai tomēr spējēja uzvilkt valsts krāsas 17 reizes un aktīvi spēlēja vēl ASV, palīdzot Filadelfijas latviešu futbola kluba sastāvam 1952. gadā izcīnīt Pensilvānijas pavalsts amatieru meistarnosaukumu.

1938. gada sākumā viens no nacionālās vienības aizsargiem vēl bija Rūdolfs Slavišens (RFK), kas priecināja skatītājus ar savu akrobātisko “šķēres” sitienu. “Slava” šajā gadā arī aizgāja no mūsu izlases, kuras aizsardzībā ilgus gadus (34 reizes) bija ļoti respektējams futbolists.

*

Sergejs Maģers – Ēriks Pētersons – Jānis Lidmanis.

Tāds bija mūsu stabils pussargu trijnieks – viens no visas vienības ievērojamākajiem panākumu kaldinātājiem. Augumā patiešām maziņais

*Jānis Lidmanis (vidū) draugu pulkā, ciemojoties Rīgā 1974. gadā.
No labās Oskars Peiļis, aiz viņa Roberts Prūsis*

Roberts Pakalns (ASK) gan spēlēja tehniski glīti, bet defensīvi un bez tā vēriena, orientācijas un taktiskās mākslas, kāda pussargu kreisajā malā bija Latvijas valstsvienības ilggadējam kapteinim Jānim Lidmanim (RFK).

Kamēr spēlēja Lidmanis, ko sporta draugi sauca arī par "Džeku", tikmēr kreisā pussarga postenis Latvijas izlasē bija drošās rokās, un to viņš apliecināja, cīnīdamies 54 reizes valstsvienības tērpā. Vai atceraties Lidmaņa sevišķi tālo bumbas sānu iemetienu laukumā pretinieka vārtu priekšā? Šāds metiena izpildījums, ko viņam bija palīdzējis izkopt basketbols, izrādījās tikpat vērtīgs, cik iespēja izdarīt stūra sitienu.

Ēriks Pētersons (RFK) no centra uzbrucēja pārskolojās par centra pussargu, šajā postenī pārspēdams visus citus latviešu spēlētājus, kas tajā redzēti. Viņa futbola inteligence un izpratne bija ļoti augsta.

Ēriks mūsu sporta speciālistu ievēribu izpelnījās jau tad, kad vēl bija vidusskolēns. 1928. gada jūnijā viņš no Rīgas futbola trešās līgas vienības iekļuva tieši pirmajā sastāvā, un mūsu sporta žurnālistikas seniors Ādolfs Plūms savā sporta nodaļā rīta avīzē "Latvis" toreiz rakstīja:

"Pētersons sekmīgi izturēja "eksāmenu", uzspēlējoties virslīgā. Viņš bija ātrs, tehniski veicīgs. Vairāk stingruma un noteiktības gan varēja vēlēties."

Vēlāk viņš acīm redzot novērsa arī šos trūkumus, jo aizstāvēja Latvijas nacionālās krāsas pavisam 65 reizes, vairāk nekā jebkurš cits mūsu futbolists.

Labās malas pussargu Sergeju Maģeru Rīgas futbola klubs atrada Rēzeknē, pārvedot viņu un Rīgu. Maģers no visiem mūsu 1938. gada futbolistiem palicis vissliktākajā atmiņā. Vai viņš jau neatkarīgās Latvijas laikā bija komunistu pagrīdnieks? Tā Rīgā vaicāja diezgan bieži, kad 1940. gadā reizē ar bolševiku pirmo okupāciju mūsu dzīvē sākās lielās nedienas. Maģers tad tūlīt kļuva augsta ranga čekists. Viņš pats arī to nenoliedza un reizēm pat palielījās, kā tādā postenī ticis. Izrādījās, ka okupētās Latvijas čekas pirmais priekšnieks un tā sauktais iekšlietu viceministrs 1940. gadā bija Maģera samērā tuvs radnieks Vikentijs Latkovskis.

Sergejam Maģeram var pateikties vienīgi tik daudz, ka viņš 1941. gada 13. jūnijā no deportācijas izglāba savu bijušo kluba biedru un vēlāko futbola trenētāju Kārli Upenieku, kas jau atradās Torņkalna preču stacijā aizrestotā vagonā.

Toreiz dzelzceļa dienestā strādāja tagad ASV mirušais futbola tiesnesis Arvīds Pukinskis, kas kārtoja deportācijas norisi. Bet viņš tomēr nolēma riskēt un turpat pa dienesta tālrūni, klātesot komunistu varasvīriem, piezvanīja sporta darbiniekam Alfredam Auziņam (tagad Austrālijā):

"Čārlis sēž vagonā un liek visus sveicināt."

Vairāk viņš neiedrošinājās teikt, bet ar to pietika, lai Auziņš saprastu, kas noticis un kas viņam jādara. Sergejs Maģers patiešām neatteicās palīdzēt, un Upenieku vēl pašā pēdējā brīdī atbrivoja.

Kārļa Upenieka pārdrošība izrādījās vienreizēja. Izmantojot kādu pazīšanos, viņš visu okupācijas laiku bija slēpis ieročus pašu komunistu degungalā, lai vēlāk cīnītos pret tiem. Šī slēptuve bija "Dinamo" sporta piederumu veikals Rīgā.

Kārlis Upenieks bija vistalantīgākais Vinē skolots pašu latviešu jauns

futbola trenētājs, kam 1945. gada sākumā nebija lemts tikt tālāk par Pomerānijas kara laukiem Vācijā. Tur atkāpšanās kaujās viņš sasaldējās, smagi saslima un mira.

*

Kā salaulāti, kā brāļi – tā mēs teicām par Latvijas 1938. gada futbolistu valstsvienības uzbrukuma labo spārnu. Tādēļ te gluži vai kopā jāmin **Ēriks Raisters** (RFK) un **Aleksandrs Vanags** (ASK). Pirmais bija labajā malā, otrs –

*Francijas kausa ieguvējs 1951. gadā Strasbūras "Racing Club".
Aleksandrs Vanags (ceturtais no kreisās) tur augsto balvu*

puslabais uzbrucējs. Divi "brīnumbērni", gados jauni futbolisti. Laukumā viņi labi zināja viens otra nodomus. Ja reizēm gribējās, lai Raisters būtu tomēr vēl kustīgāks, tad Vanags bija pati dzīvība – ātrs, tehniski veikls, vārtu šāvienos spēcīgs, zibenīgi spējīgs orientēties un liels futbolists, kaut augumā mazākais mūsu valstsvienības spēlētājs.

Ēriks Raisters ap 1941. gadu pazuda kara jucekļi kaut kur Baltkrievijā, bet Aleksandrs Vanags pēckara laikā guva lielus panākumus "Racing Club de Strasbourg" vienpadsmitniekā Francijā un Strasbūrā darbojas par trenētāju futbolā un basketbolā. Mūsu valstsvienības tērpu viņš paspēja uzvilkt 22 reizes.

Tad, kad no Ventspils "Spara" uz RFK sastāvu Rīgā pārgāja Fricis Kaņeps, mūsu valstsvienībai bija atrasts arī jauns centra uzbrucējs, kaut tieši 1938. gadā savainotās kājas dēļ viņam vairākkārt nācās palikt ārpus ierindas.

Augumā pagarais Fricis laukuma centrā ar dinamisku spēku prata lauzties cauri uz pretinieka vārtiem, un viņa gājieni beidzās ar vārtsarga nemitīgu bombardēšanu. Jādomā, ka Kaņeps būtu vēl labāks futbolists nekā bija, ja pēc mazās Ventspils prastu vairāk turēties pretī lielās Rīgas sadzīves dažādajiem kārdinājumiem.

“Ja tu vēlies spēlēt valstsvidē, tad tev jāpārņāk uz Rīgas klubu.”

Tā reiz mūsu futbola pulkvedis Juris Raiskums bija teicis jaunajam Francim Krupčam, kad viņš vēl spēlēja Rīgas poļu vienībā “Reduta”. Francis arī aizgāja uz RFK un pēc tam reprezentēja Latviju. Šis gadījums nav jāpārprot. Raiskums bija domājis tikai labu, jo RFK rindās Krupčs varēja gūt daudz lielāku treniņu un sacīkšu rutīnu nekā pirmās līgas “Redutas” sastāvā. Augumā lielais Krupčs izvērtās liels 1938. gada valstsvidē. Viņš vienlīdz sekmīgi varēja spēlēt kā par centra pussargu, tā uzbrucēju.

Uzbrukumā no centra pa kreisi allaž gadījās problēmas un īsto vīru meklēšana. **Jānis Rozītis** (RFK) puskreisā uzbrucēja posteni sevi noturēja ar nepārtrauktu sikstu cīņā, neatlaidību un izturību, kā viņam allaž pietika spēles visas 90 minūtes. Kreisajā malā skrēja **Vaclavs Borduško** (ASK) – patiešām ātri, lai kalpotu mūsu futbola godam. Šodien gan viņu laikam atstātu ārpus ierindas jebkurā izcilākā vienībā tādēļ, ka Borduško tā īsti klausīja tikai kreisā kāja, bet ar labo viņš nevienu vārtsargu uztraukt nespēja.

Latvijas izlasē 1938. gadā bija arī Rīgas ebreju tautības trīs spēlētāji – visi uzbrucēji un visi “Hakoah” vienības dalībnieki.

Maksis Levitānuss un Harijs Garbers uzskatāmi par gadījuma izlases futbolistiem, kas stājās ierindā tikai kādas krīzītes gadījumā. No viņiem abiem vērtīgākais bija fiziski labi būvētais centra uzbrucējs Levitānuss, kamēr Garbers

1989. gadā Berlīnē Maksis Levitanuss un pasaules futbola leģenda vārtsargs Ļevs Jašins

Добраго года!
 Чокіце гопріо!
 гопріо і мого, а
 гопріо і мого, а
 гопріо і мого, а
 1989.

Dārgais Maks!

Paldies Tev par futbola un cilvēkmīlestību. Labu veselību un laimi tālumā no dzimtenes! 19. 8. 89.

L. Jašins

konkurēja ar Borduško uzbrukuma kreisajā malā, taču nekādas slavas dziesmas tomēr nesaklausīja.

Futbola slavā apreibis turpretim šķita Ilja Vestermans. Grūti atcerēties Rīgas ebreju minoritātes vēl kādu citu mīluli, kas spētu aizēnot šo futbolistu. Viņš to zināja, kādēļ arī bija kaprīzākais no visiem mūsu 1938. gada valstsvienības dalībniekiem.

Tomēr citādi Ilja bija glīts, patikams un inteliģents puisis kā sabiedrībā, tā sporta laukumā. Futbols bija visa viņa dzīve. Stāstīja, ka Vestermans reizēm tomēr arī kaut kur strādājis. Jāatzīst – ja Latvijā tobrīd meklētu tiešām Eiropas klases futbolistus, tad šo kandidātu sarakstā katrā ziņā būtu arī melnmatainais Ilja. Viņam patika spēlēt uzbrukumā un pēc vārtu iegūšanas klausīties skatītāju aplausos, taču Latvijas valstsvienībā blakus Pētersonam arī Vestermans mūsu atmiņās dzīvo kā teicams centra pussargs.

Labi, ka Vestermans īstā laikā paspēja aizbraukt no Latvijas un vēlāk nokļuva ASV. Nepalaimējās toties Garberam, kas, vāciešiem tuvojoties Latvijai, evakuējās komunistiem līdzī uz plašo Krieviju. Tur viņu vēlāk iedalīja tā sauktajā Latviešu strēlnieku divīzijā, un Garbers krita.

Šo kara burzmu tomēr pārdzīvoja Levitānuss, kas pirmajos pēckara gados vēl spēlēja Rīgas “Dinamo” kopā ar F. Krupču, E. Vijupu, A. Jēgeru, M. Pētersonu, V. Ulbergu, H. Vitoliņu, R. Pakalnu, E. Jēgeru, A. Niklasu, H. Mellupu, V. Pultraku un citiem.

*

Cik ilgs laiks tagad mūs jau šķir no Latvijas futbola 1938. slavas gada? Un cik vairs palicis dzīvājo vidū toreiz entuziastisko skatītāju, kas pēc kāda Šeibēla, Vanaga vai Raistera sekmīga bumbas raidījuma sajūsmā sauca:

“Vārti!”

Aizvilksim atmiņu priekškaru šim laikam. Beigsim jūsmot. Jāteic, mēs darījām, ko spējām, ar kulmināciju 1938. gadā, kamēr sagaidīsim atkal to laiku, kad spēsim var būt vēl ko vairāk.

"Union-1908". Vidējā rindā otrais no kreisās H. T. Holls, kas šajā gadā veica arī jaunā kluba trenera un kapteiņa pienākumus

Tā komentēja futbolu 1912. gadā...

Anglijas un Dānijas komandu finālspēle Stokholmas olimpiādē Rīgas advokāta Krumberga atreferējumā.

Olimpu spēles Stokholmā

Stundu pēc tvaikona malā piestāšanās biju Stadionā, Olimpu spēļu vietā, apgādāts ar vajadzīgiem papīriem, pazīstams ar sēdvietu un citiem lietas apstākļiem.

Taisni 7 iznāca arēnā abi cīkstoņu pulciņi, no publikas skaļiem aplausiem saņemti. Izrādījās, ka angļi stipri pārspēj dāņus kā spēka, tā saspēles ziņā. Pirmie bija visi vai tīrie atlēti: bumba reizēm sperot uzsprāga augstu gaisā pāri par Stadionā paša riņķa būves mūri; reizēm iesprāga skatītāju vidū gandrīz pašās dibena rindās, lai gan ar zāli apaudzināto spēles klajumu no skatītājiem šķir plats skrejams ceļš. Veiklības ziņā arī angļi bija nepārspējami meistari: ar lielāku ātrumu un attapību viņi zināja izmantot katru pretinieka kļūdu; ja nespēja paši bumbai dot vajadzīgo virzienu, tad prata drusciņ to padzīt pretinieku spēlētājiem garām kādam draugam pretī, kurš darija tāpat, līdz kamēr varbūt trešais, ceturtais tad varēja dot izšķirošo grūdienu.

Bet angļi spēlēja arī ar lielāku vienaldzību, netaupot necik pretiniekus

pašus, un jau pirmo 10 minūšu laikā kāds dānis novēlās zālē, cik ātrumā varēja novērot, dabūjis spērienu pa vēderu. Visapkārt sacēlās aukai līdzīgs troksnis; dāņi vicina karodziņus un kliedz kā ārprātīgi dusmās – “Fui!” un vēl citādus vārdus; pa starpām dzirdamas arī bērnu taurītes un vēl citi daikti.

Pēc britiņa otram dānim kāds anglis nomina kāju tik vāriģi, ka tas tikai ar pūlēm varēja paklibot, lai palīdzētu saviem biedriem tālāk. Trešais dānis krizdams pārlauza roku; vēlāk viņu ar kaklā pakārtu roku aizveda mājās.

“Britānija” – 1911. gada čempionvienība. Arī šīs komandas veidotājs un spēlētājs bija H. T. Holls (vidējā rindā otrais no kreisās)

Pirmajā spēles daļā angļi dabūja 4 bumbas cauri pretinieka vārtiem, dāņi tikai vienu. Otrajā gājienā dāņi saņēmās, pateicoties sava reti izveicīgā vārtsarga dēļ. Tie atsita kādus 10 angļu uzbrukumus un pat vēl paguva iedzīt vienu bumbu angļu vārtiem cauri. Pa visu spēles laiku dāņi un arī citu tautu skatītāji aukaini uzmundrināja saucieniem dāņu spēlētājus un kā traki taktē sita plaukstās.

Arī otrā gājienā 3 dāņi dabūja triecienus un angļu spēlētāji tikpat reižu skaļus “Fui!” dzirdēt.

Galu galā angļiem tomēr palika virsroka ar 4 punktiem pret 2 un pirmā godalga.

*Pirmā latviešu futbola komanda "Amatieris", dibināta 1912. gadā.
Piektais no kreisās M. Cukurs*

... un tā 1922. gadā

Neliels fragments no Latvijas izlases pirmās oficiālās un tāpēc īpaši vēsturiskās valstssacikstes (Latvija – Igaunija 1922. gadā) atreferējuma presē

Latvija–Igaunija

Valstu sacikste Latvija–Igaunija svētdien Latv. sp. b-bas laukumā bija pievilksni reti kuplu skaitu apmeklētāju, kas ar lielāko interesi noskatījās tiešām iejūsminošās cīņas gaitā. – Pirmie uz laukuma parādas igauņi. Atskan aplausi. Pēc brīža uznāk latvieši. Atkal aplausi, piekrišanas saucieni. Kā vienas, tā otras valsts spēlētāji ar savu brašo izskatu atstāj labāko iespaidu. Noteiktā laikā atskan sacikstes vadītāja V. Eklefa signāls. Spēli uzsāk latvieši. Straujš uzbrukums. Pēc divi minūtēm Arveds Bārda padod balli savam brālim Edvinam un – vārti iegūti. Tas nāk tik ātri un negaidīti, ka pārsteigti kā igauņi, tā skatītāji, kuri savas valsts krāsu aizstāvētāju panākumam uzgavilē ar mūsu laukumos vēl nepieredzētu sajūsmu. Tad balle iet no vieniem vārtiem uz otriem, bet uzbrūk galvenām kārtām latvieši. Kā vienai, tā otrai pusei neizdodas stūra sitiens. Kopspēli labāku parāda igauņi. Mūsu spēlētāji bieži traucē viens otru. Jo tālāk, jo cīņa paliek arvien karstāka. Spēlētāji vispār ņemot – pieklājīgi. Gadās tomēr, ka aizliek kāju priekšā. Bet Eklefam ir asa acs. Redz, ka mūsu vārtsargam tiek pāri darīts, un glābj to.

Sāk igauņi draudoši uzņēmīties. Biežāk rodas visai kritiski momenti. Bet vārtsargs Saltups ir savā vietā. Nav vieglis viņa uzdevums: kad pēdējs gals jau liekas klāt, tad viņš vēl cer glābiņu. Un var uz viņu palaisties, viņš pilnam attaisno uz viņu liktās cerības: ir izveicīgs, uzmanīgs, apķērīgs, drošsirdīgs, apdomīgs, aukstasinīgs.

Drīz jau atkal balle pretinieka pusē. Stūra sitiens. Neizdodas (Zemīts 22. minūtē). Tūliņ seko vēl viens stūra sitiens. Atkal bez panākumiem. Arī igauņu vārtsargs apzinās savu pienākumu. Strādā mierīgi, nosvērti. 26. minūtē ar stūra sitienu neko neiegūst arī igauņi. Brižam mūsu uzbrucēji gāžas kā lauvas virsū, liekas, nekas nekas tai pretī nevar stāties, tā visam izlauzīsies cauri. Ja nu šādu viesuļa uguni prot likvidēt igauņu skaisti strādājošais aizsargs Pichlaks līdz ar Javorski, tad par apmierinājumu der tas, ka mūsu neatsveramais aizsargs Ašmanis atmaksā viņiem ar to pašu, cik varēdams viņam piepalīdz Šmits. (...) Kas būtu mūsu pussargu fronte bez Stančika un Rogas? Komandas kapitans Bone nosvērts, mierīgs, malā nejutās tik labi kā centrā.

“Nedēļa”

Waltu šazibkštes futbolā Latvija – Igaunija.

Hugo Fēdmāga uzņemums.

Igaunijas komanda.

Waltu futbolšazibkšte Latvija-Igaunija, šwehdeen, Latv. šp. b-bas laukumā, bija peewilkufi reti kuplu škaitu apmekletāju, kas ar leelako intereši noškatījās teešdam eejubšminojības šibnas gaitā. — Dirmee uš laukuma pa-

wenām kabrtam latweešbi. Kā weenai, tā otrai pušei neišdodas šubra šiteens. Kopšpebli labaku parohda igauņi. Mubšu spēhletaji beejšbi traužē weens otru. Jo tablak, jo šibna paleek arween karftaka. Špehletaji wispah-

Atkal beš panahkumeem. Ari igauņu wahršfargs apšinas šawu peenahkumu. Strahdā meerīgi, nošwehrti. 26. minūtē ar šubra šiteenu neko neeeguhšt arī igauņi. Briššdam mubšu ušbruzeji gabšbas kā lawa pretneekam wirfū,

... un tā 1936.–1937. gadā

Mūsu futbola sports pēdējos divos gados

Par mērauklu kādas valsts spēju novērtēšanā futbola sportā pieņemts uzskatīt sasniegumus valstu sacīkstēs. Izejot no šī redzes stāvokļa, apskatīsim mūsu divu pēdējo gadu sasniegumus. Tikai iepriekš jāaizrāda, ka, šādi novērtējot valsts spējas, galvenā vērība jāpiegriež tam apstāklim, ar ko apskatāmā laikā esam sacentušies. Ja pretinieki bijuši spēcīgi, tad nevar sagaidīt tik labus rezultātus, kā ja tie bijuši savās spējās vēl vāji un otrādi. Pagājušā gadā esam noturējuši piecas valstu sacīkstes: pa divām ar Lietuvu un Igauniju un vienu ar Poliju. Mūsu pirmā sacensība notika Tallinā ar Igaunijas valsts komandu 28. maijā. Lai gan valsts komandas kandidāti, sākot ar janvāra mēnesi, bija

nodarbināti speciālos ziemas treniņos telpās, taču sagatavošana nedeva vajadzīgos panākumus. Telpas bija maz piemērotas, un, darba apstākļu kavēti, spēlētāji ne visi bija treniņos vienmēr ieradušies. Tādā kārtā nevarējām savu valsts komandu pienācīgi sagatavot. Atlikās cerēt uz pirmajiem treniņiem laukumā, ko uzsākām jau marta mēnesī. Šie treniņi jau bija labāki apmeklēti un, pateicoties trenera R. Štancela centībai, deva it labus panākumus. Tomēr pirmajai valstu sacīkstei vēl nebijām kā nākas spējuši sagatavoties.

*Atkalredzēšanās. No kreisās Juris Raiskums,
Aleksandrs Vanags un "Hakoah" vārtsargs Leiba Kacs
1957. gadā "Daugavas" stadionā*

Ar pilnu tiesību varējām teikt, ka pagājušā gadā esam bijuši mazliet labāki par saviem tuvākajiem kaimiņiem igauņiem un lietuvjiem, bet pēdējā spēlē pat sasnieguši Polijas otrās garnitūras līmeni. Tomēr jāatzīst, ka tas līmenis, kuru mūsu komanda pagājušā gadā sasniedza, nebija augsts, mēs bijām tikai mazliet progresējuši, salīdzinot ar iepriekšējo gadu. Sasniegtie rezultāti bija ļoti labi, bet vispārējais sasniegums tikai apmierināja. Sastādot savu šāgada valsts-sacīkšu kalendāru, futbola savienībai nācās konstatēt, ka šis gads rezultātu ziņā sola gandrīz vienīgi zaudējumus, jo blakus mūsu tuvākiem kaimiņiem šogad jāsacenšas ar spēcīgajām Vācijas un Rumānijas vienībām un ar Poliju Polijā. Visās šīs sacīkstēs bija paredzami zaudējumi un pat smagi zaudējumi. Baltijas kausa turnīrs šogad notiek Kaunā, kur meistara titulu mūsu vienība vēl ne reizi līdz šim nav spējusi iekarot. Atlika tikai sacīkste ar Igauniju un Lietuvu Rīgā. Šinis sacensībās cerējām gūt uzvaru, lai arī ne vieglu. Tātad šī gada valstu sacīkšu bilance solījās būt pasīva.

Apzinoties visas minētās grūtības, futbola savienība uzsāka darbu jau agri, ziemā. Viņas rīcībā nu jau bija piemērotākas telpas, kāpēc sagatavošanās darbs ritēja sekmīgāki. Pirmā un visgrūtākā pārbaude bija 25. jūnija sacīkste ar Vāciju. Vācijas savienība šoreiz bija uzstādījusi ļoti spēcīgu vienību, kas pārbaudīta vairākās sacīkstēs ar labākām angļu profesionālām vienībām.

Pirms sacīkstes no visām pusēm dzirdēja tikai ļaunus pareģojumus. Mūsu savienība bija parūpējusies par to, lai vienība būtu stipra savā aizsardzībā. Ne tehniski, nedz taktiski, protams, mūsu izlase nevarēja cerēt noturēties ar Vācijas vienību līdzsvarā, bija atkal lielākā un vienīgā cerība jāliek uz izturību un centību. Sacīkstes sākums jo spilgti norādīja uz mūsu pretinieka spējām. Vācijas komanda demonstrēja šie vēl neredzēti labu spēli, pret kuru mūsu izlase maz ko spēja. Pa daļai savu darbu darīja arī uztraukums un respekts pret slaveno pretinieku. Bet jo tālāk gāja spēle, jo nosvērtāki sāka darboties mūsu vienība. Straujais temps, kas spēles sākumā stipri mulsināja mūsu spēlētājus, drīz vien izrādījās mums par istu sabiedroto. Šim tempam par upuri krita taisni mūsu spēcīgais pretinieks, kamēr mūsu spēlētāji šo straujumu izturēja daudz labāk. Sacīkstes otrais puslaiks jau noritēja zem mūsu vienības spiediena, un tikai gadījums noslēdza spēli ar 3:1 vācu labā. Cīņa varēja beigties ar vēl mazāku rezultātu, pat neizšķirts nebūtu nepelnīts. Spēles gaita turpretim jo spilgti atklāja visus mūsu komandas trūkumus. Tie bija: pavāja tehnika, slikta taktika un neapmierinošs starts. Sacīkste ar Rumāniju jau pelnīti atzīmējama kā labākā visā mūsu līdz tam notikušajā valstssacīkšu skaitā. Jo patikami bija konstatēt, ka stipri bija uzlabojusies komandas saspēle un starts. Sacīkste beidzās neizšķirti, bet mūsu vienība bija pelnījusi uzvaru. Rezultāts mūs tomēr pilnīgi apmierināja, kamēr spēles kvalitāte deva pelnītu iemeslu īstam priekam – mēs bijām taisījuši krietnu kāpienu un augšu.

Latvija – Vācija 1937. gada 25. jūnijā Rīgā (1:3). Vācu "mūris" gaišajos kreklos

Pēdējā mūsu valsts sacīkste notika 29. jūlijā ar Lietuvu. Šai sacīkstei bija

jāpiegriež sevišķi liela vērība aiz diviem iemesliem. Pirmkārt, šī sacikste ietilpa pasaules meistariības priekšturnīrā, kur uzvarētājs satiksies ar slavenu Austrijas izlasi, un, otrkārt, uzvarēt lietuviešus mums bija prestiža lieta.

Protams, mūsu spēlē, mērījot to ar Vakareiropas pirmās šķiras mērogu, vēl daudz trūkumu, kuru novēršanai jāveltī vislielākā centība un uzmanība. Daba mūsu futbola sporta piekopējus apveltījusi izcilām spējām. Mūsu uzdevums ir tās izkopt līdz iespējamai pilnībai, tad varēsīm cienīgi nostāties līdzās labākām Eiropas sporta nācijām.

Pulkv.-ltn. J. Redlihs,
Latv. Futbola sav. priekšsēdis

"Fiziskā Kultūra un Sports", 1937

Latvijas futbols

Latvijas futbolsporta uzplaukums pēc maniem novērojumiem pēdējos gados iet strauju attīstības gaitu ne vien aktīvo dalībnieku skaitā, bet arī sasniegto rezultātu ziņā. Attiecībā uz pēdējiem var droši teikt, ka tie ir mūsu futbolsporta dalībnieku un vadītāju mērķtiecīga darba augļi. Laiks, kad futbols šeit vēl bija pirmattīstības stāvoklī un Latvijas vienpadsmitiem bija vēl lemts internacionālām futbola vienībām atdot priekšrocību viņu lielo panākumu dēļ, pēc manām domām galīgi izbeidzies. Tālākās rindas negribu sākt ar asu kritiku, nedz dziedāt slavas dziesmas mūsu futbolsportam, bet vienīgi izteikt šai rakstā to, ko pats savām acīm esmu redzējis un kopīgi piedzīvojis.

Sākot ar laiku, kad es kā treneris pārņemu nacionālo komandu, man jākonstatē, ka pagājušā sezonā ļoti daudz sasniegts: no 5 cīņām 4 uzvaras un viena neizšķirta, pie tam vēl – uzvarētāji Baltijas turnīrā.

1936. g. kopsavilkums šāds: Latvijas futbolsports pierādījis, ka tā attīstības līmenis paaugstinās.

Nākamā, 1937. g. sezona, ir mums nesalīdzināmi grūtāka nekā iepriekšējā. Mums būs jācīnās pret tik spējīgiem pretiniekiem kā Vācija, Zviedrija, Polija un varbūt pat Austrija, bet ceram, ka mūsu komanda arī pret šiem pretiniekiem godam cīnīsies. Apsveicama tā parādība, ka mūsu vienības nacionālā komanda cenšas cīnīties ar lieliem pretiniekiem, jo sakarā ar to tās spēles izveicība un spēks tiek pacelti un attīstīti. Bez tam mums būs jādodas uz Baltijas turnīru Kauņā un Rīgā būs jāuzņem Lietuva un Igaunija. Sevišķi sacikstei ar Lietuvu būs jāpiegriež liela vērība, jo sacikste būs izšķiroša 1938. g. pasaules meistara titula iegūšanai.

Kā redzams, futbolistu programma šai sezonai ļoti svarīga, grūta un bagāta. Lai veiktu nospraustos mērķus, būs cītīgi un intensīvi jāstrādā. Vispirms būs jāpiegriež liela vērība spēlētāju fiziskai kondīcijai. Ar ziemas treniņu mēs jau esam tik tālu tikuši uz priekšu, ka līdz cīņu sākumam būsīm jau sagatavoti, būsīm pavisam "fit". Otrs smaguma punkts ir katras komandas komponentu taktiskās spējas, jo tikai ar labu taktiku, kas saistīta ar labu fizisku kondīciju, nākamās grūtās sacikstēs varēsīm pierādīt savas spējas. Pats par sevi saprotams, ka arī spēlētāju tehniskā attīstība nav jāatstāj novārtā.

Futbolisti, kas nekārtīgi apmeklē treniņu vai treniņa laikā neņem dzīvu dalību, neatradīs vietu nacionālā komandā, jo viņi ar tādu savu izturēšanos nav cienīgi reprezentēt Latvijas krāsas internacionālā sportā.

Personas, kas godam cīnās un nododas sportam, kaut arī dažreiz kļūdās, presei un publikai nebūtu sevišķi asi jākritizē, jo kļūdās tas, kas meklējot un cīnoties nopietni strādā. No kļūdām var mācīties, un kļūdas negadās godīgam sportistam apzināti, vai viņš būtu administratīvā, vai aktīvā dienestā. Visiem viņiem jau ir tikai viens mērķis: lai futbola sports sasniegtu tādu līmeni, ka Latvija varētu ieņemt internacionālā sporta pasaulē to vietu, kāda būtu piemērota tautai, kas mērķtiecīgi cenšas sasniegt saulainu nākotni.

R. Stancelis,

"Fiziskā Kultūra un Sports", 1937

Valsts futbolistu izlases treneris

Valsts sacīkstēs noraudzījušies 50 000 skatītāju

Vanags labākais vārtu šāvējs – trenera Štancelļa domas par izlases futbolistiem

Mūsu valsts futbola vienībai pag. sezona bijusi īsti ražena, jo pirmo reizi tā valstu sacīkstes beigusi bez zaudējuma. Futbolistu uzvaras cīņā ar spēcīgām citvalstu vienībām ievērojami cēlušas interesi par futbola sportu Latvijā, un tā nu šogad apmierināti ir visi – futbolisti par savām lieliskām uzvarām, skatītāji par redzēto un futbola savienība par krietniem ieņēmumiem. Četrās valstu sacīkstēs, kas šogad notikušas Rīgā, skatītāju skaits pārsniedzis 50 000, kas spilgti raksturo futbola popularitāti mūsu zemē. Nav sporta veida, kas kaut aptuveni spētu pulcināt tik lielu skatītāju pulku.

Vienība pag. sezonā ieguvusi 16 vārtu, bet zaudējusi 7. Šos 16 vārtus ieguvuši 6 uzbrucēji. Veiksmīgākais vārtu šaušanā izrādījies mazais Vanags, kas pretinieka vārtsargus pārspējis 6 reizes. Raisters ieguvis 3 vārtus, Borduško – 2, Vestermanis – 2, Krupčs – 2 un Šeibelis – 1. Lielākais vārtu birums bijis Latvijas–Zviedrijas valstu sacīkstē, kas zviedru zemē beidzās ar 3:3.

Vienības sagatavotājs vīnietis Štancelis ar valsts vienības sniegumu visumā apmierināts un viņa pārlicība ir, ka pati labākā spēle bijusi pēdējā pret Poliju.

Katrā ziņā nākotnē varam lūkoties droši, jo futbolistu, pie tam ļoti labi sagatavotu futbolistu, mums netrūkst.

"Fiziskā Kultūra un Sports", 1936

99. spēle, pēdējā brīvā ...

Brīvās Latvijas pēdējā – 99. valstsacikste norisa īpašā gaisotnē. Bija 1940. gada jūlijs, un tas izsaka visu. V. Čikas un G. Gubiņa izdevumā “Latvijas sporta vēsture 1918.–1944.” (1970. g. Zviedrija) šis notikums aprakstīts šādi:

“Pēdējā Latvijas futbola valstu sacikste, tāpat kā pati pirmā, notika pret Igauniju. 1940. gada jūlijā gan saimniekoja jau boļševiki, tomēr pati sacensība vismaz formāli notika vēl ierastajā kārtībā, jo Baltijas valstis oficiāli nebija pievienotas PSRS. Tallinas stadionā, kurā bija ieradušies ap 10 000 skatītāju, plīvoja sarkanie karogi, bet netrūka arī Latvijas un Igaunijas nacionālo krāsu. Pūta arī jau Internacionāli, bet tāpat spēlēja latviešu un igauņu Tautas lūgšanas, kas abas sacikšu vietā izskanēja vēl nepiedzīvotā varenumā, skatītājiem dziedot līdzī...

*Latvijas izlases futbolisti 1940. gadā (iekavās dzimšanas un nāves gads, vieta).
1. rindā no kreisās E. Raisters (1913–1942, Krievija), J. Bebris (1917–1969, ASV),
E. Freimanis (1920–1993, Anglija), M. Levitanuss (1916, dzīvo Vācijā), N. Levitanuss
(1914–1997, Vācija); 2. rindā Ā. Simanis (1909–1980, ASV), K. Upenieks
(1915–1945, Vācija), E. Volgasts (1908–1971, Rīga), F. Kaņeps (1916–1981,
Staicele), F. Krupčs (1917–1994, Rīga), A. Bergmanis (1919–1944, Vācija); 3. rindā
J. Levitans, J. Raiskums, Šalka (vadība), S. Maģers (1912–1989, Rīga), V. Kārklīnš
(1920, dzīvo Vācijā); 4. rindā J. Lidmanis (1910–1986, Austrālija), H. Briedis
(1917–1972, Rīga), J. Rozītis (1913–1942, Rīga), A. Jēgers (1919–1998, Rīga),
A. Dzerelis (1917–1961, Rīga), A. Vanags (1919–1986, Francija),
E. Vijups (1919–1970, Rīga)*

Pēc sacikstes skatītāji negribēja izklist. Tie vēl vairākkārt nodziedāja Igaunijas himnu un sargrupējās ielās demonstrāciju gājienam. Ļaudis izklidināja krievu tanki un pašu igauņu ugunsdzēsēju automašīnas. Vadims Ulbergs, toreiz RFK jaunais futbolists, bija šīs spēles rezervists, taču tika izdarīta tikai viena maiņa: valstsvienības debitantu Alfonu Jēgeru 46. minūtē nomainīja cits debītants Edvīns Vijups. Futbolisti spēlēja ar milzīgu azartu, bet 80. minūtē igauņi bija vadībā ar 2:0, un četras minūtes pirms beigām Kaņeps guva goda vārtus 2:1.”

Atceras Vadims Ulbergs:

“Valstsvienībā biju pirmo reizi, Tallinā arī. Tā kā biju jaunākais, turējos it kā nomaļus. Braucām ar vilcienu, komandas vadību veidoja Juris Redlihs (Raiskums) un treneris Kārlis Upenieks, jo sakarā ar politisko situāciju austrietis Rūdolfš Štancelš bija jau aizbraucis uz dzimteni. Bet Latvijas izlases sastāvu šai spēlei noteica Raiskums. Skatītāji bija vesela jūra, un, kad atskanēja Igaunijas himna, igauņi dziedāja līdzī. Tas bija īpaši savilņojoši, jo visi saprata, ka tas viss notiek pēdējo reizi.

Mūsu vienība spēli uzsāka bez īpaša sasprindzinājuma, taču igauņi centās uzvarēt par katru cenu un to darīja ar milzīgu gribasspēku. Varbūt tāpēc viņi arī uzvarēja.

No stadiona līdz viesnīcai braucām ar autobusu. Nekādu īpašu šķēršļu nebija, cilvēku gan bija daudz, viņi gāja lēnām un draudzīgi māja mums.

Vilcienā daži mazliet iedzēra, citi tikai alu, uzkoda visi. Runāja, ka RFK vairs nebūs, būšot “Dinamo”. Visi saprata, ka nebūs arī valstssacikšu, taču neviens nezināja un nevarēja zināt vai paredzēt, kas gaida nākotnē, kāda tā būs, kas mūs sagaida. Īpaši nomākti nebijām, taču priekšnojauta nebija nekāda labā. Tie, kas dzīvoja Grīziņkalnā, izkāpa jau Zemitānos. ...”

*

Bez jau zināmajām 99 valstssacikstēm visai plaši bija arī klubu starptautiskie sakari. Latvijā, galvenokārt Rīgā, no Austrijas vien spēlēja 12 klubi, Vīnes “Rapid”, Grācas AC ieskaitot, no Čehoslovākijas (Prāgas “Sparta”) un Ungārijas – pa 11, Vācijas – 9 (3 Berlīnes klubi), par Lietuvas un Igaunijas komandām nemaz nerunājot. Bija arī tādu tālāku zemju kā Anglijas (Jorkšīras “Amateurs”), Palestīnas (“Hapoel”) pārstāvji, nodibinājās kontakti arī ar Norvēģijas futbolu (1938. g. Rīgas–Oslo pilsētu sacikste). Rīgas skatītāji varēja redzēt jau toreiz slavenos Spānijas Barselonas (“Europa”) un Holandes (“Ajax”) futbolistus darbībā.

Visbiežāk (un labāk) Latviju šajās spēlēs pārstāvēja RFK, kura panākumu bilancē bija astoņas uzvaras Latvijas meistarsacikstēs un divas – kausa izcīnā.

1940. gadā RFK dibinātājs un vadītājs Juris Redlihs latviskoja savu uzvārdu – Raiskums. Pēdējo RFK sezonu viņš rezumēja šādi:

“Par visiem sasniegumiem visaugstāk vērtēju divreizējo uzvaru Latvijas kausa izcīnā. Tad 0:2 saspēli ar pasaules klases čehu meistarū Prāgas “Spartū”, 0:1 rezultātu pret slaveno Barselonas “Europa” un 5:1 uzvaru pret poļu meistarū “Warta”.”

06718
 Apta spiest.
 Ieejas zīme
 stāvvietā
 (derīga tikai 1 dienu)
 Baltijas Padomju Social.
 Republiku futbola turnīrs
 Rīgā,
 D. 1940. g. 6.-8. sept.
 Cena Ls 1.10

RFK pēdējais 1940. gada sastāvs: H. Briedis, P. Lauks, E. Volgasts, S. Maģers, A. Rehtšprehers, J. Lidmanis, R. Slavišens, Ē. Raisters, F. Krupčs, F. Kaņeps, V. Ulbergs, L. Freimanis, J. Dobelis, R. Prūsis.

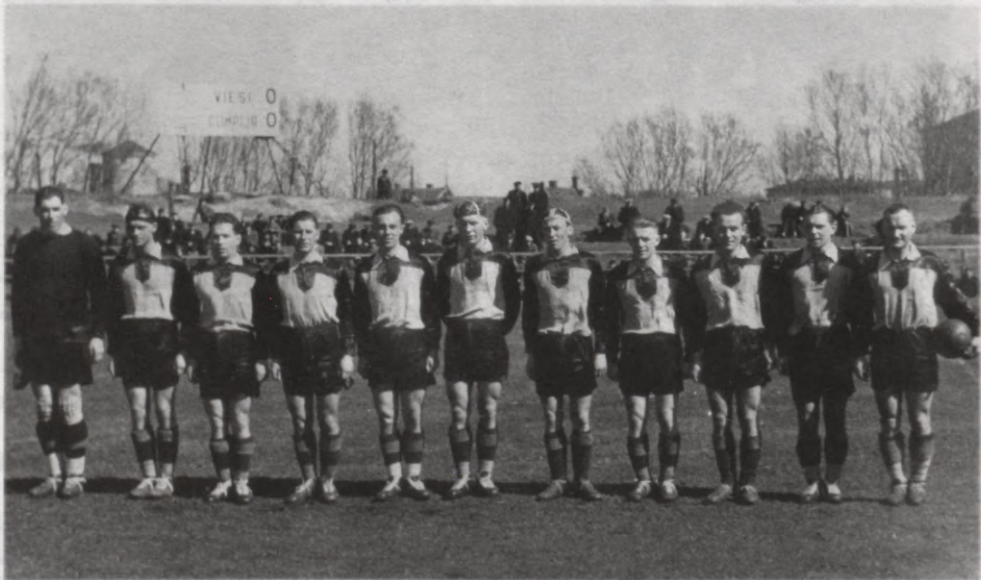
Latvijas klubu veidošanās un valstsvienības progresa process neilga pat 20 gadu, kad to pārtrauca laikmetu grieži, sākās dvēseļu puteņi: okupācijas, deportācijas, kara šausmas, kuru laikā gāja bojā trešā daļa latviešu tautas. Daudzi futbolisti izklīda uz Austrumiem un Rietumiem.

Taču Latvijā palikušie turpināja spēlēt. Futbols turpinājās kā pirms, tā pēc kara.

Vēl līdz Otrā pasaules kara sākumam noorganizētā Rīgas "Dinamo" komanda viesojās Maskavā, kur 50 000 skatītāju klātbūtnē un mākslīgā apgaismojumā ar 2:4 zaudēja Maskavas dinamiešiem, kā arī Kijevā un Tbilisi. Vēl 1941. gadā Maskavas, kā arī Tbilisi "Dinamo" paspēja ierasties Rīgā atbildes vizītē.

Arī vācu okupācijas, t.i., kara laikā futbola dzīve Latvijā turpinājās. 1942. un 1943. gadā Latvijas meistarsacīkstes notika, tomēr 1944. gadā to pabeigt neizdevās.

Bet, tikko vāciešus Rīgā atkal bija nomainījis krievu karaspēks (1944. g. 13. oktobrī) un karš vēl turpinājās Kurzemē, jau 27. oktobrī ASK stadionā pulcējās dzīvi un vismaz vēl pagaidām brīvi palikušie futbolisti, kas sadalījās "Daugavas" un "Dinamo" komandās. Ar 5:2 uzvarēja "Daugava" un visus piecus(!) vārtus guva Aleksandrs Rehtšprehers, kas bija atgriezies no frontes,

"Olimpija" 1943. gadā Liepājā. No kreisās H. Lazdiņš, V. Sudmalis, K. Tils, E. Jēgers, H. Jēgers, V. Ziņģis, V. Apsēns, R. Heiblihs, A. Millers, E. Ziņģis, P. Jurčenko

sadziedējis ievainojumus un apbalvots ar Sarkanās Zvaigznes ordeni un medaļu "Par drošsirdību". Tie, kas karoja otrajā pusē, negribēja vai nevarēja palikt Latvijā, caur bēgļu nometnēm nokļuva citās valstīs – Kanādu un Ameriku ieskaitot, citi palika Eiropā (Vācijā, Francijā). Piemēram, izcilais Latvijas futbolists Aleksandrs Vanags spēlēja Francijā un 1951. gadā Strasbūras kluba sastāvā kļuva par Francijas kausa izcīņas uzvarētāju. Pamatīgāks pētījums par vēl daudziem vai visiem ārvalstīs spēlējošiem (vai trenējošiem) futbolistiem būtu ietilpināms atsevišķā grāmatā. Pēckara Latvijā katrā pilsētā, aprīnķī vai pagastā bija savi futbola elki vai futbola druvas kopēji, kuri smagajos un specifiskajos padomijas apstākļos ar apbrīnojamu optimismu darbojās pārtraukto vai sagrauto futbola tradīciju atjaunošanā.

Minēsim kaut vai J. Skadiņu, K. Kreisleru, R. Kramzaku, E. Latišu vai R. Priekalnu Kuldīgas tik aktīvā "Vulkāna" sakarā, R. Dambi Durbē, Dobeles "Nākotnes" vai Ventspils komandas un A. Dālderu vai Višķeru ventīnos, brāļus Lazdiņus, P. Bukaini un B. Vestbergu Valmierā, P. Bankinu, Ā. Markvartu un Zazīti no Cēsīm, Poli no Jelgavas, "amerikāni" no Matīšiem, brāļu un brālēnu dinastijas no Staiceles – Strenčus un Krūmiņus –, Jāni Legzdiņu no Tukuma futbola labākajiem laikiem, Slokas Liepiņu un Griezi, kas futbolu "grieza" pat Latvijas kausa finālā, "Gēringu" Smiltenes komandas vērtos, Felsbergu, Māziņu un Dūni laukumā, Balodi un Skrastiņu Limbažos, Auli no Valkas un I. Livšicu Daugavpilī – un vēl jo daudzu pilns apkopojums varētu konkurēt ar statistikas nodaļā minētajiem visu laiku izlašu vai meistarkomandu spēlētāju garajiem sarakstiem. Arī pētījums par sava novada futbola vēsturi būtu veicams pašiem novadniekiem, kā tas, piemēram, tiek darīts tādā Latvijas futbola centrā kā Liepāja vai futbola jomā it kā mazzināmajā Bauskā, kuras vēsturi no A līdz Z aprakstījis kāds Sporta akadēmijas students – bauškenieks.

Ēriks Pētersons

Ēriks Pētersons

Aizvadītā gadsimta nogalē, sekojot citu valstu paraugam, arī Latvijas Futbola federācijā izskanēja priekšlikumi publiskas aptaujas – konkursa sarīkošanai par tematu "Kas ir Latvijas gadsimta futbolists?". Taču priekšlikumi tā arī palika tikai diskusiju līmenī un, lūk, kāpēc. Vai var salīdzināt pirmskara brīvās Latvijas futbola meistarus ar PSRS čempionāta dalībniekiem, kuriem nebija iespēju sacensties ar Eiropas un pasaules klases valstsvienībām vai Eiropas superklubiem? Vai arī – pirmos un otros ar jaunāko paaudzi, kas lielajā starptautiskajā futbolā iekļuva tikai pēc Latvijas neatkarības atgūšanas, t.i., 1992. gadā?

Katram laikam – savi sporta, arī futbola, varoņi un elki. Taču visbēdīgākais ir tas, ka no brīvās Latvijas futbola mūs šķir jau divas paaudzes un aculieciniekus tālaika meistarū spēlei pat sameklēt ir problemātiski. Bet vidējai un jaunākajai futbola fanu paaudzei trūkst informācijas, tā atrodama tikai pusgadsimtā nodzeltējušo pirmskara avīžu vai „labākajā gadījumā, trimdas izdevumu slejās.

Piemēram, ko mēs zinām par Ēriku Pēteronu? Vai ar 63 valstssacikstēm un 24 vārtiem pietiek, lai viņu nosauktu par visu laiku labāko?

1948. gadā Lībekā izdotajā Sporta gadagrāmatā Arnolds Šmits jautā: kas ir mūsu visu laiku ievērojamākais futbolists?

Un pats atbild: „Vispirms atbilde un pēc tam mazi komentāri: Ēriks Pētersons. Katru gadu bija kāds futbolists, par kuru sevišķi jūsmojām. It labi atceramies Edvīna Bārdas cīņas „uguni” un spēcīgos šāvienus vārtos – šo skaisto īpašību, kas vēlāk tomēr nav bijusi pat tehniski daudz veiklākiem un taktiski gudrākiem cīnītājiem par Edvīnu Bārdū. Neaizmirstama mums arī Alberta Šeibela brīnišķīgā tehnika. Lieliska Kārļa Ārena galvas spēle. Impozantas Arvīda Jurgena parādes. Apbrīnojama Pētera Lauka enerģija. Cildināma Jāņa Lidmaņa taktikas māksla. Vareni Friča Kaņepa vārtu šāvieni. Eleganta Vladimira Svistuņenko tehnika. Piemēru var būt daudz.

Taču šodien, kad no latviešu futbolistu skaistākajiem panākumiem mūs šķir jau pietiekami ilgs laiks, lai visu redzēto vērtētu ne no acumirkļu iespaidiem vien, acu priekšā visdzīvākais ir Ērika Pēterona slaidais stāvs.

Nezinu gan, vai šis personīgais spriedums nav stipri diskutējams, tomēr, kamēr šajā ziņā vēl neviens cits nav pateicis, varbūt, pretējus piemērus, Ēriku Pēteronu gribas titulēt par Latvijas visu laiku labāko futbolistu.

Kāpēc?

Pirmajā vietā vajadzētu likt Pēterona augsto inteliģenci. Inteliģenci dzīvē un sportā, kas futbola laukumā iegūst skaistu un lielisku izpausmi. Šī izpausme ir: patiesa cieņa pret pretinieku, ļoti ātra un pareiza orientēšanās laukumā, situāciju zibenīga izpratne un visam tam klāt – starptautiski augstas klases futbolista tehnika. Ēriks Pētersons atkal reiz ir piemērs, ka futbolu nespēlēt tikai ar kājām un galvu, bet arī – smadzenēm. Viņu var uzskatīt par „all-round” futbolistu, jo grūti apgalvot, kas Latvijas futbola sportā guvis izcilākus panākumus – centra pussargs Ēriks Pētersons vai centra uzbrucējs Ēriks Pētersons.

Vēl viens Pēterona rekords: 65 spēles Latvijas izlases vienpadsmitā! Un tas ir respektējams rekords. Būdam aktīvs cīnītājs sporta laukumā arī vēl trimdā, Ēriks Pētersons joprojām ir dzīvais simbols individuāli augstākajam sasniegumam, kas jebkad Latvijai nests kā labprātīgs un miļš upuris skaistajā futbola sportā.”

Futbola spēlēšanas un trenēšanas vecmeistars Vadims Ulbergs kā slavenā RFK un līdz ar to arī Ērika Pēterona kluba biedrs ir viens no retajiem izcilā futbolmeistara spēles un dzīves lieciniekiem, kam ir gan tiesības, gan iespēja objektīvi salīdzināt Pēterona spēli ar laika gaitā mainīgo futbolu.

“Ēriks bija tipisks centra pussargs, kaut arī sākumā viņš spēlēja par centra uzbrucēju. Viņš bija kā tagadējie vidējās līnijas balsta spēlētāji, darbojās

vienkārši, taču ļoti efektīvi: piespēlēja vietā un laikā, teicami izjuta vārtu momentus un tos rezultatīvi izmantoja. Viņš bija slaidis un sauss, lieliski spēlēja ar galvu, bija bīstams pie stūriem un sodiem, turklāt universāls – varēja pildīt arī aizsarga funkcijas. Pēc lietderības koeficienta principa Pētersons bija pirmskara izlases visvērtīgākais futbolists. Var teikt – ideāls. Kolektīvā viņš runāja maz, bet, kad to darīja, visi klausījās un klausīja viņam. Diskusijās par taktiku Pētersons nepiedalījās, taču spēlēja perfekti. Gandrīz katra profesionālā komanda pēc spēles aicināja viņu spēlēt pie sevis. Bet viņš bija un palika tikai vienā klubā – RFK.

Pētersonam bija iedzimts talants. Trenējās viņš maz, taču formu uzturēja patstāvīgi. Dzīvoja Šmerlī, kad apprecējās, RFK viņam uzdāvināja trīsistabu dzīvokļa iekārtu. Viņš studēja (tautsaimniecību), strādāja Dzelzceļa virsvaldē par nodaļas vadītāju. Bieži negribēja spēlēt izlasē, taču J. Raiskums pierunāja atkal un atkal. Turpat Šmerlī viņš 45 minūtes skrēja un individuāli trenējās arī ar bumbu. 1940. gadā Pētersons aizvadīja savu pēdējo Latvijas meistarsacīkšu spēli (ar "Olimpiju").

Pēc vāciešu ienākšanas viņš vairs nespēlēja un pēc kara nokļuva Amerikā, kur spēlēja Čikāgas zviedru "Vikings" klubā.

Ar ko Ēriku Pētersonu salīdzināt? Varbūt ar PSRS un Eiropas izlases futbolistu Valeriju Voroninu, kas spēlēja Maskavas "Torpedo" ziedu laikos (1964.–1966. g.)."

*Lasiet šo latviešu un
sīmi pojātaus futbols*

J. Dobeļis

6.6.72.

*Jānis Dobeļis, Liepājas "Olimpijas", RFK, valsts vienības un Rīgas "Dinamo"
futbolists, treneris, PSRS sporta meistars*

Latviešu futbols Ziemeļamerikā

Ziemeļamerikas latviešu futbola pirmsākumi meklējami vēlos 40. un agros 50. gados, kad latviešu ieceļotāji lielā skaitā sāka ierasties Amerikā un Kanādā no Vācijas bēgļu nometnēm. Pirmās vienības veidojās galvenokārt no futbolistiem, kuri savu spēles māku bija apguvuši jau Latvijā un Vācijas nometnēs.

Vairāki no viņiem bija arī atsākuši spēlēt futbolu Amerikas vienībās kā, piemēram, Ēriks Pētersons Čikāgas zviedru "Viking", Harijs Lazdiņš Kanādas Sv. Katrīnas futbola klubā, Elmārs Vītols un Voldemārs Freimanis Filadelfijas "Nationals", Kārlis Ārens, Haralds Jēgers un Kārlis Janševskis Ņujorkas "Lithuanians", kur vēlāk viņiem piebiedrojās "filadelfieši" Voldemārs

Celmraugs un Ēriks Grasis. Kādā Filadelfijas vācu vienībā spēlēja Alberts Līdums un Ņujorkas DAFB (Deutsch–Amerikanische Fussball Bund) līgā – Valentīns Konopasēvičs.

Vairākus gadus K. Ārens bija Ņujorkas "Lithuanians" treneris un 1953. gadā viņam tur piebiedrojās arī E. Vitols un V. Freimanis no likvidētās Filadelfijas "Nationals". Arī Voldemārs Celmraugs ilgus gadus darbojās par treneri Ņujorkas DAFB līgā. Vēlāk vairāki no šiem futbolistiem spēlēja Ņujorkas DAFB līgas "Hungarians" vienībā.

Pirmā latviešu vienība Ziemeļamerikā tika nodibināta 1949. gadā – Filadelfijas latviešu futbola klubs. Starp citu FLFK bija pirmā latviešu jaunatbraucēju organizācija Filadelfijā.

Filadelfijas LFK darbība apsika pēc apmēram gada, bet tika atjaunota 1951. gada rudenī, kad FLFK sāka spēlēt Filadelfijas augstākajā amatieru līgā. Vienība bija pastiprināta ar vairākiem jauniem spēlētājiem, un šoreiz sekmes neizpalika. 1952. gadā Filadelfijas LFK kļuva par Filadelfijas amatieru meistarū. Sastāvs: E. Vitols (vārtsargs), N. Dreifūss, E. Jargāns, A. Pickainis, V. Celmraugs, F. Laumanis, I. Osis, G. Jēkabsons, E. Gangnuss, V. Konopasēvičs, V. Freimanis, P. Peiča un A. Annūzis. Kluba rezervisti no Ņujorkas: H. Jēgers, R. Putenis, K. Janševskis.

1952. gada pavasarī savas gaitas uzsāka Bostonas ALTB sporta sekcijas futbola vienība – Bostonas latviešu futbola klubs (BLFK), kas ar mainīgām sekēm piedalījās arī pilsētas "International" futbola līgā. Pret kādu citu latviešu futbola vienību BLFK spēlēja tikai vienu reizi, bet tā bija ļoti vēsturiska reize – pirmā spēle Ziemeļamerikā starp divām latviešu vienībām. Tā notika 1953. gadā Pirmo latviešu dziesmu svētku ASV laikā Čikāgā pret tikko nodibināto

*Ziemeļamerikas latviešu izlases komanda Rīgas "Daugavas" stadionā 1990. gadā.
Pirmajā rindā trešais no labās Latvijā populārais uzņēmējs Elmārs Tannis*

Čikāgas jaunatnes vienību. Uzvarēja bostonieši 5:2. Vārtus BLFK guva Dzintarnieks, Viksna, Hollanders, Ziņģis un Galiņš, bet Čikāgai – Grauze un Kuševskis.

1953. gada jūnijā arī Ņujorkā tika nodibināta latviešu futbola vienība – Ņujorkas latviešu sporta klubs, kura pirmā spēle beidzās ar 3:9 zaudējumu Filadelfijas LFK. Rudenī Ņujorkieši uzsāka savu pirmo sezonu Ņujorkas “Eastern District” līgā ar nosaukumu “Latvians”. Ar laiku izveidojās “Latvians” otrā vienība, kas piedalījās regulārās līgas spēlēs.

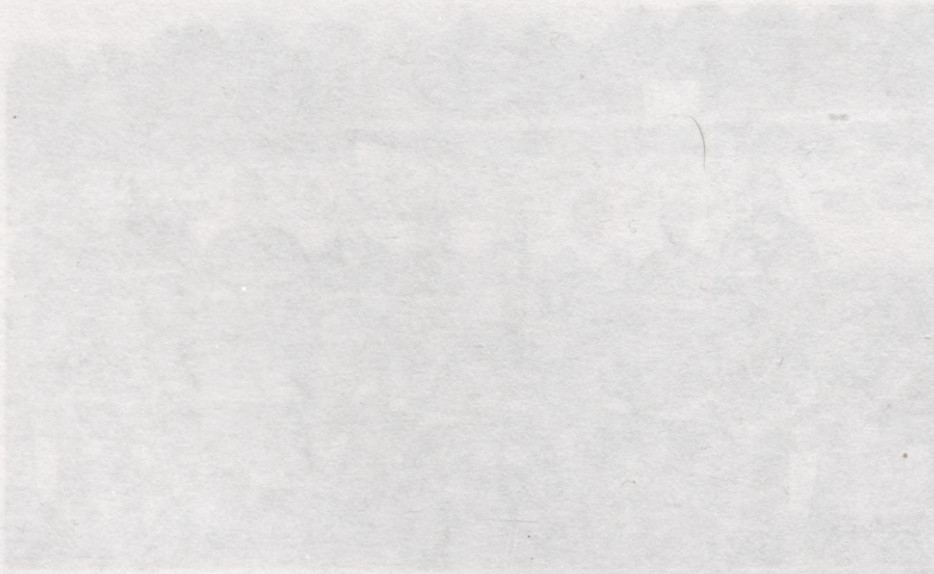
Pirmās ASV latviešu meistarsacīkstes notika tikai 1956. gadā, kad vairāki FLFK pamatsastāva spēlētāji bija jau pārcēlušies uz dzīvi citās pilsētās. 1956. gada Austrumkrasta meistarsacīkstēs Filadelfijā vēlākais ASV meistars Ņujorkas DV pārspēja FLFK pēc otrā pagarinājuma 4:2. 1957. gadā ASV meistarsacīkstēs Klivlendā Filadelfijas LFK ieguva trešo vietu un 1958. gada meistarijā Filadelfijā – otro vietu.

Vienība savas gaitas beidza pēc 1958. gada sezonas. Vairāki agrākie FLFK spēlētāji, ieskaitot V. Celmraugu, V. Konopasēviču, E. Vitolu u.c., vēlāk vairākus gadus spēlēja Ņujorkas DV vienībā.

Ziemeļamerikas latviešu izlases vienība 1990. un 1993. gadā viesojās Latvijā (Rīgā, Matišos, Valmierā), kur, “Čikāgas piecīšu” vadītāja Alberta Legzdīņa trenēti, piedalījās pasaules latviešu Trīszvaigžņu spēlēs.

No Trīszvaigžņu spēļu futbola programmas

Käytännössä on huomattava, että lämmekäentö on
 ollut Suomessa jo useita vuosia. Sen avulla on
 mahdollista säästää energiaa ja vähentää
 lämpötilan vaihteluita. Tämä on erityisen
 tärkeää talvella, jolloin lämpötila on
 usein hyvin alhainen. Lämmekäentö
 voidaan tehdä esimerkiksi kiviä
 käyttäen. Kivet säilyttävät lämpöä
 hyvin, mikä tarkoittaa sitä, että
 lämpötila ei muutu nopeasti.
 Tämä on erittäin hyödyllistä
 esimerkiksi kasvihuoneissa.
 Lämmekäentö on myös mahdollista
 tehdä muilla materiaaleilla, kuten
 betonilla. Tämä on erittäin
 helppoa ja edullista. Lämmekäentö
 on erittäin tärkeä osa
 energiansäästöä. Se auttaa
 vähentämään energiakustannuksia
 ja vähentämään hiilidioksidin
 päästöjä. Tämä on erittäin
 tärkeää ympäristön kannalta.
 Lämmekäentö on erittäin
 hyödyllistä kaikissa tilanteissa.
 Se on erittäin helppoa ja
 edullista. Lämmekäentö on
 erittäin tärkeä osa
 energiansäästöä. Se auttaa
 vähentämään energiakustannuksia
 ja vähentämään hiilidioksidin
 päästöjä. Tämä on erittäin
 tärkeää ympäristön kannalta.

Tämä kuva on erittäin tumma ja sisältää mahdollisesti
 teknisiä yksityiskohtia, jotka eivät ole selkeästi nähtävissä.

Pusgadsimtu bez valstsvienības 1941.–1991.

Padomju un “Daugavas” futbola fenomens

Politiskās iekārtas maiņa jau kārtējo reizi nomainīja arī futbola struktūru, likvidēja valstsvienību un normālus starptautiskos sakarus. Jaunā iekārta radīja arī jaunumus futbola terminoloģijā un jēdzienos.

Brīvajā Latvijā komandas piedalījās meistarsacīkstēs un uzvarētājs tika pasludināts par Latvijas mestaru, bet padomijas futbola sistēma atnesa tāds jēdzienus kā meistarkomanda un sporta meistars (PSRS, protams). Lai nejauktu veco un jauno terminu nozīmi un būtību, meistarsacīkšu uzvarētājus sauca par čempioniem (kā daudzās Eiropas valstīs, izņemot Vāciju, arī šobrīd), meistarsacīkstēm radās sinonīms – čempionāts, spēlei – mačs utt. Varbūt valodniekiem ir par ko strīdēties (bet tas jau viņu darbs), taču latviešu valodā šādi “jaunvārdi” iesakņojās.

Un vēl. 1958. gadā tika nodibināts t.s. Miljonu kauss, ko paši futbola laudis ironiski dēvēja par miljonāru kausu. Laikam tāpēc, ka par to sacentās visnabadzīgākās komandas – republiku, apgabalu, kā arī Maskavas un Ļeņingradas kausa ieguvējas. Latviju “Miljonu kausā” pārstāvēja mūsu kausa izcīnītājs no republikas čempionāta komandām.

Kas tad bija meistarkomanda un kas tas tāds PSRS sporta meistars un Nopelniem bagātais? Ar kādām komandām nācās spēlēt Latvijas (PSR) pārstāvjiem 52 gadu garumā? Nav brīnums, ka tik ilgā laika posmā mainījās komandu nosaukumi, taču nācās pierast pie vēl kā cita, nu pavisam dīvaina – pie pilsētu nosaukumu maiņas. Tāpēc lai lasītāju nemulsina vienas un tās pašas pilsētas tik dažādie nosaukumi turnīru tabulās statistikas nodaļā.

Sanktpēterburga līdz 1991. gada jūnijam bija Ļeņingrada, Volgograda līdz 1961. gadam – Staļingrada, Vladikaukāza līdz 1990. gadam – Ordžonikidze, Luganska no 1935. līdz 1958. gadam un no 1970. līdz 1990. gadam saucās Vorošilovgrada, Nižņijnovgoroda no 1932. līdz 1991. gadam – Gorkija, Tvera no 1931. līdz 1990. gadam – Kaļiņina, Karaklisa līdz 1935. gadam – Kirovokana, Gjumri no 1924. līdz 1991. gadam – Ļeņinakana, Gjandža no 1935. līdz 1989. gadam – Kirovobada un Biškeka no 1926. līdz 1991. gadam nesa Frunzes vārdu.

*

Futbols visām valdībām visos laikos ir bijis un ir prestižs sporta veids, bet tautām – prieka, eiforijas un nostalgisku leģendu avots. Taču padomju sistēmā futbolu (tāpat kā hokeju) diezgan atklāti dēvēja par partijas spēli. Kā

savā laikā – 80. gados – patika izteikties vienam no daudzajiem Rīgas “Daugavas” meistarvienības viestrenneriem maskavietim Sergejam Koršunovam, jebkuram futbola trenerim uz partijas komiteju jāiet vismaz divas reizes: kad viņu pieņem darbā un kad atlaiž. Tā arī bija. Lai nu kas un kā, bet visas plašās “dzimtenes” PSRS futbola čempionāta formula un ļoti biežās reformas dienas gaismu neieraudzīja, iekams nebija apstiprinātas valsts ideoloģijas augstākajā centrā – partijas Centrālkomitejā. Un tikai, pateicoties uz mācīgi skaļajiem “tautu draudzības” un “brālīgo republiku” līdztiesības lozungiem, pārkāpjot gan sportiskos principus, gan sacensību nolikumus, šo republiku galvaspilsētu komandām tika dota iespēja (un ne vienu reizi vien!) spēlēt PSRS futbola elites grupā, kuru sauca par A klasi. Pārējās, kas spēlēja B klasē vai vēl zemākās grupās, ieguva slikti maskētu amatieru statusu, saņemot mēnešalgu un prēmijas par uzvarētām spēlēm, bet atklātībā pietiekami skaļi un lepni saucās par meistarvīriem. Šis nosaukums bija garantēts ar piedalīšanos vien. Zemākajās līgās (klasēs un grupās) meistarvīriem visai maz asociējās ar sportisko meistarību. Vārds un apzīmējums “meistarvīri” pamazām devalvējās gan rezultātu, t.i., meistarības trūkuma dēļ, gan arī un galvenokārt – nepelnīti un nepamatoti milzīgā, mākslīgi uzpūstā skaita dēļ. Pat rajonu centru un kolhozu (!) komandas, iegūstot partijas komiteju aizstāvību un ieteikumus, varēja kļūt un kļuva par entās grupas (zemākās līgas) “meistarvīriem”.

Elites – A klases komandu – komplektēšanai, aprūpei un uzturēšanai netaupīja neko. Komanda mākslīgi tika “piestiprināta” kādai lielai rūpnīcai, ministrijai utt. Un tika reklamēta kā futbolistu darba kolektīvs. Arī tas notika ar partijas akceptu, šis gods (slogs!) bija jāuzņemas brīvprātīgi, bez iespējām labprātīgi no tā atteikties. Tā “Daugavas” meistarvīri savos labākajos un ne tik labos gados tika piekabināta (un atkabināta) VEF, RVR, RER, refrīžatoru flotes bāzei, bet Liepājas “Zvejnieks” – “Sarkanajam metalurgam” un “Boļševikam”. Komandas tika komplektētas pēc tagadējā leģionāru principa, tikai toreiz viss bija lētāk un vienkāršāk. Nebija jāmaksā klubam pārejas (tagad to sauc par transfēru) nauda, pietika jebkuru (protams, tikai no PSRS) spēlētāju pierunāt, iedot pārceļšanās naudu, maksāt vairāk nekā vietējiem, iekārdināt ar dzīvokli, vasarnīcu, un lieta darīta. Bet, ja toreiz kādu no atnācējiem nosauktu par leģionāru, Dievs, pasarg! Tikpat plaši izplatīta kā tagad Eiropā bija arī treneru migrācija pa visu “varen plašo”. Republikās īpaši cieņā (un cenā) bija Maskavas speciālisti, lielāko tiesu bijušie slavenie futbolisti, pieredzējušie praktiķi. Daudzi bija īslaicīgi caurbraucēji (viens bija “sagrājis” 15 (!) dzīvokļus 15 dažādās pilsētās, republikās un apgabalos), netrūka lielu plāpu, Maskavas un PSRS futbola aizkulišu zinātāju. Kamēr izstāstīja tās un vēl futbola vai politiskās anekdote, skaties, sezona cauri. Ja stāstāmā bija vairāk nekā punktu tabulā, viestrenneris jūta, ka “jātin maksšķeres”, kaut gan neviens no viņiem pats to darīt nepratās. Gaidīja, kad izsauks..., lai tur tēlotu nesaprasto un apvainoto. Parastākā atruna bija – Latvija ir “nefutbola” republika, vietējie – “švakmaņi” utt.

Taču bija arī augstas kvalifikācijas treneri, kas īpaši nepretendēja ne uz ko citu, tikai uz nopietnu darbu. Tā V. Maslovs, lieliski strādājot ar Kijevas “Dimano”, septiņus gadus (!) nodzīvoja viesnīcā. Ja Pjotru Stupakovu runāšanā

pārspēt bija ļoti grūti, tad cits maskavietis Jevgeņijs Fokins bija tik mazrunīgs, ka reiz vairāku stundu laikā, ar komandu braucot no Liepājas uz Rīgu, nebilda ne vārda.

Nemaz speciāli neanalizējot vairāku viestrenēru darbu vai darbību, atzīmējams, ka viņi visai nelabprāt pildīja vietējo speciālistu ieteikumus pamēģināt vienu vai otru Latvijas kluba spēlētāju. Tā bija ar M. Smorodinu no Brocēniem, pat ar tādiem talantiem kā Madonā dzimušo RPI studentu A. Starkovu (vēlākais "Daugavas", PSRS Pirmās līgas snaiperis, Maskavas "Dinamo" stažieris). Bet par "Elektronā" spēlējošo LVFKI studentu S. Šavlo, kas vidusskolu bija beidzis Ukrainā Nikopolē, Sergejs Koršunovs izteicās šādi: spēcīnš par vāju, ātruma nepietiek un labi sit tikai ar vienu kāju... Bet atlika Maskavas "Spartaka" Beskovam pāris reišu redzēt Sergeja spēli, kad viņu tūlīt paņēma "Spartaks", olimpiskā un PSRS izlase, Austrijas klubs utt. Bet Jevgeņijs Fokins (bijušais Maskavas "Dinamo" vārtsargs) Reinim Zālītim lika spēlēt... vārtos.

Mūsdienā neatkarīgās Latvijas futbola jaunatne (un ne jau futbola vien) ne bez ironijas un vīpsnas uzņem tādus jēdzienus kā PSRS čempionāts, visus to laiku goda nosaukumus, apšaubā pat sportistu meistarību un treneru strādātprasmi. Par abiem pēdējiem jebkādas šaubas izklidina padomju (arī Latvijas) sportistu starptautiskie un PSRS līmeņa sasniegumi. Bet par čempionātu "regulēšanu", par komandu pārejām no līgas uz līgu, saskaņojot ar "augšu", ārzemēs rakstīja vairāk, nekā pie mums zināja. Pie mums tikai noģida un runāja. Bet tie, kas zināja, nerunāja. Taču bieži vien apšaubīja, jo ļoti gribējās ticēt sportisko principu augstajam prestižam.

Taču sportiskos un citus vispārpieņemtos un pašsaprotamos principus devalvēja autoritārie lēmumi un rikojumi, norādījumi un cirkulāri, kas straumēm plūda no "centra" un tika pieņemti bezierunu izpildei ar cēlu mērķi – "celt padomju futbola" masveidību un meistarību. Šāda futbola vadišana no augšas norisa kampaņveidīgi, īpaši pirms un pēc olimpiskajām spēlēm, Eiropas un pasaules čempionātiem. Tā, gatavojoties Helsinku olimpiādei 1952. gadā, PSRS A klases (virslīgas) čempionāts 12 komandām (arī Rīgas "Daugavai") bija jāspēlē vienā aplī un vienā pilsētā – Maskavā. Šāda sistēma negatīvi ietekmēja visas komandas un to sniegumu, bet arī PSRS izlase neko neieguva – tā zaudēja Dienvidslāvijai un par sodu partijas CK izformēja Armijas sporta kluba komandu, kas bija PSRS izlases bāzes vienība.

Tā vietā, lai celtu sporta bāzes un treneru kvalifikāciju, apgūtu ārzemju pieredzi, jucekliģi tika mainīta čempionāta sistēma (līgu skaits, pārejas noteikumi, virslīgas komandu skaits utt.).

Īpaša teikšana šajās reformās bija PSRS izlases trenerim, viņš izstrādāja kārtējā čempionāta modeli un viņam piekrita galvenokārt tāpēc, ka viņš – izlases treneris – bija atbildīgs par galveno – valstsvienības rezultātiem. Bet treneri mainījās bieži, jo valsts un sporta vadību apmierināja tikai pirmās vietas vai zelta medaļas. Lai izskaustu fiksēto rezultātu spēles (kad treneri iepriekš vienojās par punktu dalīšanu un sportiskas cīņas vietā skatītājiem rādīja teatrālu parodiju), netika meklēti to cēloņi un neviens tāds neizšķirts rezultāts netika ne anulēts, nedz vainīgie sodīti. Bet tika pieņemti administratīvi "mēri": 1973.

gadā ieviesa 11 m sitienus pēc katra neizšķirta. Rezultātā vienai komandai tika atņemts 90 minūtēs taisnīgi izcīnītais punkts. Pēc šādām spēlēm trenerus ķēra infarkts, neveiksmīgie vārtsargi vai sitēji krita histērijā. Jau pēc gada šo "reformu" atcēla, taču pēc gadiem desmit neizšķirti rezultātiem sākās jauns uzbrukums: tos limitēja (pēc 12. neizšķirta punkta vietā komanda dabūja nulli). Kaut arī "Daugava" tieši reformu ceļā divreiz ietika PSRS virslīgā, reformu dēļ no tās arī izlidoja (1952. gada Maskavas turnīrā), bet 1986. gadā rīdiniem bija divas neizšķirtas spēles par daudz un tikai tāpēc viņi A klasē netika. 1985. gadā pie varas bija PSRS izlases kārtējais treneris, šoreiz E. Malofejevs, kas ar Minskas "Dinamo" izcīnīja PSRS čempiontitulu. Tieši viņš ierosināja samazināt A klasi, izdomāja decembra palīgturnīru telpās Maskavā, un tas liedza "Daugavai" kā pirmās līgas čempionei iekļūt virslīgā uzreiz. Protams, Latvijas futbolistiem kā 1952. vai 1962., vai 1985.–1986. gadā vajadzēja nospēlēt labāk, t.i., tā, lai negatīvās reformas viņus neskartu, taču to ietekme bija nenoliedzama. Bija vēl arī citi norādījumi (vecuma ierobežojumi dažādās līgās) un pat kuriozi. Piemēram, lai apkarotu garus matus (rūpējoties par padomju futbolista imidžu), 70. gados PSRS tiesnešu kurators L. Sevčenko (armijas kluba "produkts") lika garmatīnos pirms spēles nostādīt tribiņu priekšā, lai parādītu viņiem dzeltenās kartītes... Toreiz tiesnešiem izdevās šo muļķību nepildīt, vismaz virslīgā ne. Taču "Adidas" vai citu firmu zīmes uz futbolistu vai tiesnešu tērpa nācās savām rokām pirms katras spēles aizlimēt ar baltu leikoplastu... Vēl spēļu inspektoriem (toreiz tos sauca par komisāriem) obligāti pirms spēles bija jāiet futbolistu ģērbtuvēs, kurās valdīja stresa aura, un, muļķīgi smaidot, jāapjautājas par puīšu pašsajūtu, jānovēl veiksmīga spēle utt.

1999. gada nogalē tas pats Ševčenko... tika iecelts par Krievijas tiesnešu komitejas priekšsēdi.

"Centra" rīkojumi iespaidoja ne tikai meistarkomandas, bet bieži vien arī futbola sacensību sistēmu republikās. Tā 70. gadu sākumā Rīgā ieradās Maskavas pārstāvis un, Sporta komitejā nokritizējis pastāvošo republikas čempionātu, devās uz LKP CK un uzspieda savu reglamentu: nekādu virslīgu! Vispirms jāspēlē divu apļu turnīrus zonās pēc teritoriālā principa un rudenī fināls zonu uzvarētājiem. Tā Latvijai bija zaudēta futbola sezona, jo spēkos tik nevienādās komandas, visu vasaru spēlējot ar rezultātiem 7:0, 9:1, 0:10 utt., zaudēja ne tikai sportisko formu, bet arī interesi. Tāda bija "palīdzība" no augšas, ko Rīgā neuzdrošinājās atraidīt, kaut gan vietējie futbola dzīves vadītāji skaidri apzinājās, ka mākslīgie jauninājumi Latvijas apstākļos nav dzīvotspējīgi. Vēl jo vairāk tāpēc, ka jau 1951. gada mēģinājums ielaist republikas čempionātā uzreiz 27 komandas, sadalītas 3 grupās, cieta fiasko.

Lai nu kā, bet spēlēt PSRS elites līgā bija liels gods katram futbolistam. Tāpat kā kļūt par sudrabetā, masīvā, pie žaketes atloka nēsājamā kvadrāta ieguvēju. Ar lieliem, pat vājredzīgam labi saskatāmiem burtiem uz tā bija rakstīts "Master Sporta SSSR". Tas nekas, ka vienādas nozīmes bija kā šāvējam un bokserim, tā šahistam un svarcēlājam vai gorodki figūru izsitējam. Sporta meistara nozīmīte, ko dažs valkāja pat pie treniņtērpa, cēla sportista pašlepnumu. Boksā, cīņās vai pingpongā dažādos turnīros varēja kaut kā savākt nepieciešamo uzvaru skaitu, bet sporta spēlēs, arī futbolā, bija vai nu jāiekļūst PSRS izlašu

sastāvā (kā G. Smirnovs, kas 1960. gadā “Daugavas” sastāvā iesita divus vārtus pašam Jašinam un iekļuva PSRS II izlasē), vai komandai bija jāizcīna augsta vieta A klasē vai B klases uzvarētāju finālturnīrā. Tikai atsevišķos gadījumos dažiem cilvēkiem (bez šīs augstās vietas komandai) Maskava piešķīra visaugstāko, PSRS Nopelniem bagātā sporta meistara titulu arī bez starptautiskiem panākumiem, pat neiekļūstot PSRS izlasē. Par tā laureātu no Latvijas kļuva tikai un vienīgi Alfons Jēgers, kas “Daugavā” spēlēja PSRS virslīgas gados – no 1949. līdz 1952. gadam.

“Daugavas” uzbrukumu dvēsele un dzinējspēks Alfons Jēgers uzbrukumā

Tātad reformu ceļā vien mūsu “Daugava”, kurā spēlēja latvieši, krievi, gruzīni, ebreji, baltkrievi u.c. tautību pārstāvji divreiz (1949. un 1960. gadā) tika iecelta PSRS futbola elites grupā. Dublieru sastāvos galvenokārt bija vietējie futbolisti, kuriem bija savs atsevišķs turnīrs. Trešās iecelšanas futbola saulītē vairs nebija, jo neviena no “reformētajām” meistarkomandām sevi neatīstīja stabilas meistarības un rezervju trūkuma dēļ. Bez sevišķas sajūsmas strādāja vietējie treneri un vietējie futbolisti – priekšroka tika dota iebraucējiem. Taču futbolisti tajos partijas spēles laikos jutās labi. Viņi salīdzinājumā ar tautu bija privileģētā šķira: pieklājīga alga, labs uzturs treniņnometnēs, valsts piešķirts dzīvoklis, automašīna, par kuru bija gan jāmaksā, bet vienkāršajam mirstīgajam jāstāv rindā gadiem, un pat fantastiska iespēja – pāris reižu (vismaz vienu obligāti!) pabāzt degunu pāri robežai, ja ne uz kādu Āfrikas valsti, tad VDR, Poliju vai Somiju gan... Bez tam futbolistam “Daugavas” veiksmīgajās sezonās bija tas, ko ne par kādu naudu nopirkt nevar, – milzīga skatītāju uzmanība, pilni stadioni, cieņa sabiedrībā un popularitāte.

Ar ko un kā izskaidrot ap 10 000 skatītāju 1944. gada 11. jūnijā (karš vēl nebija beidzies) ASK stadionā uz Rīgas–Kēnigsbergas spēli? Pēc kara trūcīgajā 1949. gadā “Daugavas” stadiona tribīnēs brīvu vietu nebija. Neticami, bet fakts,

ka Rīgā uz 17 000 vietu tolaik pārdotas 20 000 biļešu! Arī 1960. un 1961. gadā. J. Skredela "Daugavas" panākumu gados PSRS pirmajā līgā 1985. un 1986. gadā sanāca no 8 līdz 15 tūkstošiem cilvēku! Katrā mačā!

Oficiālā statistika reģistrēja skatītāju vidējo skaitu Rīgā: 1985. gadā – 5789, 1986. – 7335, 1987. – 6554. "Daugavas" ziedu laikos skatītājos bija gan Vilis Lācis un Augusts Voss, gan partijas sekretāri, funkcionāri un valstsvīri.

Dzejnieki Harijs Heislērs, Laimonis Vāczemnieks, Uldis Norietis u.c. "Daugavai" veltīja vārsmas, rakstīja prozā. Mīloto komandu presē uzmundrināja Bruno Saulītis, pat Žanis Grīva, īsts Liepājas, Rīgas un Latvijas futbola "slimnieks" bija Egons Līvs. Futbolistus sveica PSRS basketbola izlases kapteinis Maigonis Valdmanis un slavenās TTT meitenes.

Tālaika futboljūsmu izskaidrot ir grūti un gandrīz tikpat neiespējami kā tagad saprast tikai puspilnās tribīnes Latvijas jaunās valstsvienības spēlēs ar Eiropas un pasaules klases izlasēm vai "Skonto" cīņās ar ne mazāk slavenajiem klubiem – "Barcelona", "Inter" vai "Chelsea".

Protams, kad "Daugava" izsīka – krasi pasliktinājās spēļu saturs un rezultāti, kad komanda vēlās lejup uz zemāku grupu, apakšgrupu vai zonu, lielās tribīnes bija pustukšas... Tādos periodos visaugstākā sporta vadība uzreiz atcerējās futbola dzīves praktiskos organizatorus, tos, kuri ikdienā vai meistarvienību uzvaru un panākumu reizēs tika piemirsti vai atstāti malā. Neveiksmju reizēs (bet futbolā to bija ne mazums) sekciju vai sporta komiteju darbinieki tika bargi kritizēti par visu ko: republikas čempionāta zemo līmeni, sliktu darbu ar jaunatni, laukumu trūkumu un kvalitāti, pat par meistarkomandu nepietiekamu kontroli (kaut gan to līmenī viss tika lemts, praktiķiem padomu neprasot). Tāpēc futbola organizatoru un tiešo darītāju darbs bija pagalam nepateicīgs, jo meistarvienības praktiski bija atrautas no republikas futbola un tā attīstības problēmām. Taču atbildību par meistariem neviens nenonēma.

Visu padomju varas laiku futbola dzīvi vadīja sporta komitejas ierēdnis (inspektors, vēlāk – "valsts treneris"), kas bija vidutājs starp sabiedrisko organizāciju – republikas futbola sekciju – un valsts organizāciju – sporta komiteju. Par meistarkomandu tieši atbildīgs bija pats sporta komitejas priekšsēdētājs. Futbola sekcijas (vēlāk – federācijas) pirmais priekšsēdētājs (vēlāk – prezidents) bija tiesnesis un žurnālists Jūlijs Levitans (līdz 1952. gadam, kad viņš, vadot "Daugavas"–Maskavas "Lokomotīves" spēli Rīgā, nomira ar sirdstrieku). Vēlāk sekcijas prezidija vadība tika uzticēta partijas vai arodbiedrību darbiniekam, ministram vai viņa vietniekam, katrā ziņā cilvēkam, kas saprata futbola svarīgumu, valstiskumu, kas gribēja un varēja risināt galvenokārt saimnieciskus (bet ne sportiskus) jautājumus. Dažādos laikos futbola prezidiju vadīja J. Levitans (1944.–1952. gads), tad F. Sokurenko (CK nodaļas vadītājs), V. Bastakovs (LRAP), O. Rudņevs (partijas Jūrmalas pilsētas sekretārs), I. Binatjans (vietējās rūpniecības ministra vietnieks), V. Djačkovs (Degviela), P. Nefedovs (Rīgas pilsētas Izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks), E. Slēde (autotransporta un šoseju ministrs).

Sporta komitejā "valsts trenera" amatā strādāja: V. Baldzēns (basketbola speciālists), E. Zolts (vieglatlēts), vēlāk arī diplomēti futbola speciālisti – G. Detlavs, L. Veinbergs, B. Graps, R. Rostovskis, Z. Driķis, J. Gilis, J. Skredelis, J. Mežeckis, V. Lukins, I. Pliksķis, kā arī D. Vītols (no RER sporta kluba).

Rīgas "Spartaks"

Arī tāda komanda bija pēckara pirmajos gados, dibināta (sporta biedrība) pēc padomju paraugiem. Tās pirmais treneris bija A. Štauers – bijušais futbolists, tiesnesis. Bet, kad Rīgas sporta skolā sāka strādāt populārais un cienījamais Juris Raiskums, "Spartaka" trenera amats tika piedāvāts viņam. Latvijas "Spartakam" bija teicams (no velēnām sastikēts) laukums Mežaparkā (Keizarmežā) un Kišezerā peldētava. Turpat notika arī treniņnometnes.

J. Raiskums labākos sportskolniekus iekļāva "Spartakā", kas spēlēja Latvijas čempionātā un biedrības vissavienības turnīros.

Republikas čempionātā "Spartaks" piedalījās no 1946. gada. 1948. gadā – 4. vieta no 12 komandām un kausa finālā 0:4 pret "Sarkano metalurgu". 1952. gadā – 3. vieta (no 11), pēc gada nosaukums bija "Spartaks–Elektro" (2. vieta), bet pēdējā – 1954. gadā tikai 9. vieta (no 10), un sekoja likvidēšana.

Savienības turnīros labākie panākumi bija 1948. gadā, kad rīdinieki uzvarēja Petrozavodskā (2:0) un iekļuva finālturnīrā Kijevā. Ar Ukrainu – 2:6, ar Maskavu, kuras sastāvā spēlēja vēlākais komentētājs N. Ozerovs, – 0:4, ar Turkmēniju – 3:2, Uzbekijas "Spartaku" – 4:3.

Sastāvs: Strikers, Beniņš, Pētersons, Pavlovičs, Meirāns, Priedītis, Malnačs, Lieģis, Sudņiks, Uskliņģis, Feders.

No 1952. gada "Spartaku" trenēja J. Dobelis, papildinot komandu ar "Daugavas" jaunajiem vai caurkritušajiem futbolistiem.

Ievērojamākā "figūra" spartakiešos bija vārtsargs Arvids Strikers, kam bija liela pieredze un asa reakcija. 1950. gadā viņš kandidēja pat uz "Daugavu".

"Daugavas" sākotne

Padomju futbola ēra Latvijā nebūt nesākās ar meistarkomandu "Daugava". Jau kara priekšvakarā, t.i., pašā pirmajā Latvijas PSR čempionātā (9 vienības), Rīgu pārstāvēja divas "Dinamo", Liepāju – arī "Dinamo", jo pēc kārtējās reorganizācijas (1940. gada oktobrī) Rīgas "Dinamo" veidojās no RFK, "Hakoah" u.c. klubu futbolistiem, bet Liepājas dinamieši – no "Olimpijas". Karš pārtrauca futbola dzīvi, kaut arī vācu okupācijas laikā divi čempionāti tomēr notika (1942. un 1943. gadā).

1945. gadā pirmajā pēckara čempionātā sešu vienību konkurencē uzvarēja Rīgas "Dinamo", liepājnieki spēlēja ar "Daugavas" vārdu (2. vieta), trešie bija AVN (karavīri), tad VEF, vēl viena Rīgas "Dinamo – II" vienība un bez punktiem vēl viena krievu karavīru komanda, saukta tās kapteiņa Leontjeva vārdā. Bija nodibināta sporta biedrība "Daugava", bija futbola komandas "Dinamo", VEF, Rīgas "Daugava", "Spartaks" un "Lokomotīve".

1946. gadā Rīgas "Dinamo", papildināts ar dažiem liepājniekiem, debitēja PSRS čempionāta centrālajā zonā, kas atbilst vēlākajai otrajai līgai. Pirmajā spēlē 3. jūnijā Rīgā dinamieši uzvarēja Maskavas Civilās Gaisa flotes komandu ar 5:1. Pirmos vārtus guva Vadims Ulbergs. 16 spēlēs "Dinamo" guva 12 uzvaras, zaudējot tikai vienu spēli.

Rīgas "Dinamo-46". Pirmais no kreisās komandas kapteinis V. Ulbergs, V. Pultraks, F. Krupčs, E. Vijups, M. Pētersons, M. Levitanuss, A. Niklass, L. Šnore, E. Jēgers, A. Jēgers un H. Mellups

Deviņu komandu konkurencē (starp tām bija arī Tallinas "Kalev" un Lietuvas izlase) Rīgas "Dinamo" uzvarēja un izcīnīja 1. vietu arī zonu uzvarētāju turnīrā. Novosibirskas "Krilja sovetov" tika pieveikta pat ar 13:0. Apsēns guva piecus (!) vārtus, bet Kuzmins un Mellups – pa 3. "Dinamo" ieguva tiesības spēlēt II grupā (atbilst pirmajai līgai) un PSRS kausa izcīņā (Maskavā, nevis Rīgā) sacensties ar Kijevas "Dinamo" (0:3). 1946. gadā "Dinamo" sastāvā spēlēja un vārtus guva: Plāsis un Linde, Freimanis, Sudmalis (1), Krupčs, Dzerelis, Pakalns (2), E. Jēgers (2), Vītoliņš (1), Kuzmins (5), Levitanuss (8), Mellups (20!), A. Jēgers (14), Ulbergs (4), Apsēns (10), Vorobjovs. Treneris bija Jānis Dobelis. Nākamajā – 1947. gadā – "Dinamo" II grupas centrālajā zonā starp 15 komandām ieguva 3. vietu (aiz Maskavas "Lokomotives" un Kara apgabala vienībām).

Rīgas "Dinamo" nepiedzīvoja ilgu mūžu, taču ātri iekaroja lielu popularitāti. Tās pamatā bija gan futbolistu individuālā meistarība, gan komandas spēle. To varēja baudīt, futbolistu darbība bija gan acij tikama, gan rezultatīva. Tauta jūsmīgi dzīvoja līdzī dinamišu uzvarām, sāpīgi pārdzīvoja neveiksmes. Katra spēle ar jebkuru no PSRS komandām bija notikums, bet skatītājiem sava veida kompensācija par tik pierasto, bet pēkšņi zudušo starptautisko sacensību auru. "Dinamo" sastāvā taču netrūka futbolistu ar pirmskara starptautisko spēļu rūdījumu vai vismaz debiju tik atbildīgajā līmenī. Varbūt tieši tāpēc daži labskatītāji piedzīvoja vilšanos, kad padomijas komandas izrādījās stiprākas, nekā bija gaidīts. Valda Pultraka arhīvā glabājas kādas futbola fanes veltījums katram "Dinamo" spēlētājam, kaligrāfiskā rokrakstā 19 (!) četrriņķus. Netrūkst arī ironisku raksturojumu ("vājas kājas", slikts un pikts utt.), bet pēdējais pantiņš liecina, ka viss nāk no sirds:

Harijs Mellups pret Maskavas "Spartaka" vārtsargu Kostikovu (4:4)

Lūdzu, ļaunā nenemiet,
Tad jau labāk pasmejiet.
Mēs jūs visus ļoti mīlam
Un jums tikai labu vēlam.

Apdzejots ir arī Harijs Mellups – pats mazākais un jaunākais "Dinamo" virknējumā. Kādā karikatūrā viņš attēlots ar futbola bučiem kājās, boksa cimdos turot hokeja vārtsarga nūju. Tāds viņš patiešām bija: pasaules klases hokeja vārtsargs, fantastisks futbolists – uzbrucējs, snaiperis, smalks tehniķis boksā, turklāt vēl arī basketbolists. Mellups bija un paliek kā mirdzoša komēta pie Latvijas sporta, īpaši futbola un hokeja debesīm. Atceroties Hariju, "Padomju Jaunatne" 70. gados rakstīja: "Hariju Mellupu atceras daudzi. Tie, kas redzējuši viņa spēli, to neaizmirst nekad. Ne velti izcilā sportista vārds vairākkārt minēts aptaujā par Latvijas visu laiku populārākajiem sportistiem."

Harijs Mellups savu bērnību "nospēlēja" Sarkandaugavā, šaurajā un īsajā Lāpstu ielā. Nospēlēja šī vārda labākajā nozīmē. Spēlēja futbolu no rīta līdz vakaram. Tur, kur šodien staltojas jauni dzīvojamie nami, agrāk bija nelīdzens smilšu laukums. Šeit Harijs kopā ar savu vecāko brāli – tagadējo tenisa treneri Augustu Mellupu un desmitiem citu vienaudžu meklēja (un atrada!) futbola tehnikas noslēpumus. Mazajam gaišmatim bija "asums".

Futbolista gaitas sākās "Aldarī". Mellupa kā futbolista vārds ieskanējās jau pēc pirmajām spēlēm. "Aldaris" ar 9:2 uzvarēja Paraugspiestuvi, un puskreisais uzbrucējs viens pats ieguva četrus vārtus. Viņš bija ļoti vispusīgs un gandrīz vai vienlaikus (un vienādi labi) spēlēja futbolu, basketbolu, kāpa boksa ringā, bet ziemā sargāja hokeja vārtus.

Jā, ziemā visi Sarkandaugavas "futbolisti" uz Daugavas attekas slidoja.

Precizāk – spēlēja hokeju. Haris (atkal mazā, sīkā auguma dēļ) uz laukuma netika. “Lielie” augstsirdīgi atļāva sargāt vārtus. Un Haris sargāja. Kad no stāvēšanas sāka sāpēt kājas, nometa slidas, bet savu “posteni” nepameta.

Bokss. Astonpadsmit gadus vecais Mellups pārbaudes sacensībās kā labs “tehniķis” un gudrs taktiķis pieveica Monokandilosu un tika iedalīts republikas izlasē. Viņu trenēja Rihards Bērtiņš. Ar vīrišķīgāko no visiem vīriešu sporta veidiem Harijs nodarbojās gandrīz tikai ziemā, taču tas nebūt nebija šķērslis augstas meistarības sasniegšanai arī boksā. 1945. gadā Mellups kļuva par Rīgas čempionu pusvieglajā svarā.

Par nepārtrauktu visa gada treniņu, par lielām slodzēm vienā sporta veidā toreiz vēl pat nerunāja. Toties pastāvēja nerakstīts likums – ja vasarā futbols, tad ziemā hokejs, basketbols vai kas cits, tikai obligāti kaut kas. Mellupam panākumi bija visur, kur viņš piedalījās. Taču Harijs saprata, ka, sevi pārāk “sadalot”, nesasnies augstāku mērķi. Kaut kam bija jādod priekšroka un no kaut kā jāatsakās. Viņš izvēlējās futbolu un hokeju.

1945. gadā “Dinamo” sastāvā Mellups kļuva par Latvijas čempionu. Liepājas “Daugavu” Rīgas dinamieši uzvarēja ar 7:2, un atkal Harijs bija četru vārtu autors. Bet ar Maskavas spartakiešiem “Dinamo” cīnījās neizšķirti – 4:4.

Harijs (“Haikels”) Mellups

Mellups spēlēja kā “klejojošais” uzbrucējs. Nē, viņš “nedragāja” kā tanks, viņam nebija arī Jēgera sitiena spēka no 20 metru attāluma. Mellups bija Mellups. Savdabīgs un vienreizīgs. Viņš prata “nozagt” bumbu pretinieka aizsargam, “nocelt to no deguna”, ar veiklu manevru apmānīt vismodrāko aizsardzību, divcīnā pārspēt visapkārtīgāko vārtsargu. Viņš bija apveltīts ar reti vērtīgu īpašību, kurai sporta terminoloģijā nav nosaukuma. Sauksim to par vārtu nojautu. Viņš jūta, kur nobriedis vārtu moments, kur tas var rasties pēkšņi kā sprādziens. Tieši tur un vienmēr laikā Mellups bija klāt. Bet viņa individuālā meistarība nebija pašmērķis. Tā pakļāvās komandas interesēm, jo Harijs prata ne tikai saņemt piespēli, bet redzēja (jūta) savus partnerus, piedalījās kombināciju veidošanā.

Mellupa futbolista un boksera reakcijas ātrums, basketbolista veiklība radīja Mellupu – hokeja vārtsargu. 1946. gadā “Dinamo” ieguva republikas čempiona titulu. Visā sezonā Mellups tika pārspēts tikai trīs reizes. Tai pašā gadā Rīgas “Dinamo” meistarvienības treneris sporta meistars Arvīds Pētersons uzaicināja Hariju savā komandā. Harijs iekļuva starp Latvijas hokeja ziedu, ko veidoja Vitolinš, brāļi Šulmani, Klāvs, Pētersons u.c. ripas meistari.

1946. gads bija padomju hokeja dzimšanas gads. Un mūsu – Latvijas hokejisti stāvēja klāt pie jaundzimušā šūpuļa, mācīja bumbiņas hokeja jaunākajam brālim spert pirmos soļus.

1948. gadā olimpiskajās spēlēs Sanmoricā Čehoslovākijas vienība spēlē-

ja neizšķirti (0:0) ar Kanādu un, nezaudējot nevienu spēli, sliktākas vārtu starpības dēļ palika 2. vietā. ČSR izlases vārtus sargāja Eiropas labākais vārt-sargs Bogumils Modrijs. Un, lūk, ČSR čempions – Prāgas LTC viesojās Maskavā. Pirmajā PSRS izlasē (toreiz to dēvēja arī par Maskavas izlasi) vārtus sargāja Harijs Mellups. Ar 6:3 uzvarēja ripas hokeja debitanti. Atliek tikai piebilst, ka pēc spēles Modrijs piebrauca pie Harija, uzdāvināja viņam savu nūju un ar izbrīnu un cieņu reizē teica: “Tu būsi labāks par mani. Jau tagad proti špagatu!?”

1949. gadā Mellups pārgāja uz Maskavas Gaisa kara spēku komandu. Pirmā sezona Maskavā bija spīdoša. GKS komanda zaudēja tikai četrus vārtus.

Tāds bija Harijs Mellups – futbolā bīstamākais uzbrucējs, hokejā – uzbrucējiem bīstamākais. Mellupa lidojums pārtrūka pēkšņi. 1950. gada janvārī virs Sverdlovskas. Traģiski bojā gāja Mellups, Roberts Šūlmanis, pirmās PSRS izlases dalībnieki Z. Zikmunds, J. Novikovs, J. Tarasovs. Harijs nepiedzīvoja to dienu, kad PSRS izlase kļuva par pasaules čempionu, taču viņa nopelni šīs dienas sagatavošanā ir nenoliedzami.

23 gadu vecumā sportistu nevar saukt par veterānu. Bet Harijs Mellups ir PSRS hokeja un Latvijas futbola veterāns.

1948. gadā vienā grupā ar “Dinamo” spēlēja arī “Daugava” (VEF), kas tādējādi debitēja PSRS čempionātā. “Dinamo” izcīnīja 2. vietu aiz Maskavas “Metalurga”. Otrā Rīgas komanda “Daugava” bija astotā. “Daugava” debitēja Tallinā, ar 3:1 pieveicot turienes “Dinamo”, un pirmos vārtus guva Ēvalds Liepiņš, Ilmāra tēvs. Savstarpējās cīņās pārāki bija dinamieši (5:0 un 1:1). “Dinamo” vārtus sargāja Romašovs, viestrenera Jelisejeva uzaicināts no Maskavas. Laukumā spēlēja Vijups, Krupčs, E. un A. Jēgeri (bet ne brāļi), Amalins (vēlākais volejbola un paukošanas speciālists – PSRS sporta meistars, LVFKI pasniedzējs), Kuzmins, Levitanuss, Prūsis, Niklass, Vitoliņš (hokejistu dinastijas pamatlicējs), liepājnieki Sudmalis un Heiblihs, Freimanis, Lisenkovs (vēlākais pusvadītāju rūpnicas “Alfa” direktors).

“Daugavas” vārtus sargāja Vasiļjevs (vēlāk tiesnesis) un Lagzda, laukumā Ptičkins (26 spēles), Birznieks 27 (2 vārti), Užulis 27 (1), Pētersons 26 (2), Liepiņš 25 (10), Aserštarks 23, Aulis 23, Zaleskis 22 (2), Kungs (vēlāk treneris) 19 (1), Selickis 16 (5), tiesnesis un treneris, Ziņģis 18 (4), Dementjevs 12, Krūmiņš 12 (2), Pakalns (9), Jurkovskis 8 (1), Rasa 4. Treneris togad bija A. Godess (vēlākais administrators un “Daugavas” stadiona direktors).

1949. gadā Rīgai tika dota iespēja spēlēt PSRS A klasē (virslīgā). Abu vienību labākie (11 no “Dinamo”, 7 no “Daugavas”) tika apvienoti zem viena “Daugavas” karoga. Pirmajā gadā bija septiņi citpilsētu futbolisti. Tā sākās “Daugavas” ceļš PSRS lielajā futbolā.

Pirmajā mačā (Tbilisi pret Maskavas SACN – armijas izlasi) “Daugava” 24. aprīlī zaudēja ar 0:3. 18 vienību konkurencē 17. vieta (7 uzvaras, 5 neizšķirti). Atzīmējamas 1:0 uzvaras pār Kijevas “Dinamo” un Maskavas “Lokomotīvi”, 3:2 – Minskas “Dinamo”, Maskavas “Lokomotīvi” (1:0) un pār Staļina dēla Vasilija komandu Maskavas GSK (1:0). J. Užulis guva 4 vārtus, Jēgers – 3, bet debitants Šebilovs no Maskavas – 5. Vārtus sargāja uzaicinātais Perelmans no Ukrainas, viņa dublieris bija sprinteris Pultraks. Vairāk par 20

spēlēm laukumā bija Krupčs, Sudmalis, Aserštarks, Freimanis, A. un E. Jēgeri, Amaļins, Levitanuss un Užulis. Rīgas AVN (Armijas virsnieku nams) komanda spēlēja grupu zemāk (atbilst pirmajai līgai), izcīnot 6. vietu starp 14 komandām.

1950. gadā "Daugavu" papildināja vārtsargs no Maskavas Vinogradovs, debitants no Kijevas Reingolds, Kurņevs no Minskas, Čerņecovs un Djakovs no Maskavas. Taču komandas kodolu veidoja teicami spēlējošā aizsardzība: Sudmalis, Aserštarks, Freimanis, pussargs Amaļins, uzbrucējs Užulis (4 vārti), Kurņevs (9) un A. Jēgers (8). 36 spēlēs gūtās 12 uzvaras (pret ACSK – 1:0, Maskavas "Dinamo" – 2:0 (Djakovs, Užulis), Maskavas "Spartaku" – 2:0 (Djakovs – 2), Ļeņingradas "Zenītu" – 2:1 (Kuzmins, Kurņevs), "Šahtjor" – 1:0 (Jēgers), Minskas "Dinamo" – 4:2 (Kurņevs – 3, Jēgers) u.c. un 8 neizšķirti ļāva ieņemt 12. vietu 19 komandu vidū.

"Daugavas-50" futbola vienības pamatsastāva spēlētāji no kreisās Jēgers (vienības kapteinis), Vinogradovs, Seļickis, Sudmalis, Amaļins, Čerņecovs, Aserštarks, Karičevs, Sebilovs, Užulis un Kurņevs

Pārspēlēs par vietu A klasē "Daugava" tikai smagās cīņās ar AVN to aizstāvēja (3:1 un 2:3). Ar šīm divām sezonām un atsevišķām spožām uzvarām pietika, lai "Daugava" kļūtu visai populāra visā plašajā Padomju Savienībā. Tādus futbolistus kā Vinogradovu vērtos, stabilo Sudmali un vienmēr asi, uz pārkāpuma robežas "pļaujošo" otru aizsargu Aserštarku, smalko tehniķi un viltīgo taktiķi Levitanusu vai mūžīgo dzinēju Amaļinu pussargos zināja un cienīja ne tikai pretinieki, bet arī vienkāršā futbola tauta.

Taču visvispopulārākais no visiem bija **Alfons Jēgers**. Viņš bija komandas kapteinis 1950.–1953. gada spēlēs, īsts cīņā saucējs un vedējs – ar neizsīkstošu enerģiju cīnījās par katru bumbu, šāva pa vārtiem kā no lielgabala un darīja to precīzi (1949.–1953. gada sezonā 26 vārti, daži no tiem bija unikāli no tālajiem soda sitieniem). Latvijā Alfons Jēgers bija savējais, viņu dēvēja pavisam vienkārši – par Ješku, bet Maskavā, Kijevā vai Tbilisi viņš bija Jaša vai pilnā vārdā Jaša Egers. Tāpat kā dzīvē klusais, noslēgtais vienpatis Jānis – **Jānis Užulis**, futbola aprindās Janka, kam, labajā malā spēlējot, bija reaktīvs ātrums un lauvas spēks kājās. Jānis debitēja meistaros 1948. gadā, savus pirmos vārtus gūstot Rīgā pret Ļeningradas VN. 1949.–1952. gada sezonā viņš guva 12 vārtus, bet kādus (!) Maskavā pret “Spartaku”, pret Tbilisi “Dinamo”, Gaisa kara spēkiem, 1951. gadā pret Kijevas “Dinamo” (4:2) – Užula kontā 3 vārti.

1951. gadā “Daugava” izcīnīja savu visaugstāko – 11. vietu visos padomju virslīgas laikos. Toreizējā A klasē spēlēja tikai 15 vienības, taču pirmsolimpiādes gadā konkurence bija ļoti spēcīga. 9 uzvaras, 7 neizšķirti 28 spēlēs. Ar nākamo PSRS čempionu PACN (Padomju armijas centrālais nams) 1:1 un 0:0, ar bronzas medaļniekiem Doņeckas “Šahtjor” Rīgā 5:0 (Jēgers – 2).

“Daugavas” pastiprināšana turpinājās. 28 spēles aizvadīja suhumietis **Ednans Tantiba** (spēlēja līdz 1957. gadam, vēlāk kļuva par treneri Rīgas republikas čempionvienībā). Parādījās arī “viendieniši” – Cibins, Fedins, Kotovs u.c., taču lieliski sevi pieteica Rīgas sporta skolas audzēknis **Hugo Prieditis** (vēlāk ārsts urologs). Debijas sezonā 20 gadus jaunais centra uzbrucējs guva 5 vārtus, pret Maskavas “Dinamo” – 2 (2:2). Visai rezultatīvs bija Katrovskis (9 vārti kā Jēgeram). Debitēja vēl viens jaunais rīdzinieks – **Valdis Pavlovičs** (spēlēja līdz 1956. gadam, bija kapteinis, vēlāk pārgāja uz Minskas “Spartaku”, atgriežoties bija arī viens no “Daugavas” treneriem).

PSRS kausa izcīnā “Daugava” tika vistālāk savā vēsturē – ceturtdaļfinālā Maskavā ar 1:2 (Katrovskis) zaudēja Doņeckas “Šahtjor”. Klūdījās Vinogradovs, kas pamazām zaudēja savu formu, bet Kurņevs nerealizēja 11 m. Bet pusfināls visiem futbolistiem garantēja PSRS sporta meistara titulu. Kā simboliska kompensācija un arī apbalvojums visai Rīgas “Daugavai” bija Nopelniem bagātā sporta meistara nosaukuma piešķiršana Alfonam Jēgeram (tā deva 200 rubļu piemaksu sporta darbā). Tajos laikos vēl bija iespējams arī augstā līmenī – PSRS čempionātos – piedalīties divos sporta veidos – futbolā un hokejā. A. Jēgers nebija tik virtuozs slidotājs kā, piemēram, E. Bauris, bet viņam bija stipras rokas, tikpat dzelžains tvēriens kā raksturs. Hokejā A. Jēgers kopā ar E. Klāvu, H. Vitoliņu, A. Pētersonu kļuva par PSRS sporta meistarū. Hokejā Jēgers nebija mazāk populārs kā futbolā. Varbūt tieši tāpēc pēc aktīvo sporta gaitu beigšanas viņš strādāja ne tikai par futbola treneri, bet V. Tihonova Rīgas periodā arī par hokeja meistarvienības priekšnieku.

Dzīve Alfonu nebūt nelutināja. Tieši otrādi: brīvās Latvijas laikā valstsvienības debitanta ceļš uz meistarību un popularitāti bija ne visai ilgs, bet smags un sarežģīts gan. Kā izteicās viņš pats: slidot mācēju, bet hokeju spēlēt ne. To viņš iemācījās ar fanātisku neatlaidību.

Grīziņkalna smilšu laukumos puikas daudzija bumbu no rīta līdz vakaram, līdz kāds vīrs (YMCA – Imkas mecenāts Baumanis) divus no viņiem

uzaicināja uz Kieģeļielas stadionu. Viens no viņiem bija Alfons Jēgers. Kara laikā viņš lādēja vagonus stacijā un reiz pāris auduma baķu noslēpa nebaltām dienām. Iekrita. Cietums un koncentrācijas nometne Vācijā. Štuthofas nāves nometnē viņš saslima ar tifu. Smaņu atguva slimnīcā un izdzirdēja ārsta dienvidslāva vārdus: “Ja atvēri acis, tad dzīvoši.” Atgriezās – kauli un āda, bezspēks, taču ne bezcerība. “Dinamo” palīdzēja atveseļoties, un tad treniņi un spēles. Ziemā hokejs: Jēgers aizsargs, vasarā futbols: Jēgers centra uzbrucējs. Ar bumbu līdz 34, ar ripu līdz 37 gadu vecumam. Vai bija viegli? Lūk, vecmeistara atbilde žurnālistam savā 70 gadu jubilejā 1989. gadā: “Grūti jau ir. Cilvēks taču dzīvo tikai vienu reizi. Lai visu ziedotu sportam vien, jābūt fanātiķim. Bet ir arī cilvēki, kuri nepavisam nav fanātiķi, taču spēlē ilgi. Galvenais – neko nevajag pārspīlēt. Kam viss vienalga, tie ātri sadeg. Lielākā nelaime ir alkohols. Arī trenerim ar ilgspēlētājiem vieglāk strādāt, jo viņi paši prot rūpēties par savu sportisko formu. Tā cilvēks pierod un, kaut pārtrauc spēlēt, tomēr visu mūžu nodzīvo sportiskā režīmā.” A. Jēgera mūžs aprāvās nepilnu 80 gadu vecumā.

1952. gads “Daugavai” bija melnais gads, jo A klase bija jāatstāj pēdējām trijām vienībām no 14. Viena apla čempionāts notika Maskavā. 13 spēlēs “Daugava” guva tikai divas uzvaras (pret “Zenītu” un Minskas “Dinamo” pa 2:0), iesita tikai 10 vārtus, zaudēja 14. Tikai punkts vairāk bija Vasilija Staļina komandai Maskavas GSK, taču tas saglabāja maskaviešiem vietu futbola augstākajā sabiedrībā.

Latvijas prese mūsu komandu nolīdzināja ar zemi. “Daugava” visvecākā visā A klasē – vidējais vecums 29 gadi, uzbrucēji Jēgers, Priedītis, Užulis, Kurņevs nav guvuši nevienus vārtus. Visa pamatā esot zemais politiskās audzināšanas darbs. Kurņevs, Priedītis, Aserštarks un Meirāns dzēruši, ko toreiz sauca par režīma neievērošanu. Vēlāk no komandas izslēgts Freimanis, Strausmanis, Kurņevs, Priedītis, Vinogradovs, Sagasti, Fedins, Morozovs. Trenerim Volgastam un “politiskajam audzinātājam” Treimanim – rājiens. Izslēgtos futbolistus nosauca par nedisciplinētajiem un bezperspektīvajiem. Arī treneris Jelisejevs nav bijis pietiekami prasīgs un nav uzticējies jaunajiem.

Tā futbola spēlēja sprinteris Valdis Pultraks

Jaunie bija Prauliņš (18 gadi), Meirāns, Pavlovičs, kā arī Reinholds un no Piemaskavas atbraukušais V. Nikiforovs ("Daugavā" spēlēja līdz 1959. gadam) Maskavā aizvadīja tikai pa dažām spēlēm (1–4). Visās 13 piedalījās Selickis (guva 3 vārtus), Sudmalis (1) un Užulis. Taču šī melnā sezona bija labākā, spožākā vārtsarga **Valda Pultraka** karjerā. Viņš "Daugavas" vārtus sargāja 12 spēlēs (1 – Vinogradovs), un žēl, ka Latvijas futbola cienītāji nedabūja redzēt latviešu vārtsarga meistarību.

Piecās spēlēs "Daugavas" vārti tika nosargāti!

Valdis Pultraks, ko sportistu aprindās dēvēja par Pēteri, piedzima un uzauga Aucē. Mazajā pilsētiņā allaž staigājis divatā ar tēvu – Pēteri – un tāpēc tā iesaukuši: lielais un mazais Pēteris. Mazais jau 14 gadu jaunumā (1936. gads) sargājis Auces "Ausmas" vārtus Latvijas kausa ceturtdaļfinālā pret Ventspils "Sparu".

Auces puikām bija paradums pēc futbola skrieties (100 m) uz saldējumu. Valdis saldējumu vinnēja tik bieži, ka viņu aizsūtīja uz vieglatlētu sacīkstēm Rīgā. Daudzcinā jauniešiem – pirmais, 60 metros – Latvijas rekords, augstlēkšanā – trešais. Kad mācījās Jelgavas tehnikumā, reizi nedēļā brauca trenēties uz Rīgu un 1940. gadā Baltijas republiku sacīkstēs pārstāvēja Latviju sprintā un stafetē. Labākais rezultāts 100 metros – 11,1. Visa gada treniņprogramma sastāvēja no vieglatlētikas un futbola vasarā, basketbola – ziemā. Tā īsti par futbolu Valdis izšķirās tikai ap 1946. gadu. Viņu uzaicināja Liepājas "Daugavā", bet 1947. gadā jau Rīgas "Dinamo" sastāvā viņš aiz Lindes un Plāša bija tikai trešais. Viņš trenējās fanātiski un pēdējo reizi vieglatlētikā startēja 1947. gada augustā. "Cīņa" rakstīja:

"Ar sasprindzinātu interesi daudzie skatītāji gaidīja atbildi uz jautājumu: kurš būs ātrākais republikas skrējējs? Par tādu izrādījās V. Makars ("Daugava") – 11,3 sek. Otrs bija I. Gailis ("Dinamo"), trešais – pazīstamais "Dinamo" futbola vienības vārtsargs V. Pultraks (arī 11,3)."

Pēc "Dinamo" apvienošanas ar "Daugavu" Valdis Pultraks kļuva par meistarkomandas vārtsargu. Tas bija grūts, sarūgtinājumu un šaubu, lielas spīts un vēlāk – lielas uzvaras un morāla apmierinājuma laiks. Jo jāiztur bija nesaudzīga konkurence, lai apgāztu šķietami neapgāzamo "teoriju", ka Latvijā nav labu futbolistu, vārtsargus ieskaitot. Un Valdis trenējās ilgāk un vairāk par visiem: krita un cēlās, tverot bumbas, skrēja desmit kilometrus pa kalniem, stenēja un vaidēja pirti uz lāvas, taču nekad nekāpa zemē pirmais. Konkurenti – Perelmans, Darmanjans, Davtjans, Romašovs, Vinogradovs, no kuriem labākais un pārākais bija pēdējais. Konkurenti nolūza, Valdis izturēja. Maskavā viņš nospēlēja tā, ka viņu uzaicināja pat uz Maskavas "Spartaku". Bet Volodja Vinogradovs Valdim Pultrakam pēc "Daugavas" 2:0 uzvaras pret "Zenītu" paspieda roku un teica: "Še roka, es padodos! Te man vairs nav ko darīt."

Pultraks bija uzvarējis, taču komandas bēdas bija arī viņa bēdas. "Daugava" izkrita, aizgāja Vinogradovs, aizgāja arī Pultraks. Askētiskā režīma pārtraukšana lika sevi manīt ar liekā svara ātru pieaugumu. 1954. gadā Minskā Baltijas republiku spartakiādē Latviju pārstāvēja "Sarkanais metalurģis", bet ar Pultraku vārtos, kura svars bija turpat vai 100... Latvija uzvarēja. Pat 1956. gadā, kad Rīgā notika pēckara pirmā starptautiskā spēle ar zviedru "Sture",

Jelisejevs uzticēja vārtus sargāt 35 gadus vecajam un jau visai smagnējam Pultrakam (5:1). Valdis strādāja gan par ekspeditoru, gan Centrāltirgus leduspagrabos, kur sagandēja veselību.

“Ja nav konkurences, nav izaugsmes. Pārāk maz puīšu ir laukumos un plaviņās, pārāk daudz – sporta skolās. Ir talants vai nav – ņem sporta skolā un māca, un māca. Bet Jēgeru vai Mellupu nemācīja neviens, bet kā spēlēja!” – tādas bija neatlaidīgā latviešu sporta censonā domas.

V. Pultraks aizgāja aizsaulē, tikko sasniedzis 50 gadus.

*

Melnā gada 11. maijā Rīgā draudzības spēles laikā “Daugava”–Maskavas “Lokomotīve” notika traģēdija: laukumā saļima tiesnesis J. Levitans, un spēli turpināja viens no linijtiesnešiem A. Godess. Levitana dzīvību glābt neizdevās, un viņš nomira ģērbtuvē.

“Daugava” futbola viņos

“Daugava” atkrita tur, kur atradās pirms reformas: B klasē un 2. zonā starp 10 vienībām (6 uzvaras, 6 zaudējumi) bija 5. vietā. Pēdējo gadu to trenēja Jelisejevs, pirmo gadu vārtus sargāja Ivakins (no Rīgas AVN, vēlāk – Maskavas “Spartakā” un PSRS izlasē) un piecās spēlēs – “viesis” Matčins. No “vecajiem” kadriem vēl spēlēja gan Aserštarks un Sudmalis, gan Priedītis (5 vārti) un Jēgers (6), debitēja vārtsargs Rīgas sporta skolas audzēknis

Tāivaldis Sils, kas meistaros sabija 10 gadus. Viņš beidza RPI, bija diplomēts sporta pasniedzējs, strādāja par treneri “Lokomotīvē”, publicējās presē. Viņš sevi netaupīja ne dzīvē, ne sportā. Slimība agri pārrāva viņa dzīvi – 41 gada vecumā.

Debitēja arī jaunais **Jānis Graviņš**, kas sevi pieteica visai cerīgi, taču pēc piecām sezonām bija spiests atdot vietu iebrucējiem. Beidza LVFKI, strādā par treneri.

Togad “Daugava” labi spēlēja PSRS kausā – piecās spēlēs līdz ceturtdaļfinālam, pieveicot Čirčikas “Himik” (3:0, Balikins no AVN, Jēgers un Reinholds), Frunzes “Iskru” 2:0 (Žilins no Ukrainas – 2), Dņepropetrovskas “Metalurgu” 5:1 (Jēgers un Žilins pa 2, Balikins), Viļņas “Spartaku” divās spēlēs – 0:0 un 1:0

Tāivaldis Sils

(Žilins). Bet Maskavā rīdzinieki piekāpās “Šahtjor” – 1:2 (Užulis). Dabiski, ka pēc virslīgas četrus gadus ilgās eiforijas it kā pēkšņi, taču likumsakarīgi atklājās, cik nesakārtota ir republikas futbola saimniecība (no bāzēm līdz jaunatnei).

Prese vaimanāja un loloja veltīgas cerības uz drīzu atgriešanos PSRS futbola elitē. Tiesa, divas sezonas “Daugavas” vecākais treneris bija M. Levitanuss, kas papildināja komandu ar sporta skolas labākajiem – L. Ostrovski (1957. gadā viņš aizgāja uz Maskavas “Torpedo” PSRS izlasi un Kijevas “Dinamo”), A. Ivanovu, vieglatlētikas sprinteri Z. Driķi (vēlāk VEF un “Zvejnieka” treneris).

1954. gadā “Sarkanais metalurģis” kļuva par Latvijas čempionu, par 10 (!) punktiem apsteidzot VEF un divās pārspēlēs (Rīgā 1:2, Liepājā 2:0) “Daugava” pat zaudēja vietu PSRS meistarsacīkstēs.

1955. gadā sakombinētā “Daugava – Sarkanais metalurģis” ar talantīgo Z. Strausmani vārtos (22 spēles, pāreja uz “Stupino” komandu un pašnāvība Rīgā), labākajiem liepājniekiem – Sudmali, brāļiem Zviedriem, Zvejnieku, Dambi un Feldmani, debitantiem no Rīgas – Grobiņu un Birzgalī, B klases 1. zonā no 16 vienībām palika 14. vietā. Oļģerts Birzgalis sevi pieteica ar milzu enerģiju, neatlaidību un 4 vārtiem, Grobiņš – ar talantu (3 vārti), bet septiņi liepājnieki guva 19 (!) vārtus (no komandas 29).

Sakombinētā “Daugavas–Sarkanā metalurģa” komanda 1955. gadā. Augšējā rindā no kreisās Graviņš, Sils, Feldmanis, G. Zviedris, Pavlovičs, Ziņģis, Ostrovskis, Kungs, komandas priekšnieks Ščerbaks, treneris Levitanuss; apakšējā rindā no kreisās Zvejnieks, Dambis, Birzgalis, Ž. Zviedris, Nikiforovs, Grobiņš

Ar mokām (3:1 un 0:0) šī “meistarvienība” aizstāvēja savas “tiesības” pārejas spēlēs ar “Darba rezervēm” – republikas čempionvienību, ko trenēja spēlētājam A. Jēgers, kopā ar Tantibu, Bogdanovu u.c. bijušajiem “Daugavas” un AVN futbolistiem.

1956.–1957. gadā atkal jaunas pārmaiņas sastāvā, komandas vadībā, bet tabulā – lejupslīde. Uz vienu gadu atgriezās Jelisejevs, kuru nomainīja Ulbergs. Uzradās kārtējais vārtsargs Jurijs Uvarovs (20 spēles), Silam 16, un debitēja Rolands Sville, Edvins Linde (2 vārti), Aleksandrs Rodins no “Darba rezervēm” (4 vārti), Gunārs Krastiņš no RVR (pazīstamais hokejists, tagad treneris), jaunais Augusts Glužins, Makarkins (no DR), Lasmanis un Solonenko (no “Lokomotīves”). 1956. gadā – 16. vieta no 18 komandām, 1957. gadā – pēdējā 18. no 18.

*Latvijas futbolisti pirmajā Tautu spartakiādē Maskavā, Lužņiku stadionā.
No kreisās Ž. Zviedris, Feldmanis (starp viņiem volejbolists Lucis), Seļickis,
Nikiforovs, Birzgalis, Sils, Užulis, Zvejnieks un Jarmolinskis*

Taču tieši šajā “pēdējās vietas gadā” “Daugavas” sastāvā parādījās krievu puisis **Georgijs Smirnovs** – futbolists no Ļeņingradas un no Dieva: apveltīts ar zibenīgu startu, spēcīgu sitienu, centrēts uz vārtu apšaudi. Protams, debijā viņš bija vēl stūrainis, vienpusīgs (skrējiens – sitiens), kam tehnika netika līdzī. Smirnovs Rīgā dienēja un spēlēja Rīgas un Latvijas čempionātos (dinamieši bija otrie, piecus punktus aiz “Sarkanā metalurga”).

Tā kā treneris bija Vadims Ulbergs, Latvijas futbolistiem pavērās plašākas durvis uz meistarkomandu. Neapšaubāms talants – malējais aizsargs

Ēriks Keveris (27 spēles debijā), uzbrucējs Jānis Karaškevičs (18), Ēriks Purnišs, Mikelis Firsovs (abi hokejisti), Magnuss Kalniņš, Viktors Muzolevskis no Daugavpils, Harijs Āboltiņš u.c. izgāja labu skolu. Taču dažiem pietrūka rakstura, lai sevi pilnveidotu. Viņi apstājās un vēlāk palika pavisam bez futbola un sporta.

Bet bija arī citi – neatlaidības, sevis pilnveidošanas un ilgspēlēšanas piemēri, isti censoņu paraugi, kam no dabas futbola spēlēšanai nemaz tik daudz nebija dots.

Vilnis Straume

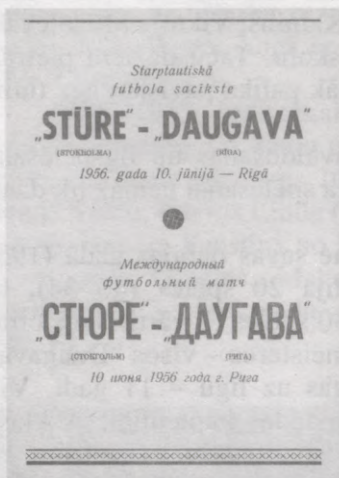
Vilnis Straume savas debijas gadā (1956. gadā) uzreiz aizvadīja 20 spēles (no 34), bet Oļģerts Birzgalis – 30 spēles (3 vārti) savā otrajā sezonā. Viļņa stāžs meistaros – visos “Daugavas” viļņos mētāts no līgas uz līgu – 11 gadi. Viņš “uzdienēja” līdz komandas kapteinim, A klases laikos spēlēja (sakostiem zobiem, reizēm pat “mirdams” – sēdus un guļus) pret Eiropas klases malējiem, armēni Ovivjanu un gruzīnu Meshi ieskaitot. Nebūdams nekāda raženā auguma, prata pildīt centra aizsarga funkcijas, labi spēlēja ar galvu.

...Torņkalna puikām bija pašiem sava futbola komanda bez nosaukuma, taču ceļš uz “Lokomotīves” stadionu Arkādijā vienmēr vilināja un bija daudz īsāks un gludāks nekā uz skolu. Arkādijā viņiem bija savs skolotājs – leģendārais Latvijas izlases futbolists un hokejists Aleksejs Auziņš – īsāk un savējāk itin visiem – Aleksis.

Auziņš skeptisku skatienu nomērīja sīko gaišmati un iedalīja zēnu komandā. Jau toreiz treneris ievēroja puikas lielo enerģiju, neatlaidību, drosmi divcīņās. Kaut arī 4. vidusskolas direktors gluži kā karalis Ričards II futbola skolā aizliedza, Vilnis, skolu beidzot, spēlēja jaunatnes izlasē. No turienes – uz meistariem. Pēc Francijas izlases spēles Maskavā, kas uz “Daugavas” futbolistiem atstāja lielu iespaidu, jokdaris Tantiba Vilni nosauca par Žonkē – franču izcilā centra aizsarga vārdā. Tā šī iesauka pielipa un palika pie Viļņa visu futbola laiku.

Dienesta laikā kopā ar Smirnovu, Latincevu, Gusarenko Rīgas “Dinamo” sastāvā Straume apspēlēja “Sarkano metalurgu” un ieguva Latvijas kausu. Viņa ideāls ir tepat Rīgā uzaugušais Leonīds Ostrovskis, viņa sapnis – spēlēt PSRS A klasē. Sapnis piepildījās, jo Vilnis prata to piepildīt. Komandā Vilni cienīja vienkāršības, biedriskuma dēļ. Viņš mācēja uzvesties un gērbties, viņam bija ķēriens komercijas lietās: ko pirkt, ko un par cik pārdot.

Vēl spēlējot, Vilnis domāja par turpmākās dzīves pamatu. Neklātienē ieguva pārtikas tehnologa augstāko izglītību, strādāja par šefpavāru dažādos Rīgas restorānos, bija viesnīcas “Latvija” restorānu direktors, vadīja ēdināšanas uzņēmumus “Alfā” un Ādažos. Viņš ir pastāvīgs Latvijas valstsvienības spēļu apmeklētājs, braucis arī uz Īriju, Dāniju.

Oļģerts Birzgalis laikam visu savu dzīvi ir bijis domātājs un analizētājs. Viņš uzdod jautājumus sev un citiem par futbolistu dzīvesveidu un spēli, par sportista likteni, atstājot lielo sportu, par vīrieša un sievietes attiecībām, par vilšanos savā amatā vai profesijā. Pēc dabas – anekdotiski kārtīgs, apzinīgs. Futbolā – fanātiski trenējās un viss, ko viņš laukumā darīja, bija treniņu sviedriem slacīts, ilgi un lēni apgūts. Oļģerta veselīgo dzīvesveidu varēja gandrīz apskaust un apbrīnot. Laikam ne veltī arī 60 gadu vecumā viņam bija vingra, sportiska gaita, nebija neviena lieka kilograma un neviena sirma mata. Ja viņš nebūtu tik mazrunīgs, sevi ieslēdzies, varētu domāt – tas ir gan viens laimīgs cilvēks, nekādu rūpju! Laikam īsti atklāts viņš kļūst, tikai iekustināts sarunai par futbolu. Jo futbols ir viņa lielā mīlestība no pirmās spēles, ko viņš, deviņgadīgs puīselis, pārrāpies pāri Kieģelielas stadiona sētai, atvērtu muti vēroja RFK un “Rīgas Vilku” izpildījumā.

Sporta skolā viņa pirmie treneri bija Dobelis un Raiskums, viņa grupā bija Graviņš, Grobiņš, Krastiņš (vēlāk RFS direktors), Balikins (vēlāk PSRS pazīstams tiesnesis no Ukrainas), Opits (VEF futbolists un hokeja meistarko-

Vienpadsmit gadus pēc kara Latvijā spēlēja ārzemju – Zviedrijas klubs.
“Daugava” pirms spēles, no kreisās treneris Jeļisejevs, Pavlovičs, Pultraks, Seļickis,
Ogerčuks, Kungs, Tantiba, Birzgalis, Užulis, Zvejnieks, Nikiforovs, Kalniņš

mandas vārtsargs, treneris). Juris Raiskums ieteica Birzgali meistar treneriem.

“Man tā arī neizdevās spēlēt savā paaudzē – bija vai nu par jaunu, vai jau par vecu,” tā Oļģerts. Viņš piedzīvoja gan “Daugavas” iecelšanu A klasē, gan izkrišanu. Viņš bija no tās V. Ulberga sagatavotās Latvijas futbolistu grupas, kas “Daugavas” labākajos – virslīgas – laikos gan konkurēja ar iebraucējiem, taču citu treneru uzticību neiemantoja. Bez tam, kā atzīst pats Oļģerts, daži viesspēlētāji bija patiešām augstas klases.

Beidzis futbolista gaitas, Oļģerts jutās kā uz sēkļa: ne izglītības, ne profesijas. Bet viņš nebūtu Birzgalis, ja nolaistu rokas. Iestājās LVFKI treneru skolā, pēc tam vēl piecus gadus mācījās institūtā. Sāka strādāt par jauniešu treneri un nostrādāja gadus divdesmit piecus. Tad vēl “Darba rezervēs” – arī par skolotāju.

“Godīgi strādājot, neko nevar nopelnīt,” tāds bija un ir futbolista – praktiķa, diplomēta trenera rūgts secinājums.

Viņš vēl strādā skolā, kaut arī drīz būs 70... No rīta līdz vakaram kājās.

Oļģerta hobiji no futbolista jaunības dienām – viss par futbolu un ne tikai. Apraksti, raksti, spēļu atreferējumi, foto izgriezumi rūpīgi salīmēti sanumurētās albumu lappusēs. Ar viņa sakrāto un sakopoto varētu lepoties jebkurš profesionāls sporta žurnālists.

Līdzīgu likteni kā Birzgalim piedzīvoja vārtsargs **Tāivaldis Sils**. Piecās sezonās (1954.–1959. gadā) “Daugavas” pamatsastāvā viņš aizvadīja turpat 100 spēļu, taču virslīgas laikos vērtos netika, jo bija par jaunu, lai konkurētu ar Pultraku vai Vinogradovu, bet arī vienaudzim V. Tučkum nebija pretinieks. Uz līnijas T. Sils bumbas ķēra kā ogas, viņa reakciju un atsperīgumu treniņos visi apbrīnoja, taču izgājienos viņš zaudēja orientāciju un bija neapbrīnināms. 1959. gada – pēdējā pirms A klases – sezonā Sils piedalījās 22 spēlēs. Pat ar šādu pieredzi viņš varēja kandidēt tikai uz dublieriem.

Līdz 1960. gadam, kad mūsu “Daugava” jau otreiz tika iecelta PSRS A klases saulītē, vēl bija pāris gadu, kuru laikā V. Ulbergs rūpīgi strādāja, trenēja futbolistus, bet komanda savā B klases zonā augstāk par 13. vai 11. vietu kā netika, tā netika. Tāpēc par tik augstām virsotnēm nesapņoja pat lielākie optimisti.

V. Ulbergs “ievilka” meistaros “Rīgas tekstila” futbolistu fabrikas strādnieku Gunāru Ulmani, kuru toreiz vēl nesauca nedz par Kažu, nedz par prezidentu. Arvien vairāk uzticējās Auziņa audzēknim R. Burakovam, kā arī Keverim, Straumem, Latincevam, Prauliņam, Ivanovam, Pavļikovam, Jarmolinskim, Āboltiņam, liepājniekam Medvedevam u.c. – galvenokārt Latvijas futbola “produktiem”, starp kuriem arvien labāk, efektīvāk iejutās Smirnovs un Niki-forovs.

Republikas čempionātā 1959. gadā dominēja trīs komandas – RER, “Sarkanais metalurģis” un ASK, kas savāca vienādu punktu skaitu un papildturnīrā sarīdījās tieši tādā kārtībā.

Lūk, kādā situācijā Latvijas futbolam 1960. gadā tika piedāvāta PSRS A klase!

Tam bija izjaukta skudru pūžņa efekts. Futbola Everestā pašiem vairs nebija jākāpj. Tā virsotnē gluži kā no helikoptera tika izsēdinātas 22 vienības

Latvijas čempions – RER.

No kreisās V. Lepešinskis, Z. Strausmanis, V. Pavlovičs, V. Muzolevskis, V. Manžoss, A. Lasmanis, J. Graviņš, P. Mileiko, V. Vorobjovs, P. Boltruks, R. Gordons, E. Mētra

(Latviju, Lietuvu, Igauniju ieskaitot). Ja dažas – Maskavas, Ukrainas, Tbilisi vienības – cīnījās ap pašu spici, tad pārējām, vispirms debitantēm, uzdevums bija tikai viens – nenoslūkt priekšlaikus lejā.

Futbola cienītāji priekā nepacietīgi gaidīja sezonas sākumu, pirka programmas, biļešu abonementus, studēja spēļu kalendārus, bet futbola cilvēki, rūpju nomākti skeptiski grozīja galvu. Kā nekā bija vajadzīgs dublieru sastāvs un vēl divas vietas (RER un “Sarkanais metalurģis”) bija jāaizpilda PSRS B klasē. Pavērās ceļš uz lielo futbolu, bet kur ņemt lielus futbolistus?

Kamēr lejā grozīja, tikmēr tur, “augšā”, lēma. Komandas pastiprināšanas un sekmīga starta nolūkos “Daugavā” divās sezonās ieplūdināja pat pa 7–8 citpilsētu futbolistiem, bet par galveno treneri uzaicināja maskavieti Pjotru Stupakovu. Viņam nebija liela autoritāte savienībā, taču par labu runāja “Moldovas” sestā vieta debijas gadā A klasē. To, ka jau pēc sezonas kišinevieši izgāzās, neviens nenēma vērā un nemaz nedrīkstēja to darīt. Stupakova stiprā puse – komandas komplektēšana (algas, piemaksas, dzīvokli u.c., protams, vietējo atbildībā) un psiholoģiskā sagatavošana. Tā kā viņa palīgs Rīgā bija pieredzējušais M. Levitanuss, par treniņu metodisko pusi galvenajam trenerim rūpju nebija. Katra spēle Pjotram Aleksejevičam bija vesels rituāls. Vienalga – Taškentas karstums vai Ļeņingradas vēsums – spēles laikā mugurā balts lietusemētēlis, zem tā līdz baltumam izbalējis gaišzils futbola kreklis ar garām piedurknēm un Nr. 12 uz tā. Maskavā dzīvojošajai sievai Stupakova komandas spēles laikā obligāti bija jācep pirāgi. To viņš pastāvīgi kontrolēja pa telefonu. Un reiz (pēc zaudējuma Rostovā 1:3) viņš klausulē blāva: kur tu biji? Man ir skaidrs, kāpēc zaudējām...

Komandas sanāksmēs (tās ilga pāris stundu) viņš lielāko vērību pievērsa pretinieka galveno spēku neitralizēšanai un, paļaujoties uz "Daugavas" līderu augsto individuālo meistarību, tos neierobežoja ne ar kādiem taktiskajiem uzdevumiem vai rāmjiem. Reizēm likās, ka šajā jomā viņam nemaz nav ko teikt, lai futbolisti nenojaustu, ka futbola taktiskās gudrības nav trenera stiprā puse. Vārtsargam Tučkum, piemēram, viņš nelāva ātri izmest bumbu ar roku partnerim kājās, kā, piemēram, spēlēja Jašins. Tikai ar kāju un tikai tālāk. Jo "karš" ir jāsāk "ienaidnieka, nevis savā pusē". Uzbrucējiem (Smirnovam):

"Un tu, Goša, izmanto visu plašumu, malas un centru, veidojiet, sitiet, dragājiet un saraušiet viņu aizsardzību katrā pretuzbrukumā."

Starp spēlēm un treniņiem atklājās, ka Stupakovs ir pārpilns ar stāstiem un anekdotēm par Maskavas elites sabiedrību, no aktieriem, māksliniekiem, futbola treneriem, protams, līdz Kremlim. Ar katru "Daugavas" zaudējumu stāstiņi kļuva gan īsāki, un seklāki, gan retāki, līdz izsīka pavisam.

Trīs gadi futbola Everestā

Futbola ziņā šie trīs gadi bija brīnišķīgi, īpaši jau pirmie divi. Lieliska komanda, kas rādīja patiešām lielisku futbolu augstas konkurences apstākļos: 1960. gadā PSRS izlase izcīnīja Eiropas kausu, un tās sastāvu veidoja spēcīgie Maskavas klubi.

Un tieši pret Maskavas "Dinamo", "Torpedo", "Spartaku" Rīgas komanda parādīja savu labāko spēli, vienā rāvienā iegūstot speciālistu ievēribu un atzinību, kā arī popularitāti ne tikai Maskavā, bet itin visur: no Ļeņingradas līdz Tbilisi un Erevānai, no Harkovas līdz Alma-Atai, par Rīgu nemaz nerunājot.

Bija pagājuši septiņi gadi, kopš "Daugava" izkrita no A klases. Tas bija pietiekami daudz, lai sazaļotu jaunu futbolistu asni un lai B klases cīņu lauku-

"Daugava-60". No kreisās Kvlividze, Ņeveris, Medvedevs, Latincevs, Straume, Anaškins, Hundadze, Ivanovs, Simbircevs, Grišins un komandas kapteinis Tučkus

mos spēlējošie būtu sasnieguši noteiktu briedumu. Bet futbola cienītājiem šie septiņi gadi bija pārāk īss posms, lai aizmirstu Ješkas laika "Daugavas" uzvaras un legendāro popularitāti. Cilvēki ar milzīgu interesi, ziņkārību un nepacietību gaidīja "Daugavas-60" startu un, pēc lielā futbola izslāpuši, straumēm plūda uz stadionu.

"Daugava" bija komplektēta izcili veiksmīgi. Un ļoti veiksmīgi komandā saliedējās lietuvietis (V. Tučkus), Maskavas un citu pilsētu krievi (J. Kaļapins, A. Grišins, V. Anaškins, V. Martinovs), gruzīni (D. Hundadze, A. Kvlividze un īslaicīgi arī sīkais Z. Bulija), bet kodolu gan mikroklimata, gan spēles ziņā veidoja mūsējie neatkarīgi no tautības: V. Straume, G. Ulmanis, G. Smirnovs, O. Birzgalis, Maskavas forštates talantīgais futbolists (un hokejists) A. Latincevs, sporta skolas audzēknis A. Ivanovs, liepājnieki V. Simbircevs un J. Medvedevs. Šai kompānijā komandas dienās un nedienās iekļāvās T. Sils un Ē. Keveris, kaut gan spēlēja galvenokārt dublieros.

Vārtus sargāja Vlads Tučkus, ko Stupakovs, smalks psihologs, ieteica par komandas kapteini. Smalkais aprēķins izrādījās pareizs: Maskavas "Spartakā" sabijušais PSRS čempions (1956. gads) un valsts vienības kandidāts alka rehabilitēt sevi Maskavas futbola vadītāju acīs, pierādīt savu augsto klasi (tāda viņam patiešām bija), "iekarot" Rīgu un Latviju. Viņš trenējās kā velns un spēlēja kā Dievs.

Trisvīru aizsardzībā malējie bija centīgais kapātājs Vilnis Straume un kaulainais, sikstais Jevgeņijs Kaļapins, kas, līdzīgi Aserštarkam, "plāva" kā ar izkapti. Centrā – vīrs ar jūrnieka krūtīm (un iekšām arī) atlētiskais Vitālijs Simbircevs. Īsts atradums bija abi pussargi: Aleksandrs Grišins – taktiski gudrs, nosvērts spēles konstruktors un Dodiks Hundadze, kas nebija fiziski ne visai stiprs, ne izturīgs, taču rāvās uz priekšu, bija ātrs pretinieka laukuma pusē, bet lēnāk atgriezās savējā. Viņa, šī "rāmā dienvidnieka", spēles manieri lieliski atbalstīja Anatolijs Latincevs – "Latīņa", kas gāja kā tanks uz priekšu – atpakaļ un sekmīgi aizvietoja Dodiku viņa tālajos reidos. Uzbrukuma labajā malā divās sezonās pārmaiņus spēlēja viltīgi ātrais tehniķis Gunārs Ulmanis un gruzīnu numuru taisītājs (bet ne skrējējs) Kvlividze. Centrā – uzbrukumu līderis: skrējējs, rāvējs un vārtu šāvējs Georgijs Smirnovs. Blakus viņam – neatlaidīgais, bet vienveidīgais Anaškins, Saša Ivanovs, kam tehnikas bija daudz vairāk nekā fiziskā spēka, un ašais Jurijs Medvedevs. Kreisajā flangā ar darbarūķi Oļģertu Birzgalī (9 spēles pirmajā sezonā) konkurēja perspektīvais Vjačeslavs Martinovs (13 spēles).

Starts bija fantastiski veiksmīgs: izbraukuma trijās spēlēs Kišiņevā – uzvara, Erevānā un Tbilisi neizšķirti (1:1 un 0:0), bet pēc čempionāta atklāšanas parādes Rīgā – 4:0 uzvara pār Taškentas "Pahtakor" (Anaškins, Ivanovs, Medvedevs, Kvlividze).

Kišiņevā, kur "Daugava" uzvarēja ar 1:0, pēc stūra sitiena bumba ielidoja Moldovas vārtos no aizsarga Zelenajeva kājas, spēlēja: Tučkus, Straume, Simbircevs, Kaļapins, Hundadze, Grišins, Ulmanis, Ivanovs, Smirnovs, Latincevs, Medvedevs. Erevānā Kvlividze nomainīja Ulmani, bet puskreisais bija Birzgalis. Šis sastāvs kļuva par optimālu un savā apakšgrupā (tādu bija divas pa 11 komandām katrā) "Daugava" pēc pirmā apla ierindojās negaidīti

augstajā 3. vietā aiz Maskavas "Torpedo" un Rostovas ASK. Taču turpinājumā neizdevās tikt augstāk par 5. vietu un finālturnīrā "Daugava" spēlēja par 7.-12. vietu grupā ar Maskavas "Spartaku", Tbilisi "Dinamo", Ļeņingradas "Admiraltejec" un Minskas "Belarus". Priekšsacīkstēs tika gūtas 8 uzvaras, bet finālturnīrā tikai viena pār Ļeņingradiešiem. Taču kopbilance bija lieliska: 30 spēlēs 9 uzvaras, 11 neizšķirti un 12. vieta starp 22 komandām.

Leģendārais Jašins tikko atvairījis bumbu, un tā neglābjami lido Maskavas dinamiešu vārtos. Tā Smirnovs guva pirmos...

Otrais trāpījums Ļ. Jašina vārtos

Divreiz tika pieveikta Maskavas "Torpedo" – 2:1 un 1:0 (visus trīs vārtus guva Smirnovs), kas rudenī kļuva par PSRS čempionu. Maskavā ar "Dinamo" – 2:2 (abus vārtus Jašinam iesita Smirnovs). Sezonas noslēgumā Georgijs Smirnovs iekļuva PSRS triju labāko centra uzbrucēju sarakstā, viņu iedalīja PSRS otrajā izlasē un viņš spēlēja Vinē pret Austriju, bet kopā ar Tbilisi dinamiešiem Smirnovs bija spēļu turnejā pa Kubu, Venecuēlu, Kolumbiju. Taču viņš nelāvās nevienam no vilinošajiem aicinājumiem pāriet uz Maskavas, Ļeningradas, Tbilisi u.c. pilsētu klubiem. Savas futbolista (un vēlāk trenera) gaitas viņš sāka un beidza Rīga.

1961. gada sezona tika gaidīta ar vēl lielāku jūsmu. Vēl augstāku vietu par 12. solīja komandas vadītāji. "Daugavas" jaunu panākumu priekšnojautās bangoja prese. Komandas sastāvā atkal bija izmaiņas. No Zaporožjes tika uzaicināts vārtsargs Sorokins, vārdā Arnolds, un viņš runāja latviski, jo jaunību bija pavadījis Mazsalacā. L. Ļubarskis atbrauca no Azerbaidžānas, V. Rudenko, kas deklarēja, ka pasaulē nav skaistākas pilsētas par Zaporožji, divi Stupakova paziņas no Moldāvijas – B. Abramovs un V. Ciganovs, E. Avakovs arī no Baku, ukraiņis Vaņa Terļeckis, A. Dvojenkovs no Odesas u.c. Bet neviens no viņiem nespēja ne aizvietot aizgājušo Hundadzi, ne izkonkurēt mūsu pašu Straumi, Latincevu, Ulmani, Smirnovu, jauno sportskolnieku Leonidu Smorščoku. Bēdīgākais – "Daugava" palēnām pazaudēja savu iepriekšējās sezonas gudro, labi organizēto un agresīvo spēles stilu. Neviens no jaunpienācējiem, ko lika pamatsastāvā, nekādas zvaigznes no debesīm nerāva un futbola laukumā par zvaigzni nekļuva. Vēl sliktāk: Sorokins nebija un nevarēja būt Tučkus. Komanda, tās vadība un vadības priekšniecība bija pieradusi, ka vārtsargs ir nepārspējams glābējs un stabils balsts. Taču pietika viņam pāris spēlēs kļūdities, un uzvaru vietā "Daugavai" sanāca "tikai" neizšķirts (Baku 1:1 un Rīgā ar Rostovas ASK 1:1), kad tika celti gaismā vārtsarga sportiskā režīma pārkāpumi. Vlads apvainojās, lai gan tas nebija viņa dabā, un, tā kā dūmu bez uguns nemēdz būt, vadība nolēma no Tučkus šķirties. Jau piektajā spēlē Viļņā (0:0) vārtos debitēja Sorokins, un viņš spēlēja vēl 22 reizēs (Sils un lietuvietis Misjūns no Rīgas ASK – pa 2).

Koprezultāti bija bēdīgi: 32 spēlēs tikai 5 uzvaras un 20 zaudējumi, vārti 30:63 (!) un 21. vieta... Pamazām atklājās, ka ne jau Tučkus viens pēc smagajām spēlēm mīlēja atpūsties kompānijā. Tajā situācijā aizstāvja lomu uzņēmās pats Stupakovs, jo labi zināja, ka labiem futbolistiem ir trūkumi, kurus var arī piedot, ja vien viņi var atstrādāt. Tomēr Stupakovs atbalstīts netika, un viņš kopā ar vairākiem atnācējiem Rīgu atstāja.

1961. gada sezonā visgaišākais futbola brīdis tika piedzīvots 16. jūnijā, kad Rīgā viesojās īsta Brazīlijas īstu profesionāļu kluba "Gremio" komanda no Portualegri. Ar tik augstas klases vienībām Baltijas valstis tika lutinātas pirmo reizi padomju laikos. Un Rīgai tika parādīts tas gods. Brazīliešu aktīvā bija 3. vieta valsts kausa izcīnā, 5:1 uzvara pār Peles klubu "Santos", 1:0 pār Argentinas izlasi utt.

Stadiona tribīnes no pārpildījuma draudēja vai sagrūt. Par to var pārliecināties vai ikkatrā tālaika spēles fotobildē. Bet tribīnēs pietika vietas labi ja pusei redzētgrībētāju. Pieteikumu pēc biļetēm bija vairāk nekā 50 000 !

“Daugavas” sastāvs: Sorokins, Straume, Simbircevs, Kaļapins (Ciganovs), Ļubarskis, Grišins, Ulmanis, Martinovs, Smirnovs, Latincevs, Kvlividze.

Brazīlieši nespēlēja ātri, viņi rādīja savu augsto tehniku, ripinādami bumbu no kājas uz kāju, mainījās vietām un lika rīdziniekiem pamatīgi nervozēt. Tomēr puslaiks 0:0. Jau spēles atsākumā Smirnovs pa kreiso malu asi izgāja, centrēja un Kvlividze pielika kāju – 1:0! Vēl minūtes 25 pirms cīņas beigām bija šis “Daugavai” labvēlīgais rezultāts, taču tad brazīlieši sāka pielietot garas piespēles, kamēr rīdzinieki nespēja organizēties aizsardzībai. Marino pēc stūra sitienu un no gaisa – 1:1, Kardozo 2:1 un pašās beigās Marino 3:1 savā labā. Brazīliešu treneris, kā arī kluba prezidents atzīmēja, ka “Daugavā” ir divi futbolisti: Smirnovs un Ulmanis ...

Pēcspēles banketā, kas notika restorāna “Rīga” lielajā zālē, orķestra pauzē brazīliešu melnie futbolisti palūdza atļauju uzspēlēt. Un visai zālei par lielu sajūsmu rāva valā sambas karstasinīgos ritmus.

Brazīliešu parādītais futbols Latvijai bija kā vēsa atspirdzinājuma malks ar mūri apjoztā tuksnesī. Tik ļoti tauta bija nogurusi no tautu draudzības futbola un izslāpusi pēc īsta starptautiskā. Kaut arī tā bija tikai draudzības (viesturnejas) spēle, skatītājiem radās reta iespēja savām acīm redzēt, bet futbolistiem laukumā pašiem salīdzināt, ko tad “Daugava-60,61” īsti spēj pret Dienvidamerikas profesionāļiem. Apmierināti bija visi, taču šie augstā līmeņa futbola svētki palika bez turpinājuma. Veselus 30 gadus!

Tiesa, brauca pie mums dažādi klubīni, gan arī vācu, itāļu, japāņu, korejiešu un vēlreiz pat brazīliešu tautības komandas, studenti, skolotāji un citādi

“Daugava” – “Gremio” kopbilde Rīgā 1961. gadā. Pirmais no labās treneris P. Stupakovs

amatieri – ekskursanti, kuri vai katrā padomju pilsētā pieprasīja ekipējumu (futbola bučus), jo neesot ko kājās vilkt. Viesmīļie, iztapīgie saimnieki, par savu ādu drebot, klanījās un locījās, lai tikai ārzemnieki būtu apmierināti. Bet viesi nebija no mulķu mājām. Pie pirmās izdevības (vai pēc katras spēles) savus bučus (un ne tikai tos vien) viņi par rubliem pārdeva, jo savu valūtu ievest pēc PSRS likumiem bija kriminālnoziegums. Ja 60.–70. gados kāds nosapņotu, ka tomēr kādreiz Rīgā spēlēs Eiropas un pasaules līmeņa klubi un izlases, to uzskatītu par galīgi jukušu.

“Daugavas–60” žilbinošā spēle turējās uz trim vaļiem: Smirnovu un Ulmani uzbrukumā un galvenokārt Tučkus vārtos. Taranējošā un precīzi šaujošā centra uzbrucēja spēles stils aizrāva jebkuru tribīnēs sēdošo vai stāvošo, bet Ulmaņa popularitāti noteica ne tikai viņa atbrīvotais, it kā paslinkais, it kā rotaļīgais spēles veids (savdabīga, smalka tehnika), kas bija viltīgu gājienu pilns un noslēdzās ar efektīvu sprādzienu – centrējumu vai sitienu. Futbolista popularitātei īpašu, varbūt pat nacionālu nokrāsu piešķīra Gunāra uzvārds. Ne jau velti tautā radās un priecīgi atbalsojās tribīnēs izblautais un kuluāros vēl biežāk pieminētais “Lai dzīvo Ulmanis un viņa aizsargi!”, bet komanda uz visu mūžu viņam deva iesauku Kaža.

No V. Ulberga dotā raksturojuma: “Augstas tehnikas gudrs spēlētājs, ļoti veikls. Viņam patika ātrs starts, bet pietrūka izturības. Treniņos viņš teica: šito es nevaru, un es viņam arī neliku izpildīt tos vingrinājumus, kas prasa ilgstošāku koncentrēšanos. Tik un tā Ulmanis bija viens no lielākajiem futbolistiem, kāds mums pēdējos gadu desmitos bijis.

Sadzīvē drusku mīlēja iemest, bet viņu izglāba apprecēšanās ar stingru sievu. Ulmani katru gadu aicināja uz citām komandām, bet viņam prātā nenāca kaut kur iet. Latviešu cilvēks.”

Gunāra uzvārda dēļ Šomlaju izsauca pat uz “lielo māju”. Tā un tā, jānomaina komandas kapteinis, jo ar tādu uzvārdu nevar... Treneris sadusmojās, bet par tādu “priekšlikumu” nelikās ne zinis.

Gunārs Ulmanis uzvar divcīnā gaisā

Gunārs Ulmanis

Ne visi “Daugavas” labākie sāka un beidza ar futbolu. Gunārs, toreiz viņš nebūt vēl nebija Kaža, mācījās 36. vidusskolā un trenējās basketbolā pie Jura Silarāja. Un, kā pats saka, varbūt iznāktu neslikts basketbolists, taču Vadims Ulbergs reiz viņu noķēra uz ielas un pierunāja futbolu nepamest (līdz tam Ulmanim ziemā bija baskets, futbols tikai vasarā). Pierunāja. Pirmais treneris bija Jānis Dobelis, pēc tam Ulbergs. Savā pir-

majā komandā ("Rīgas tekstils") Ļeņina rajona sacensībās puisis ar prezidenta uzvārdu guva 60 vārtus no komandas 78!

"Daugavā" viņš debitēja uzreiz starptautiskā spēlē ar poļiem no Katovices. "Daugava" sasita "Gornik" ar 5:1 un triju vārtu autors bija nu jau Kaža.

Četrpadsmit gados (līdz 1969. gadam) meistaros viņš piedzīvoja visu: slavu un cieņu, skatītāju mīlestību, priekšnieku nicinājumu un diskvalifikāciju. No iesācēja debitanta līdz komandas kapteinim. Savā pēdējā spēlē (ar Ustjkamenogorsku) Kaža guva vārtus tieši no stūra sitiena. Pēc tam divus gadus radorūpnīcas komandas spēlētājs treneris un arī nākamās valstsvienības un Ļvovas ASK uzbrucēja Aivara Drupasa treneris. Tad "Pārdaugavas" zēnu un arī tagad zēnu treneris.

Gunāra dēls Aldis stabili sargā Latvijas ārstu komandas vārtus un ir izbraukājis gan Kanādu un Itāliju, – vēl citas valstis, kurās viņa slavenais tēvs spēlējis netika.

Kaža par savas dzīves trim galvenajām spēlēm uzskata debiju "Daugavā", maču ar Brazīlijas "Gremio" un "Daugavas" spēli Bulgārijā – ar olimpisko izlasi. Tās sastāvā spēlēja Eiropas gada futbolists Asparuhovs, rīdzinieki uzvarēja (2:0), un abus vārtus guva Ulmanis.

Un vēl pēc nezin cik gadiem latviešu tiesnešiem vai žurnālistiem vecie krievu, ukraiņu vai gruzīnu futbola cienītāji mēdza vaicāt: "Kā jūsu "prezidents" dzīvo? Tāds malējais sen nav redzēts!"

Gunāra Ulmaņa atmiņas:

"Pirms spēles ar "Gremio" – tāda mandrāža. Palūrējām viņu ģērbtuvē, ko dara šie? Apstulbām: šie dzied un dejo kā pirms karnevāla..."

Gunāra kredo: "Ātri un ilgi skriet, spēcīgi sist pa bumbu prot daudzi. Bet jāprot vēl arī spēlēt un domāt."

Kažam uz viņa iemīloto, labi iespēlēto posteni labajā maliņā konkurentu netrūka, bet Vladam Tučkum tādu nebija, jo vienkārši būt nevarēja. Viņš bija labākais.

Vlads Tučkus (1932–1988)

Smirnovs un Ulmanis virslīgā un visās nākamajās klasēs, līgās un grupās turējās ilgāk nekā desmit gadus, bet Tučkus spēle un esība Latvijas futbolā salīdzināma ar Mellupa komētu, kuras ātri izgaistošā aste vēl ilgi liek skatīties debesis un gadiem nav aizmirstama.

Viņš nebija vienkārši vārtu sargs. Viņš bija karalis visā soda laukumā un vēl aizsardzības komandieris un diriģents. Turklāt viņš kā neglābjamo situāciju glābējs iedvesmoja aizsardzību kopumā un katru futbolistu. Nevienam nebija noslēpums, ka 1956. gada PSRS čempions, tāpat kā daudzi Maskavas spartakieši un ne tikai viņi vien, mīlēja

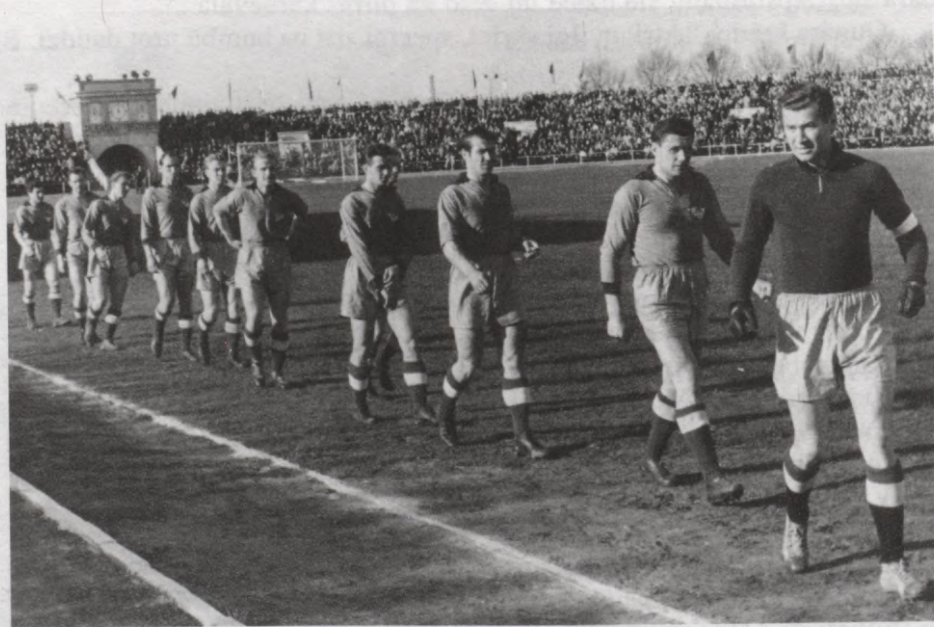
V. Tučkus

atzīmēt uzvaras. Tāpat kā futbolistus viņus mīlēja dāmas no oficiantēm un pārdevējām līdz valdības locekļu sievām. Un arī viņi mīlēja viņas. Taču tieši tajos gados, kad Tučkus kļuva visai populārs, ietupināja slaveno Streļcovu, un arī lietuvietim Maskava bija jāatstāj.

“Daugava” jau bija uzcelta futbola Everestā, kad Latvijas futbola “izlūki” nāca uz pēdām “bijušajai” slavenībai. Pēdas veda uz Brocēniem. Tur divi stalti, izskatīgi vīri dzīvoja vienā istabā, nemaksāja ne par elektrību, ne īri. Dzīvoja zaļi. Pa starpām uzspēlēja futbolu. Viens vārtos, otrs laukumā. Edgars Lagzda jeb Cariņš, kā sarkanmati iesauca Liepājā, un Vladas – kā viņu pazina Lietuvā un Maskavā. Tie, kas pierunāja Vladu pamēģināt atgriezties lielajā futbolā caur “Daugavu”, paši neticēja, vai tur kas iznāks. Taču klusībā un drīz vien arī skaļi – cerēja.

Pēdējie liecinieki, kas zināja ko vairāk par abu vārtsargu Saldus dzīves posmu, jau sen ir aizsaulē. Taču izcilā vārtu meistara dzīvē Saldus – Brocēni tik vien bija kā atspēriens jaunam uzlidojumam futbola orbītā. Rīgā viņš ieradās absolūti netrenēts, taču ar apskaužami bagātu un panākumiem pilnu futbolista biogrāfiju. Rīgā to viņš pilnībā attaisnoja jau pirmajā sezonā.

Septiņpadsmit gadu jaunumā – Lietuvas kausa ieguvējs (Šauļu “Eļņas”), pēc gada – 3. vieta PSRS jaunatnes čempionātā, vēl pēc gada – 20 spēles PSRS B klases Viļņas “Spartakā”, vēl pēc gada B klases finālturnīrā Tučkus – labākais.

“Daugavas” goda aplis 1961. gadā Rīgā. Tribīnēs brīvu vietu nav. No labās Tučkus, Rudenko, Smirnovs, aiz viņa Kaļapins, Straume, Latincevs, Grišins, Terļeckis, Martinovs, Kvlividze

1954. gada pirmā sezona Maskavas "Spartakā" un sudraba medaļa. Tosezon "Spartakā" 18 spēlēs piedalījās arī rīdzinieks M. Selickis. 1955. gadā "Spartaks" atkal otrais (Tučkus – 14 spēlēs), nākamais "Daugavas" treneris S. Koršunovs – 8 spēlēs 4 vārti.

1956. gadā "Spartaks" un V. Tučkus kļuva par PSRS čempioniem. Līdz 1957. gadam viņš aizvada 60 spēles, taču uz Melburnas Olimpiskajām spēlēm netika. Olimpisko zeltu izcīnīja Vlada komandas biedri Simonjans, Iljins, Saļņikovs u.c. spartakieši. Kopā ar Ļevu Jašinu 1955.–1956. gadā Tučkus trenējās PSRS izlasē.

Toreiz privātā automašīna bija nepiepildāms un pat neiespējams sapnis, tāpēc bagātāko futbolistu lielākais šiks bija noīrēt taksi līdz rītam pie kāda no lepnākajiem restorāniem. Protams, visa Maskava to žigli vien uzzināja. Pat "Daugavas" slavas sezonā – 1960. gadā – pēc uzvaras Maskavā pret "Torpedo", kad Vlads ar kompāniju ieradās restorānā "Berlīne", šveicars, kura bārdus apskautu pat Kārlis Markss, pilnā balsī, bet bez mazākā izbrīna vaicājis: "Vladik, kur tu biji aizķēries?"

Kā "Daugavas" vārtsargu Vladu cienīja ne mazāk, kā agrāk spartakieti. Ļevs Jašins, tiekoties abiem Maskavā, neviltotā sirsnībā apkampa Vladu kā dēlu un izturējās pret viņu ar lielu pietāti kā pret vecāko brāli, kaut Vlads bija trīs gadus jaunāks.

Autoritatīvais futbola komentētājs Ļevs Filatovs 1960. gadā rakstīja: "V. Tučkus – kapteinis, aizsardzības organizētājs un vadītājs. Viņa spēle ir nobriedusi un stabila – īpašības, kuru viņam palaikam pietrūka, kad viņš spēlēja Maskavas "Spartakā" un kandidēja uz PSRS izlasi. Tāpēc "Daugavas" aizsargiem nav jāspiežas pie saviem vārtiem, jo viņi tic savam vārtsargam."

Alfons Jēgers: "Daugavas" labākais vārtsargs bija Tučkus. Viņš prata organizēt aizsardzību tāpat kā Ļevs Jašins."

Pēc "Daugavas" V. Tučkus spēlēja Rīgas "Kompresorā", veterānu sacensībās, bija Latvijas čempionāta tiesnesis, iekļuva 10 labāko skaitā. Viņš mācījās pārtikas rūpniecības tehnikumā, strādāja par direktora vietnieku Jūrmalas sakņu bāzē, brauca ar zaporožecu. Rīgā nodzīvoja turpat 30 gadus.

Vlads bija visai labsirdīgs, izpalīdzīgs un draudzīgs jebkurā sabiedrībā. Taču reizēm arī panaivi visiem uzticīgs. Netrūka viltus draugu, kas izmantoja lielā vārtsarga popularitāti, turību un dāsnumu. Bija cilvēki, kam nekas nebija svēts, kas vilka viņu apšaubāmās kompānijās. Pēc vienas no tādām Vlads nokļuva slimnīcā ar galvas traumu. Operācija. Paspējis vēl piedalīties dēla Vitauta kāzās Rīgā, 56 gadu vecumā Vlads Tučkus, šī spožā futbola komēta, nodzisa. Apglabāts Viļņā.

Georgijs Smirnovs (Smirkis – latviešiem, Goša – itin visiem)

"Daugavā" spēlēja no 1957. līdz 1969. gadam un vienu spēli 1970. gadā. Guvis 105 vārtus, A klases 67 spēlēs – 22 vārtus.

Pirmos sitienus pa bumbu viņš izdarīja zēnībā Ļeņingradā, kur 1951. gadā spēlēja "Transmaš" fabrikas komandā. Dienests armijā viņu aizveda uz VDR, kur Georgijs dabūja arī uzspēlēt. Taču līdz pat Rīgas "Dinamo" jaunais,

*No šī dinamiskā centrējuma, ko izpilda G. Smirnovs (gaišajā tērpā),
bumba sabija brazīliešu vārtos*

neparasti talantīgais futbolists (lielisks starts, spēks un koordinācija, spēle ar galvu) nebija nedz sācis, nedz izgājis nekādu futbola apmācību – skolu. Visu, ko treneri piedāvāja, mācīja (un dresēja), viņš apguva ātri, taču to, kas bija neglābjami nokavēts, laukumā kompensēja ar improvizāciju, neatlaidību un mērķtiecību. Spēlē viņam bija tikai viena problēma – vārtu momentu realizēšana. Un tos viņš mācēja veidot it kā no nekā – zibenīgs skrējieni, atrāviens un sitiens! Pēc rakstura viņš bija joku pilns, ar viņu visiem bija labi pat pēc zaudētām spēlēm.

Maskavas prese (autoritatīvais Levs Filatovs) rakstīja:

“G. Smirnovam ir uzbrucējam nepieciešamā intuīcija, kas ļauj atrasties tur, kur jābūt, kur briest. Tieši viņš bija tas, kas bija pirmais pie Jašina un Gluhotko atvairītajām bumbām. Taču viņš nesēž pie vārtiem kā slēpnī. Viņš nesas pa laukumu un visdažādākajos veidos sit no jebkuras vietas. Dabiski, ka komanda, kurai ir tāds centra uzbrucējs, arī savus uzbrukumus veido caur centru. Pusuzbrucēji izvilina uz sevi aizsargus un prasmīgi piespēlē Smirnovam.”

Georgija futbolista dzīve bija pilna kurioziem, kas balansēja uz traģēdijas robežas. Tā kā viss ar viņu (vai ap viņu) notika komandā, bēdas tika dalītas. Taču rūgtās mieles beigu beigās nācās izgaršot pašam.

Par jautrāko. Debija meistaros Rīgā 1957. gada septembrī. Viņš vēl skaitījās karadienestā un spēlēja “Dinamo”, “Daugavas” sastāvā tāpēc nebija pieteikts un laukumā izgāja ar svešu – Rūdolfa Burakova – vārdu, kuru skatītāji labi pazina. Skatītāju neizpratne nonāca ausīs viesu trenerim, un tas nolēma viltvārdi pie ģērbtuvēm noķert. Smirnovs turklāt bija karavīra formā, un, ja tas izdotos, “Daugavai” piešķirtu zaudējumu. Pēc mača Georgijs iedrāzās futbolistu ģērbtuvē pirmais (tā atradās tagadējās LFF telpās), karavīra ātrumā zibenīgi pārģērbās, uzrāva mundieri un izleca pa logu Deglava tilta pusē... Pēc desmit

dienām viņam vairs nebija jāslepjas: “Daugavai” tika pieteikts jauns futbolists pats ar savu vārdu – Georgijs Smirnovs.

Pēc divām triumfālajām sezonām un sekojošās “Daugavas” lejupslīdes, un neveiksmīgas augšāmcelšanās 1967. gadā, liktenis nebija labvēlīgs. Pēdējā spēle komandā arī ir aprakstišanas vērtā. 1970. gada sezonā viņš izgāja laukumā tikai vienu reizi. Viņš nebija gatavojies sezonai, jo tas nebija iespējams. Pēc šīs spēles viņš saprata, ka vairs ne. Kaut gan gribēja spēlēt un būtu to darījis varbūt pat vairākus gadus.

Liktenis ir tāda lieta, kas mēdz atspēlēt par atbildi NĒ. Pēc 1967. gada sezonas viņam piedāvāja kļūt par komandas priekšnieku aizgājušā Ulberga vietā. Smirnovs klusībā vēlējās kļūt par treneri, un šī iespēja būtu pavērusi ceļu, taču šķita arī, ka spēka ir gana un jāturpina spēlēt.

Bet... “Daugava” 1969. gadā brauca uz draudzības spēlēm VDR un paklupa Brestā, PSRS robežas muitas punktā. Gandrīz visi komandas spēlētāji veda līdzī tureiz neatļautus 200 rubļus, lai Vācijā samainītu un vismaz kaut ko nopirktu. Vārds gandrīz lietots tāpēc, ka naudu neatrada tikai diviem, bet visus nepārbaudīja. Tolaik tas skaitījās viens no smagākajiem PSRS iespējamiem noziegumiem – kontrabanda. Puse dienas pagāja sarunās ar Maskavu – laist tālāk vai ne. Tomēr palaida, un “Daugava” uzvarēja visās spēlēs.

Kā vēlāk izrādījās, pat ja “Daugava” šajā viesturnejā būtu apspēlējusi tālaika pasaules čempionvienību Angliju, arī tas nebūtu līdzējis. Līdztekus izmeklēšanai milicijā LPRS Sporta komiteja nolēma atņemt Smirnovam un Ulmanim sporta meistarā titulu un piesprieda beztermiņa diskvalifikāciju,

*Ar Gošu (trešais no kreisās) pastiprinātā Tbilisi “Dinamo” komanda Kubā
pieņemšanā pie Fidela Kastro*

aizliedza arī piecus gadus izbraukt uz ārzemēm. Smirnovs ar Ulmani joprojām bija komandas līderi, līderi ar autoritāti. Viņi ne vienmēr klausīja komandas vadību un runāja pat pretī. Abi bija veterāni, kaut tajos laikos šis vecums sportā sākās neparasti agri. Spēles ziņā viņus norakstīt nebija iespējams, kaut arī citi varbūt skrēja par viņiem ātrāk. Abiem toties bija pieredze. Un tad nāca talkā negadījums Brestā. Abi cieta vismagāk, jo it kā bija samācījuši pārējos. Te nu ir šī likteņa ironija – pirms pusotra gada Smirnovs bija atteicies no komandas priekšnieka amata.

1970. gadā “Daugava” sāka zaudēt spēli pēc spēles. Centra uzbrucēja trūka, un tad atcerējās Smirnovu. Noņēma diskvalifikāciju, aizsūtīja uz pāris spēlēm uz Liepājas “Zvejnieku” un iecēla atpakaļ “Daugavā” ar mudinājumu spēlēt, cik nu tas ir iespējams. Ar šo vienu spēli bija pietiekami, lai Smirnovs saprastu, ka ir salauzts.

Varbūt Smirnovam nevajadzēja piekrist glābt “Daugavu”. Viņš, tāpat kā Ulmanis, “Daugavai” un sportam bija veltījuši savas dzīves labākos gadus. Pēc diskvalifikācijas neviens nepainterēsējās, kur viņi liksies. Viņus izmeta kā suņus uz ielas.

Aizlauzto Smirnovu izglāba raksturs. Viņš iestājās darbā VEF par atslēdznieku. Šis iemaņas bija apgūtas jaunībā un bija tikai atsvaidzināmas. Situācija tobrīd bija tik absurda, ka viņš nedrīkstēja spēlēt pat ceha komandas sastāvā, pretinieki par šādu spēli varēja iesniegt protestu.

Pēc diskvalifikācijas noņemšanas viņš kļuva par VEF futbola komandas

“Daugava-62”. No kreisās A. Latincevs, G. Ulmanis, G. Smirnovs, V. Simbircevs, treneri M. Levitanuss un J. Fokins

treneri republikas čempionātā. Vēl trīs gadus viņš bija "Pārdaugavas" zēnu futbola skolas direktors, līdz "Pārdaugavas" prezidents V. Ļeskovs atzina, ka naudas nav un nebūs.

Tad slimība un slimnīca. Tad smieklīga pensija. Saimnieciska piestrādāšana kādā skolā, tad par sargu autostāvvietā... Vienīgais prieks – mazbērni un atmiņas par futbolista gaitām...

Georgija kredo: "Vienīgais, kam es ticēju, bija mana veselība un mana spēle. Reizēm tīru bučus, iesmērēju, lai būtu mīkstāki, un tad tos neizprotamu iemeslu dēļ nobučoju un saku pārējiem – jūtu, ka šodien iesitišu. Gandrīz vienmēr tā arī bija. Citreiz nebija tādu sajūtu un arī vārtu nebija. Bet pārsvarā ir jābūt gribai, niknumam un cīņas sparam."

Labākajos gados šo īpašību Georgijam netrūka.

*

1967. – tieši futbola popularitātes augstā viļņa gadā – aizsaulē aizgāja četri futbola cilvēki un visi pārāgri, spēka gados: futbolists V. Vinogradovs (52 gadi), "Daugavas" priekšnieks D. Bogdanovs (53), futbolisti A. Latincevs (30) un M. Kalniņš (33). Abi pēdējie peldoties noslika.

Aizbrauca Stupakovs, atbrauca cits maskavietis, šoreiz "Dinamo" futbola zelta fonda pārstāvis, nopietnais, pat drūmais Jevgeņijs Fokins, Nopelniem bagātais sporta meistars, vārtsargs. Viņš savāca savu "komandu" – vārtsargus V. Bubeņecu, G. Lazunovu, aizsargu A. Stepanovu, veco V. Rižkinu, A. Sjaginu, V. Solovjovu – no malu malām, protams, garantējot pamatsastāvu, bet mūsu debitantiem R. Zālītim, V. Petrovskim, A. Brilim (7 spēles) neuzticoties, tāpat kā L. Smorčokam (1), Ziņģim (2), Medvedevam (3), Āboltiņam.

30 spēlēs tika izmantoti 24 (!) futbolisti, bet izcīnītas tikai 7 uzvaras, piedzīvoti 18 zaudējumi, un 19 punkti deva tikai priekšpēdējo – 21. vietu. Zem "Daugavas" bija tikai Viļņas "Žalgiris". Tās arī bija ardievas A klasei. Lai futbolistiem un treneriem būtu vieglāk pārdzīvot krišanu, bet citiem klubiem radītu ilūziju, ka viņi atrodas augstā līmenī, faktisko B klasi pārdēvēja par A klases 2. grupu, to sadalot vēl apakšgrupās.

1962. gadā ievēribas cienīga bija tikai "Daugavas" trešā iekļūšana PSRS kausa izcīņas ceturtdaļfinālā ar jau tradicionālo 1:2 zaudējumu, tikai šoreiz Erevānā ("Spartakam"). Vārtus "Daugavai" guva "viesis" A. Sjagins (17 spēles, 4 vārti).

Ceturta (un "Daugavai" pēdējā) spēlēšana ceturtdaļfinālā notika tikai 1986. gadā J. Skredeļa laikā, kad trešo reizi rīdziniekus no PSRS astoņu labāko "kausinieku" skaita izsita doneckieši – "Šahtjor" un ceturto reizi ar vienādu rezultātu 1:2. Spēle notika Doneckā un "Daugavai" vārtus guva O. Aleksejenko.

Tāpēc 1963. gadā arī "Daugava" kopā ar vēl 17 komandām spēlēja A klases 2. grupā. Caurbraucēju grupa aizlaidās, bet Fokins vēl uz gadu palika. Toties parādījās cits maskavietis – Urins (28 spēlēs 2 vārti!), ko ļaunas mēles izrunāja ar garo ī. Vēl arī Einulajevs (no Baku, 27 spēlēs 2 vārti), no Erevānas Veranjans (13 – 4). Bet nu pie vārda tika Āboltiņš (30 – 1), Andžāns (16), Makarkins (14), Brilis (13), Medvedevs (30 – 6), Brauns (5 spēles – vēlāk ties-

nesis), Petrovskis (6) un Rožkovs (4 – 2). Komandas 9. vieta nebija nekas spožs.

Ļoti daudz tika diskutēts par īstās A klases zaudēšanas iemesliem, it kā iekļūšana tajā būtu nopietna darba rezultāts. Nošļūksana no futbola Everesta bija loģiska un likumsakarīga: Latvijā nebija tik daudz labu futbolistu, lai sekmiģi dzīvotu un izdzīvotu PSRS virslīgā. Ne Liepājas komandas, ne RER, kas no 1960. gada spēlēja PSRS B klases vienā no zonām, “neražoja” rezerves “Daugavai”, kaut arī RER 1960.–1962. gadā trenēja tādi speciālisti kā J. Jeļisejevs, A. Jēgers un B. Reinholds. Arī reriešu vietas nebija augstas: 1960. gadā – 11. no 18 komandām, 1961. gadā 7. no 13, 1962. gadā – tikai 13. no 15.

Latvijas čempionātā 1960.–1965. gadā dominēja ASK, kurā tika apvienoti Baltijas valstu labākie dienestā iesauktie futbolisti. Komanda izcīnija čempiona titulu un tās augstākais, bet pieticīgais mērķis bija labi startēt PSRS Bruņoto spēku turnīros. Trenera un treniņu līmenis nesekmēja augstākas klases spēlētāju sagatavošanu.

Virslīgas eiforijas šampanieša putas bija nosēdušās, pats dzēriens krietni atšālējies. Nu pie futbola dziru galda novākšanas atkal varēja aicināt “dežurējošo” Latvijas specu Vadimu Ulbergu. Tā arī notika. Divus gadus viņa vadībā “Daugava” ieguva necilo 13. (1964. gads) un 15. vietu divpakāpju turnīros, kas sastāvēja no liela spēļu skaita (38 un 46). Bet brieda galvenais – atkal veidojās komanda, meistarībā auga futbolisti – vārtsargi Misjūns un Laizāns, aizsargi Rožkovs (45 spēles), Andžāns (46), Petrovskis (43), Zālītis (44), uzbrucēji Grigorjevs (46 – 14 vārti), Smirnovs un Ulmanis (40 – 45 spēles, 15 un 10 vārti).

Pati “Daugava” palēnām, taču noteikti atkal cēlās augšup. 1966. gadā jau 6. vieta (17 komandas) ar 32 spēlēs gūtām 13 uzvarām, 10 neizšķirtiem un pozitīvu vārtu starpību – 43:32.

Laizāns stabili spēlēja “pamatā” (26 spēles), tāpat kā Gilis (29 – 2), debitants Skadats (6 – 1), debitēja arī Ivaščenko (18 – 3) un Trusovs (29), kas Čelābinsku nomainīja pret Rīgu.

Iedrošināšanās

1967. gada sezonu sagaidot, visas zīmes liecināja, ka “Daugavai–67” ir pa spēkam lielākas lietas, augstāki mērķi. Ka var iedrošināties kaut ko vēl nebijušu – saviem spēkiem, varbūt neiekļūt, bet vismaz skaļi piekļaut pie A klases durvīm.

“Daugava” savā grupā nebija pirmā un, ja arī būtu, tad A klasē tā varētu ietikt tikai pēc finālturnīra rezultātiem. Taču toreiz PSRS elites šķietamais tuvums iedarbojās maģiski. Varbūt tāpēc, ka tā futbolistu paaudze labi atcerējās 1960. un 1961. gada virslīgas gaisotnes laikus, varbūt tāpēc, ka arī futbola cienītāji tik asi izjuta nostalgiju pēc tās. Televīzija toreiz gandrīz nekā nerādīja no pasaules futbola, un uz dzīvi normālajā pasaulē nevarēja paraudzīties pat caur vēdlodziņu – tikai tik daudz, cik to pāvēra Maskavas roka. Varbūt

nepiepildāmu cerību dēļ tauta gāzās uz stadionu un jūsmoja? Par ko? Par uzvarām ne jau pret Spānijas vai Dānijas izlasēm, bet gan pret Tallinas "Dinamo", Kirovabadas vai Stavropoles vienībām.

1967. gada sākumā "Daugavā" uzradās īsts ārzemnieks – ungārs Režē Šomlai – Šomlajs, kā viņa uzvārdu toreiz rakstīja latviski jeb Rudī Bače, kā viņu godāja palīgi un arī futbolisti. Padomju futbolā tas bija nedzirdēts notikums, kaut kas līdzīgs zemestrīcei Baltijā.

Tas notika šādi. 1966. gadā gan "Daugavas" hokeja, gan futbola meistarvienībā bija krīze – rezultāti un vietas tabulās slidēja lejup. Tajā pašā laikā sākās sociālistisko valstu – Čehoslovākijas, Ungārijas, VDR u.c. – dažādu speciālistu ligumdarbība. Latvijas Sporta komitejas priekšsēdētājs R. Elsbergs izvēlējās (droši vien "augšā" tas jau bija saskaņots) hokeja treneri Staņislavu Motlu (čehu) un Režē Šomlaju. V. Ulbergs tika maigi nobīdīts, šoreiz uz augšu – par komandas priekšnieku. Par viesu – 55 gadus vecā profesionālā trenera, bijušā futbolista un Bulgārijas vienību trenera palīgu piebīdīja Borisu Reinholdu.

Šomlaja alga bija 400 rubļi (toreiz PSRS izlases dalībnieka stipendija bija 300 rubļu, un 2–3 rubļi atbilda 1 USD), Ulbergam – 200, Reinholdam – 160. Jaunais vecākais treneris bija formālais komunist, nevis pēc pārliecības. Atšķirībā no saviem priekšgājējiem un pēctečiem bija audiencē pie Augusta Vosa, tā bija rezultatīva: partija garantēja dzīvokļus (Šomlajam pašam arī tika divistabu mēbelēts dzīvoklis Eksporta ielā), automobiļus. Par konkrētiem uzdevumiem, par A klasi runa nebija. Lai tik spēlēt. Taču prēmijas bija jānopelna, nevis tā, kā tagad – tribīnes tukšas, bet prēmija nāk. Toreiz prēmijās varēja izmaksāt 6 procentus no ienākuma par biļetēm. Arī tā saimniekoja bezsaimnieciskie brūkošā sociālisma ekonomisti. Tāpēc dažs treneris un futbolists, izgājis ar komandu uz iesildīšanas, pirmām kārtām paskatījās uz tribīnēm, prognozējot, cik skatītāju gaidāms, un prātā piemētot iespējamās prēmijas apmērus.

Šomlajs vispirms noskatījās "Daugavas" futbolistu iepriekšējās sezonas spēļu videoierakstus un nāca pie secinājuma (kopā ar Ulbergu, protams), ka tehnikā neko kardinālu uzlabot nevarēs. Tāpēc galvenā vērība treniņos tika vērsta uz fizisko gatavību un disciplīnu. Fiziskais spēks, ātruma izturība, vispārējā izturība tika zināmā mērā forsēta. (Tas pierādījās jau 1968. gada sezonā, jo komanda vairs nevarēja uzrādīt tik labu spēli.) Bija arī daži jauni, interesanti vingrinājumi. Komandā valdīja pacēlums. Šomlajs katrā treniņā bija laukumā, bet ar spēlētāju grupām strādāja Ulbergs un Reinholds.

Kad beidzās šī cerīgā, ugunojošā sezona un "Daugava" pirmo vietu neizcīnīja (spēlētāji gan saņēma kārotos PSRS sporta meistara nosaukumus, bet Laimonis Laizāns kļuva par PSRS junioru izlases un vēlāk arī Maskavas "Torpedo" vārtsargu), Šomlajs nekādu traģēdiju nepārdzīvoja. Viņš bija apmierināts ar rezultātiem, ar komandas spēli, teikdams: "Bet tas taču ir futbols." Par aizkulišu spēlēm tur, "augšā", viņš, protams, neko nezina un arī zināt negribēja. Futbolisti pārdzīvoja vairāk, jo pašu spēkiem bija ļoti tuvu šai A klasei.

Vēl pēc gada viestreneris noturējās tikai pussezona. V. Ulbergs aizgāja uz sporta skolu. Komandā palikušie jūta, ka atkārtot iepriekšējās sezonas

sniegumu vairs neizdosies. Atlikušo sezonas pusi Šomlajs palika tādā kā konsultanta amatā. Kaut arī viņa priekšā tika liekuļots un lišķēts, aiz muguras par viņu runāja, ka neko jaunu dot viņš nespēj. Viņam nebija labu kontaktu ar toreizējo Futbola federācijas prezidentu, partijas Jūrmalas pilsētas komitejas pirmo sekretāru Oļegu Rudņevu, vēlāk filmas "Ilgais ceļš kāpās" scenārija līdzautoru un Valsts prēmijas laureātu. Atvadoties no Rīgas, Ulbergam viņš teica: "Mana klūda bija tā, ka es piekritu atbrīvot tevi no darba." Rudenī Šomlajs aizbrauca un pēc dažiem gadiem Ungārijā nomira.

1967. gads vēsture ieiet un paliek kā pirmā iedrošināšanās pašiem ar saviem spēkiem, savu spēli tiekties uz augstu mērķi – futbola lielvalsts virslīgu. Kas un kādi viņi bija, kas viņi ir šie "Daugavas-67" treneri un futbolisti?

Diviem žurnālistiem – Alnim Auziņam un Voldemāram Šķēlem – bērnības atmiņas saistās ar futbolu, konkrēti ar "Daugavu-67". Daži fragmenti no viņu publikācijām 1995. gada "Atpūtā" (vairākos turpinājumos).

Ir 1967. gada rudens, un izskaņai tuvojas kārtējais PSRS futbola čempionāts. Pirmās ligas turnīrā "Daugava" cīnās par iekļūšanu augstākajā sabiedrībā. Šķiet, puse Latvijas saslimusi ar futbolu. Par kājbumbu jūsmīgi raksta Miķelis Rubenis, Juris Robežnieks, Uldis Norietis, Pāvils Ducmanis, Arnolds Markss, Bruno Saulītis, Laimonis Vāczemnieks, Harijs Skuja. Dedzīgākie līdzjutēji pie bilešu kasēm pavada naktis, guļot uz saliekamām gultām un sildot nosalušos sānus pie uguns kuriem. Pirms sacensībām iekļūt 5. maršruta trolejbusā toreizējās Leņina ielas pieturā ir gandrīz neiespējami, kaut arī spēļu dienās šim maršrutam piešķir daudz papildvagonu, līnijas numura vietā vien pieliekot lapiņu ar uzrakstu "Uz futbolu". Pēc uzvarām tribīnēs liemo avīžu lāpas, un bezbailīgākie vīri, apspēlējot "Daugavas" uzbrukuma līdera un komandas kapteiņa Gunāra Ulmaņa uzvārdu, skandē divdomīgo saukli par Ulmani un viņa aizsargiem. Proletāriski šanhaiskā Tallinas, Pērnavas un Avotu ielas apkaime pēc spēlēm uz pārdesmit minūtēm kļūst cilvēku pārpilna un no augšējiem stāviem futbola līdzjutējiem pretī māj kundzes solidos gados. Ulmanis, Laizāns un Zālītis ir tādi nacionālie varoņi, par kādu vēlāk kļūst hokejists Balderis. Vēl tikai jāuzvar pēdējā spēlē.

14. oktobrī "Daugavas" vienpadsmitnieks laukumā un divdesmit tūkstoši tribīnēs domāja tikai par uzvaru godīgā cīņā. Mums vajadzēja četru vārtu pārsvaru, un komandas kapteiņa Gunāra Ulmaņa neiesistā penbele lidzinājās pasaules bojāejai. Tā 14. oktobris kļuva par Latvijas futbola melno dienu. Bet pēdējai spēlei čempionātā vajadzēja vainagot visu lielisko sezonu. Dzejnieks Harijs Skuja pirms šīs cīņas "Sportā" publicēja dzejoli, izsakot desmitiem tūkstošu līdzjutēju noskaņojumu.

Jāiztur!

Būt vai nebūt – to vēl nevar zināt,
vēl jau viss nav galā, vēl būs cīņu daudz,
bet šai dienā, uzvaru kad svinat
un kad tūkstoši jums urā sauc,
gribētos, lai svētkiem gala nava,

lai jūs nepārstatu kalnā kāpt:
 jūsu slava – tā ir mūsu slava,
 jūsu zaudējums mums visiem sāp.

Atkal svilpe pieliek punktu visam,
 tikai smēķi mums vēl ilgi kūp:
 mūsu nervi sabeigti pavisam –
 būt vai nebūt? (Laiks tik lēni drūp ...)
 Tādēļ, puisi, ugunīgu sparū –
 bumbu vārtos, citur it nekur!
 Labi sāktais godam jāpadara:
 jums ir jāuzvar, mums jāiztur!

...Tā bija spēle uz vieniem vārtiem. “Daugava” iespiež Stavropoles “Dinamo” soda laukumā. Pirmais stūris, trešais, piektais. Ulmanis padod desmito, burzma vārtu priekšā, Grigorjevs ir manīgākais – beidzot 1:0! Rit 38. minūte. Vēl pēc četrām tiesnesis “Daugavas” labā piepriēž 11 m soda sitienu. Ulmanis rāda Smirnovam, Smirnovs Ulmanim. Komandas kapteinis sit un ...garām. Vēl otrais puslaiks. Jānis Gilis no labās puses padod kārtējo stūri un – iekšā! 2:0. Jāspēlē 20 minūtes, vēl vajadzīgi divi vārti. Bet pēc sešām minūtēm viesi pretuzbrukumā vienus atgūst ...

B. Reinholds pēc gandrīz 30 gadiem: “Tā pēdējā spēle man ir acu priekšā. Es stāvēju aiz tiem pašiem vārtiem un skrēju pēc bumbām, lai ietaupītu laiku. Nozīmēja 11 m sitienu. Kad Ulmanis gāja pēc bumbas, es jutu, ka nav labi. Viņš nolika bumbu un atkāpās trīs metrus. Bija jārikojas mierīgi un lēnām. Sitiena brīdī es aizgriezios no vārtiem. Ulbergs pēc tam man izstāstīja – pusmetru garām. Iesistu, Stavropole būtu aizlūzusi. Bet iznāca vēl sliktāk – 2:1, un piecpadsmit minūšu laikā iesist trīs vārtus bija nereāli.

Spēle beidzās, un stadionā valda klusums. Visiem asaras acīs. Kā varējām, mēģinājām puisus uzmundrināt un likt domāt par nākamo sezonu. Todien “Daugavas” stadionā nebija ūdens, un mēs braucām uz pirti Tallinas ielā. Cilvēki joprojām plūda no stadiona. Puisi kāpa arī no autobusa, garāmgājēji nāca klāt un tik un tā teica paldies un lūkoja uzmundrināt. Bet mēs visi bijām kā transā, tas viss likās neaptverami.”

Tai sezonai bija īpaša garša. Kau vai tāpēc, ka komandu pirmoreiz trenēja ārzemju speciālists – ungārs Rūdolfš Šomlajs. Tāpēc, ka tā bija pēdējā tik latviskā futbola vienība PSRS meistarsacīkstēs. Tāpēc, ka “Daugava”, uzvarējusi pēdējā spēlē, tomēr neiekluva augstākajā līgā – itin kā triju neiesistu vārtu dēļ.

Kāpēc šāds spēles kāpums notika tieši 1967. gada sezonā? Gandrīz visi to saista ar R. Šomlaja stāšanos vecākā trenera amatā. Protams, profesionāliem futbolistiem nav jādodomā par nenokārtotu dzīvi vai iztiku, tikai – par spēli. Un šai ziņā Šomlajs panāca daudz. Vadims Ulbergs atceras, kā abi ar Šomlaju pie Vosa nogājuši. Aplinki ungāram bijuši sveši: “Dengi jest – futbol jest, dengi nema – futbol nema, kvartīri nada.” Voss no pārsteiguma rādījis izbijušos ģīmi sakniebtām lūpām. No Ulberga vai Reinholda puses tādi numuri nebūtu gājuši

cauri, un viņi tiktāl nemaz netiktu. Turpretī draudzīgās ungāru kompartijas biedram atteikt nedrīkstēja.

Taču ar to vien vēl būtu par maz. Nemēģināsim apšaubīt patiesību, ka noteicošais komandā ir treneris. Bet tad jāņem vērā, ka Šomlajs uz Rīgu neatnāca tukšā vietā. 1967. gada komandu Vadims Ulbergs ar Borisu Reinholdu radīja triju gadu laikā. Ne tikai atrada, bet arī sagatavoja šos spēlētājus.

Varbūt viss notika likumsakarīgā secībā. Ulbergs varēja radīt un radīja komandu, un viss. Bija kārtā uz skatuves parādīties Šomlajam, lai komanda tiektos sasniegt virsotni. Šo versiju varētu pieņemt par patiesību. To apstiprina kāda psiholoģiski niansēta epizode sezonas pirmajās cīņās. Pirms spēles, izstrādājot darbības plānu, Šomlajs runājis aizgūtnēm un ne jau krieviski vai latviski. Visi aplenkuši Ulbergu: kā tad īsti spēlēsim? Arī Ulbergs, protams, visu nav sapratis, bet bijis kauns atzīties, tāpēc atbildējis: "Pa vecam," un visi nomierinājušies.

Pēc kāda laika atgriezāmie pie jautājuma: vai tiešām bez Šomlaja rezultāts būtu tāds pats? "Varbūt pat vēl augstāks," atbildēja Reinholds, "jo komanda bija tam gatava."

Komandai pārāk vēlu tika izvirzīts uzdevums būt pirmajai. Pirms sezonas bija izplūdušais "divu gadu laikā". Reinholds atceras, ka mērķis tika koriģēts pēc pirmā riņķa, bet Ulbergs – ka tikai uz rudens pusi. Ulbergs uzskata, ka "Daugava" objektīvi tomēr nebija tik spēcīga, lai cīnītos tikai par pirmo vietu visas sezonas garumā, šādu uzdevumu varot izvirzīt, piemēram, Brazīlijas, Vācijas vai Itālijas izlasēm. Tomēr uzskatīsim, ka togad komandas spēks bija vairāk nenovērtēts, nekā tagad – pārvērtēts.

Kirovabadas "Dinamo" pirmo vietu togad izcīnīja negodīgā ceļā. Kirovabada samaksāja "Daugavas" pēdējās spēles pretiniekiem, lai viņi sistos, cik spēka. Rīga nemaksāja nevienam un neko. Vadims Ulbergs iebilst: "Mums nepietrūka triju gūtu vārtu, mums pietrūka naudas."

Pēc pāris gadiem kādā novakarē Ulbergs ar Reinholdu iegājuši kafejnīcā pakafijot kopā ar simt gramiem. Un tad Reinholds teica Ulbergam šos vārdus: "Vadim, es esmu apmierināts, ka mēs netikām augstākajā līgā." Ulbergs: "Kāpēc?" Reinholds: "Tāpēc, ka tad te spēlētu deviņi no Krievijas un pieci no Ukrainas." Pēc mūsu it kā loģiskā turpinājuma... un jūs abi ar Ulbergu komandā vairs nebūtu. Reinholds apmuls un ieturēja pauzi. Kā izrādījās, dažam sprungulim mēdz būt vēl trešais gals... Jā, to es nebiju ņēmis vērā. Es tikai gribēju teikt, ka, iespējams, pateicoties šai neveiksmei, varēja izaugt savi futbolisti. Mums vēlāk nebūtu, piemēram, Ilmāra Liepiņa. Roberts Skadats diez vai tiktu pamatsastāvā.

Jevgeņijs Fokins atveda pusi no Maskavas "Dinamo" komandas, un ne jau izcilākos spēlētājus. Neko tas nedeļa.

Kad 1964. gadā Ulbergs ar Reinholdu pārņemas komandas vadību, viņi bija vienisprātis, ka ar pāris labiem viesspēlētājiem virslīgu tāpat neredzēt, un pievērsās selekcijai pašu mājās. Futbola federācijas priekšsēdētājs O. Rudņevs nepārtraukti mudinājis braukt ārpus Latvijas pēc papildinājuma. Vest šurp spēkos līdzīgus ar republikā spēlējošiem futbolistiem nebija jēgas, bet tādiem, kas būtu pārāki, nebija līdzekļu (par laimi), algas un prēmijas bija salīdzinoši

nelielas. Nu, piespieda Reinholdu aizbraukt uz Kijevu. Tālaika PSRS čempionu, Kijevas "Dinamo" vecākais treneris V. Maslovs, lieliski saprazdams situāciju, atbildēja vienkārši. Viņš uzskaitīja Reinholdam savas spilgtākās zvaigznes un piedāvāja: "Ej un sarunā ar viņiem."

Vadims Ulbergs

Vadims Ulbergs Latvijas futbolā ir unikāla personība un vēstures liecība. 2001. gadā mūsu futbola profesoram, analītiķim un praktiķim apīritēs 80 gadu. Viņš ir izaudzinājis meitu un dēlu, piedzīvojis trīs mazbērnus, pārdzīvojis okupācijas un karu, taču jebkuros apstākļos un vēl tagad viņš ir turpat, kur bija jaunībā, – futbolā!

Viņa pirmais sporta veids bija basketbols. Pamatskolā toreiz tas bija vispopulārākais. Taču drīz vien Vadims atrada savu spēli un kļuva par Latvijas laika vispopulārākā un izcilākā futbola kluba RFK biedru un jaunatnes komandas spēlētāju.

Virslīgā V. Ulbergs sāka spēlēt ļoti jauns – 17 gadu vecumā, tāpēc, tiekot laukumā, viņš neko nevarēja lemt un darīt pats. Viņa pienākums bija piespēlēt "vecajiem" – precīzi un pa prātam. Treniņi bija vienkārši: pāris aplu skrējiens un tad piespēles, sitieni un spēle uz diviem vārtiem. Ja kāds darba vai mācību dēļ netika uz koptreniņiem, tas nodarbojās individuāli. Koptreniņi notika tikai divas reizes nedēļā. Vadims Ulbergs RFK rindās spēlēja kopā ar Slavišenu, Maģeru, Kaņepu, Lauku, Upenieku, Pētersonu, Prūsi, Krupču un citām tālaika slavenībām. Vadims bija puskreisais uzbrucējs. Viņš bija ātrs, veikls un tehnisks. Bet sastāvā Ulbergs iekļuva tikai tad, kad kāds no pamatvīriem nevarēja spēlēt.

RFK rindās Ulbergs sabija līdz 1942. gadam. Pēc specialitātes viņš bija mērnieks nivelētājs un vācu okupācijas laikā strādāja Spilves lidostas ierīkošanā. Bija karš un draudēja iesaukums. Ulbergs karot negribēja, tāpēc iekārtojās darbā uz dzelzceļa un spēlēja jaunizveidotajā komandā "Daugavieši". Tā viņš novilka līdz 1944. gadam.

Armijā Ulbergu nepaņēma, taču cietumā iesēdināja. Tas notika tā. Restorānā svinējuši komandas kapteiņa Pēterona dzimšanas dienu, un kāds no

Vadims Ulbergs

kompānijas kaut ko nievājošu izteicies par fīreru. Vadims iesēdās izlēcēja krēslā, un no šī krēsla viņu izcēla un aizveda žandarmi. Ulbergs vainīgo nenodeva. Spriedums – divi gadi. Aptuveni pēc gada viņam izdevās izbēgt, un bija jāslēpjas mežā līdz kara beigām.

Futbola gaitās sākās jauns posms – Rīgas

“Dinamo”. Pēc smagas traumas Ulbergs stājās jaunā amatā – par treneri. Viņa pirmā komanda bija “Dinamo”³. rajona padome – miliču vienība. Vadims bija uzsūcis sevī gan austrieša Štancela, gan latvieša Upenieka, gan krieva Jelisejeva darba metodes un, radoši pārstrādājot, lika tās lietā. Gadus divdesmit Ulbergs nostrādāja sporta skolā. Un tad viņu aicināja uz “Daugavas” meistartvienību. Vispār tas notika pēc šāda principa: ja nauda ir, vajadzīgs treneris no Krievijas, kad nauda beidzas – Ulbergs. Bet ar Šomlaju 1967. gadā viņam iznāca tāda kā rokāde. Lai Vadimu neapvainotu, viņu togad iecēla par komandas priekšnieku. Taču viņš bija un palika treneris.

Vadims Ulbergs pārdzīvoja daudzus un dažādus federācijas vadītājus un visādus futbola priekšniekus – gan profesionālus, gan vienkārši ielikteņus.

Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas viņš bija J. Giļa palīgs un padomnieks Latvijas valstsvienībā. Šodien – Latvijas futbola mohikānis ir padomdevējs un konsultants itin visiem treneriem: jaunajiem un ne vairs jaunajiem. Tāpat arī futbolistiem.

Režē Šomlai

Šomlajs uz Rīgu atnāca ar ungāru futbola skolu. Vadims Ulbergs ārzemnieku uzņēma ar neviltotu interesi, kā jau profesionālis profesionāli. Rudi Bače nešķita augstu skolots un erudīts, bet likās autoritatīvs. Viņš bija diezgan kaprīzs, taču dusmas ilgi neturēja. Dzīvoja viens, sieva šad tad atbrauca, bērnu nebija. Taupīgs materiālists. Milēja un iegādājās zeltlietas.

Futbolistiem ungāru treneris likās vecāks par saviem gadiem. Viņš bija lēnīgs, ārēji komunikabls, plecīgs, valkāja (īpaši mājās) pāris izmēru lielākus treniņtērpus. Pirmais iepaids: redzēs, ko šis vīrs laukumā rādīs. Ja arī parādīt varēs, tad kā viņš runās, kā paskaidros?

Taču izrādījās, ka viņš, bulgārus, ungārus, dienvidslāvus trenēdams, tīri labi apguvis vārdus, kas futbolistiem grūtības nesagādā. Bet pārsteigumu sagādāja kaut kas pavisam cits: uz pirmo treniņu viņš lika ierasties treniņtērpos un, kaut gan visi cerēja, ka turpināsies iepazīšanās pārrunas, lika skriet pamatīgu krosu Grīziņkalnā augšā atmuguriski. Bija decembris, sniegs un minus 10. Un šis vecīgais vīrs tipināja līdzī! Ulbergs ar Reinholdu stāvēja Šomlaja norādītajos “kontrolpunktos”.

Un nākamajā dienā tas pats, tikai ar vēl lielāku slodzi. Un tā kādu nedēļu. Puiši sāka kurnēt – tā jau kājas drīz nevarēs pavilkt. Bet treneris mierināja: “Jums jāspēlē mužik futbol, bet turvajag silu – spēku. Pēc nedēļas viss pāries.” Un patiešām – pēc pirts un masāžas visi jutās lieliski. Šomlajs pats ļoti milēja pirti un tās procedūras, bet masieris “Daugavas” futbolistiem bija jaunums. Komandā tika pieņemts bijušais boksa smagsvars Ēvalds Brenčuks. Masāža bija obligāta visiem bez ierunām.

Šomlajs iepazīnās ar katru futbolistu, apmeklēja mājās, parunājās ar sievietēm, ģimenes locekļiem. Ierasties viņš mēdza pēkšņi, iepriekš nepiesakoties. Un, ja kāda nebija mājās, tad neslēpa savu pārsteigumu, kur gan futbolists atrodas? Viņš dzīvi interesējās, kā spēlētāji dzīvo, kā viņiem trūkst utt. Viņš solīja palīdzēt un solījumus arī pildīja (ieskaitot dzīvokļus). Šomlajs īpaši nepacēla

balsi un neizrādīja niknumu, bet tos, kas, piemēram, nokavēja treniņu, mierīgi piezīmēja savā blociņā. Un algas reizē katrs savus grēkus varēja atcerēties. Taču visi sajuta un apzinājās vienu: joki nebūs un kaut ko sasniegt un saņemt varēs tikai par augstu disciplīnu un labu spēli. Laukumā nodarbības bijas interesantākas, mazāk runāšanas un dikstāves. Interesanti, ka, sitot pa vārtiem, bija jācenšas bumbu piespiest pie zemes, t.i., lai tā nelidotu augstāk par metru, pusotru. Kas trieca augstāk, dabūja ar rāvienu skriet bumbai pakal un ar to atpakaļ.

Martā "Daugava" viesojās Bulgārijā un spēlēja mačus ar stipriem klubiem, vienu spēli arī ar valstsvienību (0:1). Šomlajs bija apmierināts ar šo turneju, smaidīja un jokojā. Bet zaudējumus pārdzīvoja dažādi. Piemēram, reiz pēc zaudējuma Kijevā pa ceļam uz Žitomiru paslepus (un individuāli) izsūca pudeli ukraiņu piparu rūgtā... Tas bija neparsti, jo Šomlajs alkoholu tikpat kā nelietoja. Vēl šāds gadījums bija Tallinā pēc toreiz traģiska un nepelnīta zaudējuma. Rudi Bače pēkšņi teica Ulbergam: "Klausies, šodien vajag vienu konjaku! Tāda spēle..."

Vadims atnesa kaut ko lētāku, armēņu konjaks bija ellīgi dārgs. Mednieku rūgtais bija konjaka krāsā. Rudi Bače izmetis pirmo glāzīti un briesmīgi saviebies, uzkodis, bet teicis nav neko. Turpinājuši, runādami par spēli. Kad pudele bijusi tukša, Šomlajs piecēlies un teicis: "Dobre konjak."

Un vēl viņam bija tāda mode – garāko pārbraucienu laikā zēniem bija jāskrien aiz autobusa, lai neierūs kājas. Bet šie, grupiņa "veci", ņem un atpaliek, pat noslēpās meža pudurī. Treneris lika griezt autobusu apkārt un taurēt, līdz vainīgie parādījās ... Pēc tam viņš kādu stundu nerunāja. Vēlāk nomierinājās.

Ja izbraukumā tika vinnētas 1–2 spēles, tad pēc tām treneris komandai paziņoja: "As ņima doma, vi disciplina, zavtra baņa i disciplina." Tas nozīmēja, ka viņš būs savā numurā, nevienu nekontrolēs, bet visiem jābūt svaigiem kā gurķīšiem.

Rīta rosmē viņš acīgi ievēroja, kurš vakar sagrēkojies, un teica: "Ē, nemā disciplina!" Puslaiku pārtraukumos iemīlots teiciens bija: "Jūs neesat profesori, jūs esat muži. Tāpēc nefantazējiet, spēlējiet muziku futbolu!" Bet nekad viņš nepārmeta kādam vienam spēlētājam.

Futbolistus viņš aicināja arī pie sevis mājās, cienāja ar tēju, cepumiem vai kūkām. Runāja par futbolu, par ģimeni, par dzīvi. Pa vienam un bez Ulberga vai Reinholda, turklāt nekad neko neizvaicāja par kādu citu futbolistu. Bet viņš ļoti labi zināja, kurš pēc spēles var iemest, un pie tā (atkal negaidīti) ieradās...

Viens no "Daugavas" spilgtākajiem un arī labākajiem septiņdesmito gadu futbolistiem bija Reinis Zālītis.

Reinis Zālītis (Reiņa)

Aizsargs, "Daugavā" no 1962. līdz 1975. gadam.

No V. Ulberga dotā raksturojuma: "Zālītim bija laba tehnika, ņemot vērā viņa garo augumu – laba bumbas izjūta, prasmīgi spēlēja ar galvu, iekļāvās uzbrukumā. Zālītis laukumā bija pārliecināts par sevi, varbūt pārlietu. Kā aizsargam viņam vajadzēja spēlēt vienkāršāk. Reinim patika riskēt, daudzas

Reinis Zālītis
pirms 300. spēles "Daugavā"

reizes viņš tā iekrita, bet daudzkārt viņš arī prata pēc tam izglābt. Lobanovskis viņu gribēja pieņemt pie sevis, bet mūsu futbola federācija nedeva pārejas atļauju. Sadzīvē – ļoti labs, taisnīgs. Patika humors. Komandā gan treneri, gan spēlētāji viņu iemilēja.”

– Vai labi atceraties sešdesmit septītā gada sezonu?

– Es negribētu īpaši izcelt to gadu. Komandai gan tad panākumi bija lielāki, bet to, ka spēlēt varam, jutām jau agrāk. No 1964. līdz 1968. gadam bija patikams, draudzīgs kolektīvs. Varbūt es kļūdos, bet toreiz futbolu spēlēja pusfanātiski cilvēki. No vienas puses – sports trūcīgajiem bija viena no retajām iespējām izsisties uz augšu, no otras puses – mēs nespēlējām tik daudz naudas dēļ.

– Vai jūs jau bērnībā zinājāt, ka kļūsi par futbolistu?

– Es dzīvoju pie “Daugavas” stadionā. Gan Vadims Ulbergs, gan Maksis Levitanuss bija riktīgi treneri – fanātiķi, kas stundas neskaitīja. Un brīvdienās tur notika īsti futbola svētki, sacentās pieau-

gušo, jauniešu un zēnu komandas, tribīnēs pulcējās veselas ģimenes, tā tiešām bija masveidība. Toreiz arī dzīves apstākļi bija citi – ne televizoru, ne kādu citu izklaides iespēju, toties stadionā valdīja dzīvas emocijas. Man futbols briesmīgi patika. Es uz lielajiem spēlētājiem skatījos kā uz dieviem – kā viņi trenējas, kā ar šausmīgu spēku sit pa vārtiem. Kā citi mazie iet uz bērnudārzu, tā es pavadīju augas dienas tur. Ko tik nedarīju – bumbiņas padevu, biļetes pārdevu, lielo stadiona pulksteni griezu.

18 gadu vecumā Zālīti uzaicināja “Daugavas” dublieros, bet treneris Fokins viņā redzēja tikai vārtsargu. Otrais mēģinājums notika 1964. gadā, bet tikai pēc pusotra gada viņš debitēja pamatsastāvā un no tās reizes kļuva visai populārs.

Kad pie stūra sitieniem Reinis lieliem mikstiem soļiem zagās pretinieka soda laukumā, tibīnēs sākās draudīga, gaidpilna rūkoņa, kā pērkonā spērienu gaidot. Turpat divmetrīgais Reinis tika grūstīts un turēts, pretinieki kārās plecos vai ap kaklu. Nē, vārtus viņš tik bieži nemaz neguva, taču Reīna parādīšanās vien soda laukumā viesā panīca pretinieka rindās, un, ja ne viņš, tad partneri ieguva priekšrocības.

Reinis: “Tik labi jau nemaz ar galvu nespēlēju... Bija gan auguma priekšrocības, es tik nemācēju izmantot. Tās iemaņas no bērna kājas jāapgūst.”

Neraugoties uz popularitāti viņš bija un palika kautrīgs. Pēc 300. spēles

“Daugavā”: “Ak, mūžs, es labāk vienu lieku maču nospēlēju, nekā staigāju pa radio un televīzijas mājām.”

Reinis: “Gadus četrus vēl spēlēju tāpat, tad trīs par spēlējošo treneri. Ne izglītības, ne amata man nebija, beidzu šoferu kursus un aizgāju uz taksometru parku. Braukt man nepatika, es astoņus gadus nostrādāju par autoatslēdznieku. Taksistu komandā piecus gadus vēl nospēlēju, veterānos arī. Bet vairs nebija tās lustes. Strādāju par autoatslēdznieku sanitārajā transportā Tallinas ielā. Pēdējā laikā palīdzu sievai biznesā. Pasmagi iet. No rītiem sagādāju visu nepieciešamo, vēlu vakarā darbiniekus izvadāju pa mājām, tagad jau cilvēki baidās. Bet sūdzēties negribu. Nav maize bez garozas.”

– Ja tagad atskatītos atpakaļ ...

– Futbols man daudz devis. Apbraukāju visu toreizējo Savienību. Un galvenais – sportā tu pierādi sev, ka vari. Tad turpmākajā dzīvē nenolaid rokas, grūtībās zini, ka jāturpina. Un es nezinu citu veidu, kā labāk pavadīt jaunības gadus. Bija jau smags darbs, bet bija arī izpriecas. Un skatītāju atbalsts. Ulbergs teica: kad ir pilnas tribīnes, tad man jums nav jāstāsta, kā spēlēt. Pat nav rezultāts tik svarīgs, nāk jau spēles dēļ. Varbūt kļūdos, bet man šķiet, ka reklāmas nozīmi nevajag pārspīlēt. Sportā un citur. Reklāma nepalīdzēs pārdot ne-ejošu preci. Uzticība jāiekaro ar pacietīgu darbu. Tad nekādas reklāmas neva-
jadzēs.

Futbolā Reini sastopam ļoti reti, pēdējos gados īpaši. Kāpēc?

Reinis: “Jā, dzīve tā iegrozījusi... Sākumā varbūt arī gribējās, bet tad laika palika aizvien mazāk un interese pazuda. Avīzēs jau palasu, televīzijā aci uzmetu. Daudz laika un spēka aizņem būvniecība – uz vecumdienām sadomāju vasarnīcu uzcelt, 40 km no Rīgas, Iecavas pusē. Jā, tā interese par futbolu noplaka. Ne mani kāds apvainojums kremt, nekā, bet – nevelk.”

Skaidri un atklāti.

Laimonis Laizāns (Laimišs)

“Daugavā” no 1965. līdz 1969. un no 1971. līdz 1975. gadam.

No V. Ulberga dotā raksturojuma: “Viens no labākajiem mūsu vārt-sargiem. Piemērots augums, spēks, drosme. Cīnītājs. Nežēlo sevi. Nedaudz pietrūkst tehniskās meistarības, treniņos nepietiekami strādā. Bumbas, ko vajadzēja ņemt rokās, viņš atsita, dažreiz arī izlaida no rokām. Sadzīvē – jauks cilvēks, atklāts un sirsnīgs. Tikai paslinks, mazliet kaprīzs.”

Laizāns: “Es mācījos Juglā, 44. skolā. Reiz pie mums atnāca treneris Upners un uzaicināja spēlēt. Es biju viduvējs futbolists, laukuma spēlētājs. Vienreiz neieradās vārtsargs, un mani ielika vārtos. Labi nospēlēju, visiem iepatikās, bet es pats – līdz asarām. Kuram puisēlim tad patīk kastē stāvēt, visi grib uzbrukt un sist golus!

Pēc vidusskolas es aizgāju strādāt Vagonrūpnīcā, jo es tur gribēju hoke-ju spēlēt, tas man patika vismaz tikpat labi kā futbols. Hokejā mani vienaudži bija Repsis, Vasiļonoks un Petrovskis. 1965. gadā izšķīrās mans sportista likte-nis. Es biju aizgājis nokārtot dokumentus par spēlēšanu hokeja meistarvienībā. Nogaidu stundu, pusotru stundu – neviena nav. Es sev pateicu: “Viss, tagad paliek tikai futene.”

Trīs draugi – no kreisās L. Laizāns, I. Liepiņš, J. Dreimanis

Mani aicināja daudzi augstākās līgas klubi. Kad uzlūdza Maskavas “Torpedo”, tad man iekšā kaut kas iekņudējās. Ne jau naudas dēļ es braucu. Tā bija mana bērnības sapņu komanda. Metreveļi, Ivanovs, Strelcovs, Kavazašvili ... Rīgā to saprata dažādi. Hokeja treneris K. Ronis mani atbalstīja.

“Daugavā” tu izlases līmeni nerasnīgsi, – viņš teica. Jaunatnes izlasē es jau spēlēju. Katrs taču tiecas pēc augstākiem mērķiem. Varbūt es arī varēju izsisties līdz PSRS pirmajai izlasei. Daudz netrūka. Visdrīzāk – vārtsarga skolas. Es biju domājis, ka vārtsargam galvenais ir neielāist. Ne gluži. Nepieciešama vēl elegance. Bumbu vajag notvert, nevis atsist uz stūri. Maskavā mani uz treniņiem uzaicināja slavenais Ļevs Jašins, lielisks cilvēks. Viņam nebija žēl dalīties pieredzē. “Torpedo” es labi ieklāvos, mani ievēlēja par vicekapteini.

Bet ziemā, spēlējot hokeju, slida iestrēga plaisā, un man izgriezās celis. Slavena Maskavas daktere ar spricēm mani trīs mēnešu laikā dabūja uz kājām. Es pats arī trenējos ar asarām acis. Kustēšanās dara brīnumus, es citādi varēju palikt par invalidu. Bet gatavošanās sezonai bija jau lielā gabalā. Es biju izsists no sliedēm, taču augstākajā līgā visu laiku jābūt līmenī. Atgriezos Rīgā.

Tagad mani šad tad radikulīts pamoka. Reiz, tad jau es pa republiku spēlēju, radikulīts bija tā savilcis, ka gulēju gultā. Man atbrauc uz mājām pakal – jāspēlē! Nu, sasmērē tos smākus un nostāvi! Lai gan es nevarēju līdz zemei pieliekties. Radikulīts radās no saaukstēšanās. Pats esi garš, kreklis – īss, laukuma spēlētāji visu laiku skrien, bet tu savīsti un tad atdzīsti. Rudenī – slapj-

drankis, ja vēl gadās iekrist kādā peļķē... Ne velti saka – kur vārtsargs stāv, tur zāle neaug.

Es jau RVR laikos biju apguvis atslēdznieka amatu. Pēc “Daugavas” es pāris gadus nospēlēju “Alfā” un tur arī paliku strādāt. Pabeidzu VEF arodskolu, dabūju 6. kategoriju. Pēdējā laikā gan brīžiem nav darba, visu laiku samazina štatus. Bet tā kā es visu protu, tad atkal un atkal atrodu, ko darīt. Bezdarbnieku laikos pabeidzu apmetēju un krāsotāju kursus. Ar darbu ir tā – kas grib, tas atradīs. Cita lieta – samaksa.

Ar Ulmani kādreiz braucu uz Kīšezeru makšķerēt. Krietni iededzies biju. Ziemā uz Peipusu. Tagad vairs laika neatliek. Darbs, un es vēl uz vecumu gribu sev mājiņu uzcelt. Grūti. Pats visu daru, ar sievu divatā.

Futbols man ir visa dzīve. Mazliet ķertam jau jābūt. Ar treniņiem vien ir par maz, ja grib ko sasniegt. Kad Juglā dzīvoju, tad katru ritu skrēju pa mežu. 1994. gadā mani Ļeskovs aicināja par treneri “Pārdaugavā”. Negāju. Bet vārtsargu skoliņu gan Rīgā vajadzētu. Bērniem. Tur varbūt es ietu par treneri.”

“Daugavas” pamatsastāvā Laimonis Laizāns debitēja 1965. gada draudzības spēlē ar Ļeņingradas “Zenītu”. 3:3. Spēlēja vienu puslaiku un vairs neatceras, cik bumbu ielaida. Izkonkurēt no “būra” pieredzējušos Česlavu Misjūnu un Jozi Vaitkeviču nebija viegli. Vispirms gaisa apostišānai viņam ļāva nospēlēt pēdējās 20 minūtes mačā ar Frunzes “Algu”, tad – jau veselu puslaiku uzticēja sargāt vārtus Ivanovā, bet savu pirmo pilno spēli valsts meistarsacīkstēs “Daugavas” vārtos Laimonis Laizāns aizvadīja Čelabinskā.

Laiciņš debitantam bija kā pēc pasūtījuma – sniga sniegs. Tad, lai pārbaudījumu komplekts būtu pilns, tiesnesis uz mūsējo vārtiem – 11 m soda sitienu. Laizāns to atvairīja. Debija bija izdevusies, viņam ticēja un uz viņu cerēja. Laizānu iekļāva arī PSRS junioru izlasē, un – aizgāja uz Maskavas “Torpedo”. Debitēt iznāca Dienvidamerikā. Preti stājās urugvajiešu “Penarol”, “National”, kurā vārtus sargāja slavenais Mazurkevičs, un argentīniešu “Independiente” – vēlākā starpkontinentālā kausa ieguvēja. Uzvarēja “National”. Pirmo reizi “Torpedo” vārtus Laimiņš sargāja spēlē ar “Independiente” un nosargāja tos “sausus” – uzvarēja ar 2:0.

Tajā 1969. gadā gandrīz visās spēlēs Laizāns bija “Torpedo” vārtos. Pirmajās sešās septiņās cīņās viņu nevarēja pārspēt neviens uzbrucējs. 1969. gadā “Torpedo” ieņēma piekto vietu. Bet pēc liktenīgās hokeja traumas “Torpedo” uzaicināja slaveno kijevieti Baņņikovu, bet rezervē sēdēt Laimonis negribēja. Atgriezās pieredzes bagāts.

Grigorijs Kuzņecovs (Griša)

“Daugavā” no 1967. līdz 1973. gadam.

No V. Ulberga dotā raksturojuma: “Talantīgs futbolists, viņš nāca no futbolistu ģimenes. Ārkārtīgas darbaspējas. Kad Kuzņecovs bija formā, viņš viens pats pārvaldīja visu laukuma vidu. Viņš mācēja atņemt bumbu, apvest, piespēlēt. Viņam pietika tehnikas, bet pietrūka elastīguma domāšanā. Viņš mācēja atdot bumbu brīvam partnerim, bet nevarēja pats izdomāt kādu gājienu uz priekšu, paskatīties pa kreisi.

Sadzīvē ar laiku viņš sāka aizrauties ar liderīgu dzīvi. Sešdesmit septītajā vēl ne, vēlāk. Tā bieži notika ar iebraucējiem. Citādi Kuzņecovs bija ļoti patikams un atsaucīgs cilvēks. Mazliet vientiesīgs. Ko domā, tas uz mēles.”

Griša par sevi: “Debitēju 1967. gadā. Veiksmīga spēle izdevās gan man, gan komandai. Esmu no Krimas, no Eipatorijas. Mēs ģimenē esam seši brāļi, visi seši futbolisti. Sergejs spēlēja arī Kijevas “Dinamo”. Es piedzimu strādnieku ciematā, tur arī apguvu futbola ābeci. Nekādās futbola skolās neesmu gājis, tas, kas man ir, tas ir no dabas, kā braziliešiem. Pēc armijas treneris Boriss Reinholds mani uzaicināja uz “Daugavu”. Starp citu, vēlāk te brauca daudz viesspēlētāju, bet gandrīz neviens neiesakņojās. Es paliku. Latvija man ir otrā dzimtene.

Katru gadu iesitu septiņus astoņus vārtus, tikpat, cik uzbrucējs Ulmanis.

Vienīgā tuvākā saskarsme ar komandas biedriem man bija, dzīvojot mūsu vasarnīcā. Es personiski dzīvoju savu dzīvi. Un lielum lielajai daļai bija ģimenes. Īpaši tuva draudzība man ne ar vienu neizveidojās. Tagad reizumis ar kādu sazinos, esmu iegrimis darbā līdz ausīm. Agrāk veterānos uzspēlēju.

Trīsdesmit gadu vecumā es vēl varēju mierīgi spēlēt, bet tā bija pieņemts – ja tev trīsdesmit, tad jāmet miers. Atvadas, dāvanas, bučas – viss, kā nākas. Nekāda amata man nebija, aizgāju uz taksometru parku, beidzu šoferu kursus. Taksistu komandā es vēl 10 gadus nospēlēju, katru gadu iesitu 35–40 vārtus.

Drīz būs sešdesmit, un es pastāvīgi trenējos, rūpējos par savu sportisko formu. Jūrmalā mums ir sava blicīte, trenējamies cauru gadu neatkarīgi no laika apstākļiem. Tur ir arī pavisam jauni puīši, es ar viņiem spēlēju kā līdzīgs ar līdzīgiem. Es no dabas esmu tāds veselīgs. Jau divdesmit piecus gadus par taksistu strādāju. Protams, laimīgi. Nesūdzos.”

– Ne visiem sportistiem tā izdodas.

– Ja es palaistos, tad man arī neietu. Es nesmēķēju un nedzeru. Vienīgi atvaļinājuma laikā ierauju. Nav tā, ka nemaz negribētos, bet es apzinos, ka to nevar. Dzīve ir nežēlīga – vai nu, vai. Un man patik mans darbs. Tas ir arī materiālais dzinulis – kā strādāšu, tā dzīvošu. Cits svētkos vai brīvdienās atpūšas, bet es sēžu pie stūres.

– Vai pie stūres šajos laikos var ko nopelnīt?

– Grūti, bet var. Cik cilvēku bez darba klimst! Man netik gausties.

– Vai darbs nav bīstams?

– Tāpēc jau cilvēkiem ir acis pierē. Ne jau kuru katru kompānijā es nemu. Un es esmu labā formā.

– Tas arī ir futbola nopelns?

– Jā, sportisko garu futbols ir devis. Tagad puīši tādi izlutināti. Mēs torēz pusstundu pirms treniņa sākuma ieradāmies stadionā.

– Vai jums vēl kāda aizraušanās ir?

– Man patik šahs, es pārku žurnālus, analizēju partijas. Esmu daudzkārtējs taksometru parka čempions. Un ziemu peldos jūrā līdz pat Jaunajam gadam. Man ir mobilais. Zvaniet katrā laikā, būšu klāt. Un par izsaukumu jāmaksā nebūs!

Jānis Gilis

“Daugavā” no 1965. līdz 1968. gadam.

No V. Ulberga raksturojuma: “Gilis bija tehnisks, ar precīzu piespēli, labi pārredzēja laukumu. Viņš kā spēles vadītājs mācēja veidot uzbrukumus, iespēlēt bumbu uzbrucējiem. Viņš bija labs, ja komanda pārvaldīja bumbu. Bet viņam pietrūka fiziskās sagatavotības, viņš zaudēja divcīnās, viņam nepadevās bumbas atņemsana un atgriešanās aizsardzībā. Tāpēc spēles koncepciju viedojām tā, lai Gilim nebūtu tik daudz jāpiedalās aizsardzības darbā.

Tagad tādu futbolistu trūkst. Visi tikai skrien, cīnās, bet radīt neko nevar.

Sadzīvē kluss, korekts. Daudz draugu nebija. Lielākoties turējās kopā ar Zālīti un citiem latviešiem.”

Jānis: “Puikas gados man blakus kaimiņos dzīvoja treneris Dobelis. Ar viņa dēlu Andreju mēs sētā caurām dienām sitām bumbu. Dobelis sāka mūs trenēt, man tad bija desmit gadu. Pēc tam nodarbojos “Spartaka” klubā, vēlāk “Daugavas” sporta klubā pie Makša Levitanusa. Daugavā nespēlēju ilgi, man radās domstarpības ar Šomlaju, to sezonu es pabeidzu “Zvejniekā”. Pēcāk aizgāju uz “Lielupi” par spēlētāju, bet drīz man piedāvāja klūt par spēlētāju treneri. Es kļuva par treneri, jo apvienot abus nevar. Nemaz pēc tā trenera goda netiecos, bet pamēģināju, un iepatikās. Vienu laiku palīdzēju Ulbergam “Daugavā”, 1982. gadā pabeidzu Fizikultūras institūtu. Kad mani uzaicināja par valsts vienības treneri, es biju aizrāvis ar “Pārdaugavas” jauniešu komandu. Grūti bija to pamest, bet dzīvē ir brīži, kad jāizšķiras. Es sapratu, ka otrreiz tādas izdevības var nebūt. Un pirmais treneris vienmēr paliks pirmais. Protams, iespēju mums nav daudz, nepatīksanu vairāk. Apzinos, ka šis darbs nav mūžīgs. Ja jūtišu, ka spēli nevaru uzlabot, pats aiziešu. Dzīve nav salda, tomēr tagad saprotu, ka bez futbola nevaru.”

Tāds jau trenera liktenis – kad uzvara, tad izrādās, ka milzum daudzi to kardinājuši, kad neveiksmes, tad treneris viens pats vainīgs, – to J. Gilis teica 1995. gadā.

Jānis: “1967. gadā, kad stadionā dega lāpas un līdzjutēji skandēja: “Lai dzīvo Ulmanis un viņa aizsargi!”, es sapratu, ka tā dēļ ir vērts trenēties lietū, sniegā un aukstumā. Ja līdzīgus brīžus izdotos piedzīvot kā trenerim, tad uzskatītu, ka mūžu neesmu veltī aizvadījis.”

Pēc valsts vienības Gilis trenēja “Liepājas Metalurgu” un FK “Rīga”, kas viņa vadībā 1999. gadā izcīnīja Latvijas kausu.

Leonards Andžāns

“Daugavā” no 1958. līdz 1969. gadam (161 spēle pamatsastāvā).

No V. Ulberga dotā raksturojuma: “Fiziski ļoti spēcīgs, labs sedzējs, varēja atbalstīt partneri. Uzbrukumam nederēja, viņš kļūdījās vienkāršās piespēlēs. Bet savu darbu aizsardzībā padarīja, tur uz viņu varēja palauties. Sadzīvē – mūžīgs cīnītājs par savu taisnību. Bieži kāds viņam bija nodarījis pāri, apvainojās.”

Viņš vēl tagad bieži spēlē futbolu miegā un pamostas no pārdzīvojuma nosvīdis.

Leonards bija Pārdaugavas puika. No Ormaņu ielas līdz Uzvaras laukumam tramvajs brauc trīs pieturas. Skriešus šis attālums bija veicams vienā mirkli. Pusaudža gados viņš sāka trenēties pie Aleksa Auziņa, kuru joprojām uzskata par izcilāko treneri.

1958. gadā Ulbergs viņu paņēma "Daugavā", un divus gadus viņš bija rezervists.

Andžāns pārtrauca spēlēt 1969. gadā ģimenes apstākļu dēļ – viņam auga divi dēli, citādi pēc paša uzskatiem būtu spēlējis līdz gadiem 35. Viņam palīdzēja iekārtoties tolaik labi atalgotā darbā – par tirdzniecības iekārtu mehāniķi. Varbūt viņš šo darbu strādātu vēl tagad, ja ne mūžīgais futbols.

Bija 1979. gads. Godājamais ģimenes tēvs Andžāns vienu dienu piepeši pazuda – izgāja no mājas un neatgriezās. Ar Andžānu gan bija noticis pretējais – viņš bija atgriezies futbolā. Būtībā šis ārpusfutbola desmitgades beigās viņš bija salīdzināms ar nogatavojušos plūmi, kurai atliek ar pirkstu galiem tikai mazliet pieskarties, un tā krīt. Šie pirkstu gali piederēja Jānim Skredelim, kuram vajadzēja komandas administratoru. "Daugava" pēc nosēšanās uz grunts – iekrišanas otrajā līgā – bija atgriezusies pirmajā līgā un priekšnojautā gatavojās savā vēsturē pēdējam izrāvienam uz augstāko līgu.

Tiesa, Leonards savu ģimeni neatstāja. Viņš sievai piezvanīja trešajā dienā un no komandas treniņnometnes Sočos. Viņš sevi attaisno ar patiesību, ka cilvēks, kas futbolā dzīvo, vispirms dara, bet domā pēc tam.

Pēc "Daugavas" izžūšanas 1990. gadā viņš strādāja Futbola federācijā, un pašlaik ir nacionālās izlases menedžeris. Ko viņam futbols ir devis? Atkarībā no sāpēm lauztajos kaulos viņš var pateikt, kāds rīt būs laiks. Iespējams, ka, pateicoties tieši futbolā gūtajam rūdiņumam, viņš ir dzīvs. 1985. gadā braukuši ar mikroautobusu uz Maskavu, uz "Daugavas" pēdējo "būt vai nebūt". Pie Jēkabpils notika smaga avārija. Slimnicā Andžāna asinsspiediens bija 60/40, un ķirurgs viņā vērās bezcerīgu skatienu. Bet tad Andžāns, laiku īsinot, izstāstīja pāris futbola anekdošu, un ķirurgs atjēdzies, ka tādi nemirst.

Viņa vaļasprieks bija fotografēšana. Taču, kad Andžāns parādījies ar fotoaparātu rokā, pārējie mukuši pa gabalu. Jo citādi viņš vēlāk atnesis kaudzīti attēlu un – maksājiet ragā! Profesionāls autovadītājs.

Astratijs Roškova

"Daugavā" no 1960. līdz 1970. gadam.

No V. Ulberga dotā raksturojuma: "Viņam trūka tehnikas un ātruma, bet viņš to kompensēja ar centību un pašizliedzību. Spēlētājs ar dzelzs kājām. Ja ar kādu saskrējās, tas otrs palika guļam, Roškova smaidīdams cēlās kājās. Viņš nekad neslimoja, viņam nekad nekas nesāpēja.

Sadzīvē vienmēr smaidīgs un apmierināts. Viņam nebija problēmu un nekad nekā nevajadzēja. Īpatnējs spriedumos, bet viņš nekad nedomāja, ka ir labāks par citiem."

Viņš pirmoreiz uzsita pa bumbu tikai 14 gadu vecumā, kad ģimene no laukiem pārcēlās uz Viļņu. Treniņos viņš bija centīgs, futbola dēļ kavēja skolu veselu ceturksni. Tik un tā viņu nelaida laukumā, nelika pat vērtos. Dievticīgie

vecāki viņu arvien ņēma līdzī uz baznīcu. Reiz viņš aizslidēja arī no turienes, lai tikai redzētu Viļņas "Spartaka" kārtējo spēli. Tēvs viņu pēc tam par šo pārkāpumu noslānīja ar koku. Vēlāk gan viņš piekrita dēla tieksmei uz futbolu ar nosacijumu, ka tad ir labi jāmacās.

Latvijā Roškovu ģimene nokļuva 1960. gadā. Kultūras ministrijai šķita, ka šeit trūkst atbilstošas kvalifikācijas celtnieku, kas spētu atjaunot Ministru Padomes ēku, Lielo ģildi un citus līdzīgus namus. Lietuvieši "aizdeva" Astratija tēvu. Vēlāk viņam te piedāvāja palikt pavisam.

Roškovs paškritiski atzīst, ka līdz 1967. gada sezonai viņš bijis ne šis, ne tas – zem vidējā līmeņa. Pirms šīs sezonas starp centra aizsargiem izveidojās tāda konkurence, ka viņš kļuva teju lieks. Bet Igaunija tomēr nepiekrita A. Tamkirva pāriešanai uz "Daugavu", un pirmajā spēlē Grozņijā Roškovu palaida laukumā. Pēc pirmā puslaika Šomlajs, kurš iepriekš uz viņu bija raudzījies greizi, pienāca klāt, lai iedotu buču. Pēc spēles Šomlajs atnesa Roškovam limonādi, torti un šokolādi. Var teikt, ka visu izšķīra šī viena spēle, un tā sezona bija labākā viņa futbolista karjerā.

Viņš nebija talants un nekļuva par zvaigzni, taču bez futbola savu dzīvi iedomāties nespēja. Lai noturētos komandā, viņam arvien bija jātrenējas un jāspēlē uz spēju robežas, kā viņš pats izsakās – ar dvēseli. Roškovs bija paraugs režīma ievērošanas ziņā, viņa paša vārdiem – bija ļoti uzticīgs futbolam, pat pārāk pareizs.

Beidzis sportot, Roškovs sāka mācīties. 1975. gadā viņš beidza Centrālo treneru skolu Maskavā, 1988. gadā Fiziskās kultūras institūtu Rīgā. Arī mācībās viņš visu ir panācis ar darbu.

Viņš trenēja Rīgas "Celtnieku" un Jelgavas RAF sieviešu komandu. Viņš ir strādājis par ASK stadiona stādnieku, ar RPI studentiem, vidusskolā par skolotāju. Trenēja "Jūrnieku". Divus gadus bija Maskavas "Spartaka" dāmu komandas treneris.

A. Roškovs: "Man šķiet, ka es zinu, nojaušu pareizo ceļu. Tāpēc norādu, kas ir nepareizi, un cīnos par savu taisnību. Visur, kur strādāju, es prasīju kārtību un režīmu, jo tikai tas var dot rezultātu. Bet tādus ne visai mīl, kaut gan es nevienam neesmu kaitējis."

Pēdējos gados dzelzs kājas vairs netur. Gūžas locītavas ir operētas. Astratijš dzīvo savā ģimenes mājā Mežaparkā.

Roberts Skadats (Robčiks)

"Daugavā" no 1966. līdz 1976. gadam.

No V. Ulberga dotā raksturojuma: "Viens no talantīgākajiem futbolistiem. Viņam toreiz bija tikai 19 gadu. Tehnisks, labi redzēja laukumu, pat artistisks. Bet tajos laikos, ja viņu cieši sedza, viņam bija grūti. Tagad viņš būtu viens no labākajiem. Viņš varēja apvest, ieraudzīt un piespēlēt, bet viņš nevarēja bumbu iegūt. Pretinieku treneriem pret Skadatu bija viens līdzeklis: ciešāk, stingrāk un rupjāk. Ar to pietika. Toreiz jau tiesāja liberālāk. Ja pretinieks rupji nospēlēja vairākas reizes, viņš sāka nervozēt, izvairīties no sadursmēm un nedomāja vairs par spēli.

Sadzīvē dzīvespriecīgs, ne par ko nebēdājās."

Viņš vēl bija puika, kad viņam piedāvāja futbolista getras. Viņš atnesa tās mājās un mēģināja paskaidrot mammai, ka tās ir obligāti jānopērk. Mamma nesaprata, kas tās tādas par savādām zeķēm. Viņš neatlaidās – tās viņam ir ļoti vajadzīgas un maksā tikai 15 rubļu. Tā toreiz bija solida nauda. Mamma nopirka.

Viņam laimējās, ka futbola audzinātājs bija Vadims Ulbergs. Treneris jauno Skadatu sakārtoja, palīdzēja pārvarēt šaubas, palīdzēja tikt galā pat ar matemātiku.

Viņš pabeidza vidusskolu, un tā paša gada oktobrī viņu uzņēma komandā ar pamatalgu 110 rubļu. Bija 1966. gads, un ar tādu naudu varēja labi dzīvot. 1967. gada sezonu viņš aizvadīja dublieru sastāvā, guva vārtus vai ik spēlē, bet pamatsastāvā tika iekļauts epizodiski un tikai rudens pusē. Togad viņš Daugavai bija vēl par jaunu. Starp dublieriem – līderis, pamatsastāvā – puiselis, kas visu laiku cenšas. Savā ziņā kā vecu runču kompānijā. Sēdēt uz rezervistu soliņa psiholoģiski vienmēr ir grūtāk nekā spēlēt. Viņš jutās pat apvainojies un jau grasījās iet uz "Liepājās Zvejnieku".

Šomlajam neapnika atkārtot: gaidi, tavs laiks nāks. Malā sēžot, viņš nebija skatītājs, par to liecina kaut vai tas, ka viņš neatceras nevienu epizodi no sezonas pēdējās spēles, pat Ulmaņa pendeli ne. Varbūt viņa nelaime bija tā, ka sastāvu, kas ir uzvarējis, nākamajā spēlē parasti nemaina.

Cik agri viņš "Daugavā" sāka, tik agri arī beidza. Viņam nesaskanēja ar vecāko treneri Koršunovu, un vienam bija jāiet. Lūdzu, tev puķītes, bumba ar autogrāfiem un paldies, tu esi brīvs 28 gadus! Vēl desmit viņš nospēlēja republikas čempionātā "Elektronā" un būtu spēlējis vēl, bet jutās kā onkulis līdzās divdesmitgadniekiem. Viņš iekārtojās biznesā, bija sporta bāzes direktors, futbola komandas priekšnieks, mēģināja par Latvijas valsts vienības menedžeri. Bet nekad nesūdzējās par likteni vai grūtībām. Smaidošs, izskatīgs, elegants. Viņam ir sava sabiedrība un tajā viņš jutās labi.

Nikolajs Jermakovs (Kola)

"Daugavā" no 1966. līdz 1971. gadam.

No V. Ulberga dotā raksturojuma: "Viņš bija tas, kas varēja iesist bumbu vārtos. Viņam bija talants būt klāt un izmantot izdevību.

Sadzīvē kluss un mierīgs, lai gan par viņa jaunību klīda pavisam citas runas."

Viņa dzimtā puse ir Liksnas iela Maskavas forštatē. Lai arī mācībās skolā viņu vienmēr glāba atzīme 3, viņš starp vienaudžiem bija vadonis un rosinātājs. Viņa futbola talantam īstenoties ļāva apstākļi, ka viņš dzīvoja vienā mājā ar Elektrospuļdzū rūpnīcas komandas vārtsargu, un Jermakova spēle pagalmā tika ievērota. Bez kādas futbola skolas viņš 15 gadu vecumā tika iesaistīts rūpnīcas komandā pilsētas sacensībās un jau 19 gadu vecumā tika uzņemts "Daugavā".

Vairākkārt, pieminot jau aizsaulē esošus trenerus, Kola piebilst: "Lai viņam Debesu valstība." Ticībā Dievam viņš dzīvoja arī sarkanajā laikā. Kā Dieva dāvanu viņš izskaidroja arī savu vārtu gūšanas sajūtu: "Es vienmēr atra-

dos tur, kur atlēca bumba, un es nevaru pateikt – kāpēc. Tiesa, tajos gados mēs futbolam atdevām dvēseli, mums bija cita attieksme.”

Jermakovs agri aizgāja no Daugavas – viņam bija tikai 24 gadi. Viņš vēl spēlēja LPSR čempionātā un 30 gadu vecumā atvadījās no futbola pavisam. Vienpadsmit gadu nostrādāja veikalā par galas izcirtēju, piedalījās Černobiļas AES avārijas seku likvidēšanā, bet vēlāk pārkvalificējās par atslēdznieku.

Vladimirs Trusovs (1940–1999)

“Daugavā” no 1965. līdz 1969. gadam.

No V. Ulberga dotā raksturojuma: “Viņš nebija augstas klases futbolists, bet viņam bija laba pamattehnika, spēks un izturība. Viņš bija viens no balstiem un dzinējspēks.”

Dzimis Piemaskavā, tipisks krievu sadzīves kultūras pārstāvis. Viņam nederēja mums pierastās mērauklas, pret viņu bija nepieciešama krasa un pat galēja nostāja. Tas līdzēja, un viņš neapvainojās.

Zālītis par Trusovu: “Viņš bija aktieris. Vienreiz iesita vārtus un uz ceļiem rāpoja. Viņam tas nāca no sirds. Parupjš, bet sirsniņš.”

V. Lobanovskis par Trusovu (Trusova atstātā): “Padomju futbola nākotne.”

Trusovu laukumā nevarēja nepamanīt. Viņa solo numurs parasti bija izrāviens ar bumbu pa labo malu vai līdz pretinieka vārtu līnijai un centrējums kādam no uzbrucējiem. Pat ja tā nebūtu, viņš tik un tā izcēlās. Uz Trusovu arvien bija interesanti skatīties, futbols viņa izpildījumā bija izrāde.

– Pēc spēlēm es mājās līdz dziļai naktij nespēju nomierināties. Es ikreiz biju atdevis visus spēkus. – Tā ir taisnība, sevi viņš nežēloja.

Diemžēl iekarotā popularitāte viņu futbolam arī atņēma. – Es milēju cilvēkus, un cilvēki milēja mani. – Aizplīvurotā veidā sportā to mēdz saukt par režīma neievērošanu. Varētu pat apgalvot: kā Trusovs sevi nežēloja laukumā, tā ārpus laukuma viņu nežēloja draugi.

1969. gada sezona Trusovam komandā bija pēdējā. Vēl kādu laiku viņu nesa kādreizējās popularitātes vilnis, līdz noplaka arī tas.

– Dzīve man ir nodarījusi pāri. Kā dzīvot tālāk, es nezinu. Biznesā man nav, ko meklēt. Es labprāt strādātu ražošanā, bet tur nav darba.

Vladimiru iekārtoja Mežaparka bāzē par strādnieku. Nenoturējās. Viņam gādāja zāles slimajām kājām. Viņš tās pārdeva...

1999. gadā, nebūdam 60 gadus vecs, Trusovs nomira. Bariņš futbola veterānu un divas meitas guldīja viņu Bolderājas kapos.

Ievērojama loma “Daugavas–67, 68” spēlēs un komandas dzīvē bija vēl diviem futbolistiem, pārdaugaviešiem, Alekša Auziņa audzēkņiem **Vilnim Petrovskim** (Petrovičs) un **Grigorijam Grigorjevam** (Griška).

Vilnis “Daugavā” spēlēja no 1962. līdz 1969. gadam, pamatsastāvā izējot laukumā 158 reizes. Vilnis bija cīnītājs, mobils laukuma vidū (turp – atpakaļ), izturīgs. Izpildīja taktiskus gājienus, tiesa, vienkāršākus. Pēc dabas – miermīlīgs, ne visai sabiedrīks, puīši viņu ievēlēja par komandas kapteini. Visvairāk draudzējās ar Reini Zālīti (apprecēja viņa māsu).

Griška bija talantīgs. Skrēja īpatnēji, kā pieklibodams. No laukuma dziļuma ieslēdzās uzbrukumos, sita vārtus. Bet viņa labākās dienas saistās ar 1965.–1966. gadu, kad viņš 78 spēlēs guva 23 vārtus. 1967. un 1968. gadā viņš gāja uz leju, jo neturēja režīmu. Strādāja veikalā par krāvēju, uz futbolu nenāk.

Komandas dēls

Katrai komandai ir savs dēls, kas nemaz nav dēls kādam no futbolistiem. Tas drīzāk ir talismans, pavadonis, kuru komanda jūt un par kuru runā, pat ja viņa nav klāt.

Katrā pilsētā ir pa savam uz futbolu pasistam dīvainim, kas no savas komandas neatstāj ne soli. Un, ja arī nav tādas īpašas komandas, tad viņš, šis labsirdīgais, vienkāršais, parasti trūcīgais un ne visai veselais cilvēks, turas pie futbola kā pie savas vientulās, varbūt neizdevušās dzīves vienīgā priecīņa un tāpēc glābīņa.

Varbūt tieši (vai netieši) viens no tādiem ir **Gunārs Māliņš** – futbolistu vidē Gunča, visu “Daugavas” futbola gadu līdzgaitnieks. “Daugavas” sen vairs nav, bet Gunča Latvijas futbolā ir un turas itin stabili, jo redzams vai katrā spēlē

“Daugavas–85” vadība. No kreisās S. Androsovs, G. Gusarenko, J. Skredelis. Virs Gusarenko – Gunča (brillītēs)

“Daugavas”, ASK (Universitātes) u.c. stadionos, Skonto hallē – visur, kur ir futbols. Bet Gunčas biogrāfija ir apbrīnas cienīga un publicēšanas vērtā, jo Gunča kopā ar “Daugavu” bija vienmēr un visur – treniņā, treniņnometnē Rīgā vai dienvīdos, izbraukuma spēļu lauvās tiesā. Viņu zināja vai visos PSRS futbola centros un pilsētās un uzskatīja par organisku komandas sastāvdaļu. Taču tikai nedaudzi zina par viņu kā cilvēku.

Viņš ir dzimis kurlmēmu vecāku ģimenē un attīstības traucējumu dēļ beidzis tikai palīgskolu, vājredzīgs. Futbols neatrada Gunču, Gunča atrada futbolu. Nav pat svarīgi, vai viņa pirmā mīlestība bija VEF komanda LPSR čempionātā vai “Daugava”. Futbolam viņš ir uzticīgs joprojām. “Daugavu” viņš

“satika” aptuveni 1965. gadā. Viņš bija ar mieru darīt visu, lai tikai būtu kopā ar komandu, – stiepa bumbas, lāpīja tiklu, krāsoja un laboja, pēc treniņiem un spēlēm savāca mazgāšanai netīros formas tērpus, skrēja uz veikalu. Jāņem vērā, ka Gunča lielākoties pastāvīgi vēl strādāja valsts darbā, kaut arī nepilnu slodzi – VEF, kādu laiku pat par tramvaja kasieri (vājredzīgs!). Kad tramvajā iekāpa kāds no futbola aprindu cilvēkiem, Gunča nosaucās pa visu salonu: “Tu paliec mierīgs! Es no saviem čaliem naudu neņemu.”

Gunča bija pagalam labsirdīgs un pieticīgs. Jāatzīst gan, ka ne visi vecākie treneri bija ar viņu mierā, jo īpaši Šomlajs, kurš uzskatīja, ka Gunča demoralizē komandu un grauj tās prestižu. Šomlaja laiku viņš pārdzīvoja, ietur rot distanci un virzoties paralēli ar komandu.

Braucot uz tuvākajām pilsētām ar savu autobusu, komanda viņu parasti nēma līdzi. Citās reizēs Gunča izmantoja jebkuru transporta līdzekli, kas kustējās vajadzīgajā virzienā. Savdabīgs sasniegums šai ziņā ir lidojums par zaķi (!), tiesa, viņa sabiedrotais bija komanda. Lidotāji pārsvarā bija futbola līdzjutēji, tāpēc pašu cilvēki, atceras Georgs Smirnovs. “Vairākkārt mēs iekrāvām Gunču lielajā sporta somā un ienesām lidmašīnā kā rokas bagāžu. Svarīgākais bija, lai nepamana lidostas dežurante, kas pārskaitīja pasažierus. Tikko traps aizbrauca, Gunča lien no somas ārā un ērti izlaižas krēslā.”

Gunča vienmēr viesnīcās gulēja kopā ar komandu. Lielākoties numurā pie Smirnova un Ulmaņa uz saliekamās gultas, vēlākos gados pie masiera, pie kura vienmēr bija lieka gulta darbam.

“Braucām ar savu autobusu uz spēli Baltkrievijā,” atceras Roberts Skadats. “Vecākais treneris Koršunovs bija nesen stājies amatā un Gunčam strikti noteica: “Tu ar mums nebauksi.” Gunča noslēpjas autobusā uz pēdējā sēdekļa. Pusceļā apstājamies atpūsties un visi izkāpjām. Koršunovs ierauga Gunču un nikni nosaka, lai lasās atpakaļ uz Rīgu. Aizbraucām tālāk bez Gunčas. Iebraucām Gomeļā viesnīcā un skatāmies – Gunča jau sēž priekšā. Mēs bijām beigti. Koršunovs atmeta ar roku un noteica, lai darām, kā gribam.”

“Viņam nemaz tik slikta redze nebija,” atceras Reinis Zālītis. “Vienreiz, sezonai beidzoties, nodomājuši piepelnīties un Belajā Kaļitvā (Ukrainā) nospēlējuši dažas haltūras spēles. Pēc tam kā par nelaimi salūzis autobuss. Kā tu šoferi vienu atstāsi? Komanda aizbraukusi, bet Zālītis ar Gunču palikuši ar šoferi. Abi palīdz mazgāt autobusu, bet auksts, salst nagi. Aizsūta Gunču uz veikalu, lai atnes, ar ko sasildīties. Turpina mazgāt, bet Gunča kā nenāk, tā nenāk. Kaut gan līdz veikalam simt metru. Sākuši domāt, ka jāiet skatīties, vai nav pa galvu dabūjis. Izrādās – Gunča nopircis, izgājis siltā vātrūmē, sēž un gaida, kad pabeigsim darbu. Tiesa, pudeli valā taisījīs nebija.”

... Togad “Daugava” mēģināja no otrās līgas ierausties atpakaļ pirmajā, un sezonas beigās Sočos notika viena no pārejas spēlēm. Komanda bija izmitinājusies lepnākajā viesnīcā “Kamēlija”, tieši virs futbola laukuma; “Daugavai” bija piekrišana, parasti otrās līgas komandas tādās viesnīcās nedzīvoja. Apskatīties, kā komandas gatavojas, bija ieradies arī PSRS futbola pārvaldes priekšnieks Artemjevs, cienijams, inteliģents un gudrs vīrs.

Gunča vienmēr cēlās agrāk par citiem un pirmais sēdēja lejā vestibilā.

Kā nākamais nonāca Artemjevs, nopirka avīzes un arī atsēdās. Neviens no viņiem nezināja, kas ir otrs. Komandas gāja laukā uz rīta rosmi ik pēc 15 minūtēm. Viena, otra, trešā ... Pulkstenis rādīja jau pusdeviņus.

Gunča: "Visi jau beiguši, bet mūsējie nenāk."

Artemjevs: "Kas ir jūsējie?"

Gunča: "Kā? Tu (Gunčas parastā uzrunas forma) nezini? Mūsu "Daugava"."

Artemjevs: "Jā, kā no rīta vingro, tā arī spēlē (sliktā nozīmē)."

Gunča: "Kas māc spēlēt, tam vienalga, cikos iet uz rīta rosmi."

Artemjevs vēlāk satiek "Daugavas" trenerus un prasa: "Kas tā jūsu komandas vadībai par attieksmi?"

"Kāda attieksme? Kas noticis?"

"No rīta jūsu ārsts man teica: "Kāda starpība, kad celties uz rīta rosmi. Kas māc spēlēt, tie tāpat spēlē."

"Kā? Ārsts?"

Ārsts tobrīd komandā bija kādreizējais maratonists Vaščinskis – mazs, kailu galvvidu un bez brillēm. Sākuši spriest, kurš tas varējis būt, līdz beidzot sapratuši.

Reinis Zālītis atceras, ka tobrīd vestibilā viņi bijuši trijātā. Uz Artemjeva spriedumu: "Pārāk vēlu ceļaties, tāpēc arī rezultātu nav," Zālītis it kā vainīgi atbildējis: "Puiši piekususi, lai atpūšas." Bet Gunča stāvējis līdzās un nav kavējies Maskavas priekšniekam norādīt viņa vietu: "Kad gribam, tad arī ceļamies." Un Zālītim, lai novērstu nepatīkšanas, bijis jāpāriet uz latviešu valodu ...

Uz Gunču arī citās PSRS pilsētās raudzījās ar cieņu. Savulaik "Kišinevas pravda" veltījusi puslappusi. Tā vien šķiet, ka citu pilsētu komandas "Daugavu" Gunčas sakarā vienmēr klusībā un labā nozīmē ir apskaudušas. 1979. gadā PSRS tautu spartakiādes futbola turnīra apakšgrupā Minskā, kaut arī Latvija ("Daugava") viņu baroja, pārējām komandām tas bija izcelšanās iemesls – piebarot Gunču vēl. E. Malofejevs itin nopietni mēģināja sarunāt, lai aizdod Gunču Baltkrievijai, kaut vai uz šo sacensību laiku.

J. Gilis: "Mēs viņu uzņēmām kā tādu gaismas stariņu. Savā ziņā arī nekaunīgs bija. Izmantoja to, ka mēs viņu pažēlosim."

R. Zālītis: "Kad Gunčam gāja grūti, sametām naudu, lai viņš būtu paēdis. Paaudze, kas nāca pēc mums, sāka viņu vairāk ignorēt. Mēs laikam bijām vienkārši cilvēki."

Smirnovam un Ulmanim Gunča bija kā dēls. Smirnovs vēl šodien viņu uzskata nevis par "Daugavas", bet par savu talismanu. Viņš ir vienīgais, ar kuru Gunča joprojām uztur pastāvīgus sakarus.

Gunča (viņam pāri 60) nelielās ar saviem piedzīvojumiem. Nedieļē, bet no kafijas vai alus pudeles neatsakās (no divām viņš var dziedāt). Viņu ar kafiju vai karstu otro pacienā arī Starkovs.

Jaunie novēršas: "Kas tas brillainais vecis ir?"

Otra tāda Latvijā nav.

Pēc Šomlaja divgades "Daugavas" nākamā iedrošināšanās ietikt PSRS augstākajā līgā bija visai noteikta, uzstājīga, pārliecinoša. Nu jau pašmāju Jāņa Skredeļa vadībā 1985. gadā mūsu futbolisti saviem spēkiem pirmajā līgā izcīnīja pirmo vietu un faktiski ar vienu kāju jau bija virslīgā iekšā. Bet līdz tam bija jāgaida septiņi gadi un ... kārtējās izmaiņas čempionāta nolikumā, kas to otro kāju un līdz ar to visu Latviju atstāja aiz virslīgas durvīm.

No 1968. gada līdz pat 1980. gadam sākās "Daugavas" lejupslide, turpinājās bezperspektīva mīcīšanās pa dažādu līgu, grupu, apakšgrupu turnīriem, bieži mainoties treneriem. 1970. gadā uzradās vēl viens maskavietis, šoreiz vienas sezonas viesis, Serafims Holodkovs no veco spartakiešu klana. Pēc viņa – pašmāju jaunais trenēšanas censonis Georgijs Gusarenko, ko pēc pusotra gada un atkal tikai uz pusgadu nomainīja "mūžīgais" Ulbergs.

Georgijs Gusarenko futbolista ceļu sāka 1950. gadā "Daugavas" sporta skolā. Spēlētājs Latvijas izlases Baltijas republiku turnīra uzvarētāju sastāvā, 1959. gadā – Maskavas "Dinamo" dublieros, 1960.–1961. gadā "Daugavā", pēc tam arī "Zvejniekā". Beidzis LVFKI, strādājis par "Kompresora" un "Elektrona" spēlētājo treneri, dažādos gados trenēja "Daugavu". Uz augstākā viļņa bija kopā ar J. Skredeli. Strādājis arī par RPI treneri un skolotāju Āgenskalna ģimnāzijā. Pēdējos gados Policijas sporta kluba un FK "Rīga" vecākais treneris.

1971. gadā "Daugava" izkrita arī no pirmās līgas un tika iedalīta no lielā futbola absolūti izolētā vidē (starp Baltkrievijas, Lietuvas, Karēlijas, Piemaskavas, Čečenijas klubiem). Pirmā sezona likās gana veiksmīga – pamatturnīrā 1. vieta un turnīrs par atgriešanos pirmajā līgā. Vispirms Sočos, pēc tam vēl pārspēja ar Ivanofrankovskas "Spartaku" Simferopolē, kas tika ar 1:3 zaudēta (Zālītis). Ulbergam atkal bija jāaiziet ...

1973. gadā viss notika jau kārtējā Maskavas viestrenera Sergeja Koršunova vadībā. "Daugava" bija viņa 14. vai 15. komanda no Ašhabadas nu jau līdz Rīgai. Protams, ātri vien dzīvoklis Purvciema jaunajā mājā utt. Futbolsprinteris Zigfrīds Driķis, kas ar VEF komandu bija izcīnījis republikas čempiona titulu un strādājis arī Liepājā, tika pieaicināts par fiziskās sagatavošanas treneri. Komandas priekšnieks no 1972. gada bija partijas centrālkomitejas piekomandētais Andrejs Kauss, pēc profesijas un izglītības žurnālists (vēlāk "Sporta" un "Starta" redaktors), kurš sarunvalodā CK dēvēja par māju, kurā strādā "mūsējie", un Vosu slēpa zem segvārda "pirmais". Dzīvē viņam nebija nedz brūtes, sievas un bērnu, nedz alimentu, un visu savu enerģiju (tā viņam bija apbrīnojama) futbolistiem viņš veltīja kā tēvs. Andrejs, vīrs kā ozols, ko nespēja nest sirds, nomira 1992. gadā 53 gadu vecumā

Tika darīts viss, lai "Daugava" izrautos no otrās līgas purva, kura 2. zonā bija iestigušas Grodņas, Novgorodas, Murmanskas, četras baltkrievu, kā arī Pleskavas, Smolenskas, Viļņas un Klaipēdas komandas, arī Liepājas "Zvejnieks". S. Koršunova vadības divos pirmajos gados 2. vieta, trešajā (1975. gadā) tiesības spēlēt otrās līgas sešu labāko komandu pusfinālturnīrā, kas par laimi un pateicoties Latvijas futbola vadītāju (prezidents bija Ivans Binatjans, vietējās rūpniecības ministra vietnieks, armēnis, kas iesakņojās Rīgā pēc kara un

draugu pulkā spēlēja uz klavierēm Raimonda Paula dziesmas) pūliņiem un labām attiecībām ar Maskavu notika Rīgā. "Daugava" nezaudēja nevienu no piecām spēlēm un iekļuva sešu komandu finālturnīrā, kas notika pasaules otrajā malā – tuksnešu futbola oāzē Čimkentā. Tur cīnijās neizšķirti ar Čečenijas (Grozņijas) "Terek" 1:1 (Dreimanis), Ašhabadas "Stroitel" 1:1 (Šavlo) un uzvarēja Mahačkalas "Dinamo", Lančuti "Guriju" 1:0 (abās spēlēs vārtus guva Koršunova jaunatvedums A. Popovs), kā arī vēl vienu naudasmaisa komandu "Jangijera" – 3:2 (Popovs – 2, Kasjans). Un pirmā liga bija rokā!

Bija sirsnīga sagaidīšana ar šampanieti jau Rīgas lidostā, bija kvēlas runas, vēlējumi pēc pāris gadiem iekļūt pat virslīgā. Par toreiz tik izcilo (!?) panākumusajūsminātie (diemžēl lētticīgie) futbola, partijas un valdības vadītāji S.Koršunovam pirmajam un vienīgajam futbolā piešķīra Latvijas PSR Nopelniem bagātā trenera nosaukumu, kas pēc to laiku likumiem garantēja personālo pensiju...

Vai nebija labi dzīvot sociālismā: par atgriešanos no otrās (faktiski trešās) līgas pirmajā (faktiski otrajā, jo augstāk bija virslīga) – dzīvoklis un vēl personālā pensija! Būtu vēl labāk, ja vien šī paša trenera vadībā jau nākamajā – 1976. gadā "Daugava" atkal neizlidotu no pirmās līgas. Taču notika tieši tas. No 20 komandām 19. vieta.

Kaut arī posmā no 1968. līdz 1976. gadam meistarvienībā kā vienmēr netrūka viduvēju viesspēlētāju, citās Latvijas komandās viss notika – treniņi, spēles, čempionāti un turnīri, darbojās sporta skolas, strādāja treneri. Piemēram, 1968. gadā Latvijas čempiontitulu izcīnīja nevis Rīgas vai Liepājas, bet Brocēnu "Starts", atstājot aiz sevis "Elektronu", "Energiju", labāk nokomplektētās armijas vienības ASK un "Pilotu". Arī Latvijas kausa finālā neiekļuva neviens no Rīgas pārstāvēm. Par kausu cīnijās Brocēnu un Ventspils klubi (3:2 "Starta" labā). Pēc gada čempionātā uzvarēja Ventspils "Venta", kas tikai kausa finālciņā zaudēja "Elektronam". Pēc tam dominēja vefieši (čempioni un kausa finālisti). Ja notiek futbols, tad jābūt arī futbolistiem – vismaz kandidātiem uz republikas pirmo jeb kā bija pieņemts teikt – galveno komandu.

Sākot ar 1968. gadu "Daugavā" debitēja B. Morozovs, J. Sidorenko, V. Karpasovs, V. Lukins, I. Dambrāns, vārtsargs R. Žagars, V. Racins, V. Beškarevs, A. Ivanovs, V. Pupovs, no Liepājas – A. Fajevcovs, V. Ivanovs un M. Haruks, no "Pilota" divi krievu zēni, kam uzvārds kā ukraiņiem ar "o" – Kondratenko un Cimbalenko (pirmais debijas gada 36 spēlēs guva 7 vārtus), J. Dreimanis no "Elektrona", V. Nesterenko (pēc tam populārais treneris). 1975. gadā īsts atradums bija sikais D. Izgurskis (RFS audzēknis), vēl viens aizsargs A. Kokarevs (vēlāk un tagad treneris), ar 11 spēlēm debitēja A. Starkovs, ar 40 (!) – augumā vismazākais – A. Kasjans, kas atbrauca no Ukrainas, tāpat kā grūti nosakāmas tautības vārtu sitējs Vasja Bosijs, kas no 1972. līdz 1975. gadam guva 38 vārtus divās sezonās (katrā pa 17). Bet tad pārsēdās uz taksi, līdz no futbola skatuves nobrauca pavisam.

1975. gadā sāka spēlēt Sergejs Šavlo (36 spēles, 9 vārti), no 1977. gada – Mihails Smorodins no Brocēniem (debijā 17 vārti, Starkovam – 18), J. Sidorenko 40 spēlēs – 14. Debitēja liepājnieks V. Danga, rūdijies Krievijā un Ukrainā, J. Andrejevs (vēlāk "Pārdaugavas", tagad "Skonto" un U-21 treneris),

I. Nikišins (10 sezonas "Daugavā", tagad gandrīz 10 gadus Londonā). Debitēja vārtsargs A. Kulakovs (32).

1978. gadā atkal sākās treneru pārvietošanās. Eduards Vlasovs, ko "Elektronā" spēlējot sauca par Ediku, Maskavā ar izcilību beidza augstāko treneru skolu un atgriezās Rīgā kā kārtējais "Daugavas" augšupvilcējs. Kaut arī Smorodins guva 23 vārtus, 24 komandu konkurencē tika gūta tikai 7. vieta ("Zvejnieks" – 17.). Tad kārtā bija leņingradietim, un tāds izrādījās sporta, taču ne trenēšanas meistars Genādijs Bondarenko. Viņš divas sezonas Rīgā izskatījās labāk nekā "Daugava" tās pašas otrās līgas tabulā. Lielākais prieks bija tikai par Smorodina 46 spēlēs gūtiem 43 vārtiem (no komandas 97), Starkovam – 16, V. Semjonovam otrajā gadā – 10. Debitēja D. Deglis, V. Osipčikovs, G. Šitiks, A. Aizazars.

Īpaši drūma bija 1980. gada sezona, jo jāspēlēja ar 8 komandām, piecas no kurām pārstāvēja Baltkrieviju, pa vienai Lietuvu un Moldāviju, plus Liepājas "Zvejnieks". Šī bezemociju sezona "Daugavai" nedeva pat pirmo, tikai otro vietu. Nelīdzēja pat Bondarenko draugi – futbolisti no saulainās Baku Džavadovs un Smoļņikovs, kas par abiem guva 5 vārtus (Starkovs – 20, Smorodins – 18, Semjonovs – 6).

Sporta dzīves vadītāji domāja, ko nu darīt. No kuras pilsētas un ko aicināt par treneri? Un tad kaut kur (tas paliks noslēpums) tika izteikts priekšlikums Sporta komitejā strādājošajam Jānim Skredelim.

No 1981. gada "Daugavai" J. Skredeļa un G. Gusarenko vadībā izdevās tajā nocenotajā otrās līgas 8 zonā izcīnīt 1. vietu. Pēc tam arī uzvarēt otrās līgas finālturnīrā. "Izdevās" nenozīmē kādu fatālu veiksmi vai pretinieku zemo līmeni, vai neveiksmi kādā spēlē. J. Skredeļa komandā bija Kulakovs, Kokarevs, liepājnieks Narisovs, Aleksejenko, Nikišins, Šitiks (41 spēlē 20 vārti), Jemeljanovs, armēnis ar krievu uzvārdu Davidovs, Starkovs (16 vārti), Miļevskis (8), V. Semjonovs (16), Deglis.

J. Skredelis bija labs psihologs. Viņš ierosināja visiem mācīties, apgūt izglītību (vēlams, augstāko), viņš lida katram futbolistam dvēselē ar vienu jautājumu: "kas tev liedz spēlēt labāk." Viņš aizliedza interesēties par katras nākamās spēles tiesnešiem, lai komandu nemocītu sveša laukuma bezcerības sindroms, un pat padomju centrālā prese atzīmēja (sev par brīnumu), ka "Daugava" vienlīdz labi spēlēja kā mājās, tā izbraukumā. Pat vēl 1999. gadā "Sport Express" kādu no saviem futbola apskatiem sāka šādi:

"Padomju futbola čempionātā bija tāda komanda "Daugava", dzimusi Rīgā. Simpātiskais spēlētāju ansamblis 80. gadu vidū taisīja bumu pirmajā līgā. "Daugava", par kuru pirms 14 gadiem aktīvi fanoja maskavieši, uzvarēja pirmajā līgā un atbrauca uz Maskavu, lai piedalītos pārejas turnīrā. Taču toreiz rīdzinieki palika pēdējie. Pēc gada Starkovs un partneri spīdoši aizvadīja pirmo apli, apsteidzot konkurentus par 11 punktiem, kas pēc toreizējās divpunktu sistēmas par uzvaru bija milzīgs pārkums. Bet finišā "Daugavu" par punktu apsteidza ACSK un "Gurija" un pēdējā kārtā rīdzinieki Taškentā neuzvarēja "Pahtakor", kas izmisīgi cīnījās par palikšanu pirmajā līgā. Aculiecinieki stāsta, ka rīdzinieki gērbtuvē raudājuši."

Viss pareizi, tikai par raudāšanu gan mazliet safantazēts. Taču visupirms bija "Daugavas" triumfālais 1985. gads un bēdīgi slavenais pārejas turnīrs Maskavā novembrī–decembrī un zem jumta, kas tolaik visām komandām bija nepieņemams (ne tikai neierasts), taču deva priekšrocības tiem, kam tāds jau bija.

Tas, ka 11 "Daugavas" futbolisti izcīnīja un saņēma PSRS sporta meistara nozīmītes, bet treneris J. Skredelis kļuva par Latvijas futbola otro nopelniem bagāto, bija tikai sportiskās godkāres vai ambīciju apmierinājums. Tika nokrāpts galvenais – pelnītā vieta virslīgā. Šie 11 laimīgie un vienlaikus neveiksmīgie bija: A. Kulakovs, V. un S. Semjonovi, J. Ševļakovs, D. Deglis, G. Šitiks, J. Popkovs, A. Kaņiščevs, A. Starkovs, J. Miļevskis, J. Intenbergs.

Viņi un vēl daži citi savu treneru vadībā bieži viesojās dažādās Latvijas pilsētās, atbildēja uz jautājumiem un noslēgumā vienojās kopējā dziesmā latviešu valodā: "Brauciet lēnām pār tiltu, draugi..."

Par "Daugavas" spēlēm Maskavas (pārejas) turnīrā "Padomju Jaunatnei" ziņoja tās speciālkorespondents Miķelis Rubenis. Publicējam šīs reportāžas (saīsināti).

"Daugava" sāk un uzvar

Olimpiskā sporta kompleksa samtaini zaļais futbola laukums ir cietāks nekā Ļeņingradā. Katrā ziņā sintētiskā laukuma apgūšana vēl ir un paliek mūsu komandas problēma. Tas futbols, ko "Daugava" parādīja pirmajā puslaikā spēlē ar ACSK, bija tikai kopija no oriģināla, un arī tā – ne visai kvalitatīva. Ierastās un labi iestrādātās kombinācijas, kas ir raksturīgas mūsu "Daugavai", šoreiz nepadevās, piespēles bija te par stipru, te par vāju. Tāpēc izjuka saprašanās un saskaņa.

Ievērojami labāk tā klausīja pretiniekiem – ACSK futbolistiem. Viņi ļoti cieši nosedza mūsējos, īpaši visus galvenos spēlētājus – Kaņiščevu, Miļevski, Starkovu, Intenbergu. Viņi daudzkārt pārtvēra bumbu divcīņās, viņi jutās tik labi, it kā spēlētu uz ideāla dabiskā zālāja. Savukārt ridzinieki drīzāk atgādināja uzņēmīgu, pārgalvīgu, bet reizē uzmanīgu cilvēku, kas pa plānu rudens ledū par katru cenu apņēmies tikt otrā krastā. Vērā jāņem vēl kas. Tik ilgstošu turnīru ir ārkārtīgi svarīgi sākt ar uzvaru, bet ACSK vienību "Daugavai" līdz šim vēl nebija izdevies pieveikt. Un skatītāji, kuru vidū bija autoritatīvi valsts futbola speciālisti, ar PSRS futbola pārvaldes priekšnieku FIFA viceprezidentu V. Koloskovu priekšgalā, kā arī "Černomorec" un "Neftči" delegācijas, gaidīja no pirmās līgas čempioniem augstākās līgas kandidātu līmenim atbilstošu spēli.

"Daugavas" sākuma sastāvs bija šāds: Kulakovs, Aleksejenko, Anaškins, Ševļakovs, S. Semjonovs, Šitiks, Popkovs, Kaņiščevs, Miļevskis, Starkovs un Intenbergs. ACSK spēli sāka savā iespējami labākajā virknējumā. Tajā kopš oktobra gan vairs nav savainotā vārtsarga Novikova, kā arī Ivanauska un mūsu Aivara Drupasa, kurus neapmierinātie treneri ir nosūtījuši dienēt. Toties cīņas gara stiprināšanai komandai par "kuratoru" piestiprināts pasaulslavenais V. Tretjaks, kas armijas formas tērpā izskatās patiešām iespaidīgs.

Abas komandas spēli iesāka samērā uzmanīgi, baidoties kļūdīties un zaudēt vārtus. "Daugava" savas taktiskās kārtis atklāja pirmā. Aizsardzībā bieži un galvenokārt bija tikai trīs futbolisti, taču uzbrukumā nekādi nepadevās atrast kopīgu valodu. Pirmajās 15 minūtēs rīdzinieki vēl bija spiesti aizstāvēties ar lielākiem spēkiem. Vidējā līnijā savā elementā jutās vienīgi Kaņiščevs. Šitiks bija mazredzams, bet Popkovs lika sevi manīt tieši ar neveiksmīgu darbību. Retie Ševļakova, Aleksejenko un S. Semjonova izgājieni maz satrauca ACSK aizsardzības rindas, jo tiem nebija efektīva turpinājuma. Mūsu aizsardzības vīriem galvenokārt tomēr vajadzēja nodarboties ar savu tiešo funkciju veikšanu. Degļa "aizstājējam" Anaškinam šī bija tikai astotā spēle sezonā, un viņam klājās visgrūtāk. ACSK neatlaidīgi veidoja ātrus un plašus uzbrukumus pa malām. Šajos bīstamajos brīžos ļoti noteikti un ar vēsu prātu spēlēja Kulakovs, pārtverdams bumbas citu pēc citas. Viņa drošā darbība ienesa mieru visā aizsardzības spēlē, kuru cementēja Ševļakovs un Aleksejenko. No pirmā puslaika, kurā ACSK izpildīja astoneus stūra sitienus, bet rīdzinieki tikai divus, jāatzīmē ligas snaipera Šmarova lielgabalšāviens 31. minūtē, kas satricināja vārtu pārlīktni virs Kulakova galvas. Tāpat jāatzīmē Anaškina dzeltenā kartīte, ko viņš saņēma 22. minūtē par aizliegtu paņēmieni pret to pašu Šmarovu. Tiem, kas tribīnēs gaidīja "Daugavas" uzvaru, bija jāapbruņojas ar pacietību, jo bija skaidrs, ka pirmajās 45 minūtēs redzētā nebija mūsu komandas tipiskā spēle.

Un patiesi – tikko atskanēja arbitra V. Kuzņecova (Omska) spēles atsākšanas signāls (viņš šo maču vadīja augstā līmenī), tā mūsējie veidoja vienu uzbrukumus pēc otra. Pareiza un savlaicīga bija Popkova nomainīšana ar V. Semjonovu. Abas komandas apmainījās ar asiem pretuzbrukumiem, taču "Daugavas" darbība bija saturīgāka un acij tīkamāka. 59. minūtē pēc ātras un precīzas Kaņiščeva un Šitika kombinācijas ACSK vienību glāba vārtsargs Šiškins. Tad – pēc viņa vienīgās kļūdas izgājienā un pēc stūra sitiena Intenbergs pārcēla bumbu pāri tukšajiem vārtiem. Ļoti ātrs un agresīvs bija V. Semjonovs, taču cīņas karstumā arī viņš izpelnījās dzelteno kartīti.

Spēle sasniedza savu kulmināciju: 72. minūtē iniciatīvu uzņēmās Aleksejenko, kas visu šo maču bija viens no labākajiem. No metriem 18 viņš spēcīgi sita, un bumba, trāpījusi pa vārtu stabu, ielidoja tīklā. Stūra sitienu attiecība turpināja augt armijas komandas labā (no 10:3 uz 12:3, tad līdz pat 15:3). Bet uz rezultātu tablo tik un tā bija un paliek 1:0 "Daugavas" labā. Šis rezultāts tika saglabāts nevis izmisīgā cīņā, bet gan labi organizētā aizsardzības spēlē ar asiem pretuzbrukumiem. Vienā no tiem Miļevskis aizbēga līdz pat pretinieka vārtiem, taču nezin kāpēc nesita uzreiz, bet gan vēl eleganti apspēlēja pretinieku. Šī epizode bija skaista, taču izkūpēja vējā. ACSK steidzās, savukārt "Daugava" savu spēles zizli cieši turēja rokās, diktējot lēnu tempu. Pašās pēdējās minūtēs maskavieši visiem spēkiem centās spēli glābt, bet viņu darbībā nebija nekādas sistēmas – tas bija spēka spiediens, ļaujoties un cerot vienīgi uz pretinieku kļūdu. Taču rīdzinieki nospēlēja ļoti pašreizēji. Līdz ar to "Daugava" pārejas turnīru sāka ar ļoti vērtīgu uzvaru.

Tikai atguvušies no sasprindzinājuma, mēs, šīs spēles skatītāji, atcerējamies, ka Aleksejenko piedalīšanās šajā mačā bija zem lielas jautājuma zīmes. Taču "Daugavas" dakteru "komanda", saārstējot Oļega muguru, šo

jautājuma zīmi noņēma. Un vēl – otrajā puslaikā uz četrām minūtēm “Daugava” palika desmit vīru sastāvā, kamēr ārsti dabūja uz kājām S. Semjonovu. Tas bija ļoti svarīgi, jo rīdzinieku rezervistu solis ir tik īss kā vēl nekad šajā sezonā.

Pēc spēles ģērbtuvē pie plikajiem futbolistiem ienāca pats Boriss Pugo un teica: “Paldies!” Pēc šī mača neviens nekliedza “urā” un nenotika jūsmīga spēles apspriešana. Pusstundu autobusā, kas pa Maskavas sniegotajām ielām atgriezās no Olimpiskā sporta kompleksa, valdīja mierīga un lietišķa gaisotne. Nekas īpašs jau arī nav izdarīts – ir uzvarēta komanda, kuru pieveikt šajā sezonā gan vēl nebija izdevies, taču bez uzvaras pār kuru nav ko sapņot par augstākiem mērķiem. Ir spērts tikai pirmais solis no tiem sešiem, kas mūsu komandu šķir no augstākās līgas.

3:1 augstākās līgas labā

Jau stundu pirms maču sākuma pie kasēm izveidojās tik garas rindas, kā Rīgā pie Sporta pils – lielā hokeja dienās. 10 000 skatītāju uz 34 000 vietām – nemaz tik daudz neizskatās, taču tas ir šī turnīra rekordapmeklējums. Kaut arī mūsu uzmanība ir centrēta uz “Daugavas” spēlēm, kuras šeit, Maskavā, dēvē gan par valsts čempionāta turpinājumu, gan pat par pārpratumu, taču vispirms – par ACSK un “Neftči” vienību sacensību.

Pirmais puslaiks pagāja ar ievērojamu ACSK pārsvaru, kas bija ne tikai teritoriāls, bet arī bagāts ar vārtu momentiem. Kaut gan karavīru pārsvaru šajā puslaikā varēja izteikt ar 2:0 vai ar 3:0, uz tablo kā bija, tā palika – 0:0. Pēc Agapova un Ponomarjova sadursmes abi atstāja laukumu – Agapovs ar lauztu kāju uz nestuvēm, bet Ponomarjovs klibodams, ar dzelteno brīdinājuma kartīti. Abas komandas ļoti gribēja uzvarēt. Tāpēc sitieni lielākoties tika izdarīti ar visu spēku un bumba reizēm lidoja pat Olimpiskā kompleksa ļoti augstajos griestos.

Spēles turpinājumā ACSK pārsvars sāka apsīkt. 83. minūtē, manuprāt, vienu no šā mača labākajiem spēlētājiem Samohinu treneris J. Morozovs nomainīja ar Štrombergeru. Taču šī maiņa izrādījās reti veiksmīga... Viens no ļoti nedaudzajiem “Neftči” uzbrukumiem bija kā aklai vistai grauds: Džavadova sedzējs paklupa, un Baku vienības uzbrucējs ieraidīja bumbu tiklā. Tā šī spēle burtiski sagriezās ar kājām gaisā. Tiesnesis pielika piecas minūtes papildlaika, un tieši šī pagarinājuma pēdējās sekundēs Štrombergers bija tas, kas iesita Čanova atvairīto bumbu vārtos. Tātad 1:1.

Pirms “Daugavas” spēles ar “Černomorec” uzzinājām, ka otras dzeltenās kartītes dēļ pretinieku sastāvā nebūs ātrskrējēja un daudzsitēja Morozova. Deglis, trijās slimnīcā pavadītās nedēļās uzaudzējis Saboņa bārdiņu, rosijās uz rezervistu soliņa. Varam iedomāties, kā viņš jutās šī sasprindzinātā mača laikā. Visu pirmo puslaiku viss likās labākajā kārtībā. “Daugava” spēlēja atbrīvoti, tehniski un veidoja kombinācijas citu pēc citas. Kā gājiens – tā vārtu moments. Speciālisti preses ložā grozīja galvu un izteica mums dzirdamus komplimentus. Rīdzinieku spēles organizācija bija ievērojami labāka nekā pirmajā mačā ar ACSK un labāka nekā nule redzētajā ACSK un “Neftči” sacensībā. 38. minūtē “Daugava” vairākkārt apšaudīja pretinieku vārtus un šķita, ka Aleksejenko

raidījums tūdaļ sasniegs mērķi. Taču odesiešu vārtsargs Griško nebija pārspējams. Un tā nebūt nav vārtsarga laime vai veiksmē, tā ir viņa meistarība. Tādā korektā spēles stilā, kas arbitram A. Kirilovam (Maskava) nesagādāja nekādas grūtības, sākās arī otrais puslaiks.

Tiņām neminu pirmā puslaika satraucošo momentu 19. minūtē, kad soda sitienu izpildīja Kaņiščevs un bumba trāpīja pa vārtu pārliktni. Ir tāds ticējums: kas trāpa pa vārtu stabu, tas zaudē spēli. Vēl no pirmā puslaika vajadzētu atcerēties arī lielisko Starkova gājienu kreisajā malā un centrējumu Milevskim, kura raidījums ar galvu droši vien nebūtu pa spēkam arī Griško, taču bumba aizlidoja cieši gar vārtiem.

Otrajā puslaikā "Černomorec" treneri laukumā laida Bagapovu – to pašu, kas lieliski ietrieca bumbu Madrides "Real" kluba vārtos. Taču briesmas "Daugavai" nāca no citas puses: Sahno nomainīja bijušais Kijevas "Dinamo" uzbrucējs Hluss. Bet vispirms Kaņiščeva vietā laukumā nāca Popkovs un atkal viņš nekādi nevarēja iesaistīties spēlē, un mūsu komanda palika tikpat kā desmit vīru sastāvā. Ar atlētisku spēles veidu iniciatīvu arvien noteiktāk un neatlaidīgāk pārņēma "Černomorec" futbolisti – it īpaši vidējā līnijā. Vienlaikus "Daugava" visus savus uzbrukumus stūrgalvīgi veidoja tikai pa centru, malas nepavisam neizmantojot.

Manā bloknatā parādās pavisam īss ieraksts: "Briest..." Astonas minūtes pirms mača beigām Kulakovs, kas darbojās pilnīgi bez kļūdām, atkal glāba no droša vārtu zaudējuma. Bet diemžēl vēl pēc trim minūtēm, pēc kārtējā stūra sitiena, Kulakovs izraujas no vārtiem un pēc tam kā hipnotizēts metas atpakaļ. Vienīgais, kas šajā situācijā neapmulsa, bija Hluss, un no pāris metriem ar galvu ieraidīja bumbu "Daugavas" vārtos. Rīdžinieku rīcībā palika tikai piecas minūtes, kas bija par maz, lai glābtu kaut vai vienu punktu.

Pēc šā mača, kurā "Daugavai" līdz neizšķirtam rezultātam pietrūka piecu minūšu nekļūdīgas cīņas aizsardzībā, neviens nekrita izmisumā un nenotika arī vainīgo meklēšana. Nekāda traģēdija jau nav notikusi. Savas vainas dēļ zaudēts augstākās līgas komandai, kas savā valstī un visā Eiropā pazīstama ar iesauku "līderu briesmas".

Ik rītu iziet uz treniņu, kad ārā ir -10° vai -17° , bet radio ziņo, ka kaut kur dienvidos ir $+25^{\circ}$, diez kas nav. Bet laiks treniņiem Olimpiskajā kompleksā ir tikai viena stunda dienā. Jā, patiešām, visām komandām ir vienādi grūti apstākļi, izņemot ACSK. Taču šim klubam patlaban ir vismazāk punktu, un tāpēc to neviens neapskauž un īpaši tam līdzī nejut. Mūsu komandai šajā turnīrā ir divas problēmas: pirmā – vēl arvien neierastais laukums, otrā – pieredzes bagātāki pretinieki. Pagaidām rezultāts starp augstāko un pirmo līgu ir 3:1.

Tukšie šāvieni

Analizējot "Daugavas" neveiksmi mačā ar vienību "Černomorec", speciālisti bija vienprātīgi: līdzīgās cīņās ir visai svarīgi atrast rezerves uzbrukuma pastiprināšanai un laikā tās likt lietā. Odesieši to prata, bet mūsu komanda lietoja tā saukto "šūpoļu" taktiku, lēni saspēlējoties šķērsām pāri laukumam un

atpakaļ un it kā iešūpojot pretinieku. Taču, kad odesieši mača beigās sāka spēlēt ātrāk, "Daugava" netika līdzī šim ritmam, galu galā kļūdiņās, zaudēja vārtus un spēli. Tika izteikta varbūtība, ka komanda nav atjaunojusi spēkus pēc mača ar ACSK. Liekas gan, ka trīs dienas, kas šķīra mūsu komandu no pirmās spēles līdz otrai, bija pietiekami ilgs laiks, lai pienācīgi sagatavotos.

Kā likteņa ironija bija V. Semjonova trauma. Valērijas domā, ka spēlēt uz sintētiskā seguma ir ideāli, un – sastiepa potīti otrās spēles pirmajā minūtē... Viņš tomēr izturēja cīņu līdz galam, taču nākamajā rītā bija skaidrs, ka ar "Neftči" viņš spēlētājs nebūs. Kaņiščeva savainojums ir sadziedēts, bet, būdams ļoti neapmierināts pats ar savu sniegumu, viņš bija psiholoģiski nomākts. Vidējās līnijas lēna, kļūdaina un neefektīva darbība bremsēja visu komandas spēli. Īstenībā labi tika spēlēts tikai pa vienam puslaikam – pirmās 45 minūtes ar "Černomorec" un otrās ar ACSK, kā arī vēl dažās epizodēs. Taču vēl citās epizodēs tika spēlēts pat ļoti slikti. Gatavojoties spēlei, bija izdarītas maiņas starta sastāvā un pat taktikā. Kā psiholoģisks dopings nāca vēsts, ka saskaņā ar jauno sporta klasifikāciju "Daugavas" futbolistiem par uzvaru pirmajā līgā pienākas sporta meistarību nosaukums.

Vidējā līnijā šoreiz starta sastāvā atkal bija Popkovs, debitēja Juropovs, uzbrukuma pastiprināšanai rezervē tika atstāts Intenbergs. Šajā pašā nolūkā, kā arī, lai maldinātu pretiniekus, Kaņiščevam bija jāspēlē pirmajā līnijā.

Spēle sākās ar abpusējiem un ļoti asiem uzbrukumiem. Taču tas, ko redzējām pirmajās 45 minūtēs, pārsteidza visus. Pat komandas "Neftči" līdzjutējus. Jau 28. minūtē rezultāts bija 2:0 Baku komandas labā. Un, ja vēl piemin, ka vēlāk Miļevskis nerealizēja 11 m soda sitienu, bet trešos vārtus Ševļakovs guva pats, ka "Daugava" visu laiku uzbruka un tomēr palika "uz nulles", tad skaidrs, ka šis trešdienas vakars mūs futbolistiem bija tiesām melns.

Kā allaž aktīvi darbojās visur esošais Aleksejenko, Popkovs beidzot bija atradis savu spēli un regulāri izdarīja piespēles no labās malas Starkovam un Miļevskim. Abi mūsu snaiperi vairākkārt izspēlēja savu iemīloto kombināciju "siena", taču jau sākumā visas šīs sadarbības palika bez nobeiguma. Notika vienīgi vārtsarga Čanova iesildīšana. Pretinieki uz "Daugavas" vārtiem šāva retāk, taču bīstamāk. Teicamu Ponomarjova tālo sitienu atvairīja Kulakovs. Visa pretinieku spēle tika veidota no aizsardzības ar priekšā izvirzītu Džavadovu. Taču vārtus 17. minūtē guva rezervists Judins – pēc stūra sitiena ar galvu vārtu augšējā stūrī.

"Daugava" joprojām spēlēja pretinieku laukuma pusē tā, it kā nekas nebūtu noticis. Teritoriālais pārsvars bija, arī bumba vairāk atradās pie mūsu futbolistiem, sīta Aleksejenko, Šitiks, Popkovs, Juropovs, bet vārtus guva – Vahabzade. Viņš izrāvās pāri ar Anaškinu, kas skrēja viņam blakus, taču nekādi nespēja traucēt, Kulakovs neizturēja, metās no vārtiem, un – Vahabzade paguva ieripināt bumbu tiklā.

Pēc pārtraukuma Juropovu nomainīja Intenbergs, bet jau 13 minūtes vēlāk viņš saņima – atkal potīte... Jāni nomainīja Vicehovskis, kas debitēja negaidīti labi. Divas minūtes pirms tam Miļevska spēcīgi, bet negudri izpildīto 11 m soda sitienu atvairīja Čanovs. Tas bija psiholoģisks lūzums, lai gan ārēji par to nekas neliecināja. Taču to apstiprināja Kulakova kļūda, neapdomīgi

ievadot bumbu spēlē, pēc kuras rezultāts kļuva 0:3. Šis paradoksālais mačs bija jāturpina vēl 24 minūtes. Tajā "Neftči" bez sasprindzinājuma aizstāvējās, "Daugava" veidoja uzbrukumus citu pēc cita, cenzdamās atslēgt Čanova vārtus. Visi sitieni bija pa tukšo, kā šāvienu ar salūtpatronām. Bet pēc pirmā apla nemaz nav par ko salūtēt. Ja nu vienīgi par to, ka mūsu pamatsastāva futbolisti kļuviši par sporta meistariem. Taču šis panākums ir pieskaitāms pirmajai līgai, un pārejas turnīrā punktus par to nedod.

Tādējādi "Neftči" pirmo apli pabeidza ar labām cerībām palikt augstākajā līgā.

8. decembrī ar "Daugavas" un ACSK, kā arī ar "Neftči" un "Černomorec" spēlēm sāksies otrais riņķis.

Vieni – kā māc, citi – kā vajag

Pēc pārspēļu turnīra pirmās puses dominēja augstākās līgas komandas, kurām nebija neviena zaudējuma. "Daugavai" – neviena neizšķirta rezultāta, bet ACSK komandai – nevienas uzvaras. Sešās spēlēs bija gūti tikai desmit vārti, taču to guvēju sarakstā nebija neviena no trim pirmās līgas snaiperiem, kaut gan Šmarovs, Starkovs un Miļevskis trijātā valsts meistarsacīkstēs iesītuši 77 vārtus. Pārejas turnīrā abas jaunākās līgas komandas kopā pretinieku vārtsargus bija pārspējušas tikai trīs reizes. Ne reizes augstākās līgas vienības vārtos bumbu nav iesītuši rīdzinieki. Protams, zināmai līmeņu starpībai jābūt un tā arī ir, taču pirmā apla cīņās šī starpība izrādījās lielāka, nekā tika gaidīts.

Otrā apla pirmo maču starp "Daugavu" un ACSK atkal noskatījās vairāk nekā 10 000 līdzjutēju. Interesi sakāpināja arī tas, ka teorētiski pat ACSK, uzvarot trijās atlikušajās spēlēs, vēl varēja cerēt uz iekļūšanu augstākajā līgā. Turnīra pirmajā aplī intervīju ir vairāk nekā gūto vārtu. Mazas intervījas laikraksta "Sovetskij sport" slejās sniedza arī visu četru komandu kapteiņi. Citēšu tikai pa teikumam no tā, ko teica divi kapteiņi – V. Šmarovs (ACSK) un A. Starkovs ("Daugava").

Šmarovs: "Es un mani kolēģi varam noskriet visus. Bet apspēlēt?"

Starkovs: "Paldies par skolu! Taču mēs vēl neesam teikuši savu pēdējo vārdu un neesam zaudējuši cerības uz panākumu."

Gatavojoties otrajam aplim, mūsu komanda atpūtas dienā trenējās un dziedēja traumas. Intenbergs tik vien spēja kā no autobusa aizklibot līdz zālei; par trenēšanos vēl nav pat ko domāt. V. Semjonovs savukārt bija gatavs izturēt vismaz vienu puslaiku.

Tādā galīgi sasprindzinātā gaisotnē komandas izgāja laukumā. "Daugavas" starta sastāvā šoreiz bija Vicehovskis, bet maskaviešiem pēc divu spēļu diskvalifikācijas – Nikolajenko, kas tūdaļ "pielīpa" Miļevskim. Mača sākums lika domāt, ka no mūsu "Daugavas" te nekas nepaliks pāri: sešas minūtes ilga nepārtraukti ACSK uzbrukumi, un tāpēc jau astotajā minūtē "Daugavas" zaudētie vārti bija likumsakarīgi. Rīdzinieki tik ilgi un kolektīvi atkāpās, bet ACSK tik sparīgi uzbruka, ka Nikolajenko no 25 m raidīto bumbu neviens nespēja apturēt. Šī neveiksme mūsējiem bija kā spalgs modinātājpulksteņa zvans

snaudošam. Divās minūtēs rezultāts tika izlīdzināts – pēc soda sitienu vārtsargs Šiškins atvairīja bumbu tieši virsū Milevskim, kas to aukstasinīgi ieraidīja vārtos. Pēc brīža par “Daugavas” sabiedroto kļuva vārtu pārliktnis, ACSK vēl dik-tēja tempu, taču rīdzinieki jau bija atraduši pretspēli. 26. minūtē vienu no ātrā-jām saspēlēm starp Kaņiščevu, Starkovu un Milevski karavīri izjauca ar pēdējā nogāšanu soda laukumā.

Neviens no mūsu snaiperiem nepiegāja pie bumbas. 11 m soda sitienu precīzi un spēcīgi realizēja Popkovs, un rezultāts kļuva 2:1 “Daugavas” labā. Šo vārtu zaudējums līdz pat puslaika beigām izsita ACSK komandu no ritma. Rīdziniekiem bija iespējas paaugstināt rezultātu uz 3:1, kas šajā saspringtajā divcīņā jau tikpat kā garantētu uzvaru. Taču atkal un atkal labi domātie uzbruku-mi pārtrūka neprecīzo piespēļu dēļ. 54. minūtē Vicehovski nomainīja V. Semjonovs. Pēc četrām minūtēm Štrombergers ieraidīja bumbu “Daugavas” vārtos. ACSK mēģināja vēl vairāk uzskrūvēt tempu, skrēja daudz, bet spēlēja – maz.

Lai uzvarētu, rīdziniekiem nepietika spēka un precizitātes. Šoreiz gan ievērojami labāk darbojās Kaņiščevs, taču viņš atkal nomocīja sevi un komandu, pārturēdams bumbu. Neko nedeļa Popkova nomainīšana ar Juropovu, jo mūsu nedaudzie rezervisti diemžēl krietni atpaliek no pamatsastāva spēlētājiem. Šis 2:2 gan apstiprina “Daugavas” pārākumu par pirmās līgas otro komandu visā sezonā, bet pārejas turnīrā ir par labu tikai abām augstākās līgas vienībām.

Kā jau bija gaidāms, komandu “Neftči” un “Černomrec” spēle, tāpat kā pirmajā aplī, beidzās ar miermīlīgu neizšķirtu rezultātu 1:1.

Speciālisti spriež, ka iekļūšanai augstākajā līgā būs nepieciešami septiņi un varbūt pat astoņi punkti. Bet var pietikt arī ar sešiem. Variantu ir daudz, taču atpalcējiem iespēju krasi uzlabot savu spēli ir mazāk. Vai tiešām neviena no pir-mās līgas komandām neiedragās augstākās līgas pārstāvju lielmeistarisko uzpūtību?

Bez brīnumiem un variantiem

Stundu pirms spēles sākuma pa ACSK manēžas tumšzaļo futbola lauku-mu mierīgi dudinādams braukāja lielgabarīta putekļu sūcējs. Laukumu no tribīnēm atdala kaprona tīkls. Tā ir ērtāk futbolistiem un arī skatītājiem – netraucē. Taču atšķirībā no olimpiskā kompleksa griesti šeit krietni zemāki un laukums par 10 (!) metriem šaurāks.

“Vai jūsējie tā nopietni cīnīsies?” prasīja PSRS izlases veterāns Alberts Šesternovs. Viņš, tāpat kā kapteinis Manošins (Maskavas “Torpedo” un valsts izlasē spēlēja pāri ar leģendāro Voroninu), ir viens no armijas kluba komandu treneriem. Dažas minūtes pirms sākuma signāla tribīnēs cienīgi iesoļoja K. Beskovs. Šos faktus varētu īpaši neatzīmēt, ja vien Olimpiskajā kompleksā šajā pašā laikā neizšķirtos Maskavas komandas ACSK liktenis – būt vai nebūt augstākajā līgā. Tāpēc viss treneru un žurnālistu “zieds” ir tur, savukārt ACSK zālītē (skatītāju vietu ap 2500) ir tikai “Daugavas” un “Neftči” karsēji, kā arī tie profesionāļi, kam jābūt.

“Daugavas” sastāvā bija grozījumi. Skaitliski nelieli, taču pietiekami, lai uz karstām pēdām pēc 0:4 sakāves mums tiktu adresēti pārmetumi par apzinātu spēles atdošanu. Pēc J. Skredeļa domām, atsevišķās spēlēs neapmierinoši darbojās vārtsargs Kulakovs un aizsargs Anaškins. Tāpēc starta sastāvā bija Belovs (debitēja turnīrā), Vicehovskis – vidējā linijā, V. Semjonovs – formāli aizsardzībā, bet būtībā viņš spēlēja pret “Neftči” komandas darbības “konstruktoru” Ponomarjovu. Pēdējā centra aizsarga posteni – Aleksejenko.

Cīņa sākās ar pamatīgu uguņošanu. Jau pirmajā minūtē Judins tā metās uz mūsu futbolistu kājām, ka dzirkstis vien šķīda un arbitra H. Gaļikova stingrā vadībā uzreiz pārvērtās dzeltenajā kartītē. Baku futbolisti mūsējos cieši presingoja, okupēja laukuma vidū. Rīdzinieki, spēlējot ar īsām piespēlēm, sablīvējās jau tā blīvajā centrā. Dienvidnieki bija tik aktīvi, mobili, ka likās – viņu jebkurā laukuma daļā ir vairāk. 10. minūtē jau trešais stūra sitiens pie “Daugavas” vārtiem. Vēl pēc divām iekaisušo Judinu treneri atvēsina, nomaindami pret Ahmedovu. 20. minūtē S. Semjonovs atsit tukšos vārtos lidojošu bumbu. Mūsējie pa retam kombinē. Vicehovskis vilcinās ar sitienu, Miļevskis vai nu pārthur bumbu, vai neiesaistās cīņā. Tas pats sakāms par Kaņiščevu. Vicehovskim pēc V. Semjonova piespēles ir vēl viens vārtu moments, glābj Čanovs. “Daugava” par daudz spēlē šķērsām pāri laukumam un atpakaļ, pati sev laupīdama ātros uzbrukumus. Iniciatīva ir “Neftči”, taču elpot var. Līdz pārtraukumam tikai piecas minūtes, tad treneri varēs koriģēt spēli. Bet tad – trīs soda sitieni uz Belova vārtiem. Un pēdējais no tiem ir garām nepareizi nostādītam “mūrim” vārtu tuvajā stūrī – 1:0 (Ponomarjovs). Nervi neiztur Starkovam – arī dzeltenā kartīte.

Pārtraukumā uzzinām, ka ar uguņošanu sācies mačs arī Olimpiskajā kompleksā. Jau pirmajā minūtē Samohins nerealizēja 11 m sitienu, bet 7. minūtē Tatarčuks izvirzīja ACSK vadībā. “Černomorec” spēlēja bez Pasulko (PSRS izlases kandidāts) un Jurčenko, bet jau 20. minūtē Griško vārtos nomainīja debitants Čistovs. Tiem, kas sekoja abām spēlēm, itin pamatoti likās, ka tikai ACSK zālē notiek sportiska cīņa, kamēr tur, otrajā pāri, odesieši atdos punktus ACSK. Taču maskaviešu liktenis bija arī rīdzinieku rokās, tāpēc jau pēc 2:0 “Neftči” labā ACSK cerības izplēnēja. ACSK ar “Černomorec” nospēlēja 1:1, bet tas, kas notika otrajā puslaikā “Daugavas” spēlē, pārsteidza pat viskarstākos “Neftči” karsējus.

Pēc tam kad ne Vicehovskis (viņš bija viens no pašiem aktīvākajiem), ne Šitiks ar tālu soda sitienu rezultātu neizlīdzināja, Baku komanda atvilka lielākus spēkus savā laukuma pusē un no turienes ar garām, racionālām piespēlēm veidoja ātrus pretuzbrukumus. 61. minūtē S. Semjonovs pie soda laukuma linijas kavēja ātro Džavadovu un soda sitienu realizēja Ahmedovs. Šoreiz Belovs nebija vispareizākajā pozīcijā. Pēc septiņām minūtēm Ševļakovs savā soda laukumā iespēlēja bumbu Džavadovam – 3:0. Tas bija fiasko. Pat ne tāpēc, ka tika zaudēti arī ceturtie vārti. Ar apbrīnojamu, pat liktenīgu neveiksmi rīdzinieki viens pēc otra (vai viens vairākkārt) neguva pat vienus vārtus. Tas arī sabojāja kopiespaidu par “Daugavu” ne tikai šajā spēlē, bet arī visā turnīrā. Un vispār – šis sezonai mākslīgi piekabinātais turnīrs apstiprināja tikai to, kas arī pirms tā bija zināms – augstākās līgas 15. un 16. vietu komandas ir spēcīgākas par pirmās līgas

uzvarētājiem. Turklāt tagad neveiksme turnīrā apēno pat "Daugavas" lielisko sagatavotību un sniegumu visā pirmās līgas maratonā. Un to mūsu komanda nav pelnījusi.

"Neftči" futbolisti pēc mača tika sumināti, tā it kā viņi būtu vismaz PSRS čempioni...

*

Viesnīcā, kas četrpadsmit stāvu augstumā slējās Maskavas zilajās aukstajās debesīs, cilvēki nāca un gāja. Klauvēja un zvanīja. Varēja atvienot tālruni, varēja ieslēgties. Taču ir brīži, kad nevar ne sēdēt, ne gulēt, nedz rakstīt. Nedz lasīt. Kad, dari ko darīdams, kaut kas velk un dzen ārā. Vismaz prom no vietas. Tās ir slikta futbola paģiras. Viena no visgrūtāk ārstējamām slimībām, ar ko agri vai vēlu inficējas visu komandu treneri.

Sniegs gurstēja zem kājām kā sabradāts sausiņš. Saules apspīdētais baltums žilbināja acis, tāpēc kinozāles puskrēsla bija patikama kā vēsa paēna tveicīgā vasaras dienvidū. Pa labi un kreisi bija daudz brīvu krēslu, kā jau dienas seansā, kad nerāda importa grāvēju. Krimināls gabals "Piecas minūtes bailu" aizņēma pusotru stundu. Kopā ar žurnālu par divdesmit piecām kapeikām viņš bija nopircis divas stundas sev vajadzīgā miera un atbrīvošanās no rūpēm. Te bija labi. Nevienš nenāca klāt, neizteica atzinību par "Daugavas" spēles stilu vai izbrīnu par negūtiem vārtiem. Nedeva padomus un neintervēja. Nevaicāja, vai komanda neizjuks, ja tā neiekļūs augstākajā līgā. Neizteica līdzjūtību sakarā ar pārejas turnīra bezjēdzību un "Daugavas" krišanu tai par upuri.

Ši līdzjūtība, pat vissirsnīgākā un dziļākā, viņam bija vismazāk vajadzīga. Tieši viņš – Jānis Skredelis – vienīgais no visiem futbola treneriem bija vis-savienības presē paziņojis, ka pārejas turnīrs ir vajadzīgs, lai pārbaudītu pirmās līgas komandu atbilstību augstākajai. Daži gan runāja, kāds tas Skredelis diplomāts: ja netiks augstākajā līgā, neviens nevarēs pārnest. Lai runā. Piecus gadus, kopš viņš trenē "Daugavu", runātāju netrūkst, bet komanda iet uz augšu. Un, ja šajā sezonā neiekļūva augstākajā līgā, tad ne jau tikai tāpēc, ka vainīgs čempionāta nolikums.

No Maskavas Rīgā viņš iebrauca kā treneris, kas nav izpildījis savu uzdevumu, un kā – vispopulārākais republikā. To nebija viegli sagremot. Viņš bija gatavs atbildēt uz jautājumiem par neveiksmi Maskavā, bet te viņu rauj uz visām pusēm – uz radio un televīziju, uz redakcijām un tikšanās vakariem. "Sporta" aptaujā viņš esot priekšā visiem PSRS Nopelniem bagātajiem treneriem – M. Valdmanim, R. Karnītim, V. Jurzinovam, R. Upatniekam un P. Kapuleram... Gada vispopulārākā komanda – "Daugava", aiz basketbola – futbols. TV aptaujā "gada cilvēks" Jānis Skredelis – sestais! Un tas viss mūsu "nefutbola" republikā!

Krāšņajā "Daugavas" futbolistu godināšanas vakarā par uzvaru pirmajā līgā vispārējo jūsmu Jānis Skredelis nogrieza kā ar nazi: "Ja mēs sevi visu laiku tikai slavēsim, tad augstākajā līgā netiksim nekad. Mēs vēl ilgi un daudz domāsim, paškritiski analizēsim tos iemeslus, kas mums nelāva Maskavā parādīt savu labāko sniegumu." Šajā apbalvošanas un aplaudēšanas vakarā treneris atklāti objektīvi novērtēja savas komandas startu (reizē arī pats savu

darbu!): ““Daugava” parādīja tikai to spēli, uz ko tajā brīdī bija spējīga. Augstākā līga tomēr bija spēcīgāka.”

Trenera Jāņa Skredēļa izaugsme daudziem bija un ir pārsteigums. Daļēji varbūt ne tik daudz paša rakstura īpašību, speciālo zināšanu, nelielās pieredzes vai citu iemeslu dēļ, cik neparasts liekas pats fakts: mūsu “nefutbola” republikā ir savs treneris, kas spējīgs sagatavot un ievest komandu valsts līmeņa futbola ūdeņos! Taču meistarkomandā viņš neradās uzreiz no rakstāmgalda vai no augstskolas auditorijas. Jānis Skredelis kopā ar jaunāko brāli un māsu auga Rēzeknes pusē – ģimenē, kuras smagumu nesa mātes pleci. Viņš agri pierada pie darba un kārtības, pie pienākuma un atbildības. Viņam nebija laika slinkot. Vidusskolā Jānis spēlēja basketbolu un futbolu, slēpoja. Viņš nebija izcils sportists, bet šis rūdiņums noderēja dienestā Urālos, kur viņš stūrēja automobili un bija arī daļas komjauniešu sekretārs. Vēlāk Rīgā, jau studējams LVFKI, Jānis Skredelis aktīvi piedalījās sabiedriskajā darbā. Dienā – mācības, vakarā pulksten 17 sākās šofera darbs.

Pēc LVFKI absolvēšanas – darbs Ilūkstes sporta skolā un trīs kursi Ļeņingradas universitātes Psiholoģijas fakultātē. “Žēl, ka nebeidzu,” saka J. Skredelis, “trenera darbam šis studijas deva ļoti daudz.” Visu laiku viņš sevi jūta trenera aicinājumu un viens no jautājumiem, ko viņš uzdeva pats sev, bija: vai no manis iznāks treneris? Tāpēc, kad 1969. gadā viņš sāka strādāt republikas FKSK par galveno futbola treneri, kad viņš ar kurmja neatlaidību izurbās cauri futbola organizatoriskā darba daudzajiem slāņiem un meklēja izeju tā sarežģītajos labirintos, vienīgais, ko viņš FKSK vadībai lūdza: atļaut praktiski strādāt par treneri. Viņš trenēja Rīgas komandu “Straume”, kas kļuva par galvaspilsētas čempionu, uzvarēja B klases čempionātā un iekļuva republikas A klasē. Vēlāk Jānis Skredelis strādāja ar junioru izlasi, bija republikas izlases vecākais treneris “Pārceltuves” turnīrā.

Un tad viņam uzticēja meistarkomandas vecākā trenera posteni, jo pēdējais uzaicinātais Latvijas futbola “glābējs” bija aizbēdzis, pamezdam “Daugavu” otrajā līgā. Jānis Skredelis komandas atliekas apvienoja ar savu audzēkņu grupu no junioriem un sacīja tā: “Kas negrib ar mani strādāt, var aiziet. Mums būs grūti, bet, ja mēs visi darīsim to, kas katram jādara, mēs kaut ko sasniegsim.” 1981. gadā “Daugava” Jāņa Skredēļa vadībā iekļuva 1. līgā un valsts futbola aprindās radās jautājums: “Skredelis? No kurienes viņš atnāca? No Ilūkstes... Hm, hm...”

Jānis Skredelis ir precējies kopš 1966. gada. Dzīvesbiedre Larisa, divu meitu – Nelas un Karinas – māte, ir no tām sievietēm, kas savu ģimeni vislabprātāk grib redzēt mājās. Bet viņas ietekmei ne visai pakļaujas pats ģimenes galva. Gan ar bērniem un mazbērniem J. Skredelis, atgriezies no darba Irākā un Ukrainā (1994. gadā viņš trenēja Zaporožjes “Metalurgu”), atkal redzams Rīgas stadionos. Pēdējās laikā viņš ir kluba “Rīga” vecākais treneris.

Bet toreiz, J. Skredēļa slavas un popularitātes laikā, sapnis un reālās cerības uz augstāko līgu bija jāatliek uz nākamo – 1986. gada sezonu. Jo nekāda pārejas turnīra vairs nebūšot. Par jaunu cerību sezonu tās noslēgumā “Padomju Jaunatnē” M. Rubenis rakstīja (28.11.1986.).

Sliekšņa šajā pusē

Jānim Skredelim ir tāds teiciens: “No tā neviens nepaliks ne resnāks, ne tievāks.” Tiesa, par savas komandas startu viņš to teicis nav, jo viņa darbs un “Daugavas” šīs sezonas finišs ir pārāk nopietna lieta, lai par to jokotu.

Laiks dziedē visas rētas, taču vēl šodien, kad mūsu komandas starts jau ir izskatīts tur, kur vajag, kad pieņemti attiecīgi lēmumi un vainīgie sodīti, mēs – ar to es domāju itin visus futbola mērenos cienītājus un ekspansīvos karsējus – esam kļuvuši tievāki. Esam saplakuši. Ja ne fiziski, tad morāli gan. Kā tāda dārga, par divos gados sakrātu naudu nopirkta firmas futbola bumba, kura pēkšņi izlaidusi gaisu. Un neviens vēl īsti nevar saprast, kā tas noticis, kas pie tā vainīgs. Varbūt kāds nelabvēlis vai konkurents tajā iespraudis ilenu?

Jebkuru bumbu ar laiku (un par naudu) var nopirkt, taču jautājums par to, kā mēs saplakām, ieies un paliks mūsu republikas futbola vēsturē uz visiem laikiem. Bet kāpēc tas notika – par to mēs lauzīsim galvu vēl vismaz līdz nākamās sezonas sākumam un varbūt vēl – arī tās laikā.

Manos pierakstos par “Daugavas” pēdējo izbraukumu ir daudz apaļu un skaistu frāžu (augstākajai līgai iepriekš sagatavotu), ka tagad pašam riebjas lasīt. Tomēr – šis tas būs arī par divām pēdējām spēlēm Dušanbē un Taškentā. Par to, kas bija pirms, pēc tām un ap tām. Taču, tā kā šoreiz pēcspēļu emocijas ir ņēmušas virsroku un vēl nebūt nav norimušas, tad – pretēji tradīcijām – vispirms par futbola skatuves neredzamo un nebūt ne patīkamo aizkulišu pusi un tikai pēc tam par “Daugavas” pēdējā izbraukumā redzēto un pārdzīvoto.

Pēc atgriešanās Rīgā, tiekoties ar visdažādāko profesiju un interešu cilvēkiem, kurus vairāk vai mazāk vieno futbols vai arī islaicīga, ātri pārejoša modei līdzīga interese par “Daugavas” finišu, bez daudzajiem un dažādajiem jautājumiem nācās uzklaut arī aizdomas, – vai tikai mēs, žurnālisti, par augstu nevērtējot dažādu blakusapstākļu nozīmi? Par daudz, piemēram, “gāžot” virsū “Gurijas” negodīgajai spēlei, kā arī Centrālajai televīzijai un presei par “Daugavas” finiša neobjektīvu novērtējumu. Ar to tiekot mazināta futbolistu un treneru pašu vaina, turklāt šāda “palīdzība” varot novirzīt viņus no paškritikas un pašanalīzes.

Ja būtu iesituši vienus vārtus Taškentā – pirmā vieta, mazās zelta medaļas, pieci PSRS sporta meistari republikai un augstākā līga rokā, bet “Gurija” par spīti visam būtu aiz mums, un CT slavētu J. Skredeli par lieliskās komandas lielisko spēli.

Droši vien tā būtu. Ja vien – būtu. Taču arī tad neviens – ne futbolisti, ne treneri, ne futbola sabiedrība un sporta cienītāji – nepievērtu acis, lai neredzētu to negodīgo spēli, kas raksturīga ne vienai vien gan pirmās, gan augstākās līgas komandai. Protams, uzvaras gadījumā prieks, kāds pārņem katru normālu cilvēku un veselu kolektīvu pēc ilga, ļoti grūta, taču teicami paveikta darba, vismaz uz laiku aizēno ne tikai konkurentu netiros paņēmienus, bet arī nepilnības savā spēlē – trenētībā, stratēģijā, vienas vai otras spēles taktikā. To visu var aizsegt ar vienu vienīgu precīzu vārtu sitienu. Bet neveiksmes gadījumā visi trūkumi – čempionātu organizācijā, konkurentu izdarībās un arī pašu spēlē atkailinās īpaši.

Centrālā televīzija un centrālā prese. Vai kāds apšaubā to autoritāti un

ietekmes spēku uz sabiedrisko domu? Arī sporta jautājumos, bet futbolā – jo īpaši.

Jau pēc pirmā apla visi komentētāji vienā balsī apgalvoja, ka “Daugava” ir un paliks pirmajā vietā, ka jautājums ir vienīgi – kas būs otrais un kas pirmo līgu atstās. Kurš ļāva un kurš varēja aizliegt tā runāt? Lāva “Daugavas” saturīgā, interesantā spēle visos valsts laukumos, Maskavu ieskaitot (“Gurija”, piemēram, Maskavā par savu vecmodīgo, nevarīgo spēli ar ACSK un “Lokomotivi” pat grāva turnīra autoritāti), kā arī lielā punktu rezerve. Aizliegt nevarēja neviens, un tas arī nebija jādara. Taču – nav nekādu šaubu, ka futbolisti visu to dzirdēja un lasīja. Bet kāda daļa un atbildība komentētājiem, kā šī komanda trenējas – ar lielām, vidējām vi mazām slodzēm? Vai treneri ir pārliecināti, ka punktu starpība jau pietiekama, lai pietauptu spēkus, domājot par augstāko līgu (un jau tai gatavojoties), vai arī nemitīgi jāuzlabo futbolistu kondīcija, lai spēku neaptrūktu līdz pašām pēdējām, varbūt tieši izšķirīgajām cīņām?

Atcerēsimies, cik neapstrīdami mēs Latvijā uzņēmām CT reportāžas no Maskavas – no eksperimentālā, nevienam nevajadzīgā, E. Malofejeva izgudrotā pārejas turnīra. Tajās dominēja doma: ““Daugava” pelnījusi pāreju uz augstāko līgu, un neveiksmes šajā turnīrā neko nenožīmē. Neviens nedomāja apstrīdēt V. Pereturina vai V. Maslačenko izteikumus, jo neveiksmes allaž ir vienkāršāk un vieglāk izskaidrot nekā uzvaras (piemēram, “Daugavas” 20 spēļu sēriju bez zaudējumiem šīs vasaras vidū).” Pēc atgriešanās Rīgā “Daugava” tika sveikta kā uzvarētāja.

Taču tādu neveiksmi, kādu “Daugava” piedzīvoja šās sezonas finišā, nevarēja izskaidrot pat rūdītākie un veiklākie izskaidrošanas meistari. Un mēs, neveiksmes sarūgtināti, esam īpaši jūtīgi pret katru mums veltītu vārdu. Bet vārdi nav patikami. V. Pereturins un V. Maslačenko miljoniem futbola draugu sniedza primitīvu skaidrojumu: ““Daugava” laikam nemaz negribēja iekļūt augstākajā līgā...”

Un tad arī sākās, jo daudzi, atbildi uz savu jautājumu: kā tas varēja notikt, atrast nevarēdami, secina, ka futbolisti paši, nelieši tādi, patiešām negrib to augstāko līgu. Tur vairāk jātrenējas, pretinieki spēcīgāki, uzvaru būs mazāk – mazāk būs visa kā. Kas šiem nekait pa pirmo līgu? Visu uzmanības centrā, slava un popularitāte aug no spēles uz spēli...

Tādējādi pilnīgi aplams, taču autoritatīvs paziņojums sagroza galvu futbola cienītājiem, rada nepelnītu un nevēlamu gaisotni ap mūsu komandu. Labi vēl, ka vairs nav jāspēlē, ka tas viss ir čempionāta beigās... Situāciju mazliet līdzsvaroja J. Skredeļa izskaidrojums laikraksta “Sovetskij sport” slejās ar virsrakstu ““Daugavas” paradoksi”. Taču tikai mazliet, jo redakcijai vien zināmu apsvērumu dēļ tika nodrukāta mūsu trenera dzilā paškritika, bet nav ne vārda par turnīra ēnas pusēm, konkrēti – par “Gurijas” žilbinošo panākumu. Tas nebūt nav pirmais gadījums, kad centrālajā sporta presē par labu kādai noteiktai komandai tiek “apstrādāts” pat visvienkāršākais spēles atreferējums, ar autoru neko nesaskaņojot, bet atstājot viņa parakstu. Divus gadus pēc kārtas tā notika ar manām informācijām par “Daugavas” un ACSK spēlēm. Abos gadījumos “Sovetskij sport” tās sagrozīja līdz nepazīšanai, sākot no virsraksta un beidzot ar pēdējo teikumu, izslēdzot jebkādu ACSK spēles kritiku...

Jānim Skredelim ar Rīgu bija regulāri telefoniskie sakari. Madridē viņš uzzināja visus "Daugavas" un pārējo komandu spēļu rezultātus, un pirmās līgas tabula visās Spānijas dienās atradās viesnīcā viņam uz galda vai kabatā. Lielais punktu handikaps bija izplēnējis: viņa prombūtnes laikā komanda bija zaudējusi sešus punktus no astoņiem, bet divi neizšķirtie iznākumi Rīgā ar "Rotor" un ACSK pabeidza izlietot neizšķirtu limitu. Visvairāk trenerim ķērās pie sirds zaudējums Ordžonikidzē, jo "Spartaks" jau nu nevar lepoties ne ar spēcīgu sastāvu, ne ar favoritus apdraudošu spēli. "Gurija" bija jau uzsākusi savu fenomenālo uzvaras gājienu, tāpēc tur, Lančuti, vajadzēja būt gataviem uz vissliktāko.

Galu galā – nekāda nelaime vēl nebija notikusi. "Daugava" arvien bija pirmajā vietā, mājās vēl divas spēles, kurās jāuzvar, bet "Gurijai", izbraukumā vēl trīs – gan jau kaut kur "uzrausies".

Nē, nekas nevarēs aizkavēt "Daugavu" tikt pāri sliekšnim, kas šķira mūsējos no sapņa un mērķa – augstākās līgas – un kas jau kopš augusta kļuva it kā arvien zemāks un zemāks...

Vecākais treneris atgriezās mājās dienu agrāk, nekā bija paredzēts, Spānijas labāko futbola klubu treniņu un spēļu iespaidu pārpilns. Bet ne jau par tiem viņš runāja ar futbolistiem un komandas vadītājiem dienā pirms kārtējā mača. Treneris nāca pie secinājuma, ka jau pirms četrām pēdējām spēlēm komanda ir ja ne pašapmierināta, tad spēlē un dzīvo it kā iesnādušies, it kā slīd pēc inerces un tā cer aizslidēt līdz lielajai uzvarai. Tāpēc nepieciešams trieciens, kas kolektīvu sapurinātu, kaut kas elektrošokam līdzīgs, lai ar jaunu spēku darbotos asinsrite nogurušajā, bet visādi citādi veselīgajā organismā. Šādu triecienu varēja dot treniņš. Intensīvs, ar noteiktu slodzi. Un tā pēc divām nebūt ne vieglajām Rīgas spēlēm parastā pirts un – treniņš divreiz dienā. Puiši skrēja, zobus sakoduši, bet neviens nekurnēja un necentās oponēt, ka pēdējiem mačiem jāsauglabā svaigums un to var panākt, viegli pabumbojoties. Manuprāt šādā situācijā neviena komisija vai treneru padome nevar pateikt, kā pareizi rīkoties. Tikai pats treneris, paļaujoties uz savu intuīciju, zināšanām un pieredzi. Taču arī pareizi un daudz trenētām komandām bumba dažkārt (un bieži) nelien vārtos vai trāpa stabus. Un vēl: bija jāpārvar psiholoģiskā barjera, ka "Pamiru" Dušanbē pārspēt nav iespējams.

Tikos ar J. Skredeli Mežaparka bāzē. Izteicu satraukumu par mūsējo spēli ar "Rotor" – par nerealizētajām vārtu situācijām pēdējās minūtēs kā par tādu nelabas slimības simptomu. Bet mačs ar ACSK vienkārši pārsteidza: tā bija skaidra atkāpšanās no "Daugavas" pēdējo gadu aktīvās spēles principiem – ar skatu atpakaļ uz saviem vārtiem, ar miera līguma piedāvājuma pieņemšanu 15 minūtes pirms mača beigām (kāda šodien būtu otra punkta cena!) 15 000 savu skatītāju klātbūtnē. Bet Drupass pat netika laukumā.

Par Lančuti notikumiem nebija ko brīnīties, bet Ordžonokidzē (pēc mana ciešas pārliecības) futbolistu psiholoģiskās mobilizēšanās jomā nebija pilnvērtīgi nostrādājuši komandas vadītāji. Viņi noteikti neizdarīja to, ko būtu darījis un izdarījis J. Skredelis. Vajadzēja taču apzināties šā mača patieso svarīgumu ("Spartakam" nedraudēja izkrišana no līgas). Jā, par spēli Ordžonokidzē vecākais treneris bija nepatīkami pārsteigts un to neslēpa. Bet par

maču ar ACSK paskaidroja, ka apmēram tāda taktika iecerēta jau pirms viņa aizbraukšanas. ACSK spēks – bīstamos pretuzbrukumos, tāpēc nedrīkst viņiem dot to veidošanas iespējas. Tāpēc nedrīkst aizrauties ar uzbrukumu, lai neizstieptu paši savas rindas.

Abas pēdējās spēles Rīgā tika uzvarētas, un “Daugava” varēja doties pēdējā turnejā.

Rīgas lidostā viens otrs jau bija ar apsarkušu degunu (Drupass: “Man mājās visi nolikušies slimi, un es arī šnaukājos un klepoju.”). S. Semjonovs tikko nodzinis temperatūru, bet ilgus lidojumus viņš panes slikti. Ševļakovam cita diagnoze – spēlēt viņš nevarēja otrā (sezonā – ceturtā) brīdinājuma dēļ. Dakteris Čuda izdala tabletes, kam vajag – tālāk viss iet, kā interesantā ekskursijā braucot: ar humoru, ar snaudienu, ar temperatūras (Rīgā +5, Kuibiševā 0, Dušanbē +17) un laika joslu maiņu (+ trīs stundas). Viesnīca “Dušanbe” atrodas pašā pilsētas centrā. Otrajā rītā rosme parkā, uz kuru jābrauc ar autobusu 20 minūtes. Vakarā treniņš – krietna stunda stadionā. Tā apgaismojums var “konkurēt” ar “Daugavas” stadiona lampiņām, taču arī tās jātaupa, tāpēc jātrenējas vakara krēslā, ko sauc par dienas gaismu. Laukums – mālains, bet noblietēts un norullēts gluds kā ēvelēts veļas dēlis. J. Skredelis vada interesantus vingrinājumus (laikam Spānijā noskatītus).

Šā mača gaita (divreiz “Daugava” no zaudēta stāvokļa – 0:1 un 1:2 – panāca izlīdzinājumu, bet 25 minūtes pirms spēles beigām izvirzījās ar 3:2 vadībā. “Pamirs” rezultātu izlīdzināja 15 minūtes pirms beigām ar soda sitienu no 17 m – 3:3) un tā līmenis – augstākās līgas komandu bezkompromisu cīņai atbilstošs – pilnīgi apgāž izdomājumus un pieņēmumus, ka mūsējie negribēja

J. Skredeļa laika “Daugavas” balsti: vārtsargs A. Kulakovs, uzbrucējs un komandas kapteinis A. Starkovs, aizsargs D. Deglis, aiz viņa J. Intenbergs

uzvarēt. Tikai daži papildinājumi. Mūsējiem nepietika prasmes sliktajā laukumā pārorientēties uz racionālāku darbību, lai celotu bumba, bet skrietu pretinieki. Bumba mums neturējās vēl arī tāpēc, ka nepietika spēka to vinnēt un saglabāt savā rīcībā. Pēc spēles komisārs A. Pečatkins (futbola pārvaldes darbinieks) visu klātbūtnē teica: ““Pamirs” cīnījās tā, kā cīnās ne tikai par “Pamiru”, bet par dzimteni.”

Nezinu, kas “Pamir” šajā spēlē atbalstīja materiāli, bet morāli – visi tie 10 000 skatītāji, kas neatlaidīgi pieprasīja uzvaru. Un ACSK pārstāvis, kas dienā bija ieradies “Pamir” bāzē un atgādinājis, kuri futbolisti aizies dienēt, ja laus uzvarēt “Daugavai”... Nemaz nešaubos, ka arī “Gurijas” mecenātu garā un dāsnā roka bija sasniegusi “Pamir” futbolistus.

Šajā pašā vakarā uzzinājām, ka “Guriju” nav varējusi apturēt arī “Lokomotive” un, gruzīni, neskatoties ne uz ko, pirmie iesoloja augstākajā līgā...

“Tas ir labi,” optimistiski teica J. Skredelis, “augstākajā līgā vismaz viena komanda būs aiz mums.” Tā nebija vieglprātība, jo situācija cik saasinājās, tik kļuva vēl skaidrāka: jāuzvar Taškentā. Tik lieliska spēle, kādu parādīja komanda (kaut arī futbolistu sniegums bija nevienāds), deva vēl reālākas izredzes nākamajā mačā. Neapšaubāmi, ka “Pahtakor” būtībā jau ir otrās līgas komanda, “Daugava” – tikpat kā augstākās. “Pahtakor” nav spējīga uz tādu spēli kā “Pamirs”, kaut arī komandā ir spējīgi futbolisti, kas pēc J. Skredēļa rīcībā esošās informācijas varētu spēlēt par 7. līdz 10. vietu līgā. Viņi varot mobilizēties, jo sevišķi tad, ja jākrīt lejup. Un tāda nelaime taškentiešiem patiešām draudēja. Tikai punkts pret “Daugavu” viņiem saglabāja vietu pirmajā līgā.

Mačā ar “Pamiru” ļoti pietrūka Ševļakova, turpretim Taškentā ļoti pietrūka Šitika. Genādijs ir labā formā, bet Dušanbē viņš dabūja otro dzelteno kartīti. Ideāli būtu, ja abās spēlēs būtu piedalījušies abi, jo pilnvērtīgas maiņas nav kā vienam, tā otram. Tiesa, pēdējos mačos Ševļakova spēlē iestājās krass kritums. Viņš apzinājās un ļoti pārdzīvoja savu slikto spēli Ordžonikidzē un Lančuti (viņš netika galā ar Kopaleišvili, kaut arī tiek pamatoti uzskatīts par labāko sedzēju – neitralizētāju visā līgā. Šis Dušanbes 3:3 visus mūsu futbolistus izspieda kā citronus, un vecākais treneris bažīgi izmeta: “Kaut nu divās dienās izdotos atjaunot spēkus,” bet komandai sacīja: “Nomierinieties, nestrīdieties un nepārdzīvojiet. Gatavojieties!”

Kāpēc zemais sliekšnis bija par augstu

No tā autobusa, kas atbrauca “Daugavai” pretim, negribīgi, kā jau no pirmās līgas izkrituši, kāpa laukā Klaipēdas komandas “Atlantas” futbolisti. Šeit viņi bija zaudējuši ar 0:2. Notika parastā domu apmaiņa.

– Vai negribējāt vai nevarējāt “Pamiru” pieveikt?

– Nu ko jūs runājat...

– Un kā “Pahtakor”?

– Galīgi sagrabējuši veči, tikai Gess turas. Vārtsargs – nu, gatavais mulla!

Jūs uzvarēsiet viegli.

Komandas sapulcē viss ir izrunāts un skaidrs. Kulakovs, šķiet, būs ticis

valā no pašpārmetumiem par trešajiem vārtiem Dušanbē, tāpat kā V. Semjonovs, kas teicami iesaistījās spēlē, guva trešos vārtus, taču kļuva par liktenīgā soda sitiena "autoru". Arī Drupass, kas sevi parādīja neredzēti augstā kvalitātē (re, ko nozīmē viņu daudz un pareizi noslogot ar piespēlēm!), cerams ir attapies no saņemtajiem belzieniem pa kājām un galvu. Dušanbē bija brīdis (3:3), kad viņš prasīja maiņu un līdz linijai jau iznāca Intenbergs. Tomēr Aivars godam izturēja cīņu līdz galam.

Arī tagad Taškentā uz viņu, tāpat kā uz V. Semjonovu, Ņikišinu, Ševļakovu, Degli – svaigākajiem vīriem – , tika liktas lielas cerības. Par Starkovu jāuztraucas nebija: kapteinis ir īsts komandas līderis, kaut arī viņa kājas nav no azbesta.

Spēles dienas rīts bija apmācies, bet sauss. Kopš paša rīta sākās "Pahtakor" "mazie manevri" – neatbrauc solītais autobuss. Tāpēc neviens no mūsējiem netop ne resnāks, ne tievāks, un visi bariņā dodas uz skvēru, kas atrodas otrpus viesnīcai "Taškenta".

Laiks līdz izbraukšanai uz stadionu velkas lēnāk par nesaniķnotu slieku. Mēs, nespēlētāji – L. Andžāns, republikas Valsts FKSK vecākais treneris Z. Driķis un šo rindu autors, varam apmainīties katrs ar savu "mandrāžu": "Es gan esmu mierīgs." Tā cits citam cenšamies pūst miglu acīs, savu aci nepamirkšķinot. Bet iekšās kņudina, it kā būtu norīta Jaungada eglīte. Prātā nāk visvisādas domas. Tās, kuras nav saistītas ar gaidāmo spēli, šoreiz ir tās veselīgākās. Un es stāstu, kā gandrīz tieši pirms 22 gadiem (1964. gada novembrī) "Pahtakor" stadionā 70 000 skatītāju klātbūtnē tiesāju pārspēli par PSRS čempiona titulu starp Tbilisi "Dinamo" un Maskavas "Torpedo". Bet neviens manī īsti neklausās. Visiem doma viena: kaut drīzās tiktu uz stadionu un drīzāk tas viss sāktos un beigtos!

Divarpus stundas pirms tam, kad Minskas arbitrs V. Žuks (viņš ir no valsts 1985. gada desmit labākajiem) izsauc komandas laukumā, sākas lietus. Un nepārstāj, līdz esam atpakaļ viesnīcā.

Pie šīs spēles gaitas negribu ilgi kavēties. Nē, ne tāpēc, ka tajā būtu kas slēpjams vai tur būtu kāda tumša lieta. Gluži vienkārši – tas bija sen, bet aizmirst to nevarēs nekad. Spēle bija kā murgu pilns sapnis, no kura pamostoties cilvēks ir laimīgs, ka tas bijis tikai sapnis. Bet šis "sapnis" paliks futbola vēsturē kā lielākā neveiksme "Daugavas" veiksmīgākajā sezonā. Mēs, žurnālisti, palaikam mēģinām minēt tikai savas komandas nerealizētos vārtu momentus, it kā otrai komandai tādu nemaz nebūtu bijis. Attiecībā uz šo spēli pietiks, ja citēšu, ko par to laikraksta "Sovetskij sport" slejās rakstīja Taškentas korespondents A. Nazarjancs:

"Rīdzinieki labi apzinājās, ka savu laimi viņi var atrast tikai pretinieka laukuma pusē. Tāpēc uzbruka visa komanda. Pirmajā puslaikā rīdzinieki iesprotoja saimniekus soda laukumā. Sitieni uz "Pahtakor" vārtiem bira kā no pārpilnības raga.

Likās – tūliņ, tūliņ "Daugava" gūs vēlamo. Bet... Nenogurdināms un centīgs bija rīdzinieku kapteinis Starkovs, kas vienmēr atradās uzbrukumam karstākajos punktos. Tikai viņš viens pats varēja vismaz trīsreiz gūt vārtus, bet ikreiz viņam pietrūka precizitātes un – bez pārspilējuma var teikt – sportista laimes. Pietrūka precizitātes arī viņa partneriem."

Tālāk nav ko citēt, jo tur teikts, ka taškentiešiem vajadzējis nevis uzvaru, bet tikai vienu punktu. Viņi uzbruka retāk, bet aizsargājās uzmanīgi un saliedēti.

Gess dabūja traumu un atstāja laukumu jau 20. minūtē. Pārtraukumā kļuva zināms (protams, abām komandām), ka "Kubaņa" L'vovā uzvar ar 2:0. Tas taškentiešiem deva jaunus spēkus cīņā par neizšķirtu iznākumu. Pārtraukumā J. Skredelis uzmundrināja komandu: viss iet normāli, vajag tikai vēl mazdrusciņ lielāku aktivitāti, vēl asāku darbību, un tiks iesisti tik svarīgie vārti. Sezonas, divu, varbūt visu sešu sezonu paši svarīgākie vārti, jo tikai tie palīdzēs pārkāpt nu jau atkal tik augstu kļuvušo augstākās līgas sliekšni.

Taču tieši otrajā puslaikā notika kaut kas negaidīts un arī – likumsakarīgs. "Daugava" gan vēl uzbruka, bet – bez svaiguma, spēka un ātruma. Spēki izsika arvien vairāk un vairāk; zīmīgi, ka vai itin visus centrējumus savā ziņā ņēma pretinieki, un viņi, kas visu sezonu bija nezin kam taupījušies, pēkšņi atklāja sevi ātruma un spēka rezerves. Viņi izdarīja otro un trešo maiņu, un tas pastiprināja komandas "Pahtakor" pasīvo spēli.

Otrā puslaika sākumā traumu dabūja V. Semjonovs, un 56. minūtē viņu nomainīja Deglis. Bet Dainis tik neveiksmīgi meklēja savu vietu un spēli, ka pēc 20 minūtēm arī viņš (rets gadījums) bija jānomaina ar Pačko. "Daugavas" uzbrukumus tas nepastiprināja. "Nolūza" Miļevskis, melnā diena bija Popkovam. Kvēlu cīņas un spēles dzirksti saglabāja Starkovs, Aleksejenko, Drupass, S. Semjonovs.

Tā smagais Dušanbes līdzsvars noveda pie šķietami vieglāka, bet jau bezspēkā neizšķirta (0:0) iznākuma Taškentā. Pie iznākuma ar ļoti smagām, dramatiskām sekām, jo tas pārvilka krustu pāri visai mūsu kolektīva cīņai, lai iekļūtu augstākajā līgā.

Par to, kas notika ģērbtuvē, kas – atcelā uz viesnīcu un Rīgu, nav ko rakstīt. Un vēlreiz – nekā slēpjama vai noslēpumaina. Visas šīs emocijas, visdažādākie pārdzīvojumi – ārējie vai iekšējie – tomēr nevar attaisnot lielo neveiksmi, pie kuras vainojami paši. Pārāk agri sevi iedomājāmies augstākajā līgā esam. Pārāk vēlu sākām domāt par punktu saglabāšanu. No četrām pēdējām spēlēm zaudēta netika neviena, taču divi pēdējie punkti neizšķirtu iznākumu limita pārtērēšanas dēļ tabulā netika ieskaitīti.

Bija zināms, ka tas var notikt, tāpēc laikus bija jāsatavojas arī tādām variantam, lai ar to nesadurtos pēdējās kārtās, kad nekas vairs nav glābjams. "Daugavas" stratēģijā šāds pavērsiens nebija paredzēts.

Iesaku salīdzināt šādus skaitļus: 37 un 23. Tie ir "Daugavas" izcīnītie punkti pirmajā aplī (1. vieta) un otrajā aplī (10. vieta). "Gurijas" guvums katrā aplī bija 30 un 31, ACSK – 33 un 28. Un augstākajā līgā iekļuva tieši tās divas komandas, kurām izdevās teicams finišs. Savā laukumā "Gurija" guva 42 punktus, "Daugava" – 38, ACSK – 31 punktu. Izbraukumā šo komandu guvums bija attiecīgi 19, 22 un 30 punkti. Mūsu futbolisti savā laukumā divās spēlēs zaudēja un četrās dalīja punktus, tātad zaudēja 8 (!) punktus, turpretī "Gurija" – tikai četrus. Svešā laukumā "Daugava" un "Gurija" izcīnīja tikai pa 7 uzvarām, ACSK – trīspadsmit.

80. gadu sapnis par "Daugavas" pāreju uz PSRS augstāko līgu atkal bija izsapņots, taču J. Skredeļa un G. Gusarenko treneru darba periods deva komandu, kuras spēle patika visiem – futbola tautai (toreiz vēl nezinājām, kas par "putnu" ir fans) visā lielajā padomijā un, protams, arī speciālistiem – treneriem, ekspertiem, žurnālistiem. Latvijas sporta cienītājiem J. Skredeļa "Daugavas" modelis un spēle (kā tagad gudri sacītu – koncepcija) atgriezta un viesā jaunu ticību un pārliecību, ka arī tajā republikā un toreizējos apstākļos varēja izaugt laba līmeņa futbolisti un ka arī Latvijā ir treneri, kas var un prot izveidot, sagatavot un saliedēt komandu no otrās līgas līdz virslīgas sliekšnim. Nav nozīmes zīlēt vai diskutēt, kas būtu, ja "Daugava" iekļūtu futbolistu un treneru sapņū zemē – virslīgā. Uz cik ilgu laiku, no kurienes nāktu rezerves – atkal no "varen plašās", vai tikai no Latvijas utt. Taču tolaik kopumā negatīvi uzņemtā citpilsētu futbolistu caurbraukšana "Daugavai" būtībā bija nekas cits, kā šodien likumīgais un visai populārais komandu komplektēšanas princips ar leģionāriem. Futbola cilvēkiem nepatiku izsauca tikai vārgie un īslaicīgie caurbraucēji vai uzspēlētāji. Taču kā savējie tika uzņemti visi – ja vien viņi spēlēja labi un pastiprināja savējo komandu. Tieši to ar Ševļakovu, Kaņiščevu, Afanasjevu (pēc "Daugavas" viņš spēlēja "Zenita" pamatsastāvā), Pačko, Karavajevu u.c. pierādīja Skredeļa periods. Un nav nedz nozīmes, nedz nepieciešamības uz aptiekas svāriem vai pēc acumēra noteikt, kā nopelni bija lielākie – G. Gusarenko – trenera praktiķa, vai J. Skredeļa – organizatora, psihologa. Viss bija tā, kā tas bija.

Aprīnojami universālais sporta cilvēks – paukošanas sporta meistars, futbolists, volejbola spēlētājs un trenētājs ("Radiotehnika" un pat PSRS izlases treneris), LVFKI mācībspēks, ilggadējais sportistu testētājs Mihails Amalins savas astoņdesmitgadu jubilejas priekšvakarā atceras: "Līdz 80. es ilgi negāju uz futbolu, taču Skredeļa komandas spēles apmeklēju regulāri. Tā bija bauda, un es pēc katra mača pateicos viņam par spēli."

Par "Skredeļa ēras" periodu (1981.–1987.) varētu uzrakstīt romānu, drāmu vai detektīvu (bez laimīgām beigām) vai arī aprobežoties ar pāris teikumiem, piemēram: "Tas bija "Daugavas" augšupejas un brieduma laiks, labas, savdabīgas komandas, saliedētu domubiedru panākumu, skaistu spēļu un uzvaru laiks, kas beidzās ar nepiepildītām cerībām un divos pēdējos gados – ar smagu vilšanos," vai lielo, līdz pat šai dienai neatklāto noslēpumu: kā un kāpēc "Daugava" izsēja savu punktu handicapu (1986. gadā) un tikai tāpēc neiekļuva PSRS virslīgā?

Šodien vēl ļoti daudzi to spēļu dalībnieki, līdzdalībnieki un citādi liecinieki ir sveiki un veseli, taču "Daugavas" divu labāko sezonu (1985. un 1986. gads) finiša zemtekstus joprojām klāj tāda pati versiju un pieņēmumu migla kā Džona Kenedija slepkavību.

Var atsaukties uz tālaika presi. Pēteris Karlsons ("Spēle", 1990. gads Nr.2):

"1982. gadā komandu uz pirmo līgu izvadīja jauns treneris Jānis Skredelis, kas par kolektīva kodolu ņēma paša audzinātos juniorus un ap viņiem pulcēja pārējos. Par "Daugavu" un tās audzinātāju sāka runāt, ka viņi, lūk, tagad nosaka toni pirmajā līgā. Atzinības vārdi bija pelnīti, panākumi krājās, un 1985.

gadā rīdzinieki klauvēja pie augstākā līgas durvīm. Tika izcīnīta pirmā vieta, kas citā reizē nodrošinātu ceļazīmi uz augstāko ešelonu bez vārda runas. Bet te sezonas nogalē atgadījās pārsteigums – Maskavas funkcionāri nolēma, ka tas nevar būt tik vienkārši, jāmaina turnīra noteikumi un labākajām I līgas vienībām vēl papildu turnīrā jāsaņem ar sliktākajām no augstākās līgas. Tad īsti varēs redzēt, kas ir kas. Rīdzinieki futbolam apjūmtā stadionā nebija gatavojušies, un tālab arī nekas neiznāca. Bija vien jāapmierinās ar mazajām zelta medaļām un sporta meistara tituliem.

Nākamajā sezonā tika mēģināts vēlreiz kāpt stikla kalnā. Cīņas spara un meistarības netrūka, un otrā riņķa sākuma posmā rīdzinieki stabili atradās pirmajā vietā, apsteidzot tuvāko sekotāju par vienpadsmit punktiem. Sāncenši samierinājās ar likteni un tādu handikapu un iesaistījās cīņā par vairs tikai vienu ceļazīmi uz augstāko līgu, atvēlot “Daugavai” bezierunu uzvarētājas lauru. Nu un tad te pēkšņi radās noslēpumainais “baltais plankums”, kas nav atšifrēts līdz par šai dienai. Komandas pārsvars neizskaidrojamā kārtā sāka strauji dilt, treneris sasprindzinātā situācijā mierīgi devās ārzemju komandējumā, nenojaušot nekā nelāga... Jau labu laiku pirms turnīra finiša un izšķirošās pēdējās kārtas, kad tālajā Taškentā bija vajadzīga uzvara, līdzjutēju vidū klida baumas, ka, lūk, rīdzinieki nemaz negribot tikt augstākajā līgā, jo pirmajā maksājot lielākas naudas... Drūmās prognozes piepildījās, “Daugava” palika trešā, atstājot līdzjutējus ar mēmu jautājumu: kā tas varēja gadīties? Uz ko atbildi nesniedza arī citkārt runīgais un lietišķais treneris J. Skredelis. Viņš atspēlējās ar frāzi: “Mēs cīnījāmies par iekļūšanu augstākajā līgā.” Dzelzs loģika, kas nav atspēkojama un der visos gadījumos.

Turpmākās sezonas ir likumsakarīga lejupslide. Pretinieki “Daugavu” bija pamatīgi iepazinuši, spēlētāji jutās noguruši psiholoģiski un fiziski. Komanda pēc inerces vēl mēģināja kaut ko darīt, bet tā vairs nebija agrākā “Daugava”. Kad krīze kļuva nenovēršama un nebija vairs uz ko cerēt, treneris iesniedza atlūgumu. Savā vietā viņš ieteica Liepājas “Zvejnieka” vadītāju V. Žuku. Tāds lēmums izrādījās kļūda. V. Žukam nebija pirmās līgas darba pieredzes. Komandā sākās nesaskaņas, darbs negāja, un arī J. Skredeļa pēctecim nācās rakstīt atlūgumu. Par glābēju sezonas vidū tika aicināts pieredzējušais speciālists G. Gusarenko, bet nekas vairs glābjams nebija, un komanda izkrita no pirmās līgas.”

Šādi rezumējumi radušies trīs četrus gadus pēc satricinošajām un beigās satriecošajām “Daugavas” sezonām, tāpat labu laiku pēc pārdzīvojumu nogulsnešanās un emociju saplākšanas. Bet ko teica Latvijas sporta vadība un pats treneris uzreiz uz karstām pēdām? No J. Skredeļa intervijas V. Varlamovam (“Latvijas Zvejnieks”, 1986. gada 22. novembrī):

– Kur jūs redzat galveno iemeslu komandas tik bēdīgajam finišam?

– Nevis lai attaisnotos, bet gan uzziņai gribu atgādināt – sezonas sākumā vadība “Daugavai” izvirzīja uzdevumu iekļūt godalgoto vietu ieguvēju trijniekā. Taču paši futbolisti nolēma cīnīties par vietu augstākajā līgā. Mēs kaut kad vasarā ieguvām vienu divus punktus par maz. Kļūdiņāmies aprēķinos. Domājām, ka arī sāncenši finišā zaudēs punktus. Taču viņi tos guva sērijveidā (divas spēles

mājās, divas – viesos), astoņus no astoņiem. Bet, ja būtu iespējams, ierakstītu savā kontā pat deviņus, jo dažas komandas punktus ieguva ne tikai godīgā cīņā laukumā, bet arī ārpus tā. Un tomēr atkārtoju, ka notikušajā esam vainojami tikai mēs paši. Mēs uz to norādījām savā atklātajā vēstulē.

– Dzirdamas runas, ka futbolisti un treneri paši nav gribējuši uz augstāko līgu. Vēl vairāk, televīzijas komentētājs V. Pereturins skali par to paziņoja visai PSRS.

– Ko varu uz to atbildēt? Tikai to, ka “Daugava” vienmēr izcēlusies ar godīgu cīņu laukumā. Pie šī principa paliksim vienmēr. Ļoti gribējām sasniegt katram no mums, visiem līdzjutējiem ilgoto mērķi – iekarot tiesības spēlēt mūsu valsts futbola pirmajā ešelonā. Ja tiek risinātas runas par antifutbolu, tad tās adresējamas citiem, ne “Daugavai”.

– Sakiet, kā tas gadījies, ka atbildīgākajā momentā, izšķirošo spēļu laikā jūs devāties stažēties uz Spāniju?

– Jūnijā, kad biju Meksikā pasaules čempionātā, puīši bez manis ieguva septiņus punktus no astoņiem Pirms piekritu braukt uz Spāniju, apspriedos ar kolektīvu. Tas bija augustā, kad komandas stāvoklis bažas neradīja. Pieņēmu lēmumu tikai pēc tam, kad saņēmu savu palīgu un spēlētāju piekrišanu. Taču izrādījās, ka esmu palaidis garām četras ļoti svarīgas spēles. Uzskatu, ka PSRS Valsts fiziskās kultūras un sporta komiteja, protams, piedāvāja neveiksmīgus stažēšanās termiņus. Ja būtu iespējams pieņemt lēmumu vēlāk, pirms pašas izbraukšanas, es no brauciena atteiktos.

– Kādus uzdevumus “Daugava” sev izvirza nākamajā sezonā?

– Uzdevums paliek iepriekšējais – izcīnīt ceļazīmi uz augstāko līgu. Mēs esam apņēmušies sevi rehabilitēt komandas draugu un pirmām kārtām Latvijas zivju rūpniecības ražošanas apvienības darbinieku acīs.

Zivju ražotāji tolaik bija “Daugavas” finansētāji un futbolistu “darba kolektīvs”. Tas bija nopietni. Laikam ne mazāk nopietnā nolūkā presē tika publicēta atklāta vēstule, kurā treneri un futbolisti kā skolas puikas pēc brāzienu par divnieku, kaktā pastāvējuši, apsolās laboties un jau nākamajā gadā pārcelties uz augstāku klasi. Bet brāzienu nodeva Sporta komitejas kolēģija un futbola federācija kopīgajā sēdē. Lēmumā tika konstatēts, ka “notikušajā pirmām kārtām vainīgi ir treneri un paši futbolisti, kuri čempionāta finišā izvēlējās nepareizu taktisku un stratēģisku līniju”. Komandas vadītājiem J. Skredelim, D. Gusarenko un S. Androsavam izteikti rājienu. Stingro rājienu saņēma republikas Valsts FKSK vecākais treneris futbolā Z. Driķis.

Tas viss notika “neatejot no kases” – aizdomīgi operatīvi, ātri, taču jebkādas aizdomas izgaisināja “Daugavai” priekšastāvošais novembra brauciens uz Āfriku. Šī paša iemesla dēļ tikpat operatīvi presē parādījās jau minētā grēku nožēlas vēstule. Pēdējais teikums tajā bija šāds: “Apsolām, ka 1987. gada čempionātā darīsim visu, kas mūsu spēkos, lai mūsu republikas futbols būtu pārstāvēts valsts labāko kolektīvu vidū.”

Bet 1987. gadā “Daugava” aiz Odesas “Černomorec” un Maskavas “Lokomotīves” bija tikai trešā (atpaliekot no tām par 12, resp., 8 punktiem, toreiz par uzvaru bija tikai 2 punkti).

1988. gadā – 8. vieta, un J. Skredelis aizbrauca uz Irāku. Gada laikā

“Daugava” ar V. Žuku nobrauca no pirmās līgas (21. v.) uz otrās līgas Rietumu zonu kopā ar Ukrainas, Baltkrievijas, Krievijas un Armēnijas 21 komandu vidū (G. Gusarenko vadībā 2. vieta divus punktus aiz Černovcu “Bukovinas”).

Pēc žurnālistu un paša J. Skredeļa versijām par neiekļūšanu virslīgā interesanta varētu būt arī trešās puses – spēlētāja versija.

J. Miļevskis (intervija V. Karpuškinam “Sovetskij sport”): “Komandas izaugsme bija ātra. Jau pirmās līgas otrajā gadā organiski iekļāvās kolektīvā Skredeļa uzaicinātie visi četri futbolisti: Ševļakovs, Pačko, Afanasjevs, Kaņiščevs. Mēs gribējām spēlēt skaistu, inteligentu futbolu un tā bija mūsu spēle. Katrs gribējām sevi apstiprināt lielajā futbolā. Skredeļa nopelns ir tas, ka viņš netraucēja mums spēlēt, neierobežoja mūs dažādās shēmās.

– Kāpēc komanda, kas pirmajā līgā bija tikpat kā ārpus konkurences, virslīgā tomēr netika?

– Visupirms pēc Malofejeva receptes tika izgudrots pārejas turnīrs Maskavā zem jumta un decembrī. Bet nākamajā gadā notika kaut kas nesaprotams: “Gurija” piedāvāja mums apvienoties “cīņai pret ACSK”. Bet mēs bijām pārāk lepmi savā futbola bezgrēcībā. Kas no tā iznāca? Vispirms ACSK bezkaunīgā veidā žņaudza Dušanbes “Pamiru”, piedraudot puskomandu iesaukt karošanai Afganistānā. Pēc tam tiesneša V. Žuka bezkaunīgā tiesāšana Taškentā, nepiešķirot mūsu labā divus vienpadsmitmetriniekus un neieskaitot Starkova vērtus. Bet 1987. gadā “Daugava” palaida garām gan “Černomorec”, gan “Lokomotivi”... Mēs vienkārši morāli nogurām no daudzkārtējiem mēģinājumiem izrautes uz virslīgu.”

Vajadzēja pamatīgi atjaunot sastāvu, bet šis process allaž ir ļoti sāpīgs... Versijas ir versijas.

Tiesa, jau 1986.–1987. gada intervijās Skredelis arvien biežāk (pēc neveiksmēm) ieminējās par rezervju trūkumu, adresējot kritiku Latvijas treneriem. Protams, panākumu gados pieauga arī trenera kā cilvēka ambīcijas, jo no gadiem daudz un sistemātiski kritizētājiem futbola cilvēkiem, J. Skredelis tika stādīts par paraugu un “Daugava” – par pozitīvo piemēru. Durvis uz sporta vadības kabinetiem viņam valā, un viņš tajās gāja biežāk nekā futbola sabiedrībā – federācijā, pie treneriem kolēģiem utt. Tas, ka treneris tolaik sniedza paradoksu pilnus priekšlikumus (likvidēt (!) Latvijas čempionātu pieaugušajiem, aizvietojo to ar jauniešu turnīru) u.c., kā arī proponējot taktikas un komplektēšanas atklājumus (“Daugavai” pietiek ar diviem labiem vidējās līnijas spēlētājiem, vairāk nevajag utt.) vēlākajos gados mazināja viņa autoritāti, bet palielināja popularitāti ne jau tikai pozitīvā nozīmē.

Nevienam citam kā Skredelim pieder sakramentālie vārdi, kurus viņš, skapējot savā vietā tikai un vienīgi Žuku, teica federācijas un sporta komitejas darbinieku sanāksmē 1988. gada rudenī, kad trenera kandidātu starpā tika minēts arī Starkovs: “Jūs Starkovu pazīstat tikai kā futbolistu, bet es – desmit gadus kā cilvēku. Viņš nekad nebūs treneris.” Cik labi, ka dzīve visu un visus nolikusi savās vietās. Taču par jebkura trenera, arī Jāņa Skredeļa darbu un darbību liecina paliekošās vērtības: komandas rezultāti un spēle tautas atmiņā. Un tieši tās stāv pāri visam – gan ambīcijām, raksturam, atsevišķiem izteikumiem utt. Katra personība tādus var atļauties. Un Jānis Skredelis bija personība savā laikā un sava laika futbolā.

Pēc Skredeļa aiziešanas un Žuka izgāšanās 1989. gadā "Daugavas" futbola gultne strauji mainījās un ne jau uz labāko pusi.

Pēteris Karlsons šai sakarā rakstīja: "80. gadu beigās uzradās vēl viens potenciālais saimnieks – RAF, bet tas "Daugavas" vārdu gribēja aizliegt, noslēpt un iet pasaulē tikai ar savējo. Konjunktūras apsvērumus līdzjutējos radīja lielu sašutumu, un no tāda nodoma vajadzēja atteikties. Sponsors atstāja laukumu un pameta komandu likteņa ziņā. Labi, ka palīdzīgu roku sniedza firma "Pārdaugava", kurai nebija pretenziju pret komandas nosaukumu, jo abi partneri šķita radniecīgi vismaz no valodas viedokļa. Starp citu ārzemēs pret burtu kopu RAF ir krasi negatīva attieksme, jo tā asociējas ar kādu teroristu organizāciju.

Un tā par bijušās "Daugavas" un esošās "Pārdaugavas" saimnieku un finansētāju kļuva šīs firmas (un vienlaikus arī Latvijas Futbola federācijas) prezidents Vladimirs Ļeskovs. Futbola un hokeja māku iepazinis un apguvis "Lokomotivē" pie Auziņa, viņš lieliski zināja sportistu vēlmes, varēšanu un psiholoģiju. Gribēdams palīdzēt arī slavenajiem veterāniem – bezdarbniekiem, viņš ar lielu vērienu organizēja zēnu trenēšanu skolās, par treneriem uzaicinot G. Smirnovu, G. Ulmani u.c. veterānus. Taču vienlaikus V. Ļeskovs uzturēja arī hokeja meistarkomandu, kas bija palikusi bez līdzekļiem. Hokeja lielvīri viņu apvārdoja, iestāstot, ka ar futbolu būs tikai zaudējumi, bet ar hokeju (hokejistiem) varēs pelnīt lielu naudu. Abu sporta spēļu dalībnieki bija greizsirdīgi cits uz citu, taču ne jau līdzekļu nesadalīšanas dēļ.

"Pārdaugavas" ekonomiskais krahs kā futbolu, tā hokeju atstāja bez V. Ļeskova atbalsta, bet negatīvā aura saistībā ar "Pārdaugavas" un V. Ļeskova vārdu nevar nolīdzināt ar zemi viņa palīdzību sportam Latvijai tik smagajā politisko un ekonomisko pārmaiņu laikā. Citās valstīs to sauktu par sponsorēšanu vai mecenātismu."

RAF

PSRS čempionātā otrās līgas sacensībās nekādu rožaino cerību uz lieliem panākumiem ne speciālistiem, ne arī līdzjutējiem nebija. Gaidīt no junioriem, kuri republikas meistarsacīkstēs spēja ierindoties tikai sestajā vietā, strauju meistarības līmeņa paaugstināšanos, protams, nevarēja. Bija sarežģīti arī uzreiz adaptēties pieredzējušo futbolistu vidū. Tomēr vidēja mazs cerību stariņš, ka varēs noturēties otrajā līgā. Taču rafieši uz viņiem liktās cerības neattaisnoja un 18 komandu konkurencē palika pēdējā vietā. Labi vēl, ka, pateicoties V. Bosertam, kas kļuva par PSRS Futbola federācijas prezidija locekli, RAF komandu atstāja otrajā līgā. Komandu papildināja pieredzes bagātie spēlētāji A. Hščanovičs, A. Zakrevskis un J. Bērziņš. Taču drīz vien izrādījās, ka šie vīri it kā neieklaujas komandas spēles zīmējumā, ko saviem audzēkņiem piedāvāja treneris V. Riba. Futbolisti neatrada kopēju valodu ar audzinātāju un aizgāja. Rafieši startēja neveiksmīgi.

Kad treneris saprata, ka krasi uzlabot komanda sniegumu tomēr neizdosies, vienīgā vēlēšanās bija apdzīt Liepājas "Zvejnieku". Tas izdevās, un rafieši 22 komandu konkurencē ierindojās 18. vietā. Bet vai tas viņiem izdots,

ja komandā nebūtu uzaicināto Maskavas spartakiešu Sočnova, Šikunova, Kosolapova, kā arī Ukrainas futbola pārstāvja Poliščuka? Diez vai... V. Riba uzskatīja šo rezultātu par panākumu un apvainojās, kad republikas futbola federācijas prezidijs jelgavnieku sniegumu atzina par neapmierinošu.

1990. gada sezonu atšķirībā no diviem iepriekšējiem gadiem rafieši sāka veiksmīgi. Taču tad sekoja četri zaudējumi pēc kārtas, un pēc atgriešanās no izbraukuma tika rīkota sapulce, lai izlemtu, ko darīt tālāk. Futbola kluba vadītāji, kā arī futbolisti runāja, ka, lai uzlabotu sniegumu, kaut kas ir radikāli jāmaina. Trīspadsmit komandas dalībnieki balsoja par galvenā trenera maiņu, trīs vēlējās, lai viss paliek pa vecam, un divi no balsošanas atturējās. Galvenā trenera postenim izvirzīja divas kandidatūras – V. Žuku un V. Nesterenko. Ar lielu balsu vairākumu par RAF komandas vadītāju ievēlēja Viktoru Nesterenko. Viņš, strādājot ar otro komandu, divas reizes izcīnīja republikas čempiona nosaukumu un uzvarēja arī kausa izcīņā.

Latvijas čempionātos RAF futbolisti 1988. un 1989. gadā ieņēma pirmo vietu, 1992. gadā – otro, 1993. gadā – trešo un 1994. gadā otro vietu. RAF komanda ir Latvijas kausa ieguvēja 1988. un 1993. gadā. Savas mājas spēles Latvijas čempionātā rafieši aizvadīja Jelgavas vai Ozolnieku stadionā.

Ilmārs Liepiņš (Ila)

“Daugavā” no 1969. līdz 1979. gadam.

Futbols Liepiņiem ir gēnos. Ilmārs ir Ēvalda dēls, bet tēvs – tas pats slaidais Liepiņš, VEF–“Daugavas” 1946.–1948. gada komandas centra uzbrucējs, kas prata gūt vārtus ne tikai ar kāju, bet labāk ar galvu. Ilmāra brālis Juris, LVFKI čempionvienības “Enerģija” enerģiskais futbolists, pēc tam un vēl tagad populārās 49. vidusskolas populārais direktors. Māte – pastāvīga, stabila futbola skatītāja savu dēlu visu līgu un līmeņu spēlēs.

Ilmārs – Juglas puika no Tīrzas ielas rajona (Laizāns, Sidorenko, Liepiņš, kas bija pats jaunākais un mazākais) iestājās 1. bērnu sporta skolā pie trenera Z. Upnera. Vēlāk, skolēnu vecumā, šīs sporta skolas audzēkņi kļuva par Rīgas futbola skolas kolektīva locekļiem. Pēc RFS absolvēšanas Ilmārs trenējās “Elektronā”, taču neko daudz tālāk par rezervistu soliņu netika.

Pienāca dienesta laiks, Ilmārs spēlēja divīzijas izlasē. Demobilizējies atkal atgriezās “Elektronā”, taču šoreiz uz rezervistu sola sēdēja citi. Ilmārs bija sīkstis, ātrs un izturīgs. Viņu ievēroja ne tikai baltā matu cekula dēļ vien. Jau sezonas vidū “Daugavas” meistarvienības treneris uzaicināja Ilmāru uz meistarū treniņa nodarbībām. Viņš nebija to domājis, taču – nav ko slēpt – klusībā tika lolota cerība iekļūt meistaros. Toreiz “Daugavas” kolektīvā netrūka populāru futbola meistarū, kas bija spēlējuši pat augstākajā līgā (Smirnovs, Ilmanis). Šo uzaicinājumu viņš, pavisam jauns futbolists būdams, varēja uzskatīt par lielu godu.

1969. gada sezonā Ilmārs Liepiņš aizvadīja 18 spēles, bet 1970. gadā, kad “Daugava” bija pirmajā līgā, viņš ar savu spēli un biedriskumu ieguva pelnītu autoritāti. 1972. gada sezona sakarā ar komandas dramatisko neatgriešanos pirmajā līgā uzskatāma par neveiksmīgu arī komandas kapteinim, bet nākamā, 1973. gada sezona pieskaitāma pie nelaimīgajām. Cik reižu Ilmārs savu koman-

du tikai pavadīja, kad tā devās kārtējā izbraukumā, un cik reizu sēdēja uz rezervistu sola tikai tāpēc, ka to darīt lika savainojums.

Ziemā kādā no futbola federācijas sēdēm komandas priekšnieks Andrejs Kauss, runājot par Ilmāru Liepiņu, nosauca viņu par komandas kapteini. "Vai tad kapteiņa vēlēšanas jau notikušas?" – kāds ievaicājās. "Ilmārs bija mūsu komandas kapteinis, un nav nekāda iemesla šaubīties, ka kolektīvs viņu ievēlēs atkal," atbildēja komandas priekšnieks. Tas reizē ir arī vislabākais Ilmāra Liepiņa raksturojums.

Jau aktīva futbolista laikā varēja nojaust, ka Ilmārs būs treneris. Bagāta pieredze: 10 gados 360 spēles (pussargs ar 74 vārtu guvumu), augstākā izglītība – LVFKI absolvents.

Ilmārs: "Spēlēt 10 gadus ir viena, bet strādāt par treneri – pavisam cita lieta. Un tāpēc jāskatās ar pašiem mazākajiem." Viņš ir RFS treneris.

Jānis Dreimanis

"Daugavā" no 1972. līdz 1977. gadam.

Ar futbolu iepazinās 10 gadu vecumā "Darba rezervēs" pie trenera I. Solomonova, kad turpat strādāja arī slavenais Jēgers. Pirmā komanda – "Energija" pie "Latvijas gruzīna" E. Tantibas, tad divi gadi ASK un vēl divi "Zvejniekā".

Izgājis šādu skolu, iekrita acīs meistarvienības treneriem un gadu pirms S. Koršunova ierašanās iekļuva viņa nākamajā komandā. Ar to saistās Jāņa labākās spēles, īpaši 1974. gadā otrās līgas komandu pārejas turnīra pusfināls Rīgā un finālturnīrs Čimkentā.

Jānis bija spēcīga sitiena īpašnieks, kas lieti noderēja gan aizsardzībā, gan arī vārtu gūšanā no tālākas distances. Viņš bija stiprs un labi spēlēja ar galvu, taču nepietika ātruma.

Pēc meistariem – "Elektronā" ("Alfā") kopā ar G. Kungu, pēc viņa piecus gadus "Alfas" vecākais treneris. Divus gadus V. Ļeskova "Pārdaugavā" par zēnu treneri un tikpat ar I. Liepiņu "Gemma" komandā.

Licencēts LFF treneris izstrādājies vai ar visa vecuma Latvijas jauniešu izlasēm no U-16 līdz olimpiskajai (U-21). Lielākais prieks – četras uzvaras J. Giļa izlases periodā. Arī pašreiz ir "Skonto" jaunatnes futbola centra un U-16 izlases treneris. Futbolā bieži redzams ar tēvu, sievu un dēlu.

Sergejs Šavlo

"Daugavā" 1973.–1974. un 1976. gadā. 64 spēlēs 10 vārti.

Pirms tam, mācoties LVFKI, spēlēja "Elektronā" G. Kunga vadībā. Ļoti centīgs, uzcītīgs treniņos, priekšzīmīgs sadzīvē. Apprecējās Rīgā ar rēzeknieti.

Spēlēja Smolenskas "Iskrā" (dienesta laikā), Maskavas "Spartakā" (1977.–1985. g.), Maskavas "Torpedo" (1986.–1989. g.), "Eintracht Faworiten" (Vīne, 1989.–1993. g.), no 1994. gada "Laksenburg" spēlētājs treneris, pēc tam "Rapid" jauniešu treneris, pastāvīgi dzīvo Vīnē, jauniešu klubā spēlē viņa dēls.

PSRS čempionātā 268 spēlēs 46 vārti, PSRS čempions (1979. g.),

četrkārtējs sudraba medaļas ieguvējs, PSRS kausa ieguvējs (1986. g.). PSRS 33 labāko skaitā 6 reizes. PSRS izlasē 24 spēles, olimpiskās bronzas medaļas ieguvējs (1980. g.). Viņš bija izcils precīzu piespēļu (īsu un garu) tehnikas meistars, laukumā veica liela apjoma darbu, mobils, izturīgs. Draudzējas ar Miļevska ģimeni, bija klāt Latvijas izlases visās spēlēs Austrijā.

Izglītots, inteligents, vienkāršs cilvēks, kas iemantojis cieņu un autoritāti Austrijas futbola speciālistu un cienītāju aprindās.

Ronalds Žagars (Ronis)

“Daugavā” no 1969. līdz 1977. gadam.

Dzimis un audzis Ventspilī, puisis kā ozols, varētu būt atlētu atlēts: augums, spēks, atsperīgums. Milzīga uzcītība treniņos, taču “tikai” 64 spēles pamatsastāvā. Viņa izcilās dotības netika nedz attīstītas, nedz realizētas.

1969. gadā viņu uzaicināja no Liepājas. Taču priekšā bija Gavrilovs, uzaicināts no Ļeņingradas, un Ronis varēja trenēties kā un cik viņš grib, bija un palika tikai otrais. Gavrilovs 36 spēles, Žagars – 6... Gavrilovs aizbrauca, bet atbrauca Luņģis un vēl arī izbijusi slavenība no Maskavas Razinskis. 1970. gadā: Luņģim 30 spēles, Razinskim 8, Ronim atkal 6.

Pēc otrā uzaicinājuma Ronim nācās konkurēt jau ar pašmāju zvaigzni Laimoni Laizānu. 1974. gadā Ronis turēja līdz: 23 spēles “pamatā”, “Laimišam” – 25, turpmākajos trijos gados atkal nācās samierināties par otro, jo 1977. gadā sākās Aleksandra Kulakova laiks.

Mihails Smorodins

“Daugavā” no 1977. līdz 1980. gadam.

Dzimis un audzis Saldū, futbolu sāka spēlēt Brocēnos. Kājbuma tur vienmēr bijusi cieņā, arī vietas, kur izskrieties, netrūkst. Futbols – no rīta līdz vakaram, visistākā agrā specializācija – bez lielas gudrošanas un spriešanas.

Arī tālākās Mihaila gaitas kā no grāmatas – zēnu vienība, jauniešu, tad Brocēnu cementa un šifera kombināta komanda un spēles republikas meistarstacīkstēs, tad armijas komanda. Bet tad izaugsme apstājās.

Meistarkomandā Mihails nespēlēja. “Zvejnieks” gan aicināja, bet uz Liepāju doties nevēlējās Smorodinu ģimene. “Daugavai” jaunais futbolists ilgi nebija vajadzīgs – it kā par lēnu, it kā smagnējs... Bet republikas meistarstacīkstēs Brocēnu “Starta” uzbrucējs trīs gadus pēc kārtas bija rezultatīvākais spēlētājs. Un tikai tad – 26 gadu vecumā – Smorodinu uzaicināja “Daugava”.

– Treneris Ulbergs lāva man iedzīvoties meistaros palēnām, bez liekas forsēšanas. Pirmo reizi kā pilntiesīgs komandas dalībnieks jutos pirmssezonas pārbaudes spēlē ar Vitebskas “Dvinu”, kad man izdevās gūt trīs vārtus.

Tālāk gāja jau vieglāk – Mihails ātri izvirzījās “Daugavas” labāko futbolistu vidū. Savā pirmajā sezonā viņš pretinieku vārtsargu pārspēja 17 reizes, otrajā – 23 reizes. Kā tas izdevās?

– To grūti izstāstīt – vieglāk dažreiz izdarīt. Man liekas, ka liela nozīme ir nojautai, ka bumba lidos tieši tur un nekur citur. Ja šīs sajūtas nav, tad ar tehniku vien par maz. Nepateikšu neko jaunu, bet futbols nebūt nav “kājbuma”

vien – jādombā un jāspēlē arī ar galvu. Protams, bez ātruma, spēka, labas tehnikas un spēcīga sitienu futbolā neiztikt. Nu, un savu laimes zvaigzni arī vajag... Futbols liekas samērā vienkārša spēle. Kurš no mums to nav savā laikā spēlējis? Galvenais ir darbības ātrums. Vienkāršus elementus izdarīt ātrā tempā – tas jau ir meistarības kritērijs.

Mihails Smorodins – četrās sezonās vairāk nekā 100 vārtu!

Par saviem trūkumiem.

– Mans augums gan nav izcili garš, bet gribētu labāk spēlēt ar galvu. Piemēram, Millers, būdams augumā man līdzīgs, savus skaistākos vārtus parasti guva ar galvu. Tā pati nojauta – kad lēkt, cik augstu, kurā vietā...

– Vai spēlējat skatītājiem?

– Apzināti laikam ne – kaut gan ir prieks, ja izdodas, teiksim, kritienā atmuguriski iesist vārtus. Paši vien vainīgi, taču žēl, ka pašreiz tik maz skatītāju – pie pilnām tribīnēm spēlēt ir pavisam cita sajūta. Tā bija Voronežā mačā ar "Fakel" – tribīnēs 36 tūkstoši skatītāju. Tiesa, visi pret mums, bet tomēr īsta futbola elpa. Pats arī gribu spēlēt ilgi, taču jaunažiem vajadzētu būt drošākiem – censties iekļūt meistaros.

"Daugavas" labā Mihails Smorodins šāva vārtos šādi:

1977. g. – 17,

1978. g. – 23,

1979. g. – 43 (!),

1980. g. – 18.

Pēc tam viņš spēlēja Voronežā pirmajā ligā. Atgriezies Rīgā, tiesāja Latvijas čempionātā, bija 10 labāko tiesnešu skaitā.

Vladimirs Beškarevs (Betja)

“Daugavā” no 1970. līdz 1974. gadam. 146 spēles, vieni vārti.

Latvijas futbola audzēknis, debitēja S. Holodkova viengades laikā (29 spēles), divās nākamajās sezonās stabils pamatsastāva “vecis” – malējais aizsargs. Tehnisks un prātīgs, taču divcīņās dažkārt mazliet par maigu. Divas sezonas pie S. Koršunova (24 un 10 spēles). Sportista mūžu pagarināja, spēlējot Latvijas čempionātā.

Sārts, smaidīgs atturībnieks, taču vai katrā pilsētā viņam netrūka, kam piezvanīt, vai arī zvanītājas atrada viņu. “Daugavas” laikos galvenais viesnīcu telefonu noslogotājs.

Profesionāls treneris. Bija Jāņa Giļa palīgs Latvijas valstsvienībā. Pēc tam un pēdējā laikā trenē zēnus un jauniešus.

Vladimirs Nesterenko (Nesters)

“Daugavā” no 1973. līdz 1977. gadam. 88 spēles, 18 vārti.

Sergeja Šavlo novadnieks – nikopolietis. Tieši Nesters bija tas, kas uzaicināja Sergeju studēt un spēlēt Rīgā, jo pats jau mācījās LVFKI un spēlēja “Elektronā”. Nesters bija agresīvs, ar neizsīkstošu enerģiju, azartisks, spēlēja kā vidējā līnijā, tā pirmajā. Labākās sezonas – četras un visas S. Koršunova laikā, kad “Daugava” izrāvās no otrā ligas, pabija pirmajā un atkrita atpakaļ.

Futbolā – grūti labojams optimists. Tic vietējiem futbolistiem, bet neat-sakās arī no labiem leģionāriem. Pēc LVFKI beigšanas trenēja RAF, kas piedalījās PSRS meistarsacīkstēs, dažus Latvijas klubus, arī Ukrainas (Ivanofrankovskas), vēlāk “Dinaburg”, pēc tam FK “Rīga” kopā ar J. Skredeli un G. Gusarenko.

Aleksandrs Kokarevs (Koka)

“Daugavā” no 1974. līdz 1981. gadam. 163 spēles, divi vārti.

Malējais aizsargs ar plašu darbības diapazonu. Arī S. Koršunova “Daugavas” spēlētājs (1974.–1976. g., 45 spēles), bet nākamajos trijos gados vēl vairāk – 106, taču J. Skredela otrajā sezonā Kokarevs finišēja, jo aizsardzībā bija liela konkurence – J. Ševļakovs, D. Deglis. S. Semjonovs, J. Nikošins, A. Berzins, S. Jemeljanovs.

Futbola vēsturē Kokarevs ieņem paliekošu vietu vēl arī ar to, ka bija Latvijas kausa ieguvēja RAF treneris. Tā sanāca, ka 1996. gadā rafieši palika bez trenera, bet aizcīnījās līdz pat finālam. Pirms izšķirošajām spēlēm A. Kokarevam tika piedāvāts vadīt rafiešus no trenera “pults”. Viņš neatteicās, un pagarinājumā RAF pieveica “Skonto” ar 2:1...

Viņš strādājis gan veikalā, gan citādā biznesā, taču futbola iedarbība bija stiprāka, un Kokarevs ir atgriezies trenera darbā. Viņš ir kārtīgs, prasīgs pret sevi, korekts attiecībā ar kolēģiem, varbūt pietrūkst tās uzstājības, kuras dažiem kolēģiem ir pārāk daudz.

Anatolijs Kondratenko

“Daugavā” no 1971. līdz 1976. gadam 156 spēles, 74 vārti.

Dienēja un spēlēja karaspēka daļā, kuras teritorijā (Slokas ielā) bija futbola laukums, un komanda, kas piedalījās republikas čempionātā, saucās “Pilots”. Pēc dienesta viņš palika Rīgā un PSRS otrajā līgā, kurā atradās “Daugava”, deva “koncertu”: 29 spēlēs, 27 vārti (1973. g. – S. Koršunova pirmajā sezonā). Nākamajā – 22 vārti.

Anatolijs bija ātrs un veikls, prasmīgi provocēja sedzējus uz pārkāpumu, bieži nopelnīja 11 m sitienu. Labi orientējās soda laukuma tuvumā un vēl labāk tā robežās.

Pēc rakstura visai “spurains”, konfliktēja arī ar treneriem. Pirmajā līgā (1976. g.) piedalījās tikai 10 spēlēs (vieni vārti). Spēlēja arī Liepājā un Latvijas čempionātā. Pārcieta smagu galvas (acs) traumu, kas atstāja sekas.

Pēc aktīvajām gaitām mēģināja gan par treneri, gan komandas priekšnieku, taču tā lieta negāja. Strādā veikalā.

Aleksandrs Starkovs (kam Saša, kam Petrovičs)

Krievijas nedēļas izdevums “Futbol” laidis klajā trīs apjomīgus žurnālus ar nosaukumu “Kas ir kas pasaules futbolā” un vienā no tiem par Aleksandru rakstījis sekojošais: “Dzimis 1955. gada 26. jūlijā. Uzbrucējs, sporta meistars. Spēlēja “Daugavā” no 1975. līdz 1989. gadam Maskavas “Dinamo” dublieros 1977.–1978. gadā. PSRS pirmās līgas čempionātos 301 spēle, 110 vārti, līgas labāko snaiperu desmitniekā. Pirmās līgas čempions (1985), trešās vietas pirmajā līgā 1986. un 1987. gadā. Beidzis Maskavas augstāko treneru skolu, no 1992. gada treneris, Latvijas čempionvienības “Skonto” treneris.

Ko te vēl piebilst? Vai to, ka viņš ir beidzis vēl divas augstskolas – RPI celtniecības fakultāti un LVFKI? Ka dzīvesbiedre Taņa ir RPI tās pašas fakultātes absolvente? Ka meita mācās un strādā Anglijā, bet dēls iet skolā Rīgā

*Divi snaiperi futbolā, divi draugi dzīvē, divas personības
Latvijas futbolā – Jevgenijs Miļevskis un Aleksandrs Starkovs*

un padod bumbas lielā futbola mačos "Daugavas" stadionā un spēlē "Skonto" zēnos? Ka Aleksandrs Starkovs ir Latvijas valstsvienības trenera palīgs? Vai ka pēc Jāņa Giļa Aleksandrs bija viens no galvenajiem kandidātiem uz Latvijas valstsvienības vadītāja amatu?

Aleksandrs nav ridzinieks. Viņš beidza vidusskolu Madonā un Rīgā ieradās 1972. gadā, lai turpinātu izglītību. Bet madonietis (skolotājs un treneris) Bronislavs Lipšāns jau bija parādījis ceļu uz futbolu, iesaistot Madonas zēnus organizētā futbolā.

1969. gadā Lipšāna vadībā "Ādas bumbas" republikas turnīra finālā vecākajā grupā uzvarēja Madonas "Olimpija". Sīks, izstīdžējis rudmatains puiselis tika atzīts par turnīra labāko uzbrucēju. Tajā pašā turnīrā jaunākajā grupā uzvarēja Rīgas komanda, kurā spēlēja tāds pats sīkais – Genadijs Šitiks. ("Daugavas-81" rezultatīvāko spēlētāju sarakstā var lasīt: 1. G. Šitiks – 20 vārti; 2. A. Starkovs – 1).

Līdz 17 gadu vecumam viņu regulāri aicināja uz jaunatnes izlases kandidātu koptreniņiem Rīgā, taču komandās viņš tā arī neiekļuva. Tā izlēma treneri – L. Veinbergs un K. Maisītājs. Bet Aleksandrs mācījās un spēlēja sava prieka pēc.

Rīgā uz treniņiem viņu aizveda vecākais brālis Genadijs, kas jau studēja RPI. Bet treneris Aleksandrs Kodišs Starkovu junioru tūdaļ iedalīja... RPI otrajā komandā. Studentu vienībā viņš spēlēja līdz pat tam brīdim, kad "Daugavas" toreizējais treneris Sergejs Koršunovs Starkovu uzaicināja meistaros. Tas notika 1975. gada beigās – pirms mūsu pirmās komandas kārtējā mēģinājuma atgriezties pirmajā līgā. Mēģinājums bija veiksmīgs, taču jau nākamajā rudenī "Daugava" kopā ar visu Starkovu un Koršunovu no šīs līgas atkal izkrita.

Aleksandrs divus gadus ar lielu uzcītību, interesi un gandarījumu trenējās un spēlēja Vadima Ulberga vadībā. Vilinošs uzaicinājums uz Maskavas "Dinamo" (vidējā līnijā Maksimenkova vietā, jo darba zirgs bija nodzīts). Aleksandrs spēlēja tehniski smalku, taktiski gudru, viltīgu futbolu. Bet Maskavas "Dinamo" mašīna prasīja stiprus masīvus zobratu, kas varētu salauzt pretiniekus ar spēku un apgriezieniem.

Kāpēc viņš nepalika Maskavas "Dinamo"? "Komanda toreiz bija ļoti stipra, taču es nevarēju iedzīvoties milzīgajā pilsētā, mani tur nevilka un nekas nesaistīja. Laikam tas bija galvenais," atceras Aleksandrs. Bez tam dinamieši kultivēja individuālu spēka futbolu, bet es cienīju un spēlēju citu futbolu.

Kura no visām daudzajām spēlēm (301 "Daugavā" un nez cik vēl citās komandās un sacensībās) Aleksandram bijusi vislabākā, vissvarīgākā, vispilgtākā?

"PSRS kausa izcīņas atbildes spēle Rīgā 1987. gadā. 1:2 pret Maskavas "Spartaku", man izdevās pārspēt vārtsargu Dasajevu. Liekas, bija 15 000 skatītāju. "Spartaks" bija PSRS čempions un tajā gadā sākās spartakiešu fanu "kustība" komandai pa pēdām visās pilsētās."

Aleksandrs ir intelektuālis spēlē un dzīvē. Vidēja auguma, smalkiem, bet asiem sejas vaibstiem, ērgļa profilu, rudu matu čemuru un smalkiem kauliem, kas vai ik mačā tika pamatīgi dauzīti. Viņam bija teicama kustību koordinācija, teicama bumbas vadišanas tehnika. Futbola skaistumu viņš redz uzbrukuma

spēlē, šī uzbrukuma konstruēšanā. Aleksandrs laukumā bija korekts, taču diezgan viegli aizkaitināms, kad no muguras viņam sistemātiski mina uz papēžiem vai bez kādām ceremonijām dzina zemē.

Starkova trenera gaitas sākās pie Jāņa Skredeļa "Pārdaugavā", tad "Daugava-Kompar" un no 1993. gada – "Skonto". Jaunais treneris savas teorētiskās zināšanas un spēlētāja lielo pieredzi ir bagātinājis ar praktisko stažēšanos visdažādākajos Eiropas klubos. Jau Maskavas mācību laikā – Varšavas "Legia", kurā spēlēja Kaņiščevs, turpat Maskavā – ACSK, ko trenēja Sadirins, tad slavenajā "Barcelona", kur redzēja treniņus un vērtīgas atziņas ieguva no sarunām ar Van Gālu un vēl arī Anglijas "Watford" un "Southampton" klubā, kurā spēlēja Marians Pahars.

Ko tas viss deva trenerim Starkovam?

– "Skonto" un izlasē man nākas strādāt ar noteiktas klases futbolistiem, kuru mērķis ir spēlēt visaugstākajā līmenī. Tāpēc trenera pamatā jābūt vispusīgi izglītibai. Nu ko es varētu mācīt vai iemācīt Paharam, ja es nezinātu treniņa procesu, darba organizāciju utt.? Ar spēlētāja pieredzi vien ir daudz par maz. Un vēl: trenerim ir jāmīl savi futbolisti un jāzina viņu problēmas, kā viņš dzīvo, ko domā utt. Ja treneri tas neinteresē, talantīgs spēlētājs var apstāties neattīstījies un neprogresējis. Izšķirošais un svarīgākais ir trenera personības līmenis.

Jevgeņijs Miļevskis (Miļa)

"Daugavā" no 1981. līdz 1988. gadam. Vairāk nekā 300 spēļu, 111 vārti, PSRS pirmajā līgā – 102.

RFS trenera K. Maisitāja audzēknis, spēlētājs "Progresā" pie J. Skredeļa, RPI studentu komandā, beidzis RPI Automātikas un skaitļošanas tehnikas fakultāti. Viens no Latvijas pēckara perioda talantīgākajiem, eruditākajiem un elegantākajiem futbolistiem. Taktiski gudrs, ar ļoti lielu darbības apjomu, uzbrukumā prata paredzēt pāris gājienus uz priekšu, lieliski sadarbojās ar partneriem, J. Skredeļa labākajā sezonā 1985. gadā guva 24 vārtus, ar Starkovu kopā – 49 (no komandas 78).

Miļevskim piemita prasme izcelties tieši svarīgāko spēļu svarīgākajos momentos. Jau savas debijas sezonā, kad viņš guva tikai 8 vārtus, vieni no tiem bija otrās līgas finālturnīrā Ferganā ("Daugava" uzvarēja ar 1:0). 1985. gadā Maskavā ar ACSK (2:2), 1986. gadā, kad "Daugava" tika līdz ceturtdaļfinālam, PSRS kausa izcīņas spēlēs bija piecu vārtu autors, Maskavā – ar "Dinamo" 1:3 (Miļevskis – 1), ar "Žalgiri" – 2:1 (Miļevskis – 2).

Tieši izbraukumu grūtajās spēlēs Miļa mācēja sevi parādīt vislabāk.

Jau pēc "Pārceltnes" turnīra (Miļevskis iekļuva simboliskajā izlasē) viņu aicināja vairākas virslīgas komandas (Kijevas un Maskavas "Dinamo", ACSK), bet viņš izvēlējās slaveno Maskavas "Spartaku". Pirmā spēle Lužņikos ar Odesas "Černomorec". Pēc tam vēl 16 spēles pamatsastāvā, taču uz Eirokausu spēlēm viņu neņēma, pat dokumentus nekārtoja. Miļevskis atgriezās Rīgā, spēlēja, bet 1988. gadā nolēma emigrēt uz ASV. Kā daudzas ebreju ģimenes, arī Miļevski vispirms nokļuva Vīnē, pēc tam Romā, kur viņu sazvanīja Vīnes "Austria" kluba advokāts. Divus gadus viņš spēlēja šajā Vīnes komandā un iekļuva pat Austrijas

valstsvienības 40 kandidātu skaitā 1990. gada pasaules čempionātam (Austrijas pilsonību Miļa ieguva piecu mēnešu laikā).

Traumas dēļ meistarība pazeminājās, un pēc diviem gadiem viņš pārgāja uz "Sent-Polten".

Regulāri uzturēja kontaktus ar Latvijas futbolistiem, treneriem, federācijas vadību. Šīs sadarbības rezultātā ieguva dubulto – arī Latvijas pilsonību un tālab iespēja piedalīties atjaunotās neatkarības laika valstsvienības trijās oficiālajās spēlēs. Rīgā viņš guva vienīgos vārtus pret Portugāli (1:3).

Dzīvo un strādā (biznesā) Austrijā, Vīnē. Darba lietās regulāri apmeklē Rīgu, tiekas ar senajiem futbola draugiem. Sieva – profesionāla gide, prot vairākas valodas, ģimenē aug meita.

Aleksandrs Kulakovs

"Daugavā" no 1977. līdz 1989. gadam, 330 spēles. 1992. gadā Baltijas valstu turnīrā (Latvija–Lietuva) viena spēle Latvijas valstsvienībā.

Sportiskas ilggadības, neatlaidības un centības paraugs. Beidzis LVFKI, vārtsargu treneris un konsultants, Latvijas valstsvienības un jaunatnes izlašu treneris.

Viss, ko Aleksandrs sasniedzis, panākts ar fanātisku mērķtiecību, jo daba nav viņam dāvājusi ideāla vārtsarga dotumus: ne sevišķi slaidu augumu, ne garas rokas, ne augstlēcēja atsperīgumu. Ar gadiem viņš sevi izkopa vārtsarga spēles galveno īpašību – stabilitāti, allaž esot labā sportiskā formā.

Iesākums bija Maskavas apgabala Luhovicu pilsētiņā, kur jau 15 gadu jaunumā Saša sargāja vietēja "Spartaka" vārtus. No KPFSR izlases ("Jaunības" kausā) pats Beskovs viņu aicināja uz Maskavas "Dinamo" dublieriem un pēc gada – 1974. gadā viņš tika ieteikts Rīgas treneriem.

Divi gadi VEF sastāvā (Latvijas čempions), bet tikai pēc vēl trim gadiem viņš debitēja "Daugavā", jo jākonkurē bija ar Laizānu un Žagaru. Interesanti, ka arī citi viņa dublieri vai konkurenti visi bija talantīgi puīši – Viktors Družņins, Raitis Gultnieks, Raimonds Laizāns, Igors Belovs, bet no 1987. gada nu jau slavenais Olegs Karavajevs, kas Sašu nomainīja "Daugavā" (un vēlāk arī valstsvienībā).

Pirms "Daugavas" Saša sevi pārbaudīja J. Skredeļa junioru izlasē un varbūt tāpēc debijas sezonā (1977. g.) aizvadīja 32 spēles. Vairākās sezonās Kulakovs spēlēja praktiski bez maiņa un atpūtas. 1981.–1982., 1984.–1985. un 1986. gadā – 35 spēles. Tas prasīja un arī paņēma savu – spēkus, nervus. Droši vien, ka jau tad Saša saprata, ka futbola laukumā paliks arī pēc aktīvo gaitu beigām. Kā treneris.

Aleksandrs par vārtsargiem: "Labam vārtsargam jābūt apveltītam ar aukstasinību, asu reakciju, vīrišķību, vispār ar stipru nervu sistēmu, lai pretinieks nemanītu tavu uztraukumu, bet aizsargi justu aiz muguras drošu roku un vēsu prātu. Bet vispār jau domāju, ka ideālu vārtsargu pasaulē nav. Pat pašiem labākajiem piemīt trūkumi un ir vājas vietas. Viens labi darbojas uz līnijas, cits ir sevišķi spēcīgs izgājienos no vārtiem, vēl citu ir grūti apspēlēt, izejot vienam pret vienu. No iepriekšējās paaudzes vārtsargiem par labāko uzskatu Ļevu Jašinu, varbūt tāpēc, ka viņu gadījās visbiežāk redzēt. Līdzīgu viņam pagaidām nav. Tiesa, pēdējos pasaules čempionātos bija daudz labu vārtu vīru. Vai tad īsts

*Genadijs Šitiks un Jānis Skredelis
futbola vērotāju lomās*

brucējiem. Bet, jo tālāk no pretinieka vārtiem, jo tā ir retāka. Ir jau arī izņēmumi, taču vidējās līnijas spēlētāji ar lielu darbības apjomu reti kad ir apveltīti ar šo reto dabas dāvanu.

Viens no tādiem reti futbolistiem "Daugavas" labākajās sezonās bija Genadijs Šitiks. Skredela slavas laikos viņš bija ne tikai viens no laukuma vidus karaļiem visā PSRS pirmajā līgā. Viņu ievēroja visu pretinieku komandu treneri, lauzot galvas Genas neutralizēšanai, viņu ievēroja žurnālisti, skatītāji un pats PSRS olimpiskās izlases treneris A. Biševcs par Šitiku interesējās tik nopietni, ka 1986. gadā atsūtīja oficiālu izsaukumu Genadijam ierasties uz izlases kandidātu koptreniņiem. Taču Jānis Skredelis, kam ambīcijas jau bija ņēmušas virsroku, personiskas nepatikas (vai nevēlēšanās) dēļ šo izsaukumu ignorēja un pat pašu Šitiku par neinformēja. Žēl gan, iespējams, ka tagad Latvijai būtu savs olimpiskais čempions arī futbolā (jo PSRS izlase Seulā 1988. gadā ieguva zelta medaļas). Par olimpiskajiem čempioniem kļuva divi lietuvieši – A. Narbekovs un A. Janonis, bet trešais – V. Sukristovs – 1988. gada Eiropas čempionātā par kontinenta sudraba medaļas ieguvēju.

Rīgas futbola skolas stadionā Gena, 38. vidusskolas skolēns, pavadīja gadus deviņus. Pirmais treneris V. Dergačs (kopš 1998. gada – aizsaulē), pēc tam viņš apguva spēles māku pie I. Krastiņa, J. Graviņa un tad jau VEF vienībā pie G. Smirnova. Tur viņu Skredelis arī ievēroja, jo trenēja Latvijas junioru izlasi zem "Progresā" izkārtnes.

Divdesmit gadu vecumā Gena tika atzīts par republikas čempionāta labāko pussargu. Laukuma vidū viņš jutās kā zivs ūdenī: izcīnīja bumbu, ievadī-

futbola cienītājs varēja nesajūsmināties par Cofa, Dasajeva, Šiltona, N'Kono u.c. lielisko spēli?"

Pēc dabas Kulakovs ir kluss nopietns, par kaut ko norūpējies. Bet atveras un ļaujas emocijām, tikko iziet laukumā uz kārtējo treniņu ar jaunajiem. Un to viņš dara pilnā vārtsarga ekipējumā – no buciem kājās līdz cimdēm rokās.

Genadijs Šitiks (Gena)

"Daugavā" no 1979. līdz 1989. gadam.

Cilvēkam ir dažādas sajūtas un izjūtas. Ir nepatīkšanu vai kaut kā negaidīta priekšnojautas. Bet sportā, kur vajag būt istajā vietā un momentā, ir nojauta, nevis iepriekšējā naktī vai pirmsspēles snaudā nosapņota. Futbolistiem ar vārtu nojautu ir tā – vai nu ir, vai nav. Un nelīdz nekāda pamācība, teorētiska skaidrošana vai praktiska apmācība. Visvairāk vārtu (momenta) nojauta mēdz būt pirmās līnijas vai smailes uz-

ja uzbrukumus un, galvenais, mācēja pats tos noslēgt ar vārtu guvumiem. Viņa soda sitieni vien ko bija vērts!

“Daugavā” pirmā sezona pagāja kā peldot pret straumi vēja laikā Daugavā. Ar gadiem viņš izveidojās par visas pirmās līgas snaiperi, taču bija jā-sabalansē arī darbība savā laukumā pusē – jāveic melnais darbs. Taču, jo vairāk tas tika darīts, jo vairāk pazeminājās spēle uzbrukumā. Labi, ka treneri viņu saprata un palīdzēja vārtu nojautu saglabāt.

“Daugavas” sastāvā kopā ar kausa izcīņas un starptautiskajām spēlēm Šitiks izgājis laukumā vairāk nekā 400 (!) reižu, gūstot 108 vārtus. Apbrīnas cienīga ir viņa spēle 1981. gadā: 41 spēlē 21 vārti, bet pats Gena par labāko savā karjerā uzskata 1986. gada sezonu (43 spēles, 18 vārti), kad viņš bija trešais snaiperis PSRS pirmajā līgā, kad “Daugava” reāli pretendēja uz augstāko līgu. G. Šitiks bija arī atjaunotās valstsvienības sastāvā tās pirmajās (4) spēlēs ar Maltu, Baltijas kausā ar Igauniju un Lietuvu. Arī pēdējā pasaules čempionāta atlasē.

Pēc “Daugavas” viņš spēlēja gan Latvijā, gan Zviedrijā un Polijā.

Beidzis LVFKI, sāka strādāt ar zēniem, ko viņš ar prieku un emocijām dara arī šobrīd, jo ir JFC “Skonto” treneris.

Dainis Deglis (latviešu strēlnieks)

“Daugavā” no 1978. līdz 1989. gadam.

Reizēm tā sagadījās, ka Dainis “Daugavas” sastāvā bija vienīgais ar latvieša uzvārdu, tāpēc tāda iesauka, ko krievu skatītāji mierīgi pārtulkoja savā valodā.

Pirmais un ilggadējākais treneris RPI inženierceltniecības studentam bija viņa tēvs. Un kritiķis arī. Viņa labākie gadi – Skredeļa komandā, kad daudziem futbolistiem bija daudz kopīgu interešu. Kā nekā RPI vien studēja Miļevskis, Semjonovs, Gultnieks, citi – Fizikulas institūtā. Bija noteikts līmenis, kas futbolā visus apvienoja un saliedēja. Treneris bija mācību kuratora vietā – uzskata Dainis.

Viņa pirmā spēle meistaros notika 1978. gadā Dušanbē, kad vietējie fani draudēja izrēķināties, bet viss beidzās laimīgi.

Dainis dzimis Smiltenē, Rīgā beidza L. Paegles 1. vidusskolu. “Daugavā” viņa bilancē vairāk nekā 350 (!) spēļu. Aizsargs, daudz spēlēja ar galvu, izmēģināja sevi Maskavas “Dinamo”. Atgriezās. Nodevās biznesam, bieži braukāja uz Krieviju. Latvijā mēģināja realizēt dažādus projektus. Laikam Latvija viņa enerģijai un idejām par seklu. Kad sastopams Rīgā futbolā, allaž nevalīgs, lietišķs, ar kaut ko aizņemts.

Aleksandrs Kaņišcevs (Kans)

“Daugavā” no 1982. līdz 1985. gadam.

Pirmos septiņus gadus spēlēja pilsētas čempionātā, tad “Zenīta” dublieros, vēlāk otrajā līgā Uzbekijā un 1980.–1981. gadā Ļeningradas “Dinamo” (58 spēles, 75 vārti). “Daugavā” 156 – 29.

Augumā viņš nav padevies, taču tehnikas un prasmes piespēlēt, uzgriezt bumbu u.c. – tā visa viņam bija tik daudz, ka pēc labākajām spēlēm viņu sāka dēvēt par Maradonu. “Pārceltuves” jauniešu turnīrā Kans bija vienā grupā ar

Latviju. Tur viņš iesita vienus (no četriem) vārtus Latvijai. Tur arī iepazinās ar Skredeli, bet 1981. gadā pēc draudzības spēles ar "Daugavu" (2:5) Jūrmalā notika pirmā nopietnā saruna.

Pirmajā sezonā "Daugavā" viņš aizvadīja pusi spēļu. Viņš bija viens no tiem, kas visai harmoniski iejutās Skredela komandas spēlē un iekļāvās kolektīvā (saudraudzējās ar Starkovu). Viņš spēlēja labajā malā, kur "izvilka" aizsargus, precīzi piespēlēja Šitikam vai Starkovam.

Pēc "Daugavas" Kans meklēja laimi Harkovas "Metālistā", Polijā u.c. vienībās, atgriezās Pēterburgā, nodibināja savu biznesu (ar sporta inventāru), bieži ciemojās Rīgā, piedalījās veterānu tradicionālajos mačos.

Piedzīvoja lielu traģēdiju: bojā aizgāja viņa divdesmitgadīgais dēls, kas spēlēja "Skonto" dublieros. Vēl arvien ir Starkovu ģimenes draugs.

Oļegs Aļeksejenko,

"Daugavā" (ar nelieliem pārtraukumiem) no 1979. gada līdz tās beigām – "Pārdaugavai" (1991. g.). 271 spēlē, neskaitot kausa un starptautiskās, 28 vārti.

Pirmos soļus futbolā Oļegs spēra Rīgas futbola skolā pie Kriša Maisītāja.

Jurij Popkovs un Oļegs Aļeksejenko – no "Daugavas" līdz 1992. gada valsts izlasei

Pēc tam junioru izlasē, "Progresā" pie J. Skredela. Izspēlējās itin visos postenos, izņemot vienīgi vārtsarga. Sāka kā malējais uzbrucējs, ar gadiem virzoties uz laukuma vidu un savu vārtu pusi – pussargs, vidējās līnijas balsts un smadzeņu centrs, vēlāk aizsargs, gan atbalsta, gan pēdējais (brīvais).

Visur izcēlās ar labu laukuma pārredzēšanu, situācijas izvērti, spēles (uzbrukumu) veidošanu, mācēja organizēt arī aizsardzību. Laba koordinācija un tehnika, bet visaugstākajam līmenim nepietika darbības un skrējiena ātruma. Vienu sezonu nospēlēja PSRS virslīgā – Minskas "Dinamo".

Pēc "Pārdaugavas" mēģināja uzturēt formu Zviedrijas un Honkongas otrās līgas klubos, bet drīz saprata, ka dzīvot tur var labāk, nekā spēlēt. Taču pieredze un funkcionālā gatavība izrādījās pietiekama, lai tiktu uzaicināts Latvijas jaunās valstsvienības – '92 sastāvā. Piedalījās 13 pirmajās oficiālajās valsts sacīkstēs, ieskaitot pirmo (100.) Rumānijā, kur izveda Latvijas izlasi kā tās kapteinis.

Spēlēja un trenēja arī telpu futbolu.

Aivars Drupass (1963–1999)

Ļauna slimība pieveica talantīgo futbolistu pavisam jaunu. Taču viņš, Gunāra Ulmaņa trenēts, no Radiorūpnīcas komandas "Daugavā" tika uzņemts jau 18 gadus jauns un debijas sezonā (1981. g.) savās pirmajās 8 spēlēs guva divus vārtus. Dienesta dēļ viņš spēlēja Ļvovas "Karpatos", bet no 1986. gada atkal "Daugavā" (33 spēles – 6 vārti), nākamajās divās sezonās 10 un 9. Nospēlēja arī 1990. gadā. Viņš bija neliela auguma, bet ātrs, allaž centrēts uz vārtiem, negaidīta sitiena pratējs.

Savā īsajā mūžā paspēja piedalīties 157 spēlēs, iegūt 46 vārtus, pāris sezonu Zviedrijā un 3 spēles arī Latvijas jaunajā valstsvienībā no 1992. gada. Pēc viņa skumst trīs bērni.

Valerijs Semjonovs (Sems)

"Daugavā" no 1978. līdz 1989. gadam, pa starpu nodienot (nospēlējot Ļvovas ASK–Karpati komandā). 302 spēles, 48 vārti.

Pēc "Pārceltnes" šī turnīra labākais uzbrucējs sevi pieteica lielajam futbolam visai daudzsološi. Viņš bija ātrs, veikls un katrā spēlē ... neizmantoja laivas tiesu savu un partneru radītos vārtu momentus. Rezultatīvākās bija 1979. (10 vārti) un 1981. gada sezonas (16). Taču 1985.–1987. gada trijās sezonās – 119 spēlēs tikai 9 vārti.

Absolvējis LVFKI, sāka trenera gaitas. Trenēja arī Kalugas "Spartaka" dāmu komandu, iegūstot labas atsauksmes un autoritāti. Atgriezies Rīgā, spēlēja pilsētas čempionātā, piedalījās veterānu mačos, trenēja U–16 izlasi, nodibināja savu biznesu (sporta inventārs).

Jaunākais no dēliem spēlēja "Skonto" jauniešos, U–16 izlasē, Policijas FK. Futbola un biznesa aprindās Valerijam draugu netrūkst.

Sergejs Semjonovs

"Daugavā" no 1983. gada. 40 spēles pamatsastāvā.

Sergejs savās labākajās spēlēs bija ass, ātrs un sīksts aizsargs – pretinieku uzbrukumu jaucējs un uzbrucēju kāju netaupītājs. Taču atpalika galvas spēlē un ar gadiem arī ātrumā. Viens no J. Skredeļa komandas labākajiem, stabilākajiem komandas aizsargiem. Sešās sezonās no deviņām spēlēja bez maiņas vidēji ap 40 maču, bet "Daugavas" ziedu gados (1984.–1987. g.) – 214 spēles, bet savas karjeras gados kopskaitā 340 spēles. "Daugavai" viņš palika uzticīgs, līdz tā pārveidojās par "Pārdaugavu" (1991. g.). Savās divās pēdējās sezonās tika ievēlēts par komandas kapteini. Vēl viņš uzspēlēja Polijā, Latvijas čempionātā, tad pārgāja trenera darbā dažādos klubos, pēdējā darbavieta – FK "Ventspils", kur Sergejs pilda dublieru trenera pienākumus.

Jānis Intenbergs

Spēlētājs daudzās komandās, bet bija, ir un palicis liepājnieks. Kurzemes futbola galvaspilsētas labāko tradīciju pārmantotājs un turpinātājs.

Uzbrucējs, vārtsargu briesmas: nepilnos 20 savu oficiālu spēļu gados guvis vairāk nekā 200 (!) vārtu.

J. Skredela aicināts, "Daugavā" spēlēja tikai 1985.–1986. gada sezonās un guva 10 vārtus. Liepājas "Zvejniekā" PSRS meistarsacīkstēs (1977.–1989. g.) – 105. "Sarkanajā metalurgā" (1978.–1982. g.) – 30, Liepājas "Olimpijā", DAG Liepāja, FK Liepāja Latvijas čempionātā (1991.–1996. g.) – 35 vārti. 1990.–1991. g. Intenbergs spēlēja Polijas meistarsacīkstēs (Olštinas "Stomil" – 8. vieta, Elblongas "Olimpia" – 7. vieta).

Intenbergam piemita reta prasme – kontrolēt bumbu, ātri orientēties pretinieku drūzmā pāris metru šaurībā un no turienes precīzi "izšaut".

Pēc dabas un rakstura Jānis ir īsts liepājnieks, nemil un neprot izrādīties, savu padara perfekti un bez lieka skaluma.

Novilcis futbola bučus, nodibināja savu biznesu. Futbolā atgriezās kā FK "Metalurgs" treneris.

Jurijs Ševļakovs (Ševa)

"Daugavā" no 1982. līdz 1990. gadam. 344 spēles (bez kausa un starptautiskajām). Piektais pēc valstssacīkšu skaita (44), Latvijas izlasē no 1992. gada.

Savas apbrīnojamās sportiskās ilggadības dēļ (dēvēts par dzelzs cilvēku) "Skonto" un Latvijas valstsvienības kapteinis, sava kolektīva un spēles līderis un paraugs labāk iederētos Latvijas futbola jaunāko laiku vēsturē. J. Skredela periods bija Juriņa jaunība, bet pēc 1992. gada viņa spēlē, augstajā meistarībā, pašreizējā un pieredzē iestājās tāds brieduma periods, ko var nosaukt arī pa otro jaunību. Pat 39 gadu vecumā Jurijs spēlēja visaugstākajā līmenī. Un aizgāja no laukuma ar paceltu galvu – neviens, pat visdrūmākais futbola fans neiedomājās Ševu izvīlpt vai nobļaut tradicionāli un bieži tik nepelnīti dzirdēto – "pensijā!". Viņš nogāja no laukuma, lai tūdaļ atgrieztos – trenera debitanta lomā un amatā. Ševļakovs – futbolists ar milzīgu pieredzi kaut vai ar šīm 44 valstssacīkstēm vien (un kur tad vēl iepriekšējās padomju laika 344 spēles un gads Somijas virslīgā!). Un cīņas Eirokauros "Skonto" rindās? Vienā pašā mačā Barselonā pret pasaulslaveno leģendāro klubu Jurijam vienā puslaikā pretim stājās tumšādainais bumbas virtuozs Amonike, kurš tika nomainīts tikai tāpēc, ka Ševa viņu "noēda". Bet otrajā – pats Stoičkovs, kas vārtus guva tikai ar 11 m sitienu.

Tajās pirmo neatkarības gadu fantastiski smagajās futbola cīņās, aizstāvot galvenokārt savus vārtus, Latvijas izlases vai "Skonto" komandai nācās izturēt klasi augstāku pretinieku spiedienu. Ševa bija universāls spēlētājs: gan malējais aizsargs, gan vidējās līnijas atbalsts, gan visas aizsardzības pēdējais vīrs centrā, kura pienākums bija nodrošināt visus partnerus, kuram bija jāglābj glābjamais un ne tikai. Viņš bija tikpat kā vārtsargs – pēdējā cerība un iespēja labot citu kļūdas, taču bez tiesībām spēlēt ar rokām. Sauss, stiegrains – viņš drosmīgi metās uz katru bumbu gaisā vai zemē, netaupot pretinieku, un azartā šādā nopelnīja tiesneša brīdinājumus. Bet nekad viņš nebija nesportisks vai rupjš.

Protams, spēlēt aizsardzībā ir relatīvi vieglāk un vienkāršāk nekā

uzbrukumā. Bet Ševļakovs prot arī to. Viņš regulāri aizzogas līdz pretinieka vārtiem pie stūra sitieniem. Viņa sitieni ar galvu (kritienā) ir augstākā pilotāža. Atcerēsimies viņa divus vārtus (2:0) Rīgā pret Baltkrieviju, pirmos pēc stūra, otrus – solo pāri visam laukumam! Pēc sava spēles stila viņš atgādina leģendāro aizsargu Bekenbaueru, bet pēc ilggadības – pasaules rekordistu daudzspēlēšanā savā valstsvienībā – Lotāru Matēusu.

Maskavas ACSK futbola skolas audzēknis, kas pēc ābece apgūšanas nokļuva PSRS izlases centra aizsarga un kapteiņa Alberta Šesternova rokās, tika līdz dažām spēlēm dublieros. Ne augstāk, toties tālāk: pēc dienesta kopā ar draugu Vladimiru Pačko devās spēlēt uz Novorosijskas klubu "Cements". Indijā viņi izcīnīja prezidenta kausu un jau nākamajā sezonā spēlēja Rīgā.

No tā kvarteta, kas vienlaikus ieradās Rīgā (bez Ševļakova – Pačko, Kaņiščevs un Afanasjevs, arī no Leņingradas) un negaidīti veiksmīgi un efektīvi iekļāvās "Daugavas" sastāvā un spēlē, Rīgā "noenkurojās" vienīgi Ševa. Šeit viņš apprecējās, šeit piedzima dēls (tāds pats gaišmatis kā tēvs zēnībā, spēlē "Skonto" jauniešos) un meita. Ševam bija apbrīnojama veselība, šad tad gan šķiet, bija no citāda materiāla nekā pārējiem.

Mainījās gadi, komandā nāca un gāja spēlētāji, bet Ševa stabili un pēc labākās sirdsapziņas nopēlēja katru maču, katrā sezonā ap 40 vai vairāk. Viņš piedzīvoja, ka 1983. gadā komandā debitē divi valmierieši Jānis Ozols (10 spēles) un Dainis Andersons (5), diemžēl abi – Ozols futbolista, Andersons – trenera labākajos gados traģiski gāja bojā. Pēc "Daugavas" lieliskajām, bet nepiepildītajām trim sezonām (1985. – 1988. g.) un lejupslīdes, kad debitēja Vitālijs Teplovs (14 spēles, 2 vārti) un liepājnieks Ainārs Linards (12 – 2), Ševa godīgi turpināja aizstāvēt Latvijas komandas sašķobīto godu. Viņš palika ierindā, kad trenera amatu no J. Skredēļa, kurš aizbrauca uz Irāku, pārmantoja V. Žuks. "Daugavā" debitēja O. Ziborovs, A. Lapsa, A. A. Maksajs, liepājnieki S. Govoruha un I. Verpakovskis, A. Šarando, A. Baharevs, G. Gilis (Jāņa dēls), Dz. Sproģis, D. Petrenko, bet A. Oleņņiks, M. Juropovs, H. Sproģis, tāpat kā I. Stepanovs, J. Karašausks, S. Šestakovs, S. Jemeljanovs vai S. Anaškins u.c. jau komandā bija ne pirmo gadu. V. Žuka gadā "Daugavā" spēlēja vai tai cauri izgāja gandrīz 30 (!) futbolistu. Tikai I. Stepanovs, S. Anaškins, D. Deglis, J. Popkovs, A. Drupass, A. Šarando un, protams, J. Ševļakovs nospēlēja katrs 30 vai vairāk maču (no 42). Rezultāti izrādījās bēdīgi: 21. vieta un atkal atpakaļ un otro līgu.

1990. gads Ševam bija pēdējais "Daugavā". Viņš kā arvien bija formā, spēka un pieredzes pilns, tāpēc no 1991. gada sezonas aizbrauca uz Somiju. Tāpēc viņš neredzēja, ka "Pārdaugavā" 1991. gadā (to trenēja G. Gusarenko un arī J. Skredelis, kas bija atgriezies Latvijā) atklāta atvērto durvju sezona: spēlēja 32 (!) futbolisti. Debitēja gan vairāk pazīstami spēlētāji (A. Braunis, O. Mazuraitis, K. Ruzģis no Lietuvas), R. Bulders, M. Lisjakovs, O. Blagodeždins, V. Skorodihins u.c., gan Latvijas jaunie, kā arī grupa "nezināmo".

Pēc PSRS sabrukuma labākajiem Latvijā spēlējošajiem pēdējās meistarkomandas futbolistiem pavērās vēl nebijušas un pilnīgi necerētas iespējas jaunās valstsvienības sastāvā piedalīties itin visās Eiropas un pasaules mēroga oficiālās un draudzības spēlēs. Tas pats attiecās arī uz ārzemēs spēlējošajiem.

*Oļegs Karavajevs ("Daugava", Dienvidslāvijas, Kīpras un Vācijas klubi, "Skonto", FK "Rīga")
– 38 spēles valstsvienībā*

Pilsonības likums vēl nebija nedz izstrādāts, nedz pieņemts, tāpēc FIFA nekādus iebildumus pret bijušo padomju republiku komandu sastāviem necēla. To vidū, kas kandidēja uz Latvijas jauno valstsvienību, bija arī Jurijs Ševļakovs. Arī pirmajās valstssacīkstēs viņš no kandidāta bez jebkādas stažēšanās kļuva par Latvijas izlases balstu.

Pēc futbolista gaitām viņš mācījās LVFKI divgadīgajā treneru skolā, paralēli trenējot "Skonto" dublierus un palīdzot J. Andrejevam darbā ar Latvijas U-21 izlasi.

Oļegs Karavajevs

"Daugavā" no 1987. līdz 1989. gadam. 70 spēles, Latvijas valstsvienībā – 38 spēles.

Par viņu, šo izcilo vārtsargu, J. Skredelis domāja daudz un cīnījās ilgi. Oļegs bija PSRS pirmās līgas vārtsargs, toreiz vēl nebija izcils, taču ar lieliskām dotībām – augstu lēcieni, garām rokām, asu reakciju, teicamu spēli uz vārtu līnijas. Uz Rīgu viņš pārcēlās no Tālajiem Austrumiem, jo spēlēja gan

Habaravskas, gan Blagoveščenskas armijas klubos.

Rīgā (1987. g.) viņš uzreiz izkonkurēja Kulakovu, pēc tam arī baltkrievu V. Šantalosovu (vēlāk KPFSR izlases u.c. Krievijas virslīgas klubu vārtsargs). Pēc tam Oļegs spēlēja Kīprā un Vācijas pirmās līgas dažādos klubos. Laba trenētība, stabila sportiskā forma, augsta atbildības sajūta tika attiecīgi novērtēta. Latvijas izlases vadītāji uzticēja viņam spēlēt atjaunotajā valstsvienībā, sākot ar 1992. gadu. Debija spēlē ar Lietuvu, pēc tam sensacionālie 0:0 ar Eiropas čempioniem dāņiem (labākajā sastāvā, ieskaitot Laudrupu un Šmeiheli) un Spāniju, kad mūsu futbolisti tikai pāris reižu tika pāri laukuma viduslīnijai, bet Oļegam nācās svīst visas 90 minūtes, glābjot šķietami neglābjamo. Viņš lieliski spēlēja arī zaudētajās cīņās ar Īriju, Skotiju, Portugāli vai Grieķiju. Viņš spēlēja (un kā vēl!) tajā Eiropu satricinošajā mačā Oslo, kad Latvija ar 3:1 pieveica divkārtējos Brazīlijas uzvarētājus norvēģus.

Pēc Vācijas Karavajevs spēlēja "Skonto", pēc tam FK "Rīga". Pēc rakstura atklāts, paškritisks, no panākumiem un popularitātes galva nav sagrozīta.

Dags Čuda (Dagis)

“Daugavas” meistarkomandas, “Skonto” un Latvijas valstsvienības ārsts. “Daugavā” no 1976. gada.

Viņš laikam ir visretāk intervētais no visiem klubu vai izlases futbola cilvēkiem... Taču atceras viņu vai ik spēlē, kad futbolists gūst traumu un kad savainotais jādabū uz kājām, lai viņš pilnvērtīgi trenētos un spēlētu.

Kad dakteris Čuda kopā ar masieri (Jāni Ozolu “Daugavā”, Kārli Īviņu “Skonto” un izlasē), apkrāvē ar ātrās palīdzības somām, ledus maisu un nez ko vēl, slaidā soli veic metrus 25–50 laukumā līdz cietušajam, uzreiz var pamanīt Daga sportiskumu.

Juris Brežģis pirms gadiem “Sportā” rakstīja.

– Mums ir zināms, ka skolas laikā Talsos, tajos gados, kad ziemas vēl bija saltākas un Kurzemē pat hokejs bija, jūs esot stāvējis vārtos. Futbolu spēlējis rajona jaunatnes izlasē. Vieglatlētikas krosā vairākkārt vinnējis, pie Bērtulsona basketbolā trenējies...

– Mums skolā daudzi tādi bija. Baiba Zariņa, Gundega Grīnuma, vēlākās čempiones. Sporta gars bija labs. Man personiski vistuvākais bija basketbols. Varbūt, ja būtu kādi plus desmit centimetri...

– ... kaut ko gūtu vefiņš...

– Dakterēšana jau bija zināmā mērā ģimenes profesija – vecākā māsa Anta par to zināja labi un pārliecinoši stāstīt. Jā, tā bija viņa, kas ieteica Tartu, ja varēšot savienot sportu un medicīnu.

– Un Dags Čuda pa pagājušajā gadsimtā iemīto censonu taciņu brauca studēt uz Tērbatu.

– Iestājeksāmeni bija gan tepat – Rīgā. Konkurence ne pārāk liela – kādi trīs uz vienu vietu. Taču iestājeksāmeniem papildus nāca arī pārbaudījums vispārējā fiziskajā sagatavotībā, vieglatlētikā, vingrošanā, izvēlētajā sporta veidā. Man izdevās tikt pie laimīgās biļetes.

– Iepatikās profesija, par kuru zinājāt tikai no māsas stāstiem?

– Patiešām. Un ne tikai tas. Pirmajos četrosursos Tartu bija fizikultūras institūtam līdzīga programma. Universitātes sporta klubā dabūju uzspēlēt un patrenēties kopā ar Tammisti un Krikunu.

– Kā gāja jūsu studiju biedriem no republikas?

– Mācījāmies, sportojām, gaidījām brīvdienas, kad varēsim atbraukt uz Rīgu vai Talsiem. Slodzes bija diezgan lielas, bet ne Ārijai Rimbeniecei, TTT meistarei, ne Silvijai Zālei, kura bija “Auroras” ārste, mācības ārpus savas republikas par grūtumu nekļuva.

– Un no Tartu tiešā ceļā uz “Daugavu”?

– Jā, tas bija 1976. gadā.

– Daudz ūdeņu aiztecējis pa šiem gadiem Daugavā un “Daugavā”... Ar cik treneriem un cik futbolistiem jums ir bijusi darišana?

– Koršunovs, Ulbergs, Bondarenko, Vlasovs, Skredelis, Žuks, Gilis, Gusarenko, Starkovs, Dzodzuašvili, Džonsons... No treneriem vien pēc skaita tagad iznāk komanda. Futbolisti arī nākuši un gājuši. Simta pusotra būs šajos gados “Daugavā” apgrozījušies.

– Kā jums veidojas sadarbība ar treneri?

– Treneris komandā rada klimatu. Dakterim tas jābalsta psiholoģiskajā

plāksnē. Labi jāpazīst katrs spēlētājs, viņa fiziskās, morālās, psiholoģiskās īpašības un īpatnības. Ir tāds teiciens: "Atrodiet vienpadsmit ideāli veselus vīriešus, un būs laba futbola komanda." Taču locītavas palaikam netur slodzi, ko spēj sirds un asinsvadu sistēma. Muskuļu masa aug, bet saites stiprākas nekļūst. Un tad jau sākas mikrotraumatiskā saslimšana. Katram futbolistam jāatrod individuāla pieeja.

– Futbolistam ir jāaug arī kā personībai ar individuālu raksturu, meistarību. Tam ir vajadzīgs īpašs laiks.

– Protams. Bet būtu bijis daudz labāk, ja to varētu jau jaunatnes sportā. Grupas lielas, trenerim grupu daudz, pret visiem – viena mēraukla. Bet katrs cilvēks taču ir savādāks. Arī agrajai specializācijai ir savi trūkumi. Ja nenobriedis organisms nav izgājis visas fiziskās attīstības pakāpes, nekas labs nesanāk. Atnāk labs spēlētājs, bet – sāp mugura. Muguras muskulatūra nav nostiprināta, pilno slodzi tādām dot nevar... Un tā diemžēl nākas risināt problēmas, kuru varēja nebūt.

– Kā ar traumām?

– Konkrētie savainojumi futbola laukumā ir neizbēgami, ar tiem jārēķinās. Bet nepatīkami ir tad, ja traumas rodas tāpēc, ka organismā kaut kas nav kārtībā. Šo kļūmju profilaktiskā labošana ir visai svarīgs uzdevums.

– Kas jūsu darbā sagādā vislielāko gandarījumu?

– Mirkļis, kad futbolists pēc ārstēšanās atkal izskrien laukumā un viņa vārdu nosauc sastāvā. Cik šāda atgriešanās prasījusi pacietības un darba, to zina tikai viņš pats un ārsts.

Dr. Čuda ir erudīts, mazliet romantiķis. Dziļi un smagi pārdzīvo komandas neveiksmes, taču prot arī priecāties. Diemžēl futbolā prieks ir deficīts.

Brāļi Sproģi

Vienam tēvam bija divi dēli, abi futbolisti. Jo arī tēvs – Aivars Sproģis bija futbolists ("Darba rezerves"), centra aizsargs, ar labu tehniku, prasmi novērtēt situāciju, pareizu pozīciju, kas tik ļoti nepieciešams labam brīvajam centra aizsargam. Tātad abiem Aivara puikām futbols bija un ir gēnos.

Haralds ir četrus gadus vecāks un kopā ar Dzintaru spēlēja gan RAF (1991. g.), gan pie Skredeļa "Kompar–Daugava", taču tālāk brāļu ceļi pašķīrās. Haralds (dzimis 1967. gadā) aktīvās spēlētāja gaitas beidza 1996. gadā tālajā Honkongā un strādā firmā Rīgā, bet Dzintars turpina spēlēt FK "Rīga", kura rindās 1999. gadā tika pie Latvijas kausa.

Dzintars ir intelektuālis un arī futbola laukumā viņš tāds ir mazliet par daudz (ne īpaši cienu un iztur spēka spēli). Varbūt tāpēc bieži mainījis klubus, neko ilgi neuzkavējoties vienā. Dzintara futbola biogrāfijā ir Beļģijas, Maskavas (pat "Spartaka"!), Krasnodaras, Kamišinas u.c. klubi, bet Latvijā – Liepājas un Rīgas komandas (RAF, DAG, "Daugava").

Dzintars daudzsoļi spēlēja Latvijas valstsvienībā (23 spēles), 1992. gadā bija Latvijas labākais aizsargs.

Rīgas "Daugava"

PSRS meistarsacīkšu augstākajā – virslīgā (A klasē) 7 sezonās (1949.–1952. un 1960.–1962. g.) "Daugava" aizvadījusi 203 spēles: 51 uzvara, 48 neizšķirti, 104 zaudējumi, vārti 198:311.

*

Latvijas futbolisti PSRS izlasēs

Leonīds Ostrovskis, "Daugavas" sporta skola, pirmais treneris M. Levitanuss. "Daugava", Maskavas "Torpedo" – PSRS izlasē piedalījies trijos pasaules čempionātos.

Sergejs Šavlo, LVFKI absolvents, Rīgas "Elektrons", "Daugava", Maskavas "Spartaks" – PSRS olimpiskajā, PSRS 2. un 1. izlasē. Olimpiskās bronzas medaļas īpašnieks, PSRS čempions.

Georgijs Smirnovs, Rīgas "Dinamo", "Daugava" – PSRS 2. izlasē.

Armands Zeiberliņš, Rīgas futbola skola, pirmais treneris I. Krastiņš. Rostovas ASK – PSRS izlases sastāvā 2. vieta Eiropas čempionātā, turnīra rezultatīvākais spēlētājs, PSRS sporta meistars.

Laimonis Laizāns, Rīgas futbola skola, pirmais treneris Z. Upners. "Daugava", Maskavas "Torpedo" – PSRS junioru izlasē.

Jurijs Sidorenko, Rīgas futbola skola, pirmais treneris Z. Upners. "Daugava", Maskavas "Dinamo" – PSRS jaunatnes izlasē.

Vladimirs Lukins, Rīgas futbola skola, pirmais treneris J. Graviņš. "Daugava" – PSRS jaunatnes izlasē.

Aleksandrs Jurins, Rīgas futbola skola, pirmais treneris D. Kurbatovs, PSRS jaunatnes izlasē.

Jurijs Andrejevs, Rīgas futbola skola, pirmais treneris D. Kurbatovs, PSRS jaunatnes izlasē.

Vitālijs Teplovs, Rīgas futbola skola, pirmais treneris A. Skačko, PSRS jaunatnes izlasē sociālistisko valstu turnīrā.

Genādijs Šitiks, Rīgas futbola skolas audzēknis, pirmais treneris I. Krastiņš. 1986. gadā aicināts uz olimpiskās izlases koptreniņiem. Kā zināms, 1988. gadā Barselonā PSRS izlase izcīnīja olimpisko čempionu medaļas. Taču G. Šitiks, šīs izlases trenera A. Bišoveca izsaukts, uz pārbaudi neieradās, jo "Daugavas" treneris J. Skredelis šo izsaukuma telegrammu ignorēja...

Aigūtā dezīnarība – logs uz futbola Eiropas un pasauli

Līdz ar neatkarības atgūšanu Latvija ar sīkās jomas veltību
«Pūķis» (Haka Club) un Latvijas nacionālās olimpietiskās «Skopas»
līdri. Tāpēc šis ir īpaši nozīmīgs laiks, kas nosaukts pēc no sērijas. Bija
skaidrs, kas mums, ja. Kaimiņvalstīs, kā arī – vārdiem runājot,
laikā un mēs.

Atgūtā neatkarība – logs uz futbola Eiropu un pasauli

Līdz ar neatkarības atgūšanu Latvijā atsākās jaunās valstsvienības (Jāņa Giļa) un Latvijas nacionālā čempionāta (“Skonto”) laiks. Taču šis lielo pārmaiņu laiks nenāca pats no sevis. Bija skaidrs: tas nenāks, ja, Raiņa vārdiem runājot, “ļaudis to nenesīs”.

*UEFA kongress Gēteborgā 1992. gadā.
Baltijas valstis uzņem Eiropas Futbola savienībā*

*Latvijas federācijas locekļi UEFA kongresā,
no kreisās nacionālās izlases treneris J. Gilis,
federācijas prezidents V. Ļeskovs un tiesnešu
kolēģijas priekšsēdētājs M. Rubenis*

Visupirms bija jāveic liels organizatoriskais darbs, lai varētu risināt atgriešanos no biedrībām un resoriem pie futbola klubiem, lai sarīkotu valsts čempionātu, lai izraudzītu valstsvienības treneri, lai risinātu finansēšanas u.c. problēmas. Līdz 1989. gadam Rīgā vien sekmīgi bija likvidēti 7 futbola laukumi, esošās bāzes bija nolaistas un nikuļoja.

1990. gada 19. augustā tika nodibināta Latvijas Futbola federācija. Tātad 2000. gadā tai apritēs pirmie 10 gadi, kas saskaņā ar ierasto ticējumu esot paši grūtākie.

Konferencē no 110 uzaicinātajiem delegātiem piedalījās 66, kas par LFF prezidentu ievēlēja V. Ļeskovu (45:5), P. Sluka ieguva divas balsis, pārējie pieci pretendenti savas kandidatūras atsauca.

Latvijas Futbola federācijas prezidenti

Vladimirs Ļeskovs
1990. gada 19. augusts
– 1995. gada 21. maijs

Modris Supe
1995. gada 21. maijs
– 1996. gada 13. septembris

Guntis Indriksons
no 1996. gada 13. septembra

Par viceprezidentiem ievēlēja J. Gili, A. Nataļinu un Sporta komitejas galveno treneri V. Lukinu. Ievēlēja LFF padomi 30 cilvēku sastāvā, tā savukārt izpildkomiteju un par tās direktoru kļuva pazīstamais sporta darbinieks un bijušais Sporta komitejas sporta spēļu daļas vadītājs Maigonis Geistards, par atbildīgo sekretāru – Juris Jakubaitis. Vēlāk LFF izpildkomiteju pārveidoja par valdi, nodibināja ģenerāls sekretāra amatu izpilddirektora vietā, un 1993. gada 27. aprīlī LFF konference par ģenerāls sekretāru ievēlēja Jāni Mežecki, kas līdz tam bija gan Liepājas meistarkomandas treneris, gan darbojās biznesā Beļģijā.

Bet tiesības atgriezies FIFA saimē Latvija ieguva jau tūdaļ pēc neatkarības atgūšanas. Pavērās kaut kas neiedomājams: Latvijas izlase varēja startēt pasaules čempionāta grupu turnīrā jau 1992. gada vasarā! Jau 1991. gada 30. decembrī LFF izpildkomiteja par Latvijas valstsvienības galveno treneri apstiprināja Jāni Gili. Pirms desmit dienām notikušajā treneru sanāksmē aizklātajā balsošanā pa 4 balsīm ieguva Marks Zahodins (1991. gada Latvijas čempionvienības “Forums–Skonto” treneris; FC “Skonto” nodibināts tika vēlāk – 1991. gada decembrī) un Jānis Gilis (1991. gada čempionātā viņa trenētā “Pārdaugava” bija 2. vietā). Jānis Skredelis ieguva vienu balsi.

FIFA kongress ASV, Čikāgā 1994. gadā. LFF ģenerālsekretārs Jānis Mežeckis sasveicinās ar FIFA prezidentu Žiao Avelanžu (Brazīlija)

LFF nolēma, ka valstsvienības trenerim jābūt algotam un brīvam no darba kādā klubā. M. Zahodina kandidatūra atkrita, jo viņš bija labi iekārtojies jaunajā "Skonto" klubā, ko negribēja atstāt (1992. gadā "Skonto" izcīnīja čempiona titulu).

Marks Zahodins (dzimis 1956. gadā) futbolu spēlēja Rīgas meistaracīkstēs, trenēja REMR (Elektromehāniskā rūpnīca) komandu. Beidzis LVFKI, PSRS sporta meistars galda tenisā, strādājis par taksistu, mēģinājis kļūt par tiesnesi, taču īstais aicinājums bija vadīt vismaz valsts līmeņa klubus, tāpēc vairākkārt atteicies strādāt ar zēniem, jauniešiem pat sporta skolās. Ļoti enerģisks savu mērķu sasniegšanā, labs organizators, selekcionārs, menedžera tipa futbola funkcionārs. Labākie panākumi: Latvijas studentu izlases veidošana, turneja pa ASV, "Foruma-Skonto" komandas uzvara Latvijas čempionātā 1991. gadā, "Skonto" uzvara čempionātā un arī kausa izcīnā. Pēc trenera gaitām Rīgā pārcēlās uz dzīvi Izraēlā, kur uz savu roku darbojas kā transferu (pāreju) aģents.

1991. gada nogalē FIFA uzdevumā Rīgā viesojās Dānijas FF ģenerālsekretārs Džims Hansens, lai iepazītos ar futbola situāciju Latvijā un stadionu atbilstību starptautiskajām prasībām. 7. decembrī Ņujorkā tika atjaunots Latvijas pagaidu statuss FIFA, dienu vēlāk, V. Ļeskovam klātesot, notika pasaules čempionāta (ASV-94) grupu izloze. 141 vienības vidū bija arī visas trīs Baltijas valstis. UEFA sastāvā oficiāli tās tika uzņemtas kongresā Gēteborgā Eiropas čempionāta dienās (1992. gada jūlijā). Bet pasaules čempionāta atlasē Latvija iekļuva vienā grupā ar Lietuvu, Dāniju, Spāniju, Īriju, Ziemeļīriju un Albāniju. Atšķirībā no citām Eiropas valstīm Latvijai un Lietuvai savu valstsvienību bija jāsak sagatavot no nulles. Jānis Gilis atlasīja 40 kandidātus, kas kopā sanāca 3. februārī. Bija paredzētas vairākas pārbaudes spēles: pirmā no tām jau februārī Ļvovā ar "Karpatiem". "Latvijas Jaunatne" rakstīja:

"Kas ir Ļvovas "Karpati"? Ukrainas pirmā nacionālā čempionāta

*“Skonto” ēras sākums. 1991. gads “Forums–Skonto”, Latvijas čempionvienība.
Stāv no kreisās treneris M. Zahodins, M. Zemļinskis, komandas priekšnieks G. Karavajevs,
ārsts Ā. Aivars, E. Gņedojs, I. Stepanovs, A. Stradiņš, A. Jeļisejevs, V. Astafjevs, S. Tarasovs,
R. Laizāns, O. Grišins; sēž A. Dibrivnijs, O. Blagonadeždins, A Semjonovs,
A. Šketovs, A. Pačko, O. Aļohins*

augstākās līgas futbola vienība, kas čempionātā startēs 7. martā, bet Ukrainas kausa izcīņā jau ieguvusi divas uzvaras un astotdaļfinālā 1. martā savā laukumā uzņems Doneckas “Šahtjor”.

“Karpātu” vārtus jau trešo sezonu sekmīgi sargā Latvijas valstsvienības kandidāts Raimonds Laizāns. Un varbūt tāpēc Latvijas izlase par savu pirmo pārbaudes partneri izvēlējās tieši šo Ļvovas klubu. Mūsu vienība iebrauca dienu pirms mača, piedaloties Laizānam, sniegotā laukumā aizvadīja treniņu un trešdienas pēcpusdienā stadionā “Ukraina”, kurš padomju laikā saucās “Družba”, mērojās spēkiem ar jau saspēlējušos un saliedējušos Laizāna komandu. Bet Raimonds sargāja savas dzimtenes Latvijas vienības vārtus. To darīt viņš sāka un beidza ar aplausiem (tribinēs bija 2000 skatītāju), iemantodams ne tikai savu fanu atzinību par teicamu spēli svešā komandā, bet arī mūsu treneru augstu novērtējumu un autoritāti Latvijas vienībā.

Debija allaž ir debija. Vēl jo lielāks satraukums par tās saturu un iznākumu ir tad, ja komanda tādā virknējumā nav nedz trenējusies, nedz spēlējusi.

Tātad Laizāns (“Karpāti”), Troickis (RAF), Zemļinskis, Gņedojs (“Skonto”), Sidorovs, Aleksejenko, Ivanovs (RAF), Stepanovs (“Skonto”), Popkovs, Drupass (“Daugava”), Linards (“Olimpija”). Kā treneri bija iecerējuši, Latvijas vienības spēles veidotājs un motors bija Aleksejenko. Viņš pilnībā vadīja un organizēja savas vienības sadarbību, kā jau tas valstsvienības kapteinim pienākas. Laukums bija zem noblīvēta sniega garozas, kas saules staros atlaidās. Smagi bija visiem, taču mūsu futbolisti adaptējās ātri un veidoja tādas kombinā-

cijas, ka bija prieks skatīties. Laukuma saimnieki bija pārsteigti un nervozi. Vēl jo vairāk pēc tam, kad 21. minūtē Linards acīgi un precīzi pārlidināja bumbu pāri "Karpatu" vārtsargam no metriem 30. Bet 39. minūtē kombinācijas galotnē izvirzījās Drupass, kurš tika neatļauti kavēts. Popkovs 11 m izpildīja kā labākajos "Daugavas" laikos. Puslaiks – 2:0.

Pārtraukumā Latvijas vienībā notika četras spēlētāju maiņas. Gērbtuvēs palika Popkovs, Linards, Sidorovs, Stepanovs, bet laukumā uznāca Intenbergs ("Olimpija"), Šketovs ("Skonto"), Danga ("Olimpija"), Greznovs ("Pārdaugava"). Notika pārkārtošanās arī līnijās. Šis puslaiks aizritēja ar Ļvoviešu teritoriālu un arī vārtu momentu pārsvaru, jo viņiem bija labāka fiziskā gatavība. Un tomēr labas izdevības rezultāta paaugstināšanai bija Aleksejenko un Greznoņam. Spēles pēdējā pusstundā liela slodze bija mūsu aizsardzībai un Laizānam, kas to izturēja.

Pēc spēles Jānis Gilis, kas Ļvovā bija kopā ar saviem asistentiem V. Ulbergu un V. Beškarevu, deva savu vērtējumu:

– Apmierināja rezultāts, bet saturs tikai pirmajā puslaikā. Iepriecināja tas, ka visi futbolisti spēlēja ar lielu atbildības izjūtu. Viņiem viegli nebija – izlasē prasības ir un būs augstas. Daži sevi neattaisnoja, bet gribētu atzīmēt Laizāna, Aleksejenko un Drupasa darbību. Atpaliekam spēlē ar galvu, nepielietojam tālos sitienus, bija nepilnības pozicionālajā spēlē, pretinieku neitralizēšanā. Katrā ziņā šī spēle bija lietderīga. Martā domājam spēlēt ar kādu no NVS augstākās līgas vienībām, bet aprīlā pirmajā nedēļā paredzam izbraukt uz Rumāniju, kur tiksimies ar tās valstsvienību. Varbūt pat ar diviem sastāviem.

Ukraiņi savā jaunajam valsts čempionātam (tajā spēlēs 20 augstākās līgas vienības, sadalītas divās grupās) sagatavotajā stadionā starp diviem saviem zilidzeltenajiem valsts karogiem bija novietojuši arī mūsu sarkanbaltsarkano, izlaiduši speciālu programmu (tikai ukraiņu valodā) un dāvāja mums tikpat speciālu un gaumīgu vimpeli."

Ugunskrīstības

Ja vienā un tajā pašā dienā list Rīgā, Viļņā un Ļvovā, tad šķiet, ka list visur. Latvijas valstsvienības gaisa ceļā no Rīgas līdz Bukarestei bija nolaišanās un pamatīga nīkšana (arī neizkāpjot no AN-24) Lietuvā un Ukrainā. Ļvovā uzņēmām mūsu vārtsargu Laizānu, kurš spēlē "Karpatu" komandā. Taču ne jau šā iemesla dēļ Bukarestes pustumšajā, labi apbruņotajā un apsargātajā lidostā ieradāmies tikai pēc 9 (!) stundām. Pusnakts debesis bija skaidras un zvaigznēm piebārstītas. Un vēl +17°! Un Rumānijas futbola federācijas sagaidītāju smaidi un atvairošanās, ka informācijas trūkuma un vēlās naktsstundas dēļ tikai dažiem žurnālistiem pieticis pacietības un cerību mūs ieraudzīt. Tālāk un turpmāk viss pēc FIFA etiķetes: futbolistiem autobuss (mersedess), vadītājiem – limuzīns (daciņa ar piecām vietām), minūtes divdesmit no pilsētas centra, un – kā konstatējam nākamajā rītā – esam senatnīgā baltā "hotel de lux" – "Lebādā" (mūsu mēlē – gulbis). Nosaukums ir piemērots, jo visapkārt spoguļgluds ezers un šī viesnīca, kurā nesen dzīvojuši arī Skotijas futbola izlase, ir iekārtota plašā un retroskaistā senā pilī.

1992. gada 8. aprīlī Nākamajā dienā mercedesā pa pilsētu, pievakarē treniņš, vakarā tikšanās ar Rumānijas federācijas vadību. Un visu dienu sarunās figurē Čaušesku. Milzīgi, nepabeigti, bet jau apjuntu jaunceltņu masīvi. Drūmi pelēki un melnā logu tukšuma dēļ – nomācoši. Tos cēlis diktators, bet nav pabeidzis. Tagad – robeža valā, celtnieki prom uz citām valstīm, jo Rumānijā nav nedz materiālu, nedz kārtīgu algu. Par cenām viņi, tāpat kā mēs, labprāt nerunā. Tālāk – Čaušesku pils, darba un atpūtas rezidence, kur viņa laikā mirstīgajiem satiksme bija slēgta, tagad – vēstniecību rajons. Lielisks ir armijas sporta kluba “Steaua” (Zvaigzne) futbola komplekss. Vienā no tā sešiem (!) zaļajiem laukumiem trenējas mūsu futbolisti. Eiropā un pasaulē populārā kluba patrons vēl arvien ir... Čaušesku. Viens no viņa diviem dēliem – inženieris fiziķis Valentins. Otrs ir aizrestēm, kur esot nokrities svarā par 37 kilogramiem. Klubu arī tagad uztur un aprūpē tieši tāpat kā vecā Čaušesku laikā – Valsts aizsardzības ministrija. Apskatām arī galveno arēnu – speciālu futbola stadionu – ar tribīnēm 20–30 000 skatītājiem, daļa sēdekļu tiek rekonstruēta. Reklāmu vairogi, nožogojums ar dzelonstieplu apmalojumu, vietas rezervistiem un vadībai. Viss FIFA un UEFA prasībām atbilstīgs. Pats laukums metrus piecus platāks nekā mūsu “Daugavai”. Stundu ilgo treniņu vēro arī Rumānijas valstsvienības treneris Komels Dina. Spēle ar Latviju būs viņa debija.

1992. gada 8. aprīlis Bukareste, Rumānija – Latvija. Pirmā starptautiskā pēc neatkarības atgūšanas un 100. valstssacikste Latvijas vēsturē. No kreisās O. Aļeksejenko, R. Laizāns, M. Zemļinskis, A. Stradiņš, Dz. Sproģis, S. Jemeljanovs, V. Teplovs, I. Troickis, A. Drupass, J. Popkovs

Rumānijas FF mītnē izjūtam patiesu sirsnību un interesi par Latvijas futbola atgriešanos starptautiskajā saimē. Savukārt īpaša cieņa tiek izrādīta Vadimam Ulbergam, Rumānijas un Latvijas pirmskara divu spēļu aculieciniekam, toreizējam valstsvienības rezervistam. Taču ar īpašu lepnumu Rumānijas futbola dzīves vadītāji (federācijas aparātā strādā 31 cilvēks) stāstīja,

ka spēlei ar Latviju viņiem beidzot izdevies sapulcināt gandrīz visus ārzemju klubos spēlējošos valsts izlases dalībniekus. Jo vairāki baidījušies no pēcrevolūcijas atmaksas represijām utt. Tāpēc laukumā būšot Itālijas, Spānijas, Beļģijas, Turcijas u.c. profesionālu klubos spēlējošie. Arī tādi pasaules klases vīri kā Belodedičs (Belgradas "Crvena Zvezda") un Popesku ("Eindhoven") – abi centra aizsargi. Arī Spānijā spēlējošais Leketušs, kas pasaules čempionātā Itālijā guva abus vārtus pret PSRS... Arī, arī... Nebūšot vienīgi Hadži, ko Madrides "Real" nav atlaidis (viņa gada ienākums 800 000 dolāru). 13. aprīlī valdība pieņemšot lēmumu par profesionāla futbolista statusu. Tas celšot Rumānijas futbola prestižu un arī limeni. Rumāņi pieņem uzaicinājumu atbildes vizītei Rīgā un lēš, ka tāda būs iespējama 1993. gadā. Viņi neslēpj, ka cer iekļūt "Word Cup '94" finālturnīrā Amerikā, konkurējot ar Čehoslovākijas, Beļģijas un Velsas vienībām. Bet atlases turnīrā starts – 6. maijā ar Farēru salām. Mačs ar Latviju – pēdējā pārbaude.

Ne velti tribīnēs būšot Beļģijas, Spānijas, Velsas, Farēru salu u.c. futbola speciālisti – izlūki jeb, kā avīzē "Sport Urilor" rakstīts, spiegi. Viņu vidū arī kādreiz tik populārais P. van den Flinsts. Šajā un citās avīzēs daudz bilžu, interviju, statistikas, vēstures par Latvijas un Rumānijas futbolu, mūsu vienības foto pirms treniņa u.c. Uzzinām, ka būs televīzija, FIFA tiesneši no Francijas – viss, kā jānotiek starptautiskā futbola limenī. Taču, kā mūsu puīši iejutīsies un izskatīsies tajā, – par to mums nevienam nav ne mazākā priekšstata. Latvijai tā būs 100. valstssacikste, Rumānijai – 443! (182 uzvaras, 113 neizšķirti).

... Pirmais, ko ieraugām jau pa gabalu, ir trīs karogi, kas sauļojas augstu virs galvenās tribīnes: Latvijas, Rumānijas un tiem pa vidu – Francijas (tiesnešu valsts). Slavenais Mišels Platini, tagadējais Francijas valstsvienības treneris, kaut kad ir teicis: "Ja futbolistam, uzvelkot tērpu ar valstsvienības emblēmu, neietrīcas sirds, tas nav izlases cienīgs. Ar valstsvienības spēlētājiem par patriotismu un nacionālo lepnumu nav jārunā. Tam jābūt katrā iekšā."

Nezinu, kā pukstēja sirdis mūsu puīšiem, kad viņi uzvilka sarkanos tērpus ar emblēmu LATVIJA. Iespējams, ka tās daudzijās vairāk vai citādāk pirms gaidāmās cīņas ar populārajām Eiropas futbola slavenībām. Kā nekā mums debija, nav startēts pat Latvijas čempionātā. Bet tie "profi" tuvojas savu čempionātu finišam (pēc sistēmas: rudens – pavasaris).

Mūzika, karavīri, policisti, specvienības skafandros un bruņvestēs, somu un nesamo kontrole pie ieejas. Rumāņi iesildās speciāla trenera vadībā. Katram spēlētājam – aplausi un sajūsmas apsveikumi. Mūsējos uzņem silti un korekti. Skaidrs, ka tie 10 000, kas tribīnēs, negaida, ko rādīs Latvija, bet gan, ko darīs viņu miluļi pret šo Eiropā nedzirdēto jauno komandu.

Kad arbitrs no Marselas M. Bata deva spēles sākuma signālu, vienības bija šādos sastāvos: **Rumānija** – Stelea ("Palma de Malorca", Spānija), Petresku ("Foggia", Itālija), Muntjanu ("Dinamo"), Sandoi ("Universitatea"), Belodeničs ("Crvena Zvezda", Dienvidslāvija), Popesku ("Eindhoven", Beļģija), Leketušs ("Oviedo", Spānija), Dimitresku ("Steaua"), Radučoži ("Verona", Itālija), Badja ("Universitatea"), Vlaicu ("Timișoara"). Rezervē un vēlāk spēlētājās Rotariu ("Galatasaray", Turcija), Balints ("Burgos", Spānija), Paņaits ("Steaua") un no 80. minūtes vārtsargs Stimgaciu ("Steaua").

ROMÂNIA

ANTRENOR CORNEL DINU

STELEA

GH. POPESCU	BELODEDICI	SÂNDOI
PANAIT	VLAICU	BADEA
LĂCĂTUŞ	RĂDUCIOIU	I. DUMITRESCU

Stadion Steaua, cu incepere de la ora 18
Arbitri din Franța, la centru Marc Batta
Meci televizat, comentează Dumitru Graur.

LINARTS DRUPAS

ALEKSEENKO
TROIŢKI
IVANOV
ZEMLINSKI
EMILIANOV
POPKOV
KIPLIOV

LAIZANS

ANTRENOR JANIS GILIS

LETONIA

Latvija – Laizāns (“Karpāti”, Ukraina), Troickis (RAF), Zemļinskis (“Skonto”), Sproģis (RAF), Jemeljanovs (“Olimpija”), Popkovs (“Daugava”), Aleksejenko, Ivanovs (abi – RAF), Stradiņš, Teplovs (abi – “Asmaral”, Kislovodska) un Drupass (“Skonto”). Rezervē un otrajā puslaikā spēlēja Sidorovs (RAF), Linards, Bulders, Verpakovskis (“Olimpija”).

Mūsu vienības taktiskais uzdevums – spēlēt no aizsardzības, neizstiept savas rindas, lai ātrie un tehniskie pretinieki neiegūtu plašumu brīviem uzbrukumiem. Rumāņi tam ir gatavi, tāpēc sistemātiski šauj tālos. Mūsējie vēl ir sākotnējā sasprindzinājumā, kad notiek ļaunākais. Badja ar kreiso bliež no metriem 30, Laizāns paslīd, reaģē par vēlu, un uz tablo ROMANIA– LETONIA 0:0, nomaina milzīgs GOOL!!!

Gods mūsu puīšiem, psiholoģiskais šoks tiek pārvarēts, un rumāņi līdz puslaika beigām tā arī nedabū pilnīgi nodemonstrēt savu tempa spēli. Bet 25. minūtē Popkova piespēle Drupasam un pēdējais sitiens rada simtprocentīgu momentu. Bet vārtsargs izglāba. Pēc atpūtas, ka, likās, esam jau adaptējušies,

jauns "dūriens" – 52. minūtē pozicionāla kļūda aizsardzības līnijā, un Petresku izgāja viens pret Laizānu – 0:2. No mūsu retajiem, tomēr bīstamajiem pretuzbrukumiem atzīmējams Linarda un Buldera gājiens, kam pietrūka precīza pēdējā sitiena. Ļoti labi spēlēja Laizāns, un 84. minūtē, kad Sproģis atsita bumbu ar roku, viņš ņēma arī 11 m soda sitienu (Balints).

Pēc spēles laika mums bija maz, jo pusnaktī ar koncerta "Pārdaugava" nofraktēto lidmašīnu bija jādodas mājup. Tomēr treneri paspēja apmainīties ne tikai ar rokas spiedieniem, bet arī domām. Apmierināti bija abi: K. Dinu – par iespēju pārbaudīt taktiku pret blīvu aizsardzību, J. Gilis – par skolu, pieredzi un iespēju pārbaudīt katra futbolista gatavību, psiholoģiju tik ekstrēmos futbola apstākļos. Un lietot piemērotu taktiku, kas dažiem mūsu futbolistiem nebija viegli izpildāma. Katrā ziņā Latvijas futbolvienība savas uguns kristības izturēja. Tas ir tikai viens no secinājumiem.

Pavisam kas cits, ka mums vajadzīgi ne tikai spēcīgi, pašreizēji aizsargi, bet arī gudri, vispusīgi pussargi, kā arī individuāli, stipri uzbrucēji. Jo bez tiem pat vislielākās veiksmes gadījumā var būt tikai 0:0.

Atcelā devāmies ar apziņu, ka starptautiskajā futbolā esam iekšā. Kaut arī ar 0:2. Ne velti pēc spēles rumāņi vaicāja, vai patiešām neviens nav spēlējis PSRS izlasē vai vismaz augstākajā līgā. Vai patiešām tā ir izlases pirmā spēle un Latvijas čempionāts startēs tikai 17. aprīlī?

"Latvijas Jaunatne", 1992. gada aprīlis

Nākamā pārbaude – **Norvēģijā** ar valsts olimpisko izlasi (0:1).

Jānis Gilis:

– Neesmu apmierināts ne tik daudz ar rezultātu (0:1), cik ar spēles saturu. Pēc zaudējuma ar 0:2 Rumānijā mēs bijām pat gandarīti, bet tagad... Pirms mača nospriedām, ka jācinās par uzvaru, taču nebija tāda noskaņojuma kā Rumānijā. Varbūt ietekmēja tas, ka tikāmies ar olimpisko izlasi un mačs notika Sandefjordas stadionā pāris simtu skatītāju klātbūtnē, taču tas nedrīkst būt attaisnojums.

Norvēģijas olimpieši atlases turnīrā spēlēja vienā grupā ar NVS izlasi, savā laukumā to pieveica, bet Maskavā bija neizšķirts rezultāts. Augsta spēles organizācija, atlētisms, asa, pat nežēlīga cīņa – tā var raksturot pretinieku. Iniciatīva pārmaiņus piederēja gan saimniekiem, gan mums.

Sākām šādā sastāvā: vārtos – Laizāns, aizsardzībā – Troickis, Dz. Sproģis, Gņedojs un Ivanovs, pussargi – Sidorovs, Aļeksejenko, Jemeljanovs un Popkovs, uzbrucēji – Bulders un Linards. Otrajā puslaikā Gņedoju nomainīja Zemļinskis, Sidorovu – Glazovs, Bulderu – Gilis. Uzteikt varu vienīgi Dzintaru Sproģi. 13. minūtē pēc stūra sitiena Aļeksejenko nesekmīgi ievirzīja bumbu savos vārtos. Netika galā ar uzdevumiem malējie aizsargi Troickis un Ivanovs, biju spiests nomainīt Gņedoju, kurš zaudēja divcīņās ar uzbrucēju Ostenstadu. Starp citu, norvēģu prese nākamajā dienā savējos pamatīgi kritizēja, bet slavēja vienīgi Ostenstadu. Par mums savukārt rakstīja, ka spēlējām padomju stilā – lēni un akadēmiski. Tā tas šoreiz arī bija, futbolisti vāji darbojās bez bumbas.

Sidorovam acīmredzot jāmeklē cits postenis, jo starp pussargiem viņš "nevelk". Trūkst mums ātru un agresīvu uzbrucēju. Bulders centās ļoti, taču... Izgāja reizi pat viens pret norvēģu vārtsargu, apspēlēja to, bet trāpīja pa stabu. Laba izdevība bija Gilim. Tas arī gandrīz viss. Sestdien braukšu uz Ozolniekiem skatīties Latvijas čempionāta pašu rezultatīvāko uzbrucēju Ževņeroviču.

– Kāpēc pēdējā brīdī notika pārmaiņas sastāvā?

– Traumas dabūja Govoruha un Stepanovs, bet Hudjakovam netika noformēti izbraukšanas dokumenti.

– Vai komandas sastāvā vēl gaidāmas pārmaiņas?

– Droši vien. Jāmeklē optimāls virknējums.

– Kā jūs vērtējat valsts čempionāta pirmās četras kārtas? Varbūt šis inertums nāk no šī turnīra...

– Sagatavotības līmenis nav slikts. Testēšanā viss parādās. Tie, kas labi spēlē, tiem arī rādītāji ir labi. Labā līmenī ir RAF komandas pārstāvji, toties vājāki ir Stepanovs un Zemļinskis, kā arī liepājnieki. Tuvākajā laikā tiksimies ar klubu treneriem un izrunāsim visas problēmas. Dažas spēles patiešām noris zemā līmenī. Ja būtu vairāk tādu maču kā starp RAF un "Skonto" komandām...

Maija beigās Latvijas izlase spēlēja **Malta** (0:1). Kā pēc atgriešanās Rīgā preses konferencē stāstīja J. Gilis: "Spēles loģiskais iznākums būtu bijis 1:1. Abi pretinieki orientējās uz ātriem pretuzbrukumiem, abiem priekšējā līnijā trūka meistarīgu vārtu šāvēju."

Ar šo spēli tika pabeigts sagatavošanās pirmais posms. Pārbaudīti 29 futbolisti, laukumā netika tikai Govoruha un Micītis (hokeja vārtsarga dēļ). Pirmo reizi izlasē debitēja ārzemēs spēlējošais futbolists – Šitiks.

Latvijas otrā valstssacikste pēc neatkarības atgūšanas: Malta – Latvija, Valletā 1992. gada 26. maijā. No kreisās O. Aļeksejenko, R. Laizāns, R. Bulders, Dz. Sproģis, V. Ivanovs, A. Stradiņš, S. Jemeljanovs, I. Stepanovs, M. Zemļinskis, J. Popkovs, G. Šitiks

Jūlijā – Baltijas kausa izcīņa. Latvija uzvar Igauniju (2:1), bet zaudē Lietuvai (2:3) un paliek 2. vietā aiz Lietuvas. Turnīrs notika Liepājā un abus vārtus pirmajā spēlē guva Linards. Otrajā bija lielas izmaiņas sastāvā: vārtos Kulakovs, vidējā līnijā Teplovs, uzbrukumā Linards un Ževņerovičs. Viņa vietā Semjonovs un Jemeljanovu nomainīja Šitiks. Latvijas komanda bija braukusi uzvarēt, bet neizdevās.

Tieši pēc mēneša Rīgā abas valstsvienības vēlreiz tikās, bet nu jau pasaules čempionāta atlases spēlē. Lietuviešu sastāvs bija mainījies līdz nepazīšanai – no Liepājas turnīra tajā bija tikai Vainoris un Baltušņiks. Lietuvieši jau divās spēlēs Ziemeļīrijā (2:2) un Albānijā (0:1) bija izjutuši brīvā Eiropas lielā futbola nebūt ne saldo garšu. Mūsējiem tas vēl bija priekšā.

Laikraksts "Sports" izdeva ieliktņi uz 4 lappusēm – "LFF futbola vēstis" ar milzīgu virsrakstu: "Šodien Latvijas futbols dodas pasaulē. Rīgā, "Daugavas" stadionā spēlē Latvija – Lietuva."

Tika publicēts arī mūsu valstsvienības 20 futbolistu saraksts ar īsu sportisko biogrāfiju.

Ēriks GRIGJANS ("Kompar–Daugava"). Dzimis 1964. gadā. Spēlējis Liepājas "Zvejniekā" un Daugavpils "Celtniekā". 1991. gada Latvijas kausa ieguvējs.

Oļegs KARAVAJEVS ("Belgrad", Dienvidslāvija). Dzimis 1961. gadā. Spēlējis Frunzes "Algā", Habarovskas ASK, Rīgas "Daugavā", Voronežas "Fakel" vienībā.

Sergejs JEMELJANOVS ("Olimpija", Liepāja). Dzimis 1962. gadā. Spēlējis Rīgas "Daugavā" un Liepājas "Zvejniekā".

Dzintars SPROĢIS ("Kompar–Daugava"). Dzimis 1971. gadā. Spēlējis Rīgas "Daugavā" un Jelgavas RAF vienībā.

Sergejs SEMJONOVS ("Lomsza", Polija). Dzimis 1959. gadā. Spēlējis Rīgas "Daugavā" un Liepājas "Olimpijā".

Jurijs ŠEVĻAKOVŠ ("Ilves", Somija). Dzimis 1959. gadā. Spēlējis Novorosijskas "Cementā" un Rīgas "Daugavā".

Ainars Linards, liepājnieks, 21 spēle Latvijas izlasē, piecu vārtu autors. Agresīvs, fiziski spēcīgs uzbrucējs, prasmīgi kontrolēja bumbu, maksimāli izmantoja vārtu gūšanas iespējas. Spēlējis arī Zviedrijas klubos. Pēc futbola nodibināja savu biznesu

Einārs GNEDOJS ("Skonto", Rīga). Dzimis 1965. gadā. Spēlējis Liepājas "Zvejniekā". 1991. gada Latvijas čempions, 1990. gada Latvijas kausa ieguvējs.

Mihails ZEMĻINSKIS ("Skonto", Rīga). Dzimis 1969. gadā. 1991. gada Latvijas čempions, 1990. gada Latvijas kausa ieguvējs.

Aleksandrs STRADIŅŠ ("Skonto", Rīga). Dzimis 1968. gadā. Spēlējis Jelgavas RAF un Kislovodskas "Asmaral" vienībās. 1991. gada Latvijas čempions.

Oļegs AĻEKSEJENKO (RAF, Jelgava). Dzimis 1961. gadā. Spēlējis Rīgas "Daugavā", Minskas "Dinamo" un Voronežas "Fakel" vienībā.

Jurijs POPKOVS ("Kompar-Daugava"). Dzimis 1962. gadā. Spēlējis Minskas "Dinamo" un Rīgas "Daugavā".

Ainārs LINARDS ("Olimpija", Liepāja). Dzimis 1964. gadā. Spēlējis Liepājas "Zvejniekā" un Rīgas "Daugavā".

Rolands BULDERS (RAF, Jelgava). Dzimis 1965. gadā. Spēlējis Liepājas "Zvejniekā" un "Olimpijā", Rīgas "Pārdaugavā".

Jānis INTENBERGS ("Olimpija", Liepāja). Dzimis 1959. gadā. Spēlējis Liepājas "Zvejniekā", Rīgas "Daugavā", Elblongas "Olimpijā".

Aleksandrs JELISEJEVS ("Skonto", Rīga). Dzimis 1971. gadā. 1991. gada Latvijas čempions.

Aleksejs SEMJONOVŠ ("Skonto", Rīga). Dzimis 1973. gadā. 1991. gada Latvijas čempions.

Vitālijs TEPLOVS ("Kompar-Daugava"). Dzimis 1970. gadā. Spēlējis Rīgas "Daugavā" un Kislovodskas "Asmaral" vienībā.

Vitālijs ASTAFJEVS ("Skonto", Rīga). Dzimis 1971. gadā. Spēlējis Rīgas "Pārdaugavā".

Haralds SPROĢIS ("Kompar-Daugava"). Dzimis 1967. gadā. Spēlējis Rīgas "Daugavā", Liepājas "Zvejniekā", Jelgavas RAF.

Gints GILIS ("Pārdaugava", Rīga). Dzimis 1970. gadā. Spēlējis Rīgas "Daugavā", Liepājas "Zvejniekā".

No šiem 20 J. Gilis izraudzījās 11, kam bija uzticēts ar Latvijas vārdu ieiet Eiropas un pasaules futbola vēsturē: Karavajevs, Ševļakovs, Aleksejenko, Ivanovs, Gņedojs, Popkovs, Sproģis, Stradiņš, Semjonovs, Linards, Glazovs.

P. Karlsons laikrakstā "Sports":

"Mačs sākās nervozā atmosfērā. Jau 3. minūtē traumu guva lietuvietis Narbekovs, un viņu nomainīja Tereškins. 5. minūtē bridinājumu saņēma Stradiņš. Kolēģis V. Karpuškins izteica prognozi: "Rezultāts būs 0:0 ar lietuviešu nelielu pārsvaru." Paredzējums bija precīzs tikai līdz 18. minūtei. Tad skatītājiem par milzīgu prieku vadībā izvirzījās Latvijas komanda! Ar lielisku galvas raidījumu vārtus guva Linards. Mūsu komanda droši spēlēja aizsardzībā un likvidēja lietuviešu uzbrukumus. Sevišķi uzteicams ir vārtsargs Karavajevs, kurš teicami spēlēja vairākās epizodēs.

Pēc pārtraukuma mūsu komandā Glazova vietā spēlēja Šitiks. Bija jūtams, ka lietuvieši nesamierināsies ar zaudējumu. Viņi ieguva teritoriālu

Latvija-92 Baltijas kausa turnīrā Liepājā 10.-12. jūlijā. Augšējā rindā no kreisās S. Jemeljanovs, V. Ivanovs, A. Jeļisejevs, Dz. Sproģis, A. Linards, G. Šitiks, E. Gņedojs, A. Stradiņš, E. Grigjans, J. Popkovs, O. Aļeksejenko

pārsvāru, un spēle ilgāku laiku ritēja mūsu laukuma pusē. Sukristovu nomainīja Poderis, un viņš rezultātu izlīdzināja 65. minūtē. Kreisajā malā ļoti aktīvs kļuva augumā garais Ivanausks, kurš sagādāja lielas grūtības mūsu aizsardzībai. Diemžēl traumu guva D. Sproģis (59. minūtē), un viņa vietā laukumā izgāja Zemļinskis. Šķita, ka mūsējie izturēs sāncensu spiedienu un spēle varētu beigties neizšķirti. Taču viesi tomēr izrādījās spēcīgāki. 86. minūtē pēc Fridrika izpildītā soda sitiena atlēkušo bumbu vārtos iesita Tereškins. Atlikušajās minūtēs nekas nebija glābjams, un Latvijas izlase zaudēja ar 1:2.”

J. Gilis prese konferencē: “Futbola svētki stadionā bija, bet diemžēl zaudējām. Mūsu futbolistu funkcionālajai sagatavotībai jābūt augstākai.”

Atlika divas nedēļas līdz spēlei Rīgā ar Dāniju – Eiropas čempioni.

Tas, ka dāņi atbraukuši uzvarēt, bija skaidrāks par skaidru. Latvijas pusē bija tikai tas, ka viesi ir jūlija uzvaras eiforijā, bet Latvijas čempionāts iet pilnā sparā – esam iespēlējušies.

P. Karlsons laikrakstā “Sports”:

“Aizvakar pievakarē “Daugavas” stadionā uz treniņu gaidījām ierodamies Dānijas futbola izlasi. Pirms tam pamatīga lietusgāze šķita pilnīgi nevietā. Daba it kā atgādināja – sauso un karsto vasaru aizmirstiet, rudens būs tāds, kāds jums vienmēr ir Latvijā un Baltijā. Vakara saules staros atmirdzēja uzpostais stadions, bet skati bažīgi meklēja laukuma klājumu. Dāsna lietutiņš tam diemžēl par labu nenāca. Atsvaidzinātajā gaisā vēdija tāda kā noslēpumainība. Kāds būs lielā meistara Hansa Kristiana Andersena futbolpasakas variants? Pēc triumfa Eiropas čempionātā jūnijā Zviedrijā kāds asprātis dāņus salīdzināja ar neglīto pilēnu

meistarsacīkšu sākumā un cēlo gulbi, saņemot uzvarētāju kausu. Tādas pārvērtības patiešām notika. Kā pasakā.

Ar mūsu komandas treneri Vadimu Ulbergu apspriedām preses konferencē dzirdēto un secinājām, ka tādās reizēs runā to, ko nedomā, un domā to, ko nerunā. Pārāk daudz vispārīgu frāžu. Skaidrs, ka neviena puse jau neatklās savus "kara noslēpumus". Cienījamais speciālists bija norūpējies par mūsu vienības gatavību atbildīgajai spēlei, jo tikai vakar no rīta radās lielāka skaidrība par dažu futbolistu veselības stāvokli. Viņš ar pieredzējuša trenera nosvērtību precīzi raksturoja sāncensu dāņus: "Viņi ir pamatīgi skoloti, var teikt, gaišas galviņas futbolā. Visi kā viens. Tas attiecas uz izpildījumu, bet jo īpaši uz taktisko domāšanu."

Autobuss piebrauca, viesu futbolisti izkāpa un devās gatavoties futbolpasakai mūsu līdzjutējiem. Tas bija slēgtais treniņš ar "virtuves noslēpumiem", bez svešām acīm un ausīm.

Pirms lielām sacensībām iespējamo rezultātu minēšana ir parasta nodarbe līdzjutēju vidū. Uz ierosinājumu labprāt atsaucās desmit kolēģi un viens treneris. "Vidējais aritmētiskais" iznāca mūsu izlases zaudējums – 0,4:3,5. No atšķirīgajiem vērtējumiem izlobījās doma, ka vieniem vārtiem mūsu labā jau gan būtu "jākrīt".

V. Karpuškins (izdevniecība "Gaļina") – 1:3.

A. Podāns ("Neatkarīgā Cīņa") – 1:3.

U. Jirgens (Latvijas Radio) – 0:4.

J. Erenbergs ("Starts") – 1:3.

Ē. Strauss ("Rīgas Balss") – 0:3.

M. Pagodkins ("Sports") – 1:4.

B. Hodorovskis ("Futbolnij kurjer") – 1:3.

Z. Driķis (Futbola federācijas komisijas priekšsēdētājs) – 0:4.

J. Visockis ("Sporta Pasaule") – 0:2.

G. Keisels laikrakstā "Latvijas Jaunatne":

"Ja es zinātu, kurš iesītis vienus vārtus, tad teiktu 1:4, bet, tā kā nezinu, tad lai ir 0:4. Bet varbūt taisnība tomēr būs Jurim Visockim, ja mūsējie ieraksies aizsardzībā."

J. Brežģis laikrakstā "Elpa":

"Dānijā dzīves limenis ir astoņas reizes augstāks nekā pie mums, bet futbolā droši vien būsīm sešus pakāpienus zemāk, tāpēc saku – 0:6."

Tādas bija dažas prognozes. Jādomā gan, ka daudzie līdzjutēji cerēja arī uz kādu pārsteigumu.

Latvijas un Dānijas spēli pasaules futbola meistarsacīkšu kvalifikācijas turnīrā Eiropas III grupā tiesāja arbitrs no Austrijas – A. Vizers.

Komandu sastāvi: **Latvija** – Karavajevs, Ševļakovs, Aleksejenko, Ivanovs, Gņedojs, Popkovs, Sproģis, Stradiņš, Jelisejevs, Linards, Glazovs; **Dānija** – Šmeihels, Sivebeks, Pehniks, Olsens, Heinca, Kristofte, Jensens, Vilforts, Poulsens, Kristensens, Laudrups.

Pēc tiesneša svilpes daudzie fotoreportieri tūlīt pārvietojās aiz Latvijas komandas vārtiem. Viņi bija pārliecināti, ka pirmajai bumbai noteikti jāielido

“cietoksni”. Dāņi, savu līdzjutēju vētrains atbalstīti (bija atbraukuši divi tūkstoši), uzreiz ieguva lielu teritoriālu pārsvaru un piespieda sāncensus pie vārtiem. Sākās izlūkošana un Latvijas komandas “vājo vietu” iztaustīšana. Pirmos nopietnos sitienus abas vienības izdarīja, kad bija apritējušas divpadsmit minūtes. Mūsējie ar prasmīgi organizētu aizsardzību spēja pretoties sāncensu spiedienam. Viesu izlūkošana ieilga, vārti “nekrita”, mājinieki turējās godam. Ar kombinācijām neko nevarēja iesākt, dāņi viegli likvidēja mūsējo nedaudzos izrāvienus. Dramatisks bija pirmā puslaika nobeigums. Popkovs negaidīti izrāvās pret Šmeihelu un trāpīja... pa vārtu stabiņu. Skatītāji aizturēja elpu, Latvija varēja izvirzīties vadībā! Brīnums notika. Pirmo puslaiku mūsējie izturēja! Brīdinājumus saņēma Pehniks, Jelisejevs un Ivanovs.

Pēc pārtraukuma Dānijas komandā Sivebeka vietā spēlēja Elstrups. Teicamais aizsargs sadursmē ar Jelisejevu guva nelielu traumu. Bija skaidrs, ka viesi turpinās uzbrukt, jo neizšķirts rezultāts viņus nekādi apmierināt nevarēja. Tā būtu neveiksme. Mājinieki, protams, pirmām kārtām domāja par aizsardzību. Viņu darbībā kļuva drošāka, un izdevās arī viens otrs labs pretuzbrukums. Kļuva redzams, ka dāņiem nepadodas spēle pret blīvu aizsardzību, un viņu mehānismā šķita kāda nenoregulēta detaļa. Uzbrukumi bija, bet sitieni gāja pāri vai garām vārtiem. Īsā laikā brīdinājumus saņēma Popkovs un Stradiņš, un 67. minūtē Popkovu nomainīja Astafjevs.

Lēni un nepielūdzami spēles laiks skaitīja minūtes, reportieri aiz Latvijas vienības vārtiem velti gaidīja īsto momentu. 73. minūtē Karavajevs atvairīja Vilforta stūrī mērķēto bumbu. Kristofte izmēģināja tālo – pāri vārtiem. Dāņi izpildīja daudz stūra sitienu, un, pateicoties garajiem augumiem, izcīnīja visas augstās bumbas. Bet mūsu aizsardzība un Karavajevs darbojās nekļūdīgi. Gaisā vidēja sensācija. Izkrāsotie un ar karogiem un taurēm “brūnotie” vieskomandas līdzjutēji pamazām pierima. Dažās epizodēs mūsējiem pietrūka starta ātruma, steigā piespēles nerasniedza adresātu, taču respekts pret kontinenta čempioniem bija mazinājies.

Viens no spēles kulminācijas momentiem – iespēja gūt vārtus – bija 80. minūtē. Par laimi Elstrupa bīstams raidījums ar galvu gāja vārtiem garām. Juzdami neizšķirta tuvumu, dāņi sāka steigties, taču – bez panākumiem.

87. minūtē Linardu nomainīja augumā raženais Bulders un paguva pāris reizes paviesoties pie pretinieka vārtiem. Tūlīt Karavajevs vēlreiz atvairīja bīstamu sitienu. Laudrups pēdējo reizi nolika bumbu pie stūra karodziņa – bez sekām.

Kad atskanēja tiesneša beigu signāls, vēstot, ka Latvijas izlase nospēlējusi neizšķirti ar Dāņiju un ierakstījusi pirmo punktu tabulā, mūsu futbolisti uz laukuma apkampās un apsveica viens otru. Notika sensācija. Čempioniem atņemts punkts. Futbolpasakai bija laimīgas beigas.

Preses konference

Citkārt runīgais un komunikablais Dānijas izlases treneris R. Nilsens sēdēja sadrūmis un pateica pavisam maz:

– Neapšaubāmi, šoreiz Latvijas komanda izskatījās labāk sagatavota, nekā pirmajā mačā ar Lietuvu. Tas mums zināmā mērā bija pārsteigums.

Diemžēl ne visi mūsu futbolisti spēlēja ar pilnu atdevi. Mūsu sniegumu ietekmēja arī ne visai kvalitatīvais laukums, tālab neizdevās pilnībā demonstrēt tehnisko meistarību, un gadijās daudzas neprecīzas piespēles.

Latvijas izlases treneris J. Gilis:

– Šī ir vēsturiska diena Latvijas futbolam. Mēs gaidījām šo spēli un uzskatījām, ka Eiropas čempioni mums sniegs lielisku paraugstundu, kura katram futbolistam paliks atmiņā. Mūsu komanda ir jauna, tā vēl tikai atrodas veidošanās stadijā. Daudz jāstrādā, taču par šo panākumu varam būt lepnī. Izdarījām vairāk, nekā cerējām. Pirms mača teicu puisiem, ka ir jācinās no pirmās līdz pēdējai minūtei, un mums izdevās pierādīt, ka Latvijā māk spēlēt futbolu. Rezultātu neizšķīra atsevišķi spēlētāji, bet gan kolektīvisms un cīņasspārs. Gribētu uzteikt vārtsargu Karavajevu. Zināju, ka reiz būs spēle, kurā viņš "spīdēs". Tas bija tagad. Tikai labu varu sacīt par aizsardzības līniju. Ševļakovs labi nosedza Laudrupu. Nedaudz vājāk nekā sacensībā ar Lietuvu nospēlēja Linards, taču jāņem vērā, ka vēl no rīta nevarējām pateikt, vai viņš izies laukumā. Mums varbūt šoreiz nav tik svarīgs rezultāts, kā sajūta – spēlēt futbolu augstā līmenī. Šajās divpadsmit dienās kopš mača ar Lietuvu mums izdevās uzlabot fizisko kondīciju, un varējām normāli spēlēt abus puslaikus.

Latvijas Futbola federācijas prezidents V. Ļeskovs:

– Neizšķirts pret Eiropas čempioniem – tā ir mūsu komandas uzvara.

Reuter par un ar Jāni Gili

Reuter aģentūras korespondents Deivids Ljangrēns sagatavojis materiālu par Latvijas futbola izlases treneri Jāni Gili, kurā izskan arī mūsu trenera domas.

Pēc korespondenta atzinuma, J. Gilim, neraugoties, ka darbs sākts tikai janvārī, izdevies sagatavot labu komandu līdzdalībai pasaules čempionāta kvalifikācijas spēlēs. Tas paveikts, neskatoties uz pieredzes trūkumu, viduvējībām un ne visai spīdošu finansiālo stāvokli. Izveidota komanda, kas spēja atgriezties pasaules futbolā pēc vairāk nekā 50 gadu pārtraukuma.

– Es sāku no starta līnijas, un tas bija ļoti grūti, – tā J. Gilis, bet D. Ljangrēns piebilst, ka pirms Otrā pasaules kara Latvijai bija spēcīgākā izlase Baltijas valstīs. Taču arī pašlaik Latvijā futbols ir ceturtais populārākais sporta veids. To apsteidz vienīgi basketbols, hokejs un volejbols.

Latvijas izlase nesaņēma no valdības pabalstu un katru rubli gādāja sev pati.

– Man bija jārisina abas problēmas – finansu un tehniskās vienlaicīgi, jo valsts ir nabadzīga, – atzīst J. Gilis. "Daugavas" stadionam tika paņemts 2,5 miljonus Latvijas rubļu (17 000 \$) liels bankas aizdevums, jo tā saimnieki aizbildinājās ar trūkumu.

Tomēr daļa naudas jau ir atpelnīta, pārdodot reklāmas izvietojšanas tiesības spēļu laikā "Daugavas" stadionā Zviedrijas televīzijai, kā arī saņemot 17 tūkstošu dolāru no Dānijas līdzjutējiem par ieejas biļetēm.

Lielākajai daļai mūsu spēlētāju trūkst augsta līmeņa futbola sacensību pieredzes, jo tikai daži spēlē ārzemju klubos. No Latvijas meistarsacīkšu pirmās līgas 12 komandām vien sešu meistarība atbilst līgas prasībām, – turpina J. Gilis.

Latvijas futbola izlases atdzimšanas sākums bija ļoti grūts – pieci

zaudējumi sešās spēlēs. Arī pasaules meistarsacīkšu pirmajā kvalifikācijas spēlē tika zaudēts Lietuvai ar 1:2. Tomēr spēlē ar Eiropas čempioniem – Dāniju – Latvijas izlases aizsardzība darbojās bez klūdām.

– Es vēlētos uzturēt stabilu komandas meistarības līmeni. Tāpēc mums jādod savi labākie futbolisti labiem ārzemju klubiem. Mēs paši vien to sasniegt nespējam. Tā ir utopijs, ja kāds tā domā. Ja nu kāds iedomājas doties uz Poliju, lai spēlētu zemākā līgā, tad mēs jau tagad esam zaudējuši augstas klases futbolistu, – atzīst J. Gilis. – A. Linardam, kurš guvis trīs no četriem Latvijas izlases vārtiem, šonedēļ radusies iespēja izmēģināt sevi Zviedrijas līgā, spēlējot Erebrū kluba sastāvā.

J. Gilis cer uz pozitīvām izmaiņām komandas darbībā uzbrukumā. Tādām, kas tomēr spētu apspēlēt arī dāņus. Tas nebija nejaus gadījums, bet gan komandas teicami izveidota uzbrukuma kombinācija, kad bumba pēc Popkova sitiena trāpīja pa dāņu vārtu stabu.

– Mūsu darbība uzbrukumā vēl nav laba un tā ir mūsu izlases vājākā vieta. Mums šajā ziņā vēl daudz jāstrādā, – tā J. Gilis.

Drakoniskie komandas finansiālie apstākļi neļauj Gilim ceļot, cik viņam būtu nepieciešams, lai kontrolētu savus futbolistus un iepazītu pretiniekus. Viņam jāsamierinās ar video un preses atsauksmēm.

– Es saņemu 8500 Latvijas rubļu mēnesī (55 dolāri). Tas nav joks, bet gan tikai norāda, kādos apstākļos mēs pašlaik dzīvojam. Darbs, kuru veicu, ir ļoti atbildīgs. Cilvēkam, kurš nāks pēc manis, būs vieglāk kaut vai tāpēc, ka mantojumā saņems jau komandu, – saka Jānis Gilis, kura līgums ar izlasi beidzas nākamā gada septembrī.

Smagais zaudējums Dublinā pret Īriju (0:4), ko M. Rubenis presē nosauca par zaļo piezemēšanos, atgriezta mūsu futbolistus realitātē. Tiesa, Īrijā Latvijas sastāvs bija ne jau labākais: Igošins, Astafjevs, Aleksejenko, Bulders, Gnedojs, Popkovs, Sproģis, Abžinovs, Jeļisejevs, Linards, Glazovs (tātad bez četriem pamatsastāva vīriem: Karavajeva, Ševļakova, Ivanova, Stradiņa). Latvijas futbolisti cīnījās, cik spēja, taču neitralizēt ātros, atlētiskos īrus neizdevās – viņi bija pārāk labā sportiskā formā.

Dabiski, ka mūsu futbolisti savās pēdējās vakariņās bija nomākti, un labi, ka vienības vadītāji centās viņus sapurināt, šo zaudējumu nepārvēršot par traģēdiju. Vēl labāk: firmas “Mono-AM limited” oficiālais pārstāvis Latvijā Valerijs Mačugins, kas šajā braucienā pavadīja izlasi, pasniedza savas firmas balvas labākajiem spēlētājiem – Sproģim, Aleksejenko un Jeļisejevam, ar siltiem vārdiem novēlējams visiem nenokārt degunus un gatavoties jaunām lielā futbola cīņām. Īsti mecenāti ir kopā ar savējiem arī grūtā brīdī.

Bet viesnīcas vestibilā Latvijas futbolistus gaidīja Īrijas un Anglijas latvieši, kundzes, kungi (un jaunkundzes arī), lai tautiešu pulciņā pasēdētu kopā.

Ko nozīmēja latviešu puisim pēkšņi ielēkt starptautiskā profesionālā futbola katlā, var iedomāties pēc Rolanda Buldera atmiņām (par 0:4 šoku):

“Mēs visi esam nostājušies un gatavi spēlēt. Atskan tiesneša svilpe un pār mums pārvelas drausmīgi skaļš skaņu vilnis. Šķiet, ka vilciens brauc cauri tunelim. Mūs visus tas nospiež, un es aizveru acis. Pēc mirkļa es tās atdaru un redzu

sev pretī desmit zaļi tērptus labi barotus večus, kuri drāžas man virsū. Viņu acis deg, un es jūtu, ka viņiem ir vienalga, vai pretī ir bumba vai es – jebkuram šķērslim viņi pāries pāri.” (M. Meisters laikrakstā “Diena”)

Mikēlis Rubenis: “Īru “zaļo mašīnu” var salīdzināt ar taifūnu, kas, brāzdamies pāri, rauj gaisā itin visu un izmētā uz visām pusēm. Itin nekā kopīga ar šis valsts simbolu – miermīlīgo, maigi zaļo āboliņa lapiņu.”

Šis plosošais 0:4 notika Latvijas jaunās valstsvienības vēl tikai septītajā spēlē. Bet jau pēc nepilna gada (18. spēlē) Rīgā, kaut arī atkal tika zaudēts (0:2), mūsu vienības progress bija acīmredzams. 1994. gada pasaules čempionātā legendārā angļa Džekija Čarltona (“Žirafes”) vadībā Īrija izcīnīja augsto 5.–8. vietu un FIFA reitingā pacēlās līdz pirmajam desmitniekam. Bet vēl pēc gada, jau 1995. gada rudenī, atkal Dublinā, tieši pret Īriem Latvijas valstsvienība parādīja vienu no savām, J. Giļa un sava laika vislabākajām spēlēm, kaut arī uzvarēt neizdevās arī toreiz (1:2).

Tas nu bija īsts brīnums, ka pāris nedēļās Latvijas izlase atguvās no Īrijā dabūtā psiholoģiskā trieciena un pret Spāniju atkārtoja Dānijas variantu.

Latvijas komandas sastāvs spēlē ar **Spāniju**: Karavajevs, Ševļakovs, Aleksejenko, Ivanovs, Sproģis, Gnedojs, Popkovs (69. min. Astafjevs), Stradiņš Bulders (82. min. Gilis), Linards, Glazovs.

Sākums bija gandrīz tāds pats kā mačā ar Dānijas izlasi: viesi uzreiz ieguva teritoriālu pārsvaru, iespieda mūsējos savā laukuma pusē un sāka vārtu apšaudīti. Jau otrajā minūtē spāņi izpildīja stūra sitienu. Astotajā minūtē bīstamu Munjosa raidījumu Karavajevs atvairīja ar lielām grūtībām. Latvijas komandas aizsardzības spēlētāji darbojās ar pilnu sparū un tomēr izturēja sāncensu spiedienu. Mūsējie pamazām attapās un ar epizodiskiem, bet diezgan asiem pretuzbrukumiem radīja bīstamus momentus arī pie viesu vārtiem. Teicami darbojās uzbrukuma smailē izvirzītais Linards. Viņa izrāviens 35. minūtē varēja beigties ar vārtu gūvumu, taču mazliet pietrūka veiksmes. Spāņi demonstrēja lielisku tehniku, izveidoja daudzas bīstamas situācijas pie mūsu vārtiem, taču nobeiguma sitieni bieži bija neprecīzi, turklāt Karavajevs arvien atradās savā vietā. Puslaiks beidzās bez vārtu gūvuma – 0:0. Bridinājumu saņēma Bulders.

Pēc pārtraukuma spēle šķita līdzsvarotāka. Spāņi gan uzbruka vairāk un bīstamāk, taču arī mūsējie itin bieži apdraudēja pretinieka vārtus. Viesi izskatījās mazliet paguruši, toties laukuma saimnieki jūta spēku pieplūdumu. Uz rezultātu tablo spīdēja divas vientuļas nulles, vēstot neizšķirta tuvumu. Tas būtu labs panākums Latvijas komandai.

Pēdējās 15 minūtes bija visinteresantākās. Viesi sāka beigu ofensīvu, izmēģinot arī sitienus no tālākas distances. Visreālākā iespēja gūt vārtus viņiem radās 86. minūtē, taču Karavajeva meistarība mūsējos izglāba arī šoreiz.

Tiesneša beigu signāls vēstīja, ka katra vienība ieguvusi pa punktam, un septiņi tūkstoši skatītāju “Daugavas” stadionā liksmoja. Latvijas izlase godam izturējusi arī šo grūto pārbaudījumu, un tagad mūsējo kontā ir divi vērtīgi punkti, kas gūti sacensībā ar pasaules klases komandām.

Pēc spēles Havjērs Klemente: “Mums tā bija grūta spēle, jo vajadzīgajā meistarības limenī nedarbojās mūsu malējie uzbrucēji. Latvijas komanda īstenībā gandrīz bija tuvāk vārtu gūšanai nekā mēs, lai gan Spānijas izlase četras

piecas reizes arī nemācēja gūt vārtus ļoti izdevīgās situācijās. Tādēļ rezultāts palika 0:0, un tas noteikti palīdzēja mājiniekiem. Mēs neparādījām visu, ko varējām, un to darīt mūs apgrūtināja sliktais laukums, kā arī mājinieku precīzā darbība aizsardzībā. Pārākums aizsardzībā nodrošināja Latvijas futbolistiem panākumu – neizšķirtu. Mājinieki ar centību un cīņas sparū prata panākt sev vēlamu rezultātu.”

Jānis Gilis: “Šī bija mūsu pēdējā spēle Rīgā ar ļoti augstas klases profesionāļu komandu. Tādēļ nekautrēšos atkārtot – tā bija ļoti laba skola mūsu vēl pagaidām amatieru futbolam. Mums bija zināmas grūtības ar noskaņošanu šai cīņai, jo pēc 0:4 Īrijā, kur pret mums tika likta lietā spēka spēle, šodien nācās cīnīties ar tehniski ļoti labi sagatavotiem futbolistiem, ar komandu, kura lieliski

Armands Zeiberliņš – 23 spēles valstsvienībā (RAF, “Skonto” u.c. klubi). Uzvaras vārtu (3:2) guvējs Latvijas – Austrijas mačā Rīgā 1995. gada 16. augustā

kombinē. Es lepojos ar savu vienību un priecājos, ka mācējām ar godu izklūt no šīs smagās cīņas ar profesionālo futbolu. Nobeigumā vēl gribu piebilst, ka šī sacensība vēlreiz pierādīja – mūsu neizšķirtam pret Dāniju nav gadījuma raksturs.”

Latvijas valstsvienība 1993. gadu iesāka februāra nogalē ar turnīru Somijā (Vantā), hallē, kur Baltijas kausa ietvaros tradicionāli (1:2) zaudēja Lietuvai, bet ar 2:0 uzvarēja igauņus. Jau 14. aprīlī Kopenhāgenā, gandrīz 30 000 skatītājiem klātesot, sīkstī pretojās dāņiem – 0:2 (68. un 76. min.). Debitēja Zeiberliņš.

Bet 27. aprīlī Jānis Gilis atzīmēja 50 gadu jubileju. Pie valstsvienības stūres viņš bija jau 17 spēlēs. "Sportā" publicētā jubilejas intervija (27.04.1993.) šeit sniegta saīsināta.

Lai iegūtu, kaut kas jāzaudē

– Garās intervijas nekad nav īsas. Taču reizi piecdesmit gados jāizrunājas. Kaut gan pēdējos gados jūs esat viens no visbiežāk intervētajiem Latvijas sporta cilvēkiem, ne jau visi zina, kā jūs, futbolā dzīvodams, esat nonācis līdz virieša cienīgai jubilejai. Tāpēc, lūdzu, sāksim no bērna kājas.

– Bērnībā sports man bija vismilākā aizraušanās. Uzaudzis esmu turpat, kur dzīvoju vēl tagad, – Brīvības ielā pie Senču un Pērnavas ielām. Sētā spēlējām visu ko – sitām futbolu, metām basketbolu, slidojām hokeju. Tā kā kaimiņos dzīvoja treneris Jānis Dobelis, sportojām kopā ar viņa dēliem – Juri un Andreju. Dobelis strādāja Rīgas "Spartakā" par treneri, un viņš iekļāva mūs zēnu komandā. Tas bija 1952. gadā, un "Spartaka" bāze bija tur, kur tagad ir stadions "Keizarmežs". Bērnība tika pavadīta Mežaparkā. Mēs kļuvām par Rīgas čempioniem, nezaudējām nevienu spēli. Toreiz mūsu komandā bija Ernests Pūce, slavens ritenbraucējs, tagad treneris, kā arī tenisists Jānis Juška.

Skolā, bet 45. vidusskola bija sportiska, spēlēja basketbolu, galda tenisu un dejoju tautas dejas. Harijs Sūna pat uzaicināja "Danci". Taču tajā laikā man bija jāizvēlas: futbols vai dejošana. Jo Vadims Ulbergs trenēja mūs PSRS meistaršakstēm. Dziesmu svētkos gan vēl uzstājos, taču pēc tam – tikai futbols.

– Cik es atceros, jūs kopā ar Andreju Dobeli bijāt tie tehniskākie, domājošākie, var teikt, arī spēles organizētāji. Vai jūs var pieskaitīt intelektuālajiem futbolistiem?

– Var. Esmu spēlētājs tikai vidējā līnijā un par uzbrucēju. Mans lielākais prieks bija, lai no manas piespēles partneris gūtu vērtus. Man ļoti patika darboties ar bumbu, ar tehniku. Tas laikam dabas dots. Zēna gados man nepietika atlētisma, taču vēlāk to kompensēju ar tehniku un taktiku. Jau no jauniešiem mūs vairākus uzaicināja (M. Selickis) spēlēt RVR pieaugušajos.

– Un tad jūs iekļuvāt meistarkomandā? Vispār gan – vairākās, vai ne?

– B klasē bija RER komanda, ko trenēja Boriss Reinholds un Alfons Jēgers, bet pēc diviem gadiem "Daugavas" dublierus, un vajadzēja izšķirties, ko darīt, – jo bija jāiet dienestā. Trīs gadus šī dienesta laikā spēlēju Rīgas ASK, kas tolaik bija visai spēcīgs. Ne velti mēs, kādi 8–9, pēc tam spēlējām dažādās meistarvienībās. Mani uzaicināja Vadims Ulbergs un Ļevs Korčebokovs uz "Daugavu", kurā es biju līdz 1969. gadam.

– Tātad savā futbolista dzīvē jūs jau bijāt iepazinis daudz un dažādus trenerus. Bet kad un kā radās doma pašam kļūt par treneri?

– Kamēr spēlēju, nekad neienāca prātā, ka kādreiz būšu treneris. Pēc meistarvienības mani uzaicināja uz Jūrmalas "Lielupi", kurā bija pieredzējuši spēlētāji. Laikam tas bija 1972. gadā, kad treneris Ednards Tantiba aizgāja, tad arī radās problēmas ar treneri. Komanda tika pārveidota par jaunatnes izlases bāzes vienību, un man piedāvāja kļūt par spēlējošo treneri. Tad radās interese par

trenera darbu, un man likās, ka varu ko veikt šajā jomā. Kaut man bija tikai 29 gadi, es tomēr izšķiros par labu trenera amatam. Es trenēju apmēram tā, kā pats biju trenējies, un toreiz vēl nemaz nedomāju par speciālo izglītību. Praksē pielietoju tās atziņas, kuras ieguvu galvenokārt no Jāņa Dobeļa un Vadima Ulberga. Un vēlāk viņu uzskati, metodes, spēles koncepcija man bija un palika vistuvākā.

– Cik pazīstam jūs kā treneri, jūs pilnīgi pretēji visdažādākajiem citpilsētu un vietējiem treneriem esat aizstāvējis un propagandējis domu, ka Latvijā var izaugt labi futbolisti, bet oponenti kategoriski šādu domu noraidīja. Latvija neesot futbola republika.

– Kādus desmit gadus esmu trenējis dažādas Latvijas jaunatnes izlases. Augstākais sasniegums bija 3. vieta PSRS čempionātā. Varbūt tas man deva ticību saviem uzskatiem. Tos oponentus arī var saprast: viņus spieda apstākļi, rezultātu (vietu) vajadzēja tūlīt, tāpēc uzaicinātajiem deva priekšroku kā jau gataviem spēlētājiem. Vienmēr bija konkrēts uzdevums – neizkrist no kādas līgas vai iekļūt citā.

– Jūs taču trīs gadus strādājāt arī par “Daugavas” meistarkomandas treneri...

– Tāpēc jau tā specifika tik labi zināma. Toreiz viss tika darīts tikai vienai dienai, ejot vieglāko ceļu. Kad man no meistariem bija jāaiziet (gadu biju palīgs V. Ulbergam), man pat darbu nedeļa, varēju iet kaut vai uz ielas. Tad strādāja Eduards Vlasovs, vēlāk G. Bondarenko no Ļeņingradas, ar kuru mums bija diametrāli pretēji uzskati. Man tie jau bija iesakņojušies, un es piekāpties nevarēju. Un nav arī manā dabā. Bet, ja mēs gribam panākt nopietnu progresu Latvijas futbolā, tad, lai kaut ko iegūtu, vispirms ir kaut kas arī jāzaudē. Jāsaka paldies RFS direktoram Ilmāram Krastiņam, kurš pieņēma mani strādāt ar jaunatni.

– Cilvēka dzīve nesastāv vienīgi no profesionālas darbošanās un hobija, bet arī no personīgās dzīves. Tajā jums nav gājis saldi. Kad strādājāt meistaros, pēc launas slimības aizsaulē aizgāja jūsu dzīvesbiedre, atstājot jūs ar diviem puikām. Cits būtu noslēdzies sevī vai pat nodzēries.

– Palīdzēja futbols. Sievasmāte un mana māte. Jo citādi es futbolā nepalīktu. Vēlāk nodibināju jaunu ģimeni, un mana otrā sieva daudz palīdzēja dēlu audzināšanā. Taču šī paša futbola dēļ, dzīvesveida dēļ šī ģimene izjuka. Tomēr pratu saņemt sevi rokās, izaudzināt divus kārtīgus dēlus un palikt futbolā.

– Kad jūs apstiprināja par Latvijas valstsvienības treneri, jūs taču zinājāt, kādā līmenī, ar kādām pasaules klases vienībām būs jāspēlē. Ar kādām domām kērāties pie darba?

– Es analizēju visu, konsultējos ar uzticamiem speciālistiem un sapratu, ka man jāievada Latvijas izlase pasaules līmeņa futbolā. Tā ir ārkārtīgi liela atbildība. Bet es ticēju futbolistiem, palāvos uz savu enerģiju un ticību, ka mēs to spēsim un kaut ko izdarīsim. Ne jau nu spēlēt tik augstā līmenī, kā dažiem gribētos, taču, ka spēsim godam pārstāvēt Latviju, tam es ticēju. Ja tādas ticības nebūtu, tad neuzņemtos.

– Valstsvienība ir aizvadījusi 17 spēles, bet rezultātu bilance nav nekāda spoža. Vai izjūtat gandarījumu par paveikto?

– Jā, par atsevišķām spēlēm esmu ne tiki gandarīts, bet arī varu būt lepns.

Bija arī kļūdas, kuras paškritiski analizēju. Taču, ja šo kļūdu nebūtu, nav garantijas, ka bilance būtu labāka. Diemžēl starptautiskajā futbolā mēs iegājām tad, kad Latvijas futbolā bija iestājusies krīze. Mēs taču būtībā bijām PSRS 2. līgas komanda, kas pēdējo gadu sastāvēja galvenokārt no iebrāucējiem. Bet citiem bija kritiskais vecums, tā ka paldies visiem, kas darija, ko varēja. Bet jaunie sevi vēl nebija atklājuši. Mums vispirms bija jāizveido cīņaspējīgs kolektīvs.

– Šeit es jūs pārtraukšu. Un, lūk, kāpēc. Kad janvārī "Skonto" spēlēja Maskavas turnīrā, bet RAF Sanktpēterburgā, krievu speciālisti un žurnālisti nevarēja tikt skaidrībā, kā no šīm divām sastādītā viena komanda spējusi pretoties dāņiem vai spāņiem. Vai varat atklāt noslēpumu?

– Pretspēli atrast pret tik augstas klases komandām ir ļoti grūti. Taču mēs ar kolēģi Ulbergu uz spēli raugāmies un to redzam pavisam citādi, ar citu izpratni nekā krievu speciālisti. Un tādu pašu izpratni un koncepciju prasām no futbolistiem. Ļoti lielu vērību pievēršam taktikai. Ja mēs bāzētos uz šablonisko padomju pieredzi, kur dominē fiziskais, mēs neko nepanāktu. Jo mēs neesam tik fiziski stipri.

– Latvijai neatkarību atgūstot un valstsvienībai izveidojoties, noteiktā latviešu (un ne tikai latviešu) daļā ir neapmierinātība ar to, ka izlasē ir maz latviešu. Līdzīgu jautājumu, velkot paralēles ar Igauniju, jums uzdeva arī preses konferencē Dānijā.

– Jā, un es atbildēju, ka galvenais ir spēles prasme, nevis tautība. Jo man kā trenerim prasis, kā valstsvienība spēlē, nevis kurš tajā spēlē. Mums ir gan latviešu, gan krievu puīši. Priekšroku nedodam nevienam, taču latvisko momentu vērā ņemam. Igaunī sākumā cittautībniekus izlasē nenēma, bet pēc 0:6 ar Šveici treneris pats pieprasīja, lai spēlētu labākie. Un progress redzams jau spēlē ar Itāliju (0:2).

– Rīgā preses konferencē pēc Dānijas mača jums pārmeta, ka atšķirībā no temperamentīgā Nilsena jūs tikai mierīgi pipējot, tātad nevadot spēli... Kā jums ar to pipēšanu ir?

– Mana trenera pieredze ir pārlicinājusi, ka komanda jāsagatavo pirms spēles. Protams, tās laikā var izdarīt kādu žestu vai zīmi, taču uzsaucienu futbolisti pat nedzird. Trenera žestikulēšana vai kliegšana taču negarantē labāku spēli. Turklāt malā katrs izturas un pārdzīvo individuāli. Bet ar pipēšanu ir tā, ka jaunībā es biju pārlicināts atturībnieks, taču pirmos dūmus uzvilku pēc nelaimes ģimenē. Un vēlāk atmetst vairs nevarēju.

– Jūs ģērbjaties spilgtās vai arī visai kontrastainās krāsās. Vai tajās jūtaties jauneklīgāk?

– Tas ir mans dzīves stils. Vienmēr esmu centies labi ģērbties, jo treneris nedrīkst būt nevižīgs. Ja treneris šajā ziņā nav paraugs spēlētājiem, ko viņš no viņiem var prasīt?

– Vai pēc dabas jūs esat optimists, pesimists vai reālists?

– Drīzāk gan reālists. Ir dzīves sfēras, uz kurām raugos pesimistiski, bet, kas attiecas uz futbolu, uz savu darbu, tad tajā es saredzu vairāk pozitīva.

– Kas jums visvairāk patīk ārzemēs, kur jūs ejat, ko redzat?

– Visvairāk patīk sakārtotība. Katrs dara un izdara savu darbu ar lielu

atbildības sajūtu. Pie mums visi kritizē visus, taču paši kritizētāji savu darbu veic slikti. Ne tikai futbolisti vien. Par to iešanu un redzēšanu. Daudzi runā: viņi brauc, visu ko redz utt. Es neesmu redzējis tikpat kā neko. Diena ir pieblīvēta ar komandas programmu. Ja nenotiek nekādas citas tikšanās, tad es cenšos pavērot pretinieku treniņu. Tas bagātina manu pieredzi.

– Kas jums garšo vislabāk?

– Man patīk garšīgi paēst. Vislabāk – mātes ceptās kotletes. Es ar humoru pārmetu savām sievām, ka tik garšīgas kotletes viņas izcept neprot.

– Kad jūs nebijāt valstsvienības treneris, braucāt ar žiguli. Tagad sen neesat redzēts pie stūres.

– Kādreiz braucu, un man tas ļoti patika. Tagad mašīnas nav, un tas zināmā mērā liecina, ka neesmu no tiem treneriem, kuri materiāli situēti vislabāk. Turklāt aizņemtības dēļ man nemaz nebūtu, kur braukt.

– Divos gados jūs esat jau pazīstams, zināmā mērā pat populārs ārzemēs. Vai nekad nav ienākusi prātā doma pastādāt kādā citā valstī?

– Šo jautājumu vienmēr vērtēju kritiski. Varbūt varētu vienīgi materiālu apsvērumu dēļ, taču šobrīd man nav vēlmes strādāt kādā citā valstī. Varbūt tāpēc, ka gribu pēc sirdsapziņas visu izdarīt šeit, Latvijā. Varbūt tas ir likteņa pirksts, ka man uzticēts vadīt valstsvienību. Tas ir sarežģīts un pat nepateicīgs darbs. Taču aizbraukt uz citu valsti būtu visvienkāršākais. Kamēr būšu vajadzīgs Latvijai, palikšu šeit.

– Kādu jūs redzat Latvijas futbola nākotni?

– Sarežģītu, pat ērkšķainu. Tā kā esmu reālists, tad varu teikt, ka turpmāk būs arvien grūtāk spēlēt tā, lai uzvarētu. Zvaigznes no debesīm nekrit, bet to sagatavošana nav vienas dienas darbs. Mums visiem kopā ar kolēģiem ir jāstrādā daudz, es pat teiktu – nežēlīgi pret sevi. Tikai tā mēs tuvākajā nākotnē varēsim sagādāt patīkamus brīžus futbola cienītājiem.

– Šajā pašā sakarā gribu uzzināt jūsu vērtējumu mūsu futbolistu spēlēšanai ārzemēs. Dzirdam dažādus viedokļus: vieni saka, tas ir labi, lai tik brauc, bet citi to nosauc par Latvijas futbola izpārdošanu un mūsu čempionāta noplicināšanu.

– Ja es vērtētu tikai kā valstsvienības treneris, tad kritiski. Ja futbolists aizbrauc, viņš vairs nav mūsu redzeslokā. Arī kontaktēties grūtāk. Taču, zinot mūsu dzīves nesakārtotību un to, ko futbolistam var dot dzīve ārzemēs, es to pilnībā atbalstu. Tur nav ne laukumu, ne sadzīves problēmu, par dzīves līmeni nerunājot. Šis process var dot pozitīvu rezultātu jau tuvākajā nākotnē. Īpaši tāpēc, ka šiem futbolistiem ir liels stimulants – gods pārstāvēt Latviju valstsvienībā. Un nenoliedzami, tas ir stimulants arī jauniešiem. Iespēja spēlēt ārzemju klubos liek pārdomāt savu attieksmi pret futbolu. Mums jau ir pozitīvi piemēri, kad futbolists, apstājies savā izaugsmē, atkal progresē, jo redz perspektīvu. Kā futbolā, tā dzīvē, jo agrāk augstākais mērķis bija meistarkomanda. Bet pēc tās – nekā, vienam otram pat traģiska vientulība.

Jaunajai valstsvienībai un tās trenerim debijas sezona bija nepiedzīvoti gara (12 spēles, 7 no tām zem pasaules čempionāta zīmes) un neprognozējami smaga. No oktobra nogales (kad Latvijā praktiski visi futbolisti finišē) līdz pusdecembrim bija vēl četras (!) valstssacīkstes, trīs no tām izbraukumā. Divās tika izcīnīts pa punktam. Viļņā – 1:1 ar Lietuvu. Pirmos vārtus guva Linards – Latvijas gada labākais futbolists. Rezultātu izlīdzināja Fridriks piecas minūtes pirms pēdējās svilpes, pēc tam, kad bumbu atleca no Sproģa kājas. Pēc mača Dzintars satriekts sēdēja ģērbtuvē un futbolisti kā nu kurš mierināja viņu.

A. Kreipāns laikrakstā "Latvijas Jaunatne": "Tā nebija kļūda, tā bija nejausība, un pārmet Dzintaram nav ko. Lielisks bija Einārs Ģņedojs, kas pilnībā izslēdza Ivanausku, bet Vitālijs Astafjevs dažbrīd rādīja tādus meistarstīkus, ka pieredzējušie lietuviešu "ārzemnieki" izskatījās pēc ābečniekiem."

Arī Albānijā pirmos vārtus guva Latvija (Ševļakova pārtverto un Aleksejenko piespēlēto bumbu vārtu guvumā realizēja pēdējais).

Pēdējā pārbaude pirms čempionāta pēdējās spēles ar Spāniju notika Polijā. Abās valstsvienībās kā jau draudzības spēlē bija gan debitanti, gan vairākas maiņas. Kaut arī Latvijas vienības treneri bija apmierināti arī ar šo izbraukumu un pirms mača ar Spāniju trenējās Itālijā, spēņu zemē tika piedzīvots krahs – 0:5. Sastāvs nebija no labākajiem – Ševļakovs un Ģņedojs diskvalificēti, neatbrauca Sproģis un Teplovs. Debitēja valmierietis Ērglis. Pirmais puslaiks tika izturēts (0:0), bet otrajā pa diviem vērtiem tika zaudēts 2–3 minūtēs.

J. Gilis bija tik satriekts, ka neaizgāja uz prese konferenci. Taču šī diena iegāja Latvijas televīzijas vēsturē: pirmo reizi notika futbola tiešraide no Spānijas.

Savu atgriešanos futbola Eiropā un pasaulē Latvija atzīmēja ar 7 spēlēs iegūtiem 4 punktiem (Lietuvai – 5, Ziemeļīrijai – 4, Albānijai – 3 punkti). Taču gūto vārtu niecīgais skaits (3) atgādināja izlases galveno problēmu – vārtu momentu veidošanu un realizāciju.

12 izlases spēlēs J. Gilis bija izmantojis 34 futbolistus, trīs no viņiem – Aleksejenko, Linards un Popkovs – piedalījās visās 12, bet 10 spēlētāji debitēja. Ainārs Linards bija trāpīgākais – 4 vārti.

Neatkarības atgūšana pacēla piecdesmit gadus rūsējušo dzelzs priekškaru ne tikai Latvijas izlasei, bet arī klubu vienībām. Tiesa, pirmajā, t.i., 1992. gadā UEFA atļāva Eirokausā spēlēt tikai jauno valstu čempionvienībām. Arī tas tika darīts eksperimenta veidā, lai pārliecinātos, vai nacionālās federācijas spēj un prot rīkot UEFA prasībām atbilstošas spēles. Tāpēc 1992. gadā Eiropā debitēja tikai čempions – "Skonto" ar nosacījumu, ka nākamajā sezonā arī Latvija varēs iesaļot futbola Eiropā ar trim klubiem.

Šis apstāklis nekādu lielo sarūgtinājumu nesagādāja. Drīzāk otrādi – pieauga Latvijas čempionāta svarīgums, motivācija klubiem, intriga čempionāta gaitā. Arī sākotnējā skepse, ka, vairs nepiedaloties PSRS vai NVS čempionātos, Latvijas futbols savā sulā izšķīdīs pavisam un nebūs baudāms, ar laiku izgaisa. Jau 1991. gadā intervijā A. Zvirbulim ("Sports") V. Ulbergs pareģoja: "Mans personīgais viedoklis ir tāds, ka Latvijas komandām PSRS čempionātos, kaut arī tie būtu atklāti, nav ko darīt. Kāda mums interese par trešā un ceturtā līmeņa mačiem? Un kāda interese rīkotājiem – Krievijas federācijai būs par mums?"

Esmu pārliecināts, ka vienīgā izeja ir nacionālā čempionāta atjaunošana. Tajā jāpiedalās visiem labākajiem futbolistiem, spēcīgākajām komandām. Jāizveido klubi, kuros būtu arī jauniešu, zēnu komandas. Jau dzirdu oponentus: "Kas tad tur būs par līmeni?" Bet palūkosimies – Liepājas "Olimpija" pērn spēlēja PSRS čempionātā vienā grupā ar rafiešiem. Un šogad ar to pašu sastāvu Latvijas meistarsacīkstēs labi ja uz trešo vietu var pretendēt. Tātad tik peļams šis līmenis nav jau tagad. Un ja piedalīsies visi labākie?"

Protams, toreiz, atjaunotā Latvijas futbola ritaismā, pat V. Ulbergs nevarēja paredzēt, ka daudzi futbolisti – vesels vilnis – metīsies laimi (labāku dzīvi caur futbolu) meklēt ārzemēs. Neviens nevarēja paredzēt, ka kādreiz visi labākie tiks pārdoti par lielu naudu, ka mūsu meistarsacīkstēs klubos varēs spēlēt pat pieci ārzemnieki – leģionāri. Atcerēsimies, ka 1991. gada čempionātā LFF neatļāva pat vienu leģionāru, bet vēlāk šo lēmumu mainīja no viena līdz trim, visbeidzot, pieciem laukumā (no 1997. g.).

1992. gada Latvijas meistarsacīkstes bija sportiskās intrigas pārpilnas. Čempiona tituls noskaidrojās tikai pārspēlē, jo "Skonto" un RAF finišēja ar vienādiem punktiem – 38. Ar 3:2 (2:1) divarpus tūkstoš skatītāju klātbūtnē dramatiskā cīņā uzvarēja M. Zahodina "Skonto". Uzvarētājiem divus vārtus guva Jelisejevs. Arī kausa finālā bija uzvarējis "Skonto" (103. minūtē 1:0 Semjonovs).

*

Latvijas jaunās valstsvienības pirmās un turpmākās spēles sešu gadu garumā saistāmas ar Jāņa Giļa vārdu. Viņš bija tās galvenais sastādītājs, trenētājs un vadītājs 61 oficiālā starptautiskajā spēlē. J. Giļa debija notika 1992. gada 8. aprīlī (Rumānija–Latvija), pēdējais mačs 1997. gada 11. oktobrī (Skotija–Latvija). Uzņemties galvenā futbola trenera pienākumus tik sarežģītā sportiskā, politiskā un ekonomiskā situācijā bija ne tikai liels gods. Bez spēlētāja un trenera pieredzes, bez izglītības un zināšanām bija nepieciešama arī liela uzņēmība, drosme nest smago un nepateicīgo trenera atbildības nastu.

J. Giļa asistenti un padomdevēji dažādos laikos bija V. Ulbergs, V. Beškarevs, J. Dreimanis, A. Starkovs. Viņa laikā Latvijas futbolistiem bija jāapvienojas komandā, kurai nebija (jo nevarēja būt) ne mazākās starptautisko spēļu pieredzes. Un šī pieredze bija jāapgūst, spēlējot par punktiem ar tādiem Eiropas futbola grandiem kā Dānija (1992. gada Eiropas čempione), Spānija, Īrija, Portugāle, Zviedrija, Skotija u.c. Viņš bija brīvprātīgi iemests šādu futbola "plēsoņu" kompānijā, un iesācējas Latvijas vienības trenera situāciju varēja salīdzināt ar Daniēlu lauvu bedrē.

J. Giļa laika Latvijas izlase savu labāko spēli parādīja 1995. gadā. Vispirms maijā divas uzvaras Baltijas kausā (Igauniju un pat Lietuvu ar 2:0), jūnijā saturīgs, rezultatīvs futbols Porto pret Portugāli un milzīgs cīņasspars. 20. minūtē tablo (3:0), uz ko sajūsmināti skatījās ap 40 000 nevaldāmu fanu, solīja Latvijai katastrofu. Laizāns, kas neglāba un nemaz nevarēja glābt mūsējos no šoka un nokdauna, atguvās pirmais un turpmākās 60 minūtes ar savu meistarīgo darbību nomierināja un pat iedvesmoja visu komandu. Jau no sezonas sākuma

labi spēlēja Zeiberliņš vidējā līnijā un “ārzemnieks” Rimkuss uzbrukumu smailē. Vīts atguva divus vārtus un pēdējās minūtēs, kad stadions bažīgi pieklusa, varēja panākt pat izlīdzinājumu.

Pretēji skeptiķu prognozēm un itin objektīvām šaubām, vai futbolisti izturēs intensīvo triecienciklu – piecās dienās divas spēles, pēc trim dienām Belfāstā tika izcīnīta uzvara pār Ziemeļīriju (0:1, Zeiberliņš 1:1, Astafjevs 2:1). Bet 16. augustā Rīgā Latvijas izlase parādīja vienu no savas četrģades vislabākajām spēlēm, ar 3:2 (1:0) pieveicot “polsterēto” Austriju. Mača varoņi bija Rimkuss (vārti 11. un 59. min.), Polsters – 1:2 (68. min.), tad Ramušs – 2:2 (78. min.), bet Zeiberliņš ar meistersitienu divas minūtes pirms beigām deva Latvijai uzvaru.

Jānis Gilis ne tikai izdzīvoja. Viņa darba bilance, runājot sausajā, bezkaislīgajā statistikas valodā, gan nebija nekāda izcilā: 61 spēle, 16 uzvaras, 11 neizšķirti, 34 zaudējumi. Taču 27 (16+11) nezaudētās augstākā līmeņa spēles, kā arī neveiksmes ar minimālu rezultātu liecina, ka Jānis Gilis un Latvijas komanda ne tikai izdzīvoja un izgāja Eiropas futbola skolu, bet arī iepazīstināja Eiropu ar sevi un reizēm pat lika par sevi runāt un rakstīt. Protams, šīs gaišās joslas mijās ar sagrāvju tumšajiem atvāriem – 0:5 Spānijā un Austrijā, 0:4 Īrijā un nepatīkamu negatīvo bilanci ar kaimiņiem lietuviešiem (10 spēlēs tikai 2 uzvaras, bet 6 zaudējumi, vārti 9:12). Taču Lietuva kopš pirmskara un padomju laikiem Latvijai futbolā bija un ir, ja ne grūti pārkožams, tad allaž visai ciets rieksts.

Jānis Gilis, pabeidzis darbu kārtējā pasaules čempionāta ciklā (1996.–1997. g.), nepiekrita tiem pienākumiem, ko viņam izvirzīja LFF (vadīt treneru padomi, veikt treneru apmācību, uzņemties konkrētu darbu ar jaunatnes izlasēm utt.). Tāpēc, apbalvots ar LFF zelta nozīmi par 50 spēlēm ar valstsvienību, no tās aizgāja. Viņš aizgāja arī no darba ar “Liepājas metalurgu” un jaundibināto klubu “Rīga”, kas viņa vadībā 1999. gadā sensacionāli izcīnīja Latvijas kausu.

Viņš aizgāja viņaprāt nesaprasts un nenovērtēts, taču vienmēr to darīja ar paceltu galvu, nemainot savus futbola un dzīves uzskatus.

*

Pienāca “Skonto” starta laiks Eirokausā. Tas tika dots 19. augustā tālajās, miglīnājās Farēru salās, kur zāle aug (un to plauj) uz namu jumtiem, kur viesnīcā futbolistus pie loga modināja aitu blējiens.

Šajā eksotiskajā Dieva neaizmirstajā stūrītī (nosaukt šīs salas par valsti – kaut kā nesanāk), kur ir tikai kāds padsmits policistu, nav ne dzērāju, ne zagļu un tāpēc nav arī cietuma, kur tikai nedēļu gadā nelīst un tās dienas, kurās notiek starptautisks futbols, atvērtie, laipnie farērieši pieskaita pie saulainajām, sākās “Skonto” komandas ceļš čempionu līgas stikla kalnā. Toreiz nevienam sapņos nerādījās, ka Latvijas “Skonto” jau pēc dažiem gadiem spēlēs ar pasaules spīces klubiem – “Barcelona”, “Inter” u.c.

Eksotikai pāri dominēja debijas spēle un tās rezultāts. Gan treneris M. Zahodins, gan futbolisti bija īpaši pacilāti, bet vienlaikus arī satraukti.

“Skonto” sastāvs: Grišins, Zemļinskis, Gnedojs, Stradiņš, Troickis, Blagonadeždins, Lobanovs (Dementjevs), Dibrivnijs, Šketovs (Semjonovs), Astafjevs, Jelisejevs. Uzvara ar 3:1 (1:0). Pirmos divus vārtus guva Vitālijs Astafjevs, pēdējos – Semjonovs.

Rīgas lidostā delegācija, ko vadīja firmas “Skonto” komercdirektors Agris Latišs un finanšu direktors Vladimirs Solomatins, ielidoja piecos no rīta un bija patikami pārsteigta – uzvarētājus ar pāris kastēm šampanieša sagaidīja pats Guntis Indriksons un Jurijs Simonenko (futbolists no jaunības laikiem līdz šodienai).

Torshavnā 3:1, atbildes spēlē Rīgā viesu klubs tika pieveikts ar 3:0 un tribīnēs bija ap 3000 skatītāju. “Skonto” nākamās spēles pretinieku Polijas “Lech” kluba treneris Romans Lošs, paslavējis uzvarētājus, tomēr izteica domu, ka favorīti būšot poļu futbolisti.

Tā arī notika. Polijas čempions Poznaņā uzvarēja ar 2:0 un ar to pietika, jo Rīgā poļi nezaudēja (0:0). Iepazīšanās ar Eiropas klubu futbolu bija notikusi, un tas bija sākums pieredzei, kas lieti noderēja jau tuvākajā nākotnē.

Latvijas futbola nākotne turpinājās ar nākamo, 1993. gadu. Virslīgā 10 komandas, pasaules čempionāta cikla noslēguma gadā valstsvienībai piecas spēles, Eurokausos cīnījās ne tikai “Skonto”, bet arī RAF.

1993. gadā M. Zahodinu nomainīja A. Starkovs. “Skonto” spēja neiespējamo: pēc 0:1 zaudējuma Rīgā Slovēnijas (Lubļanas) “Olimpijai” varonīgi cīnījās Lubļanā (1:0; Troickis 85. min.) un dramatiskā 11 m sitienu izpildē uzvarēja ar 11:10! Nākamajā kārtā gan bija jāatzīst cita futbola kalibra – Maskavas “Spartaka” – pārākums: 0:5 izbraukumā, 0:4 Rīgā.

Toties RAF kausu ieguvēju kausā izgāzās neizdarības un negadījumu dēļ. Pēc 1:0 uzvaras pār Farēru salu kausa ieguvēju lidoja, taču neaizlidoja uz atbildes spēli. Tāpēc pie UEFA galda tika piešķirts 0:3...

Jāņa Ģila laikā Latvijas vienība itin labi apguva komandas spēli aizsardzībā, no aizsardzības ar pretuzbrukumiem, taču pārejas ātrums ar precīzu piespēļu palīdzību bija atkarīgs no izpildītāju fiziskās kondīcijas, taktiskās domas un tehnikas ātruma. Debitēja Bleidelis un Štolcers, bet Zeiberliņš un Rimkuss samazināja prasības pret sevi un 1996. gadā vairs nebija tie, kas iepriekšējā sezonā. Toties izlasē debitēja Pahars, kuram kā sadzīvē, tā laukumā saskanēja ar Štolceru.

1998. gada sezonā Latvijas valstsvienību sāka trenēt un vadīt Gruzijas futbola speciālists izcils malējais aizsargs PSRS izlases un pasaules čempionāta dalībnieks **Revazs Dzodzuašvili**. Bet jau pēc savas 18. spēles ar izlasi viņš aizbrauca no Rīgas uz Arābu Emirātiem, finansiāli ļoti izdevīga līguma aicināts.

Revazs bija azartisks futbola fanātiķis (neviens nevarēja paredzēt ne kārtējā treniņa ilgumu, ne nodarbību skaitu, pat viņa palīgs Starkovs ne). Viņš bija veco padomju pārbaudīto treniņmetožu pārstāvis un aizstāvis: par panākumu vienīgo ķīlu un stūrakmeni atzina gatavošanos ilgstošās treniņnometnēs, kā arī treniņslodžu palielināšanā klubu komandās. No futbolistiem prasīja tikai gatavošanos, visu pārējo – jaunu cilvēku normālu dzīvi – daļēji ierobežojot. Par paraugu stādīja sevi (kā viņš visu mūžu veltījis, lai gatavotos spēlei pasaules čempionātā un pret pašu Peli). Revazs aizstāvēja Latvijas tiesnešus, bet uzskati-

ja, ka slovēņi brauc pa Eiropu ar "saviem" tiesnešiem, tāpēc uzvar utt. Viņam nepatika, ka Štolcers grib spēlēt uzbrukumā vai ka Bleidelis grib precēties... Viņa vadībā Latvijas izlase iesāka ar zaudējumiem Gruzijai un Lietuvai (1:2) Maltas turnīrā, neizšķirtu ar Albāniju (2:2), kam sekoja "eksperimentālas" zaudētas spēles Lietuvai un Izraēlai Latvijā, uzvaras Igaunijā un Rīgā pret Andoru un satraucošs 1:4 Islandē. Maltā izlases sastāvā debitēja jaunais Juris Laizāns, kas "Skonto" bija kļuvis par Latvijas čempionu, kā arī ventspilnieks Viktors Lukaševičs.

Taču Euro-2000 cikla pirmajā spēlē Oslo Latvija pārsteidza Eiropu: divkārtējie Brazīlijas uzvarētāji bija spiesti atzīt Latvijas 3:1 pārākumu! 11 000 skatītāji neticēja savām acīm, 11 norvēģu futbolisti nokāra galvu, 11 mūsējie gaviļēja, Revazs triumfēja, jo Latvijā skeptiķiem un kritiķiem aizkrita mutes.

Par Latvijas uzvaru Oslo varēja runāt, rakstīt un lasīt visu ziemu un pat nākamajā sezonā, jo Eiropas čempionāta cikls noslēdzās tikai 1999. gada nogalē.

Latvijas komandas sastāvs pret Norvēģiju bija šāds: Karavajevs, Laizāns (Lukaševičs), Zakreševskis, Zemļinskis, Lobaņovs, Šarando (Bulders), Ivanovs, Bleidelis, Pahars (Isakovs), Babičevs, Štolcers.

Uzvaras vārtu guvēji bija Pahars (1:0, 11. min.), Štolcers (2:1, 53. min.) un Zemļinskis (3:1, ar 11 m 65. min.).

Zīmīgi, ka visās trijās vārtu epizodēs piedalījās Latvijas izcilākie uzbrukuma spēles jaunie meistari – Pahars (viņš bija tas, kura izrāviens beidzās ar 11 m sitienu) un Štolcers. Arī Bleidelis lika sevi ievērot ārzemju aģentiem – selekcionāriem.

1998. gada novembrī Tunisijā debitēja (0:3) Andris Rubīns.

Vēlāk vēl labāk. Rīgā tika pieveikta Revaza tautiešu gruzīnu izlase (1:0 – Štolcers), un tā sanāca, ka jauno, 1999. gadu Latvijas izlase sagaidīja ar 1. vietu savā grupā. Šo visai perspektīvo, bet iluzoro situāciju reāli vērtēt lika oktobra zaudējums Mariborā Slovēnijai. Debitēja M. Miholaps. Tiesa, līdz neizšķirtam pietrūka tikai četrus minūšu.

Latvijas un Dzodzuašvili reputāciju un autoritātes jaunu apstiprinājumu 1999. gada 31. martā Rīgā pret Grieķiju gaidīja 5000 skatītāju. Kaut arī nesagaidījuši vārtus (0:0), ar aplausiem neskopojās vēl jo vairāk tāpēc, ka avansa vai citādā nolūkā domāts, tumšajās debesīs aiz apgaismotā stadiona uzšāvās krāšņs salūts.

Taču divas nākamās spēles, bet tās izrādījās izšķirošas Latvijas cīņā un izredzēs uz 2. vietu grupā, sagādāja pamatīgu vilšanos. Ne jau tikai rezultātu dēļ (ar Albāniju 0:0, ar Slovēniju 1:2). Sastāvā bija itin visi labākie "vecie" un jaunākie: Karavajevs un Koliņko, Astafjevs un Rubīns, Babičevs, Štolcers, Pahars un Miholaps, Laizāns un Lukaševičs, Lobaņovs un Korabļovs, Bleidelis un Šarando, Bulders un Dobrecovs.

Taču komanda darbojās lēni un neuzņēmīgi, īpaši vidējā linija, nebija nedz mērķtiecības, nedz agresivitātes. Dominēja neuzņēmība un bailes zaudēt vārtus. Revazs visus aicināja uz atklātu kritiku, taču to absolūti nepieņēma, visu vainu novelot uz tiesnešu sliktu darbību.

Šis un arī Dzodzuašvili pēdējo Euro-2000 spēli Atēnās vēroja angļu futbola speciālists Garijs Džonsons, kas sekoja "Skonto" gaitām jau no

Sadraudzības kausa izcīņas februārī Maskavā.

Atēnās šausmīgā speltē Latvija istā Revaza stilā (no nekā un visiem par sensāciju) nolika uz pleciem Grieķiju. Grieķi sita bumbu Latvijas vārtos reizes 30, mūsējie 4–5. Bet rezultāts 2:1 Latvijas labā...

Dzodzuašvili riskēja un vinnēja. Uzlika siko Verpakovski pamatsastāvā (uz vienu puslaiku) un Māris bija tas, kas 25. minūtē trāpīja vārtos. Grieķi atspēlējās tikai ar 11 m – 1:1, bet pašā pēdējā minūtē no grieķiem aizbēga Pahars un 11 m realizēja Zemļinskis. Šī uzvara tabulai pielika intrigas devu, jo Latvijai atlika divas izbraukuma spēles Albānijā un Gruzijā, kā arī cikla pēdējais mačs Rīgā ar Norvēģiju. Šīs trīs spēles jau notika cita – jauna izlases trenera Garija Džonsona vadībā.

Taču R. Dzodzuašvili simboliskais atvadu mačs notika 26. jūnijā Kuritībā, kur Brazīlijas valstsvienība (savā labākajā sastāvā!) draudzības spēlē uzņēma Latviju pēc sava uzaicinājuma. Tā bija augstākā atzinība mūsu futbolam, un brazīlieši savā izvēlē vadījās droši vien no tā, ka tieši Latvija bija pieveikusi norvēģus. Brazīlija uzvarēja ar 3:0 (Aleks, Roberto Karloss, Ronaldo), gatavojoties Dienvidamerikas kausa izcīņai. Tāpēc šo spēli vēroja 30 000 fanu.

Kas tad bija tie laimīgie mūsu futbolisti, ka ieies vēsturē kā vēsturiskā mača dalībnieki? Koļinko (Piedels), Isakovs, Astafjevs (Bleidelis), Zemļinskis, Korabļovs, Blagonadeždins, Laizāns, Verpakovskis (Štolcers), Rubīns (Bulders), Miholaps (Koļesničenko). Un līdz mūža galam viņi visi varēs lepoties: “Es spēlēju pret Brazīliju – pret Ronaldo un Roberto Karlosu.”

Garija Džonsona trīs pirmās oficiālās spēles, kas noslēdza 1999. gada sezonu, beidzās bez uzvarām. Ļoti smagā cīņā (bez diskvalificētā Pahara) Tirānā pret Albāniju Latvija bija vadībā 3:1 (1:1, vārti Astafjevs – 2 un Štolcers), taču pēc Lukaševiča noraidījuma komanda neizturēja spiedienu un pēdējo desmit minūšu laikā zaudēja vēl divus vārtus, pēdējos – 90. minūtē! Tāpēc 3:3.

Tbilisi labākais bija otrais puslaiks, jo pirmajā Latvija zaudēja 0:1, bet 52. minūtē jau 0:2. Toties otrajā mūsu futbolisti cīnījās lieliski un “izrāva” vienu punktu – 2:2 (Bleidelis un 90. min. Stepanovs).

Trenerus vērtē pēc viņu komandu rezultātiem. Tātad – labāk punkti viduvējā vai pat sliktā spēlē (tā gan gadās reti), nekā teicamā, skatāmā spēlē – bēdīgs rezultāts.

Garijs Džonsons, LFF prezidenta Gunta Indriksona uzaicināts, pie darba ķērās ar lielu enerģiju, aptverot ne tikai vienas valstsvienības sagatavošanu un spēles, bet arī jaunatnes (no U–16 līdz U–21) problēmas, treneru apmācību, kārtības un kvalitātes ieviešanu itin visos Latvijas futbola līmeņos un aspektos.

Ja R. Dzodzuašvili vadījās no paša pieredzētās un piedzīvotās padomju futbola sistēmas metodikas, pilnveidotas ar gruzīnu specifiku un pieredzi, tad G. Džonsons ienāca ar pilnīgi jaunām Eiropas, īpaši jau pašu angļu pārbaudītām futbola vēsmām, metodiku, taktiku un uzskatiem par dzīvi.

Jebkura trenera jebkādu zināšanu vai uzskatu pieņemšana, apgūšana un lietā likšana prasa laika pārbaudi. Nav labi, ja visu jauno, nepazīstamo pieņem, mehāniski paklausot, bet slikti, ja to uzreiz noraida vai pasludina par mentalitātei vai sagatavotībai nepieņemamu.

G. Džonsona vadībā Latvijas izlase spēlēja skatāmu, baudāmu futbolu.

Futbolisti centrēti uz vārtu ieņemšanu, nevis tikai uz savējo aizbarikādēšanu. Pirmajās spēlēs neizdevās saglabāt iegūtos vārtus. Ja Spānijas klubi savā čempionātā cenšas vairāk iegūt, tad Itālijā vai Vācijā – mazāk zaudēt vārtus. Kā atrast vidusceļu un vai Latvijas izlasei tas izdosies, rādīs laiks un futbols tajā.

Vai tā nav simboliska sagādīšanās, ka Latvijas futbola vēsturi iesāka angļi un arī pašreiz – pēc vairāk nekā 90 gadiem – Latvijas valstsvienību atkal trenē angļis? Džonsons atvēra futbola Angliju Latvijas labākajiem futbolistiem: M. Paharam, I. Bleidelim, V. Astafjevam, kuri kopš 1999. gada spēlē futbola dzimtenes – Anglijas klubos. Jaunais Latvijas valstsvienības treneris vadās pēc labi zināmās un pārbaudītās metodes: jo vairāk futbolistu spēlēs spēcīgos ārzemju klubos, jo spēcīgāka kļūs valstsvienība.

*M. Zemļinskis un I. Stepanovs cenšas aizkavēt bumbas lidojumu uz vārtiem.
Zviedrija – Latvija Stokholmā 1997. gada 10. septembrī*

Latvijas valstsvienības treneri (1992.–1999.)

Jānis Gilis (Latvija); no 100. līdz 160. spēlei – 61 spēle, 16 uzvaras, 11 neizšķirti, 34 zaudējumi, vārti 52:85.

Dzimis 1943. gada 27. aprīlī. Spēlētājs “Daugavā” 1965.–1969. gadā. Trenētājs Jūrmalas “Lielupi” 1969.–1971. gadā, “Daugavas” meistarotāru komandu 1977.–1979. gadā, Rīgas futbola skolas treneris 1983.–1989. gadā, Latvijas jaunatnes izlases treneris, “Pārdaugavas” dublieru treneris 1990.–1991. gadā.

Latvijas valstsvienības treneris no 1992. gada janvāra līdz 1997. decembrim.

Jānis Gilis

Revazs Dzodzuašvili

Revazs Dzodzuašvili (Gruzija); no 161. līdz 178. spēlei – 18 spēles, 5 uzvaras, 3 neizšķirti, 10 zaudējumi, vārti 18:30.

Dzimis 1945. gada 10. aprīlī. Spēlētājs Kutaisi “Torpedo”, Tbilisi “Dinamo” 1960.–1976. gadā, 49 spēles PSRS izlasē. Trenētājs Kutaisi “Torpedo”, Tbilisi “Dinamo”, Rustavi “Metalurg” 1977.–1996. gadā, Rīgas “Skonto” 1997. gadā.

Latvijas valstsvienības treneris no 1998. gada janvāra līdz 1999. gada jūlijam.

Garijs Džonsons (Anglija); no 179. līdz 181. spēlei – 3 spēles, 2 neizšķirti, 1 zaudējums, vārti 6:7.

Dzimis 1955. gada 26. septembrī. Spēlētājs Anglijas “Watford” un zviedru “Malmo” klubos. Trenētājs Kembridžas “United” 1987.–1989. gadā, “Kempington Town” 1995. gadā, “Watford” 1995.–1999. gadā.

Latvijas valstsvienības treneris no 1999. gada jūlija.

Garijs Džonsons

Apbalvojumi treneriem

Latvijas PSR Nopelniem bagātais treneris

Sergejs Koršunovs, Maskava, "Daugavas" treneris 1973.–1976. gadā.

Jānis Skredelis, "Daugavas" treneris 1981.–1988. gadā.

LFF zelta nozīme

Jānis Gilis, Latvijas valstsvienības treneris 1992.–1997. gadā.

Triju Zvaigžņu ordenis

Vadims Ulbergs, "Daugavas" meistarkomandas, "Dinamo", RFS un valstsvienības treneris 1948.–1999. gadā.

Līdz pat neatkarības atgūšanai augstākais apbalvojums treneriem bija Latvijas PSR Nopelniem bagātā trenera nosaukums. To piešķīra nevis Sporta komiteja, bet gan LPSR Augstākās padomes prezidijs.

Neviens no futbola treneriem šo goda nosaukumu nebija izpelnījies līdz pat 1975. gadam. Īslaicīgo "Daugavas" panākumu laikā (1949.–1951. un 1960.–1961. g.) šāds apbalvojums vēl nebija nodibināts. Vēlāk, "Daugavas" krīzes periodā, kad komanda ieslīga PSRS kādā no otrās līgas zonām, pat atgriešanās pirmajā līgā likās kā treneru, īpaši uzaicināto, varoņdarbs un galvenais nopelns. Tā S. Koršunovs sava darba trešajā gadā ar "Daugavu" iekļuva otrās līgas sešu labāko komandu finālturnīrā, aiz Groznijas "Terekas" izcīnot otro vietu un ceļazīmi uz pirmo līgu. Jau pēc gada "Daugava" atkal izkrita, un S. Koršunovs nu jau kā vienīgais "Latvijas PSR Nopelniem bagātais" atgriezās Maskavā, bet "Daugavu" bija jātrenē V. Ulbergam un J. Gilim.

Jānis Skredelis šo apbalvojumu ieguva par nesalīdzināmi lielāku panākumu: 1985. gadā "Daugava" izcīnīja 1. vietu pirmajā līgā un PSRS čempionāta mazās zelta medaļas.

Vadims Ulbergs padomju periodā četras piecas reizes tika aicināts glābt "Daugavu", kad kārtējais viestreneris bija izgāzies, vai, kad aprūkās naudas, lai viesim maksātu divreiz lielāku algu nekā vietējam trenerim. Taču apbalvojumi V. Ulbergam gāja secen...

Latvijas valstsvienība pasaules un Eiropas čempionātu kvalifikācijas (grupu) turnīros 1992.–1999. gadā

Pasaules čempionāts – 1994

	spēles	uzvaras	neiz- šķirti	zaudē- jumi	vārti	punkti (par uzvaru – 2 p.)
1. Spānija	12	8	3	1	27:4	19
2. Īrija	12	7	4	1	19:6	18
3. Dānija	12	7	4	1	15:2	18
4. Ziemeļīrija	12	5	3	4	14:3	13
5. Lietuva	12	2	3	7	8:21	7
6. Latvija	12	0	5	7	4:21	5
7. Albānija	12	1	2	9	6:26	4

Eiropas čempionāts – 1996

	spēles	uzvaras	neiz- šķirti	zaudē- jumi	vārti	punkti (par uzvaru – 3 p.)
1. Portugāle	10	7	2	1	29:7	23
2. Īrija	10	5	2	3	17:11	17
3. Ziemeļīrija	10	5	2	3	20:15	17
4. Austrija	10	5	1	4	29:14	16
5. Latvija	10	4	0	6	11:20	12
6. Lihtenšteina	10	0	1	9	1:40	1

Pasaules čempionāts – 1998

	spēles	uzvaras	neiz- šķirti	zaudē- jumi	vārti	punkti (par uzvaru – 3 p.)
1. Austrija	10	8	1	1	17:4	25
2. Skotija	10	7	2	1	15:3	23
3. Zviedrija	10	7	0	3	16:9	21
4. Latvija	10	3	1	6	10:14	10
5. Igaunija	10	1	1	8	4:16	4
6. Baltkrievija	10	1	1	8	5:21	4

Eiropas čempionāts – 2000

	spēles	uzvaras	neiz- šķirti	zaudē- jumi	vārti	punkti (par uzvaru – 3 p.)
1. Norvēģija	10	8	1	1	21:9	25
2. Slovēnija	10	5	2	3	12:14	17
3. Grieķija	10	4	3	3	13:8	15
4. Latvija	10	3	4	3	13:12	13
5. Albānija	10	1	4	5	8:14	7
6. Gruzija	10	1	2	7	9:18	5

Eirokausus labākie panākumi Latvijas klubiem saistās ar "Skonto" spēlēm, sākot ar 1994. gadu. 9. augustā Rīgā viesojās autoritatīvais un Eiropā populārais Skotijas "Aberdeen" klubs (0:0). Pretēji prognozēm un pašu skotu pašpārliecinātībai atbildes cīņā Aberdīnā 10 000 skatītāju klātbūtnē rīdzinieki guva lielu panākumu – 1:1 (0:0), kas divu spēļu summā deva iespēju nākamajā kārtā tikties ar leģendārā Maradonas bijušo klubu "Napoli".

Aberdīnā "Skonto" vārtus guva sikākais un mazākais vīriņš, Pahara priekšgājējs Aleksejs Semjonovs, ieejot un paliekot vēsturē ar savdabīgu, liktenīgu kuriozu.

Semjonovam pazuda bagāža – nebija pat ko kājās vilkt. Līdzcietīgie un viesmīlīgie skoti bija ar mieru aizdot bučus, ja vien tik mazu izmēru (37.) varēšot sameklēt. Sameklēja. Un tieši šie buči, Semjonova iespēlēti, atnesa nelaimi spēles saimniekiem. Viņi bija tik sarūgtināti, ka... "vainīgos" bučus atpakaļ nenēma, atdāvinot tos vārtu guvējam.

Semjonovs atgriezies Rīgā, ar jaunāko avīzi rokā (bet tajā bija viņa bilde ar spēles komentāru) lepni iesoļojis kādā kafejnīcā un apsargam vaicājis: "Vai tu mani pazīsti?" Tas paskatījies uz sīko, bet starojošo puisi, paraustījis plecus. Tad Aleksejs parādījis bildi un pamācoši noteicis: "Avīzes vajag lasīt. Vot tā!" Un aizgājis.

UEFA kausa pirmās kārtas spēles Neapolē bija skola un pārbaude "Skonto" futbolistiem, bet Rīgā – svētki skatītājiem, kuru sanāca tikai nepilni 3000. Rīdziniekiem gan neizdevās iegūt nevienus vārtus (0:2 un 0:1), taču viņi krāja pieredzi un laukumā aci pret aci iepazinās ar itāļu profesionāļu kluba futbolistiem.

Nākamajā – 1995. gada sezonā "Skonto" apdedzinājās spēlēs ar Slovēnijas "Branik". Ar 1:0 uzvaru Rīgā (Babičevs) izrādījās par maz, lai nezaudētu Mariborā, kur jau 22. minūtē slovēņi 10 000 karstu fanu sveikti, panāca mača galaiznākumu – 2:0!

FC "DAG–Liepāja" kausu ieguvēju kausā pieveica Igaunijas "Lantanu", bet piedzīvoja divas katastrofas pret Holandes "Feyenoord". Slavenā Kūmana klubs uzvarēja kā kaķis peli: Rīgā 7:0, mājās 6:0.

UEF kausā RAF veica priekšsacīkšu barjeru – Velsas klubu "Afan Lido" (2:1 un 0:0), taču atdūrās pret Moldovas "Zimbru" (0:1 un 1:2). Atbildes mačā pie 0:2 Zujevs panāca 1:2, bet četras minūtes pirms beigām Savaļnieks nerealizēja vienpadsmitmetrinieku.

Protams, līdz 1999. gadam Eurokausus visspilgtāko sniegumu rādīja "Skonto", jau čempionu līgas kvalifikācijas spēlēs sacenšoties ar pasaulslaveno "Barcelona" klubu. Skaista un vienlaikus sportiski traģiska bija cīņa izbraukumā. "Skonto" pat divreiz bija vadībā: 2. min. Babičevs 1:0, un 46. min. Miholapa centrēto bumbu Abelardo iesita savos vārtos – 2:1. Izlīdzināja Džovani (27. un 70. min.). Un tikai spēles pēdējā minūtē, kad Stepanovs neizturējis psiholoģisko un fizisko sasprindzinājumu, nospēlēja bumbu ar roku, Stoičkovs ar 11 m panāca 3:2 slavenību labā.

Varbūt spāņu miljonāru klubam palīdzēja pirmsspēles Dievlūgšana speciāli šim nolūkam iekārtotajā telpā zem tribīnēm? Arī "Skonto" futbolisti tajā ieskatījās...

Lai nu kā, bet pirms atbildes spēles Rīgā tradicionālajā oficiālo personu rīta sanāsmē "Daugavas" stadionā, kad viss likās izrunāts, uz UEFA inspektora pēdējo frāzi – vai ir vēl kādi jautājumi, viens no barseloniešu sirmajiem kungiem atļāvās pajokot: "Bet kāds būs rezultāts?"

Ne velti mēdz teikt, ka katrā jokā ir arī daļa patiesības. Un šoreiz patiesība (realitāte) lika kungiem bažīties: ja nu Rīgā notiek vēl viena sensācija (futbola Eiropa pirmo maču par tādu jau reklamēja).

Sensācija nenotika. Tumšādainais brazīlietis Andersons guva vienīgos vārtus (52. min.), bet ap 12 000 Rīgas skatītājiem no šīs spēles palika vislabākās atmiņas.

1998. gada čempionu līgas priekšsacīkstēs "Skonto" pārvarēja Minskas "Dinamo" (0:0 mājās un 2:1 izbraukumā), kas deva tiesības spēlēt ar vēl vienu Eiropas futbola grandu, paša Ronaldo klubu – Milānas "Inter". Nepanesamā karstumā šķībtorna pilsētā Pizā rīdzinieki cieta 0:4 (0:3) zaudējumu. Trīs pirmie vārti bija nokdauns – jau līdz 21. minūtei.

Rīgā bija iespējams redzēt, kā tiešā veidā (nevis caur televizoru) spēlēt "svaigais" pasaules čempions Džorkaefs un leģendārais futbola estēts un erudīts Dino Badžo. Līdz 54. minūtei bija 1:1 (Miholaps pēc 0:1), taču tad Galante un pats Džorkaefs panāca 3:1 savā labā.

1999. gadā "Skonto" iekļuva čempionu līgas trešajā kvalifikācijas kārtā, divās pirmajās spēlējot ar Lihtenšteinas (2:0, 8:0) un Rumānijas čempioniem (3:3, 2:1).

Lielākais notikums bija divas spēles ar Londonas "Chelsea", kuras sastāvā bija tikai viens anglis, tātad īsta pasaules sastādītā. Līdz 76. minūtei skontieši cīnījās par vietu zem čempionu līgas saules. Taču, palikuši 10 vīru sastāvā (Tereškina nesavaldību pie stūra sitiena tiesnesis U. Meijers (Šveice) novērtēja ar sarkano kartīti), neizturēja un trijās minūtēs zaudēja divus vārtus, beigās arī vēl trešos.

Rīgā "Chelsea" kļuva par pirmo komandu, kurai "Skonto" tik augsta līmeņa turnīrā atņēma vienu punktu (0:0), par ko jaunais Londonas superklubs īpaši sarūgtināts nebija.

Pēc šīm spēlēm jau UEFA kausa pirmajā kārtā "Skonto" izstājās, jo Lodzā zaudēja "Widzew" klubam ar 0:2 (ar mājās gūto 1:0 uzvaru nepietika).

Citi Latvijas klubi – "Metalurgs", "Dinaburg", "Rīga", "Ventspils", "Daugava", "Universitāte", RAF, "DAG-Liepāja", Rīgas "Olimpija" – ir piedalījušies gan Eirokaucos, gan "Intertoto" balvas izcīņā un to rezultāti skatāmi statistikas nodaļā.

Latvijas čempionāts

Kopš neatkarības atgūšanas krasi mainījās arī Latvijas meistarsacīkšu dalībnieku (klubu) skaits. Virslīgas uzdevums – nodrošināt futbolistus ar optimālu spēļu skaitu, kas ļauj trenēties, lai celtu individuālo meistarību. Bez tam nepieciešama arī turnīra sportiskā intriga, valsts lielāko, ekonomiski spēcīgo pilsētu pārstāvēniecība, konkurētspējīgu klubu izveide.

1991. gadā notika divpakāpju čempionāts: priekšsacīkstēs divās grupās

spēlēja pa 10 komandām. Otrajā posmā noskaidrojās 1.–10. un 11.–20 vietas ieguvēji. Komandu līmenis un to iespējas bija pārāk nevienādas tāpēc tika uzņemts kurss uz virslīgas dalībnieku skaita samazināšanu. 1993. gadā – desmit, bet 1994. gadā – atkal 12 vienības. Vēlamo efekta meklējumus turpinot, 1995. un 1996. gadā pat starp 10 klubiem tika sarīkotas divposmu sacensības. Finālposmā labākie spēlēja par 1.–6. vietu, pārējie – par 7.–10. vietu.

Kopš 1995. gada arī Latvijā pēc Eiropas parauga komandas par uzvaru ieguva 3 punktus, par neizšķirtu – 1 punktu. Taču otrās finālgrupas spēlēm bija formāls raksturs, jo īpašas intereses (ne stimulu, ne skatītāju) par tām nebija. Virslīgas klubu skaita turpmāka samazināšanās bija loģiska, jo pēdējās vietās palicēji finansiālā ziņā knapi vilka dzīvību, tāpēc zaudēja labākos spēlētājus un arī vadītāji pret šādu klubu atsala.

1997. gadā vēl spēlēja 9 klubi trijos apļos, taču, sākot ar 1998. gadu, Latvijas čempionātā piedalās 8 klubi, sacenšoties 4 apļos. Cīņā par medaļām, par tiesībām spēlēt Eirokausus (čempionu līgā) konkurē galvenokārt trīs klubi: Rīgas “Skonto”, FK “Liepāja” un “Ventspils”.

Tikai pakāpeniski un ne tikai virslīgā tika pārdzīvota komandu nosaukuma maiņa. Finansiālu problēmu dēļ vairākas vienības nebija spējīgas pārveidoties par klubiem un tikai eksistences dēļ pieņēma katra jauna finansētāja (sponsora) vārdu, piemēram, “VEF-Zenta”, “Kompar-Daugava” utt.

Tradīcijām bagātās Liepājas “Olimpijas” pārvērtības līdz pat šī kluba (kaut vai vēsturiskā nosaukuma) izzušanai diemžēl ir raksturīgas Latvijas komandām 90. gados.

Pēc 1989. gada sezonas Liepājā (pēc “Zvejnieka” komandas ierosinājuma) pilsētas futbola federācija nolēma atjaunot “Olimpijas” nosaukumu un

Valmieras “Gauja” – 1990. gada Latvijas čempionvienība. Trešais no labās stāv treneris Dainis Andersons

klubu. 1990. gadā "Liepāja" (nu jau "Olimpija") pēdējo reizi piedalījās PSRS sacensībās un 1991. gadā spēlēja tikai Latvijas meistarsacīkstēs (2. vieta). Taču no 1992. gada rezultāti pasliktinājās (no 2. uz 6. un 7. vietu), un neviens vairs negribēja šo klubu finansēt. Izveidojās pat tāda nejēdzīga situācija, ka savu vietu Latvijas virslīgā Liepāja varētu atdot (pārdot?) Rīgai.

Par laimi tas nenotika, un 1994. gadā nodibinājās jauns klubs ar jaunu nosaukumu "DAG-Liepāja". Bet arī tas nepiedzīvoja ilgu mūžu, jo to nomainīja "Baltika", kas arī drīz izputēja. Tikai no 1997. gada Liepājas futbola komandai ir tagadējais nosaukums "Metalurgs", jo izveidots stabils klubs.

FK Liepājas "Metalurgs"

1999. gadā uzņēmumā futbols atzīmēja 50 gadu jubileju. Rekonstruētajā, labiekārtotajā "Daugavas" stadionā ir vietas 5000 skatītājiem plastikas sēdekļos, ir apgaismojums, vietas preseī un viesu loža. Arī spēles laukums ir viens no labākajiem Latvijā. "Metalurga" komanda regulāri konkurē ar valsts futbola līderklubu "Skonto", izcīnot Latvijas meistarsacīkšu sudraba medaļas un iekļūstot kausa finālā. 1998. un 1999. gada meistarsacīkstēs rezultatīvākais bija U-21 izlases un valstsvienības kandidāts liepājnieks Viktors Dobrecovs.

Panākumi deva un dod tiesības liepājniekiem spēlēt Eirokausus. 1998. gadā FK Liepājas "Metalurgs" atzīts par labāko LFF aptaujā "Par spēļu labāko organizāciju", bet stadions – par otru labāko aiz Rīgas "Daugavas" stadiona.

Latvijas valstsvienībās spēlējuši: R. Bulders, V. Draguns, Dz. Zirnis, V. Dobrecovs, M. Verpakovskis. Jauniešu centrā trenējas un spēlē ap 450 audzēkņu vecumā no 7 līdz 18 gadiem. Septiņi no tiem 1998. gadā tika pieteikti un spēlēja FK Liepājas "Metalurgs" sastāvā, bet jaunākie no U-12 līdz U-18 regulāri izcina godalgotas vietas Latvijas mēroga sacensībās un turnīros.

Liepājas futbola kluba prezidents ir Sergejs Zaharjins, kas pats bērnībā un jaunībā spēlēja Liepājas komandās.

Bet Latvijas futbola vēsturē (atkal īslaicīgi) parādījās vēl cita – Rīgas "Olimpija", tās nosaukums radās cēlas – olimpiskās idejas vārdā, taču reāli saistījās ar banku "Olimpija". 1994. gadā FK "Daugava" un banka "Olimpija" nodibināja futbola centru ar nosaukumu "Olimpija", bijušajā "Kompar-Daugava" komandā iesaistot olimpiskās izlases dalībniekus kopā ar veterāniem. Šajā vienībā spēlēja arī A.Štolcers u.c. perspektīvie. 1994. gadā Rīgas "Olimpija" ieguva Latvijas kausu, finālā ar 2:0 uzveicot "DAG-Rīga" (vārtus guva Aleksejenko un Štolcers). 1996. gadā "Olimpija" pārvērtās par "Daugavu".

FK "Ventspils"

FK "Ventspils" – viens no trim Latvijas labākajiem, spēcīgākajiem klubiem, kas savās spēlēs nopietni konkurē ar "Skonto" un "Metalurgu". Pirmais Latvijā (1999. gada rudenī) ierīkoja apsildāmu futbola laukumu un rekonstruēja

stadionu, kas kopā ar universālo sporta (basketbola) halli veido lielu, modernu sporta un atpūtas centru.

Pat mūsu valsts futbola statistiķiem nav viegli izsekot klubu nosaukumu (saimnieku, sponsoru) asajiem un jo bieži islaicīgajiem "pagriezieniem". Bez tam ar katru jaunu nosaukumu vajadzētu sākt arī jaunā kluba vēsturi, statistiku. Taču kārtējās izmaiņas šo darbu aprauj. Pēc neatkarības atgūšanas vienīgi FC "Skonto" stabili saglabā un attīsta klubu un raksta savu vēsturi.

"Skonto"

Tas ir valstsvienības bāzes klubs labāko rādītāju ziņā, finansiāli spēcīgākais, kurā strādā kvalificēti treneri, notiek selekcijas darbs, aug spēlētāju meistarība, tiek izvirzīti augsti mērķi un augstas prasības.

"Skonto" pazīst un atzīst futbola Eiropā. Kluba labākie futbolisti spēlē Anglijas līgās – M. Pahars un I. Bleidelis premjerlīgā, V. Astafjevs – otrajā, Krievijas virslīgā – V. Ivanovs un V. Lobaņovs, utt.

"Skonto" ieguldījums ne tikai sava kluba, bet visa Latvijas futbola attīstībā ir nenovērtējams. Tikai 1996. gada vidū "Skonto" FC prezidents Guntis Indriksons tika ievēlēts arī par Latvijas FF prezidentu, bet jau 1996. gada 1. aprīlī tika atklāts viens no lielākajiem kompleksiem Baltijas valstīs – Olimpiskā "Skonto" halle. Tā uzcelta ražošanas komercuzņēmuma "Skonto" sadarbībā ar Latvijas Olimpisko komiteju un LFF. Tās teritorija pārsniedz 3,8 hektārus, halles telpas ir 8000 m². Ziemas mēnešos dabiska lieluma futbola laukumā uz mākslīga seguma šeit notiek futbolistu treniņi, turnīri, kā arī jau tradicionālā "Skonto" prezidenta kausa izcīņa zēniem ar dažādu valstu un pilsētu komandu piedalīšanos.

1996. gadā Latvijas futbola attīstības programmas ietvaros "Skonto", LFF un LOK nodibināja Jaunatnes futbola centru "Skonto" ar mērķi ne tikai gatavot augstas klases futbolistus gan olimpiskajai, gan valstsvienībai, bet arī Latvijas klubiem. Ir noorganizētas arī sagatavošanas grupas 6–7 gadus veciem bērniem un jauniešiem.

1997. gadā tika uzsākta Baltijas valstīs pirmā specializētā futbola stadiona celtniecība ar apjuntām tribīnēm (8–10 tūkstošiem skatītāju, apsildāmu laukumu, apgaismojumu, viesu ložu utt.). 1999. gada nogalē stadions praktiski bija gatavs, atlika tikai pārbaudīt unikālo laukuma zālāju un tribīnēs pierīkot sēdekļus.

Treniņa bāzē "Keizarmežā" tiek iekārtoti jauni laukumi ar dabisko un sintētisko segumu, 2000. gada beigās paredzēts nodot ekspluatācijā viesnīcu, ēdināšanas kompleksu, rehabilitācijas centru, peldbaseinu. Pēc šo vērienīgo darbu pabeigšanas "Skonto" klubs paredzējis papildināt savu komandu ar kvalificētiem futbolistiem, lai turpinātu savu sportisko programmu – cīņu par iekļūšanu čempionu līgā.

Labāko "Skonto" futbolistu vārdi ir cieši saistīti ar Latvijas jaunās valstsvienības spēlēm, jo ap 10 šī kluba futbolistu stabili un regulāri ir izlases treneru uzmanības lokā. Daži no viņiem ir savu spēju virsotnē – M. Pahars,

V. Ivanovs, I. Bleidelis, V. Astafjevs – un tāpēc spēlē ārzemēs, citi augstāko virsotņu sākumā – A. Rubīns, I. Stepanovs, bet vēl citi var atskatīties uz savām bagātīgajām futbolista gaitām – J. Ševļakovs, R. Laizāns un arī V. Babičevs, kas pēdējā (1999. g.) sezonā, daudzo un biežo traumu mocīts, vairs nevar atgūt savu kādreiz tik lielisko sportisko formu, ar ko viņš gadiem spīdēja gan klubā, gan valstsvienībā.

“Skonto” ir astoņus gadus pēc kārtas izcīnījis Latvijas čempiontitulu un četras reizes (1992., 1995., 1997., 1998. g.) ieguvis arī Latvijas kausu. Čempionāta 199 spēlēs (1992.–1999. g.) gūtas 168 uzvaras, tikai 12 spēles zaudētas.

Visvairāk Latvijas čempionātos (1992.–1999. g.) spēlējuši

1. V. Astafjevs	154
2. M. Zemļinskis	149
3. O. Blagonadeždins	145
4. V. Babičevs	130
5. I. Bleidelis	118

Vārtus guvuši

1. V. Astafjevs	64 (1992.–1999. g.)
2. V. Babičevs	60 (1993.–1999. g.)
3. A. Jelisejevs	60 (1992.–1996. g.)
4. M. Miholaps	48 (1997.–1999. g.)
5. M. Pahars	44 (1995.–1998. g.)

UEFA kausos (1992.–1999. g.) 38 spēles, 13 uzvaras, 8 neizšķirti, 17 zaudējumi. Spēlēts ar Maskavas “Spartaku” un “Dinamo”, Skotijas “Aberdeen”, Itālijas “Napoli”, “Inter”, Zviedrijas “Malmo”, Spānijas “Barcelona”, Anglijas “Chelsea” u.c.

Visvairāk spēlējuši un vārtus guvuši

1. M. Zemļinskis	35
2. V. Astafjevs	31 (11)
3. O. Blagonadeždins	30
4. V. Babičevs	29
5. I. Bleidelis	21

M. Miholaps 1997.–1999. gada spēlēs guvis 10 vārtus.

No Latvijas valstsvienības futbolistiem visvairāk spēļu ir aizvadījuši tagadējie vai bijušie (nesen) skontieši. Godpilnās 50 spēles, par ko futbolists saņem īpašu LFF goda zīmi, pirmais aizvadīja Valerijs Ivanovs. 60 valstssacikstes pirmais pārsniedza Vitālijs Astafjevs.

1999. gada nogalē 50 spēles (51.) pārsniedza arī Vladimirs Babičevs. Bet to skontiešu vidū, kuriem neizdevās sasniegt 50 spēles (viņi aktīvās sporta gaitas

Latvijas valstsvienības mazākais aizsardzības vīrs Igors Troickis (Nr. 2, 38 spēles izlasē) cīnā ar angļu futbola skolas galvas spēles meistariem Skotijas uzbrucējiem. I. Troickis spēlēja “Skonto”, Smoļenskas un Pēterburgas klubos

jau beiguši), bet ar savām 20–30 spēlēm viņi deva savu ieguldījumu valstsvienības visgrūtākajā – sākumperiodā, jāmin Raimonds Laizāns (31 spēle) un Einārs Ģnedojs (19).

Bet ceļā uz futbola augstākajām virsotnēm ir arī Andrejs Štolcers (39 spēles izlasē), Imants Bleidelis (40) un Andrejs Rubīns.

Iepriecinošākais ir tas, ka viņi visi ir Latvijas futbola, mūsu treneru audzēkņi.

Valerijs Ivanovs (dzimis 1970. gadā)

No Rīgas futbola skolas spēlēja Latvijas jauniešu izlasē J. Giļa vadībā (3. vieta PSRS sacensībās). Divas sezonas RAF sastāvā – pirmo PSRS, otro Latvijas čempionātos. Pēc tam Zviedrijas virslīgā “Helsingborg”, bet traumas dēļ spēlēja maz. Toties iemācījās zviedru valodu, uzstājās Zviedrijas televīzijā. No 1995. līdz 1997. gadam “Skonto”. Sekojot uzaicinājumiem, devās uz Krievijas virslīgu. 1998. gadā – Elistas “Uralan” (29 spēles, 7. vieta čempionātā), 1999. gadā – Jaroslavljas “Šinnik” (kopā ar to nenoturējās Krievijas virslīgā). Tāpat kā Zemļinskis, debitēja Latvijas izlasē tās debijas mačā ar Rumāniju. “Skonto” spēlē ar “Barcelona” sekmīgi darbojās pret slaveno portugāli Figo.

No A. Starkova raksturojuma: “Ivanovs ir īsts aizsargs: fiziski stiprs, ātrs. Dzīvē viņš ir atklāts, spēlē stabils, uz kuru var paļauties. Tāpēc komandā autoritatīvs un aizsargam tas ir ļoti svarīgi. Bez tam Valerijs ir universāls spēlētājs. Pie citiem treneriem bija un ir kreisais malējais aizsargs, pie Džonsona – vidējā līnijā.”

Mihails Zemļinskis (dzimis 1969. gadā)

“Skonto” sastāvā kopš kluba dibināšanas. Spēlējis Latvijas jaunatnes izlasē, bet ir arī Igaunijas čempions. Pusgadu Ungārijas virslīgā, 1997.–1998. gadā spēlēja Izraēlas virslīgā (17 spēles), Latvijas 1998. gada futbolists, 11 m sitienu izpildes meistars. Sadraudzības kausa turnīra labākais aizsargs. Jebkurā postenī un epizodē cīnījās līdz kaulam.

A. Starkovs: “Zemļinska vērtīgākā īpašība ir daudzpusība. Viņš ir universāls spēlētājs no pēdējā – brīvā aizsarga līdz uzbrucēja fāzēm. Viņam ir liela autoritāte kā spēlētāju, tā komandas vadības vidū. Tāpēc daudzkārt bijis komandas kapteinis. Viņš ir bezkompromisa cīnītājs 90–95 minūtes, neieredz zaudējumus. Viņš, tāpat kā Ivanovs, mīl improvizēt, taču nekad ne par sliktu komandas interesēm. Viņi ir no tiem, kas ar papēdi piespēlēt savā soda laukumā neatlausies nekad. Uz tādiem var paļauties.”

Vladimirs Babičevs (dzimis 1968. gadā) – ceturtais pēc spēļu skaita Latvijas izlasē (51) aiz Astafjeva, Ivanova un Zemļinska.

Spēlēt sāka Vecmīlgrāvī un “9. maija” laukumā pie trenera Jura Docenko. 17 gadu vecumā RASMS komandā pie V. Ribas, piedalījās Tautu spartakiādes turnīrā. Pēc tam “Zvejniekā”, no kurienes pēc pusgada uzprasījās uz RAF. Trenējās un spēlēja vispirms pie V. Ribas, pēc tam pie V. Nesterenko. “Skonto” no 1996. gada.

Valstsvienībā debitēja 1993. gadā Rīgā 2. puslaikā pret Ziemeļiriju. Šo spēli uzskata par vienu no Latvijas labākajām pirmajos gados pēc neatkarības atgūšanas.

Latvijas čempionātos bijis gan labākais uzbrucējs (ar 14 vārtiem), gan pussargs. Divus gadus nespēlēja traumu (operāciju) dēļ. Šajā laikā apprecējās, audzina meitiņu, kas bijusi līdzī ne vienā vien "Skonto" vai izlases ārzemju braucienā. Grib palikt futbolā arī pēc spēlētāja karjeras beigām.

A. Starkovs: "Babičevs – tipisks futbola dispečers, spēles veidotājs, tehniks, precīzas piespēles un sitiena īpašnieks. Veselā virknē spēļu parādīja sevi no vislabākās puses: valstsvienībā pret Norvēģiju, "Skonto" – Spānijā pret "Barcelona" (viņš lieliski guva pirmos vārtus). Latvijas futbolā tādu futbolistu nav daudz. Taču daudzās un ļoti biežās traumas nelāva viņam spēlēt stabili un bez lieliem pārtraukumiem."

Andrejs Štolcers (dzimis 1974. gadā)

Futbolā ienāca no hokeja agrās specializācijas: slidot un dzenāt ripu viņš sāka no sešu gadu vecuma. Hokejisti vasaras nometnēs uzspēlēja futbolu, un šeit sīkais, bet drosmīgais, hokejiski plēsīgais Andrejs tika ievērots.

Jau 1994. gadā, kad viņš bija viens no vislabākajiem U-21 izlases futbolistiem, Rīgas "Olimpijas" sastāvā Andrejs turēja rokās Latvijas kausu! Pēc tam "Daugavas" klubs, tad trīs sezonas "Skonto" (1995. gadā viņš nespēlēja slimības dēļ), bet 1998. un 1999. gadā prestižais Ukrainas čempionāts.

Donecka ir bagāta senām futbola tradīcijām un tik pat ilgi ir konkurējusi un konkurē ar Ukrainas slavenāko klubu – Kijevas "Dinamo". Pat stabilā otrā vieta nekādi neapmierina godkārtīgos doneckiešus – biznesmeņus, sponsorus, ogļračus. Tāpēc divās sezonās vien arī Andrejs pārdzīvoja triju treneru maiņu. Katrs no viņiem atved savus futbolistus, rada lielu konkurenci un nestabilu sastāvu. Andrejs savās spēlēs turējās godam, taču dzīvoja Doneckā bez īpaša entuziasma un prieka, kaut arī ir nopelnījis Ukrainas čempionāta sudraba medaļas un futbola fanu atzinību.

Štolcers ir vispusīgs: ātrs un agresīvs jebkurā laukuma daļā – īpaši uzbrukumu noslēgumos no vidējās linijas. Ir snaipera dotības. Labi koordinēts, neatlaidīgs.

Spēlējot Latvijas valstsvienībā, cenšas parādīt tādu sniegumu, lai viņu ievērotu ārzemju klubu aģenti. Donecka viņu neapmierina.

Marians Pahars (dzimis 1976. gadā)

Visvairāk intervētais Latvijā, vispopulārākais un izcilākais Latvijas futbolists Anglijā un Eiropā.

Pirmais treneris Jurijs Andrejevs. Latvijas čempionātā debitēja 1994. gadā "Pārdaugavā" (17 spēles, 3 vārti). Pēc gada "Skonto metāls" (16 spēles, 4 vārti) un "Skonto" (9 spēles, 8 vārti). Līdz 1998. gadam valsts čempionātā aizvadījis 118 spēles, gūtie vārti – 51. Eirokausos – 16 spēles, 3 vārti. Latvijas gada futbolists (1999. g.).

Izgājis Latvijas izlases visas vecuma grupas un jau U-18 vecumā spēlēja U-21 izlasē, no tās – valstsvienībā. Latvijas izlasē 36 spēles, 9 vārti. Debitēja 1996. gada 12. martā Kiprā.

Ātrs, veikls, apveltīts ar savdabīgu tehniku un vārtu nojautu. Taktiski asprātīgs. Grib un prot gūt vārtus no jebkuras distances arī nestandarta veidā.

Spēlējot valsts un starptautiska mēroga sacensībās, Marians ir gan rezervē sēdināts, gan nomainīts, gan tiesnešu noraidīts. Pamatoti vai nepamatoti. Slavēts, apbrīnots vai aizvainots, taču sevi no agras jaunības lolojis sapni par futbolu Eiropas augsta līmeņa klubā. Sapni piepildīt palīdzēja G. Indriksons un G. Džonsons proporcionāli Mariana meistarības izaugsmei un raksturam.

1998./99. gadā Pahars spoži debitēja Anglijas virslīgā ("Southampton"), jau pirmajās sešās spēlēs gūstot 3 vārtus, bet nākamajā sezonā 33 spēlēs 13 vārti.

Southamptonā Pahars dzīvo ar sievu Viktoriju un dēlēnu Maratu.

Bažas par to, ka, ieguvīs futbola dzimtenes augstākās līgas profesionāla futbolista statusu līdz ar attiecīgu materiāli labi nodrošinātu līgumu, Marians varētu zaudēt interesi par Latvijas valstsvienību, izrādījās pilnīgi nepamatotas. Anglijā Marianam ir viss, pietrūkst tikai rupjmaizes un ikrus, ko viņš saņem no Rīgas.

Spēlēt, būt valstsvienībā Pahars uzskata par godu un pienākumu. Augstu vērtē izlases un "Skonto" kolektīvu. 1999. gada rudenī Latvijas valstsvienība vairākas dienas Mežaparka bāzē gatavojās spēlēm Anglijā. Marians tur jau dzīvoja un varēja koptreniņos nepiedalīties. Taču viņš pats izteica vēlēšanos atbraukt uz Rīgu, lai tiktos ar puīšiem, trenētos un labāk sagatavotos Anglijas "viesizrādēm" Latvijas izlases sastāvā.

Marians ir labs piemērs Latvijas futbolistiem par viņu iespējām. 1999. gada nogalē Paharam sekoja gan Imants Bleidelis, gan Vitālijs Astafjevs.

Raimonds Laizāns

Ne ar savu priekšgājēju "Daugavas" un Maskavas "Torpedo" vārtsargu Laimoni Laizānu, ne ar "Skonto" un valstsvienības jauno futbolistu Juri Laizānu viņam nav nekādu radniecīgu saišu.

Raimonds Laizāns dzimis 1964. gada 5. augustā Rīgā. Futbolu sācis spēlēt 13 gadu vecumā "Daugavas" sporta skolā. Pirmais treneris – Josifs Poliščuks. "Progresā" sastāvā bijis Latvijas vicečempions, Luckas "Volin" sastāvā – Ukrainas čempions. Spēlējis Rīgas "Daugavā", Liepājas "Zvejniekā", Līvovs "Karpatu" vienībā.

– Dažkārt gadās dzirdēt, ka Laizāns toreiz vienkārši Skredelim neesot kaut kā patīcis... Kā bija īstenībā?

– Pavisam citādi. Braucām uz Lugansku (toreizējo Vorosilovgradu) un Volgogradu. Treneris man deva iespēju sevi parādīt. Luganskā – 2:3, taču manas vainas nav. Toties Volgogradā – 1:6. Pirms mača

Raimonds Laizāns – valstsvienībā 31 spēle. Liepājas, Ukrainas un "Skonto" klubu futbolists, pēdējā komanda – Policijas FK

teicu Starkovam, lai mūsējie mēģina pirmie gūt vārtus, tad arī man būs vieglāk. Iesītām arī – 1:0. Pēc pārtraukuma – 1:4. Bet tad... Vispirms “Rotors” guva vārtus no simtprocentīgas aizmugures, taču tad komanda “saplīsa”. Un es arī. Vēlāk mūsu presē bija rakstīts, ka vārtsargs pievilis komandu. Kā jau tādās reizēs gadās, tiku “iedzīts” dziļā rezervē. Atklāti sakot, toreiz biju vājāks par Kulakovu, tā ka pārdzīvoju vienīgi savas kļūdas, nevis to, ka esmu otrais.

– Tad nokļuvāt “Zvejniekā”. Tajos gados pārceļšana no “Daugavas” uz Liepājas komandu bija gandrīz vai kā norakstīšana.

– Es to uztvēru savādāk. Gribēju būt pirmais vārtsargs, kaut arī zemāka līmeņa komandā. Uz Skredeli nedusmojos. Toties, kad mani praktiski izmeta no “Zvejnieka”...

– Izmeta?!

– Pēc sezonas treneris Žuks pateica, ka es viņam vairs neesmu vajadzīgs. Bez paskaidrojumiem. Ko iesākt? Vārtsargam 24 gadi nav vēl pat brieduma gadi, bet man – ar kāju pa... Iet strādāt par krāvēju? Aiziet no futbola? Bet futbols man ir viss! Tādu nu Poliščuks izaudzināja, futbola dēļ palaidu garām vairākas iespējas iesaistīties tā sauktajā biznesā. Iet uz kādu republikas čempionāta komandu? Tas toreiz nozīmētu, ka ar lielo futbolu ir cauri. Varat iedomāties, kāds bija trieciens.

– Un aizbraucāt uz Līvovu?

– Nē. Vispirms bija Lucka. Pats nekur nebraucu, biju kā no laivas izmests, tāpēc pieķēros pirmajam salmiņam – uz Lucku aicināja un turp aizbraucu. Ierados, skatos – viņiem par pirmo numuru ir Burčs, kurš četreiz bijis Ukrainas labāko vārtsargu sarakstā. Atkal otrais? Un tāpēc vajadzēja braukt? Bet izrādījās – arī es šo to protu. Treneri mani uzreiz ielika “kastē”, pirmajā izbraukumā Černovcos un Ternopolē – pret favoritiem – neielaidu vārtos nevienu bumbu. Uz rezervistu soliņa palika Burčs. Varbūt mūsu treneriem vienkārši pietrūka pacietības pagaidīt?

1989. gadā uzvarējām otrās līgas zonā, tātad – kļuvām par Ukrainas čempioniem. Voliņas apgabala komandas to vēl nebija spējušas, līdzjutēji mūs pēc pēdējā mača no laukuma nones uz rokām. Otrreiz kaut ko tādu piedzīvoju Līvovā – arī pēc pēdējā mača, kad kļuva zināms, ka esam pirmie.

– Tad – Līvovas “Karpati”...

– Reti kura Ukrainas komanda neaicināja pie sevis, taču es gaidīju. Mani interesēja tikai divas komandas – Rīgas “Daugava” un Kijevas “Dinamo”. Bet tieši tās, kā par nelaimi, neaicināja... Labi, Kijevā izvēle ir liela, viņi var dabūt, ko vien grib, bet Rīgā... Vēlāk Līvovā nereti nonācu neērtā situācijā, kad atkal kāds nevarēja saprast, “kāpēc jūsējie aicina veterānu Katamadzi vai nezin ko vēl, bet tu spēlē šeit”. Ko varēju teikt? Ka neviens nav pat painteresējies, kā man iet? Mēģināju atjokot, bet pašam bija kauns – visur esmu vajadzīgs, tikai ne savās mājās.

Tas bija patīkamākais brīdis, kopš spēlēju ārpus Latvijas, kad piezvanīja Rīgas “Skonto” treneris Marks Zahodins. Beidzot mani kāds atcerējās.

– Esot aicinājuši arī augstākās līgas klubi. Kuri?

– Visi, kas ir no Ukrainas, izņemot Kijevas “Dinamo”.

– Kā Līvovā uzņēma Drupasa atgriešanos Rīgā?

– Tas būs jūtams minuss. Mani lūdza, lai mēģinu Aivaru ietekmēt, pierunāt pārdomāt. Bet kā Aivaru uzņēma... Pirms viņš atbrauca, mēs savā laukumā bijām zaudējuši divus mačus, tieši pirms Aivara ierašanās – trešo, un neviens vairs neticēja, ka “Karpati” būs pirmie. Izejam uz nākamo spēli, dzirdu – tribīnēs skatītāji sauc: “Viss kārtībā – ar Laudrupasu mēs vinnēsim!” Aivars vēl nebija ne minūti nospēlējis, bet viņam jau izdomāja iesauku, saliekot kopā dāna Laudrupa un Aivara uzvārdus.

– Kā jūs uzņēma Latvijā?

– Lieliski. Apsveica sakarā ar panākumiem un atgriešanos. Es arī ceru, ka esmu atgriezies – ja vēl ne Latvijas komandā, tad Latvijas futbolā gan.

Einars Gņedojs

– Kur jūs sākat spēlēt futbolu?

– Mans pirmais treneris “Daugavas” specializētajā futbola skolā bija J. Poliščuks. Taču ilgi es pie viņa nepaliktu, jo tajā laikā tika izveidota pirmā specializētā futbola klase, kuru vadīja lieliskais jaunatnes treneris A. Skačko, kas nu jau desmit gadus dzīvo Austrijā. Tieši viņa vadībā apguvu futbola ābeci un sāku saprast, kas ir kas.

– Ko jūs darījāt tālāk?

– Pēc futbola skolas absolvēšanas pirmo reizi satikos ar M. Zahodinu, kurš mani uzaicināja REMR komandā. Kopā ar citiem puīšiem kļuvām par Rīgas čempioniem, izcīnījām pilsētas futbola kausu, kā arī ceļazīmi uz republikas augstāko līgu. Taču mani iesauca karadienestā, nosūtīja uz Baltkrievijas kara apgabalu, un es divus gadus spēlēju Osipoviču ASK vienībā Baltkrievijas meistarsacīkstēs. Atgriezos Rīgā un kādu laiku spēlēju “Torpedo” vienībā trenera A. Perkina vadībā. Tur tolaik taksometru parkā strādāja arī M. Zahodins, kurš rekomendēja republikas junioru izlases trenerim V. Ribam izmēģināt mani savā komandā. Tā arī nokļuvi mūsu izlases sastāvā 1986. gadā uz Tautu spartakiādi, kur izcīnījām godpilno sesto vietu. Mani atzina par spartakiādes turnīra labāko aizsargu.

– Zinu, ka jūs spēlējāt arī Liepājas “Zvejnieka” meistarkomandā.

– Jā. Pēc atgriešanās no Tautu spartakiādes mani “atrada” toreizējais liepājnieku treneris V. Žuks un uzaicināja savā komandā. “Zvejniekā” spēlēju divus gadus un atgriezos mājup, kur mani uzreiz atkal paņēma pie sevis studentu izlases treneris M. Zahodins. Ik gadu vienības nosaukums mainījās. Sākumā studentu izlase, pēc tam “Pārdaugava”, “Forums” un beidzot “Skonto”. Faktiski viena un tā pati komanda. Mainījās spēlētāji, taču vienības kodols palika, arī es.

– Kā jums veicās turpmāk?

– Diezgan raibi. 25 gadu vecumā pēc kārtējā treniņa Mežaparka sporta bāzē nejausi iegriezos zālē, kur nodarbojās “Vārpas” handbolistes. Man no pirmā acu uzmetiena iepatikās viena meitene, slaida, ļoti simpātiska, un es paliku noskatīties treniņu līdz beigām. Taču “uzbrukums” ar pirmo piegājienu rezultātus nedeķa. Pēc treniņa es šo rokasbumbas spēlētāju – Dašu Petrovu gaidīju pie izejas un uzreiz piedāvāju viņai aizbraukt uz restorānu manā mersedesā. Joks neizdevās, meitene laikam nobijās un aizbrauca uz māju kopā ar savām draudzenēm. Taču varu jums pateikt, ka neesmu no tiem, kuri uzreiz piekāpjas.

Turpināju regulāri apmeklēt "Vārpas" handbolistu treniņus un arī spēles, un beidzot atzinās, ka mercedesa man nav, bet viņu gaida parasts moskvičs. Otrais piegājiens izdevās, un 1990. gadā mēs apprecējāmies.

– Vai jums ir grūtības ar latviešu valodas apgūšanu?

– Nekādu problēmu nav.

– Kad jūs uzaicināja Latvijas nacionālajā izlasē?

– Pirmo spēli aizvadīju ar Norvēģijas olimpisko izlasi. Mana debija vai pirmais piegājiens izrādījās neveiksmīgs un uz laiku tiku no izlases atskaitīts. Vārdu sakot, valsts izlases treneris Jānis Gilis mani vairs neaicināja pie sevis. Bet līdzīgi kā dabūju sievu, iekļuvi arī Latvijas izlasē – ar otro piegājienu. Liepājā jūlijā izlases sastāvā piedalījos Baltijas kausa izcīņā un, šķiet, mans sniegums mūsu galveno treneri pilnīgi apmierināja.

Izlasē aizvadījis 19 spēlēs, "Skonto" sastāvā aizvadīja piecas sezonas. Pēc tam klubi mainījās kā cimdi: Klaipēda, Brocēni, Igaunijas "Sadam", Rīgas "Skonto metāls-Rinar", "Vecrīga", "Universitāte" un 35 gadu vecumā vēl Policijas SK.

Einārs strādā policijā, viņš ir beidzis Sporta akadēmijas divgadīgo treneru skolu, audzina dēlu. No Latvijas valstsvienības pirmo gadu spēlēm jāatzīmē aizsarga Gņedoja sīvās divcīņas ar Īrijas uzbrucēju snaiperi Oldridžu, kura sitieni vairākās spēlēs sarūgtināja gan komandu, gan Einaru pašu. Jau gadus piecus viņš tiesā Latvijas čempionāta spēles un briest virslīgai.

Vitālijs Astafjevs

– Kad es sāku spēlēt futbolu? – pārvaicāja Vitālijs. – Bērībā dzenāju bumbu sētā. Nopietni pievērsos šai spēlei, kad uz 70. vidusskolu Imantā atnāca bijušais Rīgas "Daugavas" meistarkomandas pussargs, bet tagad treneris Jevgeņijs Kasjans. Viņš pulcēja spēlētgribētājus un iesāka treniņus.

– Un kā veicās?

– Manuprāt, treneris ar mani bija apmierināts. Centos iegaumēt viņa norādījumus. Regulāri braucu uz Mežaparku, kur tolaik atradās "Daugavas" specializētā futbola skola, darbojos tajos postenos, kur lika treneris, taču, protams, kā visi pusaudži, gribēju gūt vārtus un spēlēt uzbrukumā. Taču nekad neapvainojos, ja man piedāvāja spēlēt vidējā linijā un bija jāpilda dispečera funkcijas.

– Vai treneris Kasjans turpināja jūs mācīt līdz futbola skolas absolvēšanai?

– Nē. Vēlāk par mūsu komandas vadītāju kļuva pazīstamais futbolists, bet kādreiz valsts labākais tiesnesis Vladimirs Direktorenko. Viņa vadībā "Daugavas" futbola skolas komanda kļuva par Latvijas jaunatnes čempionu.

– Ko jūs darījāt pēc skolas beigšanas?

– Mani uzaicināja spēlēt junioru izlasē Jānis Gilis. Sākumā spēlēju republikas čempionātā un 1990. gadā "Pārdaugavas" sastāvā – Baltijas meistarsacīkstēs. Pēc gada izcīnījām sudraba medaļas Latvijas čempionātā.

– Kādā postenī jums labāk patik spēlēt?

– Pussargos. Taču neesmu izvēlīgs un parasti spēlēju tur, kur treneris liek, – gan aizsardzībā, gan vidējā linijā, gan arī uzbrukumā. Tikai vārtos neesmu stāvējis.

- Vai jums bija grūti adaptēties “Skonto” komandā?
- “Atrast” sevi jaunā komandā nemaz nav viegli, un sākumā es laikam izskatījos diezgan bāli. Taču pakāpeniski pieradu pie jaunajiem partneriem un viss normalizējās. Kļuvu par stabilu pamatsastāva spēlētāju, guvu Latvijas meistarsacīkstēs četrus vārtus, biju rezultatīvs arī starptautiskajos mačos, un sezonas beigu posmā mani “ieraudzīja” mūsu valsts izlases galvenais treneris Jānis Gilis un uzaicināja savā komandā.
- Vai jums ir problēmas latviešu valodas apgūšanā?
- Protams, ka ir. Esmu taču beidzis krievu vidusskolu, kur latviešu valodai nepiegrīza vajadzīgo vērību. Taču savus partnerus – Bulderu, Gili, Linardu, Zujevu un citus saprotu no pusvārda, jo “futbola” valodas apgūšanu nacionālā piederība netraucē.
- Vai jums patīk aizstāvēt Latvijas izlases godu starptautiskos mačos un pasaules čempionāta kvalifikācijas turnīrā?
- Esmu dzimis un audzis Rīgā. Citas dzimtenes man nav. Tāpēc arī ar prieku aizstāvu Rīgas “Skonto” un Latvijas izlases krāsas.
- Pēc Poznaņas “Lech” vienības viesošanās Rīgā preses konferencē viesu komandas vecākais treneris Henriks Apostels izteicās, ka viņam “Skonto” sastāvā ļoti patīcis spēlētājs ar 3. numuru (Astafjevs) un viņš labprāt redzētu viņu savas vienības rindās. Ko jūs varētu teikt šajā sakarā?
- Esmu, protams, ļoti pateicīgs “Lech” vienības trenerim par manas prasmes novērtējumu, taču uz Poliju man gan negribētos braukt. Dabiski, ka vēlētos pārbaudīt sevi augstākā līmenī. Ja būtu priekšlikums no kādas citas Rietumvalsts komandas, tādā gadījumā es vēl padomātu, bet uz Poliju... paldies, negribu.

Tāds bija Latvijas valstsvienības rekordista vairākkārtēja labākā pussarga un gada futbolista Vitālija Astafjeva karjeras sākums. 1996. gada septembrī viņš devās uz Austriju un spēlēja Vīnes “Austria” sastāvā. Pēc atgriešanās – atkal “Skonto” un no “Skonto” – atkal uz ārzemēm. Pēdējais klubs – angļu “Bristol Rovers”.

“Skonto” kluba spēlēs vēl tagad sevi liek manīt Vitālija trūkums. Viņš bija komandas konstruktors un dzinējs vienā personā. Pilnvērtīga maiņa universālajam futbolistam nav atrasta, un tas ietekmē “Skonto” spēļu saturu.

Ēriks Pētersons : Vitālijs Astafjevs 63:63

No sportiskā viedokļa (un ne tikai no tā) ir gana riskanti salīdzināt šķietami nesalīdzināmus lielumus: futbola zvaigznes. Īpaši, ja viņu spēles valsts vienības līmeni šķir vairāk nekā pusgadsimts – 52 gadi. Taču statistika ir vienīgā, kas neļaujas emocijām un atļauj šīs zvaigznes likt vienā lapā.

Nesalīdzināsim pirmskara Latvijas neapšaubāmi labākā futbolista Ērika Pēterona un pašreizējā valstsvienības dalībnieka Vitālija Astafjeva spēli. Taču atzīmēsim to, kas viņiem abiem ir kopīgs valstsvienībā, katram savā vēsturiski tik atšķirīgā laikā: aizvadīto spēļu un tajās gūto vārtu skaitu.

Uzbrucējs Ēriks Pētersons savos 10 izlasē pavadītajos gados Latvijas valstsvienības krāsās laukumā izgāja 63 reizes, atzīmējoties ar 24 precīziem vārtu šāvieniem tajās. Vairāk viņš nepaspēja.

Savā tik un tā bagātajā sporta karjerā Ērikam Pētersonam bija izdevība piedalīties tikai trijās pasaules čempionāta atlases spēlēs (ar Lietuvu un Austriju).

Latvijas neatkarības atgūšana deva iespēju "Skonto" futbolistam un jaunās izlases spēlētājam Vitālijam Astafjevam panākt slaveno Ēriku Pētersonu 8 sezonu laikā – arī 63 spēles (9 vārti). Viņam atšķirībā no aizsaulē aizgājušā Ērika Pētersona ir priekšrocības savus rezultātus valstsvienības līmenī vēl uzlabot.

Ēriks Pētersons (RFK)

Vitālijs Astafjevs (Skonto)

Dat.	Pils.	Valsts	Rezult.	Vārti	Dat.	Pils.	Valsts	Rezult.	Vārti
14.08.29.	Rīga	Lietuva	3:1		26.08.92.	Rīga	Dānija	0:0	
15.08.29.	Rīga	Igaunija	2:2		09.09.92.	Dublina	Īrija	0:4	
15.09.29.	Helsinki	Somija	1:3 (1)		23.09.92.	Rīga	Spānija	0:0	
18.09.29.	Tallina	Igaunija	1:4		28.10.92.	Vilņa	Lietuva	1:1	
27.06.30.	Tallina	Igaunija	1:1		11.11.92.	Tirāna	Albānija	1:1	
22.07.30.	Rīga	Zviedrija	0:5		18.11.92.	Ilava	Polija	0:1	
04.08.30.	Rīga	Somija	3:0 (1)		16.12.92.	Sevilja	Spānija	0:5	
16.08.30.	Kauņa	Igaunija	3:2 (1)		20.02.93.	Vantaja	Lietuva	1:2	
17.08.30.	Kauņa	Lietuva	3:3 (3)		21.02.93.	Vantaja	Igaunija	2:0	
26.10.30.	Varšava	Polija	0:6		14.04.93.	Kopenhāgena	Dānija	0:2	
28.05.31.	Rīga	Igaunija	0:1		15.05.93.	Rīga	Albānija	0:0	
30.06.31.	Rīga	Lietuva	5:2 (4)		02.06.93.	Rīga	Ziemeļrija	1:2	
26.07.31.	Vesterosa	Zviedrija	0:6 0		09.06.93.	Rīga	Īrija	0:2	
19.08.31.	Helsinki	Somija	0:4		02.07.93.	Pērnavā	Igaunija	2:0 (1)	
31.08.31.	Tallina	Lietuva	1:0 (1)		03.07.93.	Pērnavā	Lietuva	0:0	
01.09.31.	Tallina	Igaunija	1:3		02.06.94.	Rīga	Malta	2:0 (1)	
27.09.31.	Rīga	Igaunija	2:1		26.06.94.	Rīga	Gruzija	1:3 (1)	
29.06.32.	Kauņa	Lietuva	3:2		30.07.94.	Vilņa	Igaunija	2:0 (1)	
13.07.32.	Rīga	Zviedrija	0:0		31.07.94.	Vilņa	Lietuva	0:1	
24.07.32.	Rīga	Lietuva	2:1 (1)		06.09.94.	Rīga	Īrija	0:3	
28.08.32.	Rīga	Lietuva	4:1 (1)		09.10.94.	Rīga	Portugāle	1:3	
30.08.32.	Rīga	Igaunija	1:0		06.11.94.	Ozolnieki	Igaunija	0:0	
11.09.32.	Kauņa	Lietuva	0:1		15.11.94.	Ešena	Lihtenšteina	1:0	
02.10.32.	Varšava	Polija	1:2		29.03.95.	Zalcburga	Austrija	0:5	
28.05.33.	Rīga	Igaunija	2:0 (1)		26.04.95.	Rīga	Ziemeļrija	0:1	
12.06.33.	Rīga	Lietuva	6:2 (2)		19.05.95.	Rīga	Igaunija	2:0	
04.07.33.	Rīga	Zviedrija	1:1 (1)		21.05.95.	Rīga	Lietuva	2:0 (1)	
09.08.33.	Tallina	Igaunija	1:2		03.06.95.	Portu	Portugāle	2:3	
03.09.33.	Kauņa	Igaunija	1:0		07.06.95.	Belfāsta	Ziemeļrija	2:1 (1)	
04.09.33.	Kauņa	Lietuva	2:2 (2)		16.08.95.	Rīga	Austrija	3:2	
10.06.34.	Kauņa	Lietuva	0:2		06.09.95.	Rīga	Lihtenšteina	1:0	

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

14.08.34. Rīga	Somija	1:0	11.10.95. Dublina	Īrija	1:2
09.09.34. Rīga	Lietuva	1:3	12.03.96. Larnaka	Kipra	0:1
23.09.34. Stokholma	Zviedrija	1:3 0	07.07.96. Narva	Igaunija	1:1
05.07.35. Rīga	Zviedrija	0:3	14.08.96. Rīga	Somija	0:0
21.08.35. Tallina	Lietuva	2:2	05.10.96. Rīga	Skotija	0:2
22.08.35. Tallina	Igaunija	1:1 (1)	09.10.96. Minska	Baltkrievija	1:1
08.09.35. Kauņa	Lietuva	2:2	09.11.96. Vīne	Austrija	1:2
15.09.35. Lodza	Polija	3:3 (1)	002.04.97. Lucerna	Šveice	0:1
13.10.35. Kēnigsberga	Vācija	0:3	30.04.97. Rīga	Baltkrievija	2:0
29.08.36. Rīga	Lietuva	2:1	18.05.97. Tallina	Igaunija	3:1
31.08.36. Rīga	Igaunija	2:1	08.06.97. Rīga	Austrija	1:3 (1)
06.09.36. Rīga	Polija	3:3 (1)	25.06.97. Rīga	Andora	4:1
12.07.37. Rīga	Rumānija	0:0	10.07.97. Viļņa	Igaunija	2:1
29.07.37. Rīga	Lietuva	4:2	11.07.97. Viļņa	Lietuva	0:1
03.09.37. Kauņa	Lietuva	5:1	06.09.97. Rīga	Igaunija	1:0
04.09.37. Kauņa	Igaunija	1:1	10.09.97. Stokholma	Zviedrija	0:1
07.09.37. Kauņa	Igaunija	2:0	06.02.98. Valleta	Gruzija	1:2
19.09.37. Rīga	Igaunija	3:1	08.02.98. Valleta	Malta	1:2
05.10.37. Vīne	Austrija	1:2	10.02.98. Valleta	Albānija	2:2
10.10.37. Katovice	Polija	1:2	21.04.98. Liepāja	Lietuva	1:2
13.10.37. Prāga	Čehoslovākija	0:4	17.05.98. Rīga	Izraēla	1:5
17.05.38. Rīga	Lietuva	2:0	25.06.98. Valga	Igaunija	2:0
10.06.38. Stokholma	Zviedrija		10.10.98. Rīga	Gruzija	1:0
27.06.38. Rīga	Ungārija	3:0	14.10.98. Maribora	Slovēnija	0:1
20.07.38. Tallina	Igaunija	2:0	10.11.98. Tunisa	Tunisa	0:3
04.09.38. Tallina	Lietuva	1:1	24.02.99. Jeruzaleme	Izraēla	0:2
05.09.38. Tallina	Igaunija	1:1	31.03.99. Rīga	Grieķija	0:0
25.09.38. Rīga	Polija	2:1	05.06.99. Rīga	Slovēnija	1:2
18.05.39. Bukareste	Rumānija	0:4	09.06.99. Atēnas	Grieķija	2:1
24.05.39. Sofija	Bulgārija	0:3	26.06.99. Kuritiba	Brazīlija	0:3
27.07.39. Rīga	Igaunija	3:3	04.09.99. Tirāna	Albānija	3:3 (2)
24.09.39. Helsinki	Somija	3:0	09.10.99. Rīga	Norvēģija	1:2

*

Latvijas futbola vecmeistars Alfons Jēgers kādā no savām 70 gadu jubilejas intervijām uz jautājumu: "Vai tu domā, ka Latvijas futbols atdzims?" – atbildēja: "Noteikti! Puikām futbols jau ir asinīs. Pareizi viņus ievirzīt, ieinteresēt, aizraut – un tā lieta ies. Vajadzīgs tikai laiks. Un gudras galvas."

Latvijas Futbola federācijas valde

Guntis Indriksons	LFF prezidents
Aivars Kozickis	LFF viceprezidents
Juris Gorkšs	LFF viceprezidents

Žoržs Tikmers, Miķelis Rubenis,
Kārlis Villerušs, Romāns Lajuks, Maigonis Geistards,
Dainis Gudermanis, Andrejs Makarenko,
Aleksandrs Kohans, Oļegs Gavrilovs

Latvijas Futbola federācijas sekretariāts

Jānis Mežeckis	ģenerālsēkretārs
Anita Kārklīņa	tehniskā sekretāre
Gunārs Akerbergs	izpildsēkretārs
Romāns Lajuks	sacensību daļas vadītājs
Miķelis Rubenis,	sacensību daļas speciālists
Voldemārs Brauns	sacensību daļas speciālists
Dainis Gudermanis	jaunatnes daļas vadītājs
Vilnis Kļaviņš	jaunatnes daļas speciālists

*Dānija – Latvija, Kopenhāgena 1993. gada 14. aprīlis.
No labās J. Ševļakovs, O. Karavajevs, G. Erglis, V. Ivanovs, M. Zemļinskis,
A. Glazovs, V. Astafjevs, E. Gņedojs, A. Zeiberliņš, G. Širins, A. Linards*

*Latvijas izlase–94. Augšējā rindā no kreisās fiziskās sagatavotības treneris E. Krūze,
R. Bulders, A. Fedotovs, G. Ērglis, O. Karavajevs, R. Laizāns, A. Jeļisejevs, A. Šarando, ārsts
D. Čuda; 2. rindā menedžeris L. Andžāns, J. Ševļakovs, M. Zemļinskis, galvenais treneris
J. Gilis, treneris J. Dreimanis, B. Moņaks, J. Popkovs, S. Jemeljanovs, masieris K. Īviņš;
3. rindā I. Troickis, O. Blagonadeždins, V. Babičevs, A. Zeiberliņš,
L. Rihters (ASV latvietis), V. Astafjevs*

*Mihails Zemļinskis – 59 spēles valstsvienībā,
vienīgais “Skonto” futbolists, kas deviņus
gadus pēc kārtas ir Latvijas čempions.
Spēlējis Ungārijas un Izraēlas klubos*

*Genadijs Šitiks aiziet no Eiropas
vicečempiona Aleksandra
Sukristova (Latvija – Lietuva)*

"Skonto-94": Augšējā rindā no kreisās O. Grišins, I. Stepanovs, J. Ševļakovs, B. Moņaks, A. Jeļisejevs, V. Lobaņovs, R. Laizāns; 2. rindā treneris A. Starkovs, menedžeris G. Karavajevs, I. Troickis, I. Sļesarčuks, A. Kļišins, S. Tarasovs, V. Draguns, treneris V. Beļajevs, ārsts D. Čuda; 3. rindā I. Svintozeļskis, A. Dibrivnijs, I. Stepanovs, E. Gņedojs

Latvijas valsts vienība-95. Pēc uzvaras Baltijas kausa izcīņā. Stāv no kreisās treneris J. Dreimanis, I. Troickis, treneris A. Starkovs, M. Zemļinskis, A. Poņņaks, V. Ivanovs, R. Butkus, B. Moņaks, R. Laizāns, V. Astafjevs, galvenais treneris J. Gilis; 2. rindā O. Grišins, A. Zakreševskis, V. Babičevs, I. Bleidelis, J. Ševļakovs, A. Zeiberliņš, V. Rimkuss, A. Jeļisejevs

Tā spēlēja "dzelzs cilvēks" Jurijs Ševļakovs pret Portugāles valstsvienības uzbrucēju Sekretario

"Skonto-97", sesto reizi pēc kārtas Latvijas čempions!
 Stāv no kreisās kluba ģenerālmenedžeris A. Dambergs, V. Astafjevs, V. Ivanovs, D. Čaladze,
 A. Koļiņko, O. Blagonadeždins, ārsts D. Čuda, galvenais treneris A. Starkovs, šoferis
 I. Kirilovs, kluba prezidents G. Indriksons, masieris K. Īviņš, treneris J. Andrejevs,
 A. Štolcers, R. Laizāns, menedžeris G. Karavajevs, J. Laizāns, V. Babičevs;
 2. rindā I. Bleidelis, A. Pindejevs, M. Zemļinskis, A. Rehviašvili, M. Pahars,
 priekšā ar kausu komandas kapteinis J. Ševļakovs

*Mihails Miholaps – valstsvienībā 8 spēles,
1998. gada 14. oktobrī debitējis Slovēnijā. Rīgā
no 1995. gada (FK “Daugava”), no 1997. gada
– FC “Skonto”*

*Andrejs Štolcers (baltajā tērpā) – 39 spēles valstsvienībā,
vidējās un pirmās līnijas futbolists. Pēc “Skonto” divas
sezonas Doneckas “Šahtjor”, Ukrainas čempionāta
sudraba medaļas ieguvējs*

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

Ar bumbu Imants Bleidelis ("Skonto") – 40 spēles valstsvienībā. No 1999. gada – Anglijas virslīgā Sauthemptonas klubā

Aleksandrs Rehviašvili – klupienā atņem bumbu Nigērijas valstsvienības spēlētājam Amunikem. "Skonto" – "Barcelona", Rīga, 1997. gada 27. augusts

*Pasaules futbola leģendas Rīgā. Roberto Badžo raujas uz vārtiem, pārvarot Mihaila Zemļinska "barjeru". "Skonto" – Milānas "Inter"
1998. gada 26. augusts*

*Pasaules čempions Džorkaefs (Francija – 98) Rīgā. "Skonto" –
"Inter" Aiz viņa Itālijas futbola leģenda Bergomi. No labās
Zemļinskis*

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

*Latvija – Grieķija, Rīga 1999. gada 31. marts. Stāv no kreisās
V. Ivanovs, M. Zemļinskis, V. Lobaņovs, A. Šarando, O. Karavajevs;
2. rindā V. Lukaševičs, A. Štolcers, M. Miholaps, M. Pahars,
O. Blagonadeždins, V. Astafjevs*

*Tēvi un dēli. Uz nestuvēm savainotais Valentīns Lobaņovs ("Skonto") – 26 spēles valsts-
vienībā. Viens no nesējiem (no kreisās) viņa tēvs futbola veterāns Anatolijs Lobaņovs.
Eskortē Latvijas slaidākais futbolists Liepājas futbola simbols Rolands Bulders – 33 spēles
valsts vienībā. Latvija – Albānija 0:0, 1999. gada 28. aprīlis*

*“Skonto” – “Chelsea”, Rīga 1999. gada 25. augusts. Pirmais UEFA čempionu līgas klubs – grāds, kam “Skonto” atņēma punktu (0:0). Četri vīri cīnījās par bumbu.
Ar 17. numuru J. Laizāns*

*Jaunākās paaudzes talantīgais uzbrucējs
Andrejs Rubīns – 9 spēles valsts vienībā.
Spēlēja U-21 izlasē un Zviedrijas virslīgā*

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

Latvijas valstsvienības kapteinis Vladimirs Babičevs (no labās) – 51 spēle izlasē – pirms Latvijas – Slovēnijas spēles Rīgā 1999. gada 5. jūnijā. Vladimirs spēlēja RAF un "Skonto" klubos

*Dakteris Dags Čuda.
Viņš pēdējais atstāj ģērbtuvi pirms spēles un pirmais tajā ierodas pēc tās*

*Vitālijs Astafjevs ("Skonto") – Latvijas izlases spēļu rekordists.
Spēlētājs Austrijā, kopš 1999. gada – Anglijas "Bristol Rovers"
klubā*

Brazīlija – Latvija, Kuritiba 1999. gada 26. jūnijs. Vitālijs Astafjevs vēro brazīliešu komandas kapteini Kafu pirms izešanas laukumā

Brazīlija – Latvija, 1999. gada 26. jūnijs Kuritiba. Roberto Karloss pārspēj Aleksandru Koļinko. Priekšplānā – Mihails Zemļinskis

CONFEDERAÇÃO BRASILEIRA DE FUTEBOL

BRASIL X LETÔNIA

26-06-99

Anglijas premjerligas satricinātājs Marians Pahars triumfē pēc iegūtajiem vārtiem

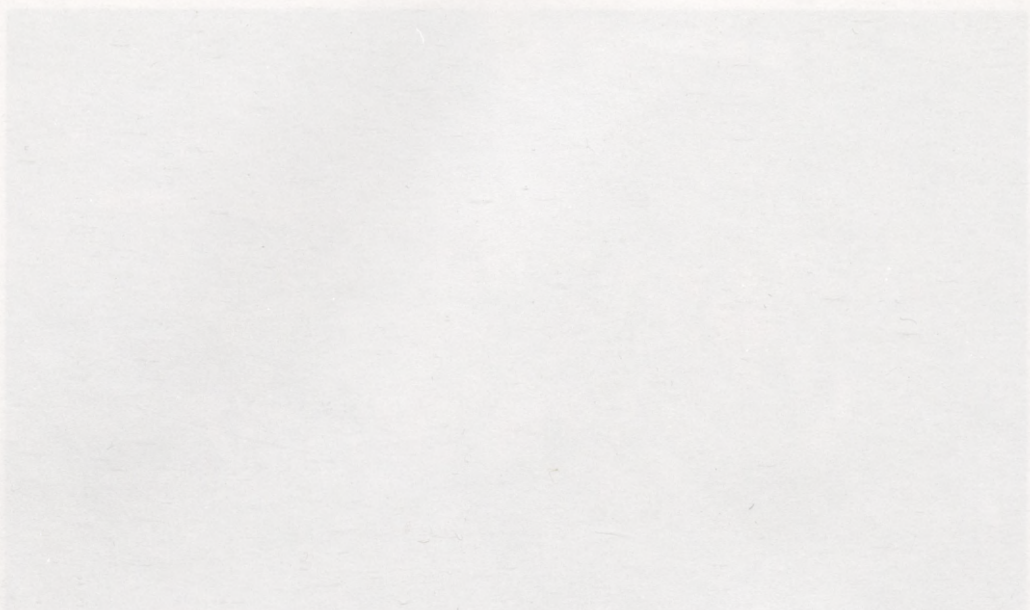
Latvijas valstsvienība-99. Stāv no kreisās A. Koļinko, A. Šarando, M. Zemļinskis, J. Laizāns, V. Lobaņovs, V. Astafjevs; 2. rindā V. Babičevs, A. Štolcers, M. Pahars, M. Miholaps, V. Lukaševičs

1999. gadā pēc pēdējās spēles Anglijā kopā ar hokeja faniem
"Sarauj Latvija"

Latvijas valstsvienība–2000. Augšējā rindā no kreisās V. Spole, A. Šarando,
V. Lobaņovs, O. Karavajevs, R. Bulders, A. Koļinko, I. Stepanovs, A. Zīžmanovs,
A. Piedels; vidējā rindā menedžeris L. Andžāns, vārtsargu treneris A. Kulakovs,
A. Štolcers, I. Bleidelis, M. Miholaps, M. Zemļinskis, V. Astafjevs, V. Ivanovs,
A. Isakovs, J. Laizāns, fiziskās sagatavotības treneris K. Iviņš, ārsts D. Čuda, masieris
A. Jurovskis; pirmajā rindā sēž I. Korabļovs, V. Lukaševičs, V. Babičevs, treneris A. Starkovs,
galvenais treneris G. Džonsons, galvenais menedžeris G. Karavajevs, M. Pahars,
A. Rubins, O. Blagonadeždins

View of the County of Durham from the North, showing the River Tyne and the surrounding hills and valleys.

Statistika, komentāri

- 1. Hella Kases uzvarētāji
- 2. Keizarmērs (juniori)
- 3. Union (juniori)
- 4. Agenskalns (juniori)
- 5. Agenska

LATVIJAS FUTBOLS GADU GAITĀ

- 6. Kases uzvarētāji
- 7. Union
- 8. Britānija
- 9. Keizarmērs
- 10. Keizarmērs

11. Reizarsākšs RFL (Rīgas futbola līga)

1. British FC	4	2	1	1	62	5
2. Union	4	1	1	1	75	4
3. Keizarmērs	1	1	1	1	23	1
FC BFC						

- 1. Union
- 2. Union
- 3. Agenska
- 4. Keizarmērs
- 5. Keizarmērs
- 6. Keizarmērs

LATVIJAS FUTBOLS
GADU ĢALTA

Statistika, komentāri

Hatona-Holla kausa uzvarētāji:

- 1910. g. Keizarmežs (juniori)
- 1911. g. Union (juniori)
- 1912. g. Āgenskalns (juniori)
- 1913. g. Āgenskalns (II divīzija)

Rīgas kausa uzvarētāji:

- 1910. g. Union
- 1911. g. Britānija
- 1912. g. Keizarmežs
- 1913. g. Keizarmežs

Rīgas meistarsacīkstes RFL (Rīgas futbola līga)

1910. g.	1. British FC	4	2	1	1	6:2	5
	2. Union	4	1	2	1	7:5	4
	3. Keizarmežs	4	1	1	2	2:8	3

Pēc BFC diskvalifikācijas par uzvarētāju pasludināja "Union".

1911. g.	1. Britānija	15	0	1	16:4	10
	2. Union	4	1	1	6:3	9
	3. Keizarmežs	1	1	3	6:10	3
	4. Āgenskalns	0	0	5	0:11	0

1912. g.	1. Union	5	0	1	12:10	10
	2. Keizarmežs	3	1	2	18:9	7
	3. Britānija	2	1	2	17:11	5
	4. Āgenskalns	1	0	5	5:22	2

1913. g.	1. Britānija	7	0	1	33:12	14
	2. Keizarmežs	7	0	1	28:10	14
	3. Āgenskalns	4	0	4	13:16	8
	4. Union	0	2	6	9:13	2
	5. Amatieris	0	2	6	9:41	2

1915. g.	1. Britānija	4	0	1	27:9	8
	2. Union	4	0	1	16:6	8
	3. Āgenskalns	3	1	1	9:8	7
	4. 2. RRB	2	1	2	13:9	5
	5. Akademikum	1	0	4	13:15	7
	6. Amatieris	0	0	5	4:35	0

Kara pārtrauktā futbola dzīve Latvijā atjaunojās tikai 1920. gadā, kad Rīgā notika latviešu olimpiskās spēles, futbola turnīru ieskaitot. Latvijas futbola tālākās attīstības pamati tika likti 1921. gadā līdz ar Latvijas Futbola savienības nodibināšanu. Tas notika pamazām, laika posmā no 1919. līdz 1921. gadam.

1919.–1921.

Latvijā vēl turpinājās cīņas kaujas laukos par valsts atbrīvošanu no lieliniekiem, kad sporta draugi sāka domāt par cīņām zaļajos futbola laukumos. Futbola dzīve sāka atjaunoties jau 1919. gadā. Savu darbību atjaunoja "Union". Pulcējās kopā pirmskara futbolkomandas, tomēr aktīvākie bija armijas futbolisti. Vidzemes divīzijas futbola komanda sacentās ar angļu un franču karaflores jūrniekiem. 1920. gadā Rīgā, "Union" laukumā (netālu no tagadējā Kronvalda bulvāra un Elizabetes ielas krustojuma) notika turnīrs starp karavīru komandām. Uzvaru izcīnīja Rīgas Garnizona sporta kluba komanda (RGSK), kura ar 3:1 pārspēja Kurzemes divīziju un ar 2:0 – Vidzemes divīziju.

Aktīvu interesi par futbolu izrādīja pēc amerikāņu parauga izveidotā Jaunekļu Kristīgā savienība (YMCA, vēlāk JKS), kura sapulcināja lielu daļu vēlāk pazīstamu latviešu futbolistu un izveidoja vairākas komandas. YMCA futbola laukums toreiz atradās pie Tornakalna stacijas. (Vēlāk šī organizācija izveidoja futbola stadionu pašreizējā "Skonto" stadiona vietā. Ilgus gadus YMCA stadions bija valsts galvenais stadions.)

Latvijas 1. vispārējo sporta svētku (vai – kā toreiz teica – olimpisko spēļu) futbola turnīrs notika 1920. gada rudenī Rīgā. Šajā turnīrā piedalījās tikai karavīru komandas. Vidzemes divīzijas sporta klubs (VDSK) pieveica Siguldas kājnieku pulku ar 12:0, Kurzemes divīzija ar 8:0 pārspēja Latgales divīziju. Tad VDSK ar 2:0 pārspēja Zemgales divīziju un RGSK ar 6:1 – Kurzemes divīziju. Finālā RGSK ar 1:0 pārspēja VDSK un saņēma angļu ģenerāļa Alfreda Berta dāvēto ceļojošo balvu. Šīs komandas sastāvā spēlēja vairāki vēlākie Latvijas valstsvienības spēlētāji – Ašmanis, Roga, Bone, Šmits un Bārda. Daži no RGSK futbolistiem – Graupners, Vorms – vēlāk veidoja "Keizarmeža" komandas kodolu.

1920. gada 28. maijā Rīgā sanāca plaša apspriede, kurā tika pieņemts lēmums dibināt Latvijas Futbola savienību (LFS). Tās statūtus apstiprināja 1921. gada 21. maijā, un 4. jūnijā dibinātāju sapulcē par pirmo LFS priekšsēdētāju kļuva angļu tautības Latvijas futbola patriarhs H. T. Holls, kas pārstāvēja Latvijas Nacionālo jaunatnes savienību (LNJS). Valdē ievēlēja 2. Rīgas ritenbraucēju biedrības pārstāvi N. Bergu, N. Miškinu no RGSK, K. Graupneru no "Keizarmeža", H. Baumanī (YMCA), P. Grinbergu ("Union") un A. Alslēbenu no Āgenskalna Vingrošanas un sporta biedrības (turpmāk "Āgenskalns").

1921. gada futbola sezona iesākās ar Latvijas 2. sporta svētku futbola turnīru, kurā uzvarēja YMCA. Pēc LFS nodibināšanas tika izveidota futbola liga un sākās pirmais Latvijas čempionāts, kurā piedalījās 10 biedrības ar 15 komandām un 267 aktīviem spēlētājiem. Tas norisinājās pirmo, otro un trešo komandu grupās. Pirmo komandu grupā bija A apakšgrupa (spēcīgākā): "Union", "Keizarmežs", Karaskola un YMCA, un B apakšgrupa: RGSK, LNJS, LJS (Latvijas Jaunatnes savienība). Spēcīgāko komandu apakšgrupā līderis bija "Keizarmežs", taču agrās ziemas dēļ čempionātu nācās pārtraukt.

Latvijas futbolistu starptautisko cīņu pieredze sākās ar YMCA futbolistu vizīti Igaunijā 1921. gada augustā. Tallinā ridzinieki spēlēja neizšķirti 3:3 ar Tallinas "Sport", kas tajā gadā kļuva par pirmo Igaunijas čempionu, un Tartu ar 5:1 pārspēja šīs pilsētas izlasi.

Pēc tam Tallinas "Sport" ieradās atbildes vizītē Rīgā, kur 3. septembrī ar 3:2 guva uzvaru pret YMCA un ar 1:0 pārspēja Rīgas izlasi.

1921. gada oktobrī Rīgā viesojās Austrumprūsijas spēcīgākā komanda Kēnigsbergas VFB, kura ar 9:3 pārspēja "Keizarmežu" un ar 10:0 Rīgas izlasi. Šie rezultāti liecina, ka Latvijas futbolistu līmenis vēl krietni atpalika no Eiropas līmeņa. Taču turpmākajos gados latviešu futbolistu meistarība auga un 30. gados Latvijas futbola komandas jau spēja izrādīt nopietnu pretestību Eiropas vadošo futbola valstu pārstāvjiem.

1922.

Šis gads ir iegājis Latvijas futbola vēsturē ar to, ka 29. jūnijā Latvija tika uzņemta Starptautiskajā Futbola federācijā (FIFA). Notika arī pirmā Latvijas valstsvienības spēle un tika noskaidrots pirmais Latvijas čempions. Pirmie Latvijas valstsvienības pretinieki tāpat kā basketbolā bija Igaunijas futbolisti, kuriem tā gan bija jau piektā oficiālā spēle. Līdz tam igauņi bija jau aizvadījuši trīs spēles ar Somiju un vienu ar Zviedriju. Latvijas valstsvienības sastāvā bija iekļauti galvenokārt JKS (YMCA) komandas futbolisti. Komandas kapteinis bija Kārlis Bone.

Valstsvienības spēle

Latvija – Igaunija 1:1 (1:0) DS

24.09.22. Rīga, LSB stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: V. Eklefs (Somija).

Latvija: Saltups, Šmits, Ašmanis, Bone, Stančiks, Roga, Zemīts, Kerns, E. Bārda, T. Plade, A. Bārda.

Vārtus guva: E. Bārda (2); Iprauss (88).

Latvijas čempionātā pieteicās 12 biedrības ar 22 komandām un 479 reģistrētiem futbolistiem. Sacensības līdzīgi kā gadu iepriekš notika trīs grupās, kur pirmās divas vēl tika sadalītas divās apakšgrupās. Latvijas čempions noskaidrojās I-A grupas turnīrā, kurā piedalījās sešas komandas. Par pirmo Latvijas čempionu kļuva "Keizarmežs", kura pamatsastāvā spēlēja: Graupners, Johansons, K. Plade, Lorencs, Stančiks, Mendēls, Pletenburgs, Maršics, T. Plade, V. Plade un Vorms. Kā redzams, komandā galvenokārt bija vācu tautības spēlētāji. Otrajā vietā ierindojās JKS, kurā pamatā bija latviešu futbolisti: Saltups, Šmits, Ašmanis, Sokolovs, Bone, Roga, Zemīts, R. Bārda, E. Bārda, A. Bārda un Kerns. Abu komandu izšķirošā spēle notika oktobra sākumā LSB laukumā ap 3000 skatītāju klātbūtnē. Spēli tiesāt bija uzaicināts tiesnesis Verners Eklefs no Somijas. Sākot ar šo gadu, čempions par uzvaru saņēma H. T. Holla dāvēto ceļojošo sudraba kausu.

Trešajā grupā, kurā piedalījās klubu jauniešu komandas (vecumā līdz 19 gadiem), uzvarēja JKS komanda.

Latvijas čempionāta tabula (I-A grupa)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	U	N	Z	Vārti	P
1	Keizarmežs Rīga		2:1 3:2	5:3 3:1	5:0 1:3	wo 3:1	19:0 wo	9	0	1	43:11	18
2	JKS Rīga	1:2 2:3		9:0 wo	5:0 2:0	5:1 1:1	wo 6:0	7	1	2	31:7	15
3	LJS Rīga	3:5 1:3	0:9 ow		2:0 2:2	4:1 2:1	1:1 3:0	4	2	4	18:22	10
4	LSB Rīga	0:5 3:1	0:5 0:2	0:2 2:2		3:1 1:1	4:1 1:0	4	2	4	14:20	10
5	Union Rīga	ow 1:3	1:5 1:1	1:4 1:2	1:3 1:1		4:2 wo	2	2	6	11:21	6
6	Makkabi Rīga	0:19 ow	ow 0:6	1:1 0:3	1:4 0:1	2:4 ow		0	1	9	4:38	1

“Keizarmeža” sastāvs: K. Graupners, Johansons, K. Plade, Lorencs, Č. Stancīks, Mendēls, Pletenburgs, Maršics, T. Plade, V. Plade, Vorms.

1. grupas B apakšgrupā spēlēja “Marss”, LNJS, “Kundziņsala”, “Āgenskalns”, ASK, SSS (Strādnieku Sporta savienība), Raiņa klubs (Torņakalna nodaļa).

1922. gadā notika arī Rīgas un Tallinas pilsētu komandu sacīkste. Tāpat kā valstsvienību sacensība, tā beidzās neizšķirti – 1:1.

JKS komanda jūnijā sākumā viesojās Kēnigsbergā, kur ar 3:2 pārspēja vietējo ASOP komandu, bet ar 0:4 zaudēja VSB futbolistiem. Atceļā JKS 8. jūnijā Kauņā 2000 skatītāju klātbūtnē ar 4:0 pārspēja Kauņas LFLS futbolistus. Pēc tam LFLS viesojās Rīgā un ar 1:0 pārspēja LSB. Šajā gadā LFLS komanda kļuva par pirmo Lietuvas čempionu futbolā.

Par LFS priekšsēdētāju 1922. gadā kļuva Nikolajs Bergs.

1923.

1923. gada 14. janvārī notika Rīgas Futbola kluba (RFK) dibināšanas sapulce. Šis klubs kļuva par spēcīgāko un populārāko Latvijas futbola komandu, turpmākajos gados astoņas reizes kļūstot par Latvijas čempionu. RFK guva atzinību arī starptautiskajā arēnā.

Kluba dibināšanas ideja radās jau 1922. gadā, un tā mērķis bija apvienot spēcīgākos latviešu futbolistus, lai atņemtu čempionu titulu “Keizarmežam”, kuru pārstāvēja galvenokārt vācieši. Kluba izveidošanas iniciators un tā ilggadīgs vadītājs bija pulkvežleitnants Juris Redlihs (kopš 1940. gada pēc uzvārda maiņas – Raiskums), viens no visaktīvākajiem futbola dzīves organizatoriem Latvijā. Klubs atzina par vajadzīgu veltīt īpašu vērību jauno futbolistu audzināšanai.

Juris Redlihs (Raiskums) dzimis 1890. gada 9. martā Skrundā. Jaunekla gados viņš mācījās Baltijas skolotāju seminārā Kuldīgā, kur aizrāvās ar mūziku un vijoles spēli. Pirmā pasaules kara gados viņš pabeidza Aleksandra kara skolu Maskavā un cīnījās latviešu strēlnieku rindās, pēc tam piedalījās Latvijas

brīvības cīņās. Pēc Latvijas atbrīvošanas Redlihs pievērsās sportam, būdams ne tikai RFK dibinātājs un vadītājs, bet arī valstsvienības sastādītājs. Pēckara gados viņam izdevās izvairīties no izsūtīšanas, un J. Raiskums strādāja par futbola treneri, veicinot daudzu pazīstamu futbolistu izaugsmi. J. Redlihs (Raiskums) nomira 1971. gada 25. oktobrī.

1923. gadā uz RFK pārgāja gandrīz visi tālaika labākie latviešu futbolisti no JKS – Saltups, Ašmanis, Eihmanis, Roga, Bone, Sokolovs, Zemīts, brāļi Bārdas un citi.

Latvijas valstsvienība aizvadīja tikai vienu oficiālu spēli Tallinā ar Igauniju. Valstsvienības pamatu veidoja RFK spēlētāji, kuriem piedroņās trīs brāļi Plades no “Keizarmeža” un vārtsargs Greble no LSB.

Valstsvienības spēle

Igaunija – Latvija 1:1 (1:0) DS

24.07.23. Tallina, “Kalev” stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: G. Zunds (Somija).

Latvija: Greble, Ašmanis, K. Plade, Stančiks, Bone, Sokolovs, A. Plade, V. Plade, E. Bārda, A. Bārda, R. Bārda.

Vārtus guva: Pāls (3); A. Bārda (65).

Latvijas čempionātā līdz ar Rīgu iesaistījās citu pilsētu futbolisti. Rīgas meistarsacīkstes līdzīgi kā 1922. gadā norisinājās pirmo, otro un trešo komandu grupās, kur pirmās komandas tika sadalītas A, B un C klasē, otrās komandas – A un B klasē, savukārt trešās komandas pārstāvēja klubu jaunieši vecumā līdz 19 gadiem.

Citu pilsētu komandas sacentās tā sauktajās provinču meistarsacīkstēs, kuru uzvarētāji savstarpējās sacensībās noskaidroja provinces čempionu, kas savukārt sacentās ar Rīgas čempionu par Latvijas labākās komandas nosaukumu. Šāda čempionāta sistēma pastāvēja līdz 1927. gadam, kad tika izveidota virslīga.

Latvijas čempionāta tabula (Rīgas čempionāta I-A grupa)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	U	N	Z	Vārti	P
1	Keizarmežs Rīga		0:1 1:0	3:0 1:1	1:1 4:0	6:1 7:3	6:1 15:0	7	2	1	44:8	16
2	RFK Rīga	1:0 0:1		1:1 2:4	4:0 4:1	3:1 1:0	5:2 5:1	7	1	2	26:11	15
3	LSB Rīga	0:3 1:1	1:1 4:2		0:0 3:1	3:1 1:1	2:0 4:1	5	4	1	19:11	14
4	Amatieris Rīga	1:1 0:4	0:4 1:4	0:0 1:3		2:1 2:1	1:1 5:2	3	3	4	13:21	9
5	JKS Rīga	1:6 3:7	1:3 0:1	1:3 1:1	1:2 1:2		0:3 4:0	1	1	8	13:28	3
6	Union Rīga	1:6 0:15	2:5 1:5	0:2 1:4	1:1 2:5	3:0 0:4		1	1	8	11:47	3

“Keizarmeža” sastāvs: K. Graupners, K. Plade, Johansons, Lorencs, Č. Stančiks, Bergs, T. Plade, V. Plade, J. Šarfs, A. Plade, Maršics.

Jaundibinātā RFK izrādīja nopietnu pretestību "Keizarmeža" futbolistiem. Pirmās vietas liktenis izšķīrās abu komandu savstarpējā otrā riņķa spēlē, kuru tiesāt bija uzaicināts Igaunijas pārstāvis A. Silbers. Sivā cīņā uzvaru guva "Keizarmežs".

4. novembrī Rīgā pārspēlē par piekto vietu: JKS – Union 1:0

Provinces čempions nāca no Kurzemes zonas, kur divu Liepājas komandu sacensībā LNJS pārspēja "Olimpiju" ar 2:1. Šis palika vienīgais gadījums Kurzemes futbola vēsturē, kad "Olimpijai" nācās atzīt citas komandas pārākumu.

Provinces meistara izšķirošās spēles:

31. oktobrī

Liepājas LNJS – Kurzemes Riteņbraucēju biedrība (Jelgava) 1:1

11. novembrī

Liepājas LNJS – Kurzemes Riteņbraucēju biedrība (Jelgava) 8:0

Provinces un Rīgas čempionu spēle:

18. novembrī Rīgā

Keizarmežs – Liepājas LNJS 4:0

"Keizarmežam" radās grūtības ar oficiālo čempiona titula apstiprinājumu, jo LFS pieprasīja sniegt pierādījumus par holandieša Jakoba Šarfa Latvijā nodzīvoto laiku, kas viņam kā ārzemniekam dotu tiesības piedalīties Latvijas meistarsacīkstēs. Jautājums nokārtojās labvēlīgi.

I-B grupā piedalījās četras komandas (iegūto vietu secībā) – ASK, "Makkabi", LNJS, LKASB; I-C grupā piecas komandas – "Kundziņsala", "Spars", "Āgenskalns", Grāmatvežu Sporta klubs un SSS, kas tika izslēgta no sacensībām.

Spēlē par vietu I-A grupā ASK pārspēja "Union" – 3:2. Līdz ar to viena no vecākajām Latvijas futbola vienībām "Union" atstāja spēcīgāko komandu sabiedrību līdz pat 1930. gadam, bet ASK, kas tika izveidots uz RGSK un VDSK pamata, iekļuva tajā, turpmākajos gados kļūstot par vienu no spēcīgākajām Latvijas futbola komandām.

Jauniešu komandu sacensībās (III grupā) 1923. gadā un visos turpmākajos līdz 1930. gadam, kad tika izveidota Jaunatnes liga, uzvarēja RFK.

1923. gadā vairākas starptautiskas spēles aizvadīja RFK komanda.

RFK – Berlīnes Pankow 1:1

RFK – Potsdamas Union 4:1

RFK – Drēzdenes Spielvereinigung 1:4

RFK – Tallinas Kalev 2:0

RFK – Igaunijas sastādītā komanda 1:0

RFK – Tallinas Sport 1:1

Nozīmīgs notikums bija ASK stadiona ierīkošana K. Barona ielā tagadējā Latvijas Universitātes stadiona vietā. Līdz ar LSB un JKS stadioniem ASK stadions kļuva par vienu no galvenajām Latvijas futbola arēnām, kur savas sacensības aizvadīja Latvijas valstsvienība.

1924.

Atšķirībā no iepriekšējiem gadiem, kad Latvijas valstsvienība katru gadu aizvadīja tikai pa vienai spēlei ar kaimiņiem igauņiem, 1924. gadā notik piecas valstsvienības spēles, no kurām nozīmīgākā bija piedalīšanās Olimpiskajās spēlēs Parīzē. Latvijas komandai nācās sacensties ar laukuma saimniekiem Francijas futbolistiem. Lai gan pirms Olimpiskajām spēlēm notika samērā nopietna gatavošanās un presē skanēja visai optimistiskas prognozes, reālie spēku samēri, protams, izrādījās atšķirīgi. Latvijas smagais zaudējums, skatoties no mūsdienu viedokļa, ir likumsakarīgs. Taču tālaika prese veltīja Latvijas valstsvienības futbolistiem bargus kritikas vārdus.

Cits notikums, kas radīja plašu ievēribu, bija Turcijas futbolistu vizīte Rīgā. Tajos gados tā bija iespēja vērot visai eksotiskas zemes pārstāvjus. Notika arī pirmās spēles ar Lietuvu un Somiju valstsvienību līmenī.

RFK un Latvijas valstsvienības treneris bija Vīnes futbola skolas pārstāvis čehu izcelsmes austrietis V. Malošeks, kurš daudzus gadus bija spēlējis Vīnes "Herta" komandā.

Valstsvienības spēles

Francija – Latvija 7:0 (3:0) DS

27.05.24. Parīze, "Saint-Ouen" stadions, 15 000 skatītāju

Tiesnesis: H. Kristofs (Beļģija).

Latvija: Jurgens, Ašmanis, Roga, Stančiks, Bone, Sokolovs, Ark. Pavlovs, V. Plade, E. Bārda, A. Bārda, R. Bārda.

Vārtus guva: Krī – 3, Nikolā – 2, Buajē – 2.

Latvija – Turcija 1:3 (0:2) DS

22.06.24. Rīga, LSB stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: A. Silbers (Igaunija).

Latvija: Jurgens, Ašmanis, Svistuņenko, Stančiks, Bone, Sokolovs, Ark. Pavlovs, V. Plade, E. Bārda, A. Bārda, Ābrams.

Vārtus guva: E. Bārda (56); Seki (10, 18, 70).

Latvija – Somija 0:2 (0:2) DS

04.08.24. Rīga, LSB stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: Plhaks (Austrija).

Latvija: Greble, Ašmanis, Svistuņenko, R. Bārda, Stančiks, Sokolovs, Ark. Pavlovs, V. Plade, E. Bārda, A. Bārda, Ābrams.

Vārtus guva: Falstrēms (13), Koponens (30).

Lietuva – Latvija 2:4 (1:4) DS

16.08.24. Kauna, LFLS stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: A. Silbers (Igaunija).

Latvija: Jurgens, Ašmanis, Svistuņenko, Roze, R. Bārda, Sokolovs, Ark. Pavlovs, V. Plade, Stančiks, A. Bārda, Ābrams.

Vārtus guva: Stančiks (2), A. Bārda (22), Ābrams (34), V. Plade (40 pen.); Nopenss (20, 88).

Latvija – Igaunija 2:0 (2:0) DS

18.10.24. Rīga, ASK stadions

Tiesnesis: D. Grinbaums (Austrija).

Latvija: Jurgens, Ašmanis, Svistuņenko, Stančiks, R. Bārda, Viņķis, Ark. Pavlovs, V. Plade, E. Bārda, A. Bārda, Ābrams.

Vārtus guva: Ābrams (27), E. Bārda (33).

Latvijas čempionātu I-A grupā uzsāka sešas komandas. Taču 11. septembrī LFS pieņēma lēmumu par to, ka meistarsacīkstēs var piedalīties tikai Latvijas pilsoņi. "Keizarmežs", kura sastāvā spēlēja vairāki ārvalstnieki (anglis Hodžs, vācietis Lorencs, holandietis Šarfs, Polijas pavalstnieks Maļušins) pēc pirmajām divām spēlēm neieradās uz spēli ar ASK un izstājās no čempionāta. Tās spēļu rezultāti (4:0 ar JKS un 0:2 ar RFK) tika anulēti.

Šī paša iemesla dēļ tika anulēts JKS un ASK spēles rezultāts (šo spēli ar 3:2 uzvarēja JKS), jo JKS sastāvā spēlēja ārvalstu pilsonis. Uzvara tika piešķirta ASK.

Protestējot pret šo LFS lēmumu, H. T. Holls atteicās no tās goda priekšsēdētāja amata, paskaidrojot, ka arī pats esot ārvalstnieks. Vēlāk LFS atkal atļāva katrā komandā spēlēt trīs ārvalstu futbolistiem.

Latvijas čempionāta tabula (Rīgas čempionāta I-A grupa)

V	Komanda	1	2	3	4	5	U	N	Z	Vārti	P
1	RFK		2:0	5:0	2:0	2:1	4	0	0	11:1	8
2	ASK	0:2		3:1	wo	1:1	2	1	1	4:4	5
3	Amatieris	0:5	1:3		2:0	3:1	2	0	2	6:9	4
4	JKS	0:2	ow	0:2		1:0	1	0	3	1:4	2
5	LSB	1:2	1:1	1:3	0:1		0	1	3	3:7	1

RFK sastāvs: A. Jurgens, V. Grāvelis, A. Rage, V. Roze, K. Bone, P. Sokolovs, A. Ābrams, A. Tauriņš, R. Bārda, A. Bārda, E. Urbāns, A. Ašmanis, V. Viņķis, A. Timpers, E. Bārda, A. Pavlovs, Ozoliņš, Osis, K. Šmits.

Provinces meistara izšķirošā spēle:

26. oktobrī Cēsu viesīgā biedrība – Liepājas "Olimpija" 1:0

Cēsu iedzīvotāji ļoti priecājās par savas komandas panākumu. Futbolisti Cēsu stacijā tika sagaidīti ar orķestri, un biedrības priekšnieks Dr. Šūberts pasniedza viņiem lauru vainagu. Tomēr finālā Cēsu futbolisti zaudēja RFK.

Provinces un Rīgas čempionu spēle:

9. novembrī Rīgā RFK – Cēsu viesīgā biedrība 5:1

I-B grupā uzvarēja jaundibinātā ebreju futbola komanda "Hakoah", atstājot aiz sevis LNJS, "Kundziņsalu", "Union", "Makkabi", LKASB un "Marsu". Sacensībā par vietu I-A grupā "Hakoah" piekāpās LSB komandai.

Spēle par iekļūšanu I-A grupā:

31. oktobrī Rīgā LSB – Hakoah 3:0

I-C grupā piedalījās četras komandas (ieņemto vietu secībā): "Āgenskalns", "Viesturs" (bijušais "Spars"), Grāmatvežu Sporta klubs un "Ganimedes".

1924. gada maijā RFK viesojās Viļņā, kas toreiz bija Polijas pilsēta. Rīdzinieki sacentās ar Viļņas "Willia" komandu, kas tajā laikā bija otrā labākā Polijā. RFK, kura nebija spēcīgākajā sastāvā, jo daudzi pamatsastāva spēlētāji bija devušies uz Olimpiskajām spēlēm Parīzē valstsvienības sastāvā, divās spēlēs cieta zaudējumus ar 0:1 un 1:2.

Pirmās starptautiskās spēles aizvadīja Liepājas "Olimpija", sacenšoties ar Klaipēdas "Sportvereinigung". Klaipēdā liepājnieki zaudēja ar 2:4 un 1:6, arī Liepājā nācās zaudēt – 2:5. "Olimpija" viesojās arī Vācijā, spēlējot ar Instenburgas (tagadējās Čerņahovskas) "Victoria" – 3:3, Alleršates komandu – 1:4, Rastenburgas komandu – 4:2.

No 1924. līdz 1928. gadam katru gadu notika Kauņas un Rīgas pilsētu izlašu sacensība. 1924. gadā spēle notika Kauņā un rīdzinieki guva pārliecinošu uzvaru ar 7:0.

1924. gada vasarā Rīgā nodibinājās īpatnēja futbola komanda, kuras tērpi bija viscaur melni ar baltām apkaklītēm, aprocēm un svīrotām getrām. To nosauca par "Melno masku", jo bija paredzēts, ka spēlētāji izies laukumā melnās maskās. 26. oktobrī Kauņā notika "Melnās maskas" pirmā un, kā izrādījās, arī pēdējā spēle pret Kauņas LFLS, sapulcinot stadionā ar 5000 skatītāju. Rīdzinieki zaudēja ar 1:3 un lietuviešu publika izsvilpa šo neveiksmīgo komandu. Šīs avāntūras galvenais organizators bija Herberts Baumanis no JKS, bet komandas sastāvā spēlēja galvenokārt "Keizarmeža" futbolisti. Pārbraucot mājās, LFS sodīja Baumani ar diskvalifikāciju uz gadu, divus spēlētājus – uz sešiem mēnešiem, bet pārējos – uz pieciem. Vēlāk gan visus samērā ātri amnestēja.

1925.

Šajā gadā valstsvienība aizvadīja tikai trīs spēles. Skandalozākā no tām notika Tallinā, kur spēles tiesnesis, kad rezultāts bija 2:0 Latvijas labā, pēdējās piecās minūtēs piešķīra divus 11 metru sitienu uz Latvijas vārtiem, turklāt noraidīja vārtsargu Jurgenu. Protestējot pret to, Latvijas komanda 89. minūtē atstāja laukumu. Arī turpmākajos gados Latvijas un Igaunijas valstsvienību spēlēs reizēm gadījās līdzīga rakstura konflikti.

Valstsvienības treneris 1925. gadā bija anglis Vilsons.

9. augusta spēlē ar Somiju Latvijas valstsvienībā debitēja toreizējais RFK futbolists Alberts Šeibelis, kurš ilgāk nekā jebkurš cits futbolists – 15 gadus – ir aizstāvējis Latvijas krāsas. Alberts Šeibelis dzimis 1906. gada 27. decembrī Sabilē. 1907. gadā Šeibelu ģimene pārcēlās uz Rīgu. Jau astoņu gadu vecumā zēns aizrāvās ar futbolu. 1923. gadā, kad nodibinājās Rīgas Futbola klubs, Šeibelis kļuva par tā biedru, kura sastāvā spēlēja līdz 1931. gadam. Pēc tam Šeibelis spēlēja "Riga Vanderers" (vēlākie "Rīgas Vilki") un V. Kuzes komandas sastāvā. Pēdējo spēli valstsvienības sastāvā Šeibelis aizvadīja 32 gadu vecumā 1939. gadā Sofijā pret Bulgāriju. 1944. gadā Šeibelu ģimene devās bēgļu gaitās, kas viņus noveda vispirms Vācijā, tad ASV. Dzīvodams Mineapolisā, Šeibelis trenēja vietējo futbola komandu, taču amerikāņu vidū Eiropas futbols nebija populārs. Alberts Šeibelis nomira 1972. gada 12. aprīlī, un ir apglabāts Tusonas pilsētas kapos Kalifornijā.

Valstsvienības spēles

Somija – Latvija 3:1 (0:0) DS

09.08.25. Helsinki, 2000 skatītāju

Tiesnesis: T. Malms (Zviedrija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Svistuņenko, Fogels, Stančiks, Sokolovs, Ark. Pavlovs, Tauriņš, Šeibelis, Timpers, Ābrams.

Vārtus guva: Korma – 2, Eklefs, Tauriņš.

Igaunija – Latvija 2:2 (0:2) DS

26.08.25. Tallina, "Kalev" stadions

Tiesnesis: I. Josa (Ungārija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Roga, Stančiks, R. Bārda, Sokolovs, Ark. Pavlovs, Tauriņš, E. Bārda, Timpers, Ābrams.

Vārtus guva: Pihlaks (85 pen., 87 pen.), Tauriņš (9, 19).

Noraidīts: Jurgens (85).

Latvija – Lietuva 2:2 (1:1) DS

20.09.25. Rīga, ASK stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: A. Silbers (Igaunija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Svistuņenko, Stančiks, R. Bārda, Sokolovs, Ark. Pavlovs, Tauriņš, E. Bārda, Timpers, Ābrams.

Vārtus guva: E. Bārda (23, 85), Sabaļausks (15), L. Žukausks (55).

Latvijas čempionāta I-A grupā atkal piedalījās "Keizarmežs", taču šī komanda vairs nespēja konkurēt ar spēcīgākajām latviešu komandām. Rīgas čempionātā neapšaubāmi spēcīgākā bija RFK, otro vietu ieņēma JKS, kura, neraugoties uz daudzu spēlētāju zaudējumiem 1923. gadā, ātri spēja atkopties, balstoties uz saviem jaunajiem futbolistiem. Laika ritumā JKS izveidojās par jaunu spēlētāju kalvi citām komandām.

Latvijas čempionāta tabula (Rīgas čempionāta I-A grupa)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	U	N	Z	Vārti	P
1	RFK		4:0	7:2	1:1	5:1	6:1	4	1	0	23:5	9
2	JKS	0:4		8:0	2:0	5:2	wo	4	0	1	15:6	8
3	LSB	2:7	0:8		2:0	5:0	2:1	3	0	2	11:16	6
4	Amatieris	1:1	0:2	0:2		3:2	3:0	2	1	2	7:7	5
5	Keizarmežs	1:5	2:5	0:5	2:3		3:1	1	0	4	8:19	2
6	ASK	1:6	ow	1:2	0:3	1:3		0	0	5	3:14	0

RFK sastāvs: A. Jurgens, P. Sokolovs, A. Bārda, Roga, E. Bārda, A. Tau-riņš, K. Ašmanis, Grāvels, R. Bārda, V. Roze, Ābrams, A. Pavlovs.

Provinces meistara izšķirošā spēle:

18. oktobrī Liepājas Olimpija – Cēsu viesīgā biedrība 7:1

Provinces un Rīgas čempionu spēle:

RFK – Liepājas “Olimpija” 4:3

Šajā sezonā pirmoreiz provinces čempions – Liepājas “Olimpija” – izrādīja nopietnu pretestību rīdziniekiem. RFK futbolistiem tikai pagarinājumā izdevās pārspēt liepājniekus. Turpmākajos gados tieši cīņa starp šīm divām komandām parasti izšķīra Latvijas čempiona titula īpašnieku.

Aprīlī Rīgā viesojās Kaunas LFLS, kas ar 0:1 zaudēja JKS komandai un ar 1:0 pārspēja “Keizarmežu”.

26. aprīlī Rīgā sacentās RFK un Tallinas TJK. Ar 3:1 uzvarēja rīdzinieki. Aprīļa beigās Rīgā viesojās arī Tallinas “Kalev”, kurš ar 2:0 pārspēja JKS futbolistus. 1. maijā Tallinas “Kalev” šīs turnejas ietvaros spēlēja neizšķirti ar “Hakoah” – 1:1.

1926.

Šo gadu valstsvienība iesāka ar cerīgu uzvaru pret Zviedriju, kuras sastāvā gan nebija spēcīgāko zviedru futbolistu, taču arī paši zviedri atzina, ka šī spēle tomēr ir uzskatāma par sacensību valstsvienību līmeni. Šī uzvara latviešiem radīja nepareizu priekšstatu par zviedru futbola līmeni, un jau nākamajā gadā, spēkojoties ar zviedriem to spēcīgākajā sastāvā, Latvijas valstsvienībai nācās piedzīvot smagāko zaudējumu tās vēsturē.

Pēc zaudējuma Somijai kļuva redzams, ka ir pienācis paudžu maiņas laiks. Nākamajā spēlē pret Lietuvu valstsvienības sastāvs tika ļoti lielā mērā izmainīts. Tajā debitēja astoņi (!) jauni spēlētāji, to skaitā seši Liepājas “Olimpijas” pārstāvji. (Septiņi liepājnieki valstsvienības sastāvā šajā spēlē – L. Dudaņecs savu debiju bija aizvadījis iepriekšējā spēlē pret Somiju.) Līdz ar to tika pārtraukta rīdzinieku hegemonija valstsvienībā.

Turpinot tradīciju, par valstsvienības treneri tika pieaicināts ārvalstu speciālists. Šoreiz tas bija ungārs F. Molnārs.

Valstsvienības spēles

Latvija – Zviedrija 4:1 (2:1) DS

20.07.26. Rīga, ASK stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: A. Makkibins (Igaunija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Svistuņenko, Roze, Stančiks, Fogels, Ark. Pavlovs, V. Plade, Šeibelis, Tauriņš, Strazdiņš.

Vārtus guva: Strazdiņš (6), Šeibelis (41 pen.), Tauriņš (47), Pavlovs (66), Hedstrēms (4).

Latvija – Somija 1:4 (0:3) DS

12.08.26. Rīga, ASK stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: A. Silbers (Igaunija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Svistuņenko, Roze, Stančiks, Fogels, Ark. Pavlovs, V. Plade, Dudaņecs, Tauriņš, Strazdiņš.

Vārtus guva: Koponens (13, 20), Silve (25), Lenbergs (74), Strazdiņš (87).

Noraidīts: Tauriņš (83).

Lietuva – Latvija 2:3 (1:1) DS

21.08.26. Kauņa, "Makabi" stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: A. Silbers (Igaunija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Lauks (Feldbergs, 30), Pikols, Stančiks, Tils, Blūzmanis, Ark. Pavlovs, Dudaņecs, Dambrevics (Zvirgzdiņš, 46), Blūmentāls.

Vārtus guva: S. Sabaļausks (22 pen.), R. Žebrausks (49), Pavlovs (27, 86), Stančiks (56).

Latvija – Igaunija 0:1 (0:0) DS

19.09.26. Rīga, ASK stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: J. Cvikers (Austrija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, A. Lazdiņš, Roze, Stančiks, Varakājs, V. Plade, Ark. Pavlovs, Šeibelis, Tauriņš, Timpers.

Vārtus guva: Ellmans (70).

Šajā gadā tika nodibinātas atsevišķas apgabalu futbola savienības Rīgai, Vidzemei, Kurzemei, Zemgalei un Latgalei. Pēc atsevišķu apgabalu čempionu noskaidrošanas norisinājās finālturnīrs, kurā tika noskaidrots Latvijas čempions. Neviena komanda nespēja izrādīt īsti nopietnu pretestību RFK.

Latvijas čempionāta tabula (Rīgas čempionāta I-A grupa)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	U	N	Z	Vārti	P
1	RFK		5:0	4:2	8:1	9:2	6:2	5	0	0	32:7	10
2	LSB	0:5		4:0	6:0	5:0	6:0	4	0	1	21:5	8
3	Amatieris	2:4	0:4		4:0	3:2	3:0	3	0	2	12:10	6
4	JKS	1:8	0:6	0:4		3:1	0:0	1	1	3	4:19	3
5	LNJS	2:9	0:5	2:3	1:3		3:1	1	0	4	8:21	2
6	ASK	2:6	0:6	0:3	0:0	1:3		0	1	4	3:18	1

Pārejas spēle par iekļūšanu I-A grupā: ASK – Makkabi 0:1

Latvijas čempionāta finālturnīra tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	U	N	Z	Vārti	P
1	RFK (Rīga)		4:0	5:0	6:3	21:0	4	0	0	36:3	8
2	Liepājas Olimpija (Kurzeme)	0:4		wo	4:1	9:1	3	0	1	13:6	6
3	Daugavpils ASK (Latgale)	0:5	ow		5:2	10:3	2	0	2	15:10	4
4	Jelgavas IJSB (Zemgale)	3:6	1:4	2:5		9:1	1	0	3	15:16	2
5	Valkas sporta biedrība (Vidzeme)	0:21	1:9	3:10	1:9		0	0	4	5:49	0

RFK sastāvs: A. Jurgens, Č. Stančiks, A. Tauriņš, V. Roze, A. Pavlovs, A. Sokolovs, V. Plade, A. Timpers, V. Grāvelis, A. Varakājs, A. Šeibelis, V. Ozoliņš, P. Sokolovs, R. Bārda.

Treneris: V. Malošeks.

Ši finālturnīra rezultāti parādīja, ka ir nepieciešama jauna sistēma, kā rīkot Latvijas čempionātu. RFK spēles rezultāts ar Valkas sporta biedrību – 21:0 bija rekorduzvara Latvijas futbolā līdz 1933. gadam, kad LSB padomes ceļojošā kausa izcīnā ASK pārspēja “Ērgļus” ar 27:1.

Šajā gadā beidza pastāvēt “Keizarmeža” futbola komanda, kurai nebija jaunu spēlētāju, kas varētu aizstāt pieredzējušos veterānus.

Par godu LFS piecu gadu jubilejai tika sarīkots turnīrs, kurā sacentās Rīgas, Vidzemes, Kurzemes un Zemgales izlases. Pusfinālā Rīga pieveica Zemgali ar 6:0 un Kurzeme Vidzemi arī ar 6:0. Spēlē par trešo vietu Zemgale pieveica Vidzemi ar 4:0, bet finālā Rīga ar 3:1 pārspēja Kurzemi. Rīgas komandā pamatā spēlēja RFK futbolisti, kuriem pievienojās četri LSB spēlētāji un P. Lauks no “Amatiera”.

Liepājas “Olimpija” divreiz sacentās ar Tallinas “Kalev”. Tallinā “Olimpija” zaudēja ar 1:7, Liepājā tika gūts revanšs – 3:2. Sacensībā ar Tilzītes (tagadējās Sovetskās) “Lithuania” no Austrumprūsijas liepājnieki guva pārliecinošu uzvaru ar 9:2.

Latvijas sociāldemokrātu partijas sporta organizācija “Strādnieku Sports un Sargs” (SSS) nepedalījās Latvijas sporta dzīvē. Tāpēc šīs organizācijas futbolisti meklēja spēļu partnerus uz austrumiem no Latvijas. 1926. gadā Rīgā ieradās PSRS futbola izlase, kura uzvarēja SSS ar 12:0. Bija paredzēta arī padomju futbolistu spēle ar RFK, bet tā nenotika tāpēc, ka RFK vadība atteicās pildīt prasību, lai RFK komandā nespēlētu Latvijas Nacionālā kluba biedri Arturs Timpers un Voldemārs Roze.

Tradicionālajā Rīgas un Kauņas pilsētu izlašu spēlē, kas šoreiz notika Kauņā, kārtējo reizi uzvarēja rīdzinieki – 3:2.

1927.

Šajā gadā notika pārmaiņas Latvijas čempionāta rīkošanas kārtībā. Tika izveidota virslīga, kurā līdz ar trim Rīgas komandām iekļāva arī Liepājas "Olimpiju". Liepājnieki attaisnoja viņiem doto uzticību un pirmoreiz kļuva par Latvijas čempioniem.

Zemākajās līgās sacensības notika pa apgabaliem. Šo sacensību uzvarētāji pēc tam sacentās par iekļūšanu virslīgā. Nākamajos gados virslīgas dalībnieku skaits pieauga līdz astoņām komandām, bet pati čempionāta rīkošanas kārtība palika nemainīga līdz pat 1940. gadam.

Latvijas valstsvienībā turpinājās paaudžu maiņa. Pēc zaudējuma Zviedrijai, kas joprojām ir Latvijas valstsvienības rekordzaudējums, aizvien lielāka uzticība tika veltīta liepājniekiem. Tas radīja Liepājā sakāpinātu interesi par valstsvienības spēlēm. Tā 25. septembrī, kad Latvija Rīgā spēlēja ar Igauniju un mūsu komandā spēlēja pieci liepājnieki, simtiem laužu pulcējās Liepājā ap "Kurzemes Vārda" redakciju, lai uzzinātu spēles rezultātu. Valstsvienības treneris bija Vīnes futbola skolas pārstāvis Karls Kurcs.

Valstsvienības spēles

Zviedrija – Latvija 12:0 (6:0) DS

29.05.27. Stokholma, Olimpiskais stadions, 20 000 skatītāju

Tiesnesis: P. Bauvens (Vācija).

Latvija: Jurgens (Greble, 79–85), Grāvelis, Lauks, Fogels, Stančiks, Roze, Bradīņš, Urbāns, Šeibelis, Bērziņš, Ābrams.

Vārtus guva: Halbeks (10, 32, 40, 48, 77, 79), Andersons (13), Kaufelds (30, 80), Johansons (44), Rijdals (65, 81).

Igaunija – Latvija 4:1 (3:1) DS

16.06.27. Tallina, "Kadriorg" stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: G. Zunds (Somija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Pīkols, Varakājs, Stančiks, Tils, Urbāns, Tauriņš, Šeibelis, Ark. Pavlovs, Brašmanis.

Vārtus guva: Ellmans (6), Pihlaks (19, 35 pen.), Iprauss (69); Urbāns (17).

Latvija – Lietuva 6:3 (3:1) DS

27.07.27. Rīga, ASK stadions, 3500 skatītāju

Tiesnesis: K. Ketners (Čehoslovākija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Pīkols, Roze, Kronlaks, Tils, Urbāns, Žins, Šeibelis, V. Plade, Bradīņš.

Vārtus guva: V. Plade (8, 57), Žins (17, 58, 89), Bradīņš (39), Marcinkus (40), Blats (63), Trumpjans (72).

Somija – Latvija 3:1 (2:0) DS

11.09.27. Helsinki, 2500 skatītāju

Tiesnesis: H. Pāls (Igaunija).

Latvija: Jurgens, Lauks, Pīkols, Kronlaks, Stancīks (Strazdiņš, 30), Tarulis, Urbāns, Šeibelis, Dudaņecs, Skiltritis, Blūmentāls.

Vārtus guva: Lauks (40 – savos vārtos), Korma (41), Koponens, Šeibelis (62).

Latvija – Igaunija 4:1 (2:0) DS

25.09.27. Rīga, LSB stadions, 3500 skatītāju

Tiesnesis: E. Tomaško (Vācija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Pīkols, Bērziņš, Kronlaks (Dudaņecs, 46), Tils, Blūmentāls, Žins, Šeibelis, V. Plade, Urbāns.

Vārtus guva: Žins (23), Urbāns (33), V. Plade (51, 53), Pihlaks (62).

Latvijas čempionāta tabula (virslīga)

V	Komanda	1	2	3	4	U	N	Z	Vārti	P
1	Olimpija Liepāja		3:1 1:0	2:1 3:2	3:1 ow	5	0	1	12:5	10
2	RFK Rīga	1:3 0:1		0:2 1:0	10:0 3:0	3	0	3	15:6	6
3	LSB Rīga	1:2 2:3	2:0 0:1		2:2 5:1	2	1	3	12:9	5
4	Amatieris Rīga	1:3 wo	0:10 0:3	2:2 1:5		1	1	4	4:23	3

“Olimpijas” sastāvs: K. Minsterjānis, H. Pīkols, E. Felsbergs, O. Īlens, A. Stankus, R. Kronlaks, K. Tils, J. Matuļonoks, R. Blūmentāls, V. Žins, L. Dudaņecs, L. Kulikovskis, F. Dambrēvics, Ž. Būmeistars, F. Laumanis.

21. oktobrī pēc Anglijas vicekonsula Artura V. Makfersona ierosinājuma tika izveidots jauns klubs – “Rīga Vanderers” (vēlāk – “Rīgas Vilki”), uz kuru pārgāja vairāki RFK futbolisti. Šis klubs sāka strauju ceļu uz virslīgu un drīz kļuva par vienu no spēcīgākajām Latvijas futbola komandām. Jaunā kluba futbola nozares vadību uzņēmās Roberts Jansons. Rīga Vanderers rašanās pamatā bija starpgadījums ar RFK vārtsargu un RAK bendija spēlētāju Arvīdu Jurgenu, kurš uz kādu RFK – RAK bendija saciksti, būdams obligātā dienesta karavīrs, ieradās laukumā sporta tērpā un kareivja mēteli plecos. RFK vadītājs J. Raskums, kurš bija Latvijas armijas virsnieks, pavēlēja Jurgenu arestēt, tādā veidā aizkavējot viņa piedalīšanos spēlē. Tas tik ļoti sarūgtināja RAK kapteini A. V. Makfersonu, ka radās pavisam jauns sporta klubs.

1927. gadā Rīgā sāka rīkot Lieldienu kausa izcīņu, kas vēlāk kļuva par Pavasara kausa turnīru. Sacensības notika ar saīsinātu spēles laiku un tajās piedalījās arvien vairāk komandu.

1927. gads bija bagāts ar starptautiskajām spēlēm. Latvijas valsts vienība pēc smagā zaudējuma Stokholmā 1. jūnijā aizvadīja neoficiālu spēli Jevlē ar Zviedrijas izlasi, kurā bija iekļauti divu Gestriklandas komandu – “Gefle” un “Sandviken” – futbolisti. Šo komandu veidoja tie spēlētāji, kuri iepriekšējā gadā viesojās Rīgā kā Zviedrijas valsts vienība, kad Latvija to pārspēja ar 4:1. Šoreiz

Latvijai nācās piedzīvot vēl vienu smagu zaudējumu – 1:6, lai gan pēc pirmā puslaika rezultāts bija 1:1. Latvijas komandas sastāvs: Jurgens, Grāvelis, Lauks, Strazdiņš, Vaters, Roze, Bradiņš, Urbāns, Šeibelis, Andrejevs, Ābrams. Vārtus Latvijai 11. minūtē guva Andrejevs. Spēli tiesāja vācietis P. Bauvens.

Nozīmīgākās starptautiskās spēles

7. maijā Tallinā	RFK – Tallinas Sport	1:2
8. maijā Tallinā	RFK – Tallinas Kalev	0:1
9. maijā Tallinā	RFK – Tallinas Sport	2:1
10. maijā Tallinā	RFK – Tallinas Kalev	0:1
14. maijā Rīgā	RFK – Tallinas Sport	5:1
15. maijā Rīgā	RFK – Tallinas Sport	3:2
22. maijā Rīgā	Amatieris – Klaipēdas Spielvereinigung	1:4
23. maijā Liepājā	Liepājas izlase – Klaipēdas Spielvereinigung	0:0
24. maijā Liepājā	Olimpija – Klaipēdas Spielvereinigung	4:1
25. maijā Rīgā	RFK – Klaipēdas Spielvereinigung	1:1
6. jūnijā Kauņā	Keizarmežs – Kauņas Makabi	2:0
7. jūnijā Kauņā	Keizarmežs – Kauņas KSK	3:0
27. jūnijā Rīgā	RFK – Moravska Slavia (Čehoslovākija)	2:3
jūnijā Liepājā	Olimpija – Moravska Slavia	0:5
5. jūlijā Rīgā	RFK – Židenice (Čehoslovākija)	5:4
13. jūlijā Liepājā	Olimpija – Tallinas Kalev	1:2
15. jūlijā Liepājā	Olimpija – Tallinas Kalev	5:2
21. jūlijā Rīgā	RFK – Tallinas Kalev	2:2

Sacensībās, kurš tālāk aizsitīs bumbu, uzvarēja Kārlis Ašmanis no RFK, kura rezultāts bija 54,55 metri. Notika arī 60 metru skriešanas sacīkstes fut-

bolistu ietērpā. Šeit uzvarēja "Union" pārstāvis B. Lēvi – 7,8 sekundes, stafetes sacensībās uzvarēja LSB komanda.

Rīgas un Kauņas pilsētu futbola sacīkstē, kas notika Rīgā, ar 5:1 atkal uzvaru guva rīdzinieki.

Baltijas valstu futbola dzīves vadītāji šajā gadā nolēma rīkot valstsvienību sacīkstes, ko nosauca par Baltijas turnīru (vēlāk – Baltijas kauss). Pirmais turnīrs notika 1928. gadā.

1928.

Šis gads bija nozīmīgs ar to, ka sākās Baltijas turnīrs – tradicionālas sacensības starp Latvijas, Lietuvas un Igaunijas valstsvienībām. Šie turnīri izraisīja lielu publikas interesi un preses uzmanību, taču radīja arī iemeslus strīdiem un neiecietībai. Tā kā Latvija tajos laikos bija spēcīgākā futbola valsts Baltijā, igauņi un lietuvieši kopīgiem spēkiem centās aizskart latviešu pašapziņu. Arī Latvijas futbola dzīves vadītāji pielāva klūdainus gājienus, kas radīja augsni nesaskaņai un problēmām Baltijas valstu futbola sadarbībā.

Latvijas valstsvienībai šis bija kopumā veiksmīgs gads, lai gan sezona sākās ar zaudējumu zviedriem, kuri atļāvās spēlēt pret Latviju ne pašā spēcīgākajā sastāvā. Tā arī 1928. gadā Zviedrijas valstsvienības sastāvu galvenokārt veidoja tie paši "Sandviken" un "Gefle" futbolisti. Taču pēc šī zaudējuma Latvija pārliecinoši uzvarēja Baltijas turnīrā Tallinā, kā arī guva pirmo uzvaru pret somiem.

Valstsvienības spēles

Latvija – Zviedrija 0:4 (0:4) DS

06.07.28. Rīga, LSB stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: E. Tomaško (Vācija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Svistuņenko, Roze (Bērziņš, 44), Kronlaks, Tīls, Urbāns, Tauriņš, Šeibelis, V. Plade, Blūmentāls.

Vārtus guva: Lēfs (14, 17, 39), Petersons (25).

Lietuva – Latvija 0:3 (0:2) BK

25.07.28. Tallina, "Kadriorg" stadions, 2000 skatītāju

Tiesnesis: G. Ekbergs (Zviedrija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Svistuņenko, Bērziņš, Šeibelis, Fogels, Ark. Pavlovs, Tauriņš, Balodis, Vaters, Skuja.

Vārtus guva: Pavlovs (2), Vaters (25, 66).

Igaunija – Latvija 0:1 (0:0) BK

27.07.28. Tallina, "Kadriorg" stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: G. Ekbergs (Zviedrija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Svistuņenko, Roze, Šeibelis, Bērziņš, Ark. Pavlovs, Tauriņš, Vaters, Dambrevics, Balodis.

Vārtus guva: Tauriņš.

Latvija – Somija 2:1 (0:0) DS

19.08.28. Rīga, LSB stadions, 1000 skatītāju

Tiesnesis: H. Pāls (Igaunija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Svistuņenko, Roze, Šeibelis, Bērziņš, Ark. Pavlovs, Tauriņš, Vaters, V. Plade, Balodis (Urbāns, 46).

Vārtus guva: Pavlovs (62, 87), Lennbergs (90 pen.).

Lietuva – Latvija 1:1 (0:0) DS

01.09.28. Kauna, "Makabi"stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: G. Muntaus (Vācija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Svistuņenko, Bērziņš, Šeibelis, Fogels, Ark. Pavlovs, Tauriņš, Vaters, Dambrēvics, Urbāns.

Vārtus guva: Škema (54), Urbāns (78).

Latvija – Igaunija 1:1 (1:1) DS

23.09.28. Rīga, LSB stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: V. Balčunas (Lietuva).

Latvija: Greble, Grāvelis, Svistuņenko, Roze, Šeibelis, Bērziņš, Ark. Pavlovs, Tauriņš, Vaters, V. Plade, Urbāns.

Vārtus guva: V. Plade (26), Pihlaks (41).

Noraidīti: Tauriņš (86), Pihlaks (86).

Latvijas čempionāta virslīgu papildināja otra Liepājas komanda – LNJS. Jaunie liepājnieki vienīgie spēja pieveikt čempionus – "Olimpiju", kā arī sagādāja zaudējumu RFK. Tomēr liepājnieki palika pēdējā vietā, kā arī zaudēja pārspēlē par vietu virslīgā Rīgas ASK komandai – 1:2.

Latvijas čempionāta tabula (virslīga)

V	Komanda	1	2	3	4	5	U	N	Z	Vārti	P
1	Olimpija Liepāja		1:1 1:0	4:2 4:0	3:2 3:1	2:4 4:0	6	1	1	22:10	13
2	RFK Rīga	1:1 0:1		2:1 1:1	3:3 3:1	4:5 6:3	3	3	2	20:16	9
3	LSB Rīga	2:4 0:4	1:2 1:1		2:1 2:2	2:2 3:1	2	3	3	13:17	7
4	Amatieris Rīga	2:3 1:3	3:3 1:3	1:2 2:2		2:1 3:1	2	2	4	15:18	6
5	LNJS Liepāja	4:2 0:4	5:4 3:6	2:2 1:3	1:2 1:3		2	1	5	17:26	5

"Olimpijas" sastāvs: K. Minsterjānis, H. Lazdiņš, H. Pikols, F. Laumanis, O. Īlens, E. Feldbergs, K. Tils, R. Kronlaks, J. Matušonoks, A. Cimmers, J. Skinčs, Ž. Būmeistars, F. Dambrēvics, L. Dudaņecs, V. Žins, R. Blūmentāls, A. Stankus, Zeids, Helmanis.

Strauju virzību augšup turpināja "Rīga Vanderers". Uzvarot B klasē, šī komanda nokļuva vairs tikai soļa attālumā no virslīgas – A klasē. Savu spēku "Rīga Vanderers" apliecināja draudzības spēlēs ar RFK, divreiz gūstot uzvaras – 2:0 un 1:0, un tikai vienreiz zaudējot ar 2:3.

Aizvien lielāku popularitāti sāka iegūt Rīgas kausa izcīņas sacensības, kuras var uzskatīt par Latvijas kausa priekšteci, jo tajās piedalījās ne tikai Rīgas komandas. Tā 1928. gadā Rīgas kausu ieguva Liepājas "Olimpija", kura finālā 31. oktobrī Liepājā ar 4:1 pieveica Rīgas ASK. Savukārt pusfinālā liepājnieki tikai ar 2:1 spēja pieveikt zemākās līgas komandu "Rīga Vanderers".

Rīgā viesojās Maskavas "Spartak" priekštece "Trjohgornaja manufaktura", tiekoties ar SSS futbolistiem. Maskavieši guva pārlicinošas uzvaras. Tieši šīs vizītes laikā radās tradicionālās "Spartak" sarkanbaltās krāsas. Maskavieši ieradās Latvijā visai neizteiksmīgos formas tērpos. Sporta veikalā viņi ieraudzīja glītus sarkanus krekļus ar baltu svītru uz krūtīm un nopirka tos. Maskavieši spēlēja šajos krekļos vēl vairākus gadus, līdz šīs krāsas kļuva par tradicionālām.

Kaunā pēdējoreiz notika Rīgas un Kaunas izlašu spēle, kurā šoreiz ar 2:1 spēcīgāki bija lietuvieši.

1929.

Latvijas valstsvienība pirmo spēli aizvadīja tikai jūlija beigās, piedzīvojot otro smagāko zaudējumu savā vēsturē – atkal pret Zviedriju. Baltijas kausa turnīrs pirmoreiz notika Rīgā. Latvija un Igaunija pārspēja Lietuvu un savā starpā nospēlēja neizšķirti, taču, tā kā igauņu uzvara pār lietuviešiem bija ar lielāku vārtu starpību (5:2), par turnīra uzvarētājiem tika atzīti Igaunijas futbolisti.

Valstsvienības spēles

Zviedrija – Latvija 10:0 (3:0) DS

27.07.29. Malme, 9000 skatītāju

Tiesnesis: O. Remke (Dānija).

Latvija: Lazdiņš, Grāvelis, Roze, Novickis, Šeibelis, Bērziņš, Ark. Pavlovs, Žins, Dudaņecs, Priede, Blūmentāls.

Latvija – Lietuva 3:1 (0:0) BK

14.08.29. Rīga, LSB stadions, 2000 skatītāju

Tiesnesis: P. Bauvens (Vācija).

Latvija: Greble, Grāvelis, Svistunenko, Novickis, Šeibelis, Bērziņš, Ark. Pavlovs, Štauers (V. Plade, 30), Pētersons, Priede, Balodis (Tauriņš, 46).
Vārtus guva: V. Plade (51, 68, 86), Hmiļausks (89 pen.).

Latvija – Igaunija 2:2 (1:2) BK

16.08.29. Rīga, LSB stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: P. Bauvens (Vācija).

Latvija: Greble, Grāvelis, Svistuņenko, Novickis, Šeibelis, Tils, Ark. Pavlovs, Žins (V. Plade, 24), Pētersons, Priede, Tauriņš.

Vārtus guva: Priede (27), Pavlovs (63), Einmans (10), Elmans (29).

Somija – Latvija 3:1 (3:1) DS

15.09.29. Helsinki, "Pallokentta" stadions, 3500 skatītāju

Tiesnesis: A. Bergkvists (Zviedrija).

Latvija: Kabuls, Grāvelis, Svistuņenko, Karsons, Šeibelis, Bērziņš, Baraks, Tauriņš, Pētersons, Priede, Bradiņš.

Vārtus guva: Svanstrēms, Nervenens, Sontausta, Pētersons (36).

Igaunija – Latvija 4:1 (2:0) DS

18.09.29. Tallina, "Kalev"stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: H. Kūlbergs (Somija).

Latvija: Lindenberg, Grāvelis, Svistuņenko, Karsons, Stančiks (Šeibelis, 46), Bērziņš, Baraks, Tauriņš, Pētersons, Priede, Ark. Pavlovs.

Vārtus guva: Brenners (12), Elmans (35), Pāls (50), Pihlaks (75); Šeibelis (82 pen.).

Latvijas čempionāta tabula (virslīga)

V	Komanda	1	2	3	4	5	U	N	Z	Vārti	P
1	Olimpija Liepāja		6:2 2:0	1:1 2:1	4:2 2:2	6:0 4:1	6	2	0	27:9	14
2	RFK Rīga	2:6 0:2		4:1 1:0	5:1 4:0	5:0 10:0	6	0	2	31:10	12
3	Amatieris Rīga	1:1 1:2	1:4 0:1		0:0 6:5	1:0 4:1	3	2	3	14:14	8
4	ASK Rīga	2:4 2:2	1:5 0:4	0:0 5:6		1:3 3:1	1	2	5	14:25	4
5	LSB Rīga	0:6 1:4	0:5 0:10	0:1 1:4	3:1 1:3		1	0	7	6:34	2

"Olimpijas" sastāvs: H. Lazdiņš, H. Pikols, F. Laumanis, K. Tils, R. Kronlaks, A. Stankus, L. Dudaņecs, Ž. Būmeistars, F. Dambrēvics, V. Žins, L. Kuļikovskis, Bendorfs, Bisenieks, J. Matušonoks, R. Blūmentāls, J. Skinčs, Zeids.

1930.

Baltijas turnīrā atkārtojās līdzīga situācija kā iepriekšējā gadā, tikai šoreiz Latvijas konkurents bija Lietuva. Abas komandas uzvarēja Igauniju: Latvija ar 3:2, Lietuva ar 2:1. Tā kā vārtu attiecība (ne starpība) labāka bija lietuviešiem, viņi kļuva par turnīra uzvarētājiem. Latvijas futbola dzīves vadītāji, jau otro

gadu pēc kārtas palikdami bez kausa, ierosināja mainīt turnīra nolikumu, paredzot neizšķirta iznākuma gadījumā pagarinājumu vai pārspēli līdz uzvarētāja noskaidrošanai. Tas arī tika izdarīts, un iepriekšējo trīs turnīru rezultātus anulēja. Diemžēl Latvijas pārstāvju ierosinātās izmaiņas trīs gadus vēlāk pavisam absurdā veidā vērsās pret viņiem pašiem.

Valstsvienības spēles

Igaunija – Latvija 1:1 (0:1) DS

27.06.30. Tallina, "Kadriorg" stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: H. Külbergs (Somija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Kundrāts, Roze, Šeibelis, Bērziņš, Skadiņš, Jēnihs, Pētersons, Novickis, Bradīņš.

Vārtus guva: Brenners (64); Jēnihs (30).

Latvija – Zviedrija 0:5 (0:3) DS

22.07.30. Rīga, JKS stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: H. Pāls (Igaunija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Roze, Karsons, Šeibelis, Bērziņš, Tauriņš, Žins, Pētersons, Dambrēvics, Ark. Pavlovs.

Vārtus guva: Nilsons (7, 76), Juhansons (14), Dunkers (26, 80).

Latvija – Somija 3:0 (1:0) DS

04.08.30. Rīga, JKS stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: G. Muntaus (Vācija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Laumanis, Roze, Kronlaks, Bērziņš, Ark. Pavlovs, Dambrēvics, Pētersons, Novickis (Šeibelis, 46), Blūmentāls.

Vārtus guva: Pētersons (4), Pavlovs (46), Dambrēvics (56).

Igaunija – Latvija 2:3 (2:2) BK

16.08.30. Kauņa, Armijas stadions, 3500 skatītāju

Tiesnesis: G. Muntaus (Vācija).

Latvija: Vizla (Lazdiņš, 46), Grāvelis, Laumanis, Roze, Kronlaks (Stankus, 46), Bērziņš, Ark. Pavlovs, Žins, Pētersons, Dambrēvics, Blūmentāls.

Vārtus guva: Einmans (17), Karms (38), Pētersons (11), Žins (15), Dambrēvics (56).

Lietuva – Latvija 3:3 (1:1) BK

17.08.30. Kauņa, Armijas stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: G. Muntaus (Vācija).

Latvija: Lazdiņš, Grāvelis, Roze, Stankus (Karsons, 46), Kronlaks, Bērziņš, Ark. Pavlovs, Žins (Jēnihs, 46), Pētersons, Dambrēvics, Blūmentāls.

Vārtus guva: Citavičius (32), Lingis (46), Hmiļausks (89), Pētersons (37, 61, 64).

Polija – Latvija 6:0 (3:0) DS

26.10.30. Varšava, Maršala Pilsudska stadions, 10 000 skatītāju

Tiesnesis: A. Birlems (Vācija).

Latvija: Vizla, Grāvelis, Laumanis, Roze, Šeibelis, Bērziņš, Dambrevics, Ark. Pavlovs, Pētersons, Priede, Blūmentāls.

Vārtus guva: Navruta (11, 25, 61, 88), Maliks (30), Balcers (81).

Latvijas čempionāta tabula (virslīga)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	U	N	Z	Vārti	P
1	RFK		0:0	1:0	2:2	3:1	6:0	5:0	8	3	1	38:12	19
	Rīga		0:2	4:0	6:3	4:2	2:2	5:0					
2	Olimpija	0:0		1:0	2:3	1:0	7:0	3:0	8	1	3	29:12	17
	Liepāja	2:0		1:0	6:2	0:3	4:1	2:3					
3	RV	0:1	0:1		2:2	4:2	2:1	1:0	6	2	4	18:15	14
	Rīga	0:4	0:1		3:0	2:1	2:0	2:2					
4	Union	2:2	3:2	2:2		4:5	2:2	4:2	3	5	4	32:33	11
	Rīga	3:6	2:6	0:3		1:1	2:2	7:0					
5	ASK	1:3	0:1	2:4	5:4		0:2	4:0	5	1	6	25:21	11
	Rīga	2:4	3:0	1:2	1:1		5:0	1:0					
6	Amatieris	0:6	0:7	1:2	2:2	2:0		2:1	2	3	7	13:35	7
	Rīga	2:2	1:4	0:2	2:2	0:5		1:2					
7	LSB	0:5	0:3	0:1	2:4	0:4	1:2		2	1	9	10:37	5
	Rīga	0:5	3:2	2:2	0:7	0:1	2:1						

RFK sastāvs: V. Vizla, A. Priede, A. Štauers, A. Rehtšprehers, V. Bērziņš, V. Roze, J. Lidmanis, V. Grāvelis, A. Varakājs, K. Karsons, A. Pavlovs, A. Šeibelis, E. Pētersons.

Treneris: V. Malošeks.

1931.

Šajā gadā Baltijas turnīrs notika pēc jaunajiem noteikumiem, turklāt uzvarētājam tika pasniegts arī kauss. (Iespējams, daļēji arī tāpēc, lai attaisnotu jauno nolikumu, kas tajos laikos bija tipisks kausa izcīņas turnīriem.) Tāpēc šo turnīru sāka dēvēt par Baltijas kausu.

Valstsvienības spēles

Latvija – Igaunija 0:1 (0:0) DS

28.05.31. Rīga, LSB stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: J. Lustgartens (Polija).

Latvija: Vizla, Grāvelis, Kundrāts, Novickis, Bērziņš, Lidmanis, Peilis, Priede, Pētersons, Škinscs, Ark. Pavlovs.

Vārtus guva: Einmans (53).

Latvija – Lietuva 5:2 (2:2) DS

30.06.31. Rīga, LSB stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: H. Pāls (Igaunija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Kundrāts, Novickis, Kronlaks, Tils (Matušonoks, 46), Skadiņš, Priede, Pētersons, Škinscs, Verners.

Vārtus guva: Pētersons (16, 33, 56, 69), Verners (87), Citavičus (39), Dirgila (41).

Latvija – Polija 0:5 (0:4) DS

05.07.31. Rīga, LSB stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: A. Birlēms (Vācija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Kundrāts, Novickis, Kronlaks, Lidmanis, Skadiņš, Priede, Voskoboņikovs, Neiberģs (Žins, 35), Verners.

Vārtus guva: Kossoks (20, 33), Kišelinskis (37, 40), Reinmans (83).

Zviedrija – Latvija 6:0 (5:0) DS

26.07.31. Vesterosa, 7000 skatītāju

Tiesnesis: R. Randers-Johansons (Norvēģija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Kundrāts, Novickis, Kronlaks (Tils, 46), Bērziņš, Skadiņš, Žins, Pētersons, Verners (Brēdersons, 46), Ark. Pavlovs.

Somija – Latvija 4:0 (3:0) DS

19.08.31. Helsinki, "Pallokentta" stadions, 3500 skatītāju

Tiesnesis: H. Pāls (Igaunija).

Latvija: Vizla (Klaviņš, 75), Grāvelis, Laumanis, Roze, Bērziņš, Tils, Skadiņš, Robots, Pētersons, Krisonis, Ark. Pavlovs.

Vārtus guva: Grenlunds – 2, Malmgrens, Estrems.

Lietuva – Latvija 0:1 (0:1) BK

31.08.31. Tallina, "Kadriorg" stadions, 2000 skatītāju

Tiesnesis: O. Vencels (Vācija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Kundrāts, Roze, Bērziņš (Stancīks, 46), Lidmanis, Skadiņš, Pētersons, Škincs, Štauvers, Andrejevs.

Vārtus guva: Pētersons (8).

Igaunija – Latvija 3:1 (1:1) BK

01.09.31. Tallina, "Kadriorg" stadions, 6000 skatītāju

Tiesnesis: O. Vencels (Vācija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Kundrāts, Roze, Bērziņš, Lidmanis, Skadiņš, Pētersons (Žins, 46), Škincs, Štauvers, Jēnihs.

Vārtus guva: Elmans (9), Karms (51, 66), Škincs (16).

Latvija – Igaunija 2:1 (0:1) DS

27.09.31. Rīga, JKS stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: J. Lustgartens (Polija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Laumanis, Roze, Bērziņš (Stancīks, 46), Lidmanis, Blūmentāls, Škincs, Pētersons, Štauvers, Ark. Pavlovs.

Vārtus guva: Škincs (67), Štauvers (89 pen.), Kass (8).

Latvijas čempionāta tabula (virslīga)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	RFK Rīga		2:1 3:1	0:1 2:2	1:2 5:0	3:1 4:0	3:0 2:1	8:1 5:4	4:0 2:5	10	1	3	44:19	21
2	Olimpija Liepāja	1:2 1:3		1:0 1:3	6:1 1:1	1:0 2:2	3:0 3:0	4:0 5:2	3:0 6:0	9	2	3	38:14	20
3	RV Rīga	1:0 2:2	0:1 3:1		0:6 1:1	0:1 1:0	2:2 0:1	3:1 1:4	4:3 4:2	6	3	5	22:25	15
4	Union Rīga	2:1 0:5	1:6 1:1	6:0 1:1		2:4 2:1	2:1 0:0	2:3 3:5	3:2 5:0	6	3	5	30:30	15
5	LSB Rīga	1:3 0:4	0:1 2:2	1:0 0:1	4:2 1:2		1:1 1:1	2:1 3:2	1:1 2:1	5	4	5	19:22	14
6	Amatieris Rīga	0:3 1:2	0:3 0:3	2:2 1:0	1:2 0:0	1:1 1:1		0:0 2:1	2:1 wo	4	5	5	11:19	13
7	ASK Rīga	1:8 4:5	0:4 2:5	1:3 4:1	3:2 5:3	1:2 2:3	0:0 1:2		3:0 6:0	5	1	8	33:38	11
8	Cēsu sporta biedrība	0:4 5:2	0:3 0:6	3:4 2:4	2:3 0:5	1:1 1:2	1:2 ow	0:3 0:6		1	1	12	15:43	3

RFK sastāvs: V. Vizla, V. Bērziņš, V. Roze, V. Strautnieks, O. Peilis, A. Pavlovs, An. Pavlovs, V. Grāvelis, Ē. Pētersons, J. Lidmanis, A. Priede, P. Sokolovs.

Treneris: J. Redlihs (Raiskums).

1932.

Valstsvienības spēles

Igaunija – Latvija 3:0 (2:0) DS

01.06.32. Tallina, "Kadriorg" stadions, 4500 skatītāju

Tiesnesis: E. Pekonens (Somija).

Latvija: Jurgens, Grāvelis, Šimanis, Roze, Bērziņš, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Škins, Žins (Verners, 30), Ark. Pavlovs.

Vārtus guva: Lasners (5), Elmans (8), Kass (90).

Lietuva – Latvija 2:3 (0:2) DS

29.06.32. Kauna, LFLS stadions, 2000 skatītāju

Tiesnesis: H. Pāls (Igaunija).

Latvija: Kļaviņš, Slavišens, Svistunenko, Fogels, Bērziņš, Lidmanis, Jēnihs, Škins, Šeibelis (Dudaņecs, 46), Pētersons, Ark. Pavlovs.

Vārtus guva: Lingis (74 pen.), Citavičus (88), Šeibelis (9), Jēnihs (11, 86).

Latvija – Zviedrija 0:0 DS

13.07.32. Rīga, LSB stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: H. Pāls (Igaunija).

Latvija: Kļaviņš, Kundrāts, Slavišens, Stankus, Kronlaks, Lidmanis, Bēze (Tauriņš, 13), Pētersons, Škins (Priede, 46), Šeibelis, Ark. Pavlovs.

Latvija – Lietuva 2:1 (1:0) DS

24.07.32. Liepāja, "Olimpijas" stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: V. Roks (Igaunija).

Latvija: Kļaviņš, Kundrāts, Slavišens, Stankus, Bērziņš, Lidmanis, Tauriņš, Priede (Verners, 46), Šeibelis, Pētersons, Dudaņecs.

Vārtus guva: Pētersons (42), Tauriņš (80); Lingis (85).

Latvija – Lietuva 4:1 (0:1) BK

28.08.32. Rīga, JKS stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: S. Klangs (Zviedrija).

Latvija: Kļaviņš, Kundrāts, Slavišens, Stankus, Kronlaks, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Šeibelis, Pētersons, Bradiņš.

Vārtus guva: Pētersons (52), Šeibelis (53), Jēnihs (65), Tauriņš (72), Citavičus (15).

Latvija – Igaunija 1:0 (0:0) BK

30.08.32. Rīga, JKS stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: S. Klangs (Zviedrija).

Latvija: Kļaviņš, Kundrāts, Slavišens, Stankus, Bērziņš, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Pētersons, Šeibelis, Dudaņecs (Bradiņš, 46).

Vārtus guva: Šeibelis (58).

Lietuva – Latvija 1:0 (1:0) DS

11.09.32. Kauna, LFLS stadions, 2000 skatītāju

Tiesnesis: A. Silbers (Igaunija).

Latvija: Kļaviņš, Kundrāts, Slavišens, Stankus, Kronlaks, Lidmanis, Tauriņš, Priede (Bērziņš, 46), Pētersons, Šeibelis, Jēnihs.

Vārtus guva: Lingis (13).

Polija – Latvija 2:1 (0:1) DS

02.10.32. Varšava, Maršala Pilsudska stadions, 8000 skatītāju

Tiesnesis: R. Istrahi (Rumānija).

Latvija: Kļaviņš, Kundrāts, Slavišens, Bērziņš, Kronlaks, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Šeibelis, Pētersons, Ark. Pavlovs.

Vārtus guva: Kossoks (53), Radojevskis (88), Tauriņš (16).

Virslīga, katru iepriekšējo gadu papildinoties ar jaunām komandām, bija izaugusi līdz astoņām komandām, kas toreiz (un arī tagad) ir uzskatāms par optimālo apjomu Latvijas apstākļos.

Latvijas čempionāta tabula (virslīga)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	ASK Rīga		0:1 1:1	2:1 6:1	1:2 1:1	4:0 1:0	4:4 5:0	2:1 5:0	3:1 2:2	8	4	2	37:15	20
2	RV Rīga	1:0 1:1		1:3 0:3	1:0 2:0	1:1 3:1	1:2 3:1	5:1 2:1	4:3 1:0	9	2	3	26:17	20
3	RFK Rīga	1:2 1:6	3:1 3:0		1:0 1:3	2:3 4:1	11:1 2:1	6:0 5:0	4:2 1:1	9	1	4	45:21	19
4	Olimpija Liepāja	2:1 1:1	0:1 0:2	0:1 3:1		3:0 4:1	1:5 ow	4:0 6:2	7:1 7:0	8	1	5	38:16	17
5	JKS Rīga	0:4 0:1	1:1 1:3	3:2 1:4	0:3 1:4		1:0 0:1	5:0 1:3	5:0 1:0	5	1	8	20:26	11
6	Union Rīga	4:4 0:5	2:1 1:3	1:1 1:2	5:1 wo	0:1 1:0		0:1 0:1	1:2 0:0	4	2	8	16:32	10
7	Amatieris Rīga	1:2 0:5	1:5 1:2	0:6 0:5	0:4 2:6	0:5 3:1	1:0 1:0		4:0 0:2	4	0	10	14:43	8
8	LSB Rīga	1:3 2:2	3:4 0:1	2:4 1:1	1:7 0:7	0:5 0:1	2:1 0:0	0:4 2:0		2	3	9	14:40	7

ASK sastāvs: A. Jurgens, F. Zandbergs, E. Magone, E. Audriņš, R. Pakalns, A. Varakājs, A. Dragūns, F. Finbergs, A. Timpers, A. Rehtšprehers, K. Ansons, A. Bredersons, A. Baraks (Bērzājs), A. Bradīņš, K. Paegle, H. Vītols, A. Dinbirs.

Treneris: H. Baumanis.

Pārspēlē par pirmo vietu: Rīgas ASK – Rīga Vanderers 3:1

Par iekļūšanu virslīgā: Rīgas Hakoah – Liepājas DFSK 2:0

Zīmīgs notikums bija savā duelēšanās pirmajā līgā starp ebreju sporta kluba "Hakoah" un "Universitātes Sporta", kuras sastāvā spēlēja galvenokārt

studentu korporāciju pārstāvji, komandām. Čempionāta noslēgumā abas komandas ieguva vienādu punktu skaitu. Tāpēc bija jānotiek pārspēlei. Tajā ar 1:0 uzvarēja US. Taču pēc spēles tika konstatēts, ka pirmais puslaiks ir spēlēts par ilgu, bet otrais pabeigts par ātru. Tāpēc spēles rezultāts tika anulēts. Otrā pārspēle beidzās neizšķirti – 1:1. Tāpat beidzās arī trešā spēle, pēc kuras notika kauņš starp abu komandu atbalstītājiem. Ceturtajā reizē ar 2:1 uzvarēja “Hakoah”. Jau spēles laikā divas reizes laukumā saskrēja publika, un pēc tās atkal notika kārtīga izkaušanās.

1933.

Šajā gadā Latvijas valstsvienību vajāja nelāgi konflikti, kas izvērtās “futbola karā” ar Igauniju. Viss sākās 9. augustā, kad Tallinā spēlēja ar Igauniju no laukuma tika noraidīts Alberts Šeibelis. Tagad pēc tik daudziem gadiem ir grūti precīzi novērtēt notikušo, un diez vai tas arī ir vajadzīgs. Spēli vadīja somu tiesnesis. Latvijas iepriekšējo spēļu pieredze Tallinā ar igauņiem liecināja, ka somu tiesnešu simpātijas mēdz būt igauņu pusē. Tāpēc mūsu futbolisti jau iepriekš noskaņojās uz tiesneša darbības apšaubīšanu. Spēles 55. minūtē Šeibelis, kurš bija komandas kapteinis, izrādīja neapmierinātību ar tiesneša rīcību un tika noraidīts. Tas izraisīja mūsu futbolistu sašutumu, jo viņi uzskatīja, ka Šeibelim kā kapteinim ir tiesības protestēt. Pēc spēles notika bankets. Kad tur ieradās somu tiesnesis, mūsu futbolisti demonstratīvi atstāja banketa telpas. Igaunijas futbola sabiedrība to uztvēra kā smagu apvainojumu. Sekoja asu izteikumu apmaiņa abu valstu avīzēs. Konflikts kļuva zināms arī starptautiskajā sabiedrībā, turklāt par vainīgajiem tika atzīti Latvijas pārstāvji.

Mūsu puse cerēja, ka viss nokārtosies Baltijas turnīrā, kas norisinājās Kauņā. Taču iznāca vēl sliktāk. Latvija uzvarēja Igauniju, bet abas pārējās spēles beidzās neizšķirti. Tāpēc par Latvijas uzvaru it kā nevarēja būt šaubu. Bet nolikumā pēc Latvijas ierosinājuma taču bija rakstīts, ka neizšķirtu spēļu nevar būt! Igaunijas un Lietuvas neizšķirtajā spēlē, kas notika pirms Lietuvas un Latvijas spēles, pagarinājums netika nozīmēts, jo bija jau iestājusies tumsa. Tāpēc šīs spēles rezultāts tika anulēti un nozīmēta pārspēle. Tā kā Latvijas un Lietuvas spēle arī beidzās neizšķirti, arī šeit bija nepieciešama pārspēle. Šajā absurda situācijā Latvijas pārstāvji nevarēja vienoties ar pārējo valstu pārstāvjiem un devās mājās. Igaunijas un Lietuvas otrajā spēlē pārliecinoši ar 5:0 uzvarēja igauņi. Taču turnīra uzvarētāju noskaidrot vairs nebija iespējams, un kauss palika neizcīnīts.

Drīz pēc šī turnīra Igaunijas Futbola savienības pārstāvji sniedza oficiālu paziņojumu, ka pārtrauc attiecības ar Latviju. Tādējādi nobriedušais konflikts sasniedza savu kulmināciju, un nākamajā gadā Baltijas kausa izcīņa nenotika.

Valstsvienības spēles**Latvija – Igaunija 2:0 (1:0) DS**

28.05.33. Rīga, JKS stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: V. Balčuns (Lietuva).

Latvija: Klaviņš, Kunderāts, Slavišens, Stankus, Bērziņš, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Pētersons, Šeibelis, Brēde.

Vārtus guva: Tauriņš (45), Pētersons (90).

Latvija – Lietuva 6:2 (3:1) DS

12.06.33. Rīga, JKS stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: H. Pāls (Igaunija).

Latvija: Klaviņš, Kunderāts, Slavišens, Stankus, Bērziņš, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Pētersons, Šeibelis, Brēde.

Vārtus guva: Pētersons (9, 74, 74), Brēde (25), Šeibelis (35), Tauriņš (86), Sabaļausks (30), Dirgila (57).

Latvija – Zviedrija 1:1 (0:1) DS

04.07.33. Rīga, JKS stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: V. Balčuns (Lietuva).

Latvija: Klaviņš, Kunderāts, Slavišens, Stankus, Bērziņš, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Pētersons, Šeibelis, Brēde (Brēdersons, 46).

Vārtus guva: Pētersons (72), K. Hansons (38).

Igaunija – Latvija 2:1 (1:0) DS

09.08.33. Tallina, "Kadriorg" stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: M. Alto (Somija).

Latvija: Klaviņš, Kunderāts, Sīmanis, Stankus, Bērziņš, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Pētersons, Šeibelis, Ansons.

Vārtus guva: Elmans (14), Lasners (83), Šeibelis (51).

Noraidīts: Šeibelis (55).

Igaunija – Latvija 0:1 (0:1) BK

03.09.33. Kauņa, Armijas stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: I. Tuhkunens (Somija).

Latvija: Klaviņš, Kunderāts, Sīmanis, Stankus, Bērziņš, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Pētersons, Šeibelis, Ark. Pavlovs.

Vārtus guva: Šeibelis (34).

Lietuva – Latvija 2:2 (1:0) BK

04.09.33. Kauņa, Armijas stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: I. Tuhkunens (Somija).

Latvija: Klaviņš, Kunderāts, Slavišens, Stankus (Cimmers, 46), Bērziņš, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Pētersons, Šeibelis, Dudaņecs (Ark. Pavlovs, 46).

Vārtus guva: Sabaļausks (33), Lingis (55), Pētersons (52, 65).

Latvijas čempionāta tabula (virslīga)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	Olimpija Liepāja		1:1 1:0	1:2 1:1	0:3 3:1	4:1 2:1	5:0 3:2	4:1 4:2	2:1 6:1	10	2	2	37:17	22
2	RFK Rīga	1:1 0:1		1:0 3:2	2:1 1:2	1:2 3:0	7:2 3:3	4:3 2:1	4:1 6:2	9	2	3	38:21	20
3	ASK Rīga	2:1 1:1	0:1 2:3		4:1 1:3	2:0 3:2	1:3 1:2	3:0 3:0	4:0 5:0	8	1	5	32:17	17
4	RV Rīga	3:0 1:3	1:2 2:1	1:4 3:1		1:2 1:0	2:1 2:1	1:0 2:2	0:1 3:0	8	1	5	23:18	17
5	JKS Rīga	1:4 1:2	2:1 0:3	0:2 2:3	2:1 0:1		1:1 1:2	2:0 0:1	4:2 5:0	5	1	8	21:23	11
6	Union Rīga	0:5 2:3	2:7 3:3	3:1 2:1	1:2 1:2	1:1 2:1		0:2 4:1	1:1 2:3	4	3	7	24:33	11
7	Hakoah Rīga	1:4 2:4	3:4 1:2	0:3 0:3	0:1 2:2	0:2 1:0	2:0 1:4		4:1 0:1	3	1	10	17:31	7
8	Amatieris Rīga	1:2 1:6	1:4 2:6	0:4 0:5	1:0 0:3	2:4 0:5	1:1 3:2	1:4 1:0		3	1	10	14:46	7

“Olimpijas” sastāvs: H. Lazdiņš, K. Kalkovskis, K. Tils, A. Stankus, R. Kronlaks, L. Dudaņecs, R. Blūmentāls, E. Rūja, V. Žins, J. Skinčs, Kļučiks, A. Kikuts, Budzāns, Kundziņš, A. Cimmers, N. Voskoboņikovs, Vinogradovs.

Par iekļūšanu virslīgā: Liepājas ASK – Cēsu Sporta biedrība 2:1

Rīgas kausu ieguva ASK futbolisti, kuri ar 4:1 pārspēja “Riga Vanderers” komandu.

1934.

Joprojām turpinājās “futbola karš” starp Latviju un Igauniju. Tāpēc nenotika ne Baltijas kausa turnīrs, ne arī citas spēles starp abu valstu futbolistiem. Gan latvieši, gan igauņi saprata nepieciešamību atjaunot kontaktus. Tāpēc bez skaļas reklāmas tika meklēts ceļš uz izlīgumu.

Valstsvienības spēles

Lietuva – Latvija 2:0 (1:0) DS

10.06.34. Kaņa, Armijas stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: V. Lodla (Igaunija).

Latvija: Kļaviņš, Laumanis, Slavišens, Stankus, Kronlaks, Lidmanis, Tauriņš, Dudaņecs, Pētersons, Šeibelis, Raisters (Rozītis, 46).

Vārtus guva: Bubnovs (10), Baļūlavičus (53).

Latvija – Somija 1:1 (0:0) DS

14.08.34. Rīga, JKS stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: V. Balčuns (Lietuva).

Latvija: Kļaviņš, Zandbergs, Slavišens, Aņ. Pavlovs (Fogels, 40), Šeibelis, Lidmanis, Tauriņš, Priede, Pētersons, Vindiņš, Borduško.

Vārtus guva: Priede (59), Kilmele (78).

Latvija – Lietuva 1:3 (1:2) DS

09.09.34. Rīga, JKS stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: I. Tuhkunens (Somija).

Latvija: Kļaviņš, Zandbergs, Šimanis, Aņ. Pavlovs, Šeibelis, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Pētersons, Vītols, Borduško.

Vārtus guva: Borduško (38), Pavlovs (28 – savos vārtos), Klīms (41), Bubnovs (75).

Zviedrija – Latvija 3:1 (0:1) DS

23.09.34. Stokholma, Olimpiskajā stadions, 18 000 skatītāju

Tiesnesis: P. Drejū (Dānija).

Latvija: Lazdiņš, Zandbergs, Slavišens, Aņ. Pavlovs, Šeibelis, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Pētersons, Priede, Borduško.

Vārtus guva: Jēnihs (4), S. Andersons (63 pen.), ? (81), R. Gustavsons (89).

Latvija – Polija 2:6 (2:4) DS

14.10.34. Rīga, JKS stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: E. Pekonens (Somija).

Latvija: Lazdiņš, Zandbergs, Slavišens, Aņ. Pavlovs (Stankus, 20), Šeibelis, Lidmanis, Tauriņš, Jēnihs, Priede (Rozītis, 35), Vītols, Borduško.

Vārtus guva: Priede (31), Jenihs (33), Pazureks (10), Vodašs (15, 55, 63), Lisakovskis (30), Petereks (45 pen.).

Latvijas čempionāta tabula (virslīga)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	RFK Rīga		1:2 2:1	0:0 1:0	0:0 1:0	6:0 4:3	4:1 2:0	4:1 2:1	2:0 11:0	11	2	1	40:9	24
2	RV Rīga	2:1 1:2		0:1 3:2	0:1 1:0	3:0 8:1	2:1 6:1	1:2 wo	3:2 wo	9	0	5	30:14	18
3	ASK Rīga	0:0 0:1	1:0 2:3		1:2 wo	0:1 2:3	2:0 3:0	4:1 2:1	5:3 wo	8	1	5	22:15	17
4	Olimpija Liepāja	0:0 0:1	1:0 0:1	2:1 ow		5:0 ow	1:1 0:1	5:0 10:0	2:0 5:2	7	2	5	31:7	16
5	Union Rīga	0:6 3:4	0:3 1:8	1:0 3:2	0:5 wo		3:3 1:3	1:4 2:1	4:3 4:1	6	1	7	23:43	13
6	Hakoah Rīga	1:4 0:2	1:2 1:6	0:2 0:3	1:1 1:0	3:3 3:1		1:4 3:1	4:2 wo	5	2	7	19:31	12
7	JKS Rīga	1:4 1:2	2:1 ow	1:4 1:2	0:5 0:10	4:1 1:2	4:1 1:3		3:2 1:2	5	0	9	20:39	10
8	ASK Liepāja	0:2 0:11	2:3 ow	3:5 ow	0:2 2:5	3:4 1:4	2:4 ow	2:3 2:1		1	0	13	17:44	2

RFK sastāvs: V. Vizla, P. Lauks, R. Slavišens, J. Lidmanis, Ē. Pētersons, V. Strautmanis, J. Rozītis, A. Tauriņš, V. Bērziņš, A. Priede, E. Raisters, V. Roze, A. Štauers.

Treneris: J. Redlihs (Raiskums).

Otrā riņķa spēle starp "Olimpiju" un "Union", kas notika Rīgā, tika pārtraukta ar rezultāta 5:1 liepājnieku labā. Uz pārspēli "Olimpija" neieradās, tāpēc tai tika piešķirts zaudējums. Šo punktu liepājniekiem pietrūka, lai tiktu pie medaļām.

Vietu virslīgā beidzot ieguva "Universitātes Sports", kas izšķirošajā spēlē ar 2:1 pārspēja Liepājas Drāšu fabrikas sporta klubu.

Rīgas kausu ieguva "Rīga Vanderers", kuri finālā ar 3:0 pārspēja jaunizveidoto V. Kuzes komandu. Saldumu fabrikants un mecenāts Vilhelms Kuze bija nolēmis izveidot futbola komandu, kas nestu slavu viņa vārdam arī Eiropas arēnās, tāpēc sniedza atbalstu šādas komandas izveidošanai.

Beidza pastāvēt kādreiz slavenā "Keizarmeža" ("Kaiserwald") komanda. Pēc 15. maija līdz ar citām sociālistiskām organizācijām tika likvidēts SSS klubs, kura spēcīgākie futbolisti iesaistījās citu klubu komandās.

1935.

Beidzot tika izbeigtas domstarpības starp Latviju un Igauniju, tāpēc atjaunojās kontakti starp abu valstu futbolistiem. Baltijas kausa sacensības notika Tallinā. Atbilstoši jaunajam nolikumam par uzvarētāju kļuva Lietuva, kura uzvarēja Igauniju, bet abas pārējās spēles beidzās neizšķirti. Likās, ka nekas vairs neaptumšos šī turnīra nākotni, tomēr, izrādās, ka tas ir dzimis zem nelaimīgas zvaigznes, un nākotnē to gaidīja jaunas likstas.

Valstsvienības spēles

Latvija – Lietuva 6:1 (2:0) DS

30.05.35. Rīga, JKS stadions, 5500 skatītāju

Tiesnesis: S. Hansens (Dānija).

Latvija: Jurgens, Lauks, Slavišens, Auziņš, Rehtšprehers (Šeibelis, 46), Rūja, Vītols, Pakalns, Vestermans, Rozītis, Raisters.

Vārtus guva: Raisters (5), Vītols (30, 63, 77), Vestermans (75, 79), Klīms (80).

Somija – Latvija 4:1 (0:1) DS

06.06.35. Helsinki, "Pallokentta" stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: I. Eklīnds (Zviedrija).

Latvija: Jurgens, Lauks, Slavišens, Auziņš, Rehtšprehers, Rūja, Vītols, Pakalns, Vestermans, Rozītis, Raisters.

Vārtus guva: Kanerva (48 pen.), Vekstrēms (60, 67), Lintame (89), Vestermans (25).

Latvija – Igaunija 1:1 (0:0) DS

12.06.35. Rīga, JKS stadions, 6500 skatītāju

Tiesnesis: S. Hansens (Dānija).

Latvija: Jurgens, Lauks, Slavišens, Auziņš, Bēze (Rehtšprehers, 46), Lidmanis, Vitols, Verners, Vestermans (Pakalns, 46), Rozītis, Raisters.

Vārtus guva: Rozītis (65 pen.), Simensons (90).

Latvija – Zviedrija 0:3 (0:2) DS

05.07.35. Rīga, JKS stadions, 7000 skatītāju

Tiesnesis: H. Baronkajs (Ungārija).

Latvija: Jurgens, Lauks, Slavišens, Auziņš, Bērziņš, Lidmanis, Vitols, Pētersons, Vestermans, Rozītis (Verners, 46), Raisters.

Vārtus guva: Karlsons (35), Jonassons (41), Samuelsons (76).

Lietuva – Latvija 2:2 (1:1) BK

21.08.35. Tallina, "Kadriorg" stadions, 3500 skatītāju

Tiesnesis: R. Eklefs (Zviedrija).

Latvija: Bebris, Lauks, Slavišens, Auziņš, Bēze (Bērziņš, 41), Lidmanis, Vitols, Pētersons, Vestermans, Rozītis, Kacs.

Vārtus guva: Lingis (30), Gudelis (48), Vestermans (17, 75).

Igaunija – Latvija 1:1 (0:0) BK

22.08.35. Tallina, "Kadriorg" stadions, 7000 skatītāju

Tiesnesis: R. Eklefs (Zviedrija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Sīmanis, Aņ. Pavlovs, Bēze, Auziņš (Lidmanis, 21), Tauriņš, Upenieks (Pētersons, 20), Vestermans, Verners, Vitols.

Vārtus guva: Elmans (64), Pētersons (80).

Lietuva – Latvija 2:2 (1:1) DS

08.09.35. Kauņa, Armijas stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: S. Hansens (Dānija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Sīmanis, Aņ. Pavlovs, Kronlaks, Lidmanis, Tauriņš (Kacs, 46), Vestermans (Pētersons, 25), Škincs, Verners, Vitols.

Vārtus guva: Lingis (30), Marcinkus (54), Lidmanis (12), Pētersons (63).

Polija – Latvija 3:3 (0:2) DS

15.09.35. Lodza, LKS stadions, 18 000 skatītāju

Tiesnesis: H. Frankenšteins (Austrija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Sīmanis, Aņ. Pavlovs, Kronlaks, Lidmanis, Tauriņš, Pētersons (Verners, 46), Škincs, Šeibelis, Rozītis.

Vārtus guva: Borovskis (48), Smačeks (54), Maļčiks (66), Škincs (20), Pētersons (25), Verners (57).

Vācija – Latvija 3:0 (1:0) DS

13.10.35. Kēnigsberga, 15 000 skatītāju

Tiesnesis: M. Rutkovskis (Polija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Slavišens, Auziņš, Kronlaks, Lidmanis, Vītols, Pētersons, Škinscs, Šeibelis, Rozītis.

Vārtus guva: Lencs (7), Panze (59), Langebeins (71).

Latvijas čempionāta tabula (virslīga)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	RFK Rīga		2:1 0:1	6:1 3:0	2:1 3:2	1:0 1:1	0:0 1:0	1:0 10:1	3:1 3:0	11	2	1	36:9	24
2	Olimpija Liepāja	1:2 1:0		2:2 7:2	2:1 1:2	1:3 2:2	1:1 2:1	1:1 2:1	4:1 2:1	7	4	3	29:20	18
3	US Rīga	1:6 0:3	2:2 2:7		4:2 0:0	2:0 4:3	2:1 0:3	1:2 3:0	5:0 3:2	7	2	5	29:31	16
4	RV Rīga	1:2 2:3	1:2 2:1	2:4 0:0		2:6 3:1	2:0 1:2	5:2 3:0	0:0 9:1	6	2	6	33:24	14
5	Hakoah Rīga	0:1 1:1	3:1 2:2	0:2 3:4	6:2 1:3		3:1 3:1	0:2 3:0	2:1 1:4	6	2	6	28:25	14
6	ASK Rīga	0:0 0:1	1:1 1:2	1:2 3:0	0:2 2:1	1:3 1:3		2:3 2:2	2:0 1:0	4	3	7	17:20	11
7	JKS Rīga	0:1 1:10	1:1 1:2	2:1 0:3	2:5 0:3	2:0 0:3	3:2 2:2		0:0 7:1	4	3	7	21:34	11
8	Union Rīga	1:3 0:3	1:4 1:2	0:5 2:3	0:0 1:9	1:2 4:1	0:2 0:1	0:0 1:7		1	2	11	12:42	4

RFK sastāvs: V. Vizla, P. Lauks, R. Slavišens, V. Strautnieks, V. Bērziņš, J. Lidmanis, A. Tauriņš, K. Upenieks, Ē. Pētersons, Ē. Raisters, J. Rozītis.

Virslīgā iekļuva V. Kuzes fabrikas komanda, kuras dvēsele bija pieredzējušais A. Šeibelis. Komandā spēlēja arī daudzi jauni futbolisti, kuri bija pārnākuši no JKS rindām.

Rīgas kausu ieguva RFK, kas finālā ar 1:0 pārspēja "Hakoah".

Pirmajā nozīmīgākā turnejā devās RFK futbolisti, kuri Francijā spēja izrādīt nopietnu prettestību vietējām komandām, to skaitā Marselas "Olimpijai", ar kuru RFK spēlēja neizšķirti – 2:2.

Nozīmīgākās starptautiskās spēles

28. aprīlī Liepājā	Olimpija – Klaipēdas KSS	1:1
18. maijā Tallinā	US – Tallinas Puhkekodu	0:3
19. maijā Tallinā	US – Tallinas Estonia	1:8
6. jūnijā Rīgā	US – Tallinas Puhkekodu	2:2

17. jūlijā Rīgā	RV – Kopenhāgenas Akademik Boldklub	3:3
18. jūlijā Rīgā	RFK – Kopenhāgenas Akademik Boldklub	3:3
6. augustā Rīgā	Hakoah – Bočkaji Hungaria	1:9
7. augustā Rīgā	RFK – Bočkaji Hungaria	2:3
17. augustā Liepājā	Olimpija – Bočkaji Hungaria	3:2
24. augustā Kauņā	RFK – Kauņas Makabi	6:1
25. augustā Kauņā	RFK – Kauņas Kovas	1:1
31. augustā Viļņā	Hakoah – Viļņas Makkabi	1:3
1. septembrī Viļņā	Hakoah – Viļņas Makkabi	2:2
27. oktobrī Kannās	RFK – A.S.Cannes (Francija)	0:2
1. novembrī Marselā	RFK – Marselas Olympic	2:2
3. novembrī Reimsā	RFK – Stat de Reims	2:2
9. novembrī Parīzē	RFK – Parīzes Red Star Olympic	1:3
10. novembrī Vilensursēnā	RFK – Vilensursēnas komanda	0:2

1936.

Šajā gadā Latvijas valstsvienības vadību uzņēmās austrietis R. Štancelis, kurš ieņēma šo posteni līdz pat 1940. gadam. Tieši šajā laikā Latvijas valstsvienība sasniedza savus labākos rezultātus.

Valstsvienības spēles

Igaunija – Latvija 3:4 (1:3) DS

28.05.36. Tallina, "Kadriorg" stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: M. Sario (Somija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Slavišens, N. Levitanuss, Bērziņš, Lidmanis, Verners, Pakalns, Šeibelis, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Linbergs (32), Sīmensons (62), Kuremā (83), Borduško (20), Verners (31, 39), Rozītis (73).

Lietuva – Latvija 1:5 (1:2) DS

14.06.36. Kauna, Armijas stadions, 3500 skatītāju

Tiesnesis: R. Eklefs (Zviedrija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Slavišens, N. Levitanuss, Bērziņš, Lidmanis, Verners, Pakalns, Šeibelis, Rozītis, Raisters.

Vārtus guva: Kersnausks (45), Verners (3), Šeibelis (24), Raisters (48), Pakalns (53), Šeibelis (77).

Latvija – Lietuva 2:1 (0:1) BK

29.08.36. Rīga, JKS stadions, 7000 skatītāju

Tiesnesis: R. Eklefs (Zviedrija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Slavišens, N. Levitanuss, Bērziņš, Lidmanis, Verners, Vestermans, Šeibelis, Pētersons, Borduško.

Vārtus guva: Vestermans (75), Šeibelis (90), Jaškevičus (27).

Latvija – Igaunija 2:1 (2:0) BK

31.08.36. Rīga, JKS stadions, 10 000 skatītāju

Tiesnesis: R. Eklefs (Zviedrija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Makarskis, N. Levitanuss, Slavišens (Varakājs, 40), Lidmanis, Verners, Vestermans, Šeibelis, Pētersons, Borduško.

Vārtus guva: Šeibelis (35), Lidmanis (40 pen.), Kaljo (73).

Latvija – Polija 3:3 (0:2) DS

06.09.36. Rīga, JKS stadions, 10 000 skatītāju

Tiesnesis: H. Frankenšteins (Austrija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Makarskis, N. Levitanuss, Slavišens (Varakājs, 40), Lidmanis, Verners, Pētersons, Šeibelis, Rozītis, Raisters.

Vārtus guva: Pētersons (67), Rozītis (70, 86), Vostals (20), Matiošs (26), Švarcs (59).

Latvijas čempionāta tabula (virslīga)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	Olimpija Liepāja		0:0 3:1	2:2 4:0	4:1 2:0	3:1 1:0	3:2 3:0	2:1 1:0	4:2 5:0	12	2	0	37:10	26
2	ASK Rīga	0:0 1:3		2:1 3:1	1:1 4:1	2:1 4:1	1:0 2:2	3:0 3:1	4:0 5:0	10	3	1	35:12	23
3	RFK Rīga	2:2 0:4	1:2 1:3		2:0 2:1	1:0 1:2	5:3 3:0	3:1 2:0	3:0 4:2	9	1	4	30:20	19
4	V. Kuze Rīga	1:4 0:2	1:1 1:4	0:2 1:2		1:1 3:2	3:0 1:1	3:3 1:0	3:1 0:1	4	4	6	19:24	12
5	Hakoah Rīga	1:3 0:1	1:2 1:4	0:1 2:1	-1:1 2:3		4:1 0:0	1:1 0:3	5:2 3:1	4	3	7	21:24	11
6	US Rīga	2:3 0:3	0:1 2:2	3:5 0:3	0:3 1:1	1:4 0:0		4:3 2:1	4:1 2:3	3	3	8	21:33	9
7	RV Rīga	1:2 0:1	0:3 1:3	1:3 0:2	3:3 0:1	1:1 3:0	3:4 1:2		8:0 4:0	3	2	9	26:25	8
8	JKS Rīga	2:4 0:5	0:4 0:5	0:3 2:4	1:3 1:0	2:5 1:3	1:4 3:2	0:8 0:4		2	0	12	13:54	4

“Olimpijas” sastāvs: H. Lazdiņš, Rečinskis, F. Laumanis, K. Tils, V. Ziņģis, R. Kronlaks, Dzērvēns, A. Stankus, Ķikuts, Alfr. Ķikuts, V. Žins, N. Voskoboņikovs, J. Dobelis, F. Kaņeps, P. Jurčenko, L. Dudaņecs.

Par iekļūšanu virslīgā: Jelgavas Latvju Jaunatne – Rīgas LSB 1:0
Rīgas kausa fināls: Rīga Vanderers – ASK 5:2

Nozīmīgākās starptautiskās spēles

2. maijā Kauņā	RFK – Kauņas LGSF	0:0
3. maijā Kauņā	RFK – Kauņas Kovas	3:4
16. maijā Tallinā	RV – Tallinas Estonia	0:3
17. maijā Tallinā	RV – Tallinas Sport	1:0
4. jūnijā Rīgā	Hakoah – Budapeštas Budafok FC	1:2
5. jūnijā Rīgā	RFK – Budapeštas Budafok FC	5:5
7. jūnijā Liepājā	Olimpija – Budapeštas Budafok FC	3:3
8. jūnijā Rīgā	LFS izlase – Budapeštas Budafok FC	0:4
10. jūnijā Rīgā	Hakoah – Budapeštas Budafok FC	1:9
14. jūnijā Liepājā	Olimpija – Sofijas Levski	4:3
2. jūlijā Rīgā	Latvijas studentu izlase – Ungārijas studentu izlase	2:2
3. jūlijā Rīgā	LFS izlase – Ungārijas studentu izlase	0:3
13. jūlijā Rīgā	ASK – Vīnes FAC	2:4
14. jūlijā Rīgā	Hakoah – Vīnes FAC	0:5
15. jūlijā Rīgā	RFK – Ungārijas studentu izlase	1:2
20. jūlijā Rīgā	Hakoah – Tallinas Sport	1:0
21. jūlijā Rīgā	RV – Tallinas Sport	0:1
24. jūlijā Rīgā	RFK+ASK+Hakoah – Szeged (Ungārija)	1:1

6. augustā Rīgā	RFK – Budapeštas Budafok FC	1:4
7. augustā Rīgā	ASK – Budapeštas Budafok FC	0:3
8. augustā Liepājā	Olimpija – Budapeštas Budafok FC	1:1
11. augustā Rīgā	Latvijas izlase – Prostejov (Čehoslovākija)	1:0
12. augustā Rīgā	LFS izlase – Prostejov	0:2
20. augustā Liepājā	Olimpija – Bukarestes Universitāte	3:5

1937.

Šajā gadā mūsu valstsvienība bija sasniegusi visai atzīstamu līmeni. To apliecināja veiksmīgās spēles Pasaules čempionāta priekšsacīkstēs, kur pārlicināti tika pārspēti Lietuva, un tikai sīvā cīņā izbraukumā nācās zaudēt vienai no spēcīgākajām komandām Eiropā – Austrijas valstsvienībai.

Valstsvienības spēles

Latvija – Vācija 1:3 (1:2) DS

25.06.37. Rīga, ASK stadions, 8000 skatītāju

Tiesnesis: G. Krists (Čehoslovākija).

Latvija: Bebris, Laumanis, Slavišens, Stankus, Vestermans, Lidmanis, Raisters, Vanags, Šeibelis, Rozītis, Kaņeps.

Vārtus guva: Raisters (15).

Latvija – Rumānija 0:0 DS

12.07.37. Rīga, ASK stadions, 8000 skatītāju

Tiesnesis: G. Krists (Čehoslovākija).

Latvija: Bebris, Lauks, Slavišens, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Verners, Vestermans, Dobelis, Rozītis, Raisters.

Latvija – Lietuva 4:2 (1:0) PČ

29.07.37. Rīga, ASK stadions, 10 000 skatītāju

Tiesnesis: G. Krists (Čehoslovākija).

Latvija: Bebris, Lauks, Slavišens, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vestermans, Vanags, Kaņeps, Borduško.

Vārtus guva: Kaņeps (9, 52, 83), Vestermans (50), Gudelis (79), Paviļonis (90).

Lietuva – Latvija 1:5 (0:4) PČ, BK

03.09.37. Kauņa, Valsts stadions, 10 000 skatītāju

Tiesnesis: H. Frankenšteins (Austrija).

Latvija: Bebris, Lauks, Slavišens, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vestermans, Kaņeps, Verners, Borduško.

Vārtus guva: Pavilonis (72), Kaņeps (4, 45 pen.), Borduško (11, 30), Vestermans (67).

Igaunija – Latvija 1:1 (0:1) BK

04.09.37. Kauņa, Valsts stadions, 8000 skatītāju

Tiesnesis: H. Frankenšteins (Austrija).

Latvija: Bebris (Lazdiņš, 12), Lauks, Sīmanis, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vestermans, Kaņeps, Verners, Borduško.

Vārtus guva: Kuremā (65), Vestermans (35).

Igaunija – Latvija 0:2 (0:2) BK

07.09.37. Kauņa, Valsts stadions, 8000 skatītāju

Tiesnesis: H. Frankenšteins (Austrija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Slavišens, Maģers, Pētersons, Sīmanis, Raisters, Vestermans, Kaņeps, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Rozītis (12), Vestermans (19).

Latvija – Igaunija 3:1 (2:1) DS

19.09.37. Rīga, ASK stadions, 12 000 skatītāju

Tiesnesis: A. Beraneks (Austrija).

Latvija: Lazdiņš, Lauks, Slavišens, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vestermans, Kaņeps, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Rozītis (23), Kaņeps (28), Borduško (67), Kuremā (32).

Austrija – Latvija 2:1 (2:1) PČ

05.10.37. Vīne, "Prater" stadions, 16 000 skatītāju

Tiesnesis: P. Hercka (Ungārija).

Latvija: Bebris, Lauks, Slavišens, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vestermans, Kaņeps, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Jeruzalems (15), Binders (33), Vestermans (6).

Polija – Latvija 2:1 (0:0) DS

10.10.37. Katowice, "Pogon" stadions, 25 000 skatītāju

Tiesnesis: D. Ksifando (Rumānija).

Latvija: Bebris, Lauks, Slavišens, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Verners, Vestermans, Kaņeps, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Pitels (54), Pjecs (62), Rozītis (63).

Oktobrī pēc spēles ar Poliju mūsu valstsvienība pēc čehu tiesneša Krista uzaicinājuma viesojās Čehoslovākijā. Šeit viņi aizvadīja divas spēles, kurām bija treniņa raksturs, tāpēc tās netika atzītas par oficiālām un iekļautas kopējā valstsvienības spēļu statistikā.

Dienvidslāvija – Latvija 2:2 (2:1) DS (neoficiāla)

12.10.37. Zlina, 6000 skatītāju

Tiesnesis: I. Kovacs (Čehoslovākija).

Latvija: Lazdiņš, Šimanis, Slavišens, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Rozītis, Vanags, Kaņeps (Vestermans, 46), Verners, J. Skadiņš.

Vārtus guva: Baličs (11), Saroga (43), Kaņeps (7), Vestermans (81).

Čehoslovākija – Latvija 4:0 (2:0) DS (neoficiāla)

13.10.37. Prāga, "Slavia" stadions, 10 000 skatītāju

Tiesnesis: Dorflers (Čehoslovākija).

Latvija: Bebris, Lauks, Slavišens, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Vanags, Vestermans, Kaņeps, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Sobotka (33, 38, 58), Sineckis (87).

Negaidīti labus panākumus guva Latvijas studentu izlase, kura Pasaules studentu meistarsacīkstēs Parīzē ieguva trešo vietu, pārspējot Franciju ar 2:0 un zaudējot Vācijai ar 0:1. Pēc tam draudzības spēlē tika pārspēta Beļģija – 2:0. Latvijas studentu izlases pamatu veidoja US futbolisti, kurus papildināja valstsvienības futbolisti Slavišens, Maģers un Pētersons no RFK. Studentu sastāvs Parīzē bija šāds: A. Vanags (US), A. Ozols (US), R. Slavišens (RFK), V. Gulēns (US), S. Maģers (RFK), Ē. Rūja (US), L. Vedējs (US), A. Brutāns (US), E. Barotājs (US), Ē. Pētersons (RFK), R. Blukis (US), A. Krisons (US), E. Klāvs (US), N. Štūls (US).

Bija nobriedusi nepieciešamība pēc nopietnām Latvijas Kausa izcīņas sacensībām. Iepriekšējos gados rīkotā Rīgas kausa izcīņa bija labs pamats šādām sacensībām, jo tajās piedalījās ne tikai Rīgas komandas. Tāpēc Valsts prezidents Kārlis Ulmanis dāvāja zeltkaļa Jurisona izgatavotu kausu 2500 latu vērtībā. 1940. gadā šis kauss tika aizvests uz Maskavu.

Latvijas čempionātā 1937. gadā notika pāreja uz sistēmu "rudens–pavasaris". Tāpēc šajā gadā tika iesākts 1937./38. gada čempionāts, kura noslēguma tabula ir 1938. gada nodaļā.

Latvijas kausa izcīņas fināls

26. septembrī Rīgā, JKB stadionā Rīgas RFK – Rīgas US 2:0

Nozīmīgākās starptautiskās spēles

3. janvārī Katovicē
Katovices Amotorski Motor Klub – Liepājas Olimpija 5:0
8. maijā Tallinā
Tallinas Sport – Rīga Vanderers (RV) 2:2
9. maijā Tallinā
Tallinas Estonia – Rīga Vanderers (RV) 2:2
13. maijā Rīgā
LFS izlase – Vīnes FAC 1:1
14. maijā Rīgā
LFS izlase – Vīnes FAC 4:1
7. jūnijā Rīgā
Rīga Vanderers (RV) – Tallinas Sport 1:1
8. jūnijā Rīgā
RFK – Tallinas Sport 3:0
3. jūlijā Liepājā
Olimpija – Budapeštas Budafok FC 4:2
4. jūlijā Liepājā
Olimpija – Budapeštas Budafok FC 2:1
5. jūlijā Rīgā
Rīgas ASK (+ Hakoah) – Kispest (Ungārija) 4:2
6. jūlijā Rīgā
LFS izlase – Kispest 3:1
18. jūlijā Liepājā
Olimpija – Szeged (Ungārija) 1:1
20. jūlijā Rīgā
Rīgas RV (+ V. Kuze) – Szeged 3:2
21. jūlijā Rīgā
LFS izlase – Szeged 1:1
7. augustā Daugavpilī
Daugavpils LSB – Kauņas LFLS 0:4
8. augustā Daugavpilī
Daugavpils izlase – Kauņas LFLS 0:4
17. augustā Rīgā
Latvija – Vīnes Rapid 0:6
5. septembrī Liepājā
Olimpija – Hapoel (Palestīna) 3:2
12. septembrī Liepājā
Olimpija – Klaipēdas KSS 7:2

1938.

Valstsvienības spēles

Latvija – Lietuva 2:0 (0:0) DS

17.05.38. Rīga, ASK stadions, 12 000 skatītāju

Tiesnesis: A. Beraneks (Vācija).

Latvija: Bebris, Lauks, Slavišens, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, M. Levitanuss, Vanags, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Vanags (72, 88).

Zviedrija – Latvija 3:3 (3:1) DS

10.06.38. Stokholma, Rozundas stadions, 14 000 skatītāju

Tiesnesis: M. Alto (Somija).

Latvija: Bebris (Lazdiņš), Lauks, Slavišens (Laumanis), Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vanags, Krupšs, Rozītis (Šeibelis), Borduško

Vārtus guva: Bergstrēms (5), Hansons (26, 29), Krupšs (15), Raisters (50), Borduško (65).

Latvija – Ungārija B 3:0 (2:0) DS

27.06.38. Rīga, ASK stadions, 13 000 skatītāju

Tiesnesis: M. Alto (Somija).

Latvija: Bebris, Lauks, Laumanis, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vanags, Krupšs, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Borduško (10), Vanags (16, 72).

Igaunija – Latvija 0:2 (0:1) DS

20.07.38. Tallina, "Kadriorg" stadions, 8000 skatītāju

Tiesnesis: F. Boijons (Vācija).

Latvija: Bebris, Lauks, Laumanis, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vanags, Vestermans, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Raisters (20), Vanags (86).

Latvija – Čehoslovākija U-21 2:1 (1:0) DS

28.08.38. Rīga, ASK stadions, 13 000 skatītāju

Tiesnesis: A. Beraneks (Vācija).

Latvija: Bebris, Lauks, Laumanis, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vanags, Krupšs, Rozītis, Putniņš (Borduško, 46).

Vārtus guva: Vestermans (6, 56), Ludls (62).

Lietuva – Latvija 1:1 (1:0) BK

04.09.38. Tallina, "Kadriorg" stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: F. Boijons (Vācija).

Latvija: Bebris, Lauks, Laumanis, Maģers, Pētersons, Pakalns, Raisters, Vanags, Vestermans (Krupšs, 46), Rozītis, Garbers.

Vārtus guva: Jaškevičus (28), Krupšs (88).

Igaunija – Latvija 1:1 (1:0) BK

05.09.38. Tallina, "Kadriorg" stadions, 12 000 skatītāju

Tiesnesis: F. Boijons (Vācija).

Latvija: Bebris, Lauks, Laumanis, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vanags, Vestermans, Krupšs, Borduško.

Vārtus guva: Kass (10), Raisters (49).

Latvija – Polija 2:1 (1:1) DS

25.09.38. Rīga, ASK stadions, 17 000 skatītāju

Tiesnesis: M. Alto (Somija).

Latvija: Bebris, Lauks, Laumanis, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Vanags, Vestermans, Krupšs (Šeibelis, 46), Borduško.

Vārtus guva: Vanags (26), Šeibelis (86), Habovskis (35).

Latvijas čempionāta tabula

(čempionāts norisinājās pēc sistēmas "rudens–pavasaris" un sākās 1937. gadā)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	Olimpija		2:0	2:1	1:2	4:1	2:0	8:3	4:1	10	1	1	41:9	21
	Liepāja		4:0	1:0	0:0	3:0	6:1	8:1						
2	RFK	0:2		4:0	2:1	4:0	0:2	6:1	3:1	9	0	3	33:12	18
	Rīga	0:4		6:2	2:0	2:0	7:0	wo						
3	ASK	1:2	0:4		2:0	3:2	3:2	7:2	1:0	6	1	5	33:25	13
	Rīga	0:1	2:6		2:2	4:0	1:2	8:2						
4	RV	2:1	1:2	0:2		2:3	1:1	7:0	3:1	4	4	4	33:15	12
	Rīga	0:0	0:2	2:2		1:1	12:0	5:1						
5	Hakoah	1:4	0:4	2:3	3:2		2:2	7:2	3:1	4	2	6	17:27	10
	Rīga	0:3	0:2	0:4	1:1		wo	1:0						
6	US	0:2	2:0	2:3	1:1	2:2		3:1	2:1	4	2	6	15:36	10
	Rīga	1:6	0:7	2:1	0:12	ow		2:1						
7	16. APSK	3:8	1:6	2:7	0:7	2:7	1:3		1:7	0	0	12	14:62	0
	Jelgava	1:8	ow	2:8	1:5	0:1	1:2							
8	V. Kuze	1:4	1:3	0:1	1:3	1:3	1:2	7:1					rezultāti anulēti	
	Rīga													

"Olimpijas" sastāvs: H. Lazdiņš, Rečinskis, F. Laumanis, K. Tils, V. Ziņģis, E. Jēgers, Dzērvēns, Art. un Alfr. Ķikuti, H. Lēvenšteins, V. Apsēns, E. Freimanis, L. Dudaņecs, P. Krūmiņš, Mednis, Zeids, R. Heiblihs, P. Jurčenko, A. Krišjānovs, Lagzdenbergs, E. Ziņģis.

Fināls par iekļūšanu virslīgā: Rīgas Kružoks – Liepājas ASK 8:1

Labi iecerētā V. Kuzes komanda pēc pirmā riņķa izstājās no turnīra un beidza pastāvēt, apliecinot sen zināmo patiesību, ka spēcīgi futbola klubi nevar rasties tukšā vietā.

Latvijas kausa izcīņas fināls

18. septembrī Rīgā, ASK stadionā

"Rīgas Vilki" – Rīgas ASK 3:1

Gada beigās visa Latvija sekoja līdz RFK futbolistu, kuri bija pastiprināti ar "Rīgas Vilku" vārtsargu Bebri (līdz ar to faktiski RFK sastāvs daudz neatšķirās no valstsvienības labākā virknējuma), turnejai Vidusjūras salā Maltā, kas toreiz vēl nebija neatkarīga valsts. Rīdzinieki septiņās spēlēs guva sešas uzvaras un vienu spēli beidza neizšķirti.

Nozīmīgākās starptautiskās spēles

8. maijā Rīgā	Latvija – Strasbūras Racing Club	4:2
1. jūnijā Rīgā	Latvija – Kispest (Ungārija)	5:1
17. jūnijā Rīgā	Rīgas ASK – Amsterdams Ajax	0:5
19. jūnijā Rīgā	Latvija – Amsterdams Ajax	3:2
6. jūlijā Rīgā	RFK – SC Pilsen (Čehoslovākija)	1:6
7. jūlijā Rīgā	Latvija – SC Pilsen	1:4
8. jūlijā Liepājā	Liepājas Olimpija – SC Pilsen	3:2
11. jūlijā Rīgā	Rīga – Oslo (Norvēģija)	1:1
13. jūlijā Rīgā	Latvija – Oslo	0:3
18. jūlijā Rīgā	Latvijas studentu izlase – Čehoslovākijas studentu izlase	4:1
20. jūlijā Rīgā	RAFS izlase – Čehoslovākijas studentu izlase	5:0
8. augustā Rīgā	Rīgas Hakoah (+ RFK) – Budapeštas Hungaria	2:6
9. augustā Rīgā	Latvija – Budapeštas Hungaria	1:2
25. decembrī Maltā	St.Georges FC – RFK	2:3
26. decembrī Maltā	Maltas flotes izlase – RFK	2:4
31. decembrī Maltā	Melita FC – RFK	2:3

1939.

Šo gadu pavadīja jaunas nesaskaņas Baltijas valstu starpā. Šoreiz tā iemesls nebija futbols, bet basketbols – pēc Eiropas meistarsacīkstēm Kauņā starp Latviju un Lietuvu izcēlās konflikts, kurš bija daudz nopietnāks par Latvijas un Igaunijas “futbola karu” 1933. gadā. Kontakti starp Latviju un Lietuvu tika pārtraukti ne tikai basketbolā, bet arī daudzās citās jomās – nebija tālu līdz diplomātisko attiecību pārtraukšanai. Tāpēc nenotika arī Latvijas un Lietuvas futbolistu spēles un līdz ar to arī Baltijas kausa izcīņa. Līdz ar to 1938. gada turnīrs, kurā uzvarēja Igaunija, izrādījās pēdējā Baltijas kausa izcīņa valstsvienību līmenī līdz pat 1992. gadam.

Valstsvienības spēles

Rumānija – Latvija 4:0 (1:0) DS

18.05.39. Bukareste, “Principale Carol” stadions, 20 000 skatītāju
Tiesnesis: Šneiders (Polija).

Latvija: Bebris, Lauks, Laumanis, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Šeibelis, Kaņeps, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Bodjola (21, 83), Dobaji (57), Orza (70).

Bulgārija – Latvija 3:0 (3:0) DS

24.05.39. Sofija, Junaka stadions, 20 000 skatītāju
Tiesnesis: M. Popovičs (Dienvidslāvija).

Latvija: Bebris (Haldejevs, 46), Lauks, Laumanis, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Raisters, Putniņš (Šeibelis, 46), Kaņeps, Rozītis, Borduško.

Vārtus guva: Bobevs (2), Angelovs (18), Pačežijevs (43).

Latvija – Igaunija 3:3 (1:1) DS

27.07.39. Rīga, ASK stadions, 12 000 skatītāju
Tiesnesis: V. Peters (Vācija).

Latvija: Bebris, Lauks, Laumanis, Maģers, Pētersons, Pakalns, Raisters, Vanags, Krupšs, Freimanis, Borduško

Vārtus guva: Freimanis (25, 87), Vanags (75), Simensons (17), Kuremā (56), Veidemans (66).

Somija – Latvija 0:3 (0:1) DS

24.09.39. Helsinki, Olimpiskais stadions, 6000 skatītāju
Tiesnesis: O. Remke (Dānija).

Latvija: Bebris, Lauks, Laumanis, Maģers, Pētersons, Lidmanis, Putniņš, Vanags, Kaņeps, Krupšs, Borduško.

Vārtus guva: Vanags (39, 49), Kaņeps (60).

Latvijas čempionāta tabula

(čempionāts norisinājās pēc sistēmas "rudens-pavasaris" un sākās 1938. gadā)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	Olimpija Liepāja		1:2 4:2	0:2 1:0	0:0 1:0	3:2 6:2	4:0 wo	4:2 7:0	9:05 :0	11	1	2	45:12	23
2	ASK Rīga	2:1 2:4		4:0 0:1	0:1 2:0	6:4 12:1	2:0 2:1	8:2 2:1	6:0 1:1	10	1	3	49:17	21
3	RFK Rīga	2:0 0:1	0:4 1:0		1:1 7:0	4:2 4:1	3:3 3:1	1:0 3:0	1:1 8:0	9	3	2	38:14	21
4	RV Rīga	0:0 0:1	1:0 0:2	1:1 0:7		4:0 1:3	0:0 1:0	2:0 2:1	3:1 4:2	7	3	4	19:18	17
5	RKSB Rīga	2:3 2:6	4:6 1:12	2:4 1:4	0:4 3:1		1:3 1:1	3:3 4:1	3:1 2:2	3	3	8	29:51	9
6	Hakoah Rīga	0:4 ow	0:2 1:2	3:3 1:3	0:0 0:1	3:1 1:1		5:1 1:3	0:2 1:2	2	3	9	16:25	7
7	US Rīga	2:4 0:7	2:8 1:2	0:1 0:3	0:2 1:2	3:3 1:4	1:5 3:1		7:2 1:0	3	1	10	22:44	7
8	16. APSK Jelgava	0:9 0:5	0:6 1:1	1:1 0:8	1:3 2:4	1:3 2:2	2:0 2:1	2:7 0:1		2	3	9	14:51	7

"Olimpijas" sastāvs: H. Lazdiņš, F. Laumanis, K. Tils, V. Ziņģis, H. Lēvenšteins, E. Jēgers, V. Apsēns, E. Ziņģis, A. Krišjānovs, Bērziņš, Dzērvēns, E. Freimanis, R. Heiblihs, P. Jurčenko, P. Krūmiņš, Lakucis, Lagzdenbergs.

"Kružoks", kas iepriekšējā sezonā iekļuva virslīgā, 1939. gadā mainīja nosaukumu, kļūdams par RKSB – Rīgas Krievu sporta biedrība.

Spēle "Olimpija" – "Hakoah" 18. jūnijā tika pārtraukta 75. minūtē negaisa dēļ ar rezultātu 6:1. "Olimpijai" tika ieskaitīta uzvara, anulējot visus gūtos vārtus.

Spēles par palikšanu virslīgā:

Rīgas US – Jelgavas 16. APSK 5:2

Rīgas Hakoah – Jelgavas 16. APSK 7:2

Fināls par iekļūšanu virslīgā:

Rīgas VEF – Ventspils Spars 6:2

Latvijas kausa fināls

18. augustā Rīgā, JKB stadionā Rīgas RFK – Liepājas Olimpija 5:1

Nozīmīgākās starptautiskās spēles

1. janvārī Maltā

Valletas izlase – RFK 0:1

3. janvārī Maltā

Maltas garnizona komanda – RFK 2:4

6. janvāri Maltā	Slīmas Vanderers – RFK	1:3
8. janvāri Maltā	Maltas izlase – RFK	2:2
10. aprīlī Pilzenē	SC Pilsen (Čehoslovākija) – Rīgas ASK	7:1
10. aprīlī Kauņā	Kauņas LGSF – Liepājas Olimpija	3:2
2. maijā Kauņā	Kauņas LGSF – Rīgas Vilki	0:0
3. maijā Kauņā	Lietuva – Rīgas Vilki	1:0
12. maijā Rīgā	Latvija A – Pilzenes Viktoria	3:2
13. maijā Rīgā	Latvija B – Pilzenes Viktoria	3:3
16. maijā Rīgā	RAFS izlase – Pilzenes Viktoria	0:4
18. maijā Rīgā	Jelgavas 16. APSK – Pilzenes Viktoria	1:9
21. maijā Bukarestē	Rumānija B – Latvija	3:0
27. maijā Tallinā	Tallinas Sport – Rīgas Hakoah	2:3
28. maijā Tallinā	Tallinas Estonia – Rīgas Hakoah	7:1
3. jūlijā Rīgā	RFK - Kispest (Ungārija)	2:4
4. jūlijā Rīgā	Latvija - Kispest	1:3
5. jūlijā Liepājā	Olimpija - Kispest	3:2
4. augustā Rīgā	RFK – Prāgas Sparta	1:2
7. augustā Rīgā	Latvija – Prāgas Sparta	0:3
21. augustā Rīgā	Rīgas ASK – Žižkovas Viktoria (Čehoslovākija)	2:5
22. augustā Rīgā	Latvija – Žižkovas Viktoria	0:3
24. augustā Liepājā	Olimpija – Žižkovas Viktoria	3:2

1940.

Valstsvienības spēle

Igaunija – Latvija 2:1 (1:0) DS

18.07.40. Tallina, "Kadriorg" stadions, 7000 skatītāju

Tiesnesis: V. Balčuns (Lietuva).

Latvija: Bebris, Lauks, Simanis, Pakalns, Krupčs, Lidmanis, Raisters, Vanags, Kaņeps, Freimanis, Jēgers (Vijups, 46).

Vārtus guva: Kuremā (20, 85), Kaņeps (86).

Latvijas čempionāta tabula

(čempionāts norisinājās pēc sistēmas "rudens-pavasaris" un sākās 1939. gadā)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	RFK Rīga		5:2 0:0	4:1 1:0	1:2 4:0	3:1 0:0	3:2 0:0	1:0 4:3	11:0 3:0	10	3	1	40:11	23
2	Olimpija Liepāja	2:5 0:0		2:1 2:2	4:1 3:1	1:0 4:0	4:3 2:2	2:0 9:1	2:4 5:1	9	3	2	42:21	21
3	ASK Rīga	1:4 0:1	1:2 2:2		0:1 2:1	1:1 5:1	9:2 4:4	4:2 3:1	4:0 4:4	6	4	4	40:26	16
4	Hakoah Rīga	2:1 0:4	1:4 1:3	1:0 1:2		3:2 0:5	2:1 1:0	2:2 ow	2:1 5:0	7	1	6	21:25	15
5	RV Rīga	1:3 0:0	0:1 0:4	1:1 1:5	2:3 5:0		4:1 5:1	0:2 4:2	2:3 4:0	5	2	7	29:26	12
6	VEF Rīga	2:3 0:0	3:4 2:2	2:9 4:4	1:2 0:1	1:4 1:5		3:1 3:3	2:0 2:1	3	4	7	26:39	10
7	US Rīga	0:1 3:4	0:2 1:9	2:4 1:3	2:2 wo	2:0 2:4	1:3 3:3		1:1 2:2	2	4	8	20:38	8
8	RKSB Rīga	0:11 0:3	4:2 1:5	0:4 4:4	1:2 0:5	3:2 0:4	0:2 1:2	1:1 2:2		2	3	9	17:49	7

RFK sastāvs: H. Briedis, A. Liepiņš, P. Lauks, E. Volgasts, J. Lidmanis, S. Maģers, Rusmanis, A. Rehtšprehers, Ē. Pētersons, Ē. Raisters, F. Kaņeps, F. Krupšs, L. Freimanis, K. Upenieks, V. Ulbergs, J. Dobelis, R. Prūsis, Blūms.

Nozīmīgākās starptautiskās spēles

1. maijā Rīgā
Rīgas LAS – Tartu Olympia 1:2
2. maijā Rīgā.
Rīgas RFK – Tartu Olympia 1:1
14. jūnijā Rīgā
Rīgas ASK – Tallinas Kalev 0:3
7. jūlijā Liepājā
Liepājas Olimpija – Sarkanās armijas izlase 7:3

Baltijas republiku turnīrs septembrī Rīgā

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Latvija		2:2	1:0	1	1	0	3:2	3
2	Igaunija	2:2		1:1	0	2	0	3:3	2
3	Lietuva	0:1	1:1		0	1	1	1:2	1

Tika likvidēta brīvajā Latvijā pastāvošā klubu sistēma, pārejot uz sporta biedrībām, kā tas bija Padomju Savienībā. Spēcīgākie Rīgas futbolisti apvienojās Rīgas "Dinamo" komandā.

Rīgas "Dinamo" turneja pa PSRS novembrī un decembrī

Maskavā	Rīgas Dinamo – Maskavas Dinamo	2:4
Kijevā	Rīgas Dinamo – Kijevas Dinamo	3:4
Tbilisi	Rīgas Dinamo – Tbilisi Dinamo	2:4
Batumi	Rīgas Dinamo – Batumi Dinamo	3:3
Tbilisi	Rīgas Dinamo – Tbilisi Lokomotiv	2:1

1941.

Pavasārī Rīgā atbildes vizītēs ieradās Maskavas Dinamo un Tbilisi Dinamo komandas. Maskavieši Rīgā aizvadīja vienu spēli, bet tbilisieši – divas.

Rīgā	Rīgas Dinamo – Maskavas Dinamo	1:5
Rīgā	Rīgas Dinamo – Tbilisi Dinamo	2:3
Rīgā	Rīgas izlase – Tbilisi Dinamo	1:2

Pēc vācu karaspēka ienākšanas tenisa vecmeistars Arturs Bertīņš-Bērziņš, futbolists Juris Kļaviņš un basketbolists Alberts Djačkovs izveidoja "sporta pārvaldi" Rīgas Latviešu biedrībā. Tika atjaunoti sporta klubi – RFK, "Rīgas Vilki", "Olimpija" u.c. Netika atjaunoti JKS un LAS, to vietā radās "Daugavieši" un "Auseklis". Rudenī tika sarīkots futbola turnīrs, kurā uzvarēja "Bekona eksports".

1942.

Atkal tika sarīkots Latvijas čempionāts, kurā spēles notika tikai vienā riņķī.

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	U	N	Z	Vārti	P
1	ASK Rīga		3:3	2:1	6:1	8:2	2:0	4	1	0	21:7	9
2	Olimpija Liepāja	3:3		0:0	5:1	1:2	3:1	2	2	1	12:7	6
3	RFK Rīga	1:2	0:0		2:1	0:2	0:0	1	2	2	3:5	4
4	Jelgavas sporta biedrība	1:6	1:5	1:2		4:2	2:0	2	0	3	9:15	4
5	Latv. dzelzc. biedrība Rīga	2:8	2:1	2:0	2:4		1:6	2	0	3	9:19	4
6	Daugavieši Rīga	0:2	1:3	0:0	0:2	6:1		1	1	3	7:8	3

ASK sastāvs: E. Vītols, K. Ārens, A. Dzerelis, Ē. Koneckis, V. Valdmanis, R. Pakalns, K. Pakalns, A. Puriņš, A. Vanags, A. Riekstiņš, L. Putniņš, H. Vītoļiņš, V. Borduško, Z. Kelps, R. Veide, S. Miļevskis.

Treneri: H. Baumanis, V. Baumanis.

3. augustā JKS laukumā notika Latvijas un Igaunijas komandu spēle. Vācu okupācijas vara neļāva to dēvēt par Latvijas un Igaunijas sacensību, tāpēc formāli tā skaitījās Rīgas un Tallinas pilsētu sacīkste. Latvijas komanda, kuru trenēja Kārlis Upenieks un kuras sastāvā spēlēja J. Bebris, K. Ārens, L. Freimanis, E. Vijups, F. Krupčs, M. Pētersons, K. Fišers, A. Vanags, A. Jēgers, E. Freimanis un P. Peiča, uzvarēja ar 4:0. Pēc tam igauņu futbolisti devās uz Liepāju, kur Tallinas un Liepājas sacīkstē ar 4:0 uzvarēja liepājnieki.

Baltijas republikā 1943. gada septembrī Rīgā

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	U	N	Z	Vārti	P
1	ASK Rīga		2:2	1:0	2:1	1:0	4:1	9:1	5	1	0	19:5	11
2	Olimpija Liepāja	2:2		3:3	2:0	6:2	4:3	3:1	4	2	0	20:11	10
3	RFK Rīga	0:1	3:3		2:2	2:1	3:2	3:0	3	2	1	13:9	8
4	VEF Rīga	1:2	0:2	2:2		3:2	4:1	4:0	3	1	2	14:9	7
5	RV Rīga	0:1	2:6	1:2	2:3		3:1	4:2	2	0	4	12:15	4
6	Jelgavas sporta biedrība	1:4	3:4	2:3	1:4	1:3		0:0	0	1	5	8:18	1
7	Latv. dzelzc. biedrība Rīga	1:9	1:3	0:3	0:4	2:4	0:0		0	1	5	4:23	1

ASK sastāvs: E. Vītols, A. Dzerelis, Ē. Koņeckis, V. Valdmanis, R. Pakalns, A. Puriņš, A. Vanags, A. Riekstiņš, L. Putniņš, H. Vitolinš, V. Borduško, A. Strikers, V. Dzerelis, R. Veide, R. Neimanis, J. Jargāns.

Treneris: V. Baumanis.

Tika atjaunota Kausa izcīņa, kuras finālspēlēs Rīgas ASK divreiz tikās ar Liepājas "Olimpiju". Pirmajā spēlē ar 2:0 uzvarēja liepājnieki, otrajā ar 4:2 rīdzinieki. Papildlaikā ASK guva vēl trīs vārtus un kļuva par turnīra uzvarētāju.

1944.

Latvijas čempionāta tabula

Šī gada čempionāts palika nepabeigts, jo Latvija nokļuva frontes joslā.

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	ASK Rīga		1:3		3:2	8:1	4:3	5:1	6:1	5	0	1	27:11	10
2	RFK Rīga	3:1		0:3		2:0	1:0	4:1	3:1	5	0	1	13:6	10
3	Olimpija Liepāja		3:0		4:2		2:1	1:5	5:0	4	0	1	15:8	8
4	VEF Rīga	2:3		2:4		1:3	2:1	4:1	10:0	3	0	3	21:12	6
5	Daugavieši Rīga	1:8	0:2		3:1		1:1	1:1	5:1	2	2	2	11:14	6
6	Lure (vācu karavīri)	3:4	0:1	1:2	1:2	1:1		3:2	3:5	1	1	5	12:17	3
7	Auseklis Rīga	1:5	1:4	5:1	1:4	1:1	2:3			1	1	4	11:18	3
8	RV Rīga	1:6	1:3	0:5	0:10	1:5	5:3			1	0	5	8:32	2

11. jūnijā ASK stadionā notika Rīgas un Kēnigsbergas komandu sacikste, kurā uzvarēja vācieši ar 5:1.

1945.

Mainoties varai Latvijā, atkal mainījās sporta organizācijas sistēma. Tika likvidēti klubi un izveidotas sporta biedrības. Viena no tām nesa lepo vārdu "Daugava". Sporta dzīve pamazām atjaunojās. Tika sarīkots Latvijas PSR čempionāts. Līdz 1950. gadam tajās piedalījās arī krievu karavīru komandas, kuras tika nosauktas pēc to kapteiņu uzvārda.

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	U	N	Z	Vārti	P
1	Dinamo Rīga		7:2	2:0	3:0	5:1	6:0	5	0	0	23:3	10
2	Daugava Liepāja	2:7		6:0	3:0	5:2	wo	4	0	1	16:9	8
3	AVN Rīga	0:2	0:6		2:0	3:2	9:2	3	0	2	14:12	6
4	VEF Rīga	0:3	0:3	0:2		3:2	4:3	2	0	3	7:13	4
5	Dinamo II Rīga	1:5	2:5	2:3	2:3		wo	1	0	4	7:16	2
6	Leontjeva komanda	0:6	ow	2:9	2:4	ow		0	0	5	5:19	0

Rīgas "Dinamo" satāvs: V. Plāsis, A. Dzerelis, F. Krupšs, L. Freimanis, H. Vitoliņš, M. Kuzmins, M. Levitanuss, H. Mellups, R. Šulmanis, V. Šeino, J. Dobelis, V. Ulbergs, N. Levitanuss u.c.

Treneris: J. Dobelis.

"Dinamo" vissavienības turnīrs – Baltijas zona

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Viļņa		3:3 1:0	0:0 2:1	2	2	0	6:4	6
2	Rīga	3:3 0:1		2:2 3:0	1	2	1	8:6	4
3	Tallina	0:0 1:2	2:2 0:3		0	2	2	3:7	2

VACP kausa izcīņa

9. jūlijā Rīgā
Rīgas Daugava – Tallinas Kalev 1:1 (1/64 fināls)
10. jūlijā Rīgā
Rīgas Daugava – Tallinas Kalev 4:0 (pārspēle)
1/32 finālā Viļņas Žalgiris bez spēles piekāpās Rīgas Daugavai
6. augustā Rīgā
Rīgas Daugava – Ļeņingradas Piščevik 10:1 (1/16 fināls)
5. septembrī Tulā
Rīgas Daugava – Tulas Zenit 4:0 (1/8 fināls)
7. septembrī Tulā
Rīgas Daugava – Iževskas Zenit 0:1 (1/4 fināls)

Nozīmīgākās draudzības spēles

25. maijā Rīgā	Rīgas Dinamo – Tallinas Dinamo	0:0
3. jūnijā Tallinā	Rīgas Dinamo – Tallinas Dinamo	0:5
3. jūnijā Rīgā	Rīgas Spartaks – Kaunas Spartak	0:15
5. jūnijā Rīgā	Rīgas AVN – Kaunas Spartak	2:5
30. jūnijā Rīgā	Latvija – Lietuva	3:7
1. jūlijā Rīgā	Rīgas izlase – Kaunas izlase	4:1
7. jūlijā Rīgā	Latvija – Igaunija	2:3
8. jūlijā Rīgā	Rīgas izlase – Tallinas izlase	0:0 (spēli pārtrauca lietus dēļ)
28. augustā Tallinā	Latvija – Igaunija	2:1

1946.

Latvijas spēcīgākā komanda – Rīgas “Dinamo” – pirmoreiz sāka piedalīties PSRS čempionātā.

Rīgas “Dinamo” spēles PSRS čempionāta II grupas centrālajā zonā

1. Rīgas Dinamo	12	3	1	49:13	27		
2. Leņingradas AVN	9	2	5	26:19	20	1:2	3:0
3. Leņingradas Kirova rūpnīca	7	6	3	22:16	20	1:1	2:2
4. Lietuvas izlase	7	5	4	22:16	19	1:1	4:1
5. Tallinas Dinamo	6	3	7	23:22	15	4:1	2:1
6. Maskavas Stroitel	6	3	7	14:26	15	4:0	7:0
7. Maskavas Mosenergo	5	3	8	12:24	13	2:0	2:0
8. Maskavas CGF	4	2	10	22:34	10	5:1	4:2
9. Petrozavodskas AVN	1	3	12	12:40	5	5:1	2:0

Rīgas “Dinamo” sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Plāsis 3, A. Linde 17, L. Freimanis 20, A. Dzerelis 4, E. Jēgers 17 (2), V. Sudmalis 14 (1), R. Pakalns 18 (2), F. Krupšs 20, H. Vitoliņš 12 (1), M. Kuzmins 16 (5), M. Levitanuss 17 (8), H. Mellups 18 (20), A. Jēgers 19 (14), V. Ulbergs 18 (4), V. Apsēns 16 (10), F. Vorobjovs 1.

Treneris: J. Dobelis.

Zonu uzvarētāju fināls

1. Rīgas Dinamo	3	1	0	19:4	7	
2. Maskavas Zenit	2	1	1	12:5	5	1:0
3. Sverdlovskas Dinamo	1	3	0	8:7	5	3:3
4. Saratovas Dinamo	1	0	3	3:7	2	2:1
5. Novosibirskas Kriļļa Sovetov	0	1	3	2:21	1	13:0

Rīgas "Dinamo" PSRS kausa izcīņā

9. oktobrī Maskavā

Rīgas Dinamo – Kijevas Dinamo 0:3 (1/8 fināls)

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	Daugava Liepāja		3:1 1:2	2:3 4:1	2:5 3:0	5:0 2:1	8:1 10:0	5:1 4:1	11:0 wo	11	0	3	60:16	22
2	VEF Rīga	1:3 2:1		3:0 0:3	1:0 2:1	3:3 2:1	5:0 wo	2:1 0:0	5:3 3:2	10	2	2	30:18	22
3	AVN Rīga	3:2 1:4	0:3 3:0		2:2 4:1	3:2 6:0	3:0 12:0	6:2 ow	5:0 8:0	10	1	3	56:16	21
4	Dinamo Rīga	5:2 0:3	0:1 1:2	2:2 1:4		2:0 2:5	6:1 8:0	2:0 3:1	6:1 2:1	8	1	5	40:24	17
5	Daugava Rīga	0:5 1:2	3:3 1:2	2:3 0:6	0:2 5:2		4:3 3:2	3:1 6:1	2:0 4:0	7	1	6	34:32	15
6	Spartaks Rīga	1:8 0:10	0:5 ow	0:3 0:12	1:6 0:8	3:4 2:3		6:3 3:2	6:2 wo	4	0	10	22:66	8
7	Lokomotive Rīga	1:5 1:4	1:2 0:0	2:6 wo	0:2 1:3	1:3 1:6	3:6 2:3		2:4 2:1	2	1	11	17:45	5
8	Leontjeva komanda	0:11 ow	3:5 2:3	0:5 0:8	1:6 1:2	0:2 0:4	2:6 ow	4:2 1:2		1	0	13	14:56	2

Liepājas "Daugavas" sastāvs: V. Ziņģis, V. Pultraks, A. Ptičkins, V. Sudmalis, A. Guzikats, V. Apsēns, E. Ziņģis, A. Miļlers, V. Markovskis, P. Krūmiņš, R. Heiblihs, V. Hermanis, J. Novikovs, Golds, Ž. Upenieks.

Trenēris: K. Tīls.

Latvijas kausa fināls

27. oktobrī Rīgā Liepājas Daugava – Rīgas VEF 4:2

Nozīmīgākās draudzības spēles

13. jūnijā Rīgā
Rīgas Daugava – Klaipēdas Audra 5:1
4. augustā Kauņā
Latvijas jauniešu izlase – Lietuvas jauniešu izlase 0:8
17. augustā Viļņā
Rīgas Spartaks – Viļņas Spartak 3:0
18. augustā Viļņā
Rīgas Spartaks – Kaunas Spartak 1:0

1947.

Rīgas "Dinamo" spēles PSRS čempionāta II grupas centrālajā zonā

1. Maskavas Lokomotiv	21	3	4	56:21	45	1:1	2:0
2. Maskavas MKA	21	2	5	58:20	44	1:3	0:1
3. Rīgas Dinamo	16	6	6	70:37	38		
4. Maskavas JKS	15	5	8	46:36	35	3:4	2:0
5. Maskavas Trudovije rezervi	13	5	10	63:46	31	4:3	0:4
6. Maskavas Burevestņik	13	5	10	52:45	31	3:1	1:1
7. Ļeņingradas AVN	10	10	8	25:26	30	1:0	3:2
8. Viļņas Dinamo	13	2	13	54:46	28	0:1	4:1
9. Maskavas Metro	9	9	10	31:41	27	1:1	2:3
10. Ļeņingradas Spartak	9	7	12	35:38	25	1:1	1:0
11. Tallinas Kalev	7	9	12	30:57	23	4:1	3:3
12. Maskavas Piščevik	8	6	14	37:47	22	2:2	4:0
13. Ļeņingradas Avangard	8	2	18	34:50	18	4:2	6:2
14. Ļeņingradas Sudostroitel	5	8	15	28:52	18	1:0	5:1
15. Minskas AVN	1	3	24	15:66	5	5:0	6:0

Rīgas "Dinamo" sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Pultraks 19, A. Linde 11, L. Freimanis 7, E. Vijups 22 (1), F. Krupšs 26 (1), V. Sudmalis 9 (2), A. Niklass 14, H. Vītoliņš 19 (4), E. Jēgers 18, R. Pakalns 17 (1), A. Jēgers 28 (13), H. Mel-lups 25 (16), M. Levitanuss 28 (14), L. Šnore 21 (9), V. Ulbergs 19 (4), R. Prūsis 19 (3), M. Pētersons 6 (1), A. Kuzmins 2, S. Holmogorovs.

Treneris: J. Dobelis.

Rīgas "Dinamo" PSRS kausa izcīņā

13. jūnijā Rīgā

Rīgas Dinamo – Maskavas Metro 0:1 (1/64 fināls)

30. gados un tūlīt pēc kara laikrakstos futbola statistika bija precīza, bet, sākot ar 1947. gadu, pilni statistikas dati par šo laikposmu vairs nav atjaunojami. No 1947. līdz 1950. gadam ir sniegtas Latvijas čempionātu kopsavilkuma tabulas.

Latvijas čempionāta tabula

1. Liepājas Daugava	9	3	0	43:12	21
2. Rīgas VEF	6	4	2	21:17	16
3. Gončara komanda	5	4	3	21:17	14
4. Rīgas Daugava	3	5	4	21:33	11
5. Rīgas Dinamo	4	2	6	28:31	10
6. Rīgas AVN	2	3	7	16:27	7
7. Rīgas Spartaks	1	3	8	17:30	5

Liepājas "Daugavas" sastāvs: E. Lagzda, J. Novikovs, A. Ptičkins, Ž. Upenieks, V. Markovskis, V. Ziņģis, A. Guzikats, E. Ziņģis, P. Krūmiņš, R. Heiblihs, K. Tils, V. Apsēns, M. Drāznieks, V. Hermanis.

Treneris: K. Tils.

Rīgas Dzelzceļnieku sporta kluba komanda pēc sestās kārtas no turnīra tika izslēgta.

Latvijas kausa fināls

12. septembrī Rīgā Liepājas Daugava – Rīgas Daugava 2:1

Nozīmīgākās draudzības spēles

27. maijā Rīgā	Rīgas izlase – Maskavas MKA	1:1
9. jūnijā Rīgā	Rīgas VEF – Maskavas Trudovije rezervi	1:4
17. jūlijā Rīgā	Rīgas Daugava – Staļingradas Traktor	0:6
19. jūlijā Rīgā	Liepājas Daugava – Staļingradas Traktor	0:0
29. jūlijā Rīgā	Rīgas Dinamo – Liepājas Daugava	3:0
1. septembrī Rīgā	Rīgas izlase – Maskavas JKS	1:1
17. septembrī Rīgā	Rīgas izlase – Arhangeļskas izlase	2:1
28. septembrī Rīgā	Latvija – Lietuva	3:2
5. oktobrī Viļņā	Latvija – Lietuva	3:0
5. oktobrī Rīgā	Rīgas Daugava – Ļeņingradas Dinamo	0:4
7. oktobrī Rīgā	Liepājas Daugava – Ļeņingradas Dinamo	1:6
12. oktobrī Rīgā	Rīgas Dinamo – Maskavas Kriļja Sovetov	3:3
19. oktobrī Rīgā	Rīgas Dinamo – Minskas Dinamo	3:3
22. oktobrī Rīgā	Rīgas izlase – Minskas Dinamo	4:3
25. oktobrī Rīgā	Rīgas izlase – Maskavas Spartak	2:6
26. oktobrī Rīgā	Rīgas Dinamo – Maskavas Spartak	1:2
28. oktobrī Liepājā	Liepājas Daugava – Maskavas Spartak	0:1
2. novembrī Rīgā	Rīgas Dinamo – Ļeņingradas Dinamo	3:1
9. novembrī Rīgā	Rīgas Dinamo – Maskavas Torpedo	2:4

1948.

**Rīgas "Dinamo" un Rīgas "Daugavas" spēles
PSRS čempionāta II grupas centrālajā zonā**

						Dinamo	Daugava
1. Maskavas Metalurg	18	6	4	43:22	42	1:2 0:1	1:3 2:0
2. Rīgas Dinamo	17	4	7	57:27	38		0:5 1:1
3. Maskavas MKA	16	6	6	52:28	38	3:2 0:1	1:3 2:1
4. Viļņas Spartak	15	6	7	53:28	36	2:1 1:2	0:4 2:1
5. Ļeņingradas Sudostroitel	14	7	7	42:29	35	4:1 3:1	0:0 0:3
6. Maskavas Trudovije rezervi	13	6	9	41:33	32	2:1 2:1	2:1 1:2
7. Tallinas Kalev	10	8	10	34:34	28	3:1 1:0	1:2 1:2
8. Rīgas Daugava	10	7	11	32:45	27	5:0	1:1
9. Ļeņingradas AVN	9	8	11	29:36	26	3:0 1:2	3:1 0:1
10. Minskas Spartak	9	6	13	38:37	24	3:1 5:1	0:3 0:0
11. Maskavas JKS	9	5	14	47:59	23	2:4 0:0	1:0 1:5
12. Maskavas Metro	4	11	13	27:39	19	2:2 2:0	1:0 2:1
13. Minskas AVN	6	7	15	23:48	19	0:1 1:0	2:2 1:1
14. Ļeņingradas Spartak	5	8	15	24:50	18	0:0 2:0	0:0 2:1
15. Tallinas Dinamo	4	7	17	22:50	15	5:0 3:1	3:1 1:1

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): N. Vasiljevs 20, J. Lagzda 10, B. Rasa 4, A. Ptičkins 28, I. Aulis 23, A. Birznieks 27 (2), M. Pētersons 26 (2), E. Liepiņš 25 (10), J. Užuļis 27 (1), M. Selickis 18 (5), E. Ziņģis 18 (4), V. Zaļeskijs 22 (2), G. Kungs 19 (1), R. Aserštarks 23, G. Dementjevs 12, R. Pakalns 9, A. Jurkovskis 8 (1), P. Krūmiņš 12 (2).

Treneris: A. Godess.

Masļennikovs (Ļeņingradas "Spartak") – savos vārtos – 1.

VACP kausa izcīņa

15. jūlijā Rīgā Rīgas Daugava – Šaulu Elnias 0:1 (1/16 fināls)

Baltijas republiku turnīrs Rīgā 26.–29. septembri

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Lietuva		2:1	1:0	2	0	0	3:1	4
2	Igaunija	1:2		1:1	0	1	1	2:3	1
3	Latvija	0:1	1:1		0	1	1	1:2	1

Vissavienības "Spartaka" čempionāta fināls augustā Kijevā

Rīga – Ukraina 2:6, Rīga – Maskava 0:4, Rīga – Turkmēnija 3:2,
Rīga – Uzbekija 4:3.

Rīgas "Spartaks" ieguva 6. vietu.

Latvijas čempionāta tabula

1. Žmiļova komanda	17	0	5	79:29	34
2. Gončara komanda	13	4	5	62:32	30
3. Cibuļa komanda	12	6	4	42:24	30
4. Rīgas AVN	12	5	5	50:32	29
5. Rīgas Spartaks	13	2	7	54:35	28
6. Liepājas Daugava	10	4	8	53:42	24
7. Rīgas VEF	9	4	9	41:38	22
8. Rīgas Daugava	4	7	11	29:51	15
9. Ventspils Dinamo	6	2	14	41:63	14
10. Rīgas Dinamo	5	3	14	35:70	13
11. Rīgas Dzelzceļnieku SK	5	3	14	24:67	13
12. Talsu Daugava	5	2	15	35:62	12

Žmiļova komandas sastāvs: N. Žmiļovs, N. Sutjagins, J. Likso, N. Mozgovs, N. Lapšins, V. Smirnovs, V. Kuročkins, V. Čagočkins, R. Volkovs, P. Vorobeičiks, V. Masalovs, S. Gavrilovs.

Treneris: M. Krjučkovs.

Latvijas kausa fināls

5. septembrī Rīgā Liepājas Daugava – Ventspils Dinamo 3:2

Liepājas "Daugavas" sastāvs: I. Rūja, Ž. Zviedris, Baltutis, Vērsis, Liepa, Feldmanis, Jurčenko, Millers, Miemis, Meņgelis, Gulbis.

Nozīmīgākās draudzības spēles

2. maijā Rīgā	Rīgas Dinamo – Tallinas Kalev	2:1
9. maijā Rīgā	Rīgas Dinamo – Tallinas Dinamo	2:1
16. maijā Rīgā	Rīgas Dinamo – Viļņas Spartak	2:1
20. maijā Rīgā	Rīgas Dinamo – Minskas Dinamo	0:1
23. maijā Rīgā	Rīgas Dinamo – Maskavas GKS	3:2
25. maijā Rīgā	Rīgas izlase – Maskavas GKS	0:2
30. maijā Rīgā	Rīgas Dinamo – Rīgas Daugava	2:0
21. jūnijā Rīgā	Rīgas izlase – Tallinas Kalev	1:2
13. jūlijā Rīgā	Rīgas izlase – Maskavas JKS	3:1
3. oktobrī Rīgā	Rīgas Dinamo – Rīgas Daugava	1:1
9. oktobrī Rīgā	Rīgas izlase – Ļeņingradas Zenit	0:3
10. oktobrī Rīgā	Rīgas Dinamo – Ļeņingradas Zenit	2:7
13. oktobrī Rīgā	Baltijas Kara apgabals – Ļeņingradas Zenit	2:2
24. oktobrī Rīgā	Rīgas Dinamo – Maskavas Lokomotiv	3:0
26. oktobrī Rīgā	Rīgas Daugava – Maskavas Lokomotiv	0:3
31. oktobrī Rīgā	Rīgas Dinamo – Maskavas SACN	0:4
2. novembrī Rīgā	Baltijas Kara apgabals – Maskavas SACN	0:4

1949.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klasē (virslīga)

1. Maskavas Dinamo	26	5	3	104:30	57	0:2	0:6
2. Maskavas SACN	22	7	5	86:30	51	0:3	0:4
3. Maskavas Spartak	21	7	6	93:43	49	1:3	1:6
4. Maskavas Torpedo	16	10	8	64:42	42	0:2	0:1
5. Leņingradas Zenit	17	8	9	48:48	42	0:1	0:1
6. Tbilisi Dinamo	15	10	9	62:45	40	1:3	0:2
7. Kijevas Dinamo	17	6	11	48:47	40	1:0	0:1
8. Maskavas GKS	13	9	12	48:42	35	0:5	1:0
9. Leņingradas Dinamo	12	10	12	53:53	34	0:2	1:1
10. Kuibiševas Krilja Sovetov	10	12	12	40:61	32	1:2	2:3
11. Maskavas Lokomotiv	11	8	15	59:56	30	0:2	1:0
12. Harkovas Lokomotiv	10	10	14	41:51	30	0:3	0:0
13. Staļingradas Torpedo	8	10	16	36:52	26	2:1	1:1
14. Baku Neftjanik	6	12	16	26:42	24	0:1	1:0
15. Minskas Dinamo	8	6	20	36:73	22	2:1	3:2
16. Erevānas Dinamo	8	5	21	36:70	21	1:1	0:2
17. Rīgas Daugava	7	5	22	21:64	19		
18. Staļino Šahtjor	5	8	21	21:73	18	1:1	0:1

Pirmā riņķa spēle ar Maskavas SACN notika Tbilisi.

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): I. Perelmans 33, V. Pultraks 2, F. Krupčs 29, M. Selickis 2, V. Sudmalis 22, R. Aserštarks 25, L. Freimanis 21, E. Vijups 15 (1), A. Jēgers 33 (3), M. Amalins 31, E. Jēgers 30, M. Levitanuss 28 (1), J. Užulis 21 (4), R. Prūsis, L. Šnore 1 (1), V. Ulbergs, M. Kuzmins 9 (1), E. Liepiņš 8 (1), G. Dementjevs 2, I. Aulis 2 (1), G. Šeļehovs 6, Djakovs 15 (1), V. Zaleskis 14 (10), Petrovs 6, J. Šeibiļovs 19 (5), Kučinskis 5, L. Karčevskis 7 (1).

Vec. treneris: J. Jelisejevs.

Rudins (Staļingradas "Torpedo") – savos vārtos – 1.

Rīgas AVN spēles PSRS čempionāta II grupas centrālajā zonā (pavisam 6 zonas)

1. Tbilisi Spartak	22	3	1	60:18	47	1:2	1:3
2. Kutaisi Dinamo	16	8	2	58:25	40	1:1	1:2
3. Viļņas Spartak	17	4	5	66:24	38	0:3	0:4
4. Taškentas AVN	13	7	6	45:22	33	1:0	0:3
5. Tbilisi AVN	13	6	7	58:27	32	1:2	3:2
6. Rīgas AVN	13	1	12	52:48	27		
7. Minskas Spartak	9	8	9	42:42	26	5:1	2:4
8. Erevānas Spartak	10	5	11	42:48	25	1:3	3:2
9. Alma-Atas Dinamo	9	6	11	33:32	24	1:2	1:4

10.Minskas AVN	9	6	11	32:39	24	3:0	1:0
11.Kišiņevas Dinamo	7	2	17	36:64	16	7:3	3:2
12.Tallinas Kalev	3	8	15	17:41	14	3:1	3:0
13.Ašhabadas Lokomotiv	2	5	19	22:67	9	2:0	0:1
14.Frunzes pilsēta	3	3	20	19:85	9	5:2	3:1

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

28. augustā Minskā
Rīgas AVN – Minskas AVN 0:3
25. septembrī Liepājā
Liepājas Sarkanais metalurģis – Permas Staļina rūpnīca 1:2 (1/64 fināls)
14. oktobrī Permā
Rīgas Daugava – Permas Staļina rūpnīca 1:3 (1/32 fināls)

Latvijas komandu spēles VACP kausa izcīņā

18. jūlijā Viļņā
Liepājas Sarkanais metalurģis – Kaunas Kauno audiniai 9:0 (1/16 fināls)
12. augustā Gorkijā
Liepājas Sarkanais metalurģis – Minskas Torpedo 3:4 (1/8 fināls)

Baltijas republiku turnīrs Viļņā

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Lietuva		1:0	2:1	2	0	0	3:1	4
2	Latvija	0:1		2:1	1	0	1	2:2	2
3	Igaunija	1:2	1:2		0	0	2	2:4	0

Šis bija pēdējais Baltijas republiku turnīrs līdz pat neatkarības atjaunošanai, kurā republiku komandas piedalījās spēcīgākajos sastāvos. Nākamajos gados šajos turnīros vairs nepiedalījās tā saukto meistarkomandu spēlētāji. Taču līdz pat 60. gadu sākumam Baltijas turnīri joprojām piesaistīja līdzjutēju uzmanību.

Latvijas čempionāta tabula

1. Liepājas Sarkanais metalurģs	22	0	0	121:9	44
2. Žmiļova komanda	15	2	5	54:26	32
3. Kasatkina komanda	14	3	5	58:31	31
4. Rīgas Spartaks	13	5	4	53:29	31
5. Rīgas Dinamo	11	5	6	49:29	27
6. Ventspils Dinamo	10	4	8	42:44	24
7. Rīgas Dzelzceļnieku SK	6	6	10	38:63	18
8. Rīgas VEF	7	3	12	29:49	17
9. Daugavpils Daugava	6	4	12	26:42	16
10. Rīgas RVR	6	3	13	31:43	15
11. Dobeles Daugava	2	5	15	21:84	9
12. Rīgas AVN	0	0	22	17:90	0

Liepājas "Sarkanā metalurģa" sastāvs: V. Ziņģis, I. Rūja, A. Ptičkins, J. Novikovs, A. Zviedris, H. Feldmanis, I. Liepa, A. Meņģelis, P. Krūmiņš, E. Ziņģis, R. Heiblihs, M. Drāznieks, M. Buličevs, V. Apsēns, G. Kungs, Ž. Upenieks, Jurkovskis.

Treneris: A. Bušs.

Latvijas kausa fināls

4. augustā Liepājā Liepājas Sarkanais metalurģs – Rīgas Spartaks 4:0

1950.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klasē (virslīga)

1. Maskavas SACN	20	13	3	91:31	53	0:2	1:0
2. Maskavas Dinamo	22	6	8	88:36	50	2:0	0:3
3. Tbilisi Dinamo	20	7	9	78:50	47	1:1	2:5
4. Maskavas GKS	20	5	11	78:52	45	1:0	1:0
5. Maskavas Spartak	17	10	9	77:40	44	2:0	0:5
6. Ļeņingradas Zenit	19	5	12	70:59	43	0:3	2:1
7. Kuibiševas Kriļja Sovetov	15	10	11	44:44	40	1:2	0:3
8. Ļeņingradas Dinamo	14	10	12	63:50	38	1:0	0:1
9. Tbilisi Spartaks	14	9	13	50:53	37	1:1	2:2
10. Maskavas Torpedo	13	10	13	57:60	36	0:0	1:1
11. Staļino Šahtjor	13	7	16	49:63	33	0:1	1:0
12. Rīgas Daugava	12	8	16	37:45	32		
13. Kijevas Dinamo	10	11	15	39:53	31	0:1	0:0

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

14. Erevānas Dinamo	10	11	15	39:57	31	1:2	0:1
15. Maskavas Lokomotiv	11	8	17	41:73	30	2:2	0:1
16. Harkovas Lokomotiv	12	4	20	33:52	28	0:1	3:0
17. Minskas Dinamo	9	5	22	44:73	23	4:2	0:2
18. Staļingradas Torpedo	8	6	22	26:77	22	1:1	2:0
19. Baku Neftjanik	6	9	21	37:73	21	5:0	0:1

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Vinogradovs 36, M. Seļickis 36, V. Sudmalis 28, R. Aserštarks 34, L. Freimanis 16, B. Reinholds, R. Karičevs 36 (2), M. Amalins 36, A. Jēgers 36 (8), J. Užulis 33 (4), B. Kurņevs 36 (9), M. Levitanuss 14 (3), J. Djakovs 21 (7), J. Sebilovs 20 (1), M. Kuzmins 11 (2), J. Čerņecovs 20 (1), V. Zaļeskijs 4.

Vec. treneris: J. Jeļisejvs.

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

3. oktobrī Liepājā	Liepājas Sarkanais metalurģis – Maskavas Torpedo	0:3 (1/32 fināls)
3. oktobrī Rīgā	Rīgas AVN – Tbilisi Dinamo	1:2 (1/32 fināls)
3. oktobrī Minskā	Rīgas Daugava – Minskas Torpedo	3:2 (1/32 fināls)
8. oktobrī Rīgā	Rīgas Daugava – Maskavas Lokomotiv	0:1 (1/16 fināls)

Latvijas komandu spēles VACP kausa izcīņā

Leņingradā	Liepājas Sarkanais metalurģis – Leņingradas Boļševička	4:0
Leņingradā	Liepājas Sarkanais metalurģis – Leņingradas Progres	1:2

Baltijas republiku turnīrs Viļņā

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Lietuva		2:2	7:2	1	1	0	9:4	3
2	Latvija	2:2		4:1	1	1	0	6:3	3
3	Igaunija	2:7	1:4		0	0	2	3:11	0

Latvijas čempionāta tabula

1. Rīgas AVN	30	2	0	139:9	62
2. Liepājas Sarkanais metalurģis	27	3	2	122:18	57
3. Rīgas VEF	26	1	5	104:27	53
4. Daugavpils Daugava	15	9	8	41:33	39
5. Kuldīgas Vulkāns	16	5	11	44:45	37
6. Žmiļova komanda	15	4	13	73:28	34
7. Kasatkina komanda	14	3	15	68:57	31
8. Rīgas RVR	14	3	15	55:73	31
9. Ventspils Dinamo	14	3	15	38:68	31
10. Rīgas Dinamo 7. raj. pad.	11	5	16	54:55	27
11. Dobeles Daugava	7	9	16	53:114	23
12. Rīgas Dzelzceļnieku SK	9	5	18	35:86	23
13. Rīgas Spartaks	7	8	17	40:70	22
14. Rēzeknes Dinamo	9	3	20	14:62	21
15. Valmieras Dinamo	5	9	18	23:72	19
16. Talsu Spartaks	6	6	20	33:85	18
17. Rīgas Dinamo	7	2	23	40:74	16

Rīgas AVN sastāvs: V. Serebrjakovs, S. Kosojs, S. Bogdanovs, O. Ramlovs, G. Durops, D. Grigorjevs, N. Duļņevs, S. Holmogorovs, V. Lisenkovs, L. Ogerčuks, V. Kapustins, N. Kuzmins, P. Bogdanovs, L. Karčevskis, V. Kandelaki, B. Kovalovs.

Treneris: A. Ščedrins.

Pārspēles par tiesībām piedalīties PSRS čempionātā

13. oktobrī Rīgā	Rīgas Daugava – Rīgas AVN	3:1
15. oktobrī Rīgā	Rīgas Daugava – Rīgas AVN	2:3

Latvijas kausa fināls

27. augustā Rīgā	Rīgas AVN – Liepājas Sarkanais metalurģis	4:0
------------------	---	-----

1951.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klasē (virslīga)

1. Maskavas PACN	18	7	3	53:19	43	1:1	0:0
2. Tbilisi Dinamo	15	6	7	59:36	36	0:1	0:3
3. Doņeckas Šahtjor	12	10	6	44:30	34	5:0	1:3
4. Kuibiševas Kriļļa Sovetov	11	12	5	34:25	34	0:0	0:2
5. Maskavas Dinamo	13	6	9	62:41	32	2:5	2:2
6. Maskavas Spartak	13	5	10	50:35	31	1:2	2:3
7. Ļeņingradas Zenit	10	8	10	36:40	28	4:1	1:0
8. Kijevas Dinamo	9	9	10	43:39	27	4:2	0:2
9. Ļeņingradas Dinamo	11	5	12	46:53	27	1:1	3:1
10. Maskavas GKS	11	4	13	44:56	26	1:3	2:0
11. Rīgas Daugava	9	7	12	44:44	25		
12. Maskavas Torpedo	8	8	12	37:48	24	4:1	1:1
13. Maskavas JKS	7	9	12	30:50	23	2:3	1:1
14. Tbilisi Spartaks	7	2	19	32:56	16	3:1	1:3
15. Gorkijas Torpedo	4	6	18	20:62	14	1:2	1:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Vinogradovs 27, M. Darmanjans 1, M. Seļickis 17, V. Sudmanis 24, R. Aserštarks 16, L. Freimanis 22, R. Karičevs 9, M. Amalins 22, E. Tantiba 28 (1), B. Cibins 7 (2), J. Užulis 16 (4), A. Jēgers 28 (9), B. Kurņevs 28 (6), M. Levitanuss, B. Reinholds 1, J. Djakovs, J. Čerņecovs 23 (6), M. Kuzmins 3, L. Šņore 1, B. Kotovs 6, H. Priedītis 9 (5), V. Fedins 3, P. Katrovskis 28 (9).

Vec. treneris: J. Jeļisejevs.

Samarins ("Šahtjor") un Hartvigs ("Zenit") – savos vārtos – 2.

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

11. augustā Rīgā	Rīgas AVN – Alma-Atas Dinamo	1:0 (1/32 fināls)
11. augustā Baku	Rīgas Daugava – Baku Neftjanik	2:0 (1/16 fināls)
19. augustā Erevānā	Rīgas AVN – Erevānas Dinamo	1:2 (1/16 fināls)
19. augustā Rīgā	Rīgas Daugava – Ivanovas Krasnoje Znamja	3:2 (1/8 fināls)
3. oktobrī Maskavā	Rīgas Daugava – Doņeckas Šahtjor	1:2 (1/4 fināls)

Latvijas komandu spēles VACP kausa izcīņā

Rīgā	Rīgas VEF – Velikije Luki	10:1
23. augustā Rīgā	Rīgas VEF – Narvas Kalev	3:0
25. augustā Rīgā	Rīgas VEF – Ļeņingradas Krasnaja Zarja	4:0
Omskā	Rīgas VEF – Baku Neftjaņik	1:3

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	U	N	Z	Vārti	P
1	SM Liepāja		1:1	4:0	4:1	4:0	3:0	4	1	0	16:2	9
2	AVN Rīga	1:1		1:0	3:2	3:0	wo	4	1	0	8:3	9
3	Vulkāns Kuldīga	0:4	0:1		2:1	0:2	wo	2	0	3	2:8	4
4	VEF Rīga	1:4	2:3	1:2		3:0	1:0	2	0	3	8:9	4
5	Daugava Rīga	0:4	0:3	2:0	0:3		1:1	1	1	3	3:11	3
6	Čerņiseva komanda	0:3	ow	ow	0:1	1:1		0	1	4	1:5	1

Liepājas "Sarkanā metalurga" sastāvs: E. Lagzda, M. Buličevs, I. Rūja, J. Novikovs, A. Ptičkins, H. Blūms, G. Vērsis, R. Zvejnieks, H. Feldmanis, A. Meņģelis, G. Zviedrs, Ž. Zviedrs, E. Ziņģis, A. Millers, M. Drāznieks, V. Dergunovs, G. Ratnieks.

Treneris: A. Bušs.

Pārspēles par tiesībām piedalīties PSRS čempionātā

4. novembrī Liepājā	Rīgas Daugava – Liepājas Sarkanais metalurģs	0:1
8. novembrī Rīgā	Rīgas Daugava – Liepājas Sarkanais metalurģs	2:1
11. novembrī Rīgā	Rīgas Daugava – Liepājas Sarkanais metalurģs	4:1

Latvijas kausa fināls

5. augustā Rīgā	Rīgas AVN – Liepājas Sarkanais metalurģs	6:2
-----------------	--	-----

1952.

Sakarā ar PSRS izlases piedalīšanos Olimpiskajās spēlēs Helsinkos, A klases čempionāta visas spēles notika Maskavā un vienā aplī.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klasē (virslīga)

1. Maskavas Spartak	9	2	2	26:12	20	1:2
2. Kijevas Dinamo	7	3	3	26:14	17	0:2
3. Maskavas Dinamo	7	3	3	24:14	17	1:2
4. Tbilisi Dinamo	5	6	2	19:12	16	0:0
5. Ļeņingradas Dinamo	5	5	3	17:17	15	1:2
6. Kaļiņinas pilsēta	5	4	4	19:19	14	1:2
7. Ļeņingradas Zenit	6	2	5	20:21	14	2:0
8. Kuibiševas Kriļja Sovetov	5	3	5	16:14	13	0:0
9. Maskavas Lokomotiv	5	2	6	19:21	12	0:2
10. Maskavas Torpedo	3	6	4	11:15	12	1:1
11. Maskavas GKS	2	6	5	11:14	10	0:0
12. Rīgas Daugava	2	5	6	10:14	9	
13. Doneckas Šahtjor	1	6	6	14:26	8	1:1
14. Minskas Dinamo	1	3	9	10:29	5	2:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Pultraks 12, V. Vinogradovs 1, R. Aserštarks 12, M. Selickis 13 (3), V. Sudmalis 13 (1), E. Tantiba 5, V. Fedins 10, B. Kotovs 10, J. Užulis 13, B. Kurņevs 9, P. Katrovskis 12 (2), A. Jēgers 12, J. Čerņecovs 11 (2), H. Priedītis 6, B. Prauliņš 1 (1), Ē. Meirāns 1, B. Reinholds 1, V. Pavlovičs 2, V. Nikiforovs 4.

Vec. treneris: J. Jelisejevs.

Sedovs ("Spartak") – savos vārtos – 1.

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

4. septembrī Rīgā	Rīgas Daugava – Ļeņingradas Dinamo	1:1 (1/32 fināls)
5. septembrī Rīgā	Rīgas Daugava – Ļeņingradas Dinamo	0:3 (pārspēle)
7. septembrī Rīgā	Rīgas AVN – Petrozavodskas Krasnaja Zvezda	5:1 (1/32 fināls)
12. oktobrī Harkovā	Rīgas AVN – Harkovas Lokomotiv	0:2

Latvijas komandu spēles VACP kausa izcīņā

9. septembrī Rīgā	Rīgas VEF – Petrozavodskas Lokomotiv	5:1
10. septembrī Rīgā	Liepājas Sarkanais metalurģis – Kohtlajarves Kalev	2:1
12. septembrī Rīgā	Liepājas Sarkanais metalurģis – Rīgas VEF	1:0
Odesā	Liepājas Sarkanais metalurģis – Ļeņingradas Molnija	2:0

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	U	N	Z	Vārti	P
1	AVN Rīga		1:1 2:0	3:0 2:0	5:1 3:1	4:1 3:1	9:1 8:0	4:1 7:0	3:1 4:0	10:0 8:1	11:0 4:0	1:1 5:1	18	2	0	97:11	38
2	SM Liepāja	1:1 0:2		3:1 1:0	1:0 2:0	2:1 3:1	10:1 2:1	3:0 6:1	4:1 7:0	3:0 2:0	4:0 1:1	1:0 wo	17	2	1	56:11	36
3	Spartaks Rīga	0:3 0:2	1:3 0:1		1:3 2:2	2:1 1:0	2:0 1:2	1:0 1:1	1:1 2:0	4:0 1:0	4:2 1:0	2:1 4:1	11	3	6	31:23	25
4	Vulkāns Kuldīga	1:5 1:3	0:1 0:2	3:1 2:2		1:1 1:2	2:0 1:3	5:0 1:2	1:0 11:0	0:4 3:0	9:1 2:0	2:1 2:1	10	2	8	48:29	22
5	VEF Rīga	1:4 1:3	1:2 1:3	1:2 0:1	1:1 2:1		5:2 3:3	1:2 7:1	11:1 2:2	0:1 1:0	3:1 6:0	3:1 7:0	9	3	8	57:31	21
6	Daugava Talsi	1:9 0:8	1:10 1:2	0:2 2:1	0:2 3:1	2:5 3:3		3:1 2:5	0:0 2:2	3:1 3:1	wo 2:1	3:0 1:0	9	3	8	31:53	21
7	Dinamo Ventspils	1:4 0:7	0:3 1:6	0:1 1:1	0:5 2:1	2:1 1:7	1:3 5:2		0:5 2:1	1:4 wo	0:1 wo	1:1 2:1	7	2	11	20:54	16
8	Dinamo Rīga	1:3 0:4	1:4 0:7	1:1 0:2	0:1 0:11	1:11 2:2	0:0 2:2	5:0 1:2		4:0 0:1	1:1 0:0	3:1 4:2	4	6	10	26:54	14
9	Dinamo Rēzekne	0:10 1:8	0:3 0:2	0:4 0:1	4:0 0:3	1:0 0:1	1:3 1:3	4:1 ow	0:4 1:0		2:2 1:2	1:1 1:0	5	2	13	17:48	12
10	DzSK Daugavpils	0:11 0:4	0:4 1:1	2:4 0:1	1:9 0:2	1:3 0:6	ow 1:2	1:0 ow	1:1 0:0	2:2 2:1		5:1 2:3	3	4	13	18:54	10
11	Daugava Rīga	1:1 1:5	0:1 ow	1:2 1:4	1:2 1:2	1:3 0:7	0:3 0:1	1:1 1:2	1:3 2:4	1:1 0:1	1:5 3:2		1	3	16	17:50	5

AVN sastāvs: Ļ. Ogerčuks, V. Serebrjakovs, S. Bogdanovs, V. Kandelaki, G. Durops, N. Dulņevs, Ļ. Karčevskis, V. Kapustins, V. Lisenkovs, I. Balkins, N. Kuzmins, O. Ramlovs, D. Grigorjevs, V. Ivakins, V. Ščetkins, A. Muravjovs, V. Kovalovs.

Latvijas kausa fināls

19. augustā Rīgā Rīgas AVN – Liepājas Sarkanais metalurģis 2:2
 20. augustā Rīgā Rīgas AVN – Liepājas Sarkanais metalurģis 2:0

Baltijas republiku turnīrs Tallinā

Nozīmīgākās draudzības spēles

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Igaunija		0:3	5:0	1	0	1	5:3	2
2	Latvija	3:0		1:3	1	0	1	4:3	2
3	Lietuva	0:5	3:1		1	0	1	3:6	2

11. maijā Rīgā Rīgas Daugava – Maskavas Lokomotiv 0:3
 18. maijā Rīgā Rīgas Daugava – Tbilisi Dinamo 1:3
 25. maijā Rīgā Rīgas Daugava – Maskavas Torpedo 1:1
 7. jūnijā Rīgā Rīgas Daugava – Kijevas Dinamo 2:0
 26. jūnijā Rīgā Rīgas Daugava – Viļņas Spartak 0:1
 29. jūnijā Rīgā Rīgas Daugava – Tallinas Kalev 2:0

1953.

Rīgas "Daugavas" spēles
PSRS čempionāta B klases 2. zonā (pirmajā līgā, pavisam 3 zonas)

1. Ivanovas Krasnoje Znamja	10	4	3	27:9	24	0:3	3:1
2. Minskas Dinamo	9	6	2	25:12	24	1:1	2:4
3. Odesas Metalurg	6	8	3	20:12	20	0:0	0:3
4. Maskavas Zenit	7	5	5	19:18	19	0:0	1:1
5. Rīgas Daugava	6	5	6	24:22	17		
6. Kišiņevas Burevestņik	4	8	5	14:20	16	2:0	0:0
7. Tallinas Kalev	4	6	7	9:19	14	2:0	0:2
8. Kaļiņinas Spartak	4	3	10	20:25	11	4:0	2:4
9. Maskavas Himik	4	1	4	17:13	9	-	0:3
10. Petrozavodskas Krasnaja Zvezda	2	4	11	15:40	8	4:0	3:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Ivakins 12, L. Mačins 5, T. Sils, R. Aserštarks, M. Selickis, V. Pavlovičs, V. Sudmalis, E. Tantiba (1), V. Nikiforovs, J. Graviņš, B. Prauliņš (1), J. Užulis (1), H. Priedītis (5), A. Jēgers (6), V. Žilins (6), J. Balikins (2), A. Muravjovs, J. Čerņecovs (1), B. Reinholds (1).

Vec. treneris: J. Jeļisejevs.

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

30. augustā Liepājā							
Liepājas Sarkanais metalurģs – Permas pilsēta						3:0	(1/64 fināls)
6. septembrī Taškentā							
Rīgas Daugava – Čirčikas Himik						3:0	(1/64 fināls)
10. septembrī Frunzē							
Rīgas Daugava – Frunzes Iskra						2:0	(1/32 fināls)
13. septembrī Ašhabadā							
Liepājas Sarkanais metalurģs – Ašhabadas Spartak						1:2	(1/32 fināls)
17. septembrī Rīgā							
Rīgas Daugava – Dņepropetrovskas Metalurg						5:1	(1/16 fināls)
24. septembrī Rīgā							
Rīgas Daugava – Viļņas Spartak						0:0	(1/8 fināls)
25. septembrī Rīgā							
Rīgas Daugava – Viļņas Spartak						1:0	(pārspēle)
2. oktobrī Maskavā							
Rīgas Daugava – Doņeckas Šahtjor						1:2	(1/4 fināls)

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	U	N	Z	Vārti	P
1	SM Liepāja		0:1 1:1	3:0 1:0	2:1 wo	8:0 6:0	3:0 2:0	7:0 5:0	10	1	1	38:3	21
2	Spartaks-Elektro Rīga	1:0 1:1		1:3 0:1	4:2 5:0	3:1 1:0	1:5 4:1	1:0 wo	8	1	3	22:14	17
3	Dinamo Rīga	0:3 0:1	3:1 1:0		0:2 2:1	1:1 0:1	2:1 1:1	2:1 1:0	6	2	4	13:13	14
4	VEF Rīga	1:2 ow	2:4 0:5	2:0 1:2		1:0 2:4	1:02 :1	4:0 2:2	5	1	6	18:20	11
5	Vulkāns Kuldīga	0:8 0:6	1:3 0:1	1:1 1:0	0:1 4:2		1:2 4:2	1:0 1:1	4	2	6	14:26	10
6	Daugava Talsi	0:3 0:2	5:1 1:4	1:2 1:1	0:1 1:2	2:1 2:4		2:1 2:4	3	1	8	16:26	7
7	Dinamo Ventspils	0:7 0:5	0:1 ow	1:2 0:1	0:4 2:2	0:1 1:1	1:2 4:2		1	2	9	9:28	4

Liepājas "Sarkanā metalurga" sastāvs: I. Rūja, J. Novikovs, A. Ptičkins, H. Blūms, G. Vērsis, H. Feldmanis, G. un Ž. Zviedri, M. Drāznieks, R. Zvejnieks, R. Dambis, A. Zariņš, M. Buličevs, L. Valinskis, E. Ziņģis, E. Lagzda.
Treneris: E. Ziņģis.

Latvijas kausa fināls

2. augustā Liepājā Liepājas Sarkanais metalurģs – Rīgas Dinamo 4:0

Nozīmīgākās draudzības spēles

19. jūnijā Rīgā Rīgas Daugava – Maskavas Dinamo 0:4

14. oktobrī Rīgā Rīgas Daugava – Ļeņingradas Zenit 1:2

1954.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta B klases 2. zonā (pirmajā līgā, pavisam 3 zonas)							
1. Maskavas Zenit	14	5	3	31:14	33	0:2	0:1
2. Viļņas Spartak	13	6	3	33:13	32	0:1	1:2
3. Maskavas Himik	12	5	5	36:21	29	0:1	1:3
4. Ivanovas Krasnoje Znamja	7	10	5	20:15	24	2:0	0:0
5. Kaļiņinas Spartak	8	8	6	32:27	24	1:0	1:1
6. Minskas Piščeņev	6	9	7	17:16	21	0:2	0:3
7. Rīgas Daugava	9	3	10	20:24	21		
8. Saratovas Energija	8	5	9	21:30	21	1:1	0:1
9. Voronežas pilsēta	7	3	12	21:29	17	3:2	1:0
10. Mosbasa Šahtjor	6	3	13	22:31	15	0:2	1:0
11. Tallinas Kalev	6	3	13	18:33	15	2:0	1:0
12. Petrozavodskas Krasnaja Zvezda	2	8	12	11:29	12	1:0	4:2

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Ivakins 20, T. Sils 2, R. Aserštarks, G. Kungs, L. Ostrovskis, B. Reinholds (4) 2 - 11 m, V. Pavlovičs (3), V. Ņikiforovs (3), J. Graviņš, J. Balikins, A. Ivanovs (1), J. Užulis (2), H. Priedītis (1), B. Prauliņš, Z. Driķis.

Vec. treneris: M. Levitanuss.

Šeit un 1955. gadā – vārtsargiem spēļu skaits, iekavās – gūtie vārti.

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

18. augustā Liepājā

Rīgas Daugava – Liepājas Sarkanais metalurģis 1:0 (1/64 fināls)

30. augustā Tbilisi

Rīgas Daugava – Tbilisi AVN 0:3 (1/32 fināls)

Latvijas Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	SM Liepāja		1:0 2:0	7:1 5:1	2:1 3:1	6:0 3:0	1:0 7:2	4:0 5:0	8:0 9:0	5:0 1:0	2:0 7:0	18	0	0	76:6	36
2	VEF Rīga	0:1 0:2		5:1 3:2	1:4 2:1	3:0 4:0	3:3 5:1	0:0 6:1	1:2 4:0	2:0 8:1	6:1 5:2	12	2	4	58:22	26
3	Darba rezerves Rīga	1:7 1:5	1:5 2:3		4:1 0:1	2:1 1:4	2:1 4:1	1:2 2:1	5:3 2:1	2:0 7:1	3:2 7:1	11	0	7	47:40	22
4	Dinamo Rīga	1:2 1:3	4:1 1:2	1:4 1:0		1:1 0:1	2:1 1:5	3:1 2:2	1:1 3:0	1:1 1:1	2:0 3:0	7	5	6	29:26	19
5	Vulkāns Kuldīga	0:6 0:3	0:3 0:4	1:2 4:1	1:1 1:0		0:1 1:2	2:1 2:1	4:0 1:2	3:2 1:0	5:0 3:0	9	1	8	29:29	19
6	Ventspils	0:1 2:7	3:3 1:5	1:2 1:4	1:2 5:1	1:0 2:1		1:1 0:5	3:4 3:2	3:0 6:0	2:0 2:0	8	2	8	38:39	18
7	REZ Rīga	0:4 0:5	0:0 1:6	2:1 1:2	1:3 2:2	1:2 1:2	1:1 5:0		1:1 3:0	4:0 wo	2:0 2:0	7	4	7	27:29	18
8	Daugava Talsi	0:8 0:9	2:1 0:4	3:5 1:2	1:1 0:3	0:4 2:1	4:3 2:3	1:1 0:3		3:3 3:1	1:1 2:1	5	4	9	25:54	14
9	Spartaks Rīga	0:5 0:1	0:2 1:8	0:2 1:7	1:1 1:1	2:3 0:1	0:3 0:6	0:4 ow	3:3 1:3		2:5 1:0	1	3	14	13:53	5
10	Daugava Tukums	0:2 0:7	1:5 2:5	2:3 1:7	0:2 0:3	0:5 0:3	0:2 0:2	0:2 0:2	1:1 1:2	5:2 0:1		1	1	16	13:57	3

Liepājas "Sarkanā metalurga" sastāvs: I. Rūja, H. Dekovics, J. Novikovs, A. Ptičkins, V. Sudmalis, H. Feldmanis, L. Valinskis, G. Vērsis, G. Zviedrs, Ž. Zviedri, A. Zariņš, M. Drāznieks, R. Zvejnieks, R. Dambis, H. Blūms.

Treneri: E. Ziņģis, A. Ptičkins.

Pārspēles par tiesībām piedalīties PSRS čempionātā

28. oktobrī Rīgā Rīgas Daugava – Liepājas Sarkanais metalurģs 2:1
31. oktobrī Liepājā Rīgas Daugava – Liepājas Sarkanais metalurģs 0:2

Latvijas kausa fināls

14. augustā Liepājā
Liepājas Sarkanais metalurģs – Rīgas Darba rezerves 2:2
15. augustā Liepājā
Liepājas Sarkanais metalurģs – Rīgas Darba rezerves 5:1

Baltijas republiku un Baltkrievijas turnīrs Minskā

V	Komanda	1	2	3	4	U	N	Z	Vārti	P
1	Latvija		2:0	0:0	3:1	2	1	0	5:1	5
2	Lietuva	0:2		0:0	5:1	1	1	1	5:3	3
3	Baltkrievija	0:0	0:0		0:0	0	3	0	0:0	3
4	Igaunija	1:3	1:5	0:0		0	1	2	2:8	1

Nozīmīgākās draudzības spēles

17. oktobrī Rīgā		
Rīgas Daugava – Ļeņingradas Trudovije rezervi		0:1
22. oktobrī Rīgā		
Latvijas izlase – Užgorodas Spartak		1:2

1955.

Iepriekšējās sezonas beigās Latvijas 1954. gada čempions pārspēlēs ar Rīgas "Daugavu" bija izcīnījis sev tiesības pārstāvēt Latviju PSRS čempionātā. Taču, it kā lai apvienotu visus labākos Latvijas futbolistus vienā komandā, tika izveidota komanda ar nosaukumu "Sarkanais metalurģs" ("Daugava"), kas faktiski bija tā pati "Daugava", tikai papildināta ar labākajiem Liepājas futbolistiem. Šī komanda Liepājā aizvadīja tikai divas spēles – 22. maijā ar Stupino pilsētas komandu un 12. augustā ar Tallinas "Dinamo".

Rīgas "Daugavas" spēles

PSRS čempionāta B klases 1. zonā (pirmajā līgā, pavisam 2 zonas)

1. Kišiņevas Burevestņnik	20	6	4	86:46	46	3:3	1:3
2. Kāliņinas Spartak	16	5	9	48:31	37	0:3	0:1
3. Kijevas AVN	14	8	8	44:27	36	1:1	0:4
4. Viļņas Spartak	13	10	7	40:29	36	1:1	0:0
5. Ivanovas Krasnoje Znamja	13	10	7	43:33	36	2:2	2:2
6. Stupino pilsēta	13	6	11	48:35	32	0:2	0:3
7. Ļvovas AVN	13	6	11	47:40	32	1:3	1:6
8. Zaporožjes Metalurģ	13	6	11	37:33	32	1:1	0:1
9. Harkovas Lokomotiv	12	6	12	48:34	30	1:0	1:4
10. Dņepropetrovskas Metalurģ	14	2	14	53:47	30	1:0	0:4
11. Mosbasa Šahtjor	10	9	11	34:38	29	1:1	1:0
12. Odesas Piščevik	11	5	14	39:47	27	0:4	0:1
13. Užgorodas Spartak	8	9	13	33:40	25	1:1	0:4
14. Rīgas Daugava	6	10	14	29:57	22		
15. Sevastopoles FVN	7	6	17	25:61	20	0:0	2:1
16. Tallinas Dinamo	2	6	22	22:78	10	5:0	3:1

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): Z. Strausmanis 22, T. Sils 8, V. Pavlovičs, G. Kungs, L. Ostrovskis, R. Zvejnieks (1), V. Ņikiforovs (1), Ž. Zviedris (4), G. Zviedris (7), M. Drāznieks (4), V. Sudmalis, H. Feldmanis (1), R. Dambis (2), R. Grobiņš (3), A. Ivanovs (1), O. Birzgalis (4).

Vec. treneris: M. Levitanuss.

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

22. jūnijā Liepājā

Rīgas Daugava – Liepājas Sarkanais metalurģis 2:2 (1/128 fināls)
no pārspēles "Daugava" atteicās

14. jūlijā Zaporožjē

Liepājas Sarkanais metalurģis – Zaporožjes Metalurģis 1:2 (1/64 fināls)

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	Darba rezerves Rīga		0:1 1:2	3:2 1:0	2:1 3:1	2:1 1:0	2:1 1:0	6:2 3:0	6:0 7:3	2:0 9:0	5:2 7:0	16	0	2	61:16	32
2	VEF Rīga	1:0 2:1		1:0 1:1	0:2 1:3	0:1 4:2	0:3 4:2	1:0 3:1	5:0 6:1	7:1 2:4	2:0 wo	12	1	5	40:22	25
3	REZ Rīga	2:3 0:1	0:1 1:1		2:0 0:1	1:0 0:0	2:1 6:1	3:1 4:0	0:1 6:0	10:0 1:0	2:1 wo	11	2	5	40:12	24
4	AVN Rīga	1:2 1:3	2:0 3:1	0:2 1:0		0:1 1:0	2:1 2:1	3:2 1:1	2:3 2:1	2:2 2:3	4:3 1:0	10	2	6	30:26	22
5	SM Liepāja	1:2 0:1	1:0 2:4	0:1 0:0	1:0 0:1		0:2 2:0	4:2 0:0	2:0 4:0	4:1 4:1	0:0 wo	9	3	6	25:15	21
6	Vulkāns Kuldīga	1:2 0:1	3:0 2:4	1:2 1:6	1:2 1:2	2:0 0:2		3:1 2:4	3:0 4:1	3:1 2:3	3:1 4:0	8	0	10	36:32	16
7	Vārpa Valmiera	2:6 0:3	0:1 1:3	1:3 0:4	2:3 1:1	2:4 0:0	1:3 4:2		2:4 1:0	2:4 4:2	3:3 3:2	4	3	11	29:48	11
8	Dinamo Rīga	0:6 3:7	0:5 1:6	1:0 0:6	3:2 1:2	0:2 0:4	1:3 3:2	4:2 0:1		1:1 0:1	3:4 2:0	5	1	12	23:54	11
9	Daugava Talsi	0:2 0:9	1:7 4:2	0:10 0:1	2:2 3:2	1:4 1:4	0:3 1:4	4:2 2:4	1:1 1:0		1:1 2:4	4	3	11	24:62	11
10	Ventspils	2:5 0:7	0:2 ow	1:2 ow	3:4 0:1	0:0 ow	1:3 0:4	3:3 2:3	4:3 0:2	1:1 4:2		2	3	13	21:42	7

"Darba rezervju" sastāvs: B. Graps, S. Bogdanovs, B. Reinholds, B. Kotovs, E. Tantiba, D. Kovaļovs, H. Priedītis, A. Jēgers, L. Ogerčuks, G. Makarkins, J. Užulis, L. Jansons.

Treneris: A. Jēgers.

Pārspēles par tiesībām piedalīties PSRS čempionātā

30. oktobrī Rīgā Rīgas Daugava – Rīgas Darba rezerves 3:1
1. novembrī Rīgā Rīgas Daugava – Rīgas Darba rezerves 0:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs: I. Rūja, Zvirbulis, A. Geislars, V. Simbircevs, Drāznieks, J. Novikovs, H. Blūms, H. Feldmanis, L. Valinskis, G. Vērsis, Ratnieks, Maslovskis, Plisko, A. Zariņš, A. Zviedris, Maleiko.

Treneris: A. Ptičkins.

Latvijas kausa fināls

19. jūnijā Rīgā Liepājas Sarkanais metalurģis – Rīgas Darba rezerves 1:1
20. jūnijā Rīgā Liepājas Sarkanais metalurģis – Rīgas Darba rezerves 4:2

1956.

Rīgas "Daugavas" spēles
PSRS čempionāta B klases 1. zonā (pirmajā līgā, pavisam 2 zonas)

1. Minskas Spartak	18	11	5	45:26	47	0:1	1:5
2. Taganrogas Torpedo	18	10	6	65:33	46	1:0	2:4
3. Zaporožjes Metalurg	21	4	9	53:35	46	2:1	3:2
4. Mosbasa Šahtjor	19	6	9	56:36	44	0:4	0:2
5. L'vovas AVN	16	9	9	49:24	41	0:2	0:1
6. Kijevas AVN	15	9	10	43:27	39	0:1	0:0
7. Stupino pilsēta	14	10	10	51:33	38	0:3	1:4
8. Ivanovas Krasnoje Znamja	13	10	11	37:36	36	2:1	0:1
9. Viļņas Spartaks	12	11	11	51:29	35	0:0	0:3
10. Harkovas Avangard	14	7	13	40:44	35	0:0	0:2
11. Tallinas Dinamo	11	10	13	36:44	32	0:1	0:0
12. Ivanofrankovskas Spartak	12	6	16	49:57	30	3:2	0:1
13. Užgorodas Spartak	7	15	12	28:33	29	0:1	1:1
14. Dņepropetrovskas Metalurg	10	9	15	40:58	29	0:0	2:0
15. Odesas Piščevik	8	10	16	40:57	26	0:2	3:2
16. Rīgas Daugava	9	8	17	27:48	26		
17. Kaļiņinas Spartak	8	9	17	27:48	25	0:0	1:1
18. Petrozavodskas AVN	2	4	28	20:89	8	2:0	3:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): T. Sils 16, V. Pultraks, R. Sville, J. Uvarovs 20, V. Pavlovičs 34, M. Selickis 34 (3), G. Kungs 20, E. Tantiba 30 (3), R. Zvejnieks 25 (1), V. Nikiforovs 30 (5), L. Ogerčuks, J. Užuļis 20 (2), M. Kalniņš 15 (2), O. Birzgalis 30 (3), H. Priedītis 25 (1), R. Grobiņš 10 (1), E. Linde 3 (2), A. Rodins 15 (4), V. Straume 20, G. Krastiņš 5, J. Graviņš 10, A. Glužins 5, G. Makarkins 5, A. Jermolinskis 1, A. Lasmanis 5, L. Ostrovskis 5, J. Solonņenko 1.

Vec. treneris: J. Jelisejevs.

Pirmajā pēckara starptautiskajā spēlē Rīgā (Daugava – Stokholmas Sture) uzvarētājiem vārtus guva: Priedītis 2, Ogerčuks, Užuļis, Kalniņš (5:1).

Latvijas izlases spēles PSRS tautu spartakiādē

2. augustā Maskavā	Latvija – Azerbaidžāna	1:5
7. augustā Maskavā	Latvija – Kazahija	2:1
9. augustā Maskavā	Latvija – Karēlija	5:0
10. augustā Maskavā	Latvija – Moldāvija	2:1

PSRS 1. tautu spartakiādes futbola turnīrā piedalījās 16 republiku, kā arī Maskavas un Leningradas izlases (18 vienības, ko sastādīja meistarkomandu futbolisti). Latvija ieguva 9. vietu

Latviju pārstāvēja: T. Sils, V. Straume, V. Pavlovičs, R. Zvejnieks, E. Tantiba, H. Feldmanis, Ž. Zviedris, O. Birzgalis, J. Užulis, H. Priedītis, A. Rodins, J. Graviņš, M. Kalniņš, V. Ņikiforovs, J. Uvarovs, A. Jarmolinskis, M. Seļickis.

Treneris: J. Jeļisejevs.

Starptautiskā spēle

10. jūnijā Rīgā Rīgas Daugava – Stokholmas Sture (Zviedrija) 5:1

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	SM Liepāja	1:1 1:1	2:0 1:0	2:0 2:0	2:1 3:2	4:0 3:0	1:0 3:1	1:0 6:1	wo 9:3	9:0 8:1	2:1 5:1	5:0 3:0	5:0 4:0	4:0 wo	24	2	0	82:13	50	
2	RVR Rīga	1:1 1:1	1:1 1:0	0:1 2:0	1:0 2:0	5:1 4:0	1:4 0:0	3:1 1:0	2:1 1:0	11:0 3:3	7:1 0:1	6:0 8:1	3:2 1:1	0:2 wo	16	6	4	66:21	38	
3	RER Rīga	0:2 0:1	1:1 0:1	3:0 1:1	2:0 1:1	4:0 0:0	2:0 5:1	0:0 6:1	2:1 1:2	7:1 5:0	2:0 2:0	4:1 9:0	5:1 1:0	1:4 wo	16	5	5	63:15	37	
4	VEF Rīga	0:2 0:2	1:0 1:3	0:3 1:1	3:0 0:0	3:0 4:1	0:1 0:5	3:1 1:4	3:1 2:2	4:0 4:1	4:1 1:0	6:0 1:2	2:0 0:1	wo wo	14	3	9	44:31	31	
5	ASK Rīga	1:2 2:3	0:1 0:2	0:2 1:1	0:3 0:0	1:1 2:2	1:2 3:1	5:1 3:0	2:1 3:0	1:0 3:4	wo 0:2	5:0 1:0	7:0 5:2	1:0 wo	13	4	9	46:30	30	
6	Vulkāns Kuldīga	0:4 0:3	1:5 0:4	0:4 0:0	0:3 1:4	1:1 2:2	4:3 4:3	1:0 0:5	3:1 0:2	8:0 7:1	5:1 3:2	1:1 2:0	4:1 6:0	wo wo	13	4	9	53:50	30	
7	Lokomotive Rīga	0:1 1:3	4:1 0:0	0:2 1:5	1:0 5:0	2:1 1:3	3:4 3:4	0:1 2:2	2:4 2:2	5:0 1:4	5:1 6:1	10:0 2:1	4:1 5:2	0:2 wo	12	3	11	65:43	27	
8	Rēzekne	0:1 1:6	1:3 0:1	0:0 1:6	1:3 4:1	1:5 0:3	0:1 5:0	1:0 2:2	1:3 2:2	wo 3:0	1:0 0:0	1:0 0:0	3:1 3:0	0:2 wo	11	4	11	29:38	26	
9	Daugava Rīga	ow 3:9	1:2 0:1	1:2 2:1	1:3 2:2	1:2 0:3	1:3 2:0	4:2 2:2	3:1 ow	4:1 1:2	2:2 1:2	ow 6:2	5:0 1:2	0:4 6:2	8	3	15	43:44	19	
10	Vārpa Valmiera	0:9 1:8	0:11 3:3	1:7 0:5	0:4 1:4	0:1 4:3	0:8 1:7	0:5 4:1	0:1 0:3	1:4 2:1	wo 2:1	2:0 0:1	4:0 2:0	1:1 wo	0:3 wo	8	2	16	27:87	18
11	Dinamo Talsi	1:2 1:5	1:7 1:0	0:2 0:2	1:4 0:1	ow 2:0	1:5 2:3	1:5 1:6	0:1 0:0	2:2 2:1	0:2 1:0	wo 1:3	0:4 1:3	1:3 1:1	0:6 wo	6	3	17	23:56	15
12	Daugavpils	0:5 0:3	0:6 1:8	1:4 0:9	0:6 2:1	0:5 0:1	1:1 0:2	0:10 1:2	1:3 0:0	wo 2:6	0:4 0:2	1:3 3:1	wo 3:0	1:0 wo	0:7 wo	6	2	18	17:82	14
13	Dinamo Rīga	0:5 0:4	2:3 1:1	1:5 0:1	0:2 1:0	0:7 2:5	1:4 0:6	1:4 2:5	2:0 0:3	0:5 2:1	1:1 ow	3:1 1:1	0:1 0:3	wo 1:1	4	4	18	20:68	12	
14	Darba rezerves Rīga	0:4 ow	2:0 ow	4:1 ow	0:1 ow	ow ow	ow ow	ow ow	ow ow	4:0 2:6	3:0 ow	6:0 ow	7:0 ow	2:0 1:1	Diskvalificēta					

Liepājas "Sarkanā metalurga" sastāvs: I. Rūja, Zvirbulis, V. Sudmalis, I. Novikovs, V. Simbircevs, H. Blūms, E. Ziņģis, G. Zviedrs, Ž. Zviedrs, A. Zviedrs, H. Feldmanis, M. Drāznieks, L. Valinsskis, A. Zariņš, E. Meirāns, Ratnieks.

Treneris: A. Ptičkins.

Latvijas kausa fināls

18. novembrī Rīgā Rīgas VEF – Rīgas RER 1:0

Nozīmīgākās draudzības spēles

16. septembrī Rīgā Rīgas Daugava – Maskavas PACN 0:1

18. septembrī Rīgā Rīgas izlase – Maskavas PACN 1:3

1957.

Rīgas "Daugavas" spēles
PSRS čempionāta B klases 2. zonā (pirmajā līgā, pavisam 3 zonas)

1. Ivanofrankovskas Spartak	23	6	5	66:27	52	0:4	0:1
2. L'vovas AVN	21	6	7	51:32	48	0:2	3:1
3. Leņingradas Trudovije rezervi	21	5	8	68:32	47	0:0	0:2
4. Dņepropetrovskas Metalurg	17	8	9	65:43	42	1:3	0:1
5. Odesas Piščevik	17	6	11	66:47	40	2:3	1:2
6. Tallinas Dinamo	13	12	9	49:44	38	0:3	0:0
7. Stupino pilsēta	15	8	11	44:39	38	0:0	1:0
8. Kijevas AVN	14	9	11	42:36	37	0:0	2:3
9. Mosbasa Šahtjor	15	7	12	53:47	37	1:1:	0:1
10. Užgorodas Spartak	12	9	13	41:40	33	0:3	1:1
11. Viļņas Spartak	13	6	15	37:42	32	0:4	0:2
12. Poltavas Kolgospņik	12	4	18	42:56	28	1:5	ow
13. Nikolajevas Avangard	10	7	17	50:63	27	1:2	1:2
14. Kaliningradas Piščevik	9	9	16	34:55	27	2:1	0:3
15. Minskas Urožai	11	4	19	42:57	26	0:2	0:3
16. Dņeprodzeržinskas Himik	7	9	18	38:65	23	4:2	0:3
17. Sormovas Avangard	6	10	18	29:51	22	1:3	0:0
18. Rīgas Daugava	4	7	23	22:63	15		

"Daugavas" spēle ar Poltavas "Kolgospņik" 1. septembrī Rīgā beidzās neizšķirti – 0:0. Taču ridziniekiem tika piešķirts zaudējums par to, ka uz maiņu iznāca spēlētājs, kurš nebija pieteikts komandas sastāvā. Jāpiebilst, ka šis spēlētājs bija vēlāk populārais uzbrucējs Georgijs Smirnovs – viens no visu laiku labākajiem Latvijas futbolistiem.

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): T. Sils 26, Z. Strausmanis 10, V. Straume 26, M. Seļickis 34 (2), V. Muzoļevskis 10, Ē. Keveris 27, R. Burakovs 5, R. Zvejnieks 16, E. Tantiba 20, H. Āboltiņš 6, J. Graviņš 10, V. Niki-forovs 30, O. Birzgalis 34 (6), G. Krastiņš 5, G. Smirnovs 10, G. Ulmanis 5, Ž. Zviedris 16 (1), H. Priedītis 22 (3), J. Karaškevičs 18 (1), J. Užuļis 5 (1), M. Firsovs 2, S. Vlasovs 5 (2), S. Babajans 25 (4), Ē. Purniņš 5 (1), J. Rjabovs 5, M. Kalniņš 5, H. Feldmanis 3.

Vec. treneris: V. Ulbergs.

Latvijas spēle PSRS kausa izcīņā

2. maijā Rīgā Rīgas Daugava – Sormovas Avangard 0:3 (1/64 fināls)

Starptautiskās spēles

21. jūnijā Rīgā	Rīgas Daugava – Gēteborgas Atos (Zviedrija)	1:1
14. augustā Rīgā	Rīgas Daugava – KTDR jaunatnes izlase	6:2
25. augustā Rīgā	Rīgas Daugava – Katovices Gurnik (Polija)	5:1
28. augustā Liepājā	Liepājas Sarkanais metalurģis – Katovices Gurnik	1:0
31. augustā Rīgā	Rīgas RER – Katovices Gurnik	2:2

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	SM Liepāja		1:1 0:2	1:0 3:0	2:1 1:1	2:0 4:1	1:0 4:2	4:1 1:1	2:0 2:0	1:1 2:0	1:1 wo	12	5	1	32:12	29
2	Dinamo Rīga	1:1 2:0		2:2 5:2	2:0 0:2	0:2 0:1	wo 3:1	3:3 1:0	1:2 3:1	1:1 2:1	8:0 6:0	10	4	4	40:18	24
3	RER Rīga	0:1 0:3	2:2 2:5		1:2 0:0	0:2 2:0	3:1 2:2	1:0 1:0	3:0 2:0	1:0 1:2	5:0 2:1	9	3	6	28:21	21
4	RVR Rīga	1:2 1:1	0:2 2:0	2:1 0:0		2:1 1:1	3:1 2:3	4:2 1:2	0:0 0:1	2:1 0:1	0:0 2:2	6	6	6	23:21	18
5	Vulkāns Kuldīga	0:2 1:4	2:0 1:0	2:0 0:2	1:2 1:1		0:1 0:7	1:1 2:2	1:4 5:1	3:0 0:0	1:0 1:0	7	4	7	22:27	18
6	ASK Rīga	0:1 2:4	ow 1:3	1:3 2:2	1:3 3:2	1:0 7:0		0:4 1:0	2:2 2:0	4:5 2:0	1:1 5:0	7	3	8	35:30	17
7	VEF Rīga	1:4 1:1	3:3 0:1	0:1 0:1	2:4 2:1	1:1 2:2	4:0 0:1		4:2 3:1	1:3 1:0	4:0 1:1	6	5	7	30:27	17
8	Lokomotive Rīga	0:2 0:2	2:1 1:3	0:3 0:2	0:0 1:0	4:1 1:5	2:2 0:2	2:4 1:3		3:1 1:0	4:1 3:0	7	2	9	25:32	16
9	Rēzekne	1:1 0:2	1:1 0:2	0:1 2:1	1:2 1:0	0:3 0:0	5:4 0:2	3:1 0:1	1:3 0:1		1:1 2:0	5	4	9	18:26	14
10	Vārpa Valmiera	1:1 ow	0:8 0:6	0:5 1:2	0:0 2:2	0:1 0:1	1:1 0:5	0:4 1:1	1:4 0:3	1:1 0:2		0	6	12	8:47	6

Liepājas "Sarkanā metalurģa" sastāvs: I. Rūja, J. Novikovs, V. Sudmalis, G. Vērsis, L. Valinskis, H. Feldmanis, G. Zviedrs, Ž. Zviedrs, A. Zviedrs, M. Drāznieks, J. Rosickis, E. Meirāns, A. Geislars, Ratnieks, A. Lukjanovs.

Latvijas kausa fināls

24. augustā Rīgā Rīgas Dinamo – Liepājas Sarkanais metalurģis 3:2

Baltijas republiku un Baltkrievijas turnīrs Viļņā

V	Komanda	1	2	3	4	U	N	Z	Vārti	P
1	Latvija		0:0	2:1	1:0	2	1	0	3:1	5
2	Lietuva	0:0		1:1	4:0	1	2	0	5:1	4
3	Baltkrievija	1:2	1:1		2:0	1	1	1	4:3	3
4	Igaunija	0:1	0:4	0:2		0	0	3	0:7	0

Nozīmīgākā draudzības spēle

19. jūnijā Rīgā Rīgas Daugava – Maskavas AMCSK 1:2

1958.

Rīgas "Daugavas" spēles
PSRS čempionāta B klases 3. zonā (pirmajā līgā, pavisam 6 zonas)

1. Lvovas AVN	18	7	5	45:26	43	1:3	0:1
2. Minskas Spartak	18	5	7	56:25	41	1:4	0:3
3. Viņņas Lokomotiv	14	7	9	42:37	35	1:4	0:2
4. Užgorodas Spartak	11	13	6	36:33	35	0:0	0:1
5. Ivanofrankovskas Spartak	13	7	10	43:34	33	3:1	0:3
6. Gluhovas Trud	11	11	8	32:29	33	3:1	1:1
7. Tallinas Dinamo	10	12	8	44:37	32	1:4	2:4
8. Kijevas AVN	11	9	10	44:38	31	0:1	0:3
9. Minskas Urožai	9	13	8	33:31	31	1:1	0:0
10. Viļņas Spartak	9	11	10	31:31	29	2:1	0:1
11. Kaļiņinas Volga	9	10	11	36:34	28	0:0	4:1
12. Odesas Černomorec	9	8	13	33:42	26	0:1	4:1
13. Rīgas Daugava	8	6	16	38:51	22		
14. Rovnas Kolgospņik	7	8	15	44:65	22	1:2	6:0
15. Kaļiņingradas Baltika	5	10	15	29:46	20	0:0	2:5
16. Ļeņingradas ĻTI	5	9	16	32:59	19	1:0	4:2

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): T. Sils 24, R. Svīle 6, M. Seļickis 16, V. Straume 30, Ē. Keveris 29, R. Burakovs 14, O. Birzgalis 29, B. Prauliņš 30 (1), H. Āboltiņš 10, G. Ulmanis 29 (10), G. Smirnovs 30 (14), A. Ivanovs 30 (6), V. Ņikiforovs 30 (3), V. Pavlikovs 21 (4), J. Graviņš 4, E. Linde 6, Ž. Zviedris 1, R. Grobiņš 1.

Vec. treneris: V. Ulbergs.

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

9. jūnijā Rīgā	Rīgas Daugava – Užgorodas Spartak	3:1 (1/256 fināls)
11. jūlijā Viļņā	Rīgas Daugava – Viļņas Spartak	wo (1/128 fināls)
15. jūlijā Viņņiņā	Rīgas Daugava – Viņņiņas Lokomotiv	2:4 (1/64 fināls)

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

13. septembrī Rīgā	Rīgas RER – Viļņas Spartak	1:2
--------------------	----------------------------	-----

Starptautiskās spēles

19. jūnijā Rīgā	Rīgas Daugava – Magdeburgas Aufbau (VDR)	3:1
4. jūlijā Rīgā	Rīgas Daugava – Plevnas Spartak (Bulgārija)	0:0

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	SM Liepāja		2:0 4:0	3:0 1:1	0:0 2:1	0:1 1:1	0:0 2:0	2:2 1:0	3:2 0:0	7:0 7:2	wo wo	11	6	1	35:10	28
2	RVR Rīga	0:2 0:4		0:2 6:1	1:1 3:3	2:0 2:2	0:1 5:1	2:1 1:0	4:1 1:0	5:0 3:2	0:0 wo	10	4	4	35:21	24
3	Tosmare Liepāja	0:3 1:1	2:0 1:6		3:0 2:1	1:1 1:3	1:0 1:3	2:1 1:0	3:3 0:0	2:1 5:0	1:0 wo	10	4	4	26:23	24
4	Dinamo Rīga	0:0 1:2	1:1 3:3	0:3 1:2		2:1 4:2	1:0 1:1	1:1 1:0	1:2 4:1	6:0 3:0	wo wo	9	5	4	30:19	23
5	ASK Rīga	1:0 1:1	0:2 2:2	1:1 3:1	1:2 2:4		1:0 1:2	1:0 1:0	1:1 0:3	7:1 1:0	2:1 wo	9	4	5	24:20	22
6	VEF Rīga	0:0 0:2	1:0 1:5	0:1 3:1	0:1 1:1	0:1 2:1		0:2 0:1	2:1 1:0	2:1 2:1	6:0 wo	9	2	7	15:19	20
7	RER Rīga	2:2 0:1	1:2 0:1	1:2 0:1	1:1 0:1	0:1 0:1	2:0 1:0		2:0 1:0	4:1 3:2	3:0 4:0	8	2	9	18:16	18
8	Vulkāns Kuldīga	2:3 0:0	1:4 0:1	3:3 0:0	2:1 1:4	1:1 3:0	1:2 0:1	0:2 0:1		4:0 4:0	11:1 wo	6	4	8	22:23	16
9	Lokomotive Rīga	0:7 2:7	0:5 2:3	1:2 0:5	0:6 0:3	1:7 0:1	1:2 1:2	1:4 2:3	0:4 0:4		1:0 1:1	1	1	16	11:65	3
10	Rēzekne	ow ow	0:0 ow	0:1 ow	ow ow	1:2 ow	0:6 ow	0:3 0:4	1:11 ow	0:1 1:1		0	2	16	-	2

Liepājas “Sarkanā metalurga” sastāvs: I. Rūja, V. Iljins, J. Novikovs, V. Sudmalis, A. Lukjanovs, A. Geislers, L. Valinskis, H. Feldmanis, M. Drāznieks, G. Vērsis, G., Ž. un A. Zviedri, E. Meirāns, J. Rosickis, Ratnieks.
Treneris: A. Ptičkins.

Latvijas kausa fināls

29. augustā Rīgā	Rīgas RER – Liepājas Tosmare	1:1
31. augustā Rīgā	Rīgas RER – Liepājas Tosmare	2:1

Baltijas republiku turnīrs Kauņā

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Latvija		2:0	6:0	2	0	0	8:0	4
2	Lietuva	0:2		1:1	0	1	1	1:3	1
3	Igaunija	0:6	1:1		0	1	1	1:7	1

Nozīmīgākā draudzības spēle

1. jūnijā Rīgā	Rīgas Daugava – Ļeņingradas Admiraltejec	4:0
----------------	--	-----

1959.

Rīgas "Daugavas" spēles
PSRS čempionāta B klases 4. zonā (pirmajā līgā, pavisam 7 zonas)

1. Viņņicas Lokomotiv	17	7	4	59:30	41	1:1	1:4
2. Kaliningradas Baltika	17	6	5	58:27	40	0:2	5:1
3. Odesas ASK	16	4	8	41:26	36	0:4	0:1
4. Odesas Černomorec	15	4	9	40:25	34	1:0	2:1
5. Viļņas Spartak	14	6	8	38:31	34	0:2	0:1
6. Lvovas ASK	14	5	9	48:27	33	1:1	1:1
7. Užgorodas Spartak	12	5	11	34:34	29	0:2	3:1
8. Tallinas Dinamo	11	6	11	37:35	28	1:2	1:1
9. Rovnas Kolgospņik	8	8	12	49:49	24	0:3	5:2
10. Sevastopoles JFK	9	5	14	31:46	23	0:0	1:4
11. Rīgas Daugava	7	7	14	32:44	21		
12. Simferopoles Avangard	6	9	13	20:38	21	0:0	1:2
13. Minskas Urožai	7	6	15	25:46	20	1:1	0:1
14. Ivanofrankovskas Spartak	7	4	17	26:53	18	4:2	2:3
15. Ternopoles Avangard	6	6	16	23:50	18	1:0	0:1

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): T. Sils 22, Z. Čeičis 9, V. Straume 28, Ē. Keверis 22, R. Burakovs 23, A. Jarmolinskis 17, O. Birzgalis 25 (1), B. Prauliņš 23 (1), J. Graviņš 3, G. Ulmanis 26 (6), G. Smirnovs 27 (7), A. Ivanovs 28 (4), A. Latincevs 10 (2), V. Pavļikovs 2, H. Āboltiņš 12 (1), V. Nikiforovs 25 (1), J. Medvedevs 19 (9), G. Gusarenko 6.

Vec. treneris: V. Ulbergs.

Latvijas spēle PSRS kausa izcīņā

13. jūlijā Rīgā Rīgas Daugava – Odesas ASK 1:2 (1/64 fināls)

Latvijas komandu spēles "Miljonu" kausa izcīņā

20. septembrī Minskā Rīgas ASK – Minskas Vorošilova rūpnīca 2:1
 8. oktobrī Maharadzē Rīgas ASK – Maharadzē Kolmeurne 1:4

Starptautiskās spēles

10. jūlijā Rīgā
 Rīgas Daugava – Kaijani Palloiliat (Somija) 6:3
 4. septembrī Kūsankoski
 Rīgas Daugava – Kuusankoski (Somija) 10:0
 6. septembrī Kaijani
 Rīgas Daugava – Kaijani Palloiliat 3:1
 8. septembrī Mikeli
 Rīgas Daugava – Mikeli Pallokissat (Somija) 4:0

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	RER Rīga		1:2 1:1	1:0 1:0	1:0 0:1	2:0 2:0	3:0 5:0	1:1 0:1	1:0 2:0	4:1 3:1	4:0 8:0	13	2	3	40:8	28
2	SM Liepāja	2:1 1:1		0:1 0:1	3:4 1:1	3:0 4:0	4:1 2:2	3:1 3:1	2:1 3:1	2:1 2:0	5:1 2:0	13	2	3	42:18	28
3	ASK Rīga	0:1 0:1	1:0 1:0		5:1 3:2	1:1 0:0	4:0 7:0	5:0 4:0	2:0 3:0	0:2 3:0	8:0 2:0	13	2	3	49:8	28
4	RVR Rīga	0:1 1:0	4:3 1:1	1:5 2:3		1:2 1:1	2:0 2:1	0:0 5:0	5:1 4:0	2:0 3:1	0:0 8:1	10	3	5	42:20	23
5	Tosmare Liepāja	0:2 0:2	0:3 0:4	1:1 0:0	2:1 1:1		4:1 1:2	4:0 1:4	2:3 3:2	1:0 4:2	2:0 4:1	8	3	7	30:29	19
6	Pilots Rīga	0:3 0:5	1:4 2:2	0:4 0:7	0:2 1:2	1:4 2:1		2:3 3:2	0:1 3:2	5:2 2:0	2:0 6:0	7	1	10	30:44	15
7	Vulkāns Kuldīga	1:1 1:0	1:3 1:3	0:5 0:4	0:0 0:5	0:4 4:1	3:2 2:3		1:5 0:0	0:1 0:2	6:1 4:1	5	3	10	24:41	13
8	Dinamo Rīga	0:1 0:2	1:2 1:3	0:2 0:3	1:5 0:4	3:2 2:3	1:0 2:3	5:1 0:0		1:4 1:2	3:1 3:0	5	1	12	24:38	11
9	VEF Rīga	1:4 1:3	1:2 0:2	2:0 0:3	0:2 1:3	0:1 2:4	2:5 0:2	1:0 2:0	4:1 2:1		2:3 1:1	5	1	12	22:37	11
10	Lokomotive Rīga	0:4 0:8	1:5 0:2	0:8 0:2	0:0 1:8	0:2 1:4	0:2 0:6	1:6 1:4	1:3 0:3	3:2 1:1		1	2	15	10:70	4

RER sastāvs: V. Lepešinskis, Z. Strausmanis, V. Pavlovičs, V. Muzolevskis, V. Manžoss, A. Lasmanis, J. Graviņš, P. Mileiko, V. Vorobjovs, P. Boltruks, B. Gordons, E. Mētra.

Papildturnīrs Rīgā par 1.–3. vietu

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	RER		1:1	1:0	1	1	0	2:1	3
2	SM	1:1		3:1	1	1	0	4:2	3
3	ASK	0:1	1:3		0	0	2	1:4	0

Pārspēle par 1. vietu

Rīgas RER – Liepājas Sarkanais metalurģis 1:1 (pagarinājumā 3:2)

RER sastāvs: V. Lepešinskis, Z. Strausmanis, V. Pavlovičs, V. Muzolevskis, V. Manžoss, A. Lasmanis, J. Graviņš, P. Mileiko, V. Vorobjovs, P. Boltruks, B. Gordons, E. Mētra, E. Beļanins.

Trenēris: M. Levitanuss.

Latvijas kausa fināls

6. septembrī Rīgā Rīgas ASK – Slokas CPK 7:0

Baltijas republiku turnīrs Rīgā

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Latvija		3:1	2:2	1	1	0	5:3	3
2	Lietuva	1:3		3:1	1	0	1	4:4	2
3	Igaunija	2:2	1:3		0	1	1	3:5	1

Nozīmīgākās draudzības spēles

31. jūlijā Rīgā	Rīgas Daugava – Maskavas Lokomotiv	2:6
15. septembrī Rīgā	Rīgas Daugava – Maskavas veterānu izlase	1:4
13. oktobrī Rīgā	Rīgas Daugava – Ļeņingradas Zenit	0:2
15. novembrī Rīgā	Rīgas Daugava – Ļeņingradas veterānu izlase	4:3

1960.

Rīgas “Daugavas” spēles
PSRS čempionāta A klasē (virslīga)

Priekšsacīkstes – I apakšgrupa (pavisam 2 apakšgrupas)

1. Maskavas Torpedo	14	3	3	39:16	31	2:1	1:0
2. Rostovas ASK	9	7	4	33:27	25	1:1	1:3
3. Maskavas Dinamo	9	6	5	32:15	24	2:2	0:2
4. Tbilisi Dinamo	9	6	5	49:32	24	0:0	2:1
5. Rīgas Daugava	8	7	5	25:18	23		
6. Erevānas Spartak	8	7	5	36:28	23	1:1	2:0
7. Ļeņingradas Zenit	9	4	7	34:25	22	0:1	2:2
8. Taškentas Pahtakor	7	4	9	25:25	18	4:0	0:1
9. Harkovas Avangard	4	6	10	17:30	14	0:0	0:2
10. Kišiņevas Moldova	4	5	11	18:34	13	1:0	2:1
11. Tallinas Kalev	0	3	17	13:61	3	0:0	4:0

Par 7.–12. vietu

7. Maskavas Spartak	5	3	2	19:14	13	0:0	1:3
8. Tbilisi Dinamo	5	2	3	18:12	12	1:1	2:6
9. Erevānas Spartak	4	3	3	11:12	11	0:0	1:1
10. Ļeņingradas Admiraltejec	4	1	5	17:15	9	1:3	3:1
11. Minskas Belarusj	4	1	5	8:12	9	0:1	1:2
12. Rīgas Daugava	1	4	5	10:18	6		

Rīgas “Daugavas” sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Tučkus 30, T. Sils, V. Straume 30, V. Simbircevs 30, Ē. Keķeris 6, J. Kaļapins 24, D. Hundadze 28, A. Grišins 30 (2), A. Kvlividze 28 (6), G. Ulmanis 11 (2), G. Smirnovs 25 (10), A. Latincevs 27 (2), A. Ivanovs 13 (1), V. Anaškins 25 (5), J. Medvedevs 9 (2), V. Martinovs 13 (3), O. Birzgalis 9, V. Safronovs 4, L. Smorčoks 1, Z. Bulija 2.
Vec. treneris: P. Stupakovs.

Jelisejevs (“Moldova”) un Dubrovskis (“Kalev”) – savos vārtos – 2.

**Rīgas RER un Liepājas "Sarkanā metalurga" spēles
PSRS čempionāta B klasē**

								RER	SM
1. Tbilisi Lokomotiv	25	4	1	80:18	54	1:4	0:2	0:3	0:5
2. Minskas Urožai	22	5	3	60:18	49	0:7	1:2	0:3	1:2
3. Leņinakanas Širak	18	5	7	54:30	41	1:5	2:3	4:0	0:5
4. Kišinevas Vierul	13	7	10	37:28	33	0:2	1:1	1:2	1:2
5. Kirovokanas Lori	10	12	8	31:25	32	0:0	2:0	2:1	0:1
6. Erevānas Burevestnik	13	6	11	42:34	32	2:6	1:3	2:0	2:0
7. Batumi Dinamo	11	9	10	39:25	31	2:3	1:1	0:1	3:0
8. Liepājas Sarkanais metalurģs	13	4	13	40:41	30	0:0	2:0		
9. Gomelas Lokomotiv	11	8	11	36:38	30	1:4	3:0	0:0	1:2
10. Kaunas Banga	8	9	13	23:37	25	2:2	4:2	2:1	1:0
11. Rīgas RER	9	7	14	49:65	25			0:0	0:2
12. Vitebskas Krasnoje Znamja	7	7	16	26:44	21	0:1	2:1	4:2	3:1
13. Mogiļevas Himik	5	10	15	36:54	20	4:4	2:2	3:2	1:1
14. Benderu Nistrul	7	6	17	35:69	20	3:1	3:1	1:1	4:0
15. Brestas Spartak	7	4	19	27:59	18	4:1	1:3	1:0	1:0
16. Tallinas Dinamo	6	5	19	25:55	17	3:1	1:3	0:1	2:3

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

14. septembrī Rīgā Rīgas VEF – Maskavas Dinamo 0:1

Starptautiskās spēles

6. maijā Rīgā Rīgas Daugava – Cvikavas Motor (VDR) 1:1
 20. jūnijā Rīgā Rīgas Daugava – Phenjanas izlase (KTDR) 3:1
 15. jūlijā Rīgā Rīgas Daugava – Kemnicas Motor (VDR) 1:1
 25. augustā Rīgā Rīgas Daugava – Segedas Holodas (Ungārija) 0:3

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	U	N	Z	Vārti	P
1	ASK Rīga		1:0 3:0	1:1 5:1	7:2 4:1	2:0 4:1	3:0 1:1	2:0 0:1	4:1 6:1	17:2 4:1	1:0 2:0	3:1 2:0	3:0 13:0	19	2	1	88:14	40
2	Pilots Rīga	0:1 0:3		1:0 1:1	1:0 0:0	4:1 2:1	1:1 5:0	1:3 1:3	0:1 2:1	2:0 4:0	3:0 3:2	2:2 4:1	5:0 2:1	13	4	5	44:22	30
3	RVR Rīga	1:1 1:5	0:1 1:1		1:5 6:3	0:0 1:3	2:1 4:1	3:2 1:1	3:2 2:4	2:1 2:0	2:2 2:0	8:1 2:0	2:0 2:0	12	5	5	48:34	29
4	VEF Rīga	2:7 1:4	0:1 0:0	5:1 3:6		5:3 4:1	0:0 2:2	4:4 3:2	0:2 4:2	3:3 4:0	6:0 1:1	5:1 1:1	8:1 2:1	10	7	5	63:43	27
5	Vulkāns Kuldīga	0:2 1:4	1:4 1:2	0:0 3:1	3:5 1:4		3:2 1:1	2:0 0:0	1:0 1:0	1:2 3:2	2:2 3:0	6:1 wo	3:1 5:0	11	4	7	41:33	26
6	RER Rīga	0:3 1:1	1:1 0:5	1:2 1:4	0:0 2:2	2:3 1:1		0:3 3:0	4:1 2:0	1:0 1:0	6:0 1:1	1:2 3:0	4:0 6:3	9	6	7	41:32	24
7	Celtnieks Daugavpils	0:2 1:0	3:1 3:1	2:3 1:1	4:4 2:3	0:2 0:0	3:0 0:3		3:3 0:2	1:3 1:0	4:0 0:0	7:0 1:2	2:1 3:0	9	5	8	41:31	23
8	Tosmare Liepāja	1:4 1:6	1:0 1:2	2:3 4:2	2:0 2:4	0:1 0:1	1:4 0:2	3:3 2:0		1:1 0:1	3:0 2:3	4:0 4:0	7:4 5:0	9	2	11	46:41	20
9	Rīgas audums Rīga	2:17 1:4	1:2 0:4	1:2 0:2	3:3 0:4	2:1 2:3	0:1 0:1	3:1 0:1	1:1 1:0		1:3 4:1	4:3 5:2	3:2 4:1	8	2	12	37:59	18
10	Rēzekne	0:1 0:2	0:3 2:3	2:2 0:2	0:6 1:1	2:2 0:3	0:6 1:1	0:4 0:0	0:3 3:2	3:1 1:4		4:1 4:0	5:2 wo	6	5	11	28:49	17
11	Dinamo Rīga	1:3 0:2	2:2 1:4	1:8 0:2	1:5 1:1	1:6 ow	2:1 0:3	0:7 2:1	0:4 0:4	3:4 2:5	1:4 0:4		3:3 2:0	3	3	16	23:73	9
12	Jelgava	0:3 0:13	0:5 1:2	0:2 0:2	1:8 1:2	1:3 0:5	0:4 3:6	1:2 0:3	4:7 0:5	2:3 1:4	2:5 ow	3:3 0:2		0	1	21	20:89	1

ASK sastāvs: Č. Misjuns, J. Tihomirovs, Č. Vasiļausks, V. Gruzdevs, A. Stopuškins, H. Āboltniš, A. Jegorovs, V. Siganevičs, K. Vasiļausks, F. Finkels, L. Polovjanovs, L. Darkevics.

Trenēris: A. Šcedrins.

Latvijas kausa fināls

6. septembrī Rīgā

Rīgas ASK – Rīgas VEF

1:0

Baltijas republiku turnīrs Pērnāvā

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Latvija		3:3	0:0	0	2	0	3:3	2
2	Igaunija	3:3		1:1	0	2	0	4:4	2
3	Lietuva	0:0	1:1		0	2	0	1:1	2

1961.

Rīgas "Daugavas" spēles
PSRS čempionāta A klasē (virslīga)

Priekšsacīkstes – I apakšgrupa (pavisam 2 apakšgrupas)

1. Maskavas Torpedo	16	1	3	48:20	33	1:3	0:5
2. Maskavas Lokomotiv	9	8	3	35:23	26	2:3	2:2
3. Harkovas Avangard	10	6	4	22:15	26	0:1	1:1
4. Tbilisi Dinamo	10	5	5	36:22	25	1:2	0:3
5. Rostovas ASK	9	4	7	39:22	22	1:1	1:6
6. Doneckas Šahtjor	7	5	8	22:23	19	2:1	1:2
7. Baku Neftjanik	4	8	8	20:34	16	1:1	2:1
8. Ļeņingradas Admiraltejec	5	5	10	22:30	15	0:2	1:1
9. Voronežas Trud	5	5	10	24:31	15	2:0	2:4
10. Rīgas Daugava	3	6	11	21:41	12		
11. Viļņas Spartak	3	5	12	18:46	11	0:0	1:2

Par 11.–22. vietu

11. Maskavas Dinamo	17	7	8	57:39	41	1:2	0:1
12. Doneckas Šahtjor	12	10	10	45:37	34	-	-
13. Ļeņingradas Zenit	12	8	12	50:52	32	0:2	1:4
14. Ļeņingradas Admiraltejec	12	7	13	49:47	31	-	-
15. Voronežas Trud	11	8	13	39:38	30	-	-
16. Kišinevas Moldova	12	6	14	46:54	30	0:1	0:2
17. Alma-Atas Kairat	10	8	14	31:48	28	1:2	1:1
18. Baku Neftjanik	7	13	12	36:52	27	-	-
19. Minskas Belarusj	7	10	15	29:44	24	0:2	1:3
20. Viļņas Spartak	7	5	20	33:64	19	-	-
21. Rīgas Daugava	5	7	20	30:63	17		
22. Tallinas Kalev	1	8	23	25:74	10	1:0	3:2

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Sorokins 23, V. Tučkus 6, T. Sils 2, Č. Misjūns 2, V. Straume 31, V. Simbircevs 32, L. Ļubarskis 10, J. Kalapins 27, A. Latincevs 27 (3), A. Grišins 15, O. Birzgalis 2, V. Rudenko 6 (1), V. Ciganovs 24, G. Ulmanis 25 (1), G. Smirnovs 30 (7), A. Kvlividze 11 (1), V. Martinovs 32 (6), L. Smorčoks 21 (4), A. Dvojenkovs 7, B. Abramovs 25 (5), I. Terļeckis 7 (1).

Treneri: M. Levitanuss, P. Stupakovs.

Muškovecs ("Trud") – savos vārtos – 1.

**Rīgas RER un Liepājas LMR spēles
PSRS čempionāta B klasē**

						RER	LMR
1. Tbilisi Lokomotiv	20	7	3	59:24	47	0:1 1:3	0:2 0:1
2. Leņinakanas Širak	16	7	7	56:28	39	2:2 0:1	2:2 0:1
3. Gomelas Lokomotiv	14	8	8	37:24	36	0:0 1:2	1:1 0:1
4. Mogiļevas Himik	14	8	8	45:37	36	1:0 1:2	0:2 0:1
5. Kirovokanas Lori	13	9	8	35:24	35	0:1 1:3	0:2 0:2
6. Batumi Dinamo	11	13	6	36:28	35	3:1 2:2	1:2 0:0
7. Rīgas RER	13	7	10	54:41	33		0:3 3:3
8. Vitebskas Krasnoje Znamja	12	8	10	44:46	32	3:0 3:0	1:5 0:1
9. Suhumi Rica	11	7	12	42:35	29	1:1 3:1	0:2 0:1
10. Benderu Nistrul	9	8	13	32:50	26	2:1 1:0	1:1 1:1
11. Tiraspoles Piščevik	9	6	15	35:53	24	4:1 1:3	0:2 2:1
12. Tallinas FSK	7	9	14	32:50	23	3:1 1:2	1:1 4:2
13. Brestas Spartak	7	8	15	28:43	22	4:1 2:2	4:1 5:1
14. Kaunas Banga	9	4	17	31:46	22	1:3 2:0	1:0 1:1
15. Bobruiskas ASK	6	9	15	26:46	21	2:2 3:2	4:0 3:0
16. Liepājas LMR	6	8	16	31:48	20	3:0 3:3	

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

23. jūnijā Dušanbē Rīgas Daugava – Dušanbes Energetik 1:5 (1/32 fināls)
29. jūlijā Liepājā Liepājas LMR – Benderu Nistrul 0:1

Latvijas spēle “Miljonu” kausa izcīņā

17. septembrī Saldū Brocēnu CŠK – Minskas Sputņik 0:2

Starptautiskās spēles

16. jūnijā Rīgā
Rīgas Daugava – Portualegri Gremio (Brazīlija) 1:3
4. augustā Rīgā
Rīgas RER – Brno Spartak (Čehoslovākija) 2:1
26. oktobrī Varšavā
Rīgas Daugava – Varšavas izlase (Polija) 2:0
28. oktobrī Krakovā
Rīgas Daugava – Krakovas Wisla 0:3
1. novembrī Meļecā
Rīgas Daugava – Meļecas Stal 1:0

Rīga **Latvijas čempionāta tabula** spēļu

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	ASK Rīga		1:0	1:0	4:1	7:1	4:1	9:0	5:0	7	0	0	31:3	14
2	Pilots Rīga	0:1		4:2	1:2	1:0	2:1	5:0	5:0	5	0	2	18:6	10
3	Tosmare Liepāja	0:1	2:4		1:0	1:1	2:2	4:0	3:1	3	2	2	13:9	8
4	CŠK Brocēni	1:4	2:1	0:1		4:0	3:4	0:1	2:1	3	0	4	12:12	6
5	Daugava Ventspils	1:7	0:1	1:1	0:4		2:1	4:0	1:1	2	2	3	9:15	6
6	RVR Rīga	1:4	1:2	2:2	4:3	1:2		1:3	2:0	2	1	4	12:16	5
7	LVRR Daugavpils	0:9	0:5	0:4	1:0	0:4	3:1		2:5	2	0	5	6:28	4
8	Vulkāns Kuldīga	0:5	0:5	1:3	1:2	1:1	0:2	5:2		1	1	5	8:20	3

ASK sastāvs: V. Reitmans, Č. Vasiļausks, A. Rožkovs, J. Buģis, E. Vlašovs, V. Čikiņovs, H. Āboltiņš, V. Siganevičs, A. Brilis, H. Balcers, I. Kuzņecovs.

Treneris: A. Šcedrins.

Latvijas kausa fināls

20. augustā Rīgā Brocēnu CŠK – Daugavpils Celtnieks 2:1

Baltijas republiku turnīrs Klaipēdā

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Latvija		3:1	4:0	2	0	0	7:1	4
2	Lietuva	1:3		3:0	1	0	1	4:3	2
3	Igaunija	0:4	0:3		0	0	2	0:7	0

1962.

Rīgas "Daugavas" spēles
PSRS čempionāta A klasē (virslīga)

Priekšsacīkstes – II apakšgrupa (pavisam 2 apakšgrupas)

1. Kijevas Dinamo	14	5	1	44:20	33	0:1	1:3
2. Maskavas ACSK	10	8	2	28:9	28	0:1	0:0
3. Doneckas Šahtjor	10	5	5	34:22	25	2:3	2:0
4. Ļeņingradas Zenit	8	5	7	34:24	21	1:4	1:3
5. Kišiņevas Moldova	8	5	7	27:25	21	0:4	0:1
6. Rostovas ASK	6	8	6	34:28	20	0:1	0:4
7. Alma-Atas Kairat	6	8	6	20:22	20	2:0	0:0
8. Maskavas Lokomotiv	5	5	10	21:32	15	1:2	1:1
9. Rīgas Daugava	5	3	12	17:30	13		
10. Erevānas Spartak	5	3	12	19:36	13	0:1	2:0
11. Viļņas Žalgiris	1	9	10	12:42	11	2:1	2:0

Par 13.–22. vietu

13. Maskavas Lokomotiv	7	8	3	27:18	22	1:2	1:1
14. Harkovas Avangard	8	5	5	21:17	21	1:1	0:3
15. Kutaisi Torpedo	7	5	6	21:18	19	1:0	0:2
16. Ļeņingradas Dinamo	6	6	6	21:17	18	2:0	0:3
17. Kuibiševas Kriļja Sovetov	8	2	8	27:25	18	0:2	0:1
18. Erevānas Spartak	7	4	7	23:23	18	0:1	2:0
19. Minskas Belarussj	6	6	6	21:22	18	0:3	0:0
20. Alma-Atas Kairat	5	7	6	14:14	17	2:0	0:0
21. Rīgas Daugava	6	4	8	14:20	16		
22. Viļņas Žalgiris	4	5	9	16:33	13	2:1	2:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Bubeņecs 23, G. Lazunovs 8, Č. Mišjūns, V. Straume 18, V. Simbircevs 30, A. Stepanovs 24, J. Kaļapins 21, V. Ciganovs 28 (2), A. Latincevs 11, A. Brilis 7, G. Ulmanis 29 (1), G. Smirnovs 12 (4), B. Abramovs 18 (1), V. Martinovs 24 (3), V. Rižkins 29 (4), G. Pataraja 6, A. Sjagins 17 (4), V. Solovjovs 22 (2), L. Smorčoks 1, V. Rudenko 20, B. Mišenkovs 6, J. Ziņģis 2, J. Medvedevs 3, H. Āboltiņš 1.

Vec. treneris: J. Fokins.

**Rīgas RER un Liepājas "Zvejnieka" spēles
PSRS čempionāta B klasē**

							RER	Zvejnieks
1. Gomēļas Lokomotiv	18	10	4	43:19	46		1:2	1:2 0:0 1:2
2. Leņinakanas Širak	16	11	5	45:27	43		0:2 1:2 0:0 1:1	
3. Erevānas Nairi	17	8	7	51:29	42		1:1 1:2 1:4 0:0	
4. Brestas Spartak	15	9	8	39:25	39		0:1 0:2 1:1 0:0	
5. Tbilisi Lokomotiv	12	14	6	52:32	38		2:1 0:0 0:0 0:0	
6. Mogiļevas Himik	13	10	9	35:32	36		3:2 1:2 2:2 1:1	
7. Minskas ASK	13	9	10	27:25	35		0:4 0:0 1:2 1:2	
8. Suhumi Dinamo	10	12	10	36:33	32		2:2 1:1 1:1 0:0	
9. Tallinas Kalev	10	11	11	35:31	31		1:1 2:0 1:3 0:0	
10. Baku Neftjanije Kamņi	10	11	11	39:43	31		1:3 1:3 1:1 4:1	
11. Liepājas Zvejnieks	6	18	8	29:31	30		1:1 1:1	
12. Kaunas Banga	10	8	14	32:31	28		0:1 2:0 0:0 2:1	
13. Rīgas RER	7	10	15	34:46	24		1:1 1:1	
14. Benderu Nistrul	8	8	16	30:42	24		3:0 0:3 0:2 3:1	
15. Vitebskas Krasnoje Znamja	9	6	17	24:40	24		0:1 0:0 0:1 0:1	
16. Tiraspoles Piščevik	7	9	16	31:52	23		2:2 2:4 1:0 2:0	
17. Kopli Dinamo	6	4	22	26:70	16		1:0 3:0 1:1 2:1	

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

13. maijā Liepājā			
Liepājas Zvejnieks – Benderu Nistrul			1:0
(no turpmākas līdzdalības Zvejnieks izstājās)			
17. jūnijā Rīgā			
Rīgas Daugava – Maskavas Lokomotiv			4:2 (1/16 fināls)
10. jūlijā Taganrogā			
Rīgas Daugava – Taganrogas Torpedo			4:0 (1/8 fināls)
31. jūlijā Erevānā			
Rīgas Daugava – Erevānas Spartak			1:2 (1/4 fināls)

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

9. septembrī Liepājā	Liepājas LMR – Minskas Torpedo	0:1
----------------------	--------------------------------	-----

Starptautiskās spēles

22. jūlijā Rīgā		
Rīgas RER – Gēteborgas GAIK (Zviedrija)		1:3
8. augustā Rīgā		
Rīgas Daugava – Esenes Schwarz Weiss (VFR)		3:3

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	ASK Rīga		1:0 0:1	4:0 5:0	3:0 3:0	4:2 5:1	4:2 5:1	4:0 5:0	5:0	11	0	1	43:7	22
2	36.ATK Jūrmala	0:1 1:0		1:4 1:1	4:1 1:3	4:2 1:1	2:2 2:1	2:0 2:1	2:0	6	3	3	21:17	15
3	Pilots Rīga	0:4 0:5	4:1 1:1		2:1 2:1	0:0 1:1	0:0 2:2	2:2 8:3	3:0	4	6	2	22:21	14
4	CŠK Brocēni	0:3 0:3	1:4 3:1	1:2 1:2		1:1 3:1	1:2 1:0	4:2 2:1	4:0 1:5	5	1	6	18:22	11
5	KBRR Rīga	2:4 1:5	2:4 1:1	0:0 1:1	1:1 1:3		3:1 3:0	5:0 0:1	1:2	3	4	5	20:21	10
6	Vulkāns Kuldīga	2:4 1:5	2:2 1:2	0:0 2:2	2:1 0:1	1:3 0:3		1:1 3:4	2:0	1	4	7	15:28	6
7	Tosmare Liepāja	0:4 0:5	0:2 1:2	2:2 3:8	2:4 1:2	0:5 1:0	1:1 4:3		5:3	2	2	8	15:38	6
8	MVKR Daugavpils	0:5	0:2	0:3	0:4 5:1	2:1	0:2	3:5		Rezultāti anulēti				

ASK sastāvs: V. Reitmans, A. Ravčonoks, J. Buģis, N. Maslovs, J. Avots, A. Bondarevs, E. Vlasovs, R. Kozlovskis, Pogorelovs, A. Rožkovs, G. Grigorjevs, V. Fjodorovs, I. Verpakovskis, H. Balcers, V. Demjanovs, G. Rožkovs, Marīnuškins.

Trenēris: A. Šcedrins.

Latvijas kausa fināls

11. augustā Rīgā Liepājas LMR – Rīgas Kompresors 1:0

Baltijas republiku turnīrs Rīgā

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Latvija		0:0	2:0	1	1	0	2:0	3
2	Igaunija	0:0		0:0	0	2	0	0:0	2
3	Lietuva	0:2	0:0		0	1	1	0:2	1

Nozīmīgākās draudzības spēles

26. aprīlī Rīgā Rīgas Daugava – Minskas Belarūsji 1:0
8. maijā Rīgā Rīgas Daugava – Rīgas RER 4:3

1963.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klases 2. grupā

1. Jaroslavljas Šinnik	19	8	7	51:25	46	0:2	0:1
2. Gorkijas Volga	16	13	5	42:19	45	1:2	0:5
3. Voronežas Trud	15	12	7	43:26	42	1:0	1:0
4. Zaporožjes Metalurg	12	17	5	36:17	41	2:1	2:1
5. Vorošilovgradas Trudovije rezervi	15	11	8	41:26	41	1:1	1:1
6. Odesas Černomorec	13	13	8	39:31	39	0:0	0:1
7. Lvovas Karpati	14	11	9	28:22	39	0:1	0:1
8. Dņepropetrovskas Dņepri	13	10	11	36:34	36	1:1	0:2
9. Rīgas Daugava	13	9	12	38:40	35		
10. Krasnodaras Kuban	8	18	8	26:21	34	1:3	2:1
11. Sverdlovskas Uralmaš	12	8	14	31:40	32	3:1	3:1
12. Karagandas Šahtjor	9	12	13	37:46	30	1:2	2:1
13. Čelabinskas Lokomotiv	7	15	12	23:36	29	0:2	3:1
14. Viļņas Žalgiris	9	10	15	36:42	28	2:5	2:1
15. Frunzes Alga	8	12	14	28:40	28	3:0	0:0
16. Volgogradas Traktor	9	9	16	25:40	27	1:1	0:0
17. Novosibirskas ASK	2	16	16	15:37	20	1:0	1:1
18. Gomeļas Lokomotiv	4	12	18	13:46	20	3:0	0:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Bubeņecs 31 (1), Č. Misjūns 4, V. Straume 33, V. Simbircevs 29, J. Kaļapins 30, H. Āboltiņš 30 (1), A. Latincevs 10 (1), V. Pavlovičs 4, L. Andžāns 16, G. Makarkins 14 (1), A. Brilis 13, V. Urins 28 (2), V. Solovjovs 21 (3), G. Ulmanis 25 (8), G. Smirnovs 19 (4), J. Medvedevs 30 (6), K. Einulajevs 27 (2), F. Veranjans 13 (4), J. Teplovs 7 (2), V. Brauns 5, V. Petrovskis 6 (1), A. Rožkovs 4 (2).

Vec. treneris: J. Fokins.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta B klases
savienoto republiku 1. zonā

1. Batumi Dinamo	16	11	3	37:18	43	0:0	1:0
2. Kirovokanas Lori	15	11	4	43:21	41	0:0	1:1
3. Kirovobadas Dinamo	17	6	7	55:26	40	1:2	1:2
4. Rustavi Metalurg	15	7	8	44:24	37	2:0	0:4
5. Tallinas Dinamo	14	8	8	34:20	36	1:0	0:1
6. Suhumi Dinamo	11	13	6	34:23	35	1:1	0:0
7. Liepājas Zvejnieks	7	14	9	21:24	28		
8. Tiraspoles Lučaferul	11	6	13	36:43	28	1:1	0:0
9. Erevānas Nairi	8	11	11	37:40	27	0:1	1:1
10. Vitebskas Dvina	11	5	14	31:37	27	2:0	0:2

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

11.Mogilevas Spartak	8	11	11	21:33	27	1:1	0:0
12.Minskas ASK	7	10	13	23:34	24	0:0	0:3
13.Benderu Nistrul	7	10	13	24:40	24	0:1	2:0
14.Klaipēdas Granitas	9	6	15	23:41	24	0:1	2:2
15.Brestas Spartak	7	9	14	16:27	23	1:0	0:0
16.Belcu Stroitel	4	8	18	24:52	16	0:0	3:0

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

14. aprīlī Kirovobodā							
Liepājas Zvejnieks – Gjandžas Dinamo						0:1	
8. jūnijā Ivanofrankovskā							
Rīgas Daugava – Ivanofrankovskas Spartak						2:0 (1/32 fināls)	
16. jūnijā Rīgā							
Rīgas Daugava – Harkovas Avangard						3:0 (1/16 fināls)	
28. jūnijā Rīgā							
Rīgas Daugava – Minskas Dinamo						0:1 (1/8 fināls)	

Latvijas spēle “Miljonu” kausa izcīņā

14. septembrī Dņepropetrovskā							
Liepājas LMR – Dņepropetrovskas Saturn						1:2	

Starptautiskās spēles

7. augustā Kotkā	Rīgas Daugava –	Kotkas TB (Somija)	3:0
9. augustā Tamperē	Rīgas Daugava –	Tamperes Tapa (Somija)	2:2
11. augustā Lahti	Rīgas Daugava –	Lahti Reipas (Somija)	0:2

Liepājas "Zveinjūka" Latvijas čempionāta tabula 1992. gada KPVSR 1. līmenī

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	ASK Rīga	1:2 3:1	0:0 3:0	1:0 1:0	0:0 4:0	3:1 2:2	4:0 1:0	2:0 2:2	1:0 3:0	3:0 3:0	7:0 1:1	3:0 5:0	1:1 3:1	4:0 2:0	10:0 4:0	19	6	1	72:11	44
2	KBRR Rīga	2:1 1:3	4:1 1:2	1:1 4:0	1:1 2:6	2:0 3:0	0:0 3:0	2:1 1:1	1:0 2:0	3:0 2:0	2:1 3:0	1:0 2:1	1:0 3:0	6:1 1:0	5:0 0:1	18	4	4	54:21	40
3	RER Rīga	0:0 2:1	1:4 2:1	1:2 0:1	4:0 0:0	0:0 2:0	2:1 2:0	1:0 2:2	1:0 5:0	1:0 2:0	3:0 2:0	6:2 6:1	0:0 7:0	4:0 1:1	0:0 1:0	15	7	4	52:18	37
4	LMR Liepāja	0:1 0:1	1:1 0:4	2:1 1:0	2:1 2:3	0:0 1:1	5:3 1:1	2:0 0:2	0:0 1:1	0:0 2:0	4:0 2:0	4:0 0:0	4:0 4:1	0:1 5:0	4:0 1:1	14	6	7	47:25	32
5	Lignums Rīga	0:0 0:4	1:1 6:2	0:4 0:0	1:2 3:2	1:0 0:1	3:0 1:5	2:0 3:2	3:2 3:2	5:0 1:1	0:1 1:3	3:1 0:0	3:1 3:2	2:2 3:3	3:1 3:3	12	7	7	48:41	31
6	Tosmare Liepāja	1:3 2:2	0:2 0:3	0:0 0:2	3:0 1:1	0:1 1:0	1:0 1:0	4:0 2:1	0:2 1:2	1:0 1:2	1:1 3:1	1:1 4:2	4:0 5:3	0:0 3:1	5:0 0:1	11	5	10	43:32	27
7	Vulkāns Kuldīga	0:4 0:1	0:0 1:2	1:2 0:1	3:5 2:0	0:3 5:1	2:1 1:2	0:0 4:0	0:0 1:3	2:0 0:4	2:0 2:0	2:1 2:0	0:1 3:1	4:0 1:2	4:2 4:0	11	3	12	40:36	25
8	CŠK Brocēni	0:1 2:2	0:1 1:1	0:1 2:2	0:2 1:1	0:2 2:3	0:4 2:1	0:0 3:1	0:0 1:1	1:1 5:1	2:5 1:6	3:1 0:2	2:1 3:0	1:0 4:0	8:0 ow	9	6	11	43:39	24
9	BKR Daugavpils	0:3 0:3	0:3 0:2	0:1 0:5	0:0 2:2	2:3 2:0	2:0 2:1	0:0 4:0	1:1 1:5	1:1 0:4	2:1 1:3	0:0 2:0	0:1 2:5	1:0 3:0	3:0 2:0	9	4	13	30:42	22
10	RVR Rīga	0:7 1:1	1:2 0:3	0:3 0:2	0:4 0:2	0:5 1:1	0:1 1:3	0:2 0:2	5:2 6:1	1:2 3:1	1:2 0:1	1:1 1:1	1:0 4:0	1:1 2:0	6:1 4:0	8	5	13	39:48	21
11	ASK-II Rīga	0:3 0:5	0:1 1:2	2:6 1:6	0:4 0:0	1:0 3:1	1:1 2:4	1:2 0:2	1:3 2:0	0:0 0:2	1:1 1:1	0:0 6:2	0:0 3:0	3:2 3:3	3:1 3:3	7	7	12	35:52	21
12	36.ATK Jūrmala	1:1 1:3	0:1 0:3	0:0 0:7	0:4 1:4	1:3 0:0	0:4 3:5	1:0 1:3	1:2 0:3	1:0 5:2	0:1 0:4	0:0 2:6	0:0 2:1	1:0 3:1	1:2 3:1	6	4	16	25:60	16
13	Autokolonna Jelgava	0:4 0:2	1:6 0:1	0:4 1:1	1:0 0:5	2:2 2:3	0:0 1:3	0:4 2:1	0:1 0:4	0:1 0:3	1:1 0:2	2:3 0:3	0:1 1:2	3:2 3:1	3:1 3:1	4	4	18	20:60	12
14	PB Valmiera	0:10 0:4	0:5 1:0	0:0 0:1	0:4 1:1	1:3 3:3	0:5 1:0	2:4 0:4	0:8 wo	0:3 0:2	1:6 0:4	1:3 3:3	2:1 1:3	2:3 1:3	1:3 1:3	4	4	18	20:83	12

ASK sastāvs: Ravčonoks, Voitkevičs, Avots, Maslovs, Bondarevs, Rožkovs, Kozlovskis, Marinuškins, Fjodorovs, Demjanovs, Gilis, Grigorjevs, Novaks, Pogorelovs, Vapers, Priks.

Treneris: A. Šcedrins.

Latvijas kausa fināls

15. augustā Rīgā Liepājas LMR – Rīgas 1. RTP 2:0

1964.

**Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klases 2. grupā
Priekšsacikstes – 1. apakšgrupa**

1. Harkovas Avangard	12	6	6	30:17	30	1:1	1:0
2. Odesas Černomorec	11	7	6	27:21	29	0:1	0:4
3. Viļņas Žalgiris	10	9	5	30:26	29	1:1	0:1
4. Vorošilovgradas Zarja	9	10	5	25:14	28	0:0	1:2
5. Taškentas Pahtakor	11	5	8	37:25	27	1:2	0:0
6. Čelabinskas Lokomotiv	8	10	6	26:21	26	1:1	2:0
7. Rīgas Daugava	7	10	7	23:22	24		
8. Novosibirskas ASK	8	8	8	22:25	24	2:0	1:0
9. Krasnodaras Kuban	7	9	8	21:21	24	2:0	2:0
10. Kaļiņinas Volga	5	10	9	21:26	20	2:2	0:0
11. Ļeņingradas Dinamo	6	7	11	20:27	19	1:1	2:1
12. Ašhabadas Stroitel	6	7	11	21:38	19	0:0	2:3
13. Dušanbes Energetik	4	6	14	14:34	14	0:0	1:2

Finālsacikstes par 1.–14. vietu

1. Maskavas Lokomotiv	13	9	4	32:23	35	1:2	0:1
2. Odesas ASK	10	13	3	27:19	33	1:1	2:1
3. Taškentas Pahtakor	10	11	5	31:20	31	1:2	0:0
4. Odesas Černomorec	12	7	7	36:28	31	0:1	0:4
5. Viļņas Žalgiris	9	11	6	33:28	29	1:1	0:1
6. Harkovas Avangard	9	8	9	32:27	26	1:1	1:0
7. Erevānas Ararat	9	8	9	26:23	26	0:1	1:2
8. Čelabinskas Lokomotiv	8	9	9	22:22	25	1:1	2:0
9. Tbilisi Lokomotiv	7	10	9	30:30	24	1:4	0:0
10. Ļvovas Karpati	8	8	10	29:36	24	0:0	2:2
11. Vorošilovgradas Zarja	6	11	9	16:18	23	0:0	1:2
12. Voronežas Trud	5	11	10	15:29	21	4:0	1:3
13. Rīgas Daugava	5	10	11	22:30	20		
14. Karagandas Šahtjor	3	10	13	15:33	16	1:0	0:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Bubeņecs 33, Č. Misjūns 6, V. Straume 38 (1), H. Āboltiņš 36, A. Rožkovs 36, L. Andžāns 18, R. Zālītis 20, J. Gerasimenko 26 (1), V. Petrovskis 4, V. Simbircevs 9 (1), G. Ulmanis 34 (8), G. Smirnovs 38 (12), V. Markins 30, F. Veranjans 21 (1), J. Medvedevs 30 (13), K. Einulajevs 10, V. Bizovs 10, J. Kaļapins 9, V. Gasperskis 6, I. Dobrotvorskis 2.

Vec. treneris: V. Ulbergs.

Novembrī G. Smirnovam piešķīra PSRS sporta meistara nosaukumu (kā PSRS 2. izlases dalībniekam).

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta B klases KPFSR 1. zonā

1. Serpuhovas Zvezda	22	9	1	73:16	53	0:2	1:1
2. Ivanovas Tekstilščik	19	7	6	52:21	45	1:4	0:1
3. Klaipēdas Granitas	15	12	5	31:21	42	0:1	0:0
4. Kolomnas Avangard	14	10	8	27:26	38	0:0	0:0
5. Novomoskovskas Himik	16	5	11	43:27	37	0:1	0:0
6. Kostromas Tekmaš	12	13	7	47:37	37	0:0	0:2
7. Čerepovecas Metalurg	13	10	9	37:32	36	1:1	2:0
8. Brjanskas Dinamo	12	10	10	34:31	34	0:0	0:0
9. Kaļiņingradas Baltika	13	8	11	36:39	34	1:2	0:0
10. Klinas Himik	8	13	11	34:38	29	0:2	3:1
11. Leningradas Spartak	11	6	15	30:40	28	0:0	0:1
12. Kalugas Sputnik	6	13	13	25:38	25	0:1	0:2
13. Liepājas Zvejnieks	6	13	13	16:29	25		
14. Petrozavodskas Spartak	10	5	17	31:46	25	1:3	2:1
15. Murmanskas Tralflotovec	5	11	16	24:41	21	1:0	1:0
16. Ribinskas Saturn	4	10	18	21:54	18	0:0	0:0
17. Smolenskas Spartak	5	7	20	23:48	17	1:3	1:0

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

6. maijā Liepājā
Liepājas Zvejnieks – Klaipēdas Granitas 0:0
7. maijā Liepājā
Liepājas Zvejnieks – Klaipēdas Granitas 0:1 (pārspēle)
26. maijā Dušanbē
Rīgas Daugava – Dušanbes Energetik 1:5 (1/32 fināls)

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

13. septembrī Kuldīgā
Kuldīgas Vulkāns – Molodečnas Naroč 1:3

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	ASK Rīga	2:0 1:3	2:1 4:1	0:1 0:1	4:0 1:1	4:1 2:2	2:1 4:5	2:2 4:3	1:0 5:1	2:0 6:0	3:0 3:0	5:0 0:0	5:1 2:1	0:1 4:0	17	4	5	68:26	38	
2	BKR Daugavpils	0:2 3:1	1:0 2:1	1:1 1:1	2:3 3:0	0:1 1:0	0:0 1:1	0:0 1:1	2:1 1:0	0:0 1:0	5:0 1:1	3:0 3:2	6:1 0:2	1:2 wo	3:0 5:0	14	7	5	46:21	35
3	KBRR Rīga	1:2 1:4	0:1 1:2	1:0 3:2	1:2 2:2	0:0 3:0	2:0 3:0	3:1 2:2	1:0 2:0	2:1 2:0	4:2 2:0	0:0 3:4	1:2 4:1	3:2 5:1	1:1 4:0	14	5	7	54:32	33
4	RER Rīga	1:0 1:0	1:1 1:1	2:1 2:3	1:0 3:2	0:1 1:0	0:1 0:0	4:1 2:2	0:1 4:0	1:1 1:2	2:0 3:2	2:3 3:2	2:1 0:0	1:0 1:0	3:2 1:1	13	7	6	39:26	33
5	Tosmare Liepāja	0:4 1:1	3:2 0:3	0:0 2:2	1:0 2:3	1:0 3:0	0:0 3:1	0:2 2:2	3:1 2:0	2:0 2:1	0:0 0:1	3:1 0:2	1:0 1:1	2:1 0:1	2:0 1:1	11	8	7	34:30	30
6	Naftas bāze Ventspils	1:4 2:2	1:0 0:1	0:2 0:3	1:0 0:1	2:0 0:3	0:0 2:2	0:0 2:1	0:0 5:0	0:2 1:1	2:2 1:1	1:1 1:2	2:1 4:2	2:2 0:0	4:2	9	9	8	35:35	27
7	CŠK Brocēni	1:2 5:4	0:0 1:1	1:3 0:3	1:4 0:0	1:3 1:3	0:0 2:2	1:3 3:2	2:2 1:2	2:0 2:1	2:2 2:2	2:0 1:0	1:0 0:0	2:0 4:1	9	9	8	38:40	27	
8	Kompresors Rīga	2:2 3:4	1:2 1:1	0:1 2:2	1:0 2:2	0:2 2:2	0:0 1:2	3:1 2:3	1:2 4:1	3:0 0:0	1:0 3:1	1:2 0:0	1:2 3:2	6:1 1:1	8	10	8	44:35	26	
9	PFR Rīga	0:1 1:5	0:0 0:1	1:2 1:1	1:1 0:4	1:2 0:0	2:0 0:5	2:1 2:1	2:1 1:4	0:0 0:0	0:1 2:0	3:1 4:1	2:2 0:0	2:0 3:2	8	8	10	31:40	24	
10	Dinamo Liepāja	0:2 0:6	0:5 1:1	2:4 0:2	0:2 2:1	0:0 1:1	2:2 1:1	0:2 1:2	0:3 0:0	1:0 0:0	0:0 0:0	3:0 2:0	2:0 0:1	1:1 4:1	7	9	10	23:36	23	
11	Vulkāns Kuldīga	0:3 0:3	0:3 2:3	0:0 4:3	3:2 2:3	1:3 2:0	1:1 2:1	2:2 2:2	0:1 1:3	1:3 0:2	0:0 0:0	0:0 1:0	2:0 0:1	2:1 0:1	7	7	12	28:41	21	
12	Meh. rūpnīca Aizpute	0:5 0:0	1:6 2:0	2:1 1:4	1:2 0:0	0:1 1:1	1:2 2:4	0:2 0:1	2:1 0:0	2:2 1:4	0:3 0:2	0:0 1:0	0:1 3:2	4:0 2:1	6	6	14	25:46	18	
13	Daugava Jūrmala	1:5 1:2	2:1 ow	2:3 1:5	0:1 0:1	1:2 1:0	2:2 0:0	0:1 0:0	1:6 2:3	2:2 0:0	0:2 1:0	0:2 1:0	1:0 2:3	0:4 2:0	6	5	15	23:45	17	
14	Lignums Rīga	1:0 0:4	0:3 0:5	1:1 0:4	2:3 1:1	0:2 1:1	1:2 2:4	0:2 1:4	1:1 1:1	0:2 2:3	1:1 1:4	1:2 1:0	0:4 1:2	4:0 0:2	3	6	17	23:58	12	

ASK sastāvs: J. Vaitkevičs, J. Avots, N. Maslovs, L. Bondarevs, J. Gilis, T. Vapers, P. Priks, P. Moskaļevs, B. Kovalevs, V. Pašencevs, H. Ģibietis, V. Petrovs, P. Kozlovskis, V. Vožovs, V. Makarenko, G. Grigorjevs.
Treneris: A. Ščedrins.

Latvijas kausa fināls

8. augustā Rīgā Kuldīgas Vulkāns – Liepājas Tosmare 5:2

Daugavas" sastāvs (apļu skaitā, vārti): V. Bubenece 33, Č. Mišļins 20, J. Čerņavskis 25 (1), V. Petrovskis 4, V. Simbircevs 9 (1), G. Ulmanis 34 (8), G. Čerņavskis 38 (12), V. Martins 30, P. Verangus 21 (1), J. Medvedevs 30 (13), K. Ešterovs 14, V. Bizova 10, J. Kalpiņš 9, V. Gaspertis 6, J. Dobrotvorskis 2.

Vēl treneris V. Ulbeģis.

Novembra 11. Smilcivānā spēlēja PSRS sporta meistarība nosaukuma (ar PSRS 2. izlases dalībniekiem).

1965.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klases 2. grupā

Priekšsacīkstes – 1. apakšgrupa

1. Jaroslavas Šinņik	18	6	6	44:19	42	0:0	1:4
2. Vorošilovgradas Zarja	14	12	4	36:23	40	1:3	1:1
3. Viļņas Žalgiris	15	6	9	47:31	36	2:2	2:5
4. Alma-Atas Kairat	14	8	8	32:18	36	1:0	1:1
5. Dņepropetrovskas Dņepr	13	10	7	31:23	36	1:2	0:1
6. Erevānas Ararat	14	7	9	35:32	35	1:2	0:1
7. Ļvovas Karpati	11	11	8	36:22	33	1:1	1:1
8. Rīgas Daugava	11	9	10	37:38	31		
9. Leņingradas Dinamo	11	7	12	44:38	29	3:2	1:0
10. Novosibirskas ASK	11	7	12	33:34	29	0:0	2:5
11. Frunzes Alga	10	8	12	25:30	28	0:0	2:0
12. Krasnodaras Kuban	8	10	12	22:28	26	1:0	1:2
13. Taškentas apg. Politotdel	7	11	12	18:30	25	1:0	4:0
14. Kaļiņinas Volga	7	8	15	19:34	22	2:1	2:1
15. Rostovas Rostselmaš	6	5	19	20:52	17	0:0	1:2
16. Tallinas Dinamo	3	9	18	20:47	15	1:0	3:1

Finālsacīkstes par 1.–16. vietu

1. Alma-Atas Kairat	13	12	5	37:17	38	-	-
2. Erevānas Ararat	16	6	8	46:34	38	-	-
3. Harkovas Avangard	15	6	9	36:34	36	1:3	0:2
4. Jaroslavas Šinņik	14	7	9	36:23	35	-	-
5. Ivanovas Tekstilščik	13	9	8	40:27	35	1:3	1:2
6. Sverdlovskas Uralmaš	13	9	8	39:28	35	2:1	0:2
7. Vorošilovgradas Zarja	12	9	9	33:29	33	-	-
8. Dņepropetrovskas Dņepr	11	9	10	28:27	31	-	-
9. Ļvovas Karpati	10	10	10	29:25	30	-	-
10. Viļņas Žalgiris	10	8	12	33:33	28	-	-
11. Gorkijas Volga	12	4	14	28:39	28	1:3	0:1
12. Karagandas Šahtjor	9	9	12	25:26	27	0:3	1:0
13. Groznijas Tereka	10	5	15	33:45	25	1:0	1:1
14. Kišiņevas Moldova	7	9	14	16:29	23	0:1	2:0
15. Rīgas Daugava	6	8	16	26:47	20		
16. Čelabinskas Lokomotiv	4	10	16	21:43	18	2:1	0:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): Č. Misjūns 38, L. Laizāns 11, V. Straume 41, A. Rožkovs 45, H. Āboltiņš 42, L. Andžāns 46, V. Petrovskis 43 (1), G. Ulmanis 45 (10), G. Smirnovs 40 (15), R. Zālītis 44 (2), G. Grigorjevs 46 (14), J. Medvedevs 46 (5), J. Kozlovs 4, V. Jakušonoks 5 (1), V. Suhorukovs

6 (2), J. Gilis 10, N. Maslovs 11, V. Jevdokimovs 3, A. Korčebokovs 1, A. Sterhovs 1, V. Amosovs 3.

Vec. treneris: V. Ulbergs

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta B klases KPFSR 1. zonā

1. Ļeņingradas Automobilist	16	13	5	51:15	45	0:1	0:1
2. Kaļiņingradas Baltika	20	5	9	44:19	45	0:3	0:1
3. Kalugas Lokomotiv	15	14	5	46:28	44	0:3	0:0
4. Klaipēdas Granitas	13	17	4	36:23	43	2:2	1:0
5. Serpuhovas Zvezda	14	12	8	45:29	40	0:1	1:4
6. Brjanskas Dinamo	14	11	9	33:28	39	2:2	1:1
7. Ribinskas Saturn	15	8	11	43:37	38	0:1	1:2
8. Novomoskovskas Himik	13	11	10	43:36	37	0:0	0:4
9. Tulas Metalurg	11	13	10	38:24	35	0:1	1:1
10. Petrozavodskas Oņežec	12	10	12	34:37	34	0:0	1:4
11. Kolomnas Avangard	12	10	12	32:36	34	3:2	0:0
12. Čerepovecas Metalurg	12	9	13	31:38	33	0:0	1:1
13. Murmanskas Sever	11	9	14	29:43	31	1:1	0:1
14. Kostromas Tekmaš	9	11	14	38:50	29	0:3	1:1
15. Maskavas Serp i Molot	8	9	17	33:48	25	0:1	1:1
16. Liepājas Zvejnieks	4	15	15	19:42	23		
17. Smolenskas Iskra	5	10	19	9:39	20	0:0	2:0
18. Kļinas Himik	5	7	22	16:48	17	0:0	1:0

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

24. aprīlī Liepājā			
Liepājas Zvejnieks – Murmanskas Sever			1:0
28. aprīlī Ļeņingradā			
Rīgas Daugava – Ļeņingradas Dinamo			0:1 (1/64 fināls)
5. maijā Liepājā			
Liepājas Zvejnieks – Klaipēdas Granitas			1:2

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

Liepājā	Liepājas Baltika – Frjazino Trud	1:5
---------	----------------------------------	-----

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	ASK Rīga		2:0 2:0	1:1 3:1	3:0 3:1	1:0 1:0	4:0 4:1	2:0 2:1	1:1 3:1	1:0 1:1	8:2 3:1	2:1 2:0	1:1 7:1	0:0 0:0	2:1 2:0	20	6	0	61:15	46
2	Osta Ventspils	0:2 0:2		1:0 2:1	2:1 0:2	0:2 0:3	1:0 0:1	0:0 1:0	2:1 1:2	3:2 3:0	3:0 4:1	1:1 0:1	3:1 1:0	3:0 2:1	2:0 2:1	16	2	8	37:25	34
3	Pilots Rīga	1:1 1:3	0:1 1:2		0:0 1:0	2:1 0:2	2:0 1:0	1:0 0:0	1:2 0:1	1:0 0:0	1:0 2:0	3:0 1:1	1:1 0:0	2:1 1:0	3:0 11:1	13	7	6	37:17	33
4	BKR Daugavpils	0:3 1:3	1:2 2:0	0:0 0:1		0:4 5:1	3:0 ow	2:1 2:4	2:0 0:0	3:0 1:1	2:0 0:0	2:0 2:1	3:0 6:2	1:0 4:1	2:1 4:1	14	5	7	46:26	33
5	KRR Rīga	0:1 0:1	2:0 3:0	1:2 2:0	4:0 1:5		2:0 1:1	3:2 0:0	1:2 1:2	1:4 3:2	4:2 1:2	3:1 1:0	2:3 1:1	2:0 2:1	4:1 3:1	14	3	9	48:34	31
6	PFR Rīga	0:4 1:4	0:1 1:0	0:2 0:1	0:3 wo	0:2 1:1		1:3 0:0	1:0 2:0	1:1 3:1	3:1 3:1	2:1 0:0	2:2 1:0	0:0 4:2	3:1 2:1	12	6	8	31:32	30
7	RER Rīga	0:2 1:2	0:0 0:1	0:1 0:0	1:2 4:2	2:3 0:0	3:1 0:0		2:0 1:1	1:1 0:3	ow 3:0	2:0 3:0	4:1 2:2	1:0 1:0	2:0 11:2	10	8	8	43:25	28
8	Baltika Liepāja	1:1 1:3	1:2 2:1	2:1 1:0	0:2 0:0	2:1 2:1	0:1 0:2	1:2 1:1		3:0 0:3	1:2 2:0	0:2 0:0	2:0 4:1	4:2 1:0	1:0 3:1	12	4	10	34:30	28
9	Kompresors Rīga	0:1 1:1	2:3 0:3	0:1 0:0	0:3 1:1	4:1 2:3	1:1 1:3	1:1 3:0	0:3 3:0		1:0 1:5	2:0 2:3	2:0 2:1	3:1 1:4	1:0 wo	10	5	11	34:39	25
10	CŠK Brocēni	2:8 1:3	0:3 1:4	0:1 0:2	0:2 0:0	2:4 2:1	1:3 1:3	wo 0:3	2:0 0:2	0:1 5:1	0:1 5:1	1:0 1:0	1:2 1:0	2:1 5:2	1:1 2:1	11	1	14	33:49	23
11	Dinamo Liepāja	1:2 0:2	1:1 2:1	0:3 1:1	0:0 1:2	1:3 0:1	1:2 0:0	0:2 0:3	2:0 0:0	0:2 3:2	0:1 0:1		1:0 0:0	1:1 1:0	2:1 3:2	7	7	12	20:32	21
12	Meh. rūpnīca Aizpute	1:1 1:7	1:3 0:1	1:1 0:0	0:3 2:6	3:2 1:1	2:2 0:1	1:4 2:2	0:2 1:4	0:2 1:2	2:1 0:1	0:1 0:0		5:1 0:0	2:1 5:1	5	8	13	31:50	18
13	Vulkāns Kuldīga	0:0 0:0	0:3 1:2	1:2 0:1	0:1 1:4	0:0 1:2	0:0 2:4	0:0 0:1	2:4 1:0	1:3 4:1	1:2 2:5	1:2 0:1	1:1 0:0	1:5 0:0	1:2 2:1	3	6	17	22:47	12
14	Mašīnbūvētājs Rēzekne	1:2 0:2	0:2 1:2	0:3 1:1	1:2 1:4	1:4 1:3	1:3 1:2	0:2 2:1	0:1 1:3	0:1 ow	1:3 1:2	1:2 2:3	1:2 1:5	2:1 1:2		1	0	25	22:78	2

ASK sastāvs: Vaitkevičs, Bondarevs, Moskaļovs, Mackevičs, Gražulis, Vapers, Gasperskis, Miļevičs, Gilis, Kovaļovs, Katkovs, Priks, Ziņģis, Dolbins, Ģibietis.

Latvijas kausa fināls

14. augustā Rīgā Liepājas Baltika – Rīgas Kompresors 2:1

1966.

**Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klases
2. grupas 1. apakšgrupā (pavisam 3 apakšgrupas)**

1. Viļņas Žalgiris	18	7	7	45:23	43	4:1	0:0
2. Ivanovas Tekstilščik	13	15	4	52:26	41	0:2	1:1
3. Krasnodaras Kuban	15	9	8	46:19	39	0:2	0:4
4. Kirovabadas Dinamo	12	15	5	35:17	39	0:1	0:2
5. Kazanās Rubin	15	9	8	32:23	39	0:1	1:2
6. Rīgas Daugava	13	10	9	43:32	36		
7. Tbilisi Lokomotiv	12	12	8	43:38	36	2:2	6:1
8. Groznijas Tereka	11	11	10	26:28	33	1:1	3:1
9. Batumi Dinamo	12	8	12	35:35	32	4:1	0:2
10. Naļčikas Spartak	12	8	12	26:33	32	1:0	2:0
11. Rostovas Rostselmaš	8	13	11	37:40	29	3:0	2:2
12. Volgogradas Traktor	10	9	13	31:37	29	2:2	1:0
13. Stavropoles Dinamo	8	11	13	24:32	27	0:1	0:0
14. Kaļiņingradas Baltika	8	10	14	20:32	26	3:0	1:0
15. Gomeļas Spartak	7	12	13	16:29	26	0:0	1:0
16. Ļeņinakanas Širak	7	8	17	25:55	22	1:1	3:2
17. Tallinas Dinamo	4	7	21	16:50	15	1:0	0:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): L. Laizāns 26, Č. Misjūns 3, V. Trusovs 29, R. Zālītis 24 (2), A. Rožkovs 24 (1), L. Andžāns 32, V. Straume 11, L. Bondarevs 4 (1), V. Petrovskis 31 (1), V. Suhorukovs 16 (1), J. Gilis 29 (2), G. Ulmanis 32 (11), G. Smirnovs 32 (10), E. Ivaščenko 18 (3), G. Grigorjevs 32 (9), R. Skadats 6 (1), J. Vaitkevičs 7, V. Jevdokimovs 1.

Vec. treneris: V. Ulbergs.

Kajušņikovs ("Tereka") – savos vārtos – 1.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta B klases KPFSR 1. zonā

1. Kalugas Lokomotiv	18	10	4	53:24	46	0:1	0:1
2. Tulas Metalurg	15	13	4	33:15	43	0:2	0:0
3. Orlas Spartak	13	16	3	27:13	42	0:2	0:0
4. Grodņas Nemana	15	10	7	38:15	40	0:0	0:1
5. Orehovozujevas Znamja Truda	16	8	8	50:31	40	0:3	0:0
6. Serpuhovas Zvezda	11	17	4	37:23	39	1:1	0:0
7. Klaipēdas Granitas	12	11	9	35:28	35	1:0	0:2
8. Novomoskovskas Himik	11	10	11	27:25	32	1:1	3:2
9. Mogiļevas Spartak	10	10	12	25:33	30	0:0	1:0
10. Kolomnas Avangard	8	12	12	28:45	28	1:1	0:2
11. Brestas Spartak	8	11	13	26:34	27	0:0	0:4
12. Liepājas Zvejnieks	6	14	12	14:30	26		

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

13. Rjazanas Spartak	5	16	10	22:39	26	0:0	1:1
14. Brjanskas Dinamo	8	9	15	28:33	25	0:2	1:0
15. Noginskas Znamja	7	11	14	18:31	25	0:0	0:1
16. Smolenskas Iskra	6	11	15	22:34	23	0:0	1:0
17. Vitebskas Dvina	5	7	20	14:44	17	1:0	1:2

Latvijas spēle PSRS kausa izcīņā

27. aprīlī Orehovozujevā							
Liepājas Zvejnieks – Orehovozujevas Znamja Truda						1:3	

Latvijas spēle “Miljonu” kausa izcīņā

10. septembrī Rīgā							
Rīgas ASK – Murmanskas Saļut						0:2	

Starptautiskās spēles

14. septembrī Leipcigā							
Rīgas Daugava – Leipcigas Vorwarts (VDR)						3:0	
17. septembrī Hallē							
Rīgas Daugava – Halles Chemie (VDR)						1:1	
18. septembrī Ģērā							
Rīgas Daugava – Ģēras Wismut (VDR)						3:1	
Rīgā							
Rīgas RPI – Prāgas ATS (Čehoslovākija)						2:0	
Prāgā							
Rīgas RPI – Prāgas ATS						1:2	

Rīgas Daugavas komandas sastāvs: vārtis: U. Lācis 35. Vārtis: V. V. V. (1), B. V. V. (1), C. Misjūns 3. V. Prāgas ATS komandas sastāvs: vārtis: J. Čihāns 38 (1), V. Prāgas ATS komandas sastāvs: vārtis: J. Čihāns 37 (1), G. Kuzņovs 32 (7), J. Čihāns 20 (1), G. Ulmanis 37 (6), G. Sidorovs 37 (18), E. Jankovs 30 (2), G. Grigorjevs 25 (3), N. Jermakova 20 (6), G. Grigorjevs 3. R. Prāgas ATS komandas sastāvs: vārtis: A. Pēteris 1.

Vec. treneris: K. Jozai

Liepājas “Zvejnieks” spēles PSRS kausa izcīņā B klases KFFSR I zonā

1. Brjanskas Dinamo	26	10	8	39:19	22	0:4	0:0
2. Orehovozujevas Znamja	23	12	7	32:20	22	1:1	1:1
3. Zvezda	16	9	9	23:32	21	0:1	0:2
4. Rjazanas Spartak	14	12	8	33:28	20	1:2	0:2

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	ESR Rīga	3:1	1:0	2:1	1:0	1:1	2:1	1:0	1:1	1:0	0:1	1:0	4:0	4:0	17	5	4	45:15	39	
2	ASK Rīga	1:3	0:1	1:1	2:0	3:1	1:1	1:2	1:0	2:1	2:1	2:1	2:0	4:0	0:0	16	5	5	46:26	37
3	Pilots Rīga	0:1	1:1	0:1	1:0	4:1	1:0	0:0	1:0	3:0	1:1	2:0	3:0	2:1	14	6	6	42:19	34	
4	KRR Rīga	1:2	0:2	1:0	0:1	2:0	2:1	2:0	1:0	1:2	0:2	2:2	1:1	1:2	11	8	7	33:27	30	
5	BKR Jelgava	2:0	1:3	0:1	1:0	0:0	0:1	2:2	1:1	1:0	0:0	6:0	3:1	1:1	10	9	7	33:22	29	
6	Baltika Liepāja	1:1	1:1	1:4	0:2	0:0	1:1	ow	2:0	1:0	0:0	2:0	3:0	0:1	9	11	6	27:20	29	
7	BKR Daugavpils	1:2	2:1	0:1	1:2	1:0	1:1	3:0	1:0	1:1	2:1	3:0	0:1	1:2	11	6	9	37:34	28	
8	Dinamo Liepāja	0:1	0:1	0:0	0:2	2:2	wo	0:3	0:0	1:0	2:0	2:1	0:1	0:2	5:0	10	7	9	27:25	27
9	Osta Ventspils	1:1	1:2	0:1	0:1	1:1	0:2	0:1	0:0	0:1	0:0	0:0	0:0	0:2	4:0	6	9	11	21:25	21
10	CŠK Brocēni	0:1	1:2	0:3	2:1	0:1	0:1	1:1	0:1	1:0	1:2	2:0	2:1	3:1	8	4	14	29:36	20	
11	RER Rīga	1:0	1:2	1:1	2:0	0:0	0:0	1:2	0:2	0:0	2:1	0:1	1:2	1:0	5	9	12	24:32	19	
12	Kurzeme Aizpute	2:1	0:2	0:2	2:2	0:6	0:2	0:3	1:2	0:0	0:2	1:0	0:0	2:2	6	7	13	16:43	19	
13	Vulkāns Kuldīga	0:4	0:4	0:3	1:1	1:3	0:3	1:0	2:0	2:0	1:2	2:1	0:0	0:1	6	4	16	24:46	16	
14	PFR Rīga	0:4	0:0	1:2	2:1	1:1	1:0	2:1	0:5	0:4	1:3	0:1	2:2	1:0	5	6	15	23:57	16	

ESR sastāvs: A. Gaņičkins, O. Mališevs, V. Zverevs, V. Racins, J. Kairovs, A. Ivanovs, B. Burdins, V. Kononovs, A. Mitrohins, A. Sadovņikovs, N. Balmiševs, A. Jemašovs, N. Jermakovs, L. Šarakovs, V. Rimarevs.
Treneris: E. Tantiba.

Latvijas kausa fināls

13. augustā Rīgā Rīgas ASK – Liepājas Baltika 3:0

1	ESR	19	18	4	53:24	46	0:1	0:1
2	ASK	23	13	4	23:13	43	0:2	0:0
3	Dinamo	13	16	3	27:11	42	0:1	0:0
4	Pilots	13	20	7	38:15	40	0:0	0:1
5	BKR	16	8	8	50:31	40	0:3	0:0
6	Serpukhovskis	11	17	4	37:22	39	1:1	0:0
7	Kļāpulis	11	11	9	35:28	35	1:0	0:2
8	Novomoshovskis	11	10	11	27:25	32	1:1	3:2
9	Mugileva	10	10	12	25:33	30	0:0	1:0
10	Kolumna	8	12	12	28:35	28	1:1	2:1
11	Brestas	8	11	13	26:34	27	0:0	0:1
12	Liepājas	4	14	12	19:20	20		

1967.

**Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klases
2. grupas 1. apakšgrupā (pavisam 3 apakšgrupas)**

1. Kirovabadas Dinamo	21	10	7	49:25	52	0:1	0:0
2. Rīgas Daugava	20	12	6	44:22	52		
3. Krasnodaras Kuban	20	9	9	39:17	49	0:2	2:1
4. Kazanā Rubīn	16	12	10	36:26	44	1:0	2:1
5. Groznijas Tereka	16	12	10	32:23	44	0:0	2:0
6. Leningradas Dinamo	16	11	11	46:29	43	0:0	2:1
7. Gomelā Spartak	11	19	8	27:24	41	1:0	1:0
8. Tbilisi Lokomotiv	15	9	14	39:36	39	1:0	2:1
9. Volgogradas Traktor	15	9	14	35:36	39	0:0	1:1
10. Stavropoles Dinamo	14	11	13	30:39	39	1:1	2:1
11. Tkibuli Mešahte	12	13	13	40:39	37	0:0	1:4
12. Naļčikas Spartak	13	11	14	36:36	37	4:0	1:1
13. Kaļiņingradas Baltika	13	11	14	30:35	37	2:0	2:0
14. Ivanovas Tekstilščik	10	16	12	32:40	36	0:0	2:1
15. Viļņas Žalgiris	11	11	16	30:34	33	1:0	5:2
16. Ordžonikidzes Spartak	10	11	17	34:45	31	1:0	0:1
17. Rostovas Rostselmaš	9	9	20	37:46	27	1:0	1:0
18. Batumi Dinamo	8	11	19	32:55	27	0:0	0:1
19. Leningradas Širak	8	11	19	32:56	27	0:0	5:1
20. Tallinas Dinamo	8	10	20	25:42	26	0:1	0:0

Par 4.-6. vietu

4. Zaporožjes Metalurg	2	1	1	6:5	5	0:0	0:3
5. Sverdlovskas Uralmaš	2	0	2	6:4	4	0:1	1:0
6. Rīgas Daugava	1	1	2	1:4	3		

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): L. Laizāns 35, J. Višņevskis 2, Č. Mišjūns 3, V. Trusovs 38 (1), R. Zālītis 37 (2), A. Rožkovs 38 (1), L. Andžāns 38 (1), V. Petrovskis 37 (1), G. Kuzņecovs 32 (7), J. Gilis 20 (1), G. Ulmanis 37 (6), G. Smirnovs 37 (14), E. Ivaščenko 30 (2), G. Grigorjevs 25 (3), N. Jermakovs 20 (6), G. Gražulis 3, R. Skadats 3, A. Tuguševs 1, A. Persīns 1.

Vec. treneris: R. Šomlai.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta B klases KPFSR 1. zonā

1. Brjanskas Dinamo	16	10	8	39:19	42	0:4	0:0
2. Grodņas Nemana	15	12	7	32:20	42	1:1	1:1
3. Serpuhovas Zvezda	16	9	9	33:32	41	0:1	1:2
4. Brestas Spartak	14	12	8	33:28	40	1:2	0:2

5. Orehovožujevas							
Znamja Truda	14	10	10	50:37	38	0:2	0:0
6. Rjazanas Avangard	15	8	11	39:29	38	0:1	0:0
7. Belgorodas Spartak	12	14	8	35:28	38	0:2	0:0
8. Novomoskovskas Himik	14	9	11	25:28	37	0:1	1:0
9. Smoļenskas Iskra	12	12	10	26:20	36	0:0	1:0
10. Klaipēdas Granitas	13	9	12	36:30	35	1:2	3:0
11. Noginskas Znamja	11	13	10	28:27	35	1:2	1:0
12. Kurskas Trudovije rezervi	13	8	13	43:40	34	1:2	0:4
13. Orlas Spartak	8	15	11	28:29	31	1:0	1:5
14. Kolomnas Avangard	8	12	14	17:33	28	0:0	2:0
15. Liepājas Zvejnieks	9	9	16	21:40	27		
16. Tambovas Spartak	7	10	17	37:46	24	1:0	0:4
17. Vitebskas Dvina	7	10	17	17:43	24	0:0	1:2
18. Mogiļevas Spartak	6	10	18	18:38	22	0:1	1:0

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

20. aprīlī Zelenodoļskā			
Rīgas Daugava – Zelenodoļskas Čaika			2:2 (1/64 fināls)
21. aprīlī Zelenodoļskā			
Rīgas Daugava – Zelenodoļskas Čaika			0:1 (pārspēle)
11. maijā Liepājā			
Liepājas Zvejnieks – Vitebskas Dvina			1:0
18. jūnijā Liepājā			
Liepājas Zvejnieks – Klaipēdas Granitas			0:1

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

10. septembrī Izjumā			
Ventspils osta – Izjumas Doņec			0:3

Starptautiskās spēles

4. martā Dimitrovgradā			
Rīgas Daugava – Dimitrovgradas Minjor (Bulgārija)			2:1
9. martā Dimitrovgradā			
Rīgas Daugava – Dimitrovgradas Himik (Bulgārija)			2:0
14. martā Starazagorā			
Rīgas Daugava – Starazagoras Beroje (Bulgārija)			0:1
18. martā Pasardžikā			
Rīgas Daugava – Bulgārija			0:1
5. jūnijā Rīgā			
Rīgas Enerģija – Leipcigas Vorwarts (VDR)			1:4

9. jūnijā Rīgā

Rīgas Daugava – Leipčigas Vorwarts

2:1

11. jūnijā Ventspilī

Ventspils Venta – Leipčigas Vorwarts

0:0

10. jūlijā Rīgā

Rīgas Daugava – Budapeštas Csepel (Ungārija)

3:1

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	ESR Rīga		4:1 0:1	1:1 0:2	2:0 1:1	0:1 0:1	0:0 0:0	2:0 1:0	0:0 2:1	2:0 2:0	0:0 1:0	4:1 1:0	2:0 1:1	0:0 3:0	0:0 6:0	13	9	4	35:11	35
2	ASK Rīga	1:4 1:0		0:1 5:1	1:1 3:0	0:0 2:2	1:0 1:0	1:2 5:1	0:1 1:1	2:1 2:0	5:0 3:0	2:3 4:0	1:0 4:0	0:0 0:1	1:0 2:0	15	5	6	51:20	35
3	KRR Rīga	1:1 2:0	1:0 1:5		1:3 3:2	3:0 2:0	1:1 0:0	4:0 1:3	0:0 5:1	1:1 2:1	0:0 2:0	0:2 0:0	4:0 0:0	1:1 3:1	0:0 1:0	12	10	4	39:22	34
4	RRR Rīga	0:2 1:1	1:1 0:3	3:1 2:3		2:1 2:1	2:1 1:1	1:2 1:2	3:1 0:0	1:0 2:2	1:0 2:0	1:1 1:0	0:2 0:5	0:0 1:1	1:0 4:1	11	8	7	33:32	30
5	RABR Rīga	1:0 1:0	0:0 2:2	0:3 0:2	1:2 1:2		1:0 1:5	1:0 3:0	0:1 0:2	0:0 3:1	0:0 1:0	0:0 2:2	2:1 0:2	0:0 2:1	4:0 1:1	11	7	8	35:27	29
6	Pilots Rīga	0:0 0:0	2:1 0:1	1:1 0:0	1:2 1:1	0:1 5:1		1:1 0:1	2:1 0:1	1:3 0:3	1:1 3:0	1:0 0:2	4:0 3:0	3:2 5:1	1:1 6:0	10	8	8	41:25	28
7	Kurzeme Aizpute	0:2 0:1	1:0 1:5	0:4 3:1	2:1 2:1	0:1 0:3	1:1 1:0		1:2 0:0	1:2 1:0	3:2 2:2	0:0 1:4	3:1 4:0	0:1 2:3	2:1 2:1	12	4	10	34:37	28
8	LRR Daugavpils	0:0 1:2	1:2 1:1	0:0 1:5	1:3 0:0	1:0 2:0	1:2 1:0	0:2 0:0		2:0 0:2	1:0 0:2	1:1 1:0	2:1 0:2	1:0 1:0	0:0 1:0	10	7	9	20:25	27
9	Baltika Liepāja	0:2 0:2	0:5 0:2	1:1 1:2	0:1 2:2	0:0 1:3	3:1 3:0	2:1 0:1	0:2 2:0		0:1 2:2	1:0 0:3	1:0 3:0	1:0 3:0	2:0 2:0	11	4	11	30:31	26
10	CŠK Brocēni	0:0 0:1	3:2 0:3	0:0 0:2	1:1 0:2	0:0 0:1	1:1 0:3	2:3 2:2	0:1 2:0	1:0 2:2		0:0 2:1	2:1 1:1	3:0 1:2	0:1 4:0	7	9	10	27:30	23
11	Osta Ventspils	1:4 0:1	0:1 0:4	2:0 0:0	2:0 0:1	1:2 2:2	0:1 2:0	0:0 4:1	1:1 0:1	0:1 3:0	0:0 1:2		0:0 1:1	2:0 1:2	0:2 8:0	7	7	12	31:27	21
12	Vulkāns Kuldīga	0:2 1:1	1:4 0:4	0:4 0:0	0:0 5:0	0:0 2:0	0:4 0:3	1:3 0:4	1:2 2:0	0:2 0:3	1:2 1:1	0:0 1:1		2:3 1:0	0:0 4:0	5	8	13	23:43	18
13	BKR Jelgava	0:0 0:3	0:0 1:0	1:1 1:3	0:1 1:1	0:4 1:2	2:3 1:5	1:0 3:2	0:1 0:1	0:1 0:3	0:3 2:1	0:2 2:1	3:2 0:1		0:1 0:1	6	4	16	19:43	16
14	Dinamo Liepāja	0:0 0:6	0:1 0:2	0:0 0:1	0:1 1:4	0:8 1:1	1:1 0:6	1:2 1:2	0:0 0:1	0:1 0:2	1:0 0:4	2:0 0:8	0:0 0:4	1:0 1:0		4	6	16	10:55	14

Pārspēlē par pirmo vietu: Rīgas ESR – Rīgas ASK

5:2

ESR sastāvs: V. Zverevs, A. Jemašovs, V. Asmakovskis, J. Medvedevs, A. Ivanovs, N. Airapetovs, N. Smislovs, J. Kairovs, B. Burdins, G. Ulņirovs, S. Šapiro, Tarasovs, Rožkovs.

Treneris: E. Tantiba.

Latvijas kausa fināls

13. augustā Rīgā

Ventspils Venta – Rīgas Elektrons

2:0

1968.

**Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klases
2. grupas 1. apakšgrupā (pavisam 4 apakšgrupas)**

1. Lvovas Karpati	26	7	7	80:34	59	1:0	0:1
2. Kijevas ASK	23	11	6	58:23	57	2:0	0:1
3. Odesas ASK	19	12	9	50:30	50	1:0	1:1
4. Žitomiras Automobilist	17	16	7	38:19	50	1:1	0:0
5. Poltavas Selstroj	18	13	9	50:34	49	1:1	0:1
6. Leningradas Dinamo	16	14	10	70:39	46	2:2	0:1
7. Lvovas ASK	16	14	10	40:42	46	0:1	0:0
8. Rīgas Daugava	16	13	11	39:27	45		
9. Kišinevas Moldova	16	12	12	40:36	44	0:0	3:0
10. Viņņicas Lokomotiv	14	13	13	46:33	41	0:1	2:2
11. Mariupoles Azovec	11	17	12	30:30	39	1:0	1:2
12. Severodoneckas Himik	11	14	15	44:51	36	0:0	1:0
13. Viļņas Žalgiris	12	11	17	31:42	35	2:0	1:2
14. Kalugas Lokomotiv	14	9	18	35:56	35	0:2	2:0
15. Tulas Metalurg	9	16	15	31:40	34	2:2	1:0
16. Kaļņinas Volga	11	12	17	33:44	34	0:1	4:1
17. Krivojrogas Krivbas	8	16	16	40:51	32	0:0	2:1
18. Kaļiņingradas Baltika	8	13	19	30:59	29	2:1	2:0
19. Tallinas Dinamo	8	12	20	29:60	28	1:0	1:1
20. Grodņas Nemana	5	17	18	19:54	27	0:1	1:0
21. Gomelas Spartak	6	12	22	21:50	24	1:0	0:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): L. Laizāns 38, V. Iljins 3, J. Višņevskis, V. Trusovs 40, R. Zālītis 37 (3), A. Rožkovs 40, L. Andžāns 11, G. Gražulis 27, J. Sidorenko 24, J. Gilis 6 (1), V. Petrovskis 40, G. Kuzņecovs 40 (3), G. Ulmanis 40 (9), G. Smirnovs 27 (9), A. Jermakovs 38 (7), R. Skadats 30 (3), V. Spirins 24 (4), L. Bondarevs, B. Morozovs, V. Karpasovs 1, G. Grigorjevs 15, E. Ivaščenko 4, E. Ozoliņš 4, V. Lukins 2, A. Peršins 1.

Vec. treneris: R. Šomlai.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta B klases KPFSR 1. zonā

1. Brjanskas Dinamo	21	11	6	47:27	53	0:2	0:1
2. Murmanskas Sever	20	12	6	44:22	52	1:1	0:0
3. Brestas Spartak	21	8	9	48:27	50	0:0	0:2
4. Podolskas Torpedo	18	14	6	42:26	50	4:3	0:0
5. Vladimiras Traktor	18	13	7	28:18	49	0:1	0:1
6. Orehovožujevas Znamja Truda	18	11	9	53:29	47	0:2	0:1
7. Vitebskas Dvina	19	8	11	37:29	46	1:0	0:1

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

8. Klaipēdas Granitas	12	16	10	29:23	40	0:1	0:0
9. Dzeržinskas Himik	14	11	13	31:30	39	1:1	1:2
10. Mogiļevas Spartak	11	14	13	25:28	36	2:1	0:0
11. Kovrovas Kovrovec	11	14	13	28:43	36	0:0	1:1
12. Novomoskovskas Himik	12	11	15	46:40	35	0:5	1:2
13. Pavlovas Torpedo	13	9	16	27:31	34	1:1	0:1
14. Noginskas Znamja	11	11	16	29:39	33	3:0	1:0
15. Smoļenskas Iskra	11	10	17	39:46	31	1:1	2:2
16. Gorkijas Dinamo	9	13	16	27:33	31	0:0	0:4
17. Liepājas Zvejnieks	6	16	16	26:44	30		
18. Ramenskas Saturn	9	7	22	29:42	25	1:1	1:2
19. Petrozavodskas Oņežec	6	11	21	12:40	23	0:1	1:1
20. Ļeņingradas Neva	7	6	25	32:66	20	1:1	2:1

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

4. aprīlī Korostiševā							
Rīgas Daugava – Žitomiras Automobilist						0:2	
21. aprīlī Novomoskovskā							
Liepājas Zvejnieks – Novomoskovskas Himik						1:4	

Latvijas spēle “Miljonu” kausa izcīņā

Brocēnu Starts – Kijevas Bolševik	1:2
-----------------------------------	-----

Starptautiskās spēles

13. martā Pasardžikā							
Rīgas Daugava – Bulgārijas olimpiskā izlase						2:1	
20. martā Budapeštā							
Rīgas Daugava – Ungārijas II izlase						2:3	
21. martā Budapeštā							
Rīgas Daugava – Budapeštas Spartak (Ungārija)						1:0	
27. jūnijā Rīgā							
Rīgas Daugava – Budapeštas Spartak						0:1	
29. jūnijā Ventspilī							
Ventspils Venta – Budapeštas Spartak						1:1	
3. jūlijā Rīgā							
Liepājas Zvejnieks – Budapeštas Spartak						1:0	
24. septembrī Rīgā							
Rīgas Elektrons – Pietarsāri izlase (Somija)						4:1	
Septembrī Rīgā							
Rīgas Daugavas dublieri – Pietarsāri izlase						1:1	

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	Starts Brocēni	0:0 2:2	2:0 1:0	1:0 1:2	2:0 3:1	1:0 1:0	0:1 3:0	4:0 3:0	7:0 1:4	0:0 1:0	0:1 5:3	0:1 0:0	3:0 6:2	0:2 6:1	16	4	6	53:20	36	
2	Elektrons Rīga	0:0 2:2	0:0 0:0	0:2 6:0	1:0 0:3	1:0 1:0	0:0 2:2	1:0 3:2	0:0 1:0	2:0 1:0	2:1 0:0	5:0 1:0	1:1 2:1	0:1 0:0	12	11	3	32:16	35	
3	Energija Rīga	0:2 0:1	2:0 0:0	3:1 0:1	0:3 0:0	0:0 0:0	0:1 1:1	3:0 1:1	1:0 0:1	0:0 1:0	1:1 1:0	2:0 4:0	3:0 2:1	1:1 1:0	11	9	6	27:15	31	
4	ASK Rīga	0:1 2:1	0:1 0:6	1:3 1:0	3:2 3:1			1:0 1:2			1:1 1:0		1:0 4:0		13	4	9	26:26	30	
5	Pilots Rīga	0:2 1:3	0:1 3:0	3:0 0:0	2:3 1:3	3:1 0:0	1:3 1:0	1:1 0:0	2:1 2:0	1:0 1:0	2:1 1:0	0:1 0:1	4:0 1:0	1:0 0:3	12	5	9	30:23	29	
6	Jūrmieks Rīga	0:1 0:1	0:0 0:1	0:0 0:0		3:1 0:0		1:2 4:1			2:1 1:1		4:0 6:0		9	10	7	30:16	28	
7	Venta Ventspils	1:0 0:3	0:1 0:0	1:0 1:1	1:1 0:1			1:2 1:1			1:1 1:2		4:2 1:0		10	8	8	28:21	28	
8	Lokomotive Daugavpils	0:4 0:3	0:0 2:2	0:3 1:1	0:1 2:1	1:2 0:0	2:1 1:4	2:1 1:1		1:1 0:2	2:3 2:2	3:2 2:2	0:0 1:0	2:1 1:0	1:0 2:0	9	9	8	29:37	27
9	Radiotehnikis Rīga	0:7 4:1	1:1 2:3	1:1 0:1		0:1 1:2		1:1 2:0			1:1 2:1		0:0 0:1		8	9	9	25:32	25	
10	Baltika Liepāja	0:0 0:1	0:2 0:1	0:0 0:1		1:2 0:1		3:2 2:2			2:1 0:0		0:0 0:0		6	10	10	25:23	22	
11	Kurzeme Aizpute	1:0 3:5	1:2 0:0	1:1 0:1	1:1 0:1	1:0 1:0	1:2 1:1	1:1 2:1	2:3 2:2	1:1 1:2	1:2 0:0		1:1 1:3	2:0 0:4	0:0 5:0	6	10	10	30:34	22
12	Ausma Rēzekne	1:0 0:0	0:5 0:1	0:2 0:4		0:4 0:1		0:0 0:1			1:1 3:1		2:3 1:1		6	7	13	16:36	19	
13	Vulkāns Kuldīga	0:3 2:6	1:1 1:2	0:3 1:2	0:1 0:4	0:1 3:0	0:4 0:6	2:4 0:1	1:2 0:1	0:0 1:0	0:0 0:0	0:2 4:0	3:2 1:1	3:1 1:0	6	5	15	24:47	17	
14	VEF Rīga	2:0 1:6	1:0 0:0	1:1 0:1		1:1 0:0		0:1 0:2			0:1 0:5		0:0 0:1	1:3 0:1	4	7	15	16:45	15	

“Starta” sastāvs: P. Kitčenko, J. Kuzņecovs, J. Kudrašovs, N. Šalajevs, V. Avdeiko, S. Kisļakovs, A. Andrejevs, I. Kozlovš, V. Pļešanovs, A. Sokolovs, A. Paražņetovs, M. Glazunovs.
 Treneris: I. Kozlovš.

Latvijas kausa fināls

Rīgā Brocēnu Starta – Ventspils Venta 3:2

1969.

**Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta A klases
2. grupas 4. apakšgrupā**

1. Vilņas Žalgiris	21	11	8	50:21	53	1:1	0:1
2. Karagandas Šahtjor	19	12	9	47:23	50	0:0	1:2
3. Tbilisi Lokomotiv	19	11	10	49:29	49	2:1	0:2
4. Dušanbes Energetik	16	17	7	44:31	49	0:0	2:1
5. Ašhabadas Stroitel	16	12	12	50:35	44	0:1	2:0
6. Kišiņevas Moldova	14	16	10	36:23	44	1:1	0:1
7. Batumi Dinamo	14	15	11	37:31	43	1:1	0:0
8. Fergānas Neftjanik	16	10	14	39:47	42	2:2	2:0
9. Frunzes Alga	12	17	11	25:25	41	1:0	0:2
10. Taškentas apg. Politotdel	13	15	12	33:38	41	0:0	3:0
11. Ustjkamenogorskā Vostok	12	15	13	38:36	39	3:0	2:3
12. Rīgas Daugava	10	18	12	41:37	38		
13. Brestas Spartak	12	13	15	30:29	37	0:0	0:1
14. Grodņas Nemana	7	23	10	27:27	37	1:1	1:1
15. Kirovabadas Dinamo	12	13	15	34:43	37	0:0	1:2
16. Sumgaitas Polad	9	18	13	36:40	36	0:0	2:2
17. Navoži Zeravšana	13	9	18	41:49	35	0:1	2:2
18. Tkibuli Mešahte	14	7	19	34:47	35	1:2	2:0
19. Čimkentas Metalurg	11	11	18	33:45	33	0:0	3:1
20. Ļeņinakanas Širak	11	10	19	36:67	32	1:1	3:1
21. Dušanbes Pamir	7	11	22	31:68	25	1:1	0:2

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): L. Gavrilovs 36, R. Žagars 6, R. Skadats 37 (8), I. Liepiņš 16 (1), V. Trusovs, R. Zālītis (2), A. Rožkovs, V. Petrovskis, B. Morozovs, I. Dambrāns (1), G. Kužņecovs (3), V. Lukins (3), G. Ulmanis (8), G. Smirnovs (9), N. Jermakovs (2), V. Spirins (3), V. Kutuzovs (1).

Vec. treneris: R. Šomlai.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta B klases KPFSR 1. zonā

1. Gomelas Gomselmaš	16	9	7	44:18	41	0:0	0:2
2. Vladimiras Motor	15	11	6	44:23	41	0:0	2:2
3. Orehovožujevas Znamja Truda	12	17	3	28:13	41	1:1	1:1
4. Smoļenskas Iskra	13	14	5	42:21	40	1:1	1:1
5. Kolomnas Avangard	13	10	9	41:29	36	2:2	0:2
6. Mogilevas Spartak	12	11	9	37:23	35	1:2	0:0
7. Balašihas Mašinstroitjel	13	9	10	35:28	35	0:0	3:4
8. Murmanskas Sever	11	13	8	23:20	35	0:0	0:2
9. Klaipeņas Granitas	10	13	9	31:24	33	1:1	1:1

10.Liepājas Zvejnieks	7	19	6	37:31	33		
11.Ramenskas Saturn	11	9	12	22:28	31	0:0	1:3
12.Kovrovas Kovrovec	6	18	8	19:25	30	0:0	1:1
13.Petrozavodskas Oņežec	6	17	9	18:34	29	0:0	3:0
14.Vitebskas Dvina	9	10	13	30:34	28	1:1	1:0
15.Brjanskas Desna	7	10	15	19:40	24	1:2	2:0
16.Novgorodas Elektron	6	10	16	25:48	22	1:1	4:1
17.Ļeningradas Neva	2	6	24	23:79	10	5:1	3:1

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

24. aprīli Viļņā							
Rīgas Daugava – Viļņas Žalgiris						0:0 (1/256 fināls)	
25. aprīli Viļņā							
Rīgas Daugava – Viļņas Žalgiris						0:2 (pārspēle)	

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

Rīgas Elektrons – Gorkijas Rādijs	0:2
-----------------------------------	-----

Starptautiskās spēles

15. martā Svištovā							
Rīgas Daugava – Svištovas Akademik (Bulgārija)						1:2	
18. martā Tirnovā							
Rīgas Daugava – Tirnovas Etar (Bulgārija)						1:2	
20. martā Rusē							
Rīgas Daugava – Ruses Dunav (Bulgārija)						1:1	
5. jūlijā Rīgā							
Liepājas Zvejnieks – Ruses Dunav						0:1	
7. jūlijā Rīgā							
Rīgas Elektrons – Ruses Dunav						1:2	
8. jūlijā Rīgā							
Rīgas Daugava – Fidences Fidentina (Itālija)						4:1	
10. jūlijā Rīgā							
Rīgas Daugava – Ruses Dunav						1:1	
6. augustā Rīgā							
Rīgas Daugava – Jičinas Dukla (Čehoslovākija)						4:0	
7. oktobrī Ventspilī							
Ventspils Venta – Ščecinas Pogon (Polija)						0:1	
10. oktobrī Rīgā							
Rīgas Daugava – Ščecinas Pogon						1:2	
13. oktobrī Rīgā							
Rīgas Elektrons – Ščecinas Pogon						1:1	

6. decembrī Rostokā
 Rīgas Daugava – Rostokas Hansa (VDR) 2:1
 10. decembrī Greifsvaldē
 Rīgas Daugava – Greifsvaldes Nord (VDR) 1:0
 Novembrī Ščecinā
 Rīgas Elektrons – Ščecinas Pogon 0:2
 Novembrī Ščecinā
 Rīgas Elektrons – Ščecinas Arkonia 1:3
 Novembrī Ščecinā
 Rīgas Elektrons – Ščecinas Pogon 0:0
 Pietarsārī
 Jūrmalas Lielupe – Pietarsārī Into (Somija) 4:1

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	Venta Ventspils		1:1 2:2	1:0 2:1	3:0 0:1	2:0 0:3	1:2 4:1	1:1 2:1	2:1 1:0	1:0 1:0	1:0 1:0	2:0 1:0	7:0 2:0	2:0 2:0	1:0 2:1	20	3	3	45:16	43
2	Energija Rīga	1:1 2:2		4:2 0:0	2:0 1:2	1:1 2:4	4:1 2:0	2:2 2:1	0:1 2:1	3:3 3:0	3:1 2:1	3:1 2:0	3:0 4:3	1:0 1:0	1:0 4:1	17	6	3	55:28	40
3	Elektrons Rīga	0:1 1:2	2:4 0:0		1:1 2:0	1:1 1:1	3:1 0:1	2:0 1:0	0:0 2:2	0:0 0:1	5:0 2:0	3:0 1:1	3:0 2:1	4:1 7:1	0:0 2:1	12	9	5	45:20	33
4	ASK Rīga	0:3 1:0	0:2 2:1	1:1 0:2		5:0 1:1	2:0 2:2	0:1 3:1	0:1 1:0	0:1 1:1	0:0 5:0	1:0 3:1	3:3 0:1	1:0 3:0	3:0 5:1	13	6	7	43:23	32
5	Starts Brocēni	0:2 3:0	1:1 4:2	1:1 1:1	0:5 1:1		1:2 0:1	2:1 2:0	2:0 1:0	0:0 0:1	2:3 1:0	4:0 3:2	1:0 3:1	4:0 0:1	3:0 2:0	13	5	8	42:27	31
6	Pilots Rīga	2:1 1:4	1:4 0:2	1:3 1:0	0:2 2:2	2:1 1:0		1:3 2:1	1:0 0:2	2:0 0:1	0:0 2:0	1:0 1:0	2:2 2:4	1:1 2:1	1:1 wo	12	5	9	29:35	29
7	Lielupe Jūrmala	1:1 1:2	2:2 1:2	1:0 0:1	1:2 1:3	1:2 0:2	3:1 1:2		1:0 2:2	1:0 0:0	0:2 0:0	2:0 ow	2:1 0:0	2:1 1:1	2:0 4:0	10	6	10	31:27	26
8	Radiotehnikis Rīga	1:2 0:1	1:0 1:2	0:0 2:2	1:0 0:1	0:2 2:1	0:1 2:0	0:1 2:2		1:0 1:1	1:4 0:1	3:1 3:0	1:1 1:1	1:0 0:1	1:0 3:0	10	6	10	28:25	26
9	Jūrmieks Rīga	0:1 0:1	3:3 0:3	0:0 1:0	1:0 1:1	0:0 1:0	0:2 1:0	0:1 0:0	0:1 1:1		1:1 0:1	0:1 0:1	4:0 1:0	0:1 1:0	1:2 4:2	8	7	11	21:23	23
10	RPI Rīga	0:1 0:1	1:3 1:2	0:5 0:2	0:0 0:5	3:2 0:1	0:0 0:2	2:0 wo	4:1 1:0	1:1 1:0		2:4 0:1	1:1 2:0	2:1 1:2	3:1 1:1	9	5	12	26:37	23
11	Baltika Liepāja	0:2 0:1	1:3 0:2	0:3 1:1	0:1 1:3	0:4 2:3	0:1 0:1	0:2 0:0	1:3 0:3	1:0 1:0	4:2 1:0		0:2 3:1	2:0 0:0	1:0 1:0	8	3	15	20:38	19
12	Lokomotive Daugavpils	0:7 1:2	0:3 3:4	0:3 1:2	3:3 1:0	0:1 1:3	2:2 4:2	1:2 1:1	1:1 1:1	0:4 0:1	1:1 0:2	2:0 1:3		0:2 0:1	0:0 2:1	4	7	15	26:52	15
13	Ausma Rēzekne	0:2 0:2	0:1 0:1	1:4 1:7	0:1 0:3	0:4 1:0	1:1 1:2	0:2 0:2	0:1 1:0	1:0 0:1	1:2 2:1	0:2 0:0	2:0 1:0		0:1 0:1	6	2	18	13:41	14
14	Kurzeme Aizpute	0:1 1:2	0:1 1:4	0:0 1:2	0:3 1:5	0:3 0:2	1:1 ow	1:2 0:4	0:1 0:3	2:1 2:4	1:3 1:1	0:1 0:1	0:0 1:2	1:0 1:0		3	4	19	15:47	10

“Ventas” sastāvs: K. Žurkevičs, V. Samohvalovs, A. Troņevs, V. Jaščenko, V. Čikiņevs, V. Litviņenko, A. Rakitskis, A. Novašs, V. Kutuzovs, V. Jurinovs, N. Čajevskis, V. Ipolitovs, G. Hrustalovs.

Treneris: V. Vetrenko.

Latvijas kausa fināls

Rīgā Rīgas Elektrons – Ventspils Venta 3:1

1970.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta pirmajā līgā

1. Lvovas Karpati	26	11	5	70:22	63	0:4	0:1
2. Alma-Atas Kairat	25	11	6	71:29	61	0:1	1:4
3. Dņepropetrovskas Dņepr	26	9	7	58:25	61	0:2	0:1
4. Maskavas Lokomotiv	20	10	12	53:39	50	0:0	1:2
5. Harkovas Metalist	15	19	8	43:26	49	0:1	0:1
6. Leningradas Dinamo	19	9	14	62:49	47	0:0	1:2
7. Kuibiševas Kriļja Sovetov	17	13	12	43:32	47	1:1	0:1
8. Kazanas Rubin	18	10	14	36:42	46	0:1	3:0
9. Karagandas Šahtjor	15	15	12	49:43	45	1:2	1:0
10. Viļņas Žalgiris	15	11	16	46:40	41	2:2	0:2
11. Kišiņevas Moldova	13	15	14	40:34	41	1:1	1:0
12. Ivanovas Tekstilščik	13	14	15	36:51	40	0:1	2:2
13. Astrahanas Volgarj	14	11	17	38:45	39	0:2	4:1
14. Sverdlovskas Uralmaš	13	12	17	37:49	38	1:2	0:0
15. Tbilisi Lokomotiv	14	9	19	36:43	37	1:0	1:3
16. Krasnodaras Kuban	11	15	16	27:45	37	0:0	3:2
17. Rīgas Daugava	11	11	20	36:50	33		
18. Dušanbes Pamir	12	9	21	41:62	33	2:2	2:1
19. Kijevas ASK	11	10	21	39:50	32	0:3	2:0
20. Frunzes Alga	10	12	20	34:45	32	2:1	0:1
21. Habarovskas ASK	8	16	18	22:41	32	0:0	0:0
22. Ašhabadas Stroitel	6	8	28	22:77	20	1:0	2:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Luņģis 30, R. Žagars 6, B. Razinskis 8, V. Petrovskis 39, A. Rožkovs 33, R. Zālītis 33 (1), V. Racins 32, V. Beškarevs 29, A. Ivanovs 28 (1), B. Morozovs 13, I. Liepiņš 39 (7), V. Lukins 39 (1), G. Kuzņecovs 26 (3), I. Dambrāns 20, R. Skadats 40 (7), I. Pupovs 37 (4), A. Krjukovskis 29 (7), N. Jermakovs 28 (5), V. Kutuzovs 7, V. Jakušonoks 1, M. Sokolovskis 1.

Vec. treneris: S. Holodkovs.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta B klases 1. zonā

1. Vladimiras Motor	16	14	2	36:17	46	0:0	0:0
2. Kostromas Spartak	17	11	4	55:21	45	0:2	0:2
3. Smoļenskas Iskra	16	11	5	32:18	43	1:2	0:1
4. Mogiļevas Spartak	18	6	8	34:19	42	1:0	0:1
5. Klaipēdas Atlantas	14	10	8	49:29	38	0:0	0:1
6. Petrozavodskas Spartak	12	9	11	33:31	33	1:0	0:0
7. Murmanskas Sever	12	9	11	27:32	33	1:1	0:1
8. Kurskas Trudovije rezervi	10	12	10	28:18	32	0:1	1:1
9. Liepājas Zvejnieks	9	12	11	18:23	30		

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

10. Vitebskas Dvina	11	8	13	28:35	30	1:1	0:0
11. Balašihas Mašīnostroītjel	9	10	13	25:34	28	1:0	0:0
12. Vologdas Dinamo	9	9	14	29:35	27	0:3	1:0
13. Novgorodas Elektron	8	10	14	33:38	26	1:0	0:0
14. Brjanskas Desna	10	6	16	26:43	26	1:0	3:4
15. Čerepovecas Metalurg	7	11	14	22:38	25	1:1	0:1
16. Orlas Spartak	6	12	14	19:33	24	2:0	1:0
17. Pleskavas Elektron	5	5	22	15:46	15	1:0	0:0

Latvijas spēle PSRS kausa izcīņā

5. aprīlī Tbilisi

Rīgas Daugava – Tbilisi Lokomotiv

0:1 (1/64 fināls)

Latvijas komandu spēles “Miljonu” kausa izcīņā

12. septembrī Rīgā Rīgas Jūrnieks – Stupino Mašīnostroītjel 2:1

19. septembrī Kēdaiņos Rīgas Jūrnieks – Kēdaiņu Nevežis 1:3

Starptautiskās spēles

27. maijā Rīgā Rīgas Daugava – Ruses Dunav (Bulgārija) 1:0

31. maijā Rīgā Rīgas VEF – Ruses Dunav 0:3

3. jūnijā Ventspilī Ventspils Venta – Ruses Dunav 0:4

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	VEF Rīga	1:1 1:0	2:0 0:1	1:0 2:1	0:0 2:1	2:0 5:0	1:1 1:1	2:2 0:1	2:2 2:0	2:1 1:0	0:0 3:0	0:0 2:1	4:0 0:0	4:0 1:1	14	10	2	46:15	38	
2	Venta Ventspils	1:1 0:1	1:4 2:2	1:0 0:1	0:0 2:1	0:0 2:0	1:0 3:1	1:2 1:1	1:1 2:0	1:0 1:1	1:0 2:1	1:0 3:1	2:0 0:0	1:0 1:1	13	8	5	32:20	34	
3	Pilots Rīga	0:2 1:0	1:4 2:2	0:3 3:4	1:0 1:1	0:0 1:1	2:0 1:1	2:1 1:0	0:1 3:1	0:0 1:0	2:2 1:0	2:3 1:0	1:0 5:1	4:1 2:1	13	7	6	40:27	33	
4	Energija Rīga	0:1 2:7	0:1 1:0	3:0 4:3	0:3 1:1	0:0 6:0	1:2 2:2	1:1 3:3	3:2 3:0	2:1 0:0	1:2 2:1	1:3 2:0	2:1 4:3	2:0 2:1	13	6	7	48:38	32	
5	Jūrnieks Rīga	0:0 1:2	0:0 1:2	0:1 1:1	3:0 1:1	0:0 1:0	0:2 1:1	1:1 1:0	2:1 0:0	0:4 0:2	2:0 0:0	3:1 2:1	2:0 4:1	0:0 2:0	11	9	6	30:22	31	
6	ASK Rīga	0:2 0:5	0:1 1:2	0:0 1:1	0:0 0:6	2:0 0:1	0:0 2:0	0:0 3:1	2:1 1:0	2:1 2:4	2:0 0:2	3:0 0:0	1:0 2:1	1:0 3:2	12	6	8	27:30	30	
7	Lielupe Jūrmala	1:1 1:1	1:0 1:3	0:2 1:1	2:1 2:2	1:1 1:1	0:0 0:2	0:0 2:3	1:2 1:1	2:1 3:0	0:2 0:0	2:0 1:0	1:0 4:0	3:1 1:0	10	9	7	33:28	29	
8	Starts Brocēni	2:2 1:0	2:1 1:1	1:2 0:1	1:1 3:3	0:0 1:1	2:1 1:3	0:0 3:2	1:1 0:0	1:1 2:0	2:2 0:0	2:0 2:0	0:2 3:0	1:1 1:0	9	10	7	34:31	28	
9	Elektrons Rīga	2:2 0:2	1:1 0:2	1:0 1:3	2:3 0:3	4:0 0:0	1:2 0:1	1:2 1:1	1:1 0:1	0:0 0:0	1:0 1:1	0:0 0:0	4:1 3:0	3:0 1:1	8	9	9	31:27	25	
10	Ausma Rēzekne	1:2 0:1	0:1 1:1	0:0 1:0	1:2 0:2	0:2 4:2	1:2 2:0	2:0 4:2	0:1 2:0	2:0 1:1	0:1 2:0	0:0 3:1	0:0 2:0	0:0 1:3	6	8	12	23:28	20	
11	Atlantija Liepāja	0:0 0:3	0:1 1:2	2:2 1:0	2:1 1:2	1:3 0:0	0:2 2:0	0:2 0:0	0:0 0:2	0:0 0:0	1:3 0:2	0:0 1:1	0:0 1:0	0:1 2:1	5	8	13	16:32	18	
12	Radiotehniks Rīga	0:0 1:2	0:2 1:3	3:2 0:1	3:1 0:2	0:2 1:2	0:3 0:0	0:1 0:1	2:0 0:3	1:4 0:1	0:0 2:0	0:0 1:1	0:0 0:2	0:0 1:0	5	7	14	16:33	17	
13	Celtņnieks Daugavpils	0:4 0:0	0:2 0:0	0:1 1:5	1:2 3:4	0:0 1:4	0:1 1:2	1:3 0:4	1:1 1:1	0:3 0:3	0:0 3:1	1:0 0:1	0:0 2:0	1:1 1:1	3	9	14	18:44	15	
14	RPI Rīga	0:4 1:1	0:1 1:1	1:4 1:2	0:2 1:2	1:0 0:2	1:0 2:3	3:1 0:1	2:2 0:1	0:2 1:1	0:0 1:0	2:1 1:2	0:0 0:1	1:1 1:1	3	8	15	20:39	14	

VEF sastāvs: O. Mališevs, J. Šņore, V. Rimarevs, G. Rožkovs, V. Guts, V. Manuhins, D. Perestaroņins, V. Koroļovs, K. Raudiņš, S. Kuprijanovs, V. Sa-veljevs, J. Kuzņecovs, I. Felčbergs, J. Juška, J. Pabērzs.

Treneris: Z. Driķis.

Latvijas kausa fināls

8. augustā Rīgā Rīgas Jūrnieks – Rīgas VEF 1:0

Baltijas republiku turnīrs Šaulos

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Lietuva		3:1	1:0	2	0	0	4:1	4
2	Latvija	1:3		2:1	1	0	1	3:4	2
3	Igaunija	0:1	1:2		0	0	2	1:3	0

Lietuvu šajā turnīrā pārstāvēja 1969. gada čempions Šaulu "Statybinikai", Latviju – 1969. gada čempions – Ventspils "Venta".

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Lietuva		3:1	1:0	2	0	0	4:1	4
2	Latvija	1:3		2:1	1	0	1	3:4	2
3	Igaunija	0:1	1:2		0	0	2	1:3	0

1971.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta pirmajā līgā

1. Dņepropetrovskas Dņepr	27	9	6	83:30	63	2:3	0:1
2. Maskavas Lokomotiv	25	12	5	81:33	62	0:1	1:0
3. Odesas Černomorec	21	11	10	56:33	53	0:2	0:0
4. Zaporožjes Metalurg	16	14	12	51:39	46	0:1	0:0
5. Ordžonikidzes Spartak	19	7	16	52:57	45	2:0	0:2
6. Kuibiševas Kriļja Sovetov	17	9	16	54:41	43	1:0	1:1
7. Ivanovas Tekstiļščik	14	15	13	45:43	43	0:2	1:1
8. Harkovas Metalist	18	7	17	50:49	43	0:0	1:0
9. Karagandas Šahtjor	14	13	15	46:47	41	0:1	1:1
10. Leningradas Dinamo	14	12	16	35:40	40	1:0	0:2
11. Kutaisi Torpedo	12	15	15	47:53	39	0:2	0:0
12. Sverdlovskas Uralmaš	13	13	16	34:40	39	0:1	1:1
13. Ašhabadas Stroitel	16	7	19	53:62	39	0:0	0:2
14. Jaroslavļas Šinņik	16	7	19	42:52	39	1:0	3:1
15. Dušanbes Pamir	16	7	19	42:54	39	0:1	0:1
16. Frunzes Alga	13	12	17	45:52	38	0:0	0:0
17. Kišiņevas Moldova	12	14	16	35:42	38	0:0	2:0
18. Kemerovas Kuzbas	14	10	18	49:57	38	1:0	1:0
19. Rīgas Daugava	10	16	16	23:34	36		
20. Viļņas Žalgiris	9	17	16	30:45	35	1:1	1:3
21. Astrahaņas Volgarj	8	18	16	34:58	34	0:0	0:0
22. Kazahaņas Rubin	9	13	20	33:57	31	1:1	0:2

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): L. Laizāns 33, A. Luņģis 10, V. Beškarevs 42, R. Zālītis 38 (1), A. Fajevcovs 38, V. Racins 39, M. Haruks 6, B. Morozovs 5, I. Liepiņš 39 (5), A. Ivanovs 42, G. Kuzņecovs 27 (1), A. Kondratenko 36 (7), V. Lukins 18, R. Skadats 24 (1), N. Cimbalenko 20 (3), I. Pūpovs 36 (2), N. Jermakovs 12, J. Sidorenko 11, V. Teterjatņikovs 18 (1), V. Ivanovs 25 (1), G. Smirnovs 1, M. Sokolovskis 1, I. Dambrāns 3.

Vec. treneris: G. Gusarenko.

Saharovs ("Kriļja Sovetov") – savos vārtos – 1.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta A klases 2. grupas 2. zonā

1. Smoļenskas Iskra	23	13	2	57:15	82	0:1	0:2
2. Tulas Metalurg	23	8	7	58:28	77	0:2	2:2
3. Belgorodas Salut	18	14	6	46:27	68	0:2	0:2
4. Kaļiņinas Volga	17	15	6	35:20	66	0:1	0:1
5. Kaļiņingradas Baltika	17	11	10	47:30	62	0:2	0:0
6. Gomeļas Gomselmaš	16	13	9	47:28	61	1:1	1:1
7. Kalugas Lokomotiv	16	10	12	45:41	58	0:2	1:1
8. Petrozavodskas Spartak	13	16	9	42:36	55	0:1	0:1

9. Brestas Spartak	13	16	9	33:29	55	0:0	1:0
10. Orlas Spartak	12	13	13	36:35	49	1:1	0:3
11. Pleskavas Mašinostroitel	15	7	18	34:42	46	1:5	2:1
12. Grodņas Nemana	11	12	15	28:38	45	2:4	1:0
13. Brjanskas Dinamo	9	16	13	30:36	43	1:1	0:3
14. Mogiļevas Spartak	9	16	13	31:40	43	0:1	0:1
15. Klaiņpēdas Atlant	9	13	16	24:34	40	0:2	0:1
16. Vitebskas Dvina	7	14	17	21:42	35	2:0	1:0
17. Murmanskas Sever	8	11	19	21:43	35	0:0	0:1
18. Kurskas Trudovije rezervi	5	16	17	24:40	31	0:0	2:1
19. Liepājas Zvejnieks	7	10	21	20:48	31		
20. Novgorodas Elektron	5	14	19	32:59	29	0:1	1:0

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

6. martā Očamčirā			
Rīgas Daugava – Sverdlovskas Uralmaš	1:0	(1/32 fināla pirmā spēle)	
10. martā Andižanā			
Rīgas Daugava – Sverdlovskas Uralmaš	0:3	(1/32 fināla otrā spēle)	

Latvijas komandu spēles "Miljonu" kausa izcīņā

12. septembrī Berdičevā			
Rīgas VEF – Berdičevas Progres	5:2		
19. septembrī Rīgā			
Rīgas VEF – Oršas Start	3:1		
25. septembrī Rīgā			
Rīgas VEF – Gorkijas Radij	1:0		
2. oktobrī Belajakalītvā			
Rīgas VEF – Belajakalītvass Trud	1:4		

Starptautiskās spēles

Jūrmalā			
Jūrmalas Lielupe – Prāgas ATS (Čehoslovākija)	4:2		
Rīgā			
Rīgas RPI – Prāgas ATS	2:2		
Prāgā			
Rīgas RPI – Prāgas ATS	2:2		

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	U	N	Z	Vārti	P
1	VEF Rīga		1:2 1:0	1:0 1:0	1:3 0:1	2:1 5:1	0:3 1:1	1:1 0:1	1:0 2:1	2:1 0:0	3:1 1:2	5:0 2:1	4:1 2:0	3:1	14	4	6	40:23	32
2	Jūrmieks Rīga	2:1 0:1		0:1 0:0	2:0 3:1	0:1 2:2	2:0 0:1	2:2 1:1	0:0 5:0	0:0 1:0	2:1 0:0	0:0 3:0	0:0 4:1	4:0 2:1	11	9	4	35:14	31
3	Pilots Rīga	0:1 0:1	1:0 0:0		0:1 1:1	0:0 1:0	1:0 2:0	1:0 2:1	0:4 0:2	1:0 4:1	0:0 3:1	0:0 0:0	2:0 1:0	3:0 1:0	12	6	6	23:14	30
4	Venta Ventspils	3:1 1:0	0:2 1:3	1:0 1:1		1:1 1:2	1:1 0:2	1:0 2:2	1:1 0:0	4:1 2:2	2:1 4:0	0:0 1:1	0:0 1:1	1:0 4:0	10	9	5	31:22	29
5	Radiotehnikis Rīga	1:2 1:5	1:0 2:2	0:0 0:1	1:1 2:1		1:2 0:2	2:1 0:0	0:0 2:1	1:1 0:0	0:1 1:0	1:1 6:0	4:1 1:1	2:2	8	10	6	31:26	26
6	Elektrons Rīga	3:0 1:1	0:2 1:0	0:1 0:2	1:1 2:0	2:1 2:0		0:3 0:0	0:0 3:1	2:1 0:2	0:0 1:3	0:0 1:0	1:1 0:1	2:0 2:1	10	6	8	23:21	26
7	Energija Rīga	1:1 1:0	2:2 1:1	0:1 1:2	0:1 2:0	1:2 0:0	3:0 0:0		2:0 0:0	3:3 0:5	0:2 2:1	2:3 0:0	2:1 0:0	3:1 6:2	8	9	7	32:28	25
8	Atlantija Liepāja	0:1 1:2	0:0 0:5	4:0 2:0	1:1 0:0	0:0 1:2	0:0 1:3	0:2 0:0		5:1 0:0	1:1 0:0	1:0 0:2	2:0 0:0	2:1 5:2	7	10	7	26:23	24
9	Starts Brocēni	1:2 0:0	0:0 0:1	0:1 1:4	1:4 2:2	0:0 0:0	1:2 2:0	3:3 5:0	1:5 0:0		4:1 2:2	1:0 1:0	2:1 0:0	1:1 5:2	7	10	7	34:32	24
10	Daugava Daugavpils	1:3 2:1	1:2 0:0	0:0 1:3	1:2 0:4	1:0 0:1	0:0 3:1	2:0 1:2	1:1 0:0	1:4 2:2		0:1 1:0	1:0 2:3	4:0 1:1	7	7	10	26:31	21
11	Ausma Rēzekne	0:5 1:2	0:0 0:3	0:0 0:0	0:0 1:1	0:0 0:6	0:0 0:1	3:2 0:0	0:1 2:0	0:1 0:1	1:0 0:1		0:0 1:0	wo 0:0	5	10	9	10:25	20
12	RPI Rīga	1:1 0:2	0:0 1:4	0:2 1:0	0:0 1:1	1:4 1:1	1:1 1:0	1:2 0:0	0:2 0:0	1:2 3:2	0:1 0:1	0:0 3:2	0:0 0:1	5:3 1:1	4	11	9	18:29	19
13	Jaunatnes izlase	1:4 1:3	0:4 1:2	0:3 0:1	0:1 0:4	1:2 2:2	0:2 1:2	1:3 2:6	1:2 2:5	1:1 2:5	0:4 2:5	ow 1:1	3:5 1:1		0	5	19	21:62	5

VEF sastāvs: J. Šnore, O. Mališevs, G. Gražulis, D. Vītols, G. Rožkovs, A. Batakovs, V. Zernoklists, J. Pabērzs, J. Boksbergs, D. Perestronins, A. Jeļensins, G. Smirnovs, G. Grigorjevs, S. Kuprijanovs, K. Raudiņš, G. Liepkalns.
Trenēris: G. Smirnovs.

Latvijas kausa fināls

14. augustā Rīgā Rīgas VEF – Rīgas Elektrons 1:0

Baltijas republiku turnīrs Jūrmalā

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Lietuva		0:0	4:2	1	1	0	4:2	3
2	Igaunija	0:0		3:2	1	1	0	3:2	3
3	Latvija	2:4	2:3		0	0	2	4:7	0

1972.

Rīgas "Daugavas" un Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta otrās līgas 2. zonā

						Daugava	Zvejnieks
1. Rīgas Daugava	22	10	6	48:19	76		0:0 0:1
2. Novgorodas Elektron	21	12	5	51:27	75	0:1	4:0 0:1 0:1
3. Kaļiņinas Volga	21	10	7	57:25	73	1:1	1:0 0:1 0:1
4. Kalugas Lokomotiv	18	12	8	47:25	66	1:0	1:0 0:1 1:2
5. Viļņas Žalgiris	16	13	9	43:34	61	0:0	0:1 1:2 1:0
6. Brestas Spartak	14	15	9	42:30	57	1:0	0:0 0:0 1:1
7. Pleskavas Mašinoštroitel	15	12	11	35:33	57	0:1	3:1 2:1 0:3
8. Murmanskas Sever	15	10	13	31:29	55	0:0	2:0 0:0 2:1
9. Smoļenskas Iskra	15	9	14	35:36	54	3:0	0:1 2:1 2:1
10. Gomeljas Gomselmaš	15	9	14	38:44	54	0:1	3:1 2:2 0:4
11. Kaļiņingradas Baltika	12	13	13	42:37	49	2:1	2:0 0:0 0:1
12. Tulas Metalurg	12	10	16	44:51	46	3:0	2:0 1:6 1:1
13. Liepājas Zvejnieks	11	13	14	29:40	46	0:0	1:0
14. Kirovas Dinamo	11	13	14	35:46	46	1:1	2:1 1:0 2:2
15. Vitebskas Dvina	12	8	18	29:35	44	0:0	1:0 0:0 1:0
16. Klaipēdas Atlant	11	11	16	32:51	44	4:2	2:0 1:1 2:1
17. Mogilevas Spartak	9	13	16	25:46	40	0:0	3:2 1:1 1:2
18. Grodņas Nemana	10	10	18	24:45	40	4:1	0:0 0:0 1:0
19. Petrozavodskas Spartak	6	10	22	23:57	28	0:2	1:1 1:1 2:0
20. Siktivkaras Stroitel	izslēgta						(1:0)

Otrās līgas finālturnīrs Sočos

1. Kemerovas Kuzbas	3	2	0	7:3	8	0:0
2. Ļipeckas Metalurg	2	3	0	5:3	7	0:0
3. Rīgas Daugava	2	2	1	6:2	6	
4. Blagoveščenskas Amur	1	1	3	4:6	3	2:0
5. Saratovas Sokol	1	1	3	6:10	3	4:1
6. Groznijas Tereka	1	1	3	6:10	3	0:1

Spēles Simferopolē ar Ukrainas čempionu par iekļūšanu pirmajā līgā

22. novembrī	Rīgas Daugava – Ivanofrankovskas Spartak	1:0
25. novembrī	Rīgas Daugava – Ivanofrankovskas Spartak	1:3

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): L. Laizāns 41, V. Kamenkovs 5, V. Racins 24, V. Beškarevs 41 (1), A. Fajevcovs 44 (1), R. Zālītis 41 (4), V. Lukins 3, I. Liepiņš 40 (6), A. Ivanovs 38 (2), G. Kužņecovs 39 (1), R. Ska-

dati 31 (3), J. Sidorenko 35 (2), A. Kondratenko 42 (8), N. Cimbalenko 24 (1), V. Bosijs 43 (17), V. Kitajevs 16 (1), V. Ivanovs 40 (7), L. Petkauskis 1.

Vec. treneri: G. Gusarenko, V. Ulbergs.

Gluharevs ("Iskra"), Špilevskis ("Gomselmaš") – savos vārtos.

Latvijas komandu spēles "Miljonu" kausa izcīņā

Rīgas Jūriņi – Kēdainu Nevežis 1:0

Rīgas Jūriņi – Novajakahovkas Enerģija 1:2

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	U	N	Z	Vārti	P
1	Jūriņi Rīga	4:1 0:1	0:0 1:0	1:0 0:0	0:1 1:0	0:0 3:0	1:0 0:2	0:0 2:1	3:0 2:1	3:2 1:0	3:0 2:0	1:0 0:0	2:1 4:1	16	5	3	34:11	37	
2	VEF Rīga	1:4 1:0	0:0 0:1	0:0 2:1	2:2 1:1	0:2 0:2	1:1 7:1	3:0 1:1	2:0 3:1	2:0 3:0	0:0 3:0	3:1 3:0	5:0 3:0	9:0 5:0	14	6	4	57:18	34
3	Enerģija Rīga	0:0 0:1	0:0 1:0	0:0 1:3	1:2 1:0	1:0 0:0	3:1 1:0	2:0 1:1	1:1 0:0	1:0 0:1	4:0 0:0	1:0 0:0	1:0 1:0	4:0 6:0	13	7	4	31:10	33
4	Lielupe Jūrmala	0:1 0:0	2:0 1:2	2:1 3:1	0:0 0:1	2:1 1:0	1:1 1:0	3:0 1:2	1:0 1:0	3:5 3:1	2:2 1:1	5:1 1:1	4:2 1:0	0:0 3:1	13	6	5	41:24	32
5	Elektrons Rīga	1:0 0:1	2:2 1:1	0:1 0:1	1:2 1:0	0:0 1:1	1:2 1:1	3:0 0:0	1:1 2:2	1:0 2:1	0:1 2:1	0:0 1:1	2:0 0:0	4:1 4:0	8	10	6	29:19	26
6	Pilots Rīga	0:0 0:3	1:1 2:0	1:3 0:0	1:1 0:1	2:1 1:1	0:0 0:1	1:1 1:0	0:1 1:0	1:0 1:1	0:0 2:1	1:1 0:3	0:0 0:1	4:1 1:0	7	10	7	20:22	24
7	Venta Ventspils	0:1 2:0	0:3 1:7	0:2 0:1	0:3 2:1	0:3 1:1	1:1 1:0	0:0 1:0	2:0 0:0	3:1 2:5	1:3 4:0	1:1 4:1	0:0 1:1	2:1 3:1	9	6	9	31:37	24
8	Trikot. komb. Ogre	0:0 1:2	0:2 1:1	1:1 1:1	0:1 0:1	1:1 0:0	1:0 0:1	0:2 0:0	0:0 1:2	0:2 3:1	2:2 2:1	0:0 2:1	0:1 2:1	0:0 1:0	5	10	9	17:23	20
9	Sarkanais metalurģis Liepāja	0:3 1:2	0:2 1:3	0:1 0:0	5:3 2:2	0:1 1:1	0:1 5:2	1:3 2:1	2:0 2:1	0:0 1:0	1:0 0:4	0:4 2:1	1:0 1:2	1:0 1:2	8	3	13	28:39	19
10	Radiotehnikis Rīga	2:3 0:1	0:0 0:3	0:4 1:0	2:2 1:1	1:0 1:2	0:0 1:2	3:1 0:4	2:2 1:3	0:1 0:1	0:0 1:1	3:1 1:1	1:0 1:2	0:0 1:0	6	7	11	22:34	19
11	Starts Brocēni	0:3 0:2	1:3 0:3	0:1 0:0	1:5 1:1	0:0 1:1	1:1 3:0	1:1 1:4	0:0 1:2	1:0 1:0	4:0 1:3	1:3 1:1	0:0 2:0	0:1 7:0	5	8	11	27:35	18
12	Daugava Daugavpils	0:1 0:0	0:5 0:3	0:1 0:1	2:4 0:0	0:2 1:0	0:0 1:0	0:0 1:1	1:0 1:2	1:2 3:1	0:1 2:1	3:0 0:2	0:0 3:2	1:2 3:2	6	5	13	19:32	17
13	Ausma Rēzekne	1:2 1:4	0:9 0:5	0:4 0:6	0:0 1:3	1:4 0:4	1:4 0:1	1:2 1:3	0:0 0:1	0:0 2:1	1:0 0:1	0:0 0:7	1:0 2:3	0:0 0:0	3	3	18	14:66	9

"Jūriņi" sastāvs: J. Mednis, A. Verbovs, V. Kovalovs, S. Polukarovs, O. Volkovs, V. Uhanovs, V. Liholajs, G. Zvejnieks, V. Spirins, V. Zverevs, J. Kozlovcevs, P. Korčagins.

Treneris: M. Titarenko.

Latvijas kausa fināls

Rīgas Jūriņi – Rīgas Pilots 1:0

Baltijas republiku turnīrs Pērnāvā

V	Komanda	1	2	3	U	N	Z	Vārti	P
1	Igaunija	0:0	1:1	5:1	1	1	0	6:2	3
2	Lietuva	1:1	0:0	1:0	1	1	0	2:1	3
3	Latvija	1:5	0:1	0:0	0	0	2	1:6	0

1973.

Šajā sezonā visā Padomju Savienībā pieņēma kārtību, ka neizšķirta rezultāta gadījumā uzvarētājs pēc spēles tiek noskaidrots ar 11 metru soda sitienu. Tādā gadījumā uzvarētājs guva vienu punktu. Turpmākajās tabulās ir parādīti spēļu rezultāti bez 11 metru soda sitienu rezultātiem.

**Rīgas "Daugavas" un Liepājas "Zvejnieka" spēles
PSRS čempionāta otrās līgas 2. zonā**

							Daugava Zvejnieks		
1. Smolenskas Iskra	25	1	6	53:14	51	1:0	1:3	0:0	0:4
2. Rīgas Daugava	23	3	6	64:20	49			0:0	1:3
3. Viļņas Žalgiris	18	5	9	48:23	41	3:1	1:0	0:0	1:2
4. Klaipēdas Atlant	15	6	11	46:29	36	0:2	3:1	2:0	1:2
5. Kaļiņinas Volga	15	2	15	44:28	32	3:1	0:0	0:1	0:0
6. Ļeņingradas Dinamo	13	5	14	43:33	31	1:0	1:0	0:0	1:0
7. Pleskavas Mašinošroitel	12	3	17	31:83	27	1:0	1:2	0:1	0:1
8. Kaļiņingradas Baltika	11	3	18	41:48	25	3:0	5:2	1:0	2:3
9. Podolskas Mašinošroitel	11	2	19	31:34	24	1:0	2:2	0:0	0:1
10. Liepājas Zvejnieks	10	4	18	29:35	24	0:0	3:1		
11. Brestas Buga	10	4	18	36:46	24	3:0	0:1	3:1	0:4
12. Gomeļas Gomselmaš	7	5	20	32:49	19	4:1	4:0	3:2	0:4
13. Grodņas Himik	6	7	19	24:42	19	4:0	3:0	1:0	1:1
14. Novgorodas Elektron	7	5	20	22:45	19	1:0	4:0	0:0	2:0
15. Mogiļevas Spartak	7	4	21	21:38	18	0:1	3:0	0:0	0:2
16. Vitebskas Dvina	4	10	18	18:36	18	0:0	4:1	2:0	1:1
17. Murmanskas Sever	8	1	23	21:50	17	4:1	wo	4:1	3:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): L. Laizāns 31, V. Kamenkovs 1, V. Beškarevs 24, R. Zālītis 30 (1), M. Haruks 14, V. Racins 9, A. Fajevcovs 30, J. Dreimanis 21 (1), L. Petkauskis 4, I. Liepiņš 18 (1), J. Sidorenko 30 (1), R. Skadats 29 (7), G. Kuzņecovs 11 (1), A. Kondratenko 29 (27), V. Bosijs 5 (2), V. Jankins 28 (8), J. Orlovs 11 (2), V. Nesterenko 7 (5).

Vec. treneris: S. Koršunovs.

Latvijas komandu spēles "Miljonu" kausa izcīņā

Rīgas Pilots – Kēdaiņu Nevežis 3:2
Rīgas Jūrnieks – Kalugas Zarja 0:4

Starptautiskās spēles

Martā Varnā	Rīgas Daugava – Varnas Spartak (Bulgārija)	0:3
Martā Rusē	Rīgas Daugava – Ruses Dunav (Bulgārija)	0:1
Martā Rusē	Rīgas Daugava – Ruses Lokomotiv (Bulgārija)	0:1
Aprīlī Tirnovā	Rīgas Daugava – Tirnovas Etar (Bulgārija)	1:2
Aprīlī Klaipēdā	Liepājas Zvejnieks – Varšavas Hutnik (Polija)	1:0
Jūrmalā	Jūrmalas Lielupe – Pietarsāri Into (Somija)	2:3
1. jūnijā Rīgā.	Rīgas Daugava – Ruses Dunav	0:1
3. jūnijā Rīgā	Rīgas VEF – Ruses Dunav	2:2
29. jūlijā Jūrmalā	Rīgas Daugava – Alžīrijas izlase	3:1
22. novembrī Pernikē	Rīgas Daugava – Pernikes Minjor (Bulgārija)	3:1
Novembrī Kustandilā	Rīgas Daugava – Kustandilas izlase (Bulgārija)	1:1

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	U	N	Z	Vārti	P
1	VEF Rīga	2:1	1:0	1:0	1:0	1:2	0:0	6:2	1:0	5:0	3:1	5:0	1:0	15	3	4	46:13	33
2	Starts Brocēni	1:2	1:0	1:0	3:2	1:1	4:3	3:1	2:1	3:1	7:2	7:0	1:1	15	2	5	47:21	32
3	Energija Rīga	0:1	0:1	1:1	1:1	1:0	2:2	2:0	1:0	1:0	6:2	4:0	14	2	6	45:16	30	
4	Elektrons Rīga	0:1	2:3	1:1	1:3	1:1	1:1	1:0	2:0	3:1	wo	1:0	14	2	6	48:20	30	
5	Lielupe Jūrmala	2:1	1:1	1:1	3:1	0:1	1:0	1:1	0:0	6:2	wo	3:1	11	4	7	36:21	26	
6	Jūrmieks Rīga	0:0	3:4	0:1	1:1	1:0	1:0	2:1	3:1	0:0	4:1	2:0	10	6	6	28:25	26	
7	RPI Rīga	2:6	1:3	2:2	1:1	0:1	0:1	3:0	1:1	0:0	5:1	4:2	6	1	15	29:37	13	
8	Pilots Rīga	0:1	1:2	0:2	0:1	1:1	1:2	0:3	1:1	2:1	1:0	1:0	6	0	16	23:32	12	
9	Radiotehnikis Rīga	0:5	1:3	0:1	0:2	0:0	1:3	1:1	1:1	0:0	1:0	1:1	3	5	14	18:36	11	
10	Venta Ventspils	1:3	2:7	0:1	1:3	2:6	0:0	0:0	1:2	0:0	1:1	0:0	4	3	15	22:50	11	
11	Baltija Liepāja	0:5	0:7	2:6	ow	ow	1:4	1:5	0:1	0:1	1:1	0:0	2	2	18	10:47	6	
12	Trikot. kombināts Ogre	0:1	1:1	0:4	0:1	1:3	0:2	2:4	0:1	1:1	0:0	0:0	0	2	20	11:45	2	

VEF sastāvs: V. Družinins, G. Liepkalns, M. Jermoļenko, A. Lobaņovs, I. Belovs, V. Manuhins, V. Guts, J. Boksbergs, V. Rimarevs, N. Jermakovs, S. Kuprijanovs, V. Platonenko, G. Rožkovs.

Treneris: G. Smirnovs.

Latvijas kausa fināls

Rīgas Pilots – Brocēnu Starts 3:2

Baltijas republiku un Baltkrievijas turnīrs Kauņā

V	Komanda	1	2	3	4	U	N	Z	Vārti	P
1	Igaunija		4:1	-	3:1	2	0	0	7:2	4
2	Latvija	1:4		4:2	-	1	0	1	5:6	2
3	Lietuva	-	2:4		4:1	1	0	1	6:5	2
4	Baltkrievija	1:3	-	1:4		0	0	2	2:7	0

1974.

Rīgas "Daugavas" un Liepājas "Zvejnieka" spēles
PSRS čempionāta otrās ligas 2. zonā

						Daugava	Zvejnieks
1. Ļeņingradas Dinamo	26	10	4	70:25	62	0:0 2:2	0:1 0:0
2. Rīgas Daugava	24	11	5	76:28	59		1:0 2:6
3. Gorkijas Volga	24	9	7	64:32	57	0:1 3:0	0:2 0:0
4. Rjazanas Spartak	19	12	9	50:28	50	3:0 0:0	0:0 1:2
5. Kostromas Spartak	20	9	11	61:44	49	0:0 1:1	0:2 0:1
6. Kalugas Lokomotiv	19	11	10	44:30	49	0:0 0:0	0:0 0:2
7. Klaipēdas Atlant	17	9	14	52:39	43	5:0 1:0	2:1 3:3
8. Viļņas Žalgiris	14	15	11	50:40	43	1:0 4:4	0:0 0:1
9. Kaļiņinas Volga	17	8	15	59:48	42	4:2 1:3	2:1 0:2
10. Tulas Metalurg	15	11	14	42:51	41	6:1 0:1	1:1 0:2
11. Gomelas Gomselmaš	13	13	14	53:57	39	2:0 3:0	1:2 0:0
12. Mogiļevas Dņepr	14	10	16	37:53	38	2:0 2:0	0:2 1:1
13. Kirovas Dinamo	12	11	17	34:39	35	0:1 3:1	1:0 0:1
14. Brestas Buga	10	14	16	33:44	34	0:0 3:1	0:1 2:1
15. Novgorodas Elektron	8	18	14	32:44	34	0:0 1:0	0:0 0:0
16. Liepājas Zvejnieks	11	11	18	26:42	33	0:1 6:2	
17. Kaļiņingradas Baltika	12	9	19	41:60	33	4:2 2:1	2:1 0:1
18. Pleskavas Mašinstroitel	11	8	21	40:56	30	0:0 3:2	0:2 2:0
19. Murmanskas Sever	11	7	22	38:65	29	2:0 1:0	1:0 0:2
20. Vitebskas Dvina	6	13	21	20:47	25	2:1 2:1	0:1 2:0
21. Grodņas Himik	3	9	28	21:71	15	3:0 4:0	1:0 1:0

Otrās ligas pusfināla turnīrs Harkovā

1. Harkovas Metalist	3	1	1	6:2	7	0:0
2. Karagandas Šahtjor	3	1	1	6:3	7	0:1
3. Vladimiras Torpedo	3	1	1	6:8	7	1:1
4. Rīgas Daugava	0	4	1	1:2	4	
5. Barnaulas Dinamo	1	1	3	4:6	3	0:0
6. Kurskas Avangard	0	2	3	4:8	2	0:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): L. Laizāns 25, R. Žagars 23, A. Fajevcovs 40, V. Beškarevs 10, J. Dreimanis 30 (1), M. Haruks 3, G. Kačuro 34, A. Ivanovs 43 (3), I. Liepiņš 45 (3), J. Sidorenko 45 (2), R. Skadats 42 (5), V. Bosijs 44 (17), V. Jankins 44 (7), A. Kondratenko 39 (22), V. Ivanovs 45 (12), A. Orlovs 5, V. Nesterenko 22 (5), A. Kokarevs 4, M. Jermolenko.

Vec. treneris: S. Koršunovs.

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

Ļvovā Rīgas Elektrons – Ļvovas Sokol 1:2

Starptautiskās spēles

- 27. jūlijā Rīgā Rīgas Daugava – Petrošeni Jiul (Rumānija) 0:0
- 10. augustā Rīgā Rīgas Daugava – Rostokas Hansa (VDR) 3:1
- 13. augustā Rīgā Rīgas VEF – Rostokas Hansa 1:5
- Augustā Pietarsāri Jūrmalas Lielupe – Pietarsāri Into (Somija) 4:0
- 3. septembrī Rostokā Rīgas Daugava – Rostokas Hansa 2:2
- 5. septembrī Greifsvaldē Rīgas Daugava – Greifsvaldes Nord (VDR) 3:0

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	U	N	Z	Vārti	P
1	VEF Rīga		1:1 2:0	0:0 2:2	5:1 1:1	1:1 2:2	3:1 1:0	4:1 2:0	6:0 2:1	3:0 10:0	3:1 4:1	1:0 1:1	1:0 4:1	15	7	0	59:15	37
2	Elektrons Rīga	1:1 0:2		0:2 4:0	0:0 2:1	3:0 3:2	3:1 6:2	2:0 1:0	3:2 4:1	2:1 0:0	5:1 2:1	1:0 3:0	3:2 3:1	17	3	2	51:20	37
3	Enerģija Rīga	0:0 2:2	2:0 0:4		3:0 2:1	0:0 2:1	0:1 5:0	2:2 2:1	2:1 1:1	0:0 3:3	3:2 3:0	1:1 wo	2:0 2:0	12	8	2	37:20	32
4	Lielupe Jūrmala	1:5 1:1	0:0 1:2	0:3 1:2		0:0 1:0	1:1 4:0	1:1 0:0	0:0 3:1	2:2 1:0	6:0 0:0	4:1 2:1	2:0 4:1	9	9	4	35:21	27
5	Starts Brocēni	1:1 2:2	0:3 2:3	0:0 1:2	0:0 0:1		2:6 2:1	2:4 5:2	4:3 1:2	1:1 1:1	1:1 4:2	6:6 4:0	2:1 2:1	7	8	7	43:43	22
6	RPI Rīga	1:3 0:1	1:3 2:6	1:0 0:5	1:1 0:4	6:2 1:2		2:0 3:0	1:1 0:0	1:1 0:0	0:3 0:0	1:0 2:1	0:0 4:1	7	7	8	27:34	21
7	RER Rīga	1:4 0:2	0:2 0:1	2:2 1:2	1:1 0:0	4:2 2:5	0:2 0:3		1:0 2:2	1:1 2:0	3:0 3:4	4:0 1:3	1:0 1:0	7	5	10	30:36	19
8	Venta Ventspils	0:6 1:2	2:3 1:4	1:2 1:1	0:0 1:3	3:4 2:1	1:1 0:0	0:1 2:2		3:1 0:0	1:1 2:0	3:1 2:4	1:0 1:0	6	7	9	28:37	19
9	Radiotehnikis Rīga	0:3 0:10	1:2 0:0	0:0 3:3	2:2 0:1	1:1 1:1	1:1 0:0	1:1 0:2	1:3 0:0		1:1 1:1	4:0 5:1	2:4 1:0	2	13	7	25:38	17
10	Kīmikis Daugavpils	1:3 1:4	1:5 1:2	2:3 0:3	0:6 0:0	1:1 2:4	3:0 0:0	0:3 4:3	1:1 0:2	1:1 1:1		1:6 1:0	4:2 2:0	5	6	11	27:50	16
11	Jūrmieks Rīga	0:1 1:1	0:1 0:3	1:1 ow	1:4 1:2	6:6 0:4	0:1 1:2	0:4 3:1	1:3 4:2	0:4 1:1	6:1 0:1		2:0 4:0	5	4	13	32:43	14
12	Daugava Liepāja	0:1 1:4	2:3 1:3	0:2 0:2	0:2 1:4	1:2 1:2	0:0 1:4	0:1 0:1	0:1 0:1	4:2 1:5	2:4 0:2	0:2 0:4		1	1	20	15:52	3

VEF sastāvs: A. Kulakovs, V. Lūkins, V. Družinš, N. Jermakovs, E. Ozoliņš, J. Mežeckis, V. Rimarevs, J. Boksbergs, S. Kuprijanovs, G. Rožkovs, G. Liepkalns, M. Jermolenko, V. Platonenko, V. Manuhins, G. Kuzņecovs, D. Perestoronjins.

Treneris: G. Smirnovs.

Pārspēle par 1. vietu: VEF – Elektrons 9:1

Latvijas kausa fināls

Rīgas Elektrons – Rīgas VEF 1:0

1975.

**Rīgas “Daugavas” un Liepājas “Zvejnieka” spēles
PSRS čempionāta otrās līgas 2. zonā**

						Daugava Zvejnieks		
1. Viļņas Žalgiris	23	7	4	67:24	53	0:1	3:1	1:2 0:3
2. Leņingradas Dinamo	20	10	4	67:24	50	1:1	1:2	1:1 0:3
3. Rīgas Daugava	19	12	3	53:22	50			1:2 1:1
4. Ivanovas Tekstilščik	17	11	6	64:30	45	3:1	0:0	1:0 1:1
5. Kaļiņinas Volga	16	12	6	47:27	44	2:1	2:0	2:3 3:5
6. Kostromas Spartak	17	8	9	51:30	42	1:1	1:2	0:2 0:3
7. Smoļenskas Iskra	17	7	10	43:36	41	1:1	0:0	2:4 0:1
8. Klaipēdas Atlant	16	7	11	40:38	39	1:1	1:1	0:1 1:2
9. Vologdas Dinamo	11	12	11	38:41	34	3:1	2:2	1:1 0:2
10. Brestas Buga	12	7	15	38:44	31	1:0	1:1	1:0 1:3
11. Mogilevas Dņepr	8	13	13	26:42	29	3:0	0:0	1:1 1:1
12. Gomeļas Gomselmaš	9	10	15	28:47	28	1:0	0:0	2:2 0:0
13. Murmanskas Sever	10	8	16	35:42	28	4:0	1:0	1:0 0:2
14. Kaļiņingradas Baltika	9	7	18	31:65	25	3:1	2:1	1:2 2:0
15. Liepājas Zvejnieks	7	10	17	30:51	24	2:1	1:1	
16. Vitebskas Dvina	4	10	20	15:42	18	2:1	1:0	0:2 1:0
17. Novgorodas Elektron	5	6	23	22:48	16	2:0	2:0	0:0 2:0
18. Grodņas Himik	5	6	23	22:48	16	2:0	2:0	1:1 1:0

Otrās līgas pusfināla turnīrs Rīgā

1. Rīgas Daugava	3	2	0	8:2	8	
2. Lančhuti Gurija	2	2	1	6:4	6	2:0
3. Žitomiras Automobilist	1	4	0	2:1	6	0:0
4. Vladimiras Torpedo	1	3	1	4:4	5	1:1
5. Blagoveščenskas Amur	1	1	3	3:5	3	2:0
6. Nižņijtagilas Uraļec	1	0	4	5:12	2	3:1

Otrās līgas fināla turnīrs Ašhabadā

1. Grozņijas Tereka	3	2	0	11:4	8	1:1
2. Rīgas Daugava	3	2	0	7:4	8	
3. Ašhabadas Stroitel	2	3	0	8:3	7	1:1
4. Jangijeras Jangijera	1	2	2	5:5	4	3:2
5. Lančhuti Gurija	0	2	3	6:14	2	1:0
6. Mahačkalas Dinamo	0	1	4	4:10	1	1:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): L. Laizāns 37, R. Žagars 9, D. Izgurskis 37, A. Ivanovs 35, J. Sidorenko 44 (7), A. Kokarevs 17, J. Dreimanis 37 (2), I. Liepiņš 42 (3), V. Miranovičs 37 (3), R. Skadats 10, V. Nestrenko 34 (8), S. Šavlo 36 (9), V. Jankins 22 (5), A. Starkovs 11, A. Popovs 39 (11), V. Ivanovs 38 (10), V. Kaplackis 24 (3), R. Zālītis 1, J. Kasjans 40 (5), V. Bosijs 2 (2).

Vec. treneris S. Koršunovs.

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

Jūrmalā Jūrmalas Lielupe – Dņepropetrovskas Vihrj 0:3

Starptautiskās spēles

6. jūlijā Rīgā	Rīgas Daugava – Bavārijas amatieru izlase (VFR)	1:0
Rīgā	Rīgas RPI – Prāgas ATS (Čehoslovākija)	3:2
Prāgā	Rīgas RPI – Prāgas ATS	0:0
Prāgā	Rīgas RPI – Prāgas ATS	1:1
Prāgā	Rīgas RPI – Prāgas ATS	1:1

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	U	N	Z	Vārti	P
1	VEF Rīga	0:0	0:0	1:2	3:0	1:0	6:1	3:2	2:0	0:0	2:1	4:1	2:0	14	6	2	40:12	34
2	Lielupe Jūrmala	0:0	0:0	3:0	0:3	1:0	0:2	1:3	0:1	1:1	4:0	4:0	2:0	11	7	4	34:20	29
3	Ķimikis Daugavpils	2:1	0:3	0:0	1:1	1:0	2:3	1:0	1:0	1:0	2:2	3:0	1:0	11	7	4	39:22	29
4	Elektrons Rīga	0:3	3:0	1:1	0:0	1:0	6:0	0:4	0:0	0:0	1:3	2:1	4:0	11	7	4	38:24	29
5	Energija Rīga	0:1	0:1	0:1	0:1	0:0	1:1	1:0	2:0	3:1	0:1	0:0	2:0	10	4	8	30:21	24
6	Starts Brocēni	1:6	2:0	3:2	0:6	1:1	0:0	2:1	3:1	1:1	2:1	1:0	4:1	10	4	8	43:47	24
7	Jūrnīks Rīga	2:3	3:1	0:1	4:0	0:1	1:2	0:0	2:1	3:2	4:0	1:1	2:2	8	6	8	35:34	22
8	RPI Rīga	0:2	1:0	0:1	0:0	0:2	1:3	1:2	2:0	0:0	1:0	3:0	1:2	8	4	10	31:28	20
9	Radiotehnikis Rīga	0:0	1:1	0:1	0:0	1:3	1:1	2:3	0:2	0:0	1:2	1:1	1:0	4	10	8	19:24	18
10	RER Rīga	1:2	0:4	2:2	3:1	1:0	1:2	0:4	0:1	2:1	0:0	0:1	5:1	6	4	12	23:35	16
11	Venta Ventspils	1:4	0:4	0:3	1:2	0:0	0:1	1:1	0:3	1:1	1:0	0:0	0:0	2	7	13	15:41	11
12	Straume Rīga	0:2	0:2	0:1	0:4	0:2	1:4	2:2	2:1	0:1	1:5	0:0	0:0	3	2	17	12:51	8

VEF sastāvs: A. Kulakovs, V. Guts, J. Mežeckis, L. Petkauskis, G. Kuzņecovs, E. Ozoliņš, N. Veinbergs, D. Perestorņins, G. Liepkalns, V. Lukins, V. Manuhins, J. Boksbergs, S. Kuprijanovs, N. Jermakovs, G. Rožkovs, M. Jermoļenko.

Trenēris: G. Smirnovs.

Pārspēles par 2.–4. vietu: Lielupe – Ķimikis 2:0
Lielupe – Elektrons 1:1
Ķimikis – Elektrons 4:0

Latvijas kausa fināls

Jūrmalas Lielupe – Rīgas VEF 2:1

1976.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta pirmajā ligā

1. Alma-Atas Kairat	24	8	6	55:23	56	0:2	1:3
2. Baku Neftči	22	10	6	70:34	54	0:1	0:2
3. Taškentas Pahtakor	18	12	8	63:31	48	0:4	1:2
4. Simferopoles Taurija	17	12	9	59:32	46	0:0	0:0
5. Kišinevas Nistru	15	14	9	51:40	44	2:4	1:2
6. Permas Zvezda	15	12	11	53:45	42	3:0	0:2
7. Kutaisi Torpedo	13	15	10	46:38	41	1:2	0:0
8. Kemerovas Kuzbas	16	7	15	59:50	39	1:1	0:1
9. Ašhabadas Kolhozči	16	7	15	61:62	39	2:1	0:3
10. Jaroslavļas Šinnik	15	8	15	41:39	38	0:1	1:1
11. Dušanbes Pamir	14	10	14	43:51	38	3:0	0:2
12. Rostovas ASK	13	10	15	41:43	36	0:1	3:0
13. Zaporožjes Metalurg	14	8	16	38:40	36	4:2	0:4
14. Ivanofrankovskas Spartak	13	10	15	47:53	36	0:1	3:2
15. Ordžonikidzes Spartak	11	14	13	40:50	36	1:2	1:1
16. Groznijas Tereka	10	13	15	39:60	33	0:1	2:0
17. Kazanas Rubin	6	18	14	39:55	30	0:0	1:1
18. Krasnodaras Kuban	10	7	21	34:69	27	1:1	0:1
19. Rīgas Daugava	7	10	21	35:56	24		
20. Naļčikas Elbrus	5	7	26	32:73	17	1:1	0:2

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): L. Laizāns 31, R. Žagars 10, J. Sidorenko 23, A. Ivanovs 26 (1), J. Dreimanis 16, V. Bondarenko 38 (8), V. Leitāns 14, A. Kokarevs 24 (1), I. Liepiņš 36 (4), J. Kasjans 31 (4), D. Izgur-skis 31, V. Koroļovs 15 (3), S. Davidovs 17, V. Ivanovs 27 (1), V. Nesterenko 18, A. Popovs 18 (4), A. Starkovs 22, I. Ivanenko 20 (2), I. Budakovs 5 (1), A. Kondratenko 10 (1), S. Šavlo 28 (1), I. Latuns 5.

Vec. treneris: S. Koršunovs.

Ribaks (Ivanofrankovskas "Spartak") – savos vārtos – 1.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta otrās ligas 1. zonā

1. Lančuti Gurija	21	10	7	67:34	52	0:3	1:0
2. Brestas Dinamo	20	10	8	65:38	50	0:2	1:1
3. Viļņas Žalgiris	20	6	12	67:31	46	0:1	1:0
4. Ļeņinakanas Širak	19	8	11	68:41	46	2:1	1:3
5. Gori Dila	21	4	13	54:40	46	0:0	1:3
6. Batumi Dinamo	18	9	11	44:31	45	0:1	2:0
7. Zugdidi Dinamo	20	4	14	46:54	44	1:2	5:2
8. Baku Automobilist	16	11	11	49:30	43	0:4	0:0
9. Grodņas Himik	13	13	12	44:30	39	1:0	1:2
10. Klaipēdas Atlant	14	9	15	37:41	37	2:1	0:3

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

11.Gomeļas Mašinstroitel	14	8	16	44:48	36	0:0	1:3
12.Kirovobadas Progres	14	8	16	47:62	36	1:2	0:1
13.Samtredias Lokomotiv	14	7	17	41:65	35	2:0	0:2
14.Drokijas Speranca	11	11	16	42:38	33	0:3	0:1
15.Vitebskas Dvina	13	7	18	30:37	33	2:0	0:0
16.Liepājas Zvejnieks	13	6	19	37:49	32		
17.Erevānas SKIF	11	10	17	36:61	32	1:3	2:0
18.Čiaturas Magaroeli	10	8	20	30:57	28	1:0	3:1
19.Mogilevas Dņepr	8	9	21	34:60	25	3:0	2:2
20.Rustavi Metalurg	8	6	24	28:63	22	0:1	1:0

Latvijas spēle PSRS kausa izcīņā

21. martā Sočos							
Rīgas Daugava – Rostovas ASK						0:1	(1/32 fināls)

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

Ivanofrankovskā							
Daugavpils Ķīmiķis – Ivanofrankovskas Eļektron						0:1	

Starptautiskās spēles

15. jūnijā Jūrmalā							
Rīgas Daugava – Paderbornas SK (VFR)						6:2	
25. augustā Rīgā							
Rīgas Daugava – Rostokas Hansa (VDR)						3:2	
27. augustā Rīgā							
Rīgas RER – Rostokas Hansa						3:2	
Septembrī Rostokā							
Rīgas Daugava – Rostokas Hansa						1:1	
Septembrī Rostokā							
Rīgas Daugava – Rostokas Schiffahrt Hafen (VDR)						6:2	

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	U	N	Z	Vārti	P
1	Enerģija Rīga	0:2	2:1	1:1	0:1	3:0	4:0	1:0	2:1	1:0	0:0	2:1	2:0	16	5	3	49:19	37	
2	Kimikis Daugavpils	2:0	0:0	0:0	0:0	0:0	3:0	1:0	1:1	2:1	1:1	5:2	1:0	14	8	2	32:11	36	
3	VEF Rīga	1:2	0:0	2:3	2:0	1:1	2:0	1:2	4:2	0:1	1:0	3:0	5:0	16	3	5	46:17	35	
4	RER Rīga	1:1	0:0	3:2	2:0	0:1	1:0	1:1	2:1	4:0	3:1	4:0	2:0	15	5	4	45:17	35	
5	Lielupe Jūrmala	1:0	0:0	0:2	0:2	3:0	3:0	1:1	4:1	2:1	0:1	2:0	0:1	10	7	7	30:23	27	
6	Jūriņi Rīga	0:3	0:0	1:1	1:0	0:3	1:1	1:0	0:1	0:1	0:0	6:0	1:0	9	8	7	29:22	26	
7	RPI Rīga	0:4	0:3	0:2	0:1	0:3	1:1	2:1	4:2	1:1	1:0	2:1	0:0	8	8	8	23:33	24	
8	Elektrons Rīga	0:1	0:1	2:1	1:1	1:1	0:1	1:2	3:0	0:0	0:0	1:0	0:1	8	5	11	27:33	20	
9	Starts Brocēni	1:2	1:1	2:4	1:2	1:4	1:0	2:4	0:3	2:1	0:0	2:0	3:1	5	10	9	36:42	20	
10	Radiotehniks Rīga	0:1	1:2	1:0	0:4	1:2	1:0	1:1	0:0	1:2	0:2	1:1	3:2	4	9	11	22:41	17	
11	Venta Ventspils	0:0	1:1	0:1	1:3	0:1	0:0	0:1	0:0	0:0	2:0	0:4	3:1	6	5	13	17:28	16	
12	Māšīnbūvētājs Rēzekne	1:2	2:5	0:3	0:4	0:2	0:6	1:2	0:1	0:2	1:1	4:0	1:0	4	1	19	16:53	9	
13	RPR Rīga	0:2	0:1	0:5	0:2	1:0	0:1	0:0	1:0	1:3	2:3	1:3	0:1	3	2	19	16:49	8	

“Enerģijas” sastāvs: V. Izotovs, I. Reingards, A. Jēgers, P. Lobačevs, V. Doroščenko, N. Balmiševs, V. Pivovarovs, J. Nagibins, A. Ivanovs, A. Mihaļčenko, J. Liepiņš, A. Kondratenko, J. Kozlovcevs, V. Lavrenovs, K. Cinitis, V. Petrovs, J. Petrovs, A. Jansons.

Treneris: B. Reinholds.

Pārspēle par 3. vietu: VEF – RER 2:1

“Startam” un “Ventai” atņemts pa vienam punktam par nolikuma pārkāpšanu.

Latvijas kausa fināls

Daugavpils Kimikis – Lielupe 1:0

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	U	N	Z	Vārti	P
1	Energija Rīga		1:1 0:0	3:2 0:0	3:1 4:1	2:0 1:1	2:1 1:0	1:0 2:0	1:0 3:0	3:0 1:0	1:0 2:1	3:0 3:3	3:1 3:0	7:1 4:0	19	5	0	54:13	43
2	Elektrons Rīga	1:1 0:0		1:0 2:0	0:0 2:0	2:1 0:0	0:0 1:0	0:0 1:0	1:1 1:0	3:0 3:0	0:2 0:0	3:1 3:3	1:1 2:0	8:0 wo	12	11	1	35:11	35
3	Kimikis Daugavpils	2:3 0:0	0:1 0:2		2:1 1:0	0:2 1:0	2:2 1:2	1:1 1:0	1:1 3:1	2:0 5:1	1:0 6:2	1:0 3:0	4:1 1:0	10:0 3:1	15	4	5	51:21	34
4	VEF Rīga	1:3 1:4	0:0 0:2	1:2 0:1		1:1 3:2	1:1 1:1	2:2 2:1	2:1 5:1	4:2 3:1	2:1 2:0	1:0 2:0	4:2 10:1	10:1 12:1	14	5	5	68:31	33
5	RER Rīga	0:2 1:1	1:2 0:0	2:0 0:1	1:1 2:3		0:1 3:1	3:0 4:0	3:0 1:3	2:0 3:1	1:1 2:0	1:0 2:1	2:2 4:1	5:0 10:0	13	5	6	53:21	31
6	Jūrmieks Rīga	1:2 0:1	0:0 0:1	2:2 2:1	1:1 1:1	1:0 1:3		1:2 6:1	3:0 2:1	4:1 3:0	1:2 1:0	2:0 1:0	1:0 1:1	11:1 1:0	13	4	7	45:21	30
7	Metālists Jelgava	0:1 0:2	0:0 0:1	1:1 0:1	2:2 1:2	0:3 0:4	2:1 1:6		1:0 4:0	2:1 0:1	1:0 0:0	3:0 2:5	2:2 1:0	16:0 3:0	9	5	10	42:33	23
8	Venta Ventspils	0:1 0:3	1:1 1:1	1:1 1:3	1:2 1:5	0:3 3:1	0:3 0:1	0:1 0:4		0:0 3:0	0:0 1:0	2:2 2:0	2:0 0:1	1:2 9:1	6	6	12	29:36	17
9	Mašīnbūvētājs Rēzekne	0:3 0:1	0:3 0:0	0:2 1:5	2:4 1:3	0:2 1:3	1:4 0:2	1:2 1:0	0:0 0:3		2:1 1:0	1:0 1:4	0:1 1:0	3:0 3:0	7	2	15	20:43	16
10	RPI Rīga	0:1 1:2	2:0 0:3	0:1 2:6	1:2 0:1	1:1 0:2	2:1 0:1	0:0 0:1	0:0 0:1	1:2 0:1		4:1 1:0	0:0 2:2	0:1 7:0	5	5	14	24:31	15
11	Starts Brocēni	0:3 3:3	1:3 3:3	0:1 0:3	0:1 1:2	0:1 1:2	0:2 1:0	0:3 5:2	2:2 0:2	0:1 4:1	1:4 0:1		1:4 1:0	1:0 5:1	6	3	15	30:45	15
12	Sark. metalurģis Liepāja	1:3 0:3	1:1 0:2	1:4 0:1	2:4 0:8	2:2 1:4	0:1 1:2	2:2 0:1	0:2 1:0	0:0 0:1	1:0 2:2	0:0 0:1	4:1 2:1	2:1 4:0	5	5	14	25:46	15
13	Lielupe Jūrmala	1:7 0:4	0:8 ow	0:10 1:3	1:10 1:12	0:5 0:10	1:11 0:1	0:16 0:3	2:1 1:9	0:3 0:3	1:0 0:7	0:1 1:5	1:2 0:4		2	0	22	10:135	3

“Energijas” sastāvs: A. Jermaks, R. Žagars, A. Jēgers, P. Lohačevs, A. Čeremisins, N. Balmiševs, A. Kondratenko, V. Pivovarovs, J. Nagibins, An. Ivanovs, I. Sergejevs, J. Kozlovcevs, V. Bosijs, V. Doroščenkovs, I. Petrovs, Al. Ivanovs, V. Lavrenovs, R. Petkevičs.

Treneris: B. Reinholds.

“Ventai” un “Lielupei” atņemts pa vienam punktam par nolikuma pārkāpšanu.

Latvijas kausa fināls

Rīgas Elektrons – Rīgas VEF
pārspēlē 0:0,
1:0

1978.

Rīgas "Daugavas" un Liepājas "Zvejnieka" spēles
PSRS čempionāta otrās līgas 1. zonā

						Daugava	Zvejnieks
1. Voronežas Fakel	36	8	2	105:17	80	0:5	1:2 0:6 1:1
2. Smolenskas Iskra	33	6	7	81:31	72	1:3	2:0 0:3 0:2
3. Kaļiņinas Volga	30	9	7	84:33	69	0:1	0:1 0:0 0:1
4. Ivanovas Tekstilščik	26	13	7	66:32	65	0:0	4:0 1:3 2:1
5. Ļipeckas Novolipect	24	10	12	66:37	58	1:4	3:2 0:5 1:1
6. Brestas Dinamo	24	10	12	62:37	58	1:0	1:1 2:4 0:2
7. Rīgas Daugava	25	6	15	75:48	56		0:2 0:0
8. Kostromas Spartak	20	13	13	62:51	53	3:0	3:0 0:0 1:1
9. Vologdas Dinamo	19	14	13	45:33	52	1:0	0:0 0:1 0:0
10. Klaipēdas Atlant	20	11	15	63:42	51	4:1	0:1 1:2 1:1
11. Kalugas Lokomotiv	21	7	18	54:59	49	0:2	3:0 0:1 1:0
12. Vladimiras Torpedo	19	10	17	45:40	48	0:1	4:1 0:1 0:1
13. Grodņas Himik	14	16	16	42:54	44	3:1	2:4 0:1 1:0
14. Gomeljas Gomselmaš	16	9	21	56:60	41	0:0	1:0 0:2 1:1
15. Vitebskas Dvina	13	15	18	43:43	41	1:4	1:2 0:3 1:0
16. Mogiļevas Dņepra	15	10	21	51:56	40	1:0	4:1 0:1 1:0
17. Liepājas Zvejnieks	12	13	21	32:50	37	2:0	0:0
18. Kaļiņingradas Baltika	11	11	24	51:74	33	2:1	0:1 0:0 0:0
19. Ribinskas Saturn	7	18	21	31:57	32	5:1	0:3 0:0 0:1
20. Brjanskas Dinamo	11	9	26	37:72	31	0:0	2:0 0:1 1:0
21. Maskavas Moskvič	12	5	29	37:86	29	1:0	2:1 2:0 3:0
22. Kinešmas Volžaņin	9	7	30	42:105	25	4:0	2:1 0:1 4:0
23. Murmanskas Sever	7	10	29	23:85	24	0:1	5:0 0:0 4:0
24. Maskavas Krasnaja Presņa	4	8	34	25:76	16	2:1	3:1 1:0 2:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Kulakovs 33, V. Družinins 16, V. Leitāns 18, J. Andrejevs 3, V. Danga 41, J. Nikišins 37 (1), S. Jegorovs 23 (2), D. Deglis 24, D. Izgurskis 39, I. Liepiņš 37 (13), J. Kasjans 42 (15), A. Abžinovs 35 (1), J. Šukevičs 34, M. Smorodins 45 (22), A. Starkovs 39 (12), S. Vicehovskis 32 (1), V. Semjonovs 34 (3), A. Gluškovs 17 (4), M. Iljašovs 31 (1).

Vec. treneris: E. Vlasovs.

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

4. martā Sevastopolē
Rīgas Daugava – Dušanbes Pamir 1:3 (1/32 fināla pirmā spēle)
10. martā Dušanbē
Rīgas Daugava – Dušanbes Pamir 1:1 (1/32 fināla otrā spēle)

Latvijas spēle "Miljonu" kausa izcīņā

Kauņā Rīgas Elektrons – Kauņas Kelininkas 0:2

Starptautiskās spēles

Martā Vismārā

Rīgas Daugava – Vismāras TSG (VDR) 2:2

Martā Grēvesmilēnē

Rīgas Daugava – Grēvesmilēnes Einheit (VDR) 3:0

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	Kimikis Daugavpils		2:0 0:0	3:0 1:0	3:2 2:0	2:3 0:0	2:0 1:0	2:0 1:0	2:2 2:0	1:1 2:0	2:0 4:0	1:0 1:0	4:1 3:1	3:0 2:1	6:3 1:1	20	5	1	53:15	45
2	Elektrons Rīga	0:2 0:0		1:0 1:2	1:1 0:0	1:0 0:0	1:0 1:2	1:0 2:1	2:0 7:1	1:1 2:0	2:1 2:0	0:0 2:1	3:0 2:2	1:0 2:0	2:1 4:0	16	7	3	41:15	39
3	VEF Rīga	0:3 0:1	0:1 2:1		1:2 0:0	3:1 1:2	3:0 2:0	1:1 3:1	2:2 3:2	2:1 2:0	1:0 2:1	2:0 1:0	3:2 1:1	2:0 3:1	1:0 2:0	17	4	5	43:23	38
4	Enerģija Rīga	2:3 0:2	1:1 0:0	2:1 0:0		1:1 0:1	1:2 3:4	1:2 2:2	1:0 5:2	2:2 0:0	2:0 1:0	wo 1:0	3:0 4:3	2:0 4:2	6:1 4:1	13	7	6	48:30	33
5	RER Rīga	3:2 0:0	0:1 0:0	1:3 2:1	1:1 1:0		1:2 2:0	0:1 1:3	0:1 3:4	3:0 2:2	7:3 2:3	3:0 2:1	3:1 1:0	2:0 5:1	1:0 6:0	14	4	8	52:30	32
6	Jūrmieks Rīga	0:2 0:1	0:1 2:1	0:3 0:2	2:1 4:3	2:1 0:2		2:1 1:2	0:1 0:0	3:2 6:2	1:0 2:1	1:0 1:1	1:0 3:0	5:0 2:2	1:2 5:0	14	3	9	45:30	31
7	Sark. metalurģis Liepāja	0:2 0:1	0:1 1:2	1:1 1:3	2:1 2:2	1:0 3:1	0:1 2:1		0:0 1:0	2:1 1:1	0:0 1:0	1:1 1:1	0:0 1:0	3:1 1:3	3:1 3:0	10	9	7	30:25	28
8	Celtnieks Rīga	2:2 0:2	0:2 1:7	2:2 2:3	0:1 2:5	1:0 4:3	1:0 0:0	1:0 0:1	0:0 0:1		1:1 0:0	4:2 1:2	1:1 2:0	3:0 2:4	2:0 3:4	7	9	10	37:45	23
9	Starts Brocēni	1:1 0:2	1:1 0:2	1:2 0:2	2:2 0:0	0:3 2:2	2:3 2:6	1:2 1:1	1:1 0:0		0:3 1:0	2:1 1:2	1:0 2:0	0:1 2:1	0:0 0:0	5	10	11	23:38	19
10	Metālists Jelgava	0:2 0:4	1:2 0:2	0:1 1:2	0:2 0:1	3:7 3:2	0:1 1:2	0:0 0:0	2:4 2:1	3:0 0:1		1:1 0:0	1:1 0:2	1:1 4:0	2:0 5:0	6	6	14	30:39	18
11	Radiotehnikis Rīga	0:1 0:1	0:0 1:2	0:2 0:1	ow 0:1	0:3 1:2	0:1 1:1	1:1 1:1	1:1 0:2	1:1 2:1	1:1 0:0		4:2 1:1	1:1 1:2	2:1 1:0	4	9	13	20:31	17
12	RPI Rīga	1:4 1:3	0:3 2:2	2:3 1:1	0:3 3:4	1:3 0:1	0:3 0:3	0:0 1:1	0:3 4:2	0:1 0:2	1:1 2:0	1:1 1:1	2:4 1:1	0:0 2:1	1:0 1:0	5	6	15	29:49	16
13	Venta Ventspils	0:3 1:2	0:1 0:2	0:2 1:3	0:2 2:4	0:2 1:5	0:5 2:2	1:3 3:1	0:2 4:3	1:0 1:2	1:0 0:4	1:1 2:1	1:0 1:2	0:0 1:0	1:1 1:0	5	5	16	24:54	14
14	Mašīnbūvētājs Rēzekne	3:6 1:1	1:2 0:4	0:1 0:2	1:6 1:4	0:1 0:6	2:1 0:5	1:3 0:3	2:2 1:1	0:0 0:0	0:2 0:5	1:2 0:1	0:1 0:5	1:1 0:1		1	6	19	15:66	7

"Kimikā" sastāvs: A. Novokščenovs, A. Grigorjevs, A. Ponomarjovs, B. Loginovs, V. Konstantinovs, V. Kuņickis, J. Morozovs, V. Morozovs, A. Jakimovs, V. Lavrenovs, A. Opekunovs.

Treneri: V. Riba un V. Borovskis.

"Sarkanajam metalurģam", "Startam", "Ventai" un "Mašīnbūvētājam" atņemts pa vienam punktam par nolikuma pārkāpšanu.

Latvijas kausa fināls

Rīgas Elektrons – Radiotehnikis 3:0

1979.

**Rīgas "Daugavas" un Liepājas "Zvejnieka" spēles
PSRS čempionāta otrās ligas 1. zonā**

						Daugava	Zvejnieks
1. Smolenskas Iskra	30	13	3	86:26	73	1:1 1:1	0:4 1:2
2. Ivanovas Tekstilščik	25	12	9	69:39	62	3:1 2:3	4:0 0:1
3. Brestas Dinamo	24	14	8	77:35	62	2:0 0:1	0:0 0:0
4. Vologdas Dinamo	22	16	8	55:38	60	1:4 0:1	2:0 0:2
5. Rīgas Daugava	26	7	13	97:47	59		0:1 2:0
6. Kostromas Spartak	25	9	12	61:36	59	4:1 0:1	2:2 1:3
7. Grodņas Himik	22	13	11	56:33	57	0:1 2:0	1:1 1:1
8. Klaipēdas Atlant	21	14	11	59:39	56	1:2 2:1	1:1 1:2
9. Ribinskas Saturn	21	11	14	62:46	53	6:1 1:2	1:1 0:3
10. Kaļiņas Volga	20	12	14	55:39	52	2:2 3:1	2:4 0:3
11. Maskavas Moskvič	18	16	12	52:41	52	0:1 3:1	1:0 0:1
12. Vitebskas Dvina	15	21	10	49:38	51	0:0 1:1	1:1 2:0
13. Kalugas Lokomotiv	18	14	14	55:37	50	0:1 3:2	0:2 0:0
14. Brjanskas Dinamo	21	6	19	60:56	48	2:0 3:4	0:2 4:2
15. Liepājas Zvejnieks	14	16	16	46:55	44	1:0 0:2	
16. Murmanskas Sever	13	13	20	47:68	39	2:0 0:1	1:1 2:2
17. Mogiļevas Dņepr	12	13	21	41:62	37	4:1 2:1	0:4 3:1
18. Maskavas Krasnaja Presna	11	12	23	34:67	34	0:0 3:1	1:0 0:1
19. Tulas Mašinstroitel	8	18	20	40:72	34	4:0 2:1	1:1 0:0
20. Kinešmas Volžaņin	9	11	26	43:71	29	1:0 4:2	0:4 4:1
21. Gomēļas Gomselmaš	7	14	25	34:71	28	2:2 5:0	0:0 1:1
22. Kaļiņingradas Baltika	8	11	27	34:71	27	6:0 2:0	1:0 1:0
23. Maskavas JFS	7	8	31	41:80	22	1:0 5:1	0:0 1:0
24. Čerepovecas Stroitel	3	10	33	20:104	16	4:0 6:1	2:0 1:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Kulakovs 34, V. Družinins 17, D. Deglis 34 (1), S. Jegorovs 38, D. Izgurskis 42, V. Leitāns 25 (2), I. Nikišins 43 (1), J. Kasjans 38 (12), I. Liepiņš 9 (1), V. Osipčikovs 33, G. Šitiks 30 (5), J. Šukevičs 13, O. Aleksejenko 3, S. Vicehovskis 24, V. Semjonovs 41 (10), A. Starkovs 41 (16), M. Smorodins 46 (43), S. Davidovs 36 (3), A. Aizars 17 (2), I. Volkovs 10, V. Vicehovskis 11, A. Narisovs 16, A. Berezins.

Vec. treneris: G. Bondarenko.

Kudrjavcevs ("Volžaņin") – savos vārtos – 1.

Latvijas komandu spēles "Miljonu" kausa izcīņā

8. septembrī Daugavpili	
Daugavpils Ķimīķis – Tallinas Sudoremontņik	1:1 (4:3 ar 11 m)
15. septembrī Kalug.	
Daugavpils Ķimīķis – Kalugas Motor	0:1

Starptautiskās spēles

Martā Belostokā	Rīgas Daugava – Belostokas junioru izlase (Polija)	5:1
Martā Ščecinā	Rīgas Daugava – Ščecinas Stal (Polija)	1:1
Martā Ščecinā	Rīgas Daugava – Ščecinas Arkonia (Polija)	1:1
Martā Stargrodā	Rīgas Daugava – Stargrodas izlase (Polija)	3:1
11. jūlijā Jūrmalā	Latvijas izlase – Brazīlijas studentu izlase	9:0

Latvijas izlase PSRS tautu spartakiādē – 12. vieta

21. jūlijā Minskā	Latvija – Ļeņingrada	2:7
23. jūlijā Minskā	Latvija – Baltkrievija	1:2
25. jūlijā Minskā	Latvija – Armēnija	4:1
28. jūlijā Kijevā	Latvija – Moldāvija	0:1
30. jūlijā Kijevā	Latvija – Uzbekija	1:2
1. augustā Kijevā	Latvija – Azerbaidžāna	2:3

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	Elektrons Rīga	3:0 1:0	0:0 2:1	0:1 0:0	5:0 2:1	5:0 2:0	5:2 2:0	1:0 2:1	2:0 2:0	1:1 3:1	1:0 6:0	2:0 3:1	2:1 4:2	4:1 3:1		22	3	1	63:14	47
2	Energija Rīga	0:3 0:1	1:1 0:0	1:0 1:1	0:0 3:1	4:1 2:0	6:2 1:1	2:0 1:1	1:0 2:1	0:0 1:0	1:0 8:2	4:0 0:1	1:0 0:1	3:0 5:0		15	7	4	48:17	37
3	Kimikis Daugavpils	0:0 1:2	1:1 0:0	1:0 1:1	1:0 1:1	1:0 0:1	1:4 2:1	4:2 2:0	0:1 1:0	0:0 2:0	2:2 2:0	5:0 2:3	1:0 2:1	2:1 1:0		15	6	5	36:21	36
4	Torpedo Rīga	1:0 0:0	0:1 1:1	0:1 1:2	3:2 0:0	0:2 1:2	2:0 3:1	0:0 0:0	2:0 2:1	4:0 1:0	0:0 0:0	2:1 3:0	1:0 1:0	1:0 3:0		13	7	6	33:15	33
5	Sark. metalurģis Liepāja	0:5 1:2	0:0 1:3	0:1 1:1	2:3 0:0	0:1 1:0	2:2 3:3	3:1 1:0	0:0 2:0	1:1 0:0	2:0 1:1	2:0 2:0	2:0 2:2	2:1 7:1		10	10	6	38:28	30
6	Jūrnīkis Rīga	0:5 0:2	1:4 0:2	0:1 1:0	2:0 2:1	1:0 0:1	3:1 1:1	1:1 0:0	0:3 1:0	0:2 1:0	0:0 2:0	1:0 2:0	2:0 0:0	1:1 2:2		11	7	8	24:27	29
7	Progress Rīga	2:5 0:2	2:6 1:1	4:1 1:2	0:2 1:3	2:2 3:3	1:3 1:1	2:0 2:0	0:1 6:1	3:1 2:1	2:0 4:2	1:1 1:1	2:0 4:1	4:0 0:1		11	6	9	51:41	28
8	Metālists Jelgava	0:1 1:2	0:2 1:1	2:4 0:2	0:0 0:0	1:3 0:1	1:1 0:0	0:2 0:2	1:4 1:1	1:0 1:1	0:0 4:1	1:0 1:0	3:0 5:1	1:0 4:2		8	8	10	29:31	24
9	VEF Rīga	0:2 0:2	0:1 1:2	1:0 0:1	0:2 1:2	0:0 0:2	3:0 0:1	1:0 1:6	4:1 1:1	2:1 0:2	2:2 4:1	1:1 0:1	5:0 1:1	2:2 3:1		8	6	12	33:35	22
10	Radiotehniskis Rīga	1:1 1:3	0:0 0:1	0:0 0:1	0:4 0:0	1:1 0:1	2:0 1:2	1:3 1:1	0:1 2:0	1:2 1:1	2:0 1:1	0:0 0:2	1:0 2:1	4:0 2:1		6	9	11	22:27	21
11	Celtņiekis Rīga	0:1 0:6	0:1 2:8	2:2 0:2	0:0 0:0	0:2 1:1	0:0 0:2	0:0 2:4	2:2 1:4	0:2 1:4	0:2 1:1	3:0 3:1	1:1 2:2	3:0 3:0		4	10	12	27:48	18
12	Starts Brocēni	0:2 1:3	0:4 1:0	0:5 3:2	1:2 0:3	0:2 0:2	0:1 0:2	1:1 1:1	0:1 1:0	1:1 1:0	0:0 1:1	0:3 1:3	0:1 1:1	4:1 1:3		4	6	16	18:46	14
13	RPI Rīga	1:2 2:4	0:1 1:0	0:1 1:2	0:3 1:0	0:2 2:2	0:2 0:0	0:2 1:4	0:3 1:5	0:5 1:1	0:1 2:0	1:1 2:2	1:0 2:1	0:2 0:1		4	6	16	18:47	14
14	Gauja Valmiera	1:4 1:3	0:3 0:5	1:2 0:1	0:1 0:3	1:2 1:7	1:1 2:2	0:4 1:0	0:1 2:4	2:2 1:3	0:4 1:2	0:3 0:3	1:4 3:1	2:0 1:0		4	3	19	22:65	11

“Elektrona” sastāvs: V. Nikitins, A. Čebans, J. Dreimanis, A. Ponomarjovs, A. Mihailovs, A. Dorofejevs, R. Skadats, L. Laizāns, V. Platācis, V. Belajevs, V. Fjodorovs, V. Buraks, A. Ivanovs, V. Bolotins, B. Morozovs, K. Kuļikovs.

Treneris: G. Kungs.

Latvijas kausa fināls

Daugavpils Kīmīķis – RPI 4:2

1980.

PSRS čempionāta otrās ligas 8. zonas nobeiguma tabula

1. Grodņas Himik	18	8	6	41:23	44
2. Rīgas Daugava	18	5	9	55:28	41
3. Tiraspoles Automobilist	15	5	12	37:24	35
4. Brestas Dinamo	12	10	10	39:36	34
5. Klaipēdas Atlant	13	7	12	30:28	33
6. Gomēļas Gomselmaš	12	8	12	31:33	32
7. Mogiļevas Dņepr	9	9	14	37:48	27
8. Liepājas Zvejnieks	6	10	16	22:48	22
9. Vitebskas Dvina	5	10	17	23:47	20

Rīgas “Daugavas” un Liepājas “Zvejnieka” spēļu rezultāti

	Daugava				Zvejnieks			
1. Grodņas Himik	0:0	1:1	3:0	1:2	0:0	1:1	0:1	0:2
2. Rīgas Daugava					0:1	0:1	1:4	0:2
3. Tiraspoles Automobilist	1:2	2:0	0:2	4:0	1:0	0:4	1:0	0:0
4. Brestas Dinamo	1:0	0:0	0:2	2:1	0:0	0:1	3:3	0:4
5. Klaipēdas Atlant	1:0	2:0	2:0	0:2	0:2	2:0	0:5	1:1
6. Gomēļas Gomselmaš	0:1	1:1	1:0	0:1	0:0	0:1	1:3	1:0
7. Mogiļevas Dņepr	5:1	2:2	2:4	2:1	1:2	3:1	1:1	0:0
8. Liepājas Zvejnieks	1:0	1:0	4:1	2:0				
9. Vitebskas Dvina	1:2	5:0	2:1	6:1	0:3	2:0	0:2	3:3

Rīgas “Daugavas” sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Kulakovs, V. Družinins, A. Berezins, D. Deglis, S. Jegorovs, A. Narisovs, S. Davidovs (3), S. Jemeljanovs, A. Starkovs (20), M. Smorodins (18), G. Šitiks (1), V. Semjonovs (6), P. Rumjancevs, F. Džavadovs (4), N. Smolņikovs (1), V. Žandarmovs, A. Kokarevs, L. Petračenkovs, S. Sverdlovs.

Vec. treneris: G. Bondarenko.

Gajevs (“Dņepr”) – savos vārtos – 1.

Latvijas spēle VACP kausa izcīņā
 Šujā Rīgas Torpedo – Šujas Temp 1:6

Starptautiskā spēle

2. septembrī Brēmenē
 Rīgas Daugava – Brēmenes amatieru izlase (VFR) 2:0

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	U	N	Z	Vārti	P
1	Kīmīkis Daugavpils	3:0	0:0	1:1	3:1	1:1	1:1	5:2	4:1	5:0	2:0	4:1	2:1	2:0	2:1	1:0	21	7	2	67:20	49	
2	Progress Rīga	0:3	1:0	2:0	3:0	6:2	2:2	2:1	1:3	0:1	1:1	1:3	4:1	1:0	5:1	5:1	21	4	5	77:28	46	
3	Elektrons Rīga	0:0	0:1	0:0	2:1	1:1	2:0	0:0	2:0	1:0	0:0	1:0	1:1	3:0	3:0	3:1	16	11	3	46:20	43	
4	VEF Rīga	1:1	0:2	0:0	0:1	2:0	2:2	2:0	1:1	7:1	1:0	4:1	0:0	1:1	0:1	3:1	15	9	6	50:24	39	
5	Celtnieks Rīga	1:3	0:3	1:2	1:0	0:2	0:1	0:0	3:1	1:0	4:0	1:0	3:0	0:1	1:1	7:1	14	6	10	54:29	34	
6	Enerģija Rīga	1:1	2:6	1:1	0:2	2:0	2:2	1:1	1:1	0:1	1:0	1:2	2:0	3:2	2:0	0:0	11	11	8	38:35	33	
7	Automobilists Jelgava	1:1	2:2	0:2	2:2	1:0	1:2	3:3	0:1	0:2	0:2	2:1	1:1	1:1	3:1	6:1	9	11	10	40:38	29	
8	Jūrmieks Rīga	2:5	1:2	0:0	0:2	0:0	1:1	3:3	1:2	1:1	1:0	0:1	1:2	1:2	0:0	2:0	9	10	11	38:37	28	
9	Torpedo Rīga	1:4	3:1	0:2	1:1	1:3	1:1	1:0	2:1	0:0	0:0	0:0	1:1	3:0	1:1	1:2	8	11	11	28:35	27	
10	Sark. metalurģis Liepāja	0:5	1:0	0:1	1:7	0:1	1:0	2:0	1:1	0:0	0:1	0:0	2:2	0:4	0:3	1:1	9	9	12	35:49	26	
11	RPI Rīga	0:2	1:1	0:0	0:1	0:4	0:1	2:0	0:1	0:0	1:0	3:0	0:2	1:0	1:3	0:1	11	3	16	29:38	25	
12	Gauja Valmiera	1:4	3:1	0:1	1:4	0:1	2:1	1:2	1:0	0:0	0:0	0:3	1:2	0:0	1:0	1:0	9	7	14	35:60	25	
13	Radiotehnikis Rīga	1:2	1:4	1:1	0:0	0:3	0:2	1:1	2:1	1:1	2:2	2:0	2:1	0:2	0:0	5:1	7	10	13	34:48	24	
14	Venta Ventspils	0:2	0:1	0:3	1:1	1:0	2:3	1:1	2:1	0:3	4:0	0:1	0:0	2:0	3:1	1:2	8	7	15	33:50	23	
15	RPR Rīga	1:2	1:5	0:3	1:0	1:1	0:2	1:3	0:0	1:1	3:0	3:1	0:1	0:0	1:3	2:0	5	8	17	24:51	18	
16	Starts Brocēni	0:1	0:5	1:3	1:3	1:7	0:0	1:6	0:2	2:1	1:1	1:0	0:1	1:5	2:1	0:2	3	4	23	19:85	10	

“Kīmīķa” sastāvs: J. Sverdlovs, A. Roščenkovs, A. Jakimovs, V. Kuņickis, V. Kaļiņins, I. Vasiļjevs, A. Stankovs, A. Grigorjevs, A. Novokščonovs, B. Loginovs, V. Markevičs, A. Opekunovs, V. Lavrenovs, J. Morozovs, I. Maksimčuks, M. Gribuls, M. Iljašovs, V. Morozovs.

Treneri: V. Riba un V. Borovskis.

“Sarkanajam metalurģam” atņemts viens punkts par nolikuma pārkāpšanu.

Latvijas kausa fināls

Rīgas Elektrons – Enerģija 2:1

1981.

PSRS čempionāta otrās līgas 8. zonas 1. posma tabula

1. Rīgas Daugava	18	11	3	56:30	47
2. Mogiļevas Dņepr	17	4	11	49:34	38
3. Grodņas Himik	12	12	8	40:33	36
4. Tiraspoles Automobilist	10	15	7	32:24	35
5. Gomeljas Gomselmaš	12	6	14	45:42	30
6. Klaipēdas Atlant	8	12	12	33:39	28
7. Liepājas Zvejnieks	8	9	15	31:49	25
8. Brestas Dinamo	8	9	15	35:49	25
9. Vitebskas Dvina	6	12	14	25:46	24

Rīgas "Daugavas" un Liepājas "Zvejnieka" spēļu rezultāti

	Daugava				Zvejnieks			
1. Rīgas Daugava					1:3	0:3	1:3	0:0
2. Mogiļevas Dņepr	2:1	3:2	4:1	1:1	1:0	1:2	0:4	2:1
3. Grodņas Himik	2:1	1:3	0:0	1:0	1:1	0:1	0:0	1:4
4. Tiraspoles Automobilist	0:0	1:1	2:1	0:0	1:2	3:0	0:1	2:2
5. Gomeljas Gomselmaš	2:2	2:0	1:3	4:1	0:0	1:1	0:4	1:0
6. Klaipēdas Atlant	2:0	0:0	2:2	2:2	1:1	3:0	4:3	0:1
7. Liepājas Zvejnieks	3:1	3:0	3:1	0:0				
8. Brestas Dinamo	1:0	0:0	4:2	1:3	1:0	0:3	3:1	0:2
9. Vitebskas Dvina	3:0	2:1	2:0	2:1	0:2	1:1	1:1	1:2

Rīgas "Daugavas" un Liepājas "Zvejnieka" spēļu rezultāti
PSRS čempionāta otrās līgas 8. zonā – 2. posms

					Daugava			
1. Rīgas Daugava	19	13	6	61:38	51			
2. Mogiļevas Dņepr	20	5	13	58:39	45	0:0	0:1	
3. Tiraspoles Automobilist	14	15	9	43:33	43	3:1	0:2	
4. Grodņas Himik	14	13	11	48:44	41	1:3	1:1	
						Zvejnieks		
5. Klaipēdas Atlant	13	14	13		40	0:4	1:0	
6. Brestas Dinamo	13	10	17	45:57	36	0:1	1:1	
7. Liepājas Zvejnieks	12	11	17	41:59	35			
8. Gomeljas Gomselmaš	13	7	20	49:57	33	2:1	0:0	
9. Vitebskas Dvina	8	12	20	38:60	28	3:2	3:1	

PSRS čempionāta otrās līgas fināls

1. Rīgas Daugava	3	0	1	11:5	6		
2. Abovjanas Kotaik	2	0	2	7:9	4	2:4	5:0
3. Fergānas Neftjanik	1	0	3	3:7	2	3:1	1:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Kulakovs 40, V. Družinins, R. Gultnieks 2, A. Kokarevs 36 (1), A. Narisovs 39, O. Aleksejenko 35 (2), A. Berezins 34 (3), A. Kaminskis, I. Nikišins 26, M. Koņevs 6, G. Šitiks 41 (20), S. Jemeljanovs 39, A. Jakovļevs 10, S. Davidovs, S. Vicehovskis 42 (6), A. Starikovs 29 (13), V. Semjonovs 40 (16), J. Miļevskis 33 (8), V. Paramonovs 8 (1), A. Drupass 8 (2), A. Kozlovskis 13, V. Deglis 28, V. Vicehovskis 3, O. Semjonovs 2, O. Havruss 1, M. Kalašņiks 1, I. Tarasovs 1.

Vec. treneris: J. Skredelis.

Starptautiskās spēles

Suhumi

Liepājas Zvejnieks – Tampere Loske (Somija)	0:0
23. maijā Rīgā	
Rīgas Daugava – Brēmenes amatieru izlase (VFR)	3:1
9. decembrī Arušā	
Rīgas Daugava – Arušas Pan African (Tanzānija)	1:0
12. decembrī Daresalamā	
Rīgas Daugava – Daresalamas Young Africans (Tanzānija)	0:0
14. decembrī Zanzibārā	
Rīgas Daugava – Zanzibāras Udžama	2:1

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	U	N	Z	Vārti	P
1	Elektrons Rīga	█	1:0 0:0	2:0 0:0	1:1 2:1	1:1 2:2	1:1 2:2	4:1 2:0	1:1 3:0	2:1 1:0	0:1 1:0	4:0 7:1	3:2 2:0	3:0 1:0	5:0 5:0	3:0 8:1	8:0 8:2	21	8	1	83:18	50
2	Celtnieks Rīga	0:1 0:0	█	0:0 3:3	3:0 0:1	0:0 6:1	1:0 2:0	1:0 0:0	4:0 4:1	1:1 6:1	2:1 3:1	2:0 6:1	4:1 3:1	1:0 2:0	3:0 7:0	7:0 4:1	4:1 2:2	19	9	2	73:18	47
3	VEF Rīga	0:2 0:0	0:0 3:3	█	1:2 0:0	2:1 4:1	2:2 0:0	3:0 2:2	1:0 1:1	2:0 0:0	0:0 2:1	2:2 3:0	4:1 3:1	4:0 wo	5:2 5:1	2:1 2:0	3:0 9:1	17	11	2	65:24	45
4	Kimikis Daugavpils	1:1 1:2	0:3 1:0	2:1 0:0	█	1:1 0:0	3:0 1:0	3:1 2:0	1:0 1:2	4:0 1:2	5:0 4:1	2:1 3:0	1:0 1:1	3:1 6:0	5:1 6:0	2:1 1:0	1:2 9:0	20	5	5	71:21	45
5	Energija Rīga	1:1 2:2	0:0 1:6	1:2 1:4	1:1 0:0	█	0:0 1:0	0:0 5:0	1:1 6:0	1:0 4:1	1:0 2:0	0:0 2:2	3:1 1:1	1:0 9:0	4:1 6:0	1:0 1:2	9:0 4:0	14	12	4	69:28	40
6	Torpedo Rīga	1:1 2:2	0:1 0:2	2:2 0:0	0:3 0:1	0:0 0:1	█	1:1 2:1	2:0 2:3	1:0 0:0	1:0 0:0	1:2 2:2	1:1 0:0	1:0 1:0	0:0 8:0	3:0 3:0	3:0 5:1	11	12	7	42:24	34
7	Automobilists Jelgava	1:4 0:2	0:1 0:0	0:3 2:2	1:3 0:2	1:0 0:5	1:1 1:2	█	1:0 0:0	4:2 2:4	0:2 1:0	1:1 5:1	1:0 2:2	2:0 2:1	2:0 5:2	4:0 1:0	2:1 2:1	13	7	10	43:42	33
8	Gauja Valmiera	1:1 0:3	1:1 0:4	0:1 2:1	1:1 0:1	0:2 0:6	0:1 3:2	0:0 0:0	█	2:0 1:0	2:0 2:2	3:1 6:2	2:1 1:3	1:1 2:1	5:1 2:1	0:0 1:2	1:2 5:3	12	8	10	44:46	32
9	Jūrnieks Rīga	1:2 0:1	1:1 1:4	0:2 0:0	0:4 2:1	0:1 1:4	0:1 0:0	2:4 4:2	0:2 3:0	█	0:2 1:1	3:0 0:1	3:0 1:2	2:0 1:0	4:1 2:1	0:0 4:0	1:0 8:0	12	5	13	45:37	29
10	Progress Rīga	1:0 0:1	1:2 1:1	0:0 1:2	0:5 1:4	1:1 0:2	0:1 0:0	2:0 0:1	0:2 0:1	2:0 1:1	█	5:2 1:2	6:0 1:0	2:2 1:2	0:1 2:2	5:1 0:1	2:1 5:0	9	7	14	41:38	25
11	Radiotehnikis Rīga	0:4 1:7	0:2 1:6	2:2 0:3	1:2 0:3	0:0 2:2	2:1 2:2	1:1 1:5	1:3 2:2	0:3 1:0	2:5 2:1	█	2:1 5:1	1:1 0:0	2:1 3:3	5:1 1:1	0:2 1:2	7	10	13	41:67	24
12	RPI Rīga	2:3 0:2	1:4 1:3	1:4 1:3	0:1 1:1	1:3 1:0	1:1 0:0	0:1 2:2	1:2 2:6	0:3 2:1	0:6 0:1	1:2 1:5	█	1:2 2:1	3:1 4:0	3:0 4:1	2:1 1:0	8	5	17	39:61	21
13	Sark. metalurģis Liepāja	0:3 0:1	0:1 1:3	0:4 ow	1:3 0:6	0:1 0:9	0:1 0:1	0:1 1:2	1:1 3:1	0:2 0:1	2:2 2:1	1:1 0:0	2:1 1:2	█	1:1 1:0	5:3 ow	3:2	7	5	18	26:55	19
14	Dizelists Rīga	0:5 0:5	0:3 0:2	2:5 1:5	1:5 0:6	1:4 0:6	0:0 0:8	0:2 2:5	1:5 1:2	1:4 1:2	1:0 2:2	1:2 3:3	1:3 0:4	1:1 0:1	█	1:1 2:1	3:1 5:0	4	5	21	31:93	13
15	Masīnbūvētājs Rēzekne	0:3 1:8	0:7 0:7	1:2 0:2	1:2 0:1	0:1 2:1	0:3 0:3	0:4 1:0	0:0 1:2	0:0 0:4	1:5 1:0	1:5 1:1	0:3 1:4	3:5 wo	1:1 1:2	█	0:4 3:2	4	4	22	19:83	12
16	Vulkāns Kuldīga	0:8 2:8	1:4 2:2	0:3 1:9	2:1 0:9	2:1 0:4	2:9 1:5	0:3 1:2	1:2 3:5	2:1 0:8	0:1 0:8	1:2 0:5	2:0 2:1	1:2 0:1	0:1 1:3	4:0 █	█	5	1	24	33:110	11

“Elektrona” sastāvs: L. Laizāns, A. Dorofejevs, V. Fjodorovs, J. Zuntners, I. Liepiņš, J. Dreimanis, A. Ivanovs, A. Dančuks, V. Platacis, B. Morozovs, A. Locāns, V. Leitāns, R. Skadats, V. Ņikitins.

Treneris: G. Kungs.

Latvijas kausa fināls

Rīgas Elektrons – Daugavpils Kimikis 1:0

1982.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta pirmajā līgā

1. Viļņas Žalgiris	23	10	9	65:34	56	0:1	1:2
2. Kišiņevas Nistru	23	10	9	67:38	56	1:0	2:3
3. Nikopoles Kolos	22	11	9	63:38	55	1:1	2:3
4. Maskavas Lokomotiv	21	13	8	63:32	54	0:0	2:1
5. Voronežas Fakel	21	13	8	60:33	54	1:0	2:4
6. Vorosiļovgradas Zarja	19	9	14	65:52	47	2:1	0:2
7. Jaroslavlvas Šinnik	19	7	16	59:58	45	1:1	1:0
8. Rīgas Daugava	16	12	14	58:51	44		
9. Dušanbes Pamir	16	12	14	49:49	44	0:0	0:0
10. Lvovas ASK Karpati	16	10	16	44:37	42	0:0	0:1
11. Rostovas ASK	16	10	16	59:52	42	1:2	3:2
12. Zaporožjes Metalurg	17	7	18	54:42	41	0:0	2:2
13. Simferopoles Taurija	17	7	18	58:50	41	2:3	2:1
14. Volgogradas Rotor	14	12	16	63:64	40	4:2	1:1
15. Kirovas Dinamo	15	8	19	45:57	38	0:1	3:1
16. Habarovskas ASK	14	10	18	34:48	38	0:2	1:0
17. Smolenskas Iskra	13	13	16	53:67	38	0:2	1:0
18. Lančuti Gurija	15	7	20	48:67	37	4:0	1:2
19. Džizakas Zvezda	14	9	19	56:77	37	2:5	2:0
20. Odesas ASK	11	13	18	40:48	34	1:1	1:1
21. Kijevas ASK	5	10	27	31:81	20	2:0	2:2
22. Kostromas Spartak	4	9	29	18:77	17	3:1	4:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Kulakovs 42, J. Ševļakovs 41, D. Deglis 40, A. Afanasjevs 42 (5), O. Aleksejenko 35 (2), V. Pačko 41 (3), I. Nikišins 30, A. Kokarevs 12, S. Vicehovskis 12 (1), S. Jemeljanovs 23, G. Šitiks 33 (14), A. Kaņiščevs 30 (4), A. Starkovs 41 (16), E. Miļevskis 31 (9), V. Semjonovs 32 (4), V. Vicehovskis 9, O. Mitsniks 5, A. Berezins 6, J. Šukevičs 4, A. Narisovs 4, A. Drupass 1.

Vec. treneris: J. Skredelis.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta otrās līgas 5. zonā

1. Mogilevas Dņepr	18	8	4	60:32	44	1:2	3:6
2. Grodņas Himik	17	6	7	43:23	40	2:1	1:3
3. Brjanskas Dinamo	17	4	9	61:42	38	3:1	4:3
4. Ļipeckas Metalurg	17	3	10	43:32	37	2:0	0:3
5. Tiraspoles Automobilist	15	7	8	45:22	37	0:4	0:0
6. Klaipēdas Atlant	13	10	7	44:35	36	1:1	1:1
7. Gomeļas Gomselmaš	13	8	9	33:27	34	1:2	2:0
8. Kaļiņingradas Baltika	13	4	13	46:43	30	0:1	2:4
9. Murmanskas Sever	10	10	10	44:41	30	0:2	1:3

10. Liepājas Zvejnieks	11	5	14	40:50	27		
11. Kurskas Avangard	9	7	14	25:48	25	0:2	1:1
12. Ļeņingradas Dinamo	7	9	14	33:37	23	2:3	2:1
13. Brestas Dinamo	9	4	17	30:44	22	4:1	2:1
14. Orlas Spartak	8	6	16	32:53	22	0:0	2:0
15. Belgorodas Saļut	7	5	18	31:48	19	0:1	1:0
16. Vitebskas Dvina	5	6	19	13:44	16	2:1	0:2

**Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā
1/16 fināla turnīrs Ļeņingradā**

19. februārī	Rīgas Daugava – Minskas Dinamo	1:4
22. februārī	Rīgas Daugava – Viļņas Žalgiris	3:0
25. februārī	Rīgas Daugava – Ļeņingradas Zenit	0:2
28. februārī	Rīgas Daugava – Vorošilovgradas Zarja	3:1
3. martā	Rīgas Daugava – Ļvovas ASK Karpati	1:0
14. martā Adlerā	Rīgas Daugava – Maskavas Torpedo	0:1 (1/8 fināls)

Starptautiskās spēles

10. septembrī Rīgā	Rīgas Daugava (dublieri) – Rostokas Schiffahrt Hafen (VDR)	1:1
11. septembrī Rīgā	Rīgas Daugava – Rostokas Schiffahrt Hafen	3:1

Latvijas čempionāta tabula (finālposms)

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	Elektrons Rīga		2:1	0:0	2:0	2:0	1:1	0:0	2:0	16	6	0	34:5	38
2	VEF Rīga	1:2		0:1	0:0	4:1	2:0	2:1	2:0	16	3	3	58:14	35
3	Celtnieks Rīga	0:0	1:0		1:0	1:1	1:0	2:2	3:2	14	6	2	45:14	34
4	Energija Rīga	0:2	0:0	0:1		0:1	2:0	2:0	4:1	12	4	6	36:19	28
5	Gauja Valmiera	0:2	1:4	1:1	1:0		1:0	6:1	4:1	10	6	6	42:26	26
6	Kimikis Daugavpils	1:1	0:2	0:1	0:2	0:1		1:2	2:0	9	3	10	36:29	21
7	Jūrmieks Rīga	0:0	1:2	2:2	0:2	1:6	2:1		0:0	8	5	9	32:33	21
8	Ostinieks Rīga	0:2	0:2	2:3	1:4	1:4	0:2	0:0		6	4	12	30:47	16

“Elektrona” sastāvs: L. Laizāns, A. Dančuks, V. Leitāns, J. Dreimanis, I. Klaviņš, A. Ivanovs, I. Liepiņš, R. Skadats, V. Platācis, A. Jaščenko, V. Nikitins, S. Kovaļkovs, J. Vasiljevs, A. Fjodorovs.

Treneris: G. Kungs.

Par 9.–16. vietu

9. Rīgas Torpedo	8	9	5	28:22	25
10. Rīgas RPI	10	1	11	31:40	21
11. Rīgas Progress	7	6	9	48:43	20
12. Jelgavas Automobilists	6	6	10	27:39	18
13. Liepājas Sarkanais metalurģis	6	4	12	27:41	16
14. Ventspils Venta	5	4	13	31:45	14
15. Brocēnu Starts	4	3	15	18:54	9
16. Rīgas Radiotehniķis	3	2	17	19:70	8

Brocēnu “Startam” atņemti divi punkti par nolikuma pārkāpumu.

Latvijas kausa fināls

14. augustā Rīgā Rīgas Energija – Rīgas Torpedo 2:1

1983.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta pirmajā ligā

1. Alma-Atas Kairat	25	10	7	78:36	60	0:3	0:4
2. Rostovas ASK	23	13	6	73:36	58	1:2	1:2
3. Voronežas Fakel	21	12	9	53:30	54	1:1	1:2
4. Volgogradas Rotor	23	5	14	62:48	51	1:6	1:1
5. Zaporožjes Metalurg	21	8	13	66:46	50	1:0	2:4
6. Nikopoles Kolos	18	12	12	69:52	48	2:2	0:1
7. Simferopoles Taurija	16	12	14	78:67	44	4:3	0:0
8. Krasnodaras Kuban	16	11	15	58:48	43	1:1	1:0
9. Lančhuti Guriya	19	4	19	52:71	42	2:0	5:1
10. Kemerovas Kuzbas	15	13	14	50:49	42	0:1	2:0
11. L'vovas ASK Karpati	15	12	15	43:46	42	0:1	0:0
12. Dušanbes Pamir	15	10	17	46:55	40	2:1	0:1
13. Vorosiļovgradas Zarja	14	11	17	66:67	39	2:3	4:1
14. Rīgas Daugava	14	10	18	57:63	38		
15. Maskavas Lokomotiv	13	13	16	51:47	38	1:5	2:1
16. Džizakas Zvezda	13	12	17	62:64	38	4:0	2:2
17. Smoļenskas Iskra	14	9	19	51:47	37	4:1	0:2
18. Jaroslavas Šinnik	13	11	18	45:75	37	1:3	1:1
19. Habarovskas ASK	12	12	18	33:54	36	1:0	0:0
20. Mogiļevas Dnepr	12	13	17	40:60	36	1:2	0:0
21. Ivanovas Tekstilščik	8	10	24	45:83	26	1:2	3:1
22. Kirovas Dinamo	5	11	26	29:63	21	1:0	1:2

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Kulakovs 35, R. Laižāns 3, A. Jarnihs 5, D. Deglis 42 (2), J. Ševļakovs 40 (2), V. Semjonovs 40, I. Nikišins 34, A. Berezins 32 (3), V. Vicehovskis 12, S. Jemeljanovs 5, V. Pačko 42 (2), G. Šitiks 42 (17), S. Vicehovskis 38 (2), A. Starkovs 37 (14), J. Milevskis 42 (9), A. Kaņiščevs 35 (6), D. Andersons 5, J. Ozols 10, J. Bērziņš 3, A. Jušmanovs 1, A. Lange 2.

Vec. treneris: J. Skredelis.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta otrās ligas 5. zonā

1. Līpeckas Metalurg	21	9	2	57:15	51	1:2	1:3
2. Brjanskas Dinamo	18	7	7	54:34	43	0:1	0:3
3. Grodņas Himik	15	11	6	35:19	41	1:1	0:0
4. Tiraspoles Automobilist	17	6	9	50:30	40	0:0	1:3
5. Belgorodas Saļut	13	10	9	39:30	36	1:2	0:4
6. Klaipēdas Atlant	13	9	10	44:37	35	0:2	1:1
7. Orlas Spartak	14	5	13	45:32	33	2:1	3:1
8. Gomeļas Gomseļmaš	12	8	12	40:39	32	3:4	2:1

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

9. Brestas Dinamo	10	10	12	41:36	30	2:1	0:5
10. Vitebskas Dvina	9	11	12	28:42	29	2:1	1:2
11. Liepājas Zvejnieks	10	7	15	44:57	27		
12. Voronežas Strela	11	4	17	47:64	26	2:3	4:1
13. Murmanskas Sever	10	6	16	34:51	26	1:1	2:0
14. Ļeņingradas Dinamo	10	6	16	29:40	26	2:4	2:1
15. Kurskas Avangard	7	11	14	30:44	25	4:2	0:2
16. Tallinas ASMS	7	10	15	36:57	24	0:0	1:2
17. Kaļiņingradas Baltika	6	8	18	38:64	20	1:1	4:2

Latvijas spēle PSRS kausa izcīņā

19. februārī Ašhabadā
Rīgas Daugava – Kirovas Dinamo 1:2 (1/32 fināls)

Starptautiskās spēles

Janvārī Baseinā
Rīgas Daugava – Birmas izlase 2:0

Janvārī Molameinā
Rīgas Daugava – Birmas izlase 2:1

Janvārī Pegu
Rīgas Daugava – Birmas izlase 1:1

Janvārī Rangūnā
Rīgas Daugava – Birmas izlase 1:0

Februārī Rangūnā
Rīgas Daugava – Birmas izlase 2:0

Latvijas izlase PSRS tautu spartakiādē (U–20 komandām) – 15. vieta

Jūlijā Tulā Latvija – Lietuva 2:0

Jūlijā Tulā Latvija – Baltkrievija 1:3

Jūlijā Tulā Latvija – Igaunija 0:4

Jūlijā Tulā Latvija – Turkmēnija 0:1

Jūlijā Ivanovā Latvija – Azerbaidžāna 0:4

Augustā Ivanovā Latvija – Kirgīzija 2:2

Augustā Ivanovā Latvija – Tadžikija 2:1

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	VEF Rīga	0:0 3:1	1:0 2:1	2:4 3:1	0:2 3:1	3:0 2:2	0:0 2:0	1:1 4:0	6:1 2:2	4:1 7:0	10:0 1:1	2:0 3:2	10:0 3:3	7:1 13:1	17	7	2	94:25	41	
2	Celtnieks Rīga	0:0 1:3	0:0 2:1	3:2 1:2	2:1 2:0	3:0 0:2	3:1 2:3	2:2 0:0	4:4 2:1	2:1 3:0	4:0 3:2	5:1 5:1	4:1 6:1	4:0 9:0	17	5	4	72:29	39	
3	Progress Rīga	0:1 1:2	0:0 2:1	0:0 0:0	0:0 0:1	2:1 0:1	1:1 1:1	1:0 0:1	1:1 3:1	3:1 3:2	3:0 3:1	4:2 4:2	6:0 4:0	9:0 wo	15	6	5	53:20	36	
4	Kimikis Daugavpils	4:2 1:3	2:3 0:2	0:0 0:0	2:0 0:0	3:1 3:3	5:2 2:2	4:2 2:0	2:4 5:1	7:0 7:0	3:0 0:1	0:0 5:0	6:0 3:0	4:0 4:0	14	7	5	71:27	35	
5	Torpedo Rīga	2:0 1:3	1:2 2:0	1:2 1:0	0:2 0:0	0:0 0:0	0:0 2:1	2:1 2:0	5:0 1:1	1:1 2:2	1:0 4:0	1:3 3:1	2:1 3:1	5:0 wo	13	8	5	43:23	34	
6	Enerģija Rīga	0:3 2:2	0:3 3:2	0:2 1:0	1:3 3:3	0:0 2:2	0:1 1:1	1:1 1:1	3:0 1:1	1:1 2:1	1:1 2:0	2:0 2:1	3:0 wo	6:0 2:0	11	10	5	40:29	32	
7	Elektrons Rīga	0:0 0:2	1:3 1:2	1:1 1:1	2:5 2:2	0:0 1:1	1:0 1:1	1:1 1:1	2:2 5:2	1:2 2:1	7:0 1:0	4:0 2:0	7:0 4:3	4:1 wo	11	9	6	52:32	31	
8	Jūrniece Rīga	1:1 0:4	2:2 0:0	0:1 1:0	2:4 0:2	1:2 0:2	1:1 1:1	1:1 2:1	2:1 1:1	1:2 0:0	1:2 6:1	1:0 3:1	1:0 3:1	3:1 8:2	10	8	8	42:34	28	
9	Gauja Valmiera	1:6 2:2	4:4 1:2	1:1 1:3	4:2 1:5	0:5 1:1	0:3 2:5	1:2 1:1	1:2 2:5	3:0 0:2	1:0 wo	1:1 1:0	0:1 1:2	2:1 8:0	7	8	11	40:52	22	
10	Sarkanais kvadrāts Rīga	1:4 0:7	1:2 0:3	1:3 2:3	0:7 1:1	1:1 2:2	1:1 1:2	2:1 1:2	2:1 0:0	0:3 2:0	1:1 2:0	1:1 1:0	1:4 2:0	6:0 wo	8	6	12	32:51	22	
11	Automobilists Jelgava	0:10 1:1	0:4 2:3	0:3 1:3	0:3 0:7	0:1 0:4	1:1 0:2	0:7 0:1	2:1 1:6	0:1 ow	1:1 3:2	1:1 3:0	2:1 1:0	3:1 1:2	7	3	16	22:65	17	
12	Ostinieks Rīga	0:2 2:3	1:5 1:5	2:4 2:4	0:0 1:0	3:1 1:3	0:2 1:2	0:4 0:2	0:1 1:3	1:1 0:1	0:1 0:1	0:3 0:1	2:0 1:0	4:0 wo	6	2	18	23:49	14	
13	Sarkanais metalurģis Liepāja	0:10 3:3	1:4 1:6	0:6 0:4	0:6 0:5	1:2 1:3	0:3 ow	0:7 3:4	0:1 1:3	1:0 2:1	4:1 0:2	1:2 2:1	0:2 0:1	8:0 wo	6	1	19	29:77	13	
14	Venta Ventspils	1:7 1:13	0:4 0:9	0:9 ow	0:3 0:4	0:5 ow	0:6 0:2	1:4 ow	1:3 2:8	1:2 0:8	0:6 ow	1:3 ow	0:4 ow	0:8 ow	Izslēgta					

VEF sastāvs: L. Dvorkins, A. Isajevs, J. Gellers, V. Gerasimjonoks, A. Liekliņš, V. Ļebedevs, V. Osipčikovs, A. Mihailovs, M. Juropovs, A. Hščanovičs, A. Kondratenko, A. Dorofejevs, V. Vaškevičs, J. Zeltiņš, A. Varaksins, V. Klīmovs, S. Kulikovs.

Treneris: G. Smirnovs.

Latvijas kausa fināls

13. augustā Rīgā Rīgas Elektrons – Rīgas Enerģija 1:0

1984.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta pirmajā līgā

1. Voronežas Fakel	25	7	10	61:30	57	3:1	0:2
2. Kutaisi Torpedo	23	9	10	76:55	55	1:3	4:0
3. Ļvovas ASK Karpati	20	9	13	63:44	49	1:1	1:1
4. Krasnodaras Kuban	20	9	13	60:41	49	2:0	0:0
5. Zaporožjes Metalurg	18	12	12	57:43	48	1:3	2:1
6. Maskavas Lokomotiv	17	13	12	44:37	46	2:2	1:0
7. Rīgas Daugava	16	14	12	65:50	44		
8. Dušanbes Pamiir	16	11	15	51:44	43	0:1	0:0
9. Kemerovas Kuzbas	17	8	17	56:51	42	5:2	1:3
10. Lančuti Guriija	16	10	16	49:52	42	3:0	2:1
11. Batumi Dinamo	16	8	18	58:67	40	2:3	4:1
12. Smolenskas Iskra	15	10	17	44:47	40	0:3	3:2
13. Džizakas Zvezda	17	5	20	51:64	39	2:2	3:0
14. Habarovskas ASK	14	11	17	55:59	39	3:2	3:0
15. Volgogradas Rotor	15	8	19	63:78	38	3:1	1:1
16. Ordžonikidzes Spartak	15	8	19	42:51	38	3:0	0:2
17. Jaroslavljas Šinnik	13	12	17	49:50	38	1:1	1:1
18. Kišinevas Nistru	13	12	17	45:58	38	0:0	0:0
19. Nikopoles Kolos	13	12	17	50:59	38	0:0	1:2
20. Vorosiļovgradas Zarja	13	11	18	54:61	37	1:1	1:2
21. Simferopoles Taurija	12	11	19	43:58	35	2:1	0:1
22. Omskas Irtiš	8	10	24	35:72	26	0:0	2:3

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Kulakovs 42, R. Gultnieks, S. Anaškins 39, D. Deglis 38, J. Ševļakovs 36 (1), S. Semjonovs 41, I. Niķišins 22, G. Šitiks 43 (15), J. Popkovs 39 (2), M. Juropovs 31 (3), S. Vicehovskis 20 (1), A. Starkovs 40 (11), V. Semjonovs 42 (7), O. Aleksejenko 23 (5), J. Miļevskis 17 (10), A. Kaniščevs 42 (8), A. Berezins, A. Lange.

Vec. treneris: J. Skredelis.

Dorofejevs ("Zvezda") un Pruindze ("Torpedo") – savos vārtos – 1.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta otrās līgas 5. zonā

1. Kaļiņingradas Baltika	25	2	7	77:44	52	2:4	3:4
2. Mogiļevas Dņepr	22	6	6	71:24	50	1:3	4:5
3. Ļipeckas Metalurg	21	6	7	62:31	48	0:3	0:1
4. Brjanskas Dinamo	20	6	8	62:42	46	1:2	1:4
5. Gomeļas Gomselmaš	18	7	9	44:30	43	0:1	2:4
6. Grodņas Himik	16	7	11	51:42	39	1:2	0:3
7. Orlas Spartak	16	5	13	52:46	37	1:2	2:1
8. Tiraspoles Automobilist	15	6	13	42:30	36	2:1	0:4

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

9. Klaipēdas Atlant	14	8	12	43:41	36	0:2	2:1
10. Beļcu Zarja	13	7	14	37:35	33	0:0	0:3
11. Belgorodas Saļut	12	6	16	38:54	30	1:1	3:1
12. Liepājas Zvejnieks	10	8	16	46:65	28		
13. Brestas Dinamo	9	9	16	36:48	27	3:2	2:1
14. Leņingradas Dinamo	7	10	17	36:55	24	1:1	2:1
15. Voronežas Strela	7	8	19	30:59	22	1:1	1:0
16. Murmanskas Sever	6	9	19	39:63	21	1:1	2:1
17. Tallinas ASMS	7	6	21	32:59	20	2:2	1:1
18. Vitebskas Dvina	7	6	21	28:60	20	1:1	3:1

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

18. februārī Gagrā							
Rīgas Daugava – Lančuti Gurija				2:1	(1/32 fināls)		
22. februārī Ferganā							
Rīgas Daugava – Leņingradas Zenit				0:3	(1/16 fināls)		
31. jūlijā Mogilevā							
Rīgas Daugava – Mogilevas Dņepr				0:2	(1/64 fināls)		

Starptautiskās spēles

12. jūlijā Rīgā							
Rīgas Daugava – Brēmenes amatieru izlase (VFR)				5:2			
14. jūlijā Rīgā							
Rīgas Daugava (dublieri) – Brēmenes amatieru izlase				6:0			
7. augustā Rīgā							
Rīgas Daugava – Kobes skolotāju izlase (Japāna)				8:0			
9. augustā Rīgā							
Rīgas Daugava (dublieri) – Kobes skolotāju izlase				3:1			
24. augustā Rīgā							
Rīgas Daugava (dublieri) – Gvinejas izlase				0:1			
28. augustā Rīgā							
Rīgas Daugava – Gvinejas izlase				2:0			
14. novembrī Frītaunā							
Rīgas Daugava – Frītaunas Lions (Sjerraleone)				2:0			
Novembrī Frītaunā							
Rīgas Daugava – Frītaunas Fishing				0:1			
Novembrī Frītaunā							
Rīgas Daugava – Sjerraleones junioru izlase				2:0			
Novembrī Frītaunā							
Rīgas Daugava – Frītaunas Stars				2:0			

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	U	N	Z	Vārti	P
1	Torpedo Rīga		1:0 2:0	5:1 3:0	2:3 1:1	1:0 2:0	2:0 4:2	1:2 2:1	1:1 2:0	2:0 2:1	0:1 3:0	0:0 1:0	3:1 1:0	16	3	3	41:14	35
2	Celtnieks Rīga	0:1 0:2		1:1 3:3	3:1 2:0	4:1 5:3	0:3 5:1	1:0 0:0	2:0 5:0	3:1 2:1	1:1 1:0	9:0 2:1	4:1 4:0	15	4	3	57:21	34
3	VEF Rīga	1:5 0:3	1:1 3:3		1:3 3:0	0:1 2:1	0:0 4:0	4:0 2:1	2:0 1:0	4:0 3:0	3:1 2:2	5:0 1:0	5:0 4:1	14	4	4	51:22	32
4	Alfa Rīga	3:2 1:1	1:3 0:2	3:1 0:3		2:2 3:1	1:1 0:0	2:1 2:1	1:0 1:0	1:0 2:5	2:0 0:0	3:0 3:3	1:1 2:0	11	7	4	34:27	29
5	Gauja Valmiera	0:1 0:2	1:4 3:5	1:0 1:2	2:2 1:3		1:1 2:0	4:2 0:0	0:4 1:0	1:4 3:0	4:0 2:1	2:0 2:1	4:0 3:1	11	3	8	38:33	25
6	Jūrnies Rīga	0:2 2:4	3:0 1:5	0:0 0:4	1:1 0:0	1:1 0:2		1:1 1:3	0:0 2:1	3:2 1:3	2:1 1:0	3:2 3:1	3:0 3:1	9	6	7	31:34	24
7	Kimikis Daugavpils	2:1 1:2	0:1 0:0	0:4 1:2	1:2 1:2	2:4 0:0	1:1 3:1		ow 2:2	2:3 2:0	2:1 1:0	1:1 2:1	2:1 2:1	8	5	9	28:30	21
8	Energija Rīga	1:1 0:2	0:2 0:5	0:2 0:1	0:1 0:1	4:0 0:1	0:0 1:2	wo 2:2		1:0 2:0	1:1 2:1	0:1 4:4	5:0 5:1	7	5	10	28:28	19
9	Sarkanais kvadrāts Rīga	0:2 1:2	1:3 1:2	0:4 0:3	0:1 5:2	4:1 0:3	2:3 3:1	3:2 0:2	0:1 0:2		1:2 2:0	4:0 2:1	0:1 1:2	7	0	15	30:40	14
10	Aditājs Ogre	1:0 0:3	1:1 0:1	1:3 2:2	0:2 0:0	0:4 1:2	1:2 0:1	1:1 0:1	2:1 1:2	3:1 0:2	2:1 0:2	5:2 2:1	3:2 3:0	6	4	12	25:35	13
11	RPI Rīga	0:0 0:1	0:9 1:2	0:5 0:1	0:3 3:3	0:2 1:2	2:3 1:3	1:1 1:2	1:0 4:4	0:4 1:2	2:5 1:2		0:1 2:0	2	4	16	21:55	8
12	RVR Rīga	1:3 0:1	1:4 0:4	0:5 1:4	1:1 0:2	0:4 1:3	0:3 1:3	1:2 1:2	0:5 1:5	1:0 2:1	2:3 0:3	1:0 0:2		3	1	18	15:60	7

“Torpedo” sastāvs: V. Družinins, A. Narisovs, P. Korčagins, V. Kozulko, D. Izgurskis, V. Galjanovs, A. Ivanovs, V. Doroščenko, E. Šatibelko, B. Puškins, V. Artemjevs, I. Andrejevs, I. Ščergins, O. Antiļskis.

Treneris: A. Perkins.

Latvijas kausa fināls

11. augustā Rīgā Rīgas Celtnieks – Rīgas VEF 3:1

1985.

Šajā sezonā bija paredzēts samazināt PSRS virslīgas komandu skaitu no 18 uz 16. Tāpēc pirmās līgas uzvarētājs tieši nevarēja iekļūt virslīgā, bet notika pārejas turnīrs ar virslīgas divu pēdējo komandu un pirmās līgas divu labāko komandu līdzdalību. "Daugava" pārliecinoši uzvarēja pirmajā līgā, taču pārejas turnīrā, kas notika telpās Maskavā, palika pēdējā un virslīgā neiekļuva. To gan nav pamata uzskatīt par diversiju tieši pret mūsu komandu, jo lēmums par pārejas turnīra rīkošanu bija pieņemts jau pirms sezonas.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta pirmajā līgā

Priekšsacīkstes – Rietumu zona

1. Rīgas Daugava	12	5	3	34:12	29		
2. Ļvovas ASK Karpati	8	7	5	25:18	23	0:0	1:1
3. Abovjanas Kotaik	10	2	8	28:24	22	2:3	4:0
4. Nikopoles Kolos	9	3	8	26:23	21	3:0	2:0
5. Stavropoles Dinamo	9	3	8	15:17	21	0:0	1:0
6. Batumi Dinamo	9	3	8	28:27	21	0:0	2:1
7. Zaporožjes Metalurg	7	5	8	17:25	19	2:0	2:1
8. Ordžonikidzes Spartak	8	2	10	24:24	18	3:0	1:0
9. Lančuti Gurijs	7	3	10	20:26	17	1:1	5:0
10. Krasnodaras Kuban	7	2	11	26:26	16	3:2	1:2
11. Kišiņevas Nistru	5	3	12	16:35	13	0:1	1:0

Par 1.–12. vietu

1. Rīgas Daugava	24	12	6	78:35	60		
2. Maskavas ACSK	21	14	7	81:37	54	1:1	1:1
3. Ļvovas ASK Karpati	21	13	8	66:44	54	1:1	2:4
4. Dušanbes Pamiir	21	10	11	59:41	52	2:0	1:2
5. Nikopoles Kolos	20	6	16	52:55	46	4:0	5:2
6. Maskavas Lokomotiv	16	11	15	52:51	43	0:1	3:2
7. Jaroslavljas Šinņik	15	14	13	51:53	42	2:1	4:3
8. Volgogradas Rotor	15	12	15	61:56	42	2:0	3:0
9. Habarovskas ASK	16	9	17	56:68	41	1:1	0:0
10. Abovjanas Kotaik	16	5	21	54:65	37	2:1	5:1
11. Batumi Dinamo	13	9	20	56:71	35	2:2	2:0
12. Stavropoles Dinamo	13	7	22	35:54	33	0:0	1:0

Pārejas turnīrs Maskavā

1. Odesas Černomorec	3	3	0	6:3	9	0:1	0:1
2. Baku Neftči	2	3	1	9:4	7	0:3	0:4
3. Maskavas ACSK	1	3	2	7:7	5	1:0	2:2
4. Rīgas Daugava	1	1	4	3:11	3		

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Kulakovs 40, I. Belovs 15, S. Anaškins 12, D. Deglis 38, S. Semjonovs 48 (1), J. Ševlakovs 45 (1), I. Nikišins 17, O. Aleksejenko 32 (1), J. Popkovs 48 (5), G. Šitiks 48 (4), M. Jurpovs 21, A. Kaņiščevs 46 (9), A. Starkovs 48 (25), J. Miļevskis 48 (24), J. Intenbergs 38 (9), V. Semjonovs 42 (1), S. Vicehovskis 20.

Vec. treneris J. Skredelis.

Volkobojs ("Kolos") – savos vārtos – 1.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta otrās līgas 5. zonā

1. Klaipēdas Atlant	19	7	4	49:25	45	3:2	0:2
2. Lipeckas Metalurg	15	10	5	46:24	40	1:1	2:3
3. Mogilevas Dnepr	15	9	6	64:34	39	1:2	1:3
4. Grodņas Himik	15	6	9	43:27	36	0:1	0:2
5. Kurskas Avangard	14	7	9	27:25	35	0:2	3:1
6. Brestas Dinamo	13	7	10	40:33	33	0:1	0:2
7. Belcu Zarja	12	7	11	41:34	31	0:3	2:1
8. Tallinas Sport	13	4	13	43:45	30	1:2	0:1
9. Tiraspoles Automobilist	11	8	11	36:41	30	1:5	2:0
10. Tambovas Spartak	10	9	11	32:42	29	1:0	1:1
11. Kaļiņingradas Baltika	12	3	15	41:50	27	3:1	0:5
12. Orlas Spartak	8	10	12	29:32	26	1:4	0:0
13. Liepājas Zvejnieks	11	3	16	36:49	25		
14. Vitebskas Vitjazj	7	6	17	33:49	20	2:0	1:4
15. Gomeļas Gomselmaš	7	6	17	24:41	20	2:0	2:0
16. Leningradas Dinamo	5	4	21	22:55	14	3:0	3:0

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

24. jūnijā Rīgā	Rīgas Daugava – Brjanskas Dinamo	6:0 (1/64 fināls)
5. jūlijā Rīgā	Rīgas Daugava – Groznijas Terek	4:1 (1/32 fināls)
14. augustā Kutaisi	Rīgas Daugava – Kutaisi Torpedo	2:0 (1/16 fināls)
13. septembrī Rīgā	Rīgas Daugava – Viļņas Žalgiris	2:1 (1/8 fināls)

Starptautiskās spēles

3. septembrī Brēmenē
Rīgas Daugava – Štūres pilsēta (VFR) 9:3
5. septembrī Brēmenē
Rīgas Daugava – Brēmenes izlase (VFR) 2:4

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	U	N	Z	Vārti	P
1	Alfa Rīga	2:0	2:2	0:0	4:1	1:1	1:1	1:0	2:1	2:1	6:2	1:0	2:0	2:1	3:0	17	6	5	50:23	40	
2	Kimikis Daugavpils	0:2	2:0	0:3	1:1	0:0	1:0	1:2	4:5	0:2	1:0	1:0	3:1	3:0	wo	18	3	7	36:20	39	
3	Gauja Valmiera	2:2	0:2	1:1	2:0	1:2	4:1	3:1	2:2	1:1	4:0	4:0	3:0	2:2	2:0	15	8	5	60:32	38	
4	Enerģija Rīga	0:0	3:0	1:1	3:0	2:1	1:1	4:3	1:1	1:2	1:2	2:1	6:1	1:1	0:2	15	8	5	48:27	38	
5	Sarkanais metalurģis Liepāja	1:4	1:1	0:2	0:3	3:4	1:1	1:1	1:1	1:0	2:1	1:0	1:0	3:1	1:0	14	7	7	45:31	35	
6	Celtnieks Rīga	1:1	0:0	2:1	1:2	4:3	0:1	2:2	5:2	1:2	1:1	3:1	3:0	2:1	6:2	13	8	7	50:30	34	
7	Torpedo Rīga	1:1	0:1	1:4	1:1	1:1	1:0	2:0	2:0	2:2	0:1	4:0	0:0	2:1	3:0	11	9	8	39:28	31	
8	Juniorū izlase	0:1	2:1	1:3	3:4	1:1	2:2	0:2	1:2	0:4	1:0	2:0	2:1	5:1	1:0	13	3	12	40:38	29	
9	Jūrnīkīks Rīga	1:2	5:4	2:2	1:1	1:1	2:5	0:2	2:1	2:1	2:1	1:2	1:1	1:1	7:1	11	6	11	51:46	28	
10	VEF Rīga	1:2	2:0	1:1	2:1	0:1	2:1	2:2	4:0	1:2	1:2	1:1	2:0	3:1	5:0	11	5	12	45:34	27	
11	Aditājs Ogre	1:3	0:1	4:0	1:3	0:1	1:1	1:1	0:2	2:1	0:1	2:1	0:1	2:1	0:1	11	5	12	45:34	27	
12	Zvezda Rīga	2:6	0:1	0:4	2:1	1:2	1:1	1:0	0:1	1:2	2:1	1:0	1:1	2:0	1:0	9	6	13	33:45	24	
13	Sarkanais kvadrāts Rīga	0:1	0:1	0:4	1:2	0:1	1:3	0:4	0:2	2:1	1:1	1:1	0:3	3:0	3:2	7	5	16	28:46	19	
14	Māšīnbūvētājs Rēzekne	0:0	1:4	1:2	2:0	0:2	0:1	2:1	2:2	2:3	1:2	2:0	1:1	0:1	2:1	11	5	16	28:46	19	
15	RPI Rīga	0:2	1:3	0:3	1:6	0:1	0:3	0:0	1:2	1:1	0:2	0:2	3:0	1:1	0:0	5	8	15	20:59	18	
		1:1	0:1	0:1	1:9	1:5	0:4	1:1	0:4	1:0	0:4	1:0	2:2	1:1	1:0	2:1					
		1:2	0:3	2:2	1:1	1:3	1:2	1:2	1:5	1:1	1:3	0:1	0:3	1:1	1:0	6	4	18	28:67	16	
		1:0	0:4	0:4	1:2	0:8	0:4	3:0	2:4	0:3	2:1	2:7	1:0	0:1	4:0						
		0:3	ow	0:2	2:0	0:1	2:6	0:3	0:1	1:7	0:5	0:1	2:3	0:0	0:1	1	2	25	19:66	4	
		1:3	0:1	ow	2:2	1:2	0:1	1:3	1:2	1:3	2:5	1:3	1:2	1:2	0:4						

“Alfas” sastāvs: B. Kalnačs, J. Andrejevs, B. Morozovs, A. Ivanovs, V. Kozlovskis, A. Gavriļins, D. Kalašņiks, R. Skadats, I. Afanasjevs, A. Ponomarjovs, V. Bogdans, A. Aizazars, I. Klaviņš, V. Platācis, A. Jaščenko, S. Vicehovskis, I. Ovčinnikovs, R. Vasiljevs.

Treneri: G. Kungs, J. Dreimanis.

Latvijas kausa fināls

10. augustā Rīgā Rīgas Celtnieks – Rīgas VEF 3:0

1986.

“Daugavai” atkal neizdevās iekļūt virslīgā, jo šoreiz nepieciešamo punktu skaitu savākt traucēja “neizšķirtu limits”, t.i., komanda saņēma punktu tikai par 12 neizšķirtām spēlēm, pārējie neizšķirti bija līdzvērtīgi zaudējumiem.

Rīgas “Daugavas” spēles PSRS čempionāta pirmajā līgā

1. Maskavas ACSK	26	9	11	63:35	61	1:2	0:0
2. Lančuti Guriņa	28	5	13	80:66	61	3:0	1:2
3. Rīgas Daugava	24	14	8	82:46	60		
4. L'vovas ASK Karpati	22	10	14	69:52	54	4:2	2:1
5. Dušanbe Pamir	21	13	12	76:48	54	3:0	3:3
6. Maskavas Lokomotiv	21	11	14	63:48	53	1:1	0:1
7. Rostovas Rostselmaš	21	10	15	86:69	52	4:2	0:1
8. Volgogradas Rotor	22	7	17	69:56	51	0:3	1:1
9. Nikopoles Kolos	20	11	15	48:45	51	0:0	2:0
10. Voronežas Fakel	20	8	18	56:44	48	2:1	1:3
11. Batumi Dinamo	20	8	18	50:59	48	2:0	2:1
12. Zaporožjes Metalurg	17	11	18	59:54	45	2:1	0:0
13. Kemerovas Kuzbas	16	13	17	63:61	44	5:1	0:4
14. Jaroslavas Šinnik	16	14	16	41:45	44	1:1	0:0
15. Rostovas ASK	16	11	19	54:51	43	4:2	1:1
16. Ordžonikidzes Spartak	15	12	19	58:66	42	1:0	0:1
17. Taškentas Pahtakor	15	10	21	55:73	40	7:0	0:0
18. Stavropoles Dinamo	14	15	17	66:58	40	2:1	1:1
19. Abovjanas Kotaik	14	13	19	46:54	40	2:0	1:1
20. Krasnodaras Kuban	14	14	18	41:48	40	3:0	2:1
21. Habarovskas ASK	12	12	22	49:61	36	4:2	1:0
22. Smolenskas Iskra	11	13	22	30:60	34	1:1	2:1
23. Klaipēdas Atlant	9	11	26	40:75	29	1:1	3:1
24. Kišiņevas Nistru	6	9	31	31:101	21	2:1	4:0

Rīgas “Daugavas” sastāvs (spēļu skaits, vārti): A. Kulakovs 35, I. Belovs 22, D. Deglis 37 (1), S. Anaškins 42, S. Semjonovs 45, J. Ševļakovs 42, I. Nikišins 28, V. Pačko 42 (2), O. Aleksejenko 43 (5), J. Popkovs 46 (4), G. Šitiks 43 (18), V. Semjonovs 43 (7), A. Drupass 33 (6), A. Starkovs 42 (22), J. Miļevskis 46 (14), S. Vicehovskis 4, M. Juropovs 7, J. Intenbergs 11 (1).

Vec. treneris: J. Skredelis.

Kņazevs (“Kuban”) – savos vārtos – 1.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta otrās līgas 5. zonā

1. Lipeckas Metalurg	19	5	6	48:19	43	1:0	0:2
2. Tiraspoles Tekstilščik	17	5	8	47:29	39	4:2	1:1
3. Kurskas Avangard	16	7	7	36:29	39	1:3	1:2
4. Tambovas Spartak	15	7	8	41:28	37	1:3	0:1
5. Mogiļevas Dnepr	15	5	10	56:31	35	1:1	2:2
6. Grodņas Himik	14	7	9	37:30	35	1:1	3:3
7. Brestas Dinamo	15	3	12	41:31	33	3:1	0:3
8. Gomeļas Gomselmaš	11	9	10	36:39	31	2:4	0:0
9. Orlas Spartak	11	8	11	32:32	30	3:1	1:1
10. Tallinas Sport	10	9	11	33:32	29	1:1	0:0
11. Liepājas Zvejnieks	7	14	9	42:46	28		
12. Brjanskas Dinamo	8	9	13	37:43	25	0:4	2:1
13. Kaļiņingradas Baltika	9	6	15	34:45	24	1:1	2:2
14. Beļcu Zarja	7	10	13	20:35	24	1:1	1:1
15. Ļeņingradas Dinamo	7	4	19	26:59	18	1:2	3:0
16. Vitebskas Vitjazj	2	6	22	19:57	10	3:0	2:2

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

2. aprīlī Doņeckā							
Rīgas Daugava – Doņeckas Šahtjor				1:2	(1/4 fināls)		
3. maijā Halkabadā							
Rīgas Daugava – Halkabadas Sohibkor				3:1	(1/64 fināls)		
24. maijā Rīgā							
Rīgas Daugava – Kišiņevas Nistru				5:0	(1/32 fināls)		
14. jūnijā Rīgā							
Rīgas Daugava – Alma-Atas Kairat				2:1	(1/16 fināls)		
6. augustā Maskavā							
Rīgas Daugava – Maskavas Dinamo				1:3	(1/8 fināls)		

Starptautiskās spēles

27. jūlijā Liepājā							
Liepājas Zvejnieks – Ruses Dunav (Bulgārija)				0:1			
28. jūlijā Rīgā							
Rīgas Daugava – Ruses Dunav				2:1			
21. novembrī Librevilā							
Rīgas Daugava – Librevilas USM (Gabona)				1:0			
23. novembrī Librevilā							
Rīgas Daugava – Librevilas FS				2:1			
25. novembrī Librevilā							
Rīgas Daugava – Gabonas izlase				1:3			

Latvijas izlase PSRS tautu spartakiādē (U-21 komandām) – 6. vieta

13. jūlijā Harkovā	Latvija – Lietuva	2:1
15. jūlijā Harkovā	Latvija – Turkmēnija	2:0
17. jūlijā Harkovā	Latvija – Moldāvija	0:3
19. jūlijā Zaporožjē	Latvija – Ļeningrada	3:1
22. jūlijā Zaporožjē	Latvija – Uzbekija	0:6
25. jūlijā Zaporožjē	Latvija – Maskava	0:7
28. jūlijā Ordžonikidzē	Latvija – KPFSR	2:5

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	Torpedo Rīga	1:0	1:0	1:1	0:0	2:1	1:0	2:0	0:0	0:0	3:0	2:0	1:0	1:0	17	8	1	39:10	42	
2	Celtnieks Rīga	0:1	2:2	2:2	5:2	2:0	3:2	2:3	1:1	3:0	2:2	1:1	4:0	5:0	9:0	17	5	4	70:25	39
3	VEF Rīga	0:1	2:2	1:1	0:2	1:1	1:0	2:2	3:1	7:0	2:1	1:0	3:1	3:0	15	6	5	52:32	36	
4	Jūrniesks Rīga	1:1	2:5	1:1	1:0	0:0	2:1	0:1	1:0	2:0	3:0	1:1	0:0	4:0	14	8	4	41:21	36	
5	Kimikis Daugavpils	0:0	0:2	2:0	0:1	1:0	1:1	0:1	1:1	2:0	3:0	4:2	5:0	2:0	13	5	8	46:20	31	
6	Sarkanais metalurģis Liepāja	1:2	2:3	1:1	0:0	0:1	1:1	3:1	0:1	2:2	2:0	3:1	4:0	6:2	11	6	9	50:27	28	
7	Junioru izlase	0:1	3:2	0:1	1:2	1:1	1:1	1:1	1:0	2:1	1:1	3:3	5:0	7:3	9	8	9	50:37	26	
8	Enerģija Rīga	0:2	1:1	2:2	1:0	1:0	1:3	1:1	4:0	0:1	0:1	3:0	1:1	0:1	6:0	8	8	10	36:29	24
9	Alfa Rīga	0:0	0:3	1:3	0:1	1:1	1:0	0:1	1:0	2:1	1:1	0:1	0:0	2:0	7	9	10	20:27	23	
10	Gauja Valmiera	0:0	2:2	0:7	0:2	2:2	1:2	1:0	1:2	3:2	2:2	1:3	4:1	7	6	13	35:51	20		
11	Sarkanais kvadrāts Rīga	0:3	1:1	1:2	0:3	0:3	0:2	1:1	0:3	1:1	2:3	1:0	1:0	2:1	7	5	14	27:51	19	
12	Aditājs Ogre	0:2	0:4	0:1	1:1	2:4	1:3	3:3	1:1	1:0	2:2	0:1	1:0	4:1	6	5	15	25:54	17	
13	9.maijs Rīga	0:1	0:5	1:3	0:0	0:5	0:4	0:5	1:0	0:0	3:1	0:1	0:1	4:2	5	3	18	20:65	13	
14	Ostinieks Rīga	0:1	0:9	0:3	0:4	0:2	2:6	3:7	0:6	0:2	1:4	1:2	1:4	2:4	4	2	20	25:87	10	

“Torpedo” sastāvs: L. Dvorkins, V. Družiņins, A. Zahars, B. Puškins, E. Šatibelko, O. Havruss, E. Ģnedojs, A. Šarando, A. Antonovs, A. Narisovs, V. Doroščenkovs, J. Nikolajenko, O. Antilskis, J. Andrejevs.
Trenēris: A. Perkins.

Latvijas kausa fināls

9. augustā Valmierā Rīgas Celtnieks – Valmieras Gauja 6:0

1987.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta pirmajā līgā

1. Odesas Černomorec	25	12	5	68:31	62	3:1	1:1
2. Maskavas Lokomotiv	23	13	6	59:26	58	0:1	1:3
3. Rīgas Daugava	19	15	8	65:35	50		
4. Dušanbes Pamir	19	8	15	55:45	46	1:1	4:2
5. Ļvovas ASK Karpati	17	12	13	62:46	46	3:0	1:2
6. Kemerovas Kuzbas	16	14	12	46:36	44	1:0	0:0
7. Taškentas Pahtakor	16	12	14	47:44	44	1:1	0:1
8. Nikopoles Kolos	15	10	17	58:63	40	2:0	3:0
9. Zaporožjes Metalurg	14	12	16	54:53	40	2:0	1:1
10. Rostovas Rostselmaš	14	13	15	49:55	40	1:3	1:1
11. Rostovas ASK	16	7	19	40:56	39	3:1	1:1
12. Tjumeņas Geolog	15	9	18	45:54	39	1:0	3:0
13. Abovjanas Kotaik	15	8	19	55:59	38	2:0	0:0
14. Jaroslavas Šinņik	15	8	19	26:42	38	1:0	2:0
15. Stavropoles Dinamo	13	15	14	46:52	38	0:2	2:2
16. Vorosilovgradas Zarja	13	15	14	46:60	38	4:0	0:1
17. Volgogradas Rotor	13	10	19	45:50	36	3:1	3:0
18. Ordžonikidzes Spartak	12	12	18	37:46	36	0:0	3:0
19. Batumi Dinamo	12	11	19	38:45	35	1:1	2:2
20. Voronežas Fakel	11	16	15	35:37	34	1:1	0:0
21. Kutaisi Torpedo	11	12	19	30:51	34	1:1	0:2
22. Kuibiševas Krilja Sovetov	10	12	20	40:60	32	3:2	3:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): O. Karavajevs 41, A. Kulakovs 2, S. Anaškins 41, S. Semjonovs 39, J. Ševļakovs 36 (4), S. Šestakovs 34 (1), O. Aleksejenko 21 (1), I. Stepanovs 29 (3), J. Popkovs 36 (2), G. Šitiks 36 (6), S. Jemeljanovs 34, V. Semjonovs 34 (1), A. Starkovs 40 (16), J. Miļevskis 42 (16), A. Drupass 41 (10), A. Linards 12 (2), A. Žegalkins 27 (1), I. Nikišins 21.

Vec. treneris: J. Skredelis.

Nartadžijevs ("Pahtakor") un Ivanovs ("Fakel") – savos vārtos – 1.

Liepājas "Zvejnieka" spēles PSRS čempionāta otrās līgas 5. zonā

1. Kišiņevas Nistru	22	8	4	52:17	52	1:1	0:1
2. Klaipēdas Atlant	20	6	8	52:30	46	2:4	1:2
3. Kaļiņingradas Baltika	20	3	11	56:33	43	0:2	0:1
4. Brestas Dinamo	18	6	10	54:26	42	0:0	0:3
5. Ļiņeckas Metalurg	17	8	9	45:30	42	0:3	0:1
6. Mogiļevas Dņepr	17	8	9	41:29	42	0:2	2:2
7. Kurskas Avangard	16	10	8	43:34	42	0:2	1:1

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

8. Tiraspoles Tekstilščiņi	16	9	9	40:30	41	1:0	1:2
9. Tallinas Sport	17	6	11	42:28	40	3:1	0:0
10. Grodņas Himik	12	6	16	33:39	30	1:0	1:3
11. Brjanskas Dinamo	11	6	17	34:44	28	2:2	0:0
12. Beļcu Zarja	10	8	16	35:44	28	0:2	4:0
13. Liepājas Zvejnieks	8	11	15	32:39	27		
14. Gomeljas Gomselmaš	8	11	15	29:47	27	0:0	0:0
15. Orlas Spartak	8	8	18	22:44	24	0:1	0:0
16. Tambovas Spartak	9	3	22	20:56	21	0:2	6:0
17. Vitebskas Vitjazj	6	8	20	28:51	20	2:0	1:1
18. Leņingradas Dinamo	7	3	24	23:60	17	2:0	1:0

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

6. jūnijā Rīgā	Rīgas Daugava – Kišiņevas Nistru	2:1 (1/64 fināls)
25. jūnijā Rīgā	Rīgas Daugava – Zaporožjes Metalurg	2:1 (1/32 fināls)
5. jūlijā Maskavā	Rīgas Daugava – Maskavas Spartak	0:1 (1/16 fināla 1. spēle)
18. jūlijā Rīgā	Rīgas Daugava – Maskavas Spartak	1:2 (1/16 fināla 2. spēle)

Starptautiskās spēles

Vjēntjanā	Rīgas Daugava – Laosas studentu izlase	1:0
Vjēntjanā	Rīgas Daugava – Vjēntjanas Politehnik (Laosa)	4:0
Vjēntjanā	Rīgas Daugava – Vjēntjanas izlase	9:0
Vjēntjanā	Rīgas Daugava – Laosas Iekšlietu ministrijas izlase	5:2
Vjēntjanā	Rīgas Daugava – Laosas mediķu izlase	4:0

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	Torpedo		0:1	1:0	1:1	2:2	1:1	1:1	1:1	2:2	0:1	1:1	2:1	2:0	2:0	15	9	2	43:15	39
	Rīga		3:0	0:0	3:0	3:0	2:0	0:0	1:0	2:1	2:0	4:1	2:0	3:1	2:0					
2	Celtnieks	1:0		3:1	3:0	1:0	3:1	0:1	1:0	1:1	1:1	0:2	3:1	1:1	3:1	16	5	5	44:21	37
	Daugavpils	0:3		1:1	1:1	2:0	1:0	2:1	3:1	0:1	1:2	4:0	4:0	1:0	3:1					
3	Apg.tehnika	0:1	1:3		0:0	0:0	0:1	1:2	1:1	1:1	1:0	4:1	3:2	3:0	5:1	14	8	4	51:18	36
	Rīga	0:0	1:1		0:0	2:0	2:0	2:0	2:0	9:0	2:2	1:0	4:0	4:2	2:0					
4	VEF	1:1	0:3	0:0		0:0	1:1	1:3	4:1	1:0	1:1	1:1	2:0	2:1	1:0	11	10	5	33:21	32
	Rīga	0:3	1:1	0:0		0:0	0:1	1:1	1:2	1:0	1:0	4:1	6:0	1:0	2:0					
5	Celtnieks	2:2	0:1	0:0	0:0		0:2	1:0	3:0	1:1	1:2	0:0	8:0	4:0	3:1	12	7	7	48:24	31
	Rīga	0:3	0:2	0:2	0:0		2:1	1:1	3:0	1:0	2:1	3:0	4:3	9:1	0:1					
6	Juniori	1:1	1:3	1:0	1:1	2:0		3:0	4:0	0:1	0:0	0:1	0:0	4:1	3:0	12	6	8	34:20	30
	Izlese	0:2	0:1	0:2	1:0	1:2		2:0	0:0	1:4	1:0	1:1	5:0	1:0	1:0					
7	Gauja	1:1	1:0	2:1	3:1	0:1	0:3		1:1	2:0	2:0	2:2	4:0	1:1	3:0	11	8	7	36:23	30
	Valmiera	0:0	1:2	0:2	1:1	1:1	0:2		1:2	0:0	3:0	3:0	3:0	1:0	1:0					
8	Jūrnies	1:1	0:1	1:1	1:4	0:3	0:4	1:1		2:2	1:0	2:2	1:0	0:3	2:1	9	7	10	28:36	25
	Rīga	0:1	1:3	0:2	2:1	0:3	0:0	2:0		1:0	3:0	1:2	2:0	4:1	0:0					
9	Alfa	2:2	1:1	1:1	0:1	1:1	1:0	0:2	2:2		2:1	1:2	2:3	2:0	1:1	8	8	10	28:36	24
	Rīga	1:2	1:0	0:9	0:1	0:1	4:1	2:1	0:1		1:0	0:1	0:0	2:2	1:0					
10	Sarkanais kvadrāts	1:0	1:1	0:1	1:1	2:1	0:0	0:2	0:1	1:2		2:0	2:0	1:1	6:1	8	7	11	30:28	23
	Rīga	0:2	2:1	2:2	0:1	1:2	0:1	0:0	0:3	0:1		1:0	2:3	1:1	4:0					
11	Sarkanais metalurģis	1:1	2:0	1:4	1:1	0:0	1:0	2:2	2:2	2:1	0:2		1:2	ow	1:1	6	9	11	29:40	21
	Liepāja	1:4	0:4	0:1	1:4	0:3	1:1	0:3	2:1	1:0	0:1		7:0	1:1	1:1					
12	Aditājs	1:2	1:3	2:3	0:2	0:8	0:0	0:4	0:1	3:2	0:2	2:1		4:0	3:1	7	2	17	28:71	16
	Ogre	0:2	0:4	0:4	0:6	3:4	0:5	0:3	0:2	0:0	3:2	0:7		3:1	3:2					
13	Māšīnbūvētājs	0:2	1:1	0:3	1:2	0:4	1:4	1:1	3:0	0:2	1:1	wo	0:4		3:1	4	6	16	25:58	14
	Rēzekne	1:3	0:1	2:4	0:1	1:9	0:1	0:3	1:4	2:2	1:1	1:1	1:3		4:0					
14	9.maijs	0:2	1:3	1:5	0:1	1:3	0:3	0:3	1:2	1:1	1:6	1:1	1:3	1:3		1	4	21	14:60	6
	Rīga	0:2	1:3	0:2	0:2	1:0	0:1	0:1	0:0	0:1	0:4	1:1	2:3	0:4						

“Torpedo” sastāvs: L. Dvorkins, J. Mednis, A. Narisovs, S. Krilovs, V. Jefimovs, P. Korčagins, J. Nikolajenko, B. Antonovs, I. Ščergins, G. Šatilovs, V. Doroščenko, S. Borisovs, J. Havruss, J. Bērziņš, B. Puškins, O. Ļvovs, O. Anišskis, J. Andrejevs, E. Šatibelko, A. Kozlovskis, I. Zeņkovs.

Treneris: A. Perkins.

Latvijas kausa fināls

8. augustā Rīgā Rīgas VEF – Rīgas Torpedo 0:0 (3:2 ar 11 m)

1988.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta pirmajā ligā

1. Dušanbes Pamiir	24	10	8	78:44	58	3:2	0:2
2. Volgogradas Rotor	25	7	10	78:37	57	1:0	0:1
3. Maskavas ACSK	23	10	9	69:35	56	0:0	0:4
4. Lančhuti Gurija	23	7	12	71:44	53	2:2	0:4
5. Taškentas Pahtakor	21	10	11	64:38	52	1:0	1:2
6. Stavropoles Dinamo	18	11	13	59:46	47	0:1	2:1
7. Ļvovas ASK Karpati	18	8	16	51:39	44	0:2	2:1
8. Rīgas Daugava	18	7	17	56:54	43		
9. Rostovas ASK	16	10	16	57:64	42	1:0	2:0
10. Rostovas Rostselmaš	16	8	18	59:67	40	3:1	3:1
11. Jaroslavlšas Šinņik	16	8	18	48:48	40	1:2	0:1
12. Tjumeņas Geolog	17	5	20	46:58	39	1:1	3:2
13. Ordžonikidzes Spartak	15	9	18	57:60	39	6:2	1:0
14. Simferopoles Taurija	13	14	15	34:43	38	1:1	1:2
15. Kemerovas Kuzbas	13	14	15	38:39	38	1:2	2:0
16. Batumi Dinamo	15	6	21	40:53	36	0:0	1:3
17. Zaporožjes Metalurg	12	13	17	30:43	36	1:3	0:1
18. Abovjanas Kotaik	14	7	21	55:83	35	0:1	1:0
19. Krasnodaras Kuban	12	11	19	41:56	35	1:1	2:2
20. Vorošilovgradas Zarja	11	10	21	44:59	32	2:3	3:1
21. Permas Zvezda	10	12	20	37:69	32	1:0	4:0
22. Nikopoles Kolos	10	7	25	31:62	27	1:2	1:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): O. Karavajevs 27, V. Šantalosovs 15, A. Oļeiņiks, S. Anaškins 25, O. Aleksejenko 30 (1), S. Semjonovs 41 (1), J. Ševļakovs 39, S. Šestakovs 38 (1), S. Vedenejevs 15 (1), A. Gorjuhovs 41 (2), S. Jemeljanovs 18 (1), A. Kaņiščevs 40 (4), J. Popkovs 28 (4), I. Stepanovs 26 (3), G. Šitiks 29 (3), A. Drupass 32 (9), J. Miļevskis 39 (18), A. Starkovs 27 (5), V. Teplovs 14 (2), H. Sproģis 16, J. Karašausks 4, V. Greznovs 2.

Treneris: J. Skredelis.

Makarovs ("Šinņik") – savos vārtos – 1.

Liepājas "Zvejnieka" un Jelgavas RAF spēles PSRS čempionāta otrās ligas 5. zonā

					Zvejnieks		RAF		
1. Kišinevas Nistru	21	11	2	84:34	53	1:1	1:1	1:5	2:6
2. Klaipēdas Atlant	18	12	4	58:24	48	1:1	1:2	0:0	0:3
3. Tiraspoles Tekstiļščik	19	8	7	61:27	46	1:1	1:1	0:3	0:0
4. Mogiļevas Dnepr	19	8	7	49:36	46	1:1	2:0	0:2	0:3

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

5. Grodņas Himik	18	10	6	48:31	46	1:2	1:1	0:2	1:1
6. Brjanskas Dinamo	16	6	12	49:47	38	4:0	2:4	2:4	0:2
7. Liepājas Zvejnieks	11	14	9	46:33	36			0:1	1:3
8. Tallinas Sport	11	4	9	33:28	36	1:2	2:0	1:3	1:1
9. Smolenskas Iskra	14	7	13	42:34	35	2:1	1:3	0:0	0:3
10. Brestas Dinamo	14	6	14	43:41	34	1:2	0:0	0:4	2:1
11. Kaļiņingradas									
Baltika	11	7	16	40:46	29	0:1	0:0	2:1	0:1
12. Kurskas Avangard	8	13	13	27:46	29	0:0	0:0	0:2	0:1
13. Ļeņingradas									
Dinamo	7	15	12	41:42	29	0:0	4:1	1:1	1:4
14. Gomeļas									
Gomselmaš	9	8	17	26:44	26	1:0	3:0	0:4	1:2
15. Orlas Spartak	7	11	16	31:42	25	1:4	0:0	0:3	1:0
16. Beļcu Zarja	6	11	17	28:60	23	3:0	4:0	0:1	1:3
17. Vitebskas Vitjazj	3	12	19	16:57	18	1:1	1:2	3:0	2:0
18. Jelgavas RAF	5	5	24	23:73	15	1:0	3:1		

Latvijas spēle PSRS kausa izcīņā

2. maijā Černovcos

Rīgas Daugava – Černovcu Bukovina 1:1 (5:6 ar 11m) (1/64 fināls)

Sākoties “perestroikai”, PSRS futbola komandām radās iespēja daudz biežāk tikties ar ārvalstu komandām, tāpēc pilns starptautisko spēļu saraksts turpmāk netiek norādīts.

Starptautiskās spēles

17. oktobrī Olštīnā

Liepājas Zvejnieks – Kopenhāgenas Dragor Boldklub (Dānija) 8:1

18. oktobrī Olštīnā

Liepājas Zvejnieks – Olštīnas Stomil (Polija) 3:4

10. novembrī Olštīnā

Liepājas Zvejnieks – Olštīnas Stomil 3:0

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	U	N	Z	Vārti	P
1	RAF Jelgava	0:0	0:0	3:1	1:1	1:0	0:0	4:0	2:0	2:0	3:2	1:1	5:0	2:0	3:0	1:0	19	11	0	69:18	49	
2	Torpedo Rīga	0:0	1:1	2:3	4:2	0:1	0:2	wo	2:1	3:2	1:0	2:0	2:1	3:1	2:1	2:0	22	4	4	55:24	48	
3	Celtnieks Daugavpils	0:0	1:1	1:1	0:0	0:2	0:0	4:1	2:0	0:2	2:0	0:0	3:0	2:0	1:0	0:0	16	9	5	47:19	41	
4	Jūrnieks Rīga	1:3	3:2	1:1	2:2	0:0	3:0	2:1	1:2	1:1	2:5	3:4	2:0	4:1	6:1	1:0	14	9	7	56:44	37	
5	Gauja Valmiera	1:1	2:4	0:0	2:2	3:0	3:3	1:0	0:2	2:0	5:2	2:0	0:1	2:1	4:2	3:1	15	6	9	55:40	36	
6	Sark. metalurģis Liepāja	0:1	1:0	2:0	0:0	0:3	3:3	2:1	3:2	0:1	6:1	2:2	2:2	5:2	1:3	2:1	12	10	8	66:44	34	
7	VEF Rīga	0:0	2:0	0:0	0:3	3:3	3:3	1:3	1:0	1:0	2:0	1:1	1:0	1:1	5:2	1:0	11	10	9	41:38	32	
8	Apg. tehnika Rīga	0:4	ow	1:4	1:2	0:1	1:2	3:1	1:1	7:1	2:3	2:0	2:0	2:3	1:1	8:1	13	5	12	56:44	30	
9	Celtnieks Rīga	0:2	1:2	0:2	2:1	2:0	2:3	0:1	1:1	5:0	2:3	1:1	3:1	3:1	4:0	2:0	12	6	12	53:43	30	
10	Sark. kvadrāts Rīga	0:2	2:3	2:0	1:1	0:2	1:0	0:1	1:7	0:5	3:0	2:1	0:0	0:1	0:0	2:6	10	7	13	29:45	27	
11	Zvezda Ventspils	2:3	0:1	0:2	5:2	2:5	1:6	0:2	3:2	3:0	0:3	2:0	5:0	1:2	5:2	3:3	10	5	15	58:55	25	
12	Jaunatnes izlase	1:1	0:2	0:0	4:3	0:2	2:2	1:1	0:2	1:1	1:2	0:2	1:1	3:2	0:1	0:2	6	10	14	33:46	22	
13	Zemgale Ilūkste	0:5	1:2	0:3	0:2	1:0	2:2	0:1	0:2	1:3	0:0	0:5	1:1	2:1	2:1	4:3	7	7	16	27:59	21	
14	Māšīnbūvētājs Rēzekne	1:6	0:2	1:2	2:3	0:2	3:1	1:4	1:3	0:2	0:1	2:1	1:1	1:1	3:2	wo	8	4	18	37:64	20	
15	Aditājs Ogre	0:3	1:2	0:1	1:6	2:4	3:1	2:5	1:1	0:4	0:0	2:5	1:0	1:2	2:4	3:3	6	5	19	45:75	17	
16	Ostinieks Rīga	0:1	0:2	0:0	0:1	1:3	1:2	0:1	1:8	0:2	6:2	3:3	2:0	3:4	1:1	3:3	3	4	23	29:98	10	

RAF sastāvs: E. Žegalovs, R. Senatorovs, P. Rumjancevs, A. Hščanovičs, V. Vicehovskis, V. Mastjanica, A. Zakrevskis, S. Ivanovs, A. Šmaukstelis, S. Kotovs, G. Kroģeris, V. Minalta, A. Zariņš, V. Ivanovs, A. Aizazars.

Treneris: V. Nesterenko.

Latvijas kausa fināls

13. augustā Rīgā Jelgavas RAF – Valmieras Gauja 1:0

	Zvejnieks	RAF
1. Atgāves Nīdri	1:1	1:1
2. Klāpedal Arāns	1:1	1:1
3. Triņķu Tēlnieks	1:1	1:1
4. Mērvilva Duga	1:1	1:1

1989.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta pirmajā ligā

1. Maskavas ACSK	27	10	5	113:28	64	1:4	1:1
2. Lančuti Gurijs	27	9	6	78:39	63	0:1	0:4
3. Alma-Atas Kairat	23	9	10	75:39	55	0:6	0:4
4. Stavropoles Dinamo	19	12	11	57:46	50	0:0	1:2
5. Voronežas Fakel	19	11	12	54:36	49	0:3	1:2
6. Simferopoles Taurijs	18	12	12	61:50	48	0:2	0:0
7. Zaporožjes Metalurg	17	12	13	55:40	46	0:1	2:2
8. Baku Neftči	17	12	13	58:48	46	0:1	0:2
9. Abovjanas Kotaik	15	14	13	47:40	44	1:1	0:3
10. Kišiņevas Nistru	19	5	18	45:59	43	1:2	2:0
11. Tjumeņas Geolog	17	9	16	50:49	43	0:1	1:0
12. Taškentas Pahtakor	16	11	15	59:44	43	1:4	0:2
13. Kutaisi Torpedo	18	5	19	69:73	41	1:0	0:4
14. Rostovas Rostselmaš	12	14	16	38:46	38	1:2	2:0
15. Kemerovas Kuzbas	12	12	18	29:41	36	1:0	2:4
16. Jaroslavas Šinnik	11	14	17	44:62	36	1:2	0:1
17. Ordžonikidzes Spartak	12	11	19	44:61	35	1:1	0:3
18. Batumi Dinamo	11	13	18	39:61	35	0:0	2:0
19. Krasnodaras Kuban	12	10	20	43:78	34	1:1	2:0
20. Rostovas ASK	10	12	20	53:76	32	1:4	3:2
21. Rīgas Daugava	9	8	25	32:74	26		
22. L'vovas ASK Karpati	5	7	30	37:90	17	1:2	1:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): V. Šantalosovs 25, A. Kulakovs 15, D. Petrenko 3, A. Oļeiņiks 1, O. Ziborovs 13, A. Lapsa 8, S. Anaškins 36, H. Sproģis 33, J. Ševļakovs 29, D. Deglis 42 (1), A. Maksajs 14, S. Semjonovs 23, G. Šitiks 39, I. Stepanovs 40 (3), J. Popkovs 40 (5), I. Verpakovskis 16 (1), A. Kaņiščevs 34 (6), A. Starkovs 9 (1), A. Drupass 39 (5), V. Semjonovs, A. Šarando 34 (5), V. Teplovs 23, A. Baharevs 11, S. Govoruhha 8, A. Linards 24 (4), S. Jemeljanovs 19 (1), G. Gilis 3, Dz. Sproģis 3.

Vec. treneris: V. Žuks.

Liepājas "Zvejnieka" un Jelgavas RAF spēles PSRS čempionāta otrās līgas 5. zonā

	Zvejnieks		RAF						
1. Tiraspoles									
Tekstilščik	30	6	6	81:29	66	0:0	0:5	0:1	2:2
2. Brjanskas Dinamo	25	10	7	89:48	60	2:4	2:2	2:3	0:2
3. L'vovas Karpati	24	10	8	63:34	58	0:0	0:1	1:1	0:2
4. Kaļiņingradas									
Baltika	23	10	9	75:51	56	0:1	1:1	0:2	0:2

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

5. Ļipeckas Metalurg	20	12	10	46:22	52	0:0	0:1	1:5	1:1
6. Stepanakertas Arcah	20	8	14	74:49	48	1:2	0:3	4:0	1:2
7. Brestas Dinamo	19	10	13	53:51	48	2:2	1:2	1:1	1:0
8. Klaipēdas Atlant	20	7	15	81:58	47	0:2	3:1	0:4	2:2
9. Mogiļevas Dnepr	19	7	16	52:47	45	1:1	0:1	0:1	0:1
10. Grodņas Himik	18	8	16	46:41	44	0:1	0:1	2:1	0:2
11. Beļcu Zarja	17	10	15	49:47	44	1:0	0:3	0:1	0:0
12. Tambovas Spartak	18	7	17	47:43	43	3:1	1:4	0:4	0:1
13. Vitebskas KIM	17	8	17	41:47	42	0:1	2:2	1:2	0:3
14. Gomeļas Gomseļmaš	17	7	18	39:46	41	0:2	2:2	1:0	0:1
15. Ļeņingradas Kirovec	14	13	15	40:40	41	0:1	0:0	0:0	0:2
16. Benderu Tigina	15	10	17	59:71	40	0:3	0:0	0:4	3:0
17. Čerņigovas Desna	14	8	20	41:56	36	0:0	1:3	2:1	2:0
18. Jelgavas RAF	10	9	23	38:61	29	1:0	0:0		
19. Liepājas Zvejnieks	5	16	21	28:59	26			0:1	0:0
20. Tallinas Sport	8	7	27	39:86	23	0:1	2:0	4:1	1:1
21. Ļeņingradas Dinamo	4	12	25	38:88	22	0:3	1:1	2:1	3:1
22. Kauņas Inkaras	4	5	33	23:68	13	0:0	1:1	1:2	1:0

Latvijas spēle PSRS kausa izcīņā

2. maijā Krivojrogā
Rīgas Daugava – Krivojrogas Krivbas 1:2 (1/64 fināls)

Latvijas komandu spēles "Miljonu" kausa izcīņā

28. maijā Soligorskā
Jelgavas RAF – Soligorskas Šahtjor 1:2 (1/16 fināla 1. spēle)
11. jūnijā Jelgavā
Jelgavas RAF – Soligorskas Šahtjor 2:2 (1/16 fināla 2. spēle)

Latvijas čempionāta tabula

1. Jelgavas RAF	22	7	2	72:26	51
2. Rīgas Torpedo	19	7	5	70:26	45
3. Daugavpils Celtnieks	18	7	6	72:23	43
4. Rīgas Pārdaugava	15	8	8	40:27	38
5. Rīgas Jūrnieks	14	7	10	62:45	35
6. Rīgas Celtnieks	13	8	10	50:40	34
7. Liepājas Sarkanais metalurģis	14	6	11	46:40	34

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

8. Rēzeknes Torpedo	12	6	13	46:64	30
9. Rīgas VEF	12	5	14	42:42	29
10. Rīgas Apgaismes tehnika	11	7	13	43:32	29
11. Rīgas Dizelists	9	10	12	33:46	28
12. Rīgas audums	10	5	16	47:87	25
13. Valmieras Gauja	8	8	15	44:51	24
14. Ilūkstes Vārpa	9	6	16	30:55	24
15. Vangažu Betons	6	3	22	29:69	15
16. Ventspils Venta	4	4	23	29:82	12
Jaunatnes izlase (ārpus konk.)	4	8	4	20:20	16

RAF sastāvs: E. Žegalovs, R. Senatorovs, V. Mastjanica, P. Rumjancevs, V. Vichevskis, S. Ivanovs, D. Sproģis, G. Kroģeris, A. Zakrčevskis, A. Šmaukstelis, A. Kondratenko, V. Bogdans, S. Kotovs, A. Aizazars, P. Levins, S. Solomonovs, V. Ivanovs, V. Minalta, I. Gontars, M. Lomakins.

Treneris: V. Nešterenko.

Latvijas kausa fināls

Rīgas Torpedo – Daugavpils Celtnieks 1:0

1990.

Rīgas "Daugavas" spēles PSRS čempionāta
otrās ligas Rietumu zonā

1. Černovcu Bukovina	23	12	7	69:27	58	0:0	2:1
2. Rīgas Daugava	22	12	8	67:37	56		
3. Ļvovas Karpati	23	9	10	61:36	55	0:1	0:0
4. Ternopoles Nīva	22	11	9	70:51	55	1:2	4:1
5. Vinņicas Nīva	17	16	9	56:29	50	2:1	0:0
6. Odesas ASK	21	7	14	59:32	49	0:2	3:1
7. Luganskas Zarja	20	9	13	72:44	49	2:1	1:1
8. Naļčikas Spartak	20	7	15	55:46	47	0:0	1:0
9. Brestas Dinamo	15	15	12	49:39	45	2:1	0:2
10. Kremenčugas Kremen	16	11	15	49:45	43	2:2	2:0
11. Beļcu Zarja	15	12	15	52:52	42	0:0	2:1
12. Poltavas Vorskla	15	11	16	47:51	41	0:0	2:0
13. Mogilevas Dnepr	17	6	19	58:54	40	4:1	3:0
14. Drogobičas Gaļičina	12	6	20	46:52	38	4:0	1:0
16. Uljanovskas Start	12	13	17	34:45	37	0:0	3:3
17. Luckas Voliņ	14	7	21	42:61	35	1:1	4:0
18. Karaklīsas Lori	14	5	23	39:79	33	1:0	0:2
19. Smolenskā Iskra	11	10	21	45:65	32	0:4	2:1
20. Užgorodas Zakarpatje	12	7	23	41:69	31	3:0	0:2
21. Kaļiņingradas Baltika	7	13	22	32:64	27	1:2	2:1
22. Gjumri Širak	10	2	30	37:104	22	7:0	1:0

Rīgas "Daugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): I. Katamadze 35, V. Igošins 8, V. Spole 1, A. Lapsa 35, J. Ševļakovs 36 (1), J. Ivanovs 30 (1), S. Semjonovs 27, O. Aleksejenko 34 (11), S. Jemeljanovs 40 (1), J. Popkovs 39 (7), A. Tereščenko 38 (1), D. Horoļskis 10, G. Gilis 16, R. Butkus 9, A. Žegalkins 20 (6), A. Artjomovs 21, I. Stepanovs 23 (1), A. Drupass 32 (7), V. Teplovs 40 (10), D. Maļcevs 2.

Vec. treneris: G. Gusarenko.

Liepājas "Olimpijas" un Jelgavas RAF spēles PSRS čempionāta
otrās ligas 6. zonā

						Olimpija	RAF
1. Tveras Volga	18	11	3	53:28	47	0:2 1:2	2:2 1:2
2. Vitebskas KIM	20	6	6	59:31	46	4:1 2:3	2:4 4:0
3. Ivanovas Tekstilščik	18	7	7	60:24	43	1:7 1:0	1:1 1:1
4. Jelgavas RAF	17	9	6	54:25	43	0:0 0:1	
5. Čerepovecas Himik	16	10	6	41:20	42	1:0 0:6	0:1 1:1
6. Pleskavas Mašinostroitjel	14	12	6	45:34	40	1:1 1:1	1:1 1:1
7. Liepājas Olimpija	14	9	9	36:37	37		0:0 1:0

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

8. Maskavas Dinamo-2	13	11	8	39:26	37	0:2	0:0	0:0	2:0
9. Ļeņingradas Kirovec	12	13	7	41:30	37	1:1	0:0	2:0	1:3
10. Kostromas Spartak	11	7	14	35:36	29	2:0	1:0	2:0	2:0
11. Ļeņingradas Dinamo	8	12	12	32:38	28	2:1	1:1	0:2	2:0
12. Kinešmas Volžaņin	7	14	11	26:42	28	1:2	3:0	1:1	5:0
13. Penzas Granit	9	7	16	28:52	25	1:0	1:0	0:1	4:0
14. Vologdas Dinamo	7	4	21	26:55	18	2:1	1:4	2:0	2:1
15. Maskavas ACSK-2	6	5	21	15:40	17	0:0	3:0	2:0	4:1
16. Maskavas Zvezda	5	5	22	20:53	15	1:0	2:1	3:1	2:0
17. Petrozavodskas Spartak	4	4	24	19:58	12	2:0	0:0	1:0	2:1

Latvijas komandu spēles PSRS kausa izcīņā

14. aprīlī Rīgā	Rīgas Daugava – Kaļiņingradas Baltika	2:0 (1/64 fināls)
2. maijā Rīgā	Rīgas Daugava – Drogobičas Galičina	4:1 (1/32 fināls)
22. maijā Rīgā	Rīgas Daugava – Maskavas Spartak	2:0 (1/16 fināla 1. spēle)
21. jūlijā Maskavā	Rīgas Daugava – Maskavas Spartak	0:5 (1/16 fināla 2. spēle)

Baltijas čempionāta tabula

1. Viļņas Žalgiris	27	4	1	104:11	58
2. Klaipēdas Sirijus	19	9	4	47:19	47
3. Panevėžas Ekranas	19	8	5	62:24	46
4. Čerņahovskas Progres	19	4	9	46:33	42
5. Mažeikū Jovaras	16	8	8	40:25	40
6. Kaunas Inkaras	15	9	8	54:25	39
7. Kaunas Banga	13	11	8	45:30	37
8. Jelgavas RAF	13	10	9	44:37	36
9. Šauļu Sakalas	11	12	9	41:32	34
10. Tallinas Sport	11	11	10	43:39	33
11. Viļņas Neris	10	8	14	27:47	28
12. Daugavpils Celtnieks	8	7	17	29:45	23
13. Rīgas Torpedo	6	10	16	29:49	22
14. Rīgas Daugava LVFKI	4	13	15	16:49	21
15. Rīgas Pārdaugava	5	8	19	24:53	18
16. Liepājas metalurģis	4	5	23	20:97	13
17. Marijampoles Sūduva	1	5	26	13:69	7

Latvijas čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	Gauja Valmiera		0:4 0:0	3:0 1:3	2:1 1:0	1:2 0:0	2:0 2:0	3:1 3:1	1:1 3:1	4:1 6:1	1:0 1:1	2:1 2:1	0:0 wo	2:0 3:0	4:1 4:0	18	5	3	51:20	41
2	VEF Rīga	4:0 0:0		3:0 4:1	1:3 0:0	2:0 1:1	2:1 1:1	2:1 1:2	3:1 2:2	6:2 2:0	2:0 0:1	3:1 2:2	0:0 2:2	1:0 2:0	4:1 5:1	16	7	3	59:21	39
3	Latgale Rēzekne	0:3 3:1	0:3 1:4		1:4 2:1	2:1 2:1	3:3 3:1	1:1 4:2	0:1 1:0	5:1 5:6	0:2 3:1	5:1 0:0	4:0 2:0	1:0 3:0	5:2 6:0	16	3	7	62:39	35
4	Apg. tehnika Rīga	1:2 0:1	3:1 0:0	4:1 1:2		0:1 0:2	2:1 4:1	0:0 3:0	1:0 5:1	1:3 2:3	1:1 2:1	5:1 10:5	2:0 3:0	0:1 3:1	2:2 5:0	15	3	8	60:31	33
5	Sarkanais kvadrāts Rīga	2:1 0:0	0:2 1:1	1:2 1:2	1:0 2:0		3:1 0:1	1:1 2:0	3:1 4:2	0:1 4:2	2:2 3:2	2:2 3:1	1:3 2:1	0:0 1:2	1:0 wo	13	6	7	40:30	32
6	Celtnieks Rīga	0:2 0:2	1:2 1:1	3:3 1:3	1:2 1:4	1:3 1:0		2:0 3:2	3:0 2:3	2:2 1:4	3:1 1:2	2:3 1:0	0:0 2:1	2:0 3:1	6:3 5:2	11	4	11	48:46	26
7	Jūrnies Rīga	1:3 1:3	1:2 2:1	1:1 2:4	0:0 0:3	1:1 0:2	0:2 2:3		2:0 1:1	1:0 2:4	1:0 2:1	1:3 3:3	4:1 2:1	3:1 2:0	1:1 1:0	10	6	10	37:41	26
8	Betons Vangāzi	1:1 1:3	1:3 2:2	1:0 0:1	0:1 1:5	1:3 2:4	0:3 3:2	0:2 1:1		2:1 2:2	1:2 2:2	2:0 4:1	5:0 2:4	2:0 6:3	5:2 9:1	10	5	11	54:49	25
9	Rīgas audums Rīga	1:4 1:6	2:6 0:2	1:5 6:5	3:1 3:2	1:0 2:4	2:2 4:1	0:1 4:2	1:2 2:2		2:4 1:4	5:3 2:4	3:2 3:2	3:3 1:7	1:0 5:2	11	3	12	59:76	25
10	Vārpa Ilūkste	0:1 1:1	0:2 1:0	2:0 1:3	1:1 1:2	2:2 2:3	1:3 2:1	0:1 1:2	2:1 2:2	4:2 4:1		3:3 2:3	1:1 1:1	1:0 4:3	1:2 1:1	8	8	10	41:42	24
11	Tiltbūvētājs Jēkabpils	1:2 1:2	1:3 2:2	1:5 0:0	1:5 5:10	2:2 1:3	3:2 0:1	3:1 3:3	0:2 1:4	3:5 4:2	3:3 3:2		1:1 1:8	1:0 1:1	1:0 5:2	7	7	12	48:71	21
12	Dizelists Rīga	0:0 ow	0:0 0:2	0:4 0:2	0:2 0:3	3:1 1:2	0:0 1:2	1:4 4:2	0:5 2:3	2:3 1:1	1:1 8:1	1:1 0:1		4:3 3:1	0:1 0:0	5	7	14	33:46	17
13	Aditājs Ogre	0:2 0:3	0:1 1:5	0:1 0:3	1:0 1:3	0:0 2:1	0:2 1:3	1:3 0:2	0:2 3:6	3:3 7:1	0:1 1:1	0:1 1:1	3:4 1:0		1:0 3:1	6	4	16	30:50	16
14	Dubna Preiļi	1:4 0:4	1:4 0:6	2:5 0:6	2:5 0:2	0:1 ow	3:6 2:5	1:1 0:1	2:3 1:9	0:1 2:5	2:1 3:4	0:1 2:5	1:3 0:0	0:1 1:3		1	2	23	26:86	4

“Gaujas” sastāvs: G. Melecis, A. Dambergs, A. Pičkins, P. Kraglihs, A. Grāpēns, I. Lauris, A. Zvejnieks, P. Jacukevičs, I. Karašansks, M. Zujevs, I. Mēness, V. Mikuckis, O. Moisejevs, V. Baskakovs, J. Lauris, S. Smirnovs, O. Kobliņecs, D. Andersons.

Treneris: D. Andersons.

Labākie vārtu guvēji: M. Zujevs (“Gauja”) – 24; A. Pozņaks (“Latgale”) – 23; M. Smorodins (“Rīgas aditājs”) – 19; S. Gusevs (“Betons”) – 19.

Labākie tiesneši: V. Direktorenko (Rīga); R. Lajuks (Rīga); B. Adjutovs (Rīga).

Latvijas kausa fināls

25. augustā Rīgā

Rīgas Daugava LVFKI – Rīgas Apgaismes tehnika 0:0 (4:2 ar 11 m)

1991.

Pēdējo gadu piedaloties PSRS sacensībās, Rīgas "Daugava" spēlēja pirmajā līgā ar "Pārdaugavas" nosaukumu.

PSRS čempionāta pirmā liga

1. Volgogradas Rotor	42	24	11	7	79:44	59	0:0	0:3
2. Tiraspoles Tiligul	42	22	10	10	64:45	54	1:2	0:1
3. Jekaterinburgas Uralmaš	42	21	9	12	68:40	51	1:2	0:3
4. Rostselmaš	42	20	10	12	47:39	50	0:1	0:3
5. Černovcu Bukovina	42	20	8	14	56:49	48	0:2	1:3
6. Simferopoles Taurija	42	19	10	13	64:56	48	1:1	2:2
7. Ferganas Neftjanik	42	21	5	16	54:56	47	1:2	0:1
8. Nižņijnovgorodas Lokomotiv	42	17	13	12	46:35	47	0:2	2:2
9. Namanganas Novbahor	42	19	7	16	60:53	45	1:2	2:5
10. Suhumi Dinamo	42	16	11	15	50:50	43	4:0	0:3
11. Kamišinas Tekstilščik	42	15	13	14	56:52	43	1:3	1:2
12. Jaroslavļas Šinņik	42	17	7	18	57:59	41	0:3	1:3
13. Voronežas Fakel	42	17	7	18	45:30	41	0:1	0:1
14. Alma-Atas Kairat	42	17	6	19	58:52	40	3:0	0:5
15. Baku Neftči	42	17	5	20	60:58	39	2:0	2:5
16. Stavropoles Dinamo	42	14	11	17	50:54	39	0:3	1:2
17. Abovjanas Kotaik	42	15	7	20	30:48	37	0:1	0:0
18. Sanktpēterburgas Zenit	42	11	14	17	44:50	36	1:0	0:2
19. Kišiņevas Zimbrul	42	11	13	18	36:49	35	1:0	0:1
20. Tjumeņas Geolog	42	11	13	18	32:47	21	0:1	1:0
21. Krasnodaras Kuban	42	8	10	24	40:68	21	0:0	1:0
22. Rīgas Pārdaugava	42	7	6	29	31:73	20		

Rīgas "Pārdaugavas" sastāvs (spēļu skaits, vārti): I. Katamadze 6, A. Oleiņiks 13, A. Zaikins 10, A. Braunis 14, S. Semjonovs 36, J. Ivanovs 32 (2), A. Tereščenko 17 (1), S. Jemeljanovs 35, A. Lapsa 12, O. Aleksejenko 15 (1), G. Šitiks 14 (1), J. Popkovs 39 (6), I. Stepanovs 34, J. Šatalovs 22, V. Teplovs 35 (2), A. Artjomovs 16 (2), R. Sidorovs 31 (3), R. Bulders 12, S. Govoruhā 19 (2), S. Noskovs 5, D. Smirnovs 35 (3), K. Ruzgis 21 (6), A. Šarando 20, V. Kišeļevs 16, O. Mazuraitis 20 (2), M. Lisjakovs 9, O. Blagonadeždins 1, V. Skorodihins 4, A. Sosņins 8, A. Boreiko 3, V. Verbickis 1, A. Zverugo 1.

Treneri: G. Gusarenko, J. Skredelis.

PSRS čempionāta otrās ligas 6. zona

1. Sanktpēterburgas Dinamo	29	7	6	72:25	65	0:3	0:0
2. Ivanovas Tekstilščik	28	8	6	69:36	64	3:4	2:1
3. Jelgavas RAF	28	6	8	71:39	62		
4. Vologdas Dinamo	26	10	6	75:38	62	1:5	2:1

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

5. Kaļiņingradas Baltika	24	9	9	72:45	57	1:1	2:4
6. Kinešmas Volžanin	23	11	8	59:30	57	1:1	2:1
7. Smolenskas Iskra	21	10	11	51:35	52	5:0	0:0
8. Čerepovecas Bulat	21	9	12	48:34	51	1:0	0:1
9. Pleskavas Mašinoštrojtel	17	10	15	54:40	44	1:2	3:2
10. Ļubercu Prometej	15	14	13	47:41	44	2:1	1:2
11. Orehovozujevas Znamja Truda	16	11	15	46:34	43	2:1	2:0
12. Sanktpēterburgas Kirovec	13	14	15	36:40	40	1:0	2:1
13. Ramenskas Saturn	12	15	15	35:44	39	1:0	3:1
14. Čerņahovskas Progres	13	9	20	44:54	35	1:0	1:1
15. Petrozavodskas Spartak	11	12	19	34:48	34	0:1	2:0
16. Gomelas Gomselmaš	13	5	24	40:54	31	3:1	1:0
17. Kostromas Spartak	9	13	20	27:57	31	1:0	3:0
18. Maskavas Zvezda	10	9	23	41:70	29	1:0	3:1
19. Maskavas Presna	8	8	26	28:64	24	3:0	2:0
20. Maskavas Dinamo-II	7	10	25	37:58	24	4:1	1:0
21. Višņijvoločekas Voločanin	7	9	26	23:67	23	1:1	3:0
22. Maskavas ACSK-II	4	5	33	25:81	13	2:1	1:0

Jelgavas RAF treneris: V. Nešterenko.

Sakarā ar Latvijas neatkarības atjaunošanu Latvijas komandas vairs nepiedalījās PSRS sacensībās. Nenotika arī 1990. gadā aizsāktais Baltijas klubu čempionāts.

**Latvijas čempionāta tabula
Priekšsacīkstes, pirmā apakšgrupa**

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	Forums-Skonto		2:0 1:0	1:0 2:1	1:0 1:2	2:1 3:0	3:1 1:1	2:0 15:0	1:1 1:1	1:0 5:0	5:0 3:0	14	3	1	50:8	31
2	Pārdaugava	0:2 0:1		4:1 0:1	2:0 2:1	1:0 2:0	0:2 9:0	2:0 3:0	6:1 6:0	2:1 11:1	4:0 2:0	14	0	4	56:11	28
3	VEF	0:1 1:2	1:4 1:0		1:0 1:1	0:0 0:0	1:0 2:1	0:0 1:1	5:0 2:0	3:1 3:0	5:1 2:2	9	6	3	28:14	24
4	Strautmala	0:1 2:1	0:2 1:2	0:1 1:1		1:0 0:3	1:0 0:1	1:2 2:1	3:1 3:2	3:1 3:2	4:3 3:0	10	1	7	28:24	21
5	Vārpa-Dīlar	1:2 0:3	0:1 0:2	0:0 0:0	0:1 3:0		0:0 1:0	1:0 1:0	4:1 3:1	3:0 1:2	1:1 0:0	7	5	6	19:14	19
6	Jūrnīeks	1:3 1:1	2:0 0:9	0:1 1:2	0:1 1:0	0:0 0:1		2:2 2:0	0:1 3:1	2:0 3:0	4:2 2:2	7	4	7	24:26	18
7	Auda	0:2 0:15	0:2 0:3	0:0 1:1	2:1 1:2	0:1 0:1	2:2 0:2		1:1 3:0	2:0 3:1	4:1 1:1	5	5	8	20:36	15
8	Faless	1:1 1:1	1:6 0:6	0:5 0:2	1:3 2:3	1:4 1:3	1:0 0:3	1:1 0:3		3:1 2:6	4:2 1:0	4	3	11	21:50	11
9	Daugava	0:1 0:5	1:2 1:11	1:3 0:3	1:3 2:3	0:3 2:1	0:2 0:3	1:3 1:3	1:3 6:2		2:1 1:0	4	0	14	19:51	8
10	ĒCK	0:5 0:3	0:4 0:2	1:5 2:2	3:4 0:3	1:1 0:0	2:4 2:2	1:4 1:1	2:4 0:1	1:2 0:1		0	5	13	16:48	5

Priekšsacikstes, otrā apakšgrupa

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	Olimpija		1:1 1:0	2:2 3:0	2:2 3:1	1:0 5:0	2:1 9:1	5:1 2:1	6:1 2:1	4:3 3:2	3:0 7:4	15	3	0	61:21	33
2	Celtnieks	1:1 0:1		1:0 4:2	3:1 8:2	4:1 0:3	2:0 2:0	2:1 3:0	1:1 7:0	3:0 3:0	1:0 4:0	14	2	2	46:13	30
3	Torpedo	2:2 0:3	0:1 2:4		0:1 4:1	0:1 1:0	3:0 2:1	2:1 1:0	1:0 3:2	2:2 5:1	1:0 3:1	10	3	5	31:21	23
4	Starts	2:2 1:3	1:3 2:8	1:0 1:4		0:0 5:2	1:3 2:0	0:1 2:4	3:2 3:1	2:1 1:0	3:0 1:0	9	2	7	31:34	20
5	Gauja	0:1 0:5	1:4 3:0	1:0 0:1	0:0 2:5		0:1 1:2	0:0 3:3	1:0 1:1	4:1 2:5	3:1 5:1	6	4	8	27:31	16
6	Sarkanais kvadrāts	1:2 1:9	0:2 0:2	0:3 1:2	3:1 0:2	1:0 2:1		2:2 2:2	2:1 2:1	0:1 2:2	3:1 0:2	6	3	9	22:36	15
7	Betons	1:5 1:2	1:2 0:3	1:2 0:0	1:0 4:2	0:0 3:3	2:2 2:2		2:2 1:3	2:0 1:1	1:1 9:1	3	8	7	30:33	14
8	Rīgas audums	1:6 1:2	1:1 0:7	0:1 2:3	2:3 1:3	0:1 1:1	1:2 1:2	2:2 3:1		1:0 3:2	3:1 0:0	4	4	10	23:38	12
9	Appaišanas tehnika	3:4 2:3	0:3 0:3	2:2 1:5	1:2 0:1	1:4 5:2	1:0 2:2	2:0 1:1	0:1 2:3		2:2 1:1	3	5	10	26:39	11
10	Dizelisti	0:3 4:7	0:1 0:4	0:1 1:3	0:3 0:1	1:3 1:5	1:3 2:0	1:1 1:9	1:3 0:0	2:2 1:1		1	4	13	16:50	6

Finālturnīrs par 1.–10. vietu

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	Forums-Skonto			1:0 2:1	3:0 1:0		1:1 3:0		2:0 1:1	3:0 3:0		15	2	1	33:7	32
2	Pārdaugava			2:1 0:2	1:0 1:0		5:0 2:2		3:0 2:2	6:0 5:0		12	2	4	38:13	26
3	Olimpija	0:1 1:2	1:2 2:0			1:1 3:0		2:0 0:0			3:1 3:0	10	5	3	34:13	25
4	Celtnieks	0:3 0:1	0:1 0:1			1:1 2:1		6:0 2:0			5:1 2:0	10	2	6	39:20	22
5	VEF			1:1 0:3	1:1 1:2		0:0 1:2		0:0 2:1	3:0 4:1		5	7	6	18:19	17
6	Gauja	1:1 0:3	0:5 2:2			0:0 2:1		1:3 3:2			4:1 1:0	6	4	8	21:33	16
7	Vārpa-Dīlar			0:2 0:0	0:6 0:2		3:1 2:3		1:0 0:3	2:1 2:0		5	3	10	14:27	13
8	Torpedo	0:2 1:1	0:3 2:2			0:0 1:2		0:1 0:3			3:0 2:2	4	5	9	21:26	13
9	Starts	0:3 0:3	0:6 0:5			0:3 1:4		1:2 0:2			2:0 4:2	4	2	12	21:52	10
10	Strautmala			1:3 0:3	1:5 0:2		1:4 0:1		0:3 2:2	0:2 2:4		2	2	14	12:40	6

Kopsavilkums dots kopā ar priekšsacikstēs izcīnītajiem punktiem.

“Foruma-Skonto” sastāvs: J. Trofimovs 24, A. Kulakovs 15, A. Zvirbulis 6, A. Kļušins 2, I. Zvirbulis 22, J. Antonēvičs 27, E. Gnedojs 27 (2), M. Zemlinskis 24 (8), A. Roškova 20 (1), A. Šketovs 23 (5), A. Stradiņš 25 (4), A. Dibrivnijs 25 (3), J. Gorjačilovs 26 (26), A. Jeļisejevs 26 (9), P. Kozlovs 17, A. Semjonovs 17 (1), A. Šarando 9 (3), V. Pačko 12 (4), S. Ankudinovs 11, B. Kohans 9 (1), E. Štrubo 7, A. Zeiberliņš 6, O. Želudevičs 4, D. Maļcevs 3, O. Sazonovs 2.

Treneris: M. Zahodins.

5. Kaliningradas Baltijs
6. Kiocoms Volžsain

Finālturnīrs par 11.–20. vietu

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	Sarkanais kvadrāts				4:1 3:0	6:1 1:0	2:2 1:1	1:3 2:3		1:5 2:0		11	5	12	45:52	27
2	Rīgas audums				4:5 8:0	2:1 1:1	3:2 2:4	3:2 4:2		4:1 2:1		11	5	12	55:57	27
3	Betons				2:2 3:1	1:1 1:0	2:2 4:1	1:1 1:3		3:3 2:0		7	13	8	50:47	27
4	Jūrnīks	1:6 0:1	5:4 0:8	2:2 1:3					2:2 1:3		3:0 2:3	9	6	13	41:58	24
5	Auda	1:6 0:1	1:2 1:1	1:1 0:1					1:1 2:0		3:0 5:0	8	8	12	35:49	24
6	Faless	2:2 1:1	2:3 4:2	2:2 1:4					0:1 5:0		1:1 6:2	7	7	14	45:68	21
7	ĒCK	3:1 3:2	2:3 2:4	1:1 3:1					1:0 1:0		3:2 4:2	7	6	15	39:64	20
8	Apgaismes tehnika				2:2 3:1	1:1 0:2	1:0 0:5	0:1 0:1		0:3 0:0		5	8	15	33:55	18
9	Daugava	5:1 0:2	1:4 1:2	3:3 0:2					3:0 0:0		0:0 2:2	6	4	18	34:67	16
10	Dizelists				0:3 3:2	0:3 0:5	1:1 2:6	2:3 2:4		0:0 2:2		2	7	19	28:79	11

Latvijas kausa izcīņa

Daugavpils Celtnieks – Forums–Skonto 0:0, ar 11 m – 3:1.

Gada labākie futbolisti

Vārtsargs E. Grigjans (Celtnieks), aizsargs M. Zemļinskis (Forums–Skonto), pussargs I. Verpakovskis (Olimpija), uzbrucējs V. Ževņerovičs (Celtnieks).

Labākie tiesneši

E. Bigats (Ilūkste), V. Direktorenko (Rīga), R. Lajuks (Rīga).

1992.

Latvijas čempionāta virslīgas tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto Rīga		0:1	2:1	2:0	1:0	1:0	3:0	3:0	4:1	3:0	2:0	4:0	18	2	2	51:10	38
2	RAF Jelgava	2:1		1:1	1:0	1:0	1:0	1:0	0:0	2:0	4:1	6:0	4:0	17	4	1	43:6	38
3	VEF Rīga	0:0	0:1		1:0	1:1	1:1	1:0	1:0	2:0	3:0	3:1	3:0	14	5	3	46:14	33
4	Pārdaugava Rīga	0:0	1:0	0:1		2:1	5:1	3:1	2:1	1:0	5:1	6:1	5:0	13	3	6	45:22	29
5	Kompar-Daugava	1:2	1:1	1:1	3:2		1:0	0:0	2:1	5:1	0:0	7:1	4:1	11	6	5	48:19	28
6	Olimpija Liepāja	1:2	0:0	2:1	3:3	2:1		0:0	2:0	3:0	1:0	2:0	3:0	10	5	7	33:25	25
7	BJSS Daugavpils	0:4	1:6	1:3	0:2	0:3	0:2		1:1	4:1	2:0	1:0	2:1	8	3	11	25:35	19
8	Torpedo Rīga	0:1	0:4	1:6	2:2	1:5	3:3	0:1		2:0	2:1	1:0	4:0	5	7	10	28:40	17
9	Vairogs Rēzekne	0:2	0:2	0:4	0:1	1:4	2:1	1:0	1:1		2:1	3:1	2:0	7	2	13	29:43	16
10	Gauja Valmiera	1:4	0:2	0:2	1:0	0:4	3:1	1:4	3:3	3:3		4:1	3:1	6	3	13	26:48	15
11	Starts Brocēni	1:7	0:2	2:5	1:3	0:4	1:3	1:5	1:4	0:5	0:1		5:1	2	0	20	19:76	4
12	Dīlar Ilūkste	1:3	0:1	0:5	1:2	0:0	0:2	1:2	1:1	0:6	1:2	1:2		0	2	20	10:65	2

Pārspēle par 1. vietu

Skonto (Rīga) – RAF (Jelgava) 3:2 (2:1)

22.10.92. Rīga, ASK stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: V. Direktorenko.

“Skonto” sastāvs: O. Grišins, O. Blagonadeždins, V. Astafjevs, E. Gne-
dojs, M. Zemļinskis, I. Stepanovs (A. Semjonovs, 46), A. Šketovs, A. Stradiņš,
A. Dibrivnijs, V. Pačko, A. Jeļisejevs.

RAF sastāvs: K. Igošins, A. Švāns (R. Sidorovs, 46), G. Ērglis, V. Iva-
novs, A. Kondratenko, R. Abžinovs, A. Zariņš, O. Aleksejenko, S. Ivanovs
(V. Babičevs, 70), R. Bulders, M. Zujevs.

Vārti: A. Jeļisejevs – 2, A. Astafjevs, M. Zujevs, A. Zariņš.

Čempionāta rezultatīvākie spēlētāji

1. V. Ževņerovičs (VEF) – 19
- 2.–4. A. Semjonovs (“Skonto”) – 12, M. Zujevs (RAF) – 12, D. Savaļ-
nieks (“Gauja”) – 12
- 5.–6. J. Hudjakovs (“Kompar-Daugava”) – 10, A. Pozņaks (“Vairogs”) –
10.

Gada labākie futbolisti

Vārtsargs K. Igošins (RAF), aizsargs Dz. Sproģis ("Kompar-Daugava"), pussargs O. Aleksejenko (RAF), uzbrucējs A. Linards ("Olimpija").

Gada futbolists

Ainārs Linards ("Olimpija", Orebro, Zviedrija).

Labākie tiesneši

V. Direktorenko (Rīga), J. Raihmans (Rīga), R. Lajuks (Rīga).

Latvijas kausa fināls

Skonto – Kompar-Daugava 1:0 (0:0) (papildlaikā)

09.06.92. Rīgā, ASK stadionā, 2000 skatītāju

Tiesnesis: I. Raihmans.

Vārti: 1:0 Semjonovs (103).

"Skonto" sastāvs: Laizāns, Blagonadeždins, Astafjevs, Gņedojs, Zemlinskis, Stepanovs, Šketovs, Tarasovs (Dibrivnijs, 106), Lobanovs, Dementjevs (Sošenko, 65), Jeļisejevs (Semjonovs, 46).

Treneris: M. Zahodins.

Pirmās ligas tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	U	N	Z	Vārti	P
1	Decemviri Rīga		3:1	1:1	5:1	2:1	6:2	4:2	4:2	4:1	1:2	1:0	2:1	5:1	4:0	20	4	2	71:29	44
2	Zenta Rīga	0:1		4:0	4:0	5:0	1:0	4:1	2:3	1:1	1:0	3:0	5:0	3:1	1:1	17	6	3	59:19	40
3	Kvadrāts Rīga	2:2	1:2		0:2	2:1	6:1	3:0	1:0	2:1	2:0	2:0	3:1	3:1	1:0	15	6	5	52:34	36
4	Latgale Daugavpils	1:1	1:2	0:3		1:0	4:2	1:1	1:0	1:1	2:1	3:0	1:1	5:1	5:0	11	7	8	40:31	29
5	RAF II Jelgava	0:2	1:3	6:2	0:1		2:3	1:1	3:0	2:1	0:4	1:0	5:1	6:1	3:0	12	3	11	45:37	27
6	SM-ĒCK Rīga	2:3	1:1	0:1	1:0	1:0		2:2	0:2	0:2	2:1	1:0	2:1	2:2	6:0	11	5	10	41:42	27
7	Decemviri II Rīga	1:2	0:3	2:2	3:2	1:0	1:1		1:0	2:2	0:0	1:1	5:0	5:0	2:1	8	1	7	43:39	27
8	Faless Jēkabpils	2:3	1:4	2:2	1:0	1:1	1:0	1:3		1:0	4:0	3:0	3:1	5:2	2:0	11	3	12	41:41	25
9	BJFK Daugava Rīga	2:2	0:2	2:3	1:2	2:3	1:2	2:0	3:1		3:5	1:1	3:0	10:1	4:1	9	6	11	54:44	24
10	Skonto II Rīga	0:1	1:1	2:2	1:1	1:2	0:0	2:2	2:1	1:1		2:3	3:0	0:3	2:0	8	8	10	38:37	24
11	RFK Rīga	1:3	1:1	0:0	1:0	0:1	1:4	1:0	3:0	1:4	2:1		4:2	3:0	1:1	8	7	11	27:37	23
12	Aditājs Ogre	0:2	1:4	0:4	1:1	0:3	1:0	1:1	2:1	5:1	1:1	0:1		2:1	2:2	5	5	16	28:65	15
13	Dizelists Rīga	1:6	0:1	3:2	0:4	1:1	2:4	3:3	1:2	1:3	1:4	1:1	6:2		7:1	5	4	17	42:83	14
14	Cerība Preiļi	2:1	0:0	1:2	0:0	1:2	1:2	0:3	2:2	0:2	1:2	1:1	1:2	0:1		1	7	18	17:60	9

Latvijas čempionāta otrās ligas noslēgums

Rīgas čempionāts (finālgrupa)

Rīgas pulss–Strotoss	25	19	3	3	58:21	41
Farforists FK–90	25	18	2	5	71:23	38
Gemma	25	17	4	4	44:27	38
Keramika	25	10	3	12	32:41	23
Alfa	25	9	5	11	45:47	23
RAU	25	9	5	11	41:45	23

Vārpas čempionāts

Kurzemes zona

Grobiņa	16	11	3	2	67:22	25
Jelgavas RAF	16	11	3	2	59:22	25
Ventspils Venta	16	7	3	6	43:30	17
Tukums	16	4	0	12	20:60	8
Brocēnu Starts–2	16	2	1	13	19:71	5

Latgales zona

Līvānu Linga	16	12	1	3	57:24	25
Ludzas Vārpa	16	9	1	6	53:32	19
Aizkraukles Dardedze–Tora	16	8	2	6	48:33	18
Krāslavas Vārpa	16	8	0	8	39:39	16
Plaviņu NIK	16	1	0	15	13:83	2

Vidzemes zona

Smiltenes FK	12	5	3	4	27:24	13
Gulbenes Vārpa–SCO	12	5	2	5	19:24	12
Cēsu Lode	12	5	2	5	30:29	12
Balvu Niko	12	4	3	5	25:24	11

Finālturnīrs

Pusfināli

Līvānu Linga – Smiltenes FK 0:1 (papildlaikā)

Grobiņa – Gulbenes Vārpa–SCO 1:4

Par 3.–4. vietu

Grobiņa – Līvānu Linga 2:1

Fināls

Gulbenes Vārpa–SCO – Smiltenes FK 3:1

1993.

Latvijas čempionāta virslīgas tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto Rīga		4:0	1:0	1:0	2:1	3:1	6:1	3:0	4:0	11:0	17	0	1	63:7	34
2	Olimpija Rīga	0:2		1:0	1:2	1:1	1:0	4:3	4:1	2:0	3:0	12	2	4	31:17	26
3	RAF Jelgava	1:3	0:1		2:1	3:0	1:0	5:1	4:1	4:0	3:0	12	2	4	34:11	26
4	Pārdaugava Rīga	0:3	2:1	0:1		3:0	0:0	6:0	2:0	1:0	3:1	10	4	4	29:13	24
5	Auseklis Daugavpils	1:0	0:1	0:1	0:2		0:0	3:0	1:0	0:0	4:0	7	5	6	22:17	19
6	Vidus Rīga	0:4	0:0	0:0	2:2	0:0		3:0	1:0	3:1	4:0	6	7	5	19:13	19
7	Olimpija Liepāja	0:2	0:3	1:1	0:0	2:2	0:0		1:1	1:3	7:3	3	6	9	24:46	12
8	FK DAG Rīga	0:3	0:1	0:1	0:0	0:1	1:0	3:3		0:0	4:1	3	4	11	15:29	10
9	Vairogs Rēzekne	1:6	1:5	0:1	0:1	1:3	0:2	0:1	2:0		0:0	3	3	12	12:36	9
10	Gauja Valmiera	1:5	1:2	1:6	1:4	1:5	0:3	1:3	1:4	1:2		0	1	17	14:74	1

“VEF/Zenta” pēc spēlēm ar “Vidus” (0:1), “Skonto” (0:3), Liepājas “Olimpiju” (3:3), “Pārdaugavu” (0:2), “Vairogu” (0:0) un Rīgas “Olimpiju” (1:4) pārtapa par FK DAG.

Rīgas “Vidus” piešķirta uzvara 3:0 pret Liepājas “Olimpiju” par neierašanos uz spēli.

“Skonto” sastāvs: R. Laizāns, O. Grišins, O. Blagonadeždins, M. Zemlinskis, E. Gnedojs, I. Troickis, A. Troickis, V. Lobaņovs, A. Šketovs, I. Stepanovs, A. Stradiņš, V. Astafjevs, V. Draguns, A. Semjonovs, A. Jelisejevs, Dz. Savaļnieks, S. Tarasovs, J. Dementjevs, V. Babičevs, A. Dībrivnijs.

Treneris: A. Starkovs.

Latvijas kausa fināls

Pārdaugava Rīga – RAF Jelgava 0:1 (0:0)

17.06.93. Rīga, “Daugavas” stadions

Tiesnesis: R. Lajuks.

“Pārdaugavas” sastāvs: Piedels, Baumanis, Nesterenko, Lazarenko, Monjaks, Doroščenkovs, Pavļenko, Rimkus (Atamans, 62; Jekimovs, 78), Karašausks, Smorodins, Butkus.

RAF sastāvs: Igošins, Daņilovs, Ērglis, Ivanovs, Dolgopolovs, Sidorovs (Švans, 67), Zeiberliņš, Mikuckis, Kozlovs (Jegorovs, 88), Pozņaks, Zujevs.

Vārti: Kozlovs (73).

Latvijas čempionātu (1992.–1993.) vārtu guvēji

	Spēles	Vārti
1. V. Ževnerovičs (Auseklis, VEF)	40	29
2. A. Jelisejevs (Skonto)	35	27
3. A. Pozņaks (Vairogs, VEF)	36	16
4. Dz. Savaļnieks (Gauja, Skonto)	33	14
5. M. Zujevs (RAF)	24	13
6. A. Semjonovs (Skonto)	38	13
7. M. Zemļinskis (Skonto)	32	12
8. M. Smorodins (Pārdaugava)	34	12
9. A. Štolcers (Kompar–Daugava, Olimpija R)	32	11
10. V. Draguns (Pārdaugava, Skonto)	36	11
11. I. Zeņkovs (Torpedo, Vidus)	38	11
12. J. Hudjakovs (Kompar–Daugava)	18	10

Labākie tiesneši

R. Lajuks (Rīga), V. Direktorenko (Rīga), E. Bigats (Ilūkste).

Pirmā liga

Gemma–RFS	16	4	2	57:19	36
Baltnet (Daugavpils)	15	5	2	55:13	35
Skonto II	13	4	5	54:16	30
Starts (Brocēni)	13	1	8	55:31	27
RAF II	11	4	7	34:25	26
Kvadrāts	10	6	6	51:28	26
Strotos (Rīga)	7	6	9	24:27	20
Latgale	7	3	12	36:43	17
RFK	6	4	12	21:42	16
Monta	4	6	12	25:63	14
Aila	4	3	15	21:69	11
Kompar–Daugava	2	2	18	15:73	9

Otrās ligas (lauku zonas un “Vārpas” čempionāts) finālturnīra pirmās divas vienības – Daugavpils “Lokomotive” un Preiļu “Cerība” ieguva tiesības spēlēt pirmajā līgā.

Rīgas čempionātā (12 komandas) uzvarēja “Lido Pirmaden”.

Sporta biedrības “Daugava” Rīgas padomes čempionātā (17 komandas) uzvarēja “Hoetika”.

LFF aptaujā par labākajiem atzīti vārtsargs Ē. Grigjans (Rīgas “Olimpija”), aizsargs E. Gņedojs (“Skonto”), pussargs A. Štolcers (Rīgas “Olimpija”), uzbrucējs A. Jelisejevs (“Skonto”).

1994.

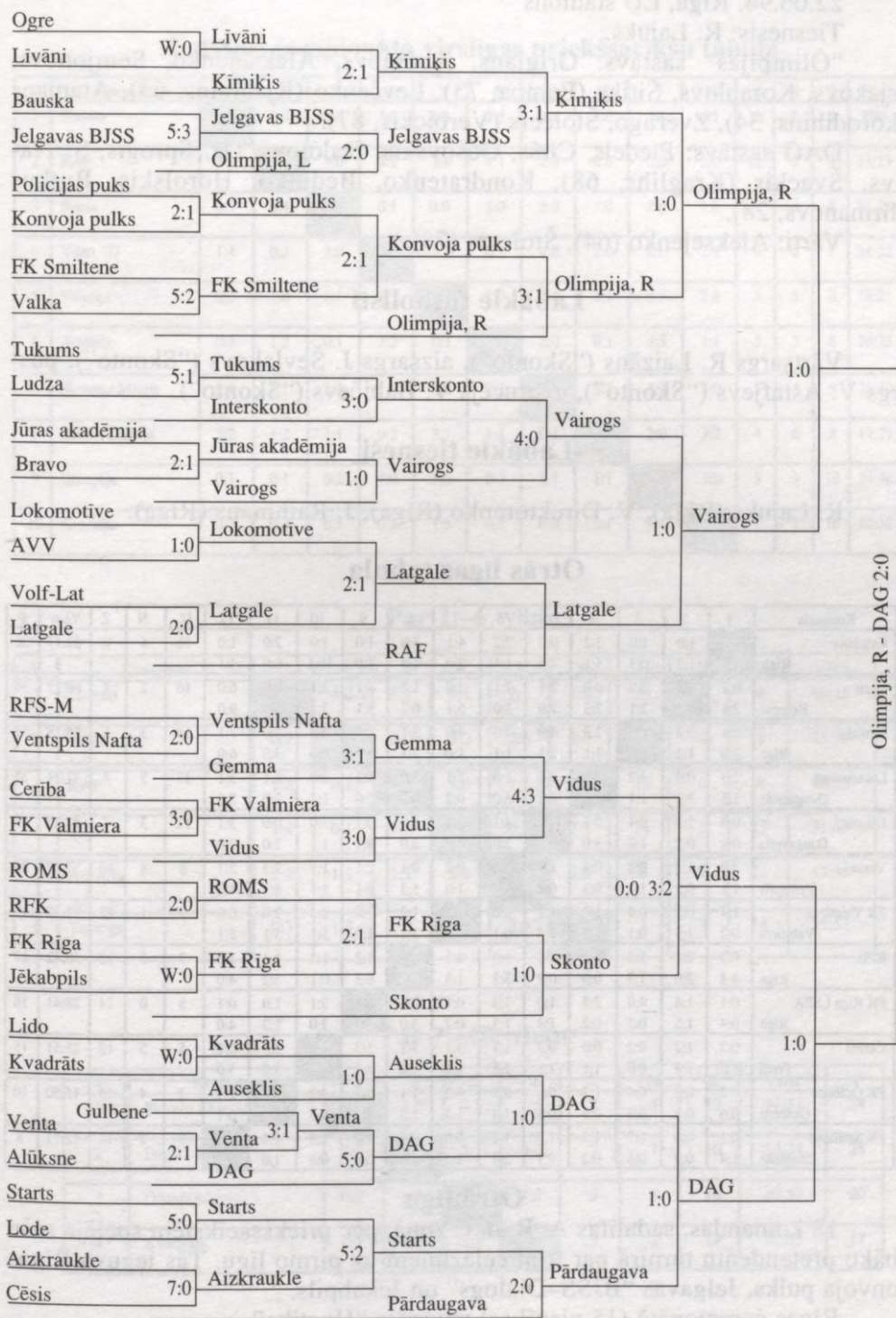
Latvijas čempionāta virslīgas tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto Rīga		1:0 2:2	3:1 3:2	1:1 2:1	4:0 2:0	3:0 3:0	2:0 8:1	3:0 3:0	1:0 5:1	4:0 8:0	1:0 5:0	2:0 10:0	20	2	0	76:9	42
2	RAF Jelgava	0:1 2:2		0:0 3:2	1:1 2:1	3:1 2:0	1:1 1:2	2:0 2:1	0:0 3:0	3:1 1:0	1:0 4:0	2:0 5:1	3:0 3:0	13	7	2	38:11	33
3	FC DAG Rīga	1:3 2:3	0:0 0:0		2:0 0:0	1:1 1:0	0:0 2:4	1:3 3:0	1:0 3:0	0:0 1:0	2:0 1:1	5:0 1:0	3:1 4:0	11	7	4	34:16	29
4	Olimpija Rīga	1:1 1:2	1:1 0:0	0:2 0:0		2:3 2:1	1:1 0:1	3:0 1:0	3:0 1:0	4:2 2:0	1:1 3:1	0:0 3:2	1:1 2:0	10	8	4	32:19	28
5	Vairogs Rēzekne	0:4 0:2	1:3 2:1	1:1 0:1	3:2 1:2		1:1 2:0	1:0 1:1	0:4 2:0	0:0 1:1	3:0 1:1	3:1 2:0	3:1 0:1	9	6	7	28:27	24
6	Pārdaugava Rīga	0:3 0:3	1:1 1:2	0:0 4:2	1:1 1:0	1:1 0:2		0:2 2:0	0:0 0:0	0:0 1:1	1:2 0:0	2:1 2:2	3:0 4:1	6	10	6	24:24	22
7	Vidus Rīga	0:2 1:8	0:2 0:3	3:1 0:3	0:3 0:1	0:1 1:1	2:0 0:2		0:0 1:0	2:1 1:1	2:0 2:2	2:1 2:1	1:0 1:1	8	5	9	21:34	21
8	Interskonto Rīga	0:3 0:3	0:0 0:1	0:1 0:3	0:3 0:1	4:0 0:2	0:0 0:0	0:0 0:1		1:1 3:2	2:4 2:1	1:1 2:0	0:0 2:0	5	7	10	17:27	17
9	Auseklis Daugavpils	0:1 1:5	1:3 0:1	0:0 0:1	2:4 0:2	0:0 1:1	0:0 1:1	1:2 1:1	1:1 2:3		1:0 4:0	2:0 1:2	4:0 3:1	5	7	10	26:29	17
10	Gemma Rīga	0:4 0:8	0:1 0:4	0:2 1:1	1:1 1:3	0:3 1:1	2:1 0:0	0:2 2:2	4:2 1:2	0:1 0:4		0:2 3:0	2:1 0:0	4	6	12	18:45	14
11	FK Liepāja Liepāja	0:1 0:5	0:2 1:5	0:5 0:1	0:0 2:3	1:3 0:2	1:2 2:2	1:2 1:2	1:1 0:2	0:2 2:1	2:0 0:3		1:1 1:1	2	5	15	16:46	9
12	Kimikis Daugavpils	0:2 0:10	0:3 0:3	1:3 0:4	1:1 0:2	1:3 1:0	0:3 1:4	0:1 1:1	0:0 0:2	0:4 1:3	1:2 0:0	1:1 1:1		1	6	15	10:53	8

“Skonto” sastāvs: R. Laizāns, O. Grišins, I. Troickis, B. Monjaks, E. Gņe-
dojs, J. Ševļakovs, V. Lobanovs, O. Blagonadeždins, I. Stepanovs, V. Astafjevs,
V. Draguns, A. Dibrivnijs, A. Semjonovs, V. Babičevs, S. Tarasovs, A. Jelisjevs,
I. Slesarčuks, A. Kļišins.

Treneris: A. Starkovs.

Latvijas kauss '94

Olimpija (Rīga) – DAG (Rīga) 2:0 (0:0)

22.06.94. Rīga, LU stadions

Tiesnesis: R. Lajuks.

“Olimpijas” sastāvs: Grigjans, Abžinovs, Aleksejenko, Semjonovs, Lisjakovs, Korabļovs, Šitiks (Pumpa, 73), Levčenko (Rjabinins, 63), Atamans (Skorodihins, 34), Zverugo, Štolcers (Verbickis, 87).

DAG sastāvs: Piedels, Ciršs, Gošovskis, Fedotovs, Dz. Sproģis, S. Ivanovs, Švackis (Kraglihs, 68), Kondratenko, Bedulko, Horoškis, Butkus (Mirmanovs, 28).

Vārti: Aleksejenko (64), Štolcers (78).

Labākie futbolisti

Vārtsargs R. Laizāns (“Skonto”), aizsargs J. Ševļakovs (“Skonto”), pussargs V. Astafjevs (“Skonto”), uzbrucējs V. Babičevs (“Skonto”).

Labākie tiesneši

R. Lajuks (Rīga), V. Direktorenko (Rīga), J. Raihmans (Rīga).

Otrās ligas tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	U	N	Z	Vārti	P	
1	Kvadrāts Rīga		1:0 1:2	1:0 0:3	3:2 5:1	0:0 4:0	2:2 1:1	4:1 2:0	3:0 4:4	1:0 4:0	3:0 10:1	2:0 6:0	1:0 4:1	16	4	2	62:17	36	
2	Starts Brocēni	0:1 2:1		2:0 2:1	0:0 2:3	2:1 2:0	2:1 5:0	3:0 5:1	1:2 0:2	4:1 5:1	2:1 3:1	0:0 3:0	6:0 9:0	16	2	4	60:17	34	
3	Jūrnieks Rīga	0:1 3:0	0:2 1:2		2:3 1:1	4:0 2:1	4:0 1:1	4:0 1:0	2:1 3:1	0:4 5:0	2:0 0:0	4:0 3:0	7:1 6:0	14	3	5	55:18	31	
4	Lokomotive Daugavpils	2:3 1:5	0:0 3:2	3:2 1:1		1:0 0:3	1:0 3:0	1:0 0:2	2:1 0:0	3:0 2:0	4:2 1:1	0:0 3:0	2:1 2:0	13	5	4	37:24	31	
5	Latgale Daugavpils	0:0 0:4	1:2 0:2	0:4 1:2	0:1 3:0		4:1 2:0	2:1 4:2	3:2 2:0	0:1 4:1	3:0 1:1	0:0 3:0	3:1 7:0	12	3	7	43:25	27	
6	Venta Ventspils	2:2 1:1	1:2 0:5	0:4 1:1	0:1 0:3	1:4 0:2		0:2 1:0	0:1 5:3	2:1 2:1	1:1 8:1	2:3 4:1	2:1 4:2	8	4	10	37:42	20	
7	FK Valmiera Valmiera	1:4 0:2	0:3 1:5	0:4 0:1	1:2 2:0	1:2 2:4	2:0 0:1		1:2 3:1	1:0 2:0	2:3 5:1	2:0 3:1	0:0 2:1	9	1	12	31:37	19	
8	RFK Rīga	0:3 4:4	2:1 2:0	1:2 1:3	0:3 0:0	2:3 0:2	1:0 3:5	2:1 1:3		1:2 0:3	1:3 0:1	1:1 3:2	1:0 4:0	7	3	12	30:42	17	
9	FK Rīga LSPA Rīga	0:1 0:4	1:4 1:5	4:0 0:5	2:4 0:2	1:0 1:4	1:2 1:2	0:1 0:2	2:1 3:0		3:1 2:0	1:0 1:2	0:1 4:0	8	0	14	28:41	16	
10	Cerība Preiļi	0:3 0:10	1:2 1:3	0:2 0:0	0:0 1:1	0:3 1:1	1:1 1:8	3:2 1:5	3:1 1:0	1:3 0:2		2:3 3:0	0:1 5:0	5	5	12	25:51	15	
11	FK Gulbene Gulbene	0:2 0:6	0:0 0:3	0:4 0:3	1:2 0:3	0:0 0:3	3:2 1:4	0:2 1:3	1:1 2:3	0:1 2:1	1:1 0:3	3:2 0:3		1:1 0:1	3	4	15	15:50	10
12	FK Smiltene Smiltene	0:1 1:4	0:6 0:9	1:7 0:6	1:3 0:2	1:3 0:7	1:2 2:4	0:0 1:2	0:1 0:4	1:0 0:4	1:0 0:5	1:1 1:0		3	2	17	12:71	8	

Otrā liga

18 komandas, sadalītas A, B un C zonā, pēc priekšsacīkstēm spēlēja sešu labāko pretendentu turnīrā par trim ceļazīmēm uz pirmo līgu. Tās ieguva Rīgas Konvoja pulks, Jelgavas “BJSS–Dialogs” un Jēkabpils.

Rīgas čempionātā (15 vienības) uzvarēja “Hoetika”.

1995.

Latvijas čempionāta virslīgas priekšsacīkšu tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto		5:0	0:0	3:0	1:0	3:2	2:1	4:0	7:1	6:1	16	2	0	59:8	50
2	RAF	0:1		3:0	3:2	2:0	1:1	2:0	0:0	2:0	5:0	12	3	3	33:13	39
3	Starts	0:3	0:4		0:1	0:0	3:0	3:0	1:0	2:0	1:0	9	4	5	21:18	31
4	Vilan - D	1:4	0:2	3:0		1:2	0:1	4:0	2:0	3:1	2:1	9	2	7	31:22	29
5	Vairogs	0:3	1:0	1:1	1:1		1:2	1:1	1:1	3:3	2:0	6	6	6	28:21	24
6	Amstrig	0:3	1:2	0:1	2:2	0:1		2:0	0:1	2:3	1:1	5	5	8	26:25	20
7	Skonto / Metāls	0:4	1:1	2:3	1:5	0:8	2:2		3:1	4:3	2:0	5	4	9	25:42	19
8	DAG - Liepāja	2:2	1:2	1:1	0:2	3:1	1:1	0:1		2:0	3:2	4	6	8	19:28	18
9	Olimpija	0:1	0:1	0:2	1:0	1:0	0:7	1:1	1:1		3:0	5	3	10	24:40	18
10	Kvadrāts	0:7	0:3	0:3	0:2	1:5	0:2	0:6	3:1	1:4		1	1	16	10:58	4

Par 1.-6. vietu

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto		4:0	5:1	8:1	2:1	8:0	25	3	0	99:15	78
2	Vilan - D	0:2		0:0	3:0	2:0	2:0	16	3	9	45:30	51
3	RAF	1:2	0:1		1:0	1:1	0:1	14	6	8	40:28	48
4	Starts	1:4	0:1	3:0		0:1	1:1	11	5	12	31:43	38
5	Amstrig	2:2	1:2	1:1	5:1		3:0	9	8	11	47:38	35
6	Vairogs	0:3	1:3	1:2	1:3	2:6		7	7	14	35:52	28

Par 7.-10. vietu

V	Komanda	1	2	3	4	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto / Metāls		1:2	7:1	1:5	8	4	12	37:51	28
2	DAG - Liepāja	1:0		3:1	0:2	7	7	10	26:34	28
3	Olimpija	0:2	1:1		2:2	5	5	14	29:57	20
4	Kvadrāts	0:1	1:0	2:1		5	2	17	22:63	17

“Skonto/Metāls” ieņēma augstāku vietu nekā “DAG–Liepāja”, jo ridziniekiem bija labāki rādītāji savstarpējās spēlēs.

“Skonto/Metāls” sastāvs: R. Laizāns, V. Astafjevs, V. Babičevs, V. Bauševs, O. Blagonadeždins, I. Bleidelis, O. Grišins, V. Ivanovs, A. Jelisejevs, A. Lobaņovs, V. Mikuckis, B. Moņaks, M. Pahars, A. Pindejevs, A. Semjonovs, I. Slesarčuks, I. N. Stepanovs, I. V. Stepanovs, J. Ševļakovs, I. Troickis, M. Zemļinskis.

Treneris: A. Starkovs.

Labākie vārtu guvēji

V. Astafjevs (“Skonto”) – 19, V. Babičevs (“Skonto”) – 14, A. Jelisejevs (“Skonto”) – 11, M. Miholaps (“Amstrig”) – 11, V. Ivanovs (“Skonto”) – 10, V. Bauševs (“Skonto”) – 11.

Latvijas kausa izcīņa

1/32 fināls

Amatieri (Rīga) – Cerība (Preiļi)	2:1
Vilaka – FK Lode	1:4
Venta (Ventspils) – Jūrnieks (Rīga)	1:0
FK Starts (Rīga) – Volf-Lat (Rīga)	4:2
FK Sarma (Tukums) – Lokomotive (Daugavpils)	0:4
Jēkabpils-Vide – FK Liepāja	0:1
Jūras akadēmija – Jaunība (Daugavpils)	0:3
Dialogs (Jelgava) – FK Valmiera	6:0
AVV-LSPA (Rīga) – Hoetika (Rīga)	4:3
FK Dardedze (Aizkraukle) – Sardzes pulks (Rīga)	2:8
Gauja (Valmiera) – Balvi	3:0
FK Līvāni – FK Smiltene	3:4

1/16 fināls

Amatieri (Rīga) – Vilan-D (Daugavpils)	0:2
FK Lode – Amstrig (Rīga)	0:6
Venta (Ventspils) – Flaminko (Rīga)	1:0
FK Starts (Rīga) – Pārdaugava (Rīga)	0:1
Lokomotive (Daugavpils) – Kvadrāts (Rīga)	0:1
FK Liepāja – Staicele	6:3 (3:3)
Jaunība (Daugavpils) – Starts (Brocēni)	0:3 (0:0)
Dialogs (Jelgava) – Skonto/Metāls (Rīga)	1:6
AVV-LSPA (Rīga) – FK Cēsis	16:0
Sardzes pulks (Rīga) – Latgale (Daugavpils)	8:7 (2:2, 2:2)
Gauja (Valmiera) – Vairogs (Rēzekne)	1:3
FK Smiltene – Nafta (Ventspils)	1:6

1/8 fināls

Vilan-D (Daugavpils) – Amstrig (Rīga)	8:9 (1:1, 2:2)
---------------------------------------	----------------

Venta (Ventspils) – Olimpija (Rīga)	3:1
Pārdaugava (Rīga) – Kvadrāts (Rīga)	4:1 (1:1)
FK Liepāja – Skonto (Rīga)	0:11
Starts (Brocēni) – Skonto/Metāls (Rīga)	2:4 (2:2)
AVV-LSPA (Rīga) – RAF (Jelgava)	1:4
Sardzes pulks (Rīga) – Vairogs (Rēzekne)	0:2
Nafta (Ventspils) – DAG–Liepāja	0:2

1/4 fināls

Amstrig (Rīga) – Venta (Ventspils)	4:0
Pārdaugava (Rīga) – Skonto (Rīga)	0:5
Skonto/Metāls (Rīga) – RAF (Jelgava)	1:2
Vairogs (Rēzekne) – DAG–Liepāja	2:4 (1:1, 2:2)

Pusfināls

Amstrig (Rīga) – Skonto (Rīga)	1:3
RAF (Jelgava) – DAG–Liepāja	0:1

Fināls

Skonto (Rīga) – DAG–Liepāja	3:0 (0:0)
-----------------------------	-----------

Vārti: Bauševs (51, 58), Astafjevs (79).

“Skonto” sastāvs: Laizāns, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis (Lobaņovs, 76), Ševļakovs, Monjaks, Val.Ivanovs, Bleidelis (Bauševs, 46), Semjonovs (Blagonadeždins, 68), Babičevs, Jelisejevs (Igoris Stepanovs vecākais, 84).

“DAG–Liepājas” sastāvs: Koršakovs, Zīle, Kibarts, Bukovskis, Movko, Kraglihs, Kasjans, Baskakovs, Intenbergs (Osipovs, 66), Osičenko, Linards.

Tiesnesis: Romans Lajuks.

Labākie futbolisti

Vārtsargs R. Laizāns (“Skonto”), aizsargs J. Ševļakovs (“Skonto”), vidējā līn. V. Astafjevs (“Skonto”), uzbrucējs V. Rimkus (“Amstrig”).
Gada labākais futbolists Vitālijs Astafjevs (“Skonto”).

Labākie tiesneši

R. Lajuks (Rīga), V. Direktorenko (Rīga), A. Sipailo (Daugavpils).

Pirmās līgas tabula

V	Komanda		U	N	Z	Vārti	P
1	Jūnieks (Rīga)	22	18	3	1	59:16	57
2	Lokomotive (Daugavpils)	22	14	5	3	57:22	47
3	Jaunība (Daugavpils)	22	14	1	7	56:30	43
4	Latgale (Daugavpils)	22	12	3	7	56:45	39
5	AVV-LSPA (Rīga)	22	9	5	8	30:29	32
6	Venta (Ventspils)	22	8	4	10	25:29	28
7	FK Valmiera	22	8	3	11	40:65	27
8	Z/s Beikas	22	7	3	12	20:42	24
9	FK Liepāja	22	7	3	12	33:45	24
10	Sardzes pulks (Rīga)	22	5	5	12	22:37	20
11	Jēkabpils-Vīde	22	5	3	14	33:53	18
12	Dialogs (Jelgava)	22	5	2	15	25:43	17

Otrā līga

Trijās zonās – A, B, C – priekšsacīkstēs piedalījās 36 komandas (Rīgas čempionāta B zonā – 17). Sešu vienību finālturnīrā uzvarēja “Vecrīga”.

1996.

Latvijas čempionāta virslīgas tabula 1. posms

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto (Rīga)		1:0 3:3	7:0 4:0	1:0 5:0	0:0 11:	1:2 4:0	6:0 5:0	5:0 3:2	5:0 4:1	5:0 4:0	15	2	1	74:9	47
2	Daugava (Rīga)	0:1 3:3		2:2 2:1	1:1 1:0	2:1 1:0	0:0 2:1	2:0 2:0	5:1 1:0	3:0 4:0	3:0 7:0	13	4	1	41:11	43
3	Dinaburga (Daugavpils)	0:7 0:4	2:2 1:2		3:0 1:1	0:0 1:1	5:0 4:0	1:0 4:0	2:0 1:0	1:2 2:0	2:0 0:0	9	5	4	30:19	32
4	FK Liepāja	0:1 0:5	1:1 0:1	0:3 1:1		1:2 1:0	1:0 2:0	0:0 3:1	2:1 2:3	1:0 2:0	4:0 2:2	8	4	6	23:21	28
5	Universitāte (Rīga)	0:0 1:11	1:2 0:1	0:0 1:1	2:1 0:1		2:0 0:1	0:3 2:1	2:1 1:1	4:0 2:1	2:0 4:4	7	5	6	24:29	26
6	Starts (Brocēni)	2:1 0:4	0:0 1:2	0:5 0:4	0:1 0:2	0:2 1:0		3:6 2:1	2:2 1:1	2:1 2:2	0:0 4:1	5	5	8	20:35	20
7	Vairogs (Rēzekne)	0:6 0:5	0:2 0:2	0:1 0:4	0:0 1:3	3:0 1:2	6:3 1:2		0:1 1:1	3:0 0:0	1:0 2:0	5	3	10	19:32	18
8	Lokomotive (Daugavpils)	0:5 2:3	1:5 0:1	0:2 0:1	1:2 3:2	1:2 1:1	2:2 1:1	1:0 1:1		0:1 1:0	1:1 2:1	4	5	9	18:31	17
9	Skonto / Metāls (Rīga)	0:5 1:4	0:3 0:4	2:1 0:2	0:1 0:2	0:4 1:2	1:2 2:2	0:3 0:0	1:0 0:1		0:1 1:1	2	3	13	9:38	9
10	Jūrieks (Rīga)	0:5 0:4	0:3 0:7	0:2 0:0	0:4 2:2	0:2 4:4	0:0 1:4	0:1 0:2	1:1 1:2	1:0 1:1		1	6	11	11:44	9

2. posms par 1.-6. vietu

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto (Rīga)		1:1 1:0	3:1 1:1	1:0 6:0	2:0 3:0	4:0 2:0	23	4	1	98:12	73
2	Daugava (Rīga)	1:1 0:1		0:0 1:1	3:1 0:1	3:1 5:0	4:1 3:0	18	7	3	61:18	61
3	Dinaburga (Daugavpils)	1:3 1:1	0:0 1:1		2:1 0:2	0:2 3:0	7:0 8:2	13	8	7	53:31	47
4	Universitāte (Rīga)	0:1 0:6 1:0	1:3 1:0	1:2 2:0		4:0 2:2	2:1 0:1	11	6	11	37:45	39
5	Baltika (Liepāja)	0:2 0:3	1:3 0:5	2:0 0:3	0:4 2:2		1:0 3:1	11	5	12	32:44	38
6	Starts (Brocēni)	0:4 0:2	1:4 0:3	0:7 2:8	1:2 1:0	0:1 1:3		6	5	17	26:69	23

3. posms par 7.-10. vietu

V	Komanda	1	2	3	4	U	N	Z	Vārti	P
1	Lokomotive (Daugavpils)		1:2 1:1 3:2 1:1	1:1 4:1 0:2 2:2	2:0 2:1 2:1 1:0	10	9	11	38:45	39
2	Vairogs (Rēzekne)	1:1 1:1 2:3 1:1		2:1 2:1 0:1 2:3	3:2 1:1 1:5 1:2	9	6	15	37:54	33
3	Skonto / Metāls (Rīga)	1:1 1:4 2:0 2:2	1:2 1:2 1:0 3:2		0:1 2:0 0:0 2:1	7	6	17	25:53	27
4	Jūrieks (Rīga)	0:2 1:2 1:2 0:1	2:3 1:1 5:1 2:1	-1:0 0:2 0:0 1:2		4	8	18	25:61	20

“Skonto” sastāvs: R. Laizāns, A. Kolīņko, M. Pahars, V. Ivanovs, A. Pindejevs, A. Štolcers, I. Troickis, V. Babičevs, M. Zemlinskis, J. Ševļakovs, O. Blagonadežins, I. Stepanovs, I. Bleidelis, V. Lobanovs, V. Astafjevs, A. Jeļisejvs, V. Bauševs, B. Monjaks, V. Līdaks, K. Ivanovs.

Treneris: A. Starkovs.

Pirmās līgas tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	U	N	Z	Vārti	P
1	Vecriga (Rīga)	0:0 1:0	3:1 1:1	2:3 3:1	1:0 3:1	2:1 1:0	0:1 2:0	0:1 2:0	2:1 2:1	3:3 6:0	5:1 5:2	2:0 3:0	3:0* 3:0* 7:0	2:0 7:0	19	3	2	61:16	60
2	FK Valmiera	0:0 0:1	1:1 2:0	0:1 3:1	1:0 2:1	2:1 1:2	0:1 4:3	0:0 2:1	3:1 4:0	1:0 6:0	2:0 2:1	2:0 8:1	6:1 3:0* 3:0*	3:0 7:1	17	3	4	56:17	54
3	ASK-Flaminko (Rīga)	1:3 1:1	1:1 0:2	4:2 2:0	2:1 2:0	0:2 2:1	3:1 1:1	0:0 4:0	1:1 1:0	3:1 2:0	1:1 6:2	3:0 3:0* 7:1	1:2 7:1	15	5	4	56:23	50	
4	Nafta (Ventspils)	3:2 1:3	1:0 1:3	2:4 0:2	0:6 1:3	2:2 2:1	1:0 0:1	4:1 1:1	3:2 1:0	2:2 2:1	1:0 2:1	1:2 4:1	3:2 3:0*	13	3	8	41:40	42	
5	AVV (Rīga)	0:1 0:1	0:1 1:2	1:2 0:2	6:0 3:1	0:1 1:0	1:0 2:2	1:2 0:0	1:0 4:0	8:2 2:1	7:3 0:0	5:1 3:0*	3:0* 1:3	12	3	9	50:25	39	
6	Daugava-Juniors (Rīga)	1:2 0:2	1:2 2:1	2:0 1:2	2:2 1:2	1:0 0:1	3:4 2:1	1:1 1:1	0:1 2:0	3:0 3:2	4:1 2:0	0:3* 3:0	2:1 3:0*	12	3	9	40:29	39	
7	Venta (Ventspils)	1:0 0:2	1:0 3:4	1:3 1:1	0:1 1:0	0:1 2:2	4:3 1:2	3:1 3:1	1:2 4:0	0:1 1:5	3:0 2:0	1:1 1:0	4:1 3:1	12	3	9	41:32	39	
8	Kolons (Rēzekne)	1:2 1:2	0:0 1:2	0:0 0:4	1:4 1:1	2:1 0:0	1:1 1:1	1:3 1:3	1:0 2:1	1:3 7:2	2:0 1:2	1:2 4:1	3:1 3:0*	8	6	10	36:36	30	
9	Baltika-Inta (Liepāja)	3:3 0:6	1:3 0:4	1:1 0:1	2:3 0:1	0:1 0:4	1:0 0:2	2:1 0:4	0:1 1:2	2:0 3:0	1:2 2:1	1:0 3:0*	2:4 5:2	8	2	14	30:46	26	
10	Ofriss-juniors (Rīga)	1:5 2:5	0:1 0:6	1:3 0:2	2:2 1:2	2:8 2:3	0:3 5:1	1:0 2:7	3:1 0:3	0:2 0:3	2:0 2:4	3:2 3:0*	1:1 3:0	7	2	15	37:63	23	
11	Jaunība (Daugavpils)	0:2 0:3	0:2 1:2	0:3 2:6	0:1 1:2	3:7 0:0	1:4 0:2	0:3 0:2	0:2 2:1	2:1 1:2	0:2 4:2	2:0 1:1	4:1 3:0	6	2	16	27:51	20	
12	Latgale (Daugavpils)	0:3* 0:3*	1:6 1:8	1:6 0:3*	2:1 1:4	1:5 0:3*	3:0* 0:3	1:1 0:1	2:1 1:4	0:1 0:3*	2:3 0:3*	0:2 0:3*	2:1 1:1	4	2	18	19:69	14	
13	Jēkabpils	0:2 0:7	0:3 0:3*	2:1 1:7	2:3 0:3*	0:3* 3:1	1:2 0:3*	1:4 1:3	1:3 0:3*	4:2 2:5	1:1 0:3	1:4 0:3	1:2 3:0*	4	1	19	24:71	13	

* Latgale un Jēkabpils izstājās

Labākie vārtu guvēji

M. Miholaps (“Daugava”) – 33, A. Pindejevs (“Skonto”) – 17, V. Babičevs (“Skonto”) – 16, J. Karašausks (“Dinaburg”) – 16, A. Fedotovs (“Dinburg”) – 13, A. Astafjevs (“Skonto”) – 12, M. Pahars (“Skonto”) – 12.

Labākie futbolisti

Vārtsargs R. Laizāns (“Skonto”), aizsargs J. Ševļakovs (“Skonto”), vidējā līnijā A. Astafjevs (“Skonto”), uzbrucējs M. Miholaps (“Daugava”).
Gada labākais futbolists Vitālijs Astafjevs (“Skonto”).

Labākie tiesneši

R. Lajuks (Rīga), V. Direktorenko (Rīga), S. Braga (Ventspils).

Latvijas kausa izcīņa

1/16 fināls

Vecrīga – Lokomotive	3:1
Latgale – Daugava	0:W
Jaunība – Valka	0:W
Vide-Jēkabpils – Jūrnieks	0:1
Venta – Vairogs	2:1 (0:1)
Smiltene – Ofriss-Juniors	1:4
FK Valmiera – Skonto/Metāls	1:2 (1:1)
Tukums – Starts	0:W
Gauja – AVV	1:3
Nafta – Cerība	7:1
ASK-Flaminko – Balvi	5:0
Dardedze – Lignums	4:5 (2:2, 2:2)
Būmaņa FK – Dardedze <i>kvalifikācija</i>	4:5 (0:0, 1:1)
ASK-Flaminko – Kolons <i>kvalifikācija</i>	2:0 (0:0)

1/8 fināls

Vecrīga – Daugava	5:6 (1:1, 1:1)
Valka – Skonto	0:14
Jūrnieks – Venta	4:3 (1:1, 1:1)
Ofriss-Juniors – FK Liepāja	1:7
Skonto/Metāls – Starts	0:1
AVV – Nafta	0:1
Lignums – Dinaburga	0:4
ASK-Flaminko – RAF	0:4

1/4 fināls

Daugava – Skonto	0:2
Jūrnieks – FK Liepāja	4:2 (1:1, 1:1)
Starts – Dinaburga	1:6
Nafta – RAF	1:3 (1:1)

Pusfināls

Skonto – Jūrnieks	8:0
Dinaburga – RAF	3:4 (0:0, 0:0)

Fināls

Skonto (Rīga) – RAF (Rīga) 1:2 (1:1) (700 skatītāju)

Vārti: Zemļinskis (57 ar 11 m), Korotkevičs (54), Draguns (115).

Tiesnesis: V. Direktorenko (Rīga).

RAF sastāvs: Oleiņiks, Vas. Ivanovs, Draguns, Mastjanica, Dolgopolovs, Murins (Šķēle, 99), Dubina, Korotkevičs (Torgašovs, 120), Sergejevs, Bogdans, Zariņš (Kačanovs, 118).

Otrā liga

A, B un C (Rīgas čempionāts) zonā spēlēja 32 vienības. Rīgas čempionātā uzvarēja "Hoetika".

Otrās ligas finālsacensību tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	U	N	Z	Vārti	P
1	Ozolnieki		4:1 0:0	4:0 4:0	1:1 2:0	4:0 3:0*	2:0 8:1	8	2	0	32:3	26
2	Ilūkste	1:4 0:0		1:0 0:0	3:0 3:1	4:0 4:2	3:0* 3:0*	7	2	1	22:7	23
3	VAD (Rīga)	0:4 0:4	0:1 0:0		2:0 1:1	5:0 4:2	3:0* 3:0*	5	2	3	18:12	17
4	Gauja (Valmiera)	1:1 0:2	0:3 1:3	0:2 1:1		3:0* 3:0*	2:1 1:0	4	2	4	12:13	14
5	FK Ludza	0:4 0:3*	0:4 2:4	0:5 2:4	0:3* 0:3*		0:3* 0:3*	2	0	8	10:30	6
6	FK Smiltene	0:2 1:8	0:3* 0:3*	0:3* 0:3*	0:1 1:2	0:3* 0:3*		0	0	10	2:31	0

* Ludza un Smiltene izstājās

1997.

Latvijas čempionāta virslīgas tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto (Rīga)		2:0 6:0 3:0	0:0 0:0 4:2	3:0 1:1 0:0	2:0 1:0 7:0	3:0 5:0 3:0	5:0 5:1 5:2	4:0 4:1 4:1	9:0 1:0 12:0	20	4	0	89:8	64
2	Daugava (Rīga)	0:2 0:6 0:3		1:0 0:1 2:2	0:1 2:1 2:1	1:0 1:0 1:1	2:1 0:1 3:0	3:0 1:0 4:2	2:0 5:1 0:2	0:0 4:0 1:1	13	4	7	35:27	43
3	Dinaburga (Daugavpils)	0:0 0:0 2:4	0:1 1:0 2:2		2:0 1:1 0:1	0:0 3:1 0:1	1:2 1:1 5:1	2:0 3:0 1:0	2:0 1:0 5:1	3:0 1:0 1:3	12	6	6	37:19	42
4	FK Ventspils	0:3 1:1 0:0	1:0 1:2 1:2	0:2 1:1 1:0		0:3 1:0 2:1	2:0 2:2 1:1	4:0 1:2 1:0	1:0 4:0 1:0	0:0 5:1 1:0	12	6	6	32:21	42
5	Liepājas Metalurģs	0:2 0:1 0:7	0:1 0:1 1:1	0:0 1:3 1:0	3:0 0:1 1:2		1:0 1:2 1:2	1:0 1:3 1:1	2:0 3:1 3:1	0:0 4:2 2:1	9	4	11	27:32	31
6	Universitāte (Rīga)	0:3 0:5 0:3	1:2 2:0 0:3	2:1 1:1 1:5	0:2 2:2 1:1	0:1 2:1 2:1		0:3 1:3 1:2	0:1 3:2 2:1	3:0 2:1 0:0	8	5	11	25:42	29
7	Valmiera FK	0:5 1:5 2:5	0:3 0:1 2:4	0:2 0:3 0:1	0:4 2:1 0:1	0:1 3:1 1:1	3:0 3:1 0:0		1:1 1:1 3:2	3:0 1:0 3:0	8	4	12	29:43	28
8	Lokomotive (Daugavpils)	0:4 1:4 1:4	0:2 1:5 2:0	0:2 0:1 1:5	0:1 0:4 0:1	0:2 1:3 1:3	1:0 2:3 1:2	1:1 1:1 2:3		6:1 4:0 3:0	5	2	17	29:52	17
9	FK Rēzekne	0:9 0:1 0:12	0:0 0:4 1:1	0:3 0:1 3:1	0:0 1:5 0:1	0:0 2:4 1:2	0:3 1:2 0:0	0:3 0:1 0:3	1:6 0:4 0:3		1	5	18	10:69	8

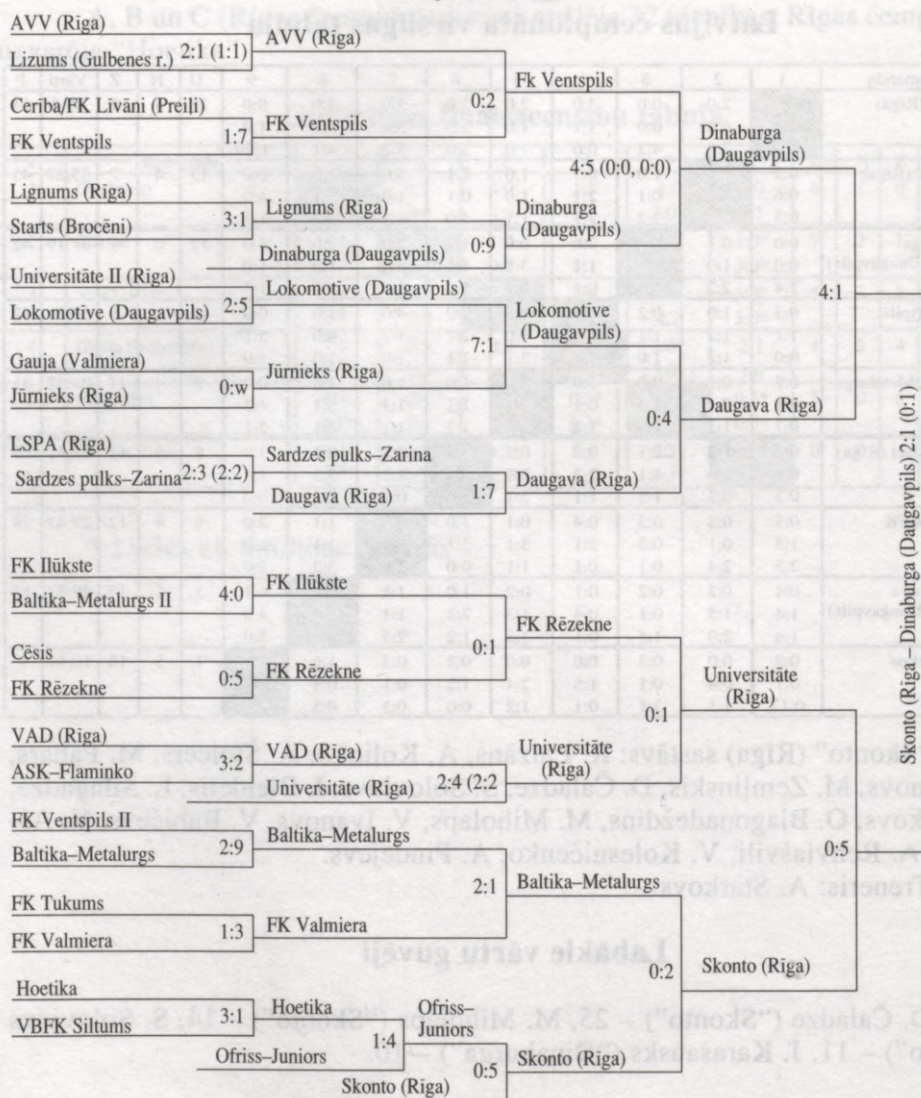
“Skonto” (Rīga) sastāvs: R. Laizāns, A. Kolīņko, A. Štolcers, M. Pahars, I. Stepanovs, M. Zemļinskis, D. Čaladze, S. Solovjovs, I. Bleidelis, L. Silagadze, J. Ševļakovs, O. Blagonadeždins, M. Miholaps, V. Ivanovs, V. Babičevs, V. As-tafjevs, A. Rehviašvili, V. Koļesņičenko, A. Pindejevs.

Treneris: A. Starkovs.

Labākie vārtu guvēji

D. Čaladze (“Skonto”) – 25, M. Miholaps (“Skonto”) – 14, S. Solovjovs (“Skonto”) – 11, J. Karašausks (“Dinaburga”) – 10.

Latvijas kausa izcīņa

Fināls

Skonto (Rīga) – Dinaburga (Daugavpils) 2:1 (0:1)

Tiesnesis: R. Lajuks.

Vārtus guva: Miholaps (55), Pahars (71), Burlakovs (41).

“Skonto” sastāvs: Laizāns, I. Stepanovs, Miholaps (Rehviašvili, 88), Zemļinskis, Ševļakovs, Blagonadeždins, V. Ivanovs, Bleidelis, Pahars, Babičevs (Štolcers, 46), V. Koļesņičenko (Solovjovs, 68).

“Dinaburga” sastāvs: Dušmanovs, Glazovs, Fedotovs, Isakovs (Žavoronks, 78), Šmikovs, Burlakovs, Ziziļevs (Isajevs, 8), Kurbatovs, Teplovs, Piņaskins (Karašausks, 58), Tarasovs.

Labākie futbolisti

Vārtsargs A. Kolinko ("Skonto"), aizsargs I. Stepanovs ("Skonto"), vidējā līnijā V. Babičevs ("Skonto"), uzbrucējs M. Miholaps ("Daugava").
Gada labākais futbolists Jurijs Ševļakovs ("Skonto").

Labākie tiesneši

R. Lajuks (Rīga), V. Direktorenko (Rīga), A. Sipailo (Daugavpils)

Pirmās līgas tabula

V	Komanda		U	N	Z	Vārti	P
1	Ranto/AVV	26	18	5	3	99:35	59
2	Jūrnīeks	26	14	8	4	66:35	50
3	VAD	26	16	2	8	73:51	50
4	FK Ventspils II	26	12	9	5	63:40	45
5	LUTK	26	13	6	7	49:37	45
6	FK Tukums	26	11	8	7	49:34	41
7	Metalurģs II (Liepāja)	26	11	7	8	52:44	40
8	ASK/Flaminko	26	9	10	7	44:47	37
9	FK Ilūkste	26	9	7	10	46:44	34
10	Jaunība	26	7	8	11	39:53	29
11	Saldus	26	8	2	16	45:70	26
12	Skonto M/R	26	6	7	13	30:43	25
13	Ofriss/Juniors	26	5	4	17	35:67	19
14	Cerība/Livāni	26	1	1	24	22:112	4

Otrā līga

Vidzemes zonā piedalījās 6 vienības, centrālajā zonā – arī 6, Ziemeļaustrumlatvijas – 9, bet Rīgas čempionātā (Rīgas zonā) – 13. Finālspēlēs FK "Valmierā II" un Rīgas "Auda" spēlēja 1:1 un 3:1, šo spēļu summā pirmajai līgai kvalificējās valmierieši.

1998.

Latvijas čempionāta virslīgas tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto (Rīga)		1:0 0:0 1:1 1:1	1:0 1:2 4:0 3:2	0:2 1:0 2:1 4:1	4:0 4:1 15:2 5:1	2:3 5:3 3:0 2:1	7:0 2:0 1:0 6:1	9:0 3:3 4:0 7:2	21	4	3	98:27	67
2	Liepājas Metalurģis	0:1 0:0 1:1 1:1		0:0 1:0 1:0 0:2	1:2 1:0 3:0 1:1	4:1 1:2 2:1 1:2	3:2 0:0 2:1 1:0	4:0 3:2 7:0 2:1	7:0 4:3 5:1 6:1	17	6	5	62:25	57
3	FK Ventspils	0:1 2:1 0:4 2:3	0:0 0:1 0:1 2:0		0:0 1:1 1:1 3:0	0:3 0:0 3:0 3:0	1:0 1:1 3:0 2:1	4:1 4:1 3:0 3:0	9:0 1:0 3:2 5:1	16	6	6	56:23	54
4	Dinaburg	2:0 0:1 1:2 1:4	2:1 0:1 0:3 1:1	0:0 1:1 1:1 0:3		6:1 2:0 0:0 1:1	0:0 2:2 0:2 0:0	0:0 1:0 2:1 4:2	6:1 6:0 5:1 5:2	11	10	7	49:31	43
5	Valmiera FK	0:4 1:4 2:15 1:5	1:4 2:1 1:2 2:1	0:3 0:0 3:0 0:3	1:6 0:2 0:0 1:1		2:2 2:4 2:1 0:0	3:0 2:1 0:0 5:0	4:0 0:0 1:0 3:0	10	7	11	39:59	37
6	Daugava-LU	3:2 3:5 0:3 1:2	2:3 0:0 1:2 0:1	0:1 1:1 0:3 1:2	0:0 2:2 2:0 0:0	2:2 4:2 1:2 0:0		8:2 2:1 1:1 1:2	3:0 1:2 2:0 1:1	7	9	12	42:42	30
7	FK Rēzekne	0:7 0:2 0:1 1:6	0:4 2:3 0:7 1:2	1:4 1:4 0:3 0:3	0:0 0:1 1:2 2:4	0:3 1:2 0:0 0:5	2:8 1:2 1:1 2:1		2:2 3:1 1:2 0:0	2	5	21	22:80	11
8	Ranto-Mīks	0:9 3:3 0:4 2:7	0:7 3:4 1:5 1:6	0:9 0:1 2:3 1:5	1:6 0:6 1:5 2:5	0:4 0:0 0:1 0:3	0:3 2:1 0:2 1:1	2:2 1:3 2:1 0:0		2	5	21	25:106	11

“Skonto” sastāvs: D. Gvaramadze, A. Kolinko, O. Karavajevs, M. Pahars, M. Miholaps, J. Laizāns, I. Stepanovs, I. Bleidelis, V. Astafjevs, V. Lobaņovs, V. Babičevs, A. Rubins, V. Meļņiks, A. Rehviašvili, L. Silagadze, V. Rimkus, A. Pindejevs, M. Zemļinskis, V. Līdaks, M. Cereteli, S. Solovjovs, I. Novikovs, A. Piedels, A. Tereškīns.

Treneris: A. Starkovs.

Labākie vārtu guvēji

V. Dobrecovs (“Metalurģis”) – 23, M. Miholaps (“Skonto”) – 20, M. Pahars (“Skonto”) – 19, V. Babičevs (“Skonto”) – 11, V. Rimkus (“Skonto”) – 11.

Labākie futbolisti

Vārtsargs O. Karavajevs (“Skonto”), aizsargs M. Zemļinskis (“Skonto”), vidējā līnijā V. Babičevs (“Skonto”), uzbrucējs M. Pahars (“Skonto”).

Gada labākais futbolists Mihails Zemļinskis (“Skonto”).

Populārākais treneris: Revazs Dzodzuašvili.

Labākie tiesneši

R. Lajuks (Rīga), A. Sipailo (Daugavpils), V. Direktorenko (Rīga).

Asistenti: A. Supe (Rīga), A. Bērziņš (Rīga), P. Mileika (Rīga).

Latvijas virslīgas dublieru čempionāta tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto (Rīga)		0:1 5:0 7:0 0:0	2:1 1:0 3:1 1:1	1:2 1:1 4:1 0:0	1:0 2:0 4:1 3:0	5:0 3:1 0:3 5:1	3:1 8:0 5:0 8:1	0:0 3:0 5:1 3:0	20	5	3	81:16	65
2	FK Ventspils	1:0 0:5 0:7 0:0		2:2 2:0 0:2 2:1	1:0 2:2 3:0 3:1	2:1 2:3 1:0 3:3	2:0 1:2 4:1 0:0	2:0 7:0 3:1 3:0*	0:3 6:0 4:0 0:1	17	4	7	53:35	55
3	Daugava (Rīga)	1:2 0:1 1:3 1:1	2:2 0:2 2:0 1:2		5:2 2:4 2:2 4:2	1:0 1:1 0:3 7:1	5:0 2:1 3:3 3:3	2:0 8:0 2:1 7:2	4:0 3:1 4:0 2:2	14	7	7	75:41	49
4	Dinaburga (Daugavpils)	2:1 1:1 1:4 0:0	0:1 2:2 0:3 1:3	2:5 4:2 2:2 2:4		0:0 3:2 1:3 1:1	2:4 13:0 1:1 2:0	9:0 4:2 2:1 0:2	1:1 7:0 7:0 6:1	11	8	9	76:46	41
5	Liepājas Metalurģis	0:1 0:2 1:4 0:3	1:2 3:2 0:1 3:3	0:1 1:1 3:0 1:7	0:0 2:3 3:1 1:1		4:2 3:1 3:1 2:2	1:3 5:1 0:0 6:0	5:1 0:2 1:0 7:1	11	6	11	56:46	39
6	Ranto-Miks (Rīga)	0:5 1:3 3:0 1:5	0:2 2:1 1:4 0:0	0:5 1:2 3:3 3:3	4:2 0:13 1:1 0:2	2:4 1:3 1:3 2:2		4:1 3:2 3:1 1:5	3:2 1:1 10:0 0:3	8	6	14	50:78	30
7	FK Rēzekne	1:3 0:8 0:5 1:8	3:0 0:6 0:4 1:0	0:4 1:3 0:4 2:2	1:1 0:7 0:7 1:6	1:5 2:0 0:1 1:7	2:3 1:1 0:10 3:0*		4:0 0:1 1:1 0:3	5	4	19	26:100	19
8	FK Valmiera	0:0 0:3 1:5 0:3	0:2 0:7 1:3 0:3*	0:2 0:8 1:2 2:7	0:9 2:4 1:2 2:0	3:1 1:5 0:0 0:6	1:4 2:3 1:3 5:1	0:4 1:0 1:1 3:0		5	3	20	28:88	18

Latvijas čempionāta pirmās līgas tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	9	U	N	Z	Vārti	P
1	PFK (Rīga)		3:6 2:0 4:2	1:2 1:2 1:1	0:0 2:0 4:0	4:0 5:1 1:0	3:0* 1:1 2:1	2:3 3:0 3:3	10:1 8:0 7:1	4:1	13	4	4	67:24	43
2	Jaunība (Daugavpils)	6:3 0:2 2:4		2:2 2:0 0:1	3:2 1:1 0:2	3:1 2:2 1:2	3:2 5:1 5:1	1:1 5:0 0:1	2:1 8:1 7:0	9:0	11	4	6	58:30	37
3	Skonto Metāls/ Rīnar (Rīga)	2:1 2:1 1:1	2:2 0:2 1:0		0:2 1:2 2:2	0:3 1:0 0:1	1:0 0:1 2:1	1:1 0:1 5:0	4:3 4:0 3:2	4:1	10	4	7	32:26	34
4	Celīnieks (Ilūkste)	0:0 0:2 0:4	2:3 1:1 2:0	2:0 2:1 2:2		0:2 1:0 0:2	2:2 3:2 1:3	2:0 2:1 2:0	1:1 0:0 7:2	0:0	9	6	6	32:28	33
5	Auda (Rīga)	0:4 1:5 0:1	1:3 2:2 2:1	3:0 0:1 1:0	2:0 0:1 2:0		2:5 4:3 3:3	0:0 2:2 3:3	2:1 2:2 4:1	6:0	8	6	7	36:38	30
6	Universitāte (Rīga)	0:3* 1:1 1:2	2:3 1:5 1:5	0:1 1:0 1:2	2:2 2:3 3:1	5:2 3:4 3:3		1:1 2:4 5:1	2:1 4:1 3:2	4:0 7:2	7	4	10	43:47	25
7	Ofriss (Rīga) **	3:2 0:3 3:3	1:1 0:5 1:0	1:1 1:0 0:5	0:2 1:2 0:2	0:0 2:2 3:3	1:1 4:2 1:5		1:1 0:2 3:1	6:0	5	8	8	26:43	17 (-6)
8	Saldus	1:10 0:8 1:7	1:2 1:8 0:7	3:4 0:4 2:3	1:1 0:0 2:7	1:2 2:2 1:4	1:2 1:4 2:3	1:1 2:0 1:3		7:2	1	4	16	24:82	7
9	Fortūna*** (Ogre)	1:4	0:9	1:4	0:0	0:6	0:4 2:7	0:6	2:7						

*Sakarā ar nepieteikta futbolista piedalīšanos "Universitātei" piešķirts zaudējums 0:3.

** FK "Ofriss" par finansiālu saistību nepildīšanu atskaitīti 6 punkti.

*** "Fortūna" (Ogre) izstājās, punkti tika anulēti.

Latvijas kausa izcīņa

Priekšsacīkstes

Lode – Cēsis	6:0
Fortūna (Ogre) – Saldus	1:1 (2:4 pēc 11 m)
Hoetika – Skonto-D	1:0
Lidosta – LU-RFS	9:1
Skonto/Metāls-Rinar – Grodi (Gulbene)	8:0
Miks – Ofriss	0:5

1/8 fināls

Valmieras FK – Policijas FK	0:0 (6:5 pēc 11 m)
Lode – Dinaburg	0:7
Saldus – Liepājas metalurģs	0:5
Daugava – Hoetika	11:0
Skonto (Rīga) – Dardedze	16:0
Lidosta – Ranto	1:15
Ventspils – Skonto/Metāls-Rinar	3:0
Ofriss – FK Rēzekne	2:0

1/4 fināls

Liepājas Metalurģs – Dinaburg	1:0
Daugava – Valmiera FK	1:2
Ranto – Skonto (Rīga)	1:3
Ofriss – Ventspils	0:6

1/2 fināls

Liepājas metalurģs – Valmieras FK	3:1
Ventspils – Skonto (Rīga)	0:1

Fināls

Skonto (Rīga) – Liepājas metalurģs 1:0 (1:0)
 03.06.98. Rīga, "Daugavas" stadions, 3000 skatītāju
 Tiesnesis: S. Braga (Ventspils).

"Skonto" (Rīga) sastāvs: Laizāns, Piedels, Stepanovs, Silagadze, Lobanovs, Bleidelis, Pahars, Babičevs (Solovjovs, 81), Miholaps, Astafjevs, Pindejevs (Rehviašvili, 62).

"Liepājas metalurģa" sastāvs: Braunis, Magdišauskas, Rinkus, Zirnis, Jujko (Verpakovskis, 72), Osičenko, Draguns (Kudrjašovs, 51), Vaiveikis, Dobrecovs (Rudeiko, 64), Bulders, Atmanavičs.

Vārti: Pahars (26).

Otrā līga

Priekšsacīkstēs spēlēja 29 vienības. Vidzemes zonā – 6, Ziemeļaustrumu zonā – 7, Dienvidaustrumlatvijas zonā – 4, Rīgas zonā (Rīgas čempionātā) – 12. Rīgas čempions – “Lidosta”.

Finālturnīrs par iekļūšanu pirmajā līgā

V	Komanda	1	2	9	U	N	Z	Vārti	P
1	Zibens (Daugavpils r.)		2:0 2:1	4:0 5:0	4	0	0	13:1	12
2	Lode	0:2 1:2		3:3 3:0	1	1	2	7:7	4
9	Malnava	0:4 0:5	3:3 3:0		0	1	3	3:15	1

1999.

Latvijas čempionāta virslīgas tabula

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto FC (Rīga)		3:2 3:2 0:1 3:0	0:1 3:1 0:2 2:0	0:1 0:1 4:0 5:1	1:0 5:0 1:0 3:0	3:1 1:0 4:0 1:2	2:0 9:0 5:0 12:0	2:0 2:1 8:0 5:0	23	0	5	88:15	69
2	Liepājas Metalurģis	2:3 2:3 1:0 0:3		0:2 3:1 1:1 2:1	3:0 0:0 6:1 1:0	3:0 1:1 2:0 2:0	5:1 3:2 0:1 1:2	5:0 4:1 3:1 7:0	4:0 6:0 1:0 5:1	19	3	6	73:25	60
3	FK Ventspils	1:0 1:3 2:0 0:2	2:0 1:3 1:1 1:2		0:0 0:1 1:2 2:0	3:0 3:0 1:2 0:1	1:0 4:2 2:1 2:0	5:2 2:0 4:0 8:2	2:0 5:1 1:0 7:1	18	2	8	62:26	56
4	Dinaburga (Daugavpils)	0:1 1:0 0:4 1:5	0:3 0:0 1:6 0:1	0:0 1:0 2:1 0:2		0:0 4:0 1:3 0:1	0:0 2:0 1:0 0:1	1:1 4:0 2:1 5:0	2:0 2:1 6:1 1:0	13	5	10	37:32	44
5	FK Valmiera	0:1 0:5 0:1 0:3	0:3 1:1 0:2 0:2	0:3 0:3 2:1 1:0	0:0 0:4 3:1 1:0		2:3 1:3 3:0 0:0	1:0 1:1 1:1 2:3	3:0 4:0 3:1 4:0	10	5	13	33:42	35
6	Rīga	1:3 0:1 0:4 2:1	1:5 2:3 1:0 2:1	0:1 2:4 1:2 0:2	0:0 0:2 0:1 1:0	3:2 3:1 0:3 0:0		1:2 0:0 (0:3) 5:0	0:0 2:0 3:1 5:0	10	4	14	35:42	34
7	Policijas FK	0:2 0:9 0:5 0:12	0:5 1:4 1:3 0:7	2:5 0:2 0:4 2:8	1:1 0:4 1:2 0:5	0:1 1:1 1:1 3:2	2:1 0:0 (3:0) 0:5		5:1 1:0 1:1 0:2	5	5	18	25:93	20
8	FK Rēzekne	0:2 1:2 0:8 0:5	0:4 0:6 0:1 1:5	0:2 1:5 0:1 1:7	0:2 1:2 1:6 0:1	0:3 0:4 1:3 0:4	0:0 0:2 1:3 0:5	1:5 0:1 1:1 2:0		1	2	25	12:90	5

FK “Rīga” – Policijas FK (2:0), FK “Rīga” ieskaitīts zaudējums 0:3 par leģionāru skaita pārsniegšanu.

“Skonto” sastāvs: A. Kolinko, A. Piedels, J. Laizāns, V. Koļesņičenko, A. Rubīns, A. Rehviašvili, O. Blagonadeždins, M. Miholaps, V. Oļšanskis, L. Silagadze, I. Stepanovs, I. Bleidelis, V. Astafjevs, A. Tereškins, Z. Mentešašvili, M. Zemļinskis, D. Čaladze, L. Korgalidze, V. Melņiks, V. Babičevs.

Treneris: A. Starkovs.

Labākie vārtu guvēji

V. Dobrecovs ("Liepājas metalurģis") – 22, V. Voronkovs ("Ventspils") – 18, D. Čaladze ("Skonto") – 16, M. Miholaps ("Skonto") – 14, V. Koļesničenko ("Skonto") – 13, V. Bezborodovs ("Ventspils") – 12, J. Vdovenko ("Ventspils") – 11.

Labākie futbolisti

Vārtsargs A. Kolinko ("Skonto"), aizsargs M. Zemļinskis ("Skonto"), vidējā līn. V. Astafjevs ("Skonto"), uzbrucējs V. Dobrecovs ("Liepājas metalurģis").

Gada labākais futbolists Marians Pahars ("Skonto").

Labākie tiesneši

R. Lajuks (Rīga), A. Sipailo (Daugavpils), V. Direktorenko (Rīga).
Asistenti: V. Osipovs (Liepāja), P. Mileika (Rīga), J. Pukijans (Rīga).

Latvijas virslīgas klubu dublieru sacensības

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	Skonto FC (Rīga)		0:1 2:0 4:0 2:0	0:0 2:0 2:1 1:3	5:0 1:0 1:0 1:1	6:0 6:0 0:0 1:0	7:0 2:0 4:0 5:0	2:0 5:0 2:0 1:0	1:0 3:0 11:0 1:0	23	3	2	76:6	72
2	Dinaburga (Daugavpils)	1:0 0:2 0:4 0:2		5:1 2:1 (0:3) 1:1	2:1 4:1 1:2 5:1	2:0 4:0 0:2 4:3	7:0 2:0 3:1 3:1	0:0 6:1 1:1 0:1	5:3 5:0 4:2 11:0	18	3	7	78:32	57
3	Liepājas Metalurģis	0:0 0:2 1:2 3:1	1:5 1:2 (3:0) 1:1		4:2 1:2 2:1 4:1	3:1 2:1 2:1 6:2	2:0 1:1 4:1 2:1	6:0 2:1 2:0 0:4	5:1 0:4 (3:0) 4:1	18	3	7	65:38	57
4	FK Rēzekne	0:5 0:1 0:1 1:1	1:2 1:4 2:1 1:5	2:4 2:1 1:2 1:4		0:3 2:2 2:1 3:2	1:2 6:0 0:0 5:1	1:0 1:7 2:0 3:3	3:1 3:1 3:1 2:0	12	4	12	49:53	40
5	Rīga	0:6 0:6 0:0 0:1	0:2 0:4 2:0 3:4	1:3 1:2 1:2 2:6	3:0 2:2 1:2 2:3		2:0 0:2 3:1 1:2	1:1 4:0 1:2 3:2	3:0 2:1 6:0 4:1	9	3	16	48:55	30
6	Valmieras FK	0:7 0:2 0:4 0:5	0:7 0:2 1:3 1:3	0:2 1:1 1:4 1:2	2:1 0:6 0:0 1:5	0:2 2:0 1:3 2:1		2:0 1:0 1:2 5:0	3:3 0:3 5:3 1:0	8	3	17	31:71	27
7	FK Ventspils	0:2 0:5 0:2 0:1	0:0 1:6 1:1 1:0	0:6 1:2 0:2 4:0	0:1 7:1 0:2 3:3	1:1 0:4 2:1 2:3	0:2 0:1 2:1 0:5		4:0 1:3 1:0 0:0	7	5	15	31:55	26
8	Policijas FK	0:1 0:3 0:11 0:1	3:5 0:5 2:4 0:11	1:5 4:0 (0:3) 1:4	1:3 1:3 1:3 0:2	0:3 1:2 0:6 1:4	3:3 3:0 3:5 0:1	0:4 3:1 0:1 0:0		3	2	23	28:94	11

4. augustā Liepājas metalurģis – Dinaburga (1:2), FK Dinaburga ieskaitīts zaudējums 0:3 par diskvalificēta futbolista piedalīšanos.

4. septembrī Liepājas metalurģis – Policijas FK, Policijas FK ieskaitīts zaudējums 0:3 par neierašanos uz spēli.

Latvijas kauss

1/8 fināls

FK Lode – FK Liepājas metalurģis	0:7
FK Mido-LBB – FK Rīga	0:4
FK Dinaburga – Stāmeriena	8:0
FK Skonto/Metāls-Rīnar – Valmieras FK	0:5
FK Cēsis – FC Skonto	0:17

Saldus – Policijas FK 0:2
 FK Ventspils – JFK Auda 8:0

1/4 fināls

FK Rēzekne – FK Liepājas metalurģs 0:3
 FK Rīga – FK Dinaburg 3:1
 Valmieras FK – FC Skonto 1:4
 Policijas FK – FK Ventspils 0:4

Pusfināls

FK Liepājas metalurģs – FK Rīga 1:2, 0:1
 FC Skonto – FK Ventspils 1:0, 3:3

Fināls

FK Rīga – FC Skonto 1:1 (0:1, 6:5 pēc 11 m)
 26.05.99. Rīga, “Daugavas” stadions, 2000 skatītāju
 Tiesnesis: A. Sipailo (Daugavpils).

“Rīga” sastāvs: Grigjans, Kitto, Pumpa, Korabļovs, Nesterenko, Vašjukovs, Šarando, Platonovs (Kozlovs, 91), Karašauskas, Molotkovs (Balsjavičus, 46), Aksjonovs.

“Skonto” sastāvs: Kolinko, Zemļinskis, Silagadze, Tereškinas, Blagonadeždins, Mentešašvili (Kolesņičenko, 65), Rehviašvili, Rubīns, Babičevs, Astafjevs (Bleidelis, 99), Miholaps.

Vārti: Zemļinskis (44, 11 m), Šarando (61). Zemļinskis 107. min. nerealizēja 11 m.

Vārti pēcspēles 11 m soda sitienu sērijā: Aksjonovs, Kozlovs, Nesterenko, Šarando, Beļsjavičus, Karašauskas – Rubīns, Blagonadeždins, Zemļinskis, Kolesņičenko, Bleidelis.

Pirmās līgas tabula

V	Klubi	1	2	3	4	5	6	7	8	U	N	Z	Vārti	P
1	LU/Daugava (Rīga)		6:2 2:2 2:1 5:1	4:1 9:0 3:0 6:1	1:1 2:1 1:0 2:1	4:0 0:0 2:0 1:1	5:0 7:1 6:1 2:0	3:0 1:0 2:0 1:0	4:0 3:1 7:0 7:1	24	4	0	104:16	76
2	LBB-Mido (Rīga)	2:6 2:2 1:2 1:5		0:0 2:6 3:3 8:6	1:2 2:3 3:2 3:2	2:0 5:1 4:1 1:2	4:0 5:1 3:1 3:1	4:2 3:2 3:1 4:2	1:0 7:1 2:0 6:0	18	3	7	85:54	54
3	Zibens- Zemessardze (Daugavpils)	1:4 0:9 0:3 1:6	0:0 6:2 3:3 6:8		1:2 1:0 1:1 1:0	2:0 1:0 2:0 4:3	1:0 1:1 3:1 2:1	2:1 2:2 2:1 0:0	3:2 9:1 1:0 0:1	15	6	7	56:52	51
4	Skonto/Metals- Rinar (Rīga)	1:1 1:2 0:1 1:2	2:1 3:2 2:3 2:3	2:1 0:1 1:1 0:1		0:1 4:0 1:1 3:3	0:1 1:0 3:0 2:0	1:2 5:0 2:0 0:0	5:0 2:1 4:1 1:1	12	6	10	49:30	42
5	Auda (Rīga)	0:4 0:0 0:2 1:1	0:2 1:5 1:4 2:1	0:2 0:1 0:2 3:4	1:0 0:4 1:1 3:3		0:1 2:2 3:1 1:0	1:2 4:2 1:2 1:2	1:1 2:0 2:0 0:2	7	6	15	31:51	27
6	Jaunība (Daugavpils)	0:5 1:7 1:6 0:2	0:4 1:5 1:3 1:3	0:1 1:1 1:3 1:2	1:0 0:1 0:3 0:2	1:0 2:2 1:3 0:1		2:3 0:0 1:0 4:1	1:1 1:0 1:0 2:0	7	4	17	25:59	25
7	Celīnieks (Ilūkste)	0:3 0:1 0:2 0:1	2:4 2:3 1:3 2:4	1:2 2:2 1:2 0:0	2:1 0:5 0:2 0:0	2:1 2:4 2:1 2:1	3:2 0:0 0:1 1:4		0:1 2:1 1:1 0:1	6	5	17	28:59	23
8	Saldus	0:4 1:3 0:7 1:7	0:1 1:7 0:2 0:6	2:3 1:9 0:1 1:0	0:5 1:2 1:4 1:1	1:1 0:2 0:2 2:0	1:1 0:1 0:1 0:2	1:0 1:2 1:1 1:0		4	4	20	18:75	16

LBB-Mido atskaitīti 3 punkti par finansiālu saistību neizpildīšanu.
 Pirmās līgas labākais futbolists – Andrejs Černovs (“LU/Daugava”).

Otrās ligas tabula Ziemeļaustrumu zona

V	Komanda	1	2	3	4	5	6	7	U	N	Z	Vārti	P
1	Robežapsardzes LUP/Malnova		3:5 2:2 2:3	4:1 0:0 2:2	4:3 1:1 5:3	5:3 4:2 1:0	1:0 4:2 2:0	5:2 6:2 7:3	12	4	2	58:34	40
2	Lizums	5:3 2:2 3:2		2:5 0:1 1:0	3:2 1:1 2:5	6:2 6:1 1:7	3:0 2:2 2:2	3:1 8:0 6:2	10	4	4	56:38	34
3	FK Madona	1:4 0:0 2:2	5:2 1:0 0:1		0:0 1:5 1:0	3:4 5:2 0:2	2:1 0:2 3:0	5:1 2:0 5:0	9	3	6	36:26	30
4	Grodi	3:4 1:1 3:5	2:3 1:1 5:2	0:0 5:1 0:1		2:2 2:5 0:3	1:0 1:0 4:0	5:3 5:3 3:0	8	4	6	43:34	28
5	Stāmeriena	3:5 2:4 0:1	2:6 1:6 7:1	4:3 2:5 2:0	2:2 5:2 3:0		0:3 3:2 3:2	2:2 2:3 6:1	8	2	8	49:48	26
6	FK Balvu vilki	0:1 2:4 0:2	0:3 2:2 2:2	1:2 2:0 0:3	0:1 0:1 0:4	3:0 2:3 2:3		2:1 2:3 6:0	4	2	12	26:35	14
7	Vilaka	2:5 2:6 3:7	1:3 0:8 2:6	1:5 0:2 0:5	3:5 3:5 0:3	2:2 3:2 1:6	1:2 3:2 0:6		2	1	15	27:80	7

Dienvidaustrumlatvijas futbola liga

V	Komanda	1	2	3	4	U	N	Z	Vārti	P
1	Zibens 34. ZS bataljons		4:2 3:0 5:1 5:3	6:1 5:1 3:1 4:0	6:0 5:1 7:1 7:1	12	0	0	61:12	36
2	Jeld Wen (Aizklaukle)	2:4 0:3 1:5 3:5		3:0 2:2 3:2 1:1	4:1 9:1 1:4 3:0	5	2	5	32:28	17
3	FK Livāni	1:6 1:6 1:3 0:4	0:3 2:2 2:3 1:1		4:3 4:3 5:3 5:3	4	2	6	26:40	14
4	SK Cerība (Preiļi)	0:6 1:5 1:7 1:7	1:4 1:9 4:1 0:3	3:4 3:4 3:5 3:5		1	0	11	21:60	3

Otrās ligas meistarsacīkšu finālturnīra tabula

V	Komanda	1	2	4	U	N	Z	Vārti	P
1	AS Lode		3:2 -	2:1 2:1	3	0	0	7:4	9
2	VRS LUP/Malnova	2:3 -		1:1 3:1	1	1	1	6:5	4
3	Latrostrans (Daugavpils)	1:2 1:2	1:1 1:3		0	1	3	4:8	1

AS Lode – VRS LUP/Malnova 2. riņķa spēle nenotika

Finālturnīrs par iekļūšanu pirmajā līgā

V	Komanda	1	2	4	U	N	Z	Vārti	P
1	Zibens (Daugavpils r.)		2:0 1:1	4:0 5:0	4	0	0	13:1	12
2	Lode	0:2 1:2		3:3 3:0	1	1	2	7:7	4
3	Malnova	0:4 0:5	3:3 3:0		0	1	3	3:15	1

Liepājas futbols

Kā radās futbola komanda "Olimpija"

"Olimpija" 1923. gadā. Otrajā rindā vidū Harijs Pikols. Pa labi no viņa Kārlis Tils, kas Liepājas komandās spēlēja 24 gadus bez pārtraukuma

Liepājas sporta lepnums 20. un 30. gados – "Olimpijas" futbola komanda – dzima tūlīt pēc Pirmā pasaules kara. Saskatījušies, kā Liepājā vairākos laukumos spēlēja futbolu, kādi desmit jaunekļi nolēma veidot savu komandu. Viņi nodeva zvērestu, ka glāzītes necilās, pie meitām neies un visus spēkus atdos futbolam. Bija noskatīta arī piemērota vieta spēlēšanai – blakus sporta biedrības "Olimpija" jauncelamajam velotrekam, un jaunekļi gāja pie biedrības valdes

vīriem lūgt atļauju šo vietu izmantot. Tiem nekādu iebildumu nebija, un spēlēt-gribētāji līdzināja smilšu paugurus, cirta krūmus, līdz 1920. gadā tur jau varēja dzenāt bumbu. Kad futbola spēlēšanu arvien biežāk sāka piestāt paskatīt velotreka sacīkšu apmeklētāji, "Olimpijas" valde saprata, ka lieta ir nopietna, un 1922. gadā reģistrēja futbola komandu.

Pirmās nopietnās spēles notika 1923. gadā – gan pret pašu pilsētas futbolistiem, gan citpilsētu komandām (Jelgavas FK 5:0, Rīgas LSB 2:2). 1924. gadā "Olimpija" jau kļuva par Liepājas spēcīgāko komandu un Kurzemes meistaru, bet 1925. gadā tajā iekļāvās citu Liepājas komandu vadošie spēlētāji, un sākās "Olimpijas" uzvaras gājiens.

"Olimpija" savu pirmo starptautisko spēli aizvadīja 1924. gada jūlijā Klaipēdā pret SV (2:4). Neskaitot tikšanās ar ārzemju jūrnieku komandām, olimpīeši no 1924. līdz 1939. gadam ar citu valstu futbolistiem spēlēja 122 reizes – 52 uzvaras, 22 neizšķirti, 48 zaudējumi, vārti 299:294. Savā laukumā 82 spēlēs uzvarēts 39 reizes, viesos – Lietuvā, Igaunijā, Polijā, Austrumprūsijā, Somijā – 40 spēlēs 13 reizes.

Tālaika "Olimpijas" pretinieki bija 13 valstu 51 komanda, arī sešu valstu čempioni. Pozitīva bilance ir pret Lietuvas, Igaunijas, Austrumprūsijas, Palestīnas un Bulgārijas komandām, negatīva – pret Čehoslovākijas, Austrijas, Polijas, Francijas, Somijas, Rumānijas un Anglijas vienībām. Līdzīga – pret Ungārijas futbolistiem.

Visbiežāk spēlēts ar Lietuvas pārstāvjiem – 54 reizes. Visvairāk spēļu notika 1938. gadā – 14. Visaugstākā uzvara gūta 1926. gadā Liepājā pret Austrumprūsijas meistarū "Lituania" – 9:2, vislielākais zaudējums ciests 1927. gadā Rīgā pret Budapeštas "Nemzeti" – 0:9.

No 20. gadu beigām līdz 30. gadu beigām Liepājā viesojās ne viena vien Eiropā pazīstama komanda – Grācas ASC ar trim Austrijas izlases spēlētājiem (3:1), Vīnes VAC ar četriem no Austrijas izlases, arī leģendāro vārtsargu Hīdenu (0:7), "Bočkaji" ar septiņiem no Ungārijas izlases (3:2), Bulgārijas meistars Sofijas "Levski" ar astoņiem no Bulgārijas izlases (4:3), Dienvidfrancijas meistars "Bordo" (2:2), Palestīnas meistars Telavivas "Hapoel" (3:2), Strasbūras "Racing" ar vairākiem Austrijas un Vācijas izlases bijušajiem spēlētājiem (0:1), slavenie profesionālie klubi Vīnes "Herta" (1:1), ungāru "Nemzeti" (3:3),

“Budafok” (4:2), “Seged” (0:7), “Kišpešt” (3:2), Čehoslovākijas “Viktoria Žižkov” (3:2), “Židenice” (1:2).

No 1939. gada līdz nākamajai starptautiskajai spēlei bija jāpaiet 18 gadiem, kad “Sarkanais metalurģis” ar 1:0 uzvarēja Katovices “Gurnik”. Kopš tā laika 23 spēlēs gūtas 13 uzvaras, 5 cīņas beigušās neizšķirti, 5 reizes zaudēts, vārti 51:29. Savā laukumā 8 spēlēs 7 uzvaras, 11 spēlēs pretinieku laukumos (Polijā, Bulgārijā un Itālijā) 4 uzvaras, bet ar 4 pretiniekiem spēlēts neitrālos laukumos un tajās gūtas 2 uzvaras.

Liepājnieku pretinieki bijušas 12 komandas no 7 valstīm, kā arī jauniešu sastādītā ar vairākiem Kipras spēlētājiem sastāvā. Pozitīva bilance ir pret Ungārijas,

Liepājas futbola dzimšanas vieta – “Olimpijas” laukums
(vēlāk “Dinamo” stadions) 20. gadu sākumā

Polijas, Laosas, Itālijas un Dānijas komandām, negatīva – pret Bulgārijas, līdzīga – pret Somijas pārstāvjiem.

Visbiežāk spēlēts ar Polijas komandām – 10 reižu. Visvairāk spēļu notika 1990. gadā – 7. Visaugstākā uzvara gūta 1983. gadā pret Kopenhāģenas “Dragor Boldclub” – 8:1, vislielākais zaudējums ciests 1990. gadā Olštīnā pret “Stomil” – 2:5.

1991. gadā “Olimpija” atzīmēja 70 gadu jubileju.

Liepājas futbola panākumu un bagāto tradīciju sakarā jāmin to pamatlicēji – futbola atbalstītāji un veicinātāji. Tādi bija Vladimirs Markozovs, Pēteris Zvaigzne un Tāļivaldis Frickauss.

Markozova iesākto turpināja “Sarkanā metalurģa” direktors P. Zvaigzne, kas pat protestus par tiesāšanu rakstīja uz PSRS Augstākās padomes deputāta veidlapām. Viņš bija futbolistu šefs 1949.–1960. gadā.

Tāļivaldis Frickauss bija tālbraucējs jūrnīeks ar futbolista dvēseli. Viņš vadīja zvejnieku kolhozu “Boļševiks”, kura paspārnē bija “Zvejnieka” meistarkomanda (1962.–1989. g.).

Vladimirs Markozovs

Liepājas drāšu fabrikas direktors (1918.–1933. g.)

1922. gads. ... Rīgā parādījās civiltērpā ģērbts respektabls kungs ar nevainojamu karavīra stāju. V. Markozovs, bijušais muižnieks, ģenerālmajora dēls, imperatores Aleksandras Fjodorovnas ulānu gvardes pulka štāba rotmistrs, pēc atvaļināšanas rotmistra pakāpē, saņēma prāvu mūža pensiju. Viņam bija pilnvara, kas deva tiesības būt par a/s priekšsēdētāju. Markozovs bija futbola veicinātājs – iekārtoja spēles laukumus pie fabrikas, kas vēlāk kļuva par “Metalurgu” un tā saucas arī tagad.

1932. gadā laikraksts “Segodņa” (Rīga) veltīja gandrīz veselu ilustrētu lappusi futbola spēlei starp Liepājas drāšu fabrikas komandu un Rīgas čempionvienību “Hakoakh”.

“Plecīgais, smagnējais, sirmis Liepājas drāšu fabrikas direktors V. Markozovs nopirka Rīgā saviem malačiem jaunas cepures, sestdienas vakarā aizveda visus uz cirku, pēc tam parūpējās, lai viņi nekavējoties dotos gulēt, bet vakar kopā ar viņiem enerģiski izgāja laukumā un skaidrā balsī izteica vārdus, kas bija dzirdami visā laukumā: “... Sports – tas ir bijušā bruņnieciskuma turpinājums un tas jāveic pēc visiem bruņinieku noteikumiem. Atļaujiet tāpēc man mūsu komandas vārdā nomest pie jūsu kājām cimdu – uzaicinājumu uz izšķirošo cīņu ...” Un sirmis, jauneklīgi brašais, padzīvojušais, taču dedzīgais Liepājas fabrikas direktors efektīgi nosvieda cimdu pie sāncensu kājām.”

Šo spēli Markozova malači zaudēja 0:2, bet pēc gada gan ieguva Liepājas meistara nosaukumu un arī Kurzemes meistartitulu.

Liepājnieki Latvijas meistarsacīkstēs

Cīņā par Latvijas meistara nosaukumu liepājnieki debitēja 1923. gadā ar LNJS izcīnīto 2. vietu, bet kopš 1925. gada Liepāja augstākajā grupā nav bijusi pārstāvēta tikai 4 sezonas.

Vislielākie panākumi gūti līdz 1959. gadam, kad liepājnieki 16 reizes izcīnīja 1. vietu, 13 reizes 2. vietu, vienu reizi 3. vietu, bet 35 gadu laikā bez medaļām palika tikai 4 sezonas. Savukārt no 1960. līdz 2000. gadam iegūtas tikai divas 3. vietas.

Latvijas labākās komandas nosaukumu “Olimpija” ieguva 7 reizes, “Sarkanais metalurģis” – arī 7 reizes, “Daugava” – 2 reizes. Biežāk nekā olimpieši un metalurģi čempionu nosaukumus ieguvīši vienīgi Rīgas futbola klubs – 8 reizes.

Vispārliciecinotāk 1. vieta tika gūta 1949. gadā – uzvaras visās 22 spēlēs, vārti 121:9 un 12 punkti priekšā 2. vietai, 1954. gadā – uzvaras visās 18 spēlēs, vārti 76:6 un 10 punkti priekšā 2. vietai, 1956. gadā – 24 uzvaras un 2 neizšķirti, vārti 82:13 un 12 punkti priekšā 2. vietai.

10 meistarsacīkstēs Liepāju pārstāvēja divas komandas un vienu reizi (1958. gadā) abas ieguva medaļas – 1. un 3. vietu.

Visilgāk Latvijas meistarsacīkstēs spēlējis K. Tils – 22 gadus, H. Lazdiņš un V. Ziņģis – 17, F. Laumanis, E. Ziņģis un J. Novikovs – 15. Bet čempionu nosaukumus visbiežāk palīdzējuši izcīnīt J. Novikovs – 9 reizes, K. Tils un M. Drāznieks – 8, H. Lazdiņš, I. Rūja, H. Feldmanis un G. Zviedris – 7.

Visvairāk vārtu iesitis M. Drāznieks – vairāk nekā 160, E. Ziņģis – 150, G. Zviedris – 100.

Vispārliecinošākās uzvaras liepājnieki izcīnījuši 1950. gadā pret Dobeles “Daugavu” – 14:0, 1949. gadā pret Rīgas AVN – 13:1, 1951. gadā pret Jelgavas “Latvenergo” – 12:0.

Spilgtākās personības “Olimpijas” vēsturē

Harijs Lazdiņš

1927. gada rudenī Latvijas meistarsacīkšu izšķirošajā spēlē Rīgā starp “Olimpiju” un RKF liepājnieku vārtos pirmo reizi stājās gara auguma tumšmatains puisis. “Olimpija” uzvarēja ar 1:0 un pirmo reizi izcīnīja Latvijas meistara nosaukumu, bet speciālisti atzīmēja, ka spēles galvenais varonis bijis vārtsargs Harijs Lazdiņš. Taču “Olimpijas” vārtos viņš nostiprinājās nākamajā gadā pēc

Rīgas kausa finālspēles pret RFK, kad pēdējās minūtēs atvairīja divus 11 m soda sitienus, un liepājnieki varēja saņemt kausu trešo sezonu pēc kārtas.

Lazdiņš sargāja “Olimpijas” vārtus bez pārtraukuma 16 sezonas, palīdzēja izcīnīt komandai visus septiņus Latvijas meistara nosaukumus, bet 18 reizes pārstāvēja Latvijas valstsvienību FIFA reģistrētās oficiālās starptautiskās spēlēs. Savas drošās, stabilās un meistarīgās spēles dēļ Lazdiņš kļuva par Liepājas populārāko futbolistu visā “Olimpijas” pastāvēšanas laikā, pat par komandas simbolu.

Neviens cits liepājnieku spēlētājs nav izpelnījies tik cildenas atsauksmes presē. Lazdiņu dēvēja par spožo un vareno, par sava amata virtuozu, pirmo vijoli un dievināto varoni. Un ne jau tikai Liepājā vai Rīgā viņa spēle izraisīja sajūsmu. 1934. gadā pēc Latvijas 1:3 zaudējuma Stokholmā Zviedrijas izlasei skandināvu prese nosauca Lazdiņa spēli par brīnišķīgu. 1935. gadā pēc Latvijas–Vācijas spēles Kēnigsbergā (0:3) vācu avīzes viņu nodēvēja par labāko futbolistu Baltijas valstīs un rakstīja, ka ar tādu vārtsargu varētu lepoties jebkura Eiropas komanda.

Spēlēt “Olimpijā” viņš beidza 1944. gadā, emigrēja no Latvijas un 80. gadu vidū mira ASV.

Oto Fišers

20. gadu beigās "Olimpija" jau varēja atļauties sākt aicināt trenerus no citām valstīm, un 1936. gadā ieradās ceturtais ārzemju speciālists – Oto Fišers no Vīnes. Smags savainojums bija pārvilcis svitru šī slavenā Austrijas izlases uzbrucēja karjerai laukumā, viņš saņēma divus piedāvājumus trenera darbam – no ASV un Latvijas, un izvēlējās pēdējo.

Fišers balstījās uz diviem priekšnoteikumiem. Viens – dzelžaina disciplina treniņos. Ja spēlētājs neievēroja trenera norādījumus, Fišers varēja pat aizraidīt mājās un nākamajā spēlē nelikt sastāvā. Otrs – tādas spēles manieres veidošana, kurā vislabāk tiek izmantotas katra futbolista spējas. Līdz tam "Olimpija" spēlēja atlētisku futbolu, bet tagad to nomainīja tā sauktās Vīnes mežģīnes – zema, precīzu kombināciju spēle. Pirmā frāze, ko Fišers iemācījās latviski, bija: "Komando, kas spēlē zem, nekad nevar paspēlēt." Futbolistiem gan šķita apnicīgi veselu stundu no vietas piespēlēt cits citam tā, lai bumba pielīp pie kājas, taču drīz vien speciālisti uzskatīja "Olimpiju" par visprogresīvākās taktikas paudēju Latvijā.

Fišers trenēja arī "Olimpijas" zēnus un jauniešus un tas palīdzēja "Olimpijai" vieglāk tikt pāri paaudžu maiņai. Kad pēc Fišera pirmā darba gada futbolu spēlēt pārtrauca 7 pamatsastāva spēlētāji, "Olimpijai" pienācīgs papildinājums bija pašu pilsētā, un tā izcīnīja Latvijas meistara nosaukumu arī divās nākamajās sezonās.

1941. gadā fašisti nošāva Oto Fišeru Šķēdes kāpās.

Brāļi Zviedri

Tas bija unikāls gadījums Liepājas futbolā, kad vienas komandas sastāvā spēlējuši trīs brāļi. Tie bija **Gustavs**, **Žanis** un **Arvids Zviedri**. Pirmais Latvijas meistarsacīkstēs ienāca Gustavs – 1949. gadā, pēc diviem gadiem viņam pievienojās Žanis, bet 1955. gadā Arvids. Četrus gadus pēc kārtas metalurgu komandas uzbrukumu līniju veidoja brāļi Zviedri un šajā laikā liepājnieki trīs reizes uzcīnīja 1. vietu, bet vispār Zviedru ģimenes kolekcijā ir 16 čempionu tituli. Vienā no šīm sezonām visi trīs brāļi bija savas komandas rezultatīvāko spēlētāju pirmajā trijniekā.

22 gadi bez pārtraukuma

Visilgāk Latvijas meistarsacīkstēs piedalījies **Kārlis Tils**. Viņš debitēja 1925. gadā, būdams deviņpadsmitgadīgs jauneklis, un beidza 1946. gadā ar 42 gadiem plecos. Tātad 22 gadi bez pārtraukuma Latvijas meistarsacīkstēs spēcīgākajā grupā, kuru laikā Tils palīdzēja liepājniekiem astoņas reizes iegūt 1. vietu un tāpat astoņas reizes 2. vietu. **Fricis Laumanis** meistarsacīkstēs spēlēja 18 gadus, **Harijs Lazdiņš** un **Voldemārs Ziņģis** – 17, **Ernests Ziņģis** – 16, **Jānis Novikovs** – 15 gadus. Astonpadsmit gadi no debijas Latvijas meistarsacīkstēs (1942. gadā) līdz pēdējai spēlei tajās (1959. gadā) šķir arī **Voldemāru Sudmali**, taču viņš pa vidu vairākus gadus pārstāvēja Latviju PSRS meistarsacīkstēs Rīgas komandu sastāvos.

Pieci tūkstoši arī Liepājā

1925. gadā "Olimpija" pirmo reizi izšķirošajā cīņā tikās ar RFK, un šo spēli Rīgā noraidzījās 4000 skatītāju. Vēl vairāk cilvēku – 5000 – pulcēja abu šo komandu tikšanās Rīgā 1934. gadā, bet uz "Olimpijas" un ASK spēli galvaspilsētā 1938. gadā ieradās jau 6000 skatītāju. Liepājā pirmais lielais skatītāju pieplūdums bija 1932. gadā uz "Olimpijas" un RV spēli – 3000, 1935. gadā uz cīņu pret "Hakoah" atnāca 4000, bet 1940. gada augustā, kad "Olimpijas" un RFK spēle izšķīra, kura no komandām būs meistars, – 5000 cilvēku.

Divi niknākie sāncenši

Tādi liepājniekiem bija no 20. gadu vidus līdz 40. gadu sākumam RFK un astoņus pēckara gadus – Rīgas AVN.

Kaut arī RFK ieguva Latvijas meistara nosaukumu vienu reizi vairāk nekā "Olimpija", savstarpējās cīņās pārāki bija liepājnieki – 13 uzvaras, 9 zaudējumi, 8 neizšķirti. Septiņpadsmit gadu laikā uzvaras Liepājā RFK spēja gūt tikai trīs reizes, kamēr liepājnieki "saklapēja" klubu pat ar 4:0 un 6:2. Rīgas spēlē bilance bija līdzīga, taču arī tur "Olimpija" tika pie iespaidīgas uzvaras pret Latvijas valsts vienības bāzes komandu – 4:0.

Tikpat nikna spēkošanās bija ar AVN, kas visus šos 8 gadus atradās tabuļas pirmajā trijniekā un trīs sezonas apsteidza liepājniekus. Taču arī šo komandu savstarpējās spēlēs kopumā pārāki bija liepājnieki – 7 uzvaras, 4 zaudējumi, 4 neizšķirti.

Treneri

Latvijas labākās komandas nosaukumu liepājnieki izcīnījuši sešu treneru vadībā.

Jau 20. gadu otrajā pusē "Olimpija" varēja atļauties uzaicināt strādāt speciālistus no futbola zemes Austrijas. Pirmais no tiem ieradās **Villijs Malošeks**, un tajā pašā 1927. gadā "Olimpija" pirmo reizi izcīnīja Latvijas meistara nosaukumu, bet nākamajos divos gados liepājnieki šo panākumu atkārtoja vīnieša **Bruno Zingera** vadībā. Taču pirmskara gados visvairāk Liepājas futbola labā paveica bijušais Austrijas izlases spēlētājs **Oto Fišers**. Viņa vadītā komanda trīs gadus pēc kārtas kļuva par Latvijas meistar.

Pēckara gados "Olimpijas" vadību pārņēma **Kārlis Tils**, kas pats vēl spēlēja, un "Daugava" 1. vietu ieguva divus gadus pēc kārtas.

Smalkais tehniķis un gudrais taktiķis **Ernests Ziņģis** 40. un 50. gadu mijā "Sarkano metalurgu" sāka vadīt, pats vēl spēlējot, palīdzēja liepājniekiem kļūt par čempioniem četras reizes un nevienā no sava darba septiņiem gadiem neatstāja metalurgus zemāk par 2. vietu. Drīz vien viņš par palīgu uzaicināja aizsardzības spēlētāju **Afanasiju Ptīckinu**, kas liepājniekus čempionu godā palīdzēja "iecelt" visbiežāk no visiem – piecas reizes.

Sezonas naglas

Lai radītu padomju futbola demokratizētu tēlu, t.i., lai parādītu, ka ikvienai vienībai (vismaz apgabala vai republikas čempioniem) durvis atvērtas arī uz līdzdalību PSRS čempionātā, līdz ar to iekļūt meistarkomandas statusā, dažus gadus Maskava atlāva (ieteica) sezonas beigās sarīkot pārspēles starp esošo meistarkomandu un vietējo čempionu. Šīs spēles bija pilnas tādas ažiotažas un intrigu, ka drīz vien tās atcēla. Izņemot divas trakas cīņas starp sezonā novārdzināto meistarkomandu un superambiciozo čempionu cita praktiska seguma šīm pārspēlēm nebija. Jo neparedzēts (čempiona uzvara divu spēļu summā) iznākums saistīts ar visai sarežģītiem pārkārtojumiem visā futbola saimniecībā. Tāpēc vairāk tika uzturēta meistarkomandas "kante". Bet futbolisti plēsās kā lauvas.

Liepājniekiem divus gadus pavērās iluzorā iespēja kļūt par Latvijas vienīgo pārstāvi PSRS meistarsacīkstēs.

1951. gada vēlā rudenī "Sarkanais metalurģis" savā laukumā (4000 skat.) ar G. Vērša sitienu pieveica "Daugavu" (1:0). Otrajā cīņā Rīgā (10 000! skat.) liepājniekiem pietika ar neizšķirtu. 1:1 bija vēl četras minūtes pirms beigām... Bet pagarinājumā viesi salūza – 1:4.

1954. gadā pirmajā spēlē Rīgā uzvarēja "Daugava" (2:1), bet Liepājā triumfēja liepājnieki (2:0 – G. Zviedris, A. Zariņš) un "Sarkanais metalurģis" uzvarēja ar koprezultātu 3:2. Taču republikas futbola vadība nolēma uz tās pašas "Daugavas" bāzes izveidot komandu no abu pilsētu labākajiem futbolistiem.

Tā 1955. gadā radās meistarkomanda "Daugava–Sarkanais metalurģis". Taču ne uz ilgu laiku...

Liepājas vienības PSRS meistarsacīkstēs

"Sarkanais metalurģis", LMR, "Zvejnieks", "Olimpija" 1960.–1990. gadā: 1078 spēles, 277 uzvaras, 1351 neizšķirts, 450 zaudējumi, 967:1346 vārti.

Pieci labākie vārtu guvēji

Jānis Intenbergs – 107, Ilmārs Verpakovskis – 78, Jurijs Romančenko – 36
Ivans Budakovs – 34, Ainārs Linards – 29.

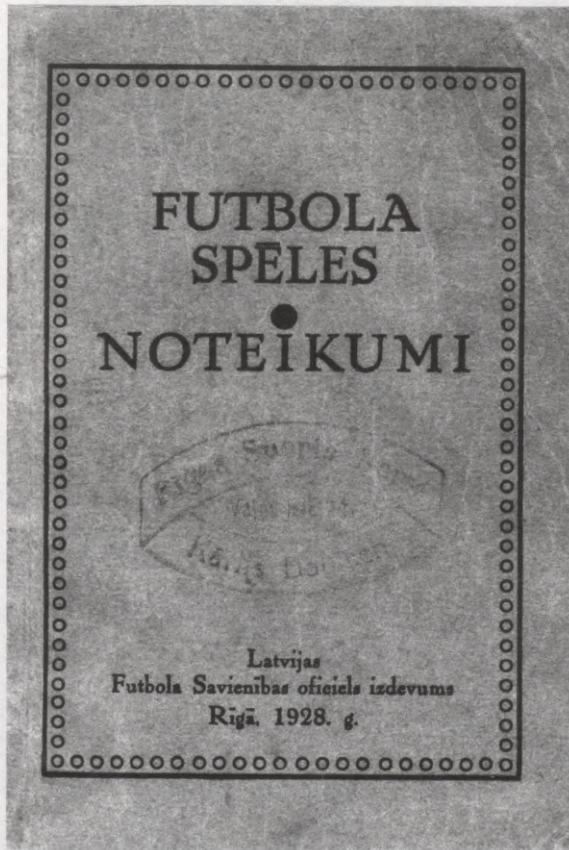
Liepājas "Olimpija" Latvijas meistarsacīkstēs 1925.–1940., 1942.–1944. gadā:
180 spēles, 120 uzvaras, 29 neizšķirti, 31 zaudējums, 494:198 vārti.

Liepājas "Daugava" Latvijas meistarsacīkstēs 1945.–1948. gadā: 53 spēles, 34 uzvaras, 7 neizšķirti, 12 zaudējumi, 172:79 vārti.

Liepājas "Sarkanais metalurģis" Latvijas meistarsacīkstēs 1949.–1959. gadā:
207 spēles, 167 uzvaras, 25 neizšķirti, 15 zaudējumi, 646:119 vārti.

Tiesneši un tiesāšana

1999. gada oktobrī Šarleruā notiekošajā pirmajā UEFA dalībvalstu tiesnešu komiteju vadītāju un apmācītāju (instruktoru) seminārā, kurā 100 Temīdas kalpu pārstāvēja Eiropas 50 valstis (M. Rubenis un R. Lajuks – Latviju), UEFA prezidents Lenarts Johansons, semināru atklājot, teica īsi un kodolīgi: “Bez tiesnešiem futbols nevar notikt.”

Tas nebūt nenozīmē, ka šajā spēlē ir paši galvenie. Tas bija atgādinājums par spēles vadītāju milzīgo lomu un atbildību futbola dzīvē. Laikam ne velti arī Latvijas futbola senākajos un ne tik senos rakstos termins “tiesāšana” tikpat kā nav atrodamš. Viscaur dominē “vadišana”. Un patiesi, futbolu jau nevar ne tiesāt, nedz notiesāt. Vienīgais un galvenais itin visos futbola attīstības periodos ir bijis un būs – vadīt spēli noteikumu un sportiskas cīņas robežās.

Latvijas futbola vēstures lap-puses (“Sporta Pasaule” u.c. pre-ses izdevumi) ļauj secināt, ka tiesneši visumā pieminēti visai delikāti, allaž saglabājot viņu autoritāti. Ja spēli vadīja J. Red-lihs (Raiskums), tad noteikti pirms uzvārda bija militārā pakāpe – “pulkv.-leitnants”, tāpat kā LFS vecākajam tiesnesim (bija arī tāds nosaukums) M. Martinsonam: “Spēli vadīja kapt.-ltn.” utt. Bez tam aiz katra

tiesneša uzvārda iekavās bija viņa klubs. Piemēram, J. Redlihs vai A. Jurgens (RFK), A. Rehtšprehers (V. Kuze), R. Naķelis (US), H. Kreicbergs (ASK), A. Dālderis (Ventspils Spars) utt. Zīmīgi, ka tiesneša piederība klubam netika uzskatīta par ko nepieļaujamu, neētisku vai par iemeslu, lai apšaubītu spēles vadītāja objektivitāti. Ja spēlē bija daudz pārkāpumu, tad prese to nosauca par brutālu, taču tiesnesi nedz vainoja, nedz aizstāvēja, izņemot, protams, skandālus. Toties daudz bija īsu, lielākoties pozitīvu rezumējumu: “Spēli labi (nevainojami, nosvērti u.c.) vadīja ...” Taču tai pašā laikā ārišķās labvēlības un savas zemes tiesnešu cienīšanas gaisotne nebūt neliedza pat svarīgāko valsts meistarsacīkšu vai kausa spēļu vadīšanai aicināt soģus no Igaunijas, Somijas, Zviedrijas, Lietuvas vai Vācijas. Bet prestižajos (un arī skandalozajos) Baltijas valstu

(kausa) turnīros citvalstu arbitru uzaicināšana bija pati par sevi saprotama. Ir zināms, ka J. Redlihs Polijā 25 000 skatītāju klātbūtnē vadīja tās valsts saciksti ar Vāciju. Par ļoti labu tiesnesi tika uzskatīts futbolists A. Jurgens. Autoritatīvs bija A. Raubens (vēlāk populārais basketbola treneris), J. Levitans (nejaukt ar

Jūlijs Levitans (otrais no kreisās) – Latvijas–Kauņas LGSF (Lietuvas meistars) spēles vadītājs 1940.gadā

brāļiem Levitanusiem – “Hakoah” futbolistiem!). J. Levitans bija vairāku valodu pratējs, līdzbrauca gan valstskomandai, gan RFK un tiesāja arī. Par pirmskara tiesnešu darba organizāciju zināms gan tas, ka pilsētās, novados regulāri notika tiesnešu semināri, pie kam presē precīzi uzskaitīts, cik dalībniekus deleģējis katrs klubs, kas apmācības vadījis.

“Sporta Pasaule” 1936. gadā vairākos turpinājumos pa veselai lappusei veltīja “Futbola spēles noteikumiem”, kuru ievadā M. Martinsons raksta:

“Futbola spēles noteikumi labi jāzina katram zēnam, jauneklim un pieaugušam vīram, kuru visuvarenais futbola dieviņš gadu no gada, dienu pēc dienas katru brīvu brīdi aicina zaļajā laukumā dzities pakal bumbai. Noteikumi jāzina arī tai plašajai šī sporta cienītāju masai, kas par futbolu jūsmo, ne paši spēlējot, bet skatot jauko futbola cīņu no laukuma malas. Bet par visiem labāk noteikumi jāzina tiem, kuri aicināti gādāt par to, lai katra cīņa risinātos kaut lielākā spriegumā, tomēr vīrišķīgi un korekti, istā sportiskā sadraudzībā, lai atsevišķu spēlētāju izlaidības vai pat brutalitātes dēļ neciestu skaistā futbola sporta labā slava un pievilcība – tas ir, futbola tiesnešiem.”

Diemžēl nav saglabājušās oficiālas ziņas par visiem Latvijas oficiālajiem starptautiskajiem tiesnešiem, bet ir zināms par A. Jurgenu. Arvīds Jurgens bija

Tiesnesis A. Jurgens, komandu kapteiņi (no labās J. Lidmanis) pirms draudzības spēles Latvija–Prāgas “Sparta” ASK stadionā Rīgā 1939. gadā.

Tālākajā plānā – linijtiesneši

izcils vārtsargs un pirmais no Latvijas izmēģināja sevi ārzemju profesionālos – Vīnes “Rapid” (1928. gadā). Turp viņu aicināja austriešu treneris Kurcs, kas 1926. gadā strādāja ar Latvijas valstsvienību. Taču savainojums pārtrauca Jurgena profesionāla gaitas, bet vēlāk viņš RFK un ASK sastāvā kļuva par

Latvijas meistaru. Jurgens beidza spēlēt 1936. gadā un ieguva FIFA tiesneša licenci. Ar to viņš vadīja trīs spēles: Igaunija–Lietuva, Igaunija–Vācija un Somija–Vācija. Kopš 1948. gada Jurgens dzīvoja Vācijā, pēc tam Kanādā, kur arī turpināja tiesneša gaitas.

Latvijā tiesāja arī citi populārie futbolisti: H. Vitoliņš (ASK), E. Klāvs (US), V. Ulbergs (RFK), J. Dobelis (RFK) u.c. Daži no viņiem kļuva visai iecienīti pēckara gados. Latvijas futbola tiesnešu skolas pārstāvji bija tie, ko padomju varas gados PSRS futbola vadītāji uzaicināja uz Maskavu vadīt seminārus krievu tiesnešiem. Krievu “metodiķi” bija izgudro-

Edgars Klāvs, linijtiesneši M. Rubenis un liepājnieks V. Atvars (viņu aizsedz Maskavas “Dinamo” kapteinis V. Carjovs) spēlē “Dinamo”–Erevānas “Spartak” Maskavā 1962. gadā

juši savu – paralēlo tiesāšanas metodi (kad tiesnesis pārvietojas paralēli vienai sānu līnijai, bet abi līnijas tiesneši ir uz otras – pretējās sānu līnijas). Obligātā kārtā 50. gados šādi spēles bija jāvada visā PSRS. Tajā pašā laikā ārzemēs dominēja diagonālā sistēma (kas ir spēkā arī pašreiz). Latvijas tiesneši prata kā vienu, tā otru. Tāpēc jau 1946. gadā J. Levitāns vadīja semināru Maskavā. Par to viņš tika augstu novērtēts – viņam pirmajam Latvijā piešķīra ne tikai tolaik augstāko tiesneša kategoriju (vissavienības), bet piedevām vēl arī PSRS sporta meistara titulu.

Tajā periodā PSRS čempionāta spēles tiesāja A. Niedritis, O. Preilis, E. Volgasts, A. Baraks (Bērzājs), A. Raubens, N. Vasiljevs u.c.

1952. gadā vissavienības kategoriju piešķīra arī Edgaram Klāvam, kas bija teicams hokejists (spēlējis valstsvienībā) un futbolists, Latvijas studentu izlases spēlētājs. Viņš iekļuva PSRS labāko tiesnešu sarakstā un vienīgais no Latvijas tika arī uz ārzemēm.

Tolaik un līdz pat 1992. gadam FIFA kategoriju piešķīra uz mūžu, bet tikai pēc tam, kad tiesnesis sezonas laikā bija sekmīgi novadījis vismaz divas oficiālas starptautiskas spēles starp pirmajām valstsvienībām. PSRS bija lielākais tiesnešu skaits pasaulē un visi centās iegūt Maskavas labvēlību, lai kaut reizi mūžā varētu izbraukt uz ārzemēm. Konkurence bija milzīga, un ne jau pēc kvalifikācijas vien izraudzīja piecus, septiņus vai 10 labākos. Taču Latvijas (kā arī Lietuvas un Igaunijas) tiesnešiem bija divas priekšrocības: 1) pilnīga neitralitāte strīdu un konfliktu pilnajās spēlēs starp Maskavu un Ukrainu, Krieviju un Aizkaukāza republikām utt.; 2) neuzpērkamība un objektivitāte. Tālab augstu kotējās igauņi E. Sārs un E. Herms, lietuvieši A. Ļitvins, K. Andzulis, R. Juška, latvietis E. Klāvs.

Mikēlis Rubenis ar līnijas tiesnešiem H. Strenci un M. Titarenko Taškentā 1964. gada 18. novembrī pirms papildspēles par PSRS čempiona titulu. Komandas kapteiņi (no kreisās) V. Ivanovs (Maskavas "Torpedo") un Š. Jamanidze (Tbilisi "Dinamo")

Latvijas vecākās paaudzes arbitri dāsni dalījās savā pieredzē ar jaunajiem. M. Rubenim pirmā semināra vadītājs bija J. Levitāns, daudzu nākamo – E. Klāvs, kura skolu apguva arī H. Strencis, M. Titarenko, P. Vadļevskis u.c. Skolotāju vidū bija arī J. Raiskums un N. Vasiljevs. M. Rubenis bija PSRS 10 labāko arbitru skaitā 1964. un 1975. gadā, bet 1975. – 1977. gadā arī FIFA tiesnešu sarakstā. Ar linijtiesnešiem H. Strenci un M. Titarenko Taškentā viņš vadīja papildspēli PSRS čempionvienības noskaidrošanai starp Tbilisi “Dinamo” un Maskavas “Torpedo” (1964. g.). M. Rubenis pārstāvēja PSRS tiesnešus Eiropas junioru čempionāta finālturnīrā Ungārijā 1976. gadā (laukumā Spānija–Turcija, Šveice–Islande; divas spēles uz linijas), bet 1977. gadā Vinē pasaules čempionāta kvalifikācijas spēlē bija viens no tiesnešiem (Austrija – Turcija), kā arī vadīja Eiropas U-21 atlases spēli Helsinkos Somija–Anglija un vēl ap 30 Eiropas klubu un starptautisku draudzības spēļu. H. Strencis vadīja 80 (!) PSRS virslīgas spēļu.

Padomju gados vissavienības kategorija nebija apbalvojums vai goda nosaukums, bet gan kvalifikācijas rādītājs. Šādu “sertifikātu” ieguvuši 10 Latvijas arbitri. Pirms Latvija atguva neatkarību, 1990. gadā mūsu tiesneši kopumā aizvadīja 289 (!) PSRS čempionāta dažādu līgu (izņemot augstāko) spēles.

Tagad (kopš 1938. g.) tieši no Latvijas čempionāta un uzreiz ar FIFA emblēmu ir tiesības vadīt starptautiskas spēles. Atliek tikai labi sagatavoties, izpildīt testus, lai parādītu savu kvalifikāciju Eiropai. Emblēmu FIFA izsniedz uz vienu gadu. Mazajām, īpaši Austrumeiropas valstīm, FIFA atvēl ne vairāk kā divas tiesnešu un četras asistentu (linijtiesnešu) vietas.

Pirmais starptautiskais seminārs Latvijā pēc neatkarības atgūšanas. Jaunie FIFA tiesneši (stāv no kreisās) S. Nazarovs (Rīga), V. Paškovičs (Ogre), E. Bigats (Ilūkste), V. Osipovs (Liepāja), ridzinieki R. Lajuks, Ā. Supe, V. Maļikovs. Sēž LFF Tiesnešu komitejas priekšsēdētājs M. Rubenis, semināra vāditājs Leo van der Krofts (UEFA, Nīderlande), LFF ģenerālsekretārs J. Mežeckis. 1994. gada janvāris

Latviju pirmajā FIFA sarakstā (sākot no 1993. gada) pārstāvēja R. Lajuks (Rīga), E. Bigats (Ilūkste), V. Maļikovs (Rīga), V. Paškovičs (Ogre), Ā. Supe (Rīga), V. Savinovs (Rīga). Katru gadu sarakstā var izdarīt izmaiņas, bet jaunajam kandidātam vecuma cenzs ir 40 gadi (jo starptautiskas spēles var vadīt tikai līdz 45 gadu vecumam), bez tam pastāv tiesnešu un asistentu atsevišķa specia-lizācija (saraksti).

Latvijai atjaunojoties FIFA un iestājoties UEFA, starptautiskās uzmanības joslā iekļuva arī tiesneši. Latvijai kopā ar Lietuvu, Igauniju un vēl Poliju par UEFA kuratoru tika izraudzīts šīs organizācijas tiesnešu komitejas loceklis Leo van der Krofts (Nīderlande). Viņa vadībā regulāri reizi 1–2 gados notiek 2–3 semināri Baltijas valstu starptautiskajiem tiesnešiem. Rīgā tāds pirmoreiz notika 1994. gada janvārī, un Latviju tajā pārstāvēja R. Lajuks, E. Bigats, V. Maļikovs, Ā. Supe, V. Osipovs, V. Paškovičs un S. Nazarovs. Sākot ar 1994. gadu, Latvijas virslīgas tiesneši katra gada martā nedēļu gatavojas sezonai Lietuvā (Palangas starptautiskajā turnīrā).

1993.–1999. gada labākais Latvijas tiesnesis Romans Lajuks ar asistentiem (no kreisās) Ā. Supi, un A. Bērziņu pirms Intertoto kausa spēles "Duisburg" (Vācija) – "Olberg" (Dānija). 1997. gads Duisburga

FIFA saraksts 2000. gadam no Latvijas

Tiesneši:	R. Lajuks (Rīga)
	A. Sipailo (Daugavpils)
Asistenti:	Ā. Supe (Rīga)
	P. Mileiko (Rīga)
	A. Bērziņš (Rīga)
	J. Pukijans (Rīga)

Vissavienības kategorijas tiesneši Latvijā

	Dzimš.g.	Kateg. piešķirta	Tiesājis ārzemēs
J. Levitāns	1904	1946	līdz 1940. g.
E. Klāvs	1913	1952	VDR, Ungārijā, Bulgārijā
M. Rubenis	1933	1963	Austrijā, VDR, Rumānijā, Ungārijā, Čehoslovākijā, Somijā
H. Strencis	1930	1967	VDR, Bulgārijā
N. Vasiljevs	1920	1963	-
P. Vadlevskis	1918	1965	-
M. Titarenko	1923	1968	-
M. Selickis	1920	1972	-
V. Brauns	1943	1980	-
V. Liholajs	1943	1987	-

FIFA tiesneši (1993.–1999. g.)

			Oficiālas starptautiskās spēles
R. Lajuks (Rīga)	1964	no 1993	23
S. Braga (Ventspils)	1962	1996–99	16
E. Bigats (Ilūkste)	1957	1993–94	3

FIFA asistenti

Ā. Supe (Rīga)	1959	1993, 94, 96–99	28
V. Osipovs (Liepāja)	1954	1993–99	19
A. Bērziņš (Rīga)	1962	1995–99	15
P. Mileika (Rīga)	1956	1996–99	9
S. Braga (Ventspils)	1962		7
R. Lajuks (Rīga)	1964		4
V. Maļikovs (Rīga)	1950	1993–94	3
V. Paškovičs (Ogre)	1956	1994–95	1
V. Savinovs (Rīga)	1951	1993	-
S. Nazarovs (Rīga)	1961	1994	-

1993.–1999. gada Latvijas labākais tiesnesis R. Lajuks kopā ar asistentiem Ā. Supi, A. Bērziņu, V. Osipovu, P. Mileika vadījis vairākas svarīgas spēles. Piemēram, pasaules čempionāta atlases spēle Rumānija – Lihtenšteina (1997. g.), čempionu līgas kvalifikācijas spēli “Glazgo Rangers” – “Gi Gotu”

(1997. g.), UEFA kausu ieguvēju kausa spēles “Paris Saint German” – “Vaduz” (1997. g.), “Velerenga” – “Rapid” (1998. g.), UEFA kausa izcīnā “Stabek” – “Deportivo” (1999. g.), Intertoto kausa izcīnā “Duisburg” – “Olborg” (1997. g.), kā arī oficiālās draudzības valstssacīkstes: Krievija – Apvienotie Arābu Emirāti (1996. g.), Igaunija – Ēģipte (1998. g.), Zviedrija – Skotija (1997. g.), Ukraina – Gruzija (1998. g.), Ukraina – Bulgārija (1999. g.).

Citas starptautiskas spēles tiesājuši

V. Direktorenko (Rīga)	1949	3 + 2
A. Sipailo (Daugavpils)	1971	4 + 1
J. Raihmans (Rīga)	1950	2

Ceturtais tiesnesis

A. Sipailo	9 spēles
R. Lajuks	4
S. Braga	4
V. Direktorenko	2
J. Sobolevs	1

UEFA delegāti (inspektori)

J. Mežeckis	17 spēles
M. Rubenis	9

Latvijas labākie futbola tiesneši 1969.–1999. gads

Pēdējos 30 gadus labāko tiesnešu sarakstu sastādīja Tiesnešu kolēģija (komiteja), apstiprināja Federācijas prezidijs (valde). Labāko skaits no tradicionālā 10 pēdējos gados samazinājies līdz 5–7 (agrāk pēc alfabēta, dažos gados pēc ranga).

No 1995. gada trīs labākie – pēc ranga.

1969.

H. Strencis, R. Tiškevičs, M. Rubenis, P. Vadļevskis, I. Gurmans, M. Seļickis, A. Zēns, B. Kāpostiņš, Z. Rostovskis (visi Rīga), L. Valinskis (Liepāja).

1970.

H. Strencis, M. Seļickis, R. Tiškevičs, I. Gurmans, M. Titarenko, P. Vadļevskis, M. Haļavins, Z. Rostovskis (visi Rīga), G. Jeruhimovičs (Jelgava), R. Klēveris (Liepāja).

1971.

H. Strencis, M. Rubenis, M. Seļickis, I. Gurmans, P. Vadļevskis, Z. Rostovskis, M. Haļavins, A. Zēns (visi Rīga), R. Klēveris (Liepāja), G. Jeruhimovičs (Jelgava).

1972.

H. Strencis, M. Rubenis, M. Seļickis, I. Gurmans, P. Vadļevskis (visi Rīga).

1973.

M. Rubenis, H. Strencis, V. Brauns, I. Gurmans, B. Kāpostiņš (visi Rīga).

1974.

M. Rubenis, H. Strencis, V. Brauns, B. Kāpostiņš, M. Seļickis, I. Gurmans (visi Rīga), V. Muzolevskis (Daugavpils), R. Klēveris (Liepāja), G. Jeruhimovičs (Jelgava).

1975.

M. Rubenis, V. Brauns, M. Haļavins, V. Liholajs (visi Rīga), R. Klēveris (Liepāja), G. Jeruhimovičs (Jelgava).

1976.

M. Rubenis, V. Brauns, V. Liholajs (visi Rīga), G. Jeruhimovičs (Jelgava), V. Muzolevskis (Daugavpils).

1977.

M. Rubenis, J. Bogods, V. Brauns, V. Liholajs (visi Rīga), V. Muzolevskis (Daugavpils).

1978.

J. Bogods, V. Brauns, V. Liholajs, M. Rubenis (visi Rīga), V. Muzolevskis (Daugavpils).

1979.

J. Bogods, V. Brauns, V. Liholajs (visi Rīga), V. Muzolevskis (Daugavpils), M. Rubenis (Rīga).

1980.

J. Bogods, V. Brauns, V. Ivušins, R. Jēgers (visi Rīga), G. Jeruhimovičs (Jelgava), V. Liholajs (Rīga), V. Muzolevskis (Daugavpils), J. Raihmans, M. Rubenis, V. Tučkus (visi Rīga).

1981.

B. Adjutovs, V. Bikovs, J. Bogods, V. Brauns, R. Jēgers (visi Rīga), G. Jeruhimovičs (Jelgava), V. Liholajs (Rīga), V. Muzolevskis (Daugavpils), A. Petrovs (Liepāja), M. Rubenis (Rīga).

1982.

B. Adjutovs, J. Bogods, V. Brauns, V. Ivušins (visi Rīga), G. Jeruhimovičs (Jelgava), R. Jēgers, V. Liholajs, J. Raihmans, M. Rubenis, V. Taņevskis (visi Rīga).

1983.

M. Rubenis, V. Brauns, V. Liholajs, V. Ivušins, B. Adjutovs (visi Rīga), G. Jeruhimovičs (Jelgava), J. Bogods, J. Raihmans, V. Taņevskis, A. Karpaņš (visi Rīga).

1984.

B. Adjutovs (Rīga), E. Bigats (Ilūkste), V. Direktorenko, V. Ivušins, V. Liholajs, V. Maļikovs, J. Raihmans, J. Sļusarevs, M. Smorodins, G. Zvejnieks (visi Rīga).

1985.

V. Liholajs, V. Brauns, V. Ivušins, B. Adjutovs, V. Direktorenko, V. Maļikovs, J. Raihmans, G. Zvejnieks (visi Rīga), E. Bigats (Ilūkste), M. Smorodins (Rīga).

1986.

B. Adjutovs, V. Brauns, V. Direktorenko, V. Ivušins, R. Lajuks, V. Liholajs, V. Maļikovs, J. Raihmans, G. Zvejnieks (visi Rīga), E. Bigats (Ilūkste).

1987.

V. Liholajs, V. Direktorenko, J. Raihmans, V. Brauns, V. Ivušins, B. Adjutovs, V. Maļikovs, R. Lajuks, G. Zvejnieks, S. Kuļikovs (visi Rīga).

1988.

V. Liholajs, V. Direktorenko, V. Brauns, V. Maļikovs, J. Raihmans (visi Rīga), E. Bigats (Ilūkste), B. Adjutovs, R. Lajuks, S. Kulikovs (Rīga), J. Sobolevs (Rēzekne).

1989.

V. Liholajs, V. Direktorenko, R. Lajuks (visi Rīga), E. Bigats (Ilūkste), B. Adjutovs, V. Brauns (abi Rīga), V. Osipovs (Liepāja), J. Raihmans, V. Maļikovs (abi Rīga), J. Sobolevs (Rēzekne).

1990.

V. Direktorenko, R. Lajuks, B. Adjutovs, J. Raihmans, V. Liholajs (visi Rīga), V. Osipovs (Liepāja), V. Brauns, V. Maļikovs, G. Zvejnieks, V. Savinovs (visi Rīga).

1991.

B. Adjutovs (Rīga), E. Bigats (Ilūkste), V. Direktorenko, R. Lajuks, V. Liholajs, V. Maļikovs (visi Rīga), V. Osipovs (Liepāja), J. Raihmans, S. Sudaris, G. Zvejnieks (visi Rīga).

1992.

V. Direktorenko, J. Raihmans, R. Lajuks (visi Rīga), E. Bigats (Ilūkste), V. Maļikovs (Rīga), V. Osipovs (Liepāja), Ā. Supe, V. Savinovs (abi Rīga).

1993.

R. Lajuks, V. Direktorenko (abi Rīga), E. Bigats (Ilūkste), G. Zvejnieks, J. Raihmans, B. Adjutovs, V. Maļikovs (visi Rīga), V. Paškovičs (Ogre), V. Liholajs (Rīga), V. Osipovs (Liepāja), Ā. Supe (Rīga).

1994.

R. Lajuks, V. Direktorenko, J. Raihmans (visi Rīga), V. Paškovičs (Ogre), B. Adjutovs (Rīga), V. Osipovs (Liepāja), S. Braga (Ventspils).

1995.

R. Lajuks, V. Direktorenko (abi Rīga), A. Sipailo (Daugavpils).

1996.

R. Lajuks, V. Direktorenko (abi Rīga), S. Braga (Ventspils).

1997.

R. Lajuks, V. Direktorenko (abi Rīga), A. Sipailo (Daugavpils).

1998.

R. Lajuks (Rīga), A. Sipailo (Daugavpils), V. Direktorenko (Rīga).

1999.

R. Lajuks (Rīga), A. Sipailo (Daugavpils), V. Direktorenko (Rīga).

Latvijas izlases spēlētāji, 1922.–1940. gads

Vārtsargi	Dzimš. gads	Klubs	Dzimš. gads	Klubs
			Jēgers Alfons	1919. LAS
Bebris Jānis	1917.	Unions, RV	Jēnihs Hermanis	1911. Unions, RV
Greble Ādolfs	1905.	LSB	Kacs Villi	1913. Hakoah
Haldejevs Aleksandrs	1919.	JKB	Kaņeps Fricis	1916. RFK
Jurgens Arvīds	1905.	RFK, RV, ASK	Karsons Kārlis	1914. RFK
Kabuls Georgs	1902.	Unions	Kerns Karls	1902. JKS
Kļaviņš Jānis	1913.	JKS	Krisons Andrejs	1906. US
Lazdiņš Harijs	1910.	Olimpija	Kronlaks Rūdolfs	1903. Olimpija
Lindenbergs Jūlijs	1904.	RV	Krupšs Francis	1917. Reduta, RFK
Makarskis Francis	1909.	ASK	Kundrāts Rūdolfs	1904. RV
Saltups Hermanis	1901.	JKS	Lauks Pēteris	1902. Amatieris, RFK
Vizla Viktors	1012.	RFK	Laumanis Fricis	1910. Olimpija
Fogelis Harijs	1910.	LSB, RV, Unions	Lazdiņš Alfrēds	1903. LSB
			Levitanuss Makss	1916. Hakoah
			Levitanuss Nikolajs	1914. Hakoah
			Lidmanis Jānis	1910. RFK
			Maģers Sergejs	1912. RFK
			Matušonoks Jānis	Olimpija
			Neibergs Ferdinands	1896. Unions
			Novickis Alfons	1906. RV
			Pakalns Roberts	1911. ASK
			Pavlovs Anisims	1913. RV, ASK
			Pavlovs Arkādijs	1903. RFK
			Peilis Oskars	1910. RFK
			Pētersons Ēriks	1909. RFK
			Pikols Harijs	Olimpija
			Plade Alfrēds	1904. Keizarmežs
			Plade Kurts	1900. Keizarmežs
			Plade Teodors	1899. Keizarmežs
			Plade Voldemārs	1902. Keizarmežs
			Priede Aleksandrs	1913. ASK, RFK
			Putniņš Ludvigs	1920. ASK
			Raisters Ēriks	1913. RFK
			Rehtšprehers Aleksandrs	1909. V. Kuze
			Robots Reinholds	1912. JKS
			Roga Aleksandrs	1901. JKS, RFK
			Roze Voldemārs	1905. RFK
			Rozītis Jānis	1913. RFK, VEF
			Rūja Edgars	1914. US
			Sīmanis Ādolfs	1909. RV
			Skadiņš Ēriks	1913. Unions
			Skadiņš Juris	1916. Amatieris
			Skiltritis Augusts	1900. Amatieris

Spēlētāji

Ābrams Aleksandrs	1904.	RFK
Andrejevs Aleksejs	1903.	RV
Ansons Kurts	1919.	ASK
Ašmanis Kārlis	1898.	JKS, RFK
Auziņš Aleksejs	1910.	RV
Balodis Kārlis	1907.	Amatieris
Baraks Augusts	1907.	ASK
Bārda Arvīds	1902.	JKS, RFK
Bārda Edvīns	1900.	JKS, RFK
Bārda Rūdolfs	1903.	RFK
Bērziņš Vladimirs	1905.	RFK
Bēze Ēriks	1911.	RV
Blūmentāls Roberts	1907.	Olimpija
Blūzmanis Ādolfs		Olimpija
Bone Kārlis		JKS, RFK
Borduško Vaclavs	1914.	ASK, RV
Bradiņš Arvīds	1907.	RFK, ASK
Brašmanis Alfrēds	1903.	LSB
Brēde Ēriks	1910.	RV
Brēdersons Augusts	1909.	ASK
Cimmers Alfrēds		Olimpija
Dambrevics Fricis	1906.	Olimpija
Dobelis Jānis	1911.	RFK
Dudaņecs Ludvigs	1902.	Olimpija
Feldbergs Egons		Olimpija
Freimanis Eduards	1920.	Olimpija
Garbers Zamuels	1915.	Hakoah
Grāvelis Voldemārs	1906.	RFK

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

	Dzimš. gads	Klubs		Dzimš. gads	Klubs
Skuja Jānis	1906.	LSB	Vanags Aleksandrs	1919.	ASK
Slavišens Rūdolfs	1909.	RKF	Varakājs Aleksandrs	1912.	RFK, ASK
Sokolovs Pauls	1902.	RFK	Vaters Alberts	1908.	LSB
Stančiks Česlavs	1904.	Keizarmežs, RFK, RV	Verners Alfrēds	1912.	Unions, RV
Stankus Aleksandrs	1911.	Olimpija, ASK	Vestermans Ilja	1915.	Hakoah
Strazdiņš Kurts	1912.	LSB, RFK	Vijups Edvins	1919.	JKB
Svistuņenko Vladimirs	1910.	JKS, RFK	Vindiņš Janis	1913.	JKS
Šeibelis Alberts	1906.	RFK, V. Kuze, RV	Viņķis Voldemārs	1904.	RFK
Škins Jānis		Olimpija, RFK	Vītols Hugo	1910.	RV
Šmits K.	1898.	JKS	Voskoboņikovs Nikolajs		Olimpija
Štauers Arnolds	1906.	RFK	Zandbergs Fēlikss	1909.	ASK
Tarulis Alberts	1900.	Amatieris	Zemītis Mārtiņš	1898.	JKS
Tauriņš Arnolds	1905.	RFK	Zvirgzdiņš Kurts	1907.	LSB
Tils Kārlis	1908.	Olimpija	Žins Voldemārs	1905.	Olimpija
Timpers Arturs	1912.	RFK	P.S. Dažiem Liepājas "Olimpijas" futbolistiem dzimšanas gadi nav noskaidroti.		
Upenieks Kārlis	1915.	RFK			
Urbāns Emīls	1911.	RFK, RV			

Latvijas valstsvienība, 1922.–1940. gads

	Spēles Vārti			Spēles Vārti	
1. Ēriks Pētersons	63	24	24. Rūdolfs Kronlaks	18	-
2. Jānis Lidmanis	55	2	25. Fricis Laumanis	17	-
3. Alberts Šeibelis	55	14	26. Voldemārs Plade	16	9
4. Vladimirs Bērziņš	41	-	27. Jānis Kļaviņš	16	-
5. Arnolds Tauriņš	39	10	28. Aleksandrs Stankus	16	-
6. Pēteris Lauks	38	-	29. Aleksandrs Priede	15	3
7. Voldemārs Grāvelis	37	-	30. Aleksandrs Vanags	13	9
8. Arkādijs Pavlovs	37	8	31. Fricis Kaņeps	13	8
9. Rūdolfs Slavišens	37	-	32. Jānis Škins	11	3
10. Arvids Jurgens	36	-	33. Roberts Blūmentāls	10	-
11. Ēriks Raisters	26	6	34. Hugo Vītols	10	3
12. Jānis Rozītis	26	7	35. Kārlis Tils	10	-
13. Vaclavs Borduško	25	7	36. Ludvigs Dudaņecs	10	-
14. Ilja Vestermans	23	11	37. Voldemārs Žins	10	5
15. Voldemārs Roze	22	-	38. Ādolfs Šimanis	9	-
16. Jānis Bebris	21	-	39. Alfons Novickis	9	-
17. Sergejs Maģers	20	-	40. Emīls Urbāns	9	3
18. Česlavs Stančiks	20	2	41. Aleksandrs Ābrams	8	2
19. Rūdolfs Kundračs	19	-	42. Edvins Bārdaš	5	-
20. Vladimirs Svistuņenko	19	-	43. Pauls Sokolovs	8	-
21. Alfrēds Verners	19	5	44. Harijs Fogelis	8	-
22. Hermanis Jēnihs	18	6	45. Fricis Dambrevics	8	2
23. Harijs Lazdiņš	18	-	46. Roberts Pakalns	8	1

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

	Spēles Vārti			Spēles Vārti	
47. Francis Krupčs	8	2	81. Aleksejs Andrejevs	1	-
48. Kārlis Ašmanis	7	-	82. Kārlis Ansons	1	-
49. Arvīds Bārda7	2	-	83. Ādolfs Blūzmanis	1	-
50. Rūdolfs Bārda	7	-	84. Alfrēds Brašmanis	1	-
51. Ēriks Skadiņš	7	-	85. Voldemārs Viņķis	1	-
52. Aleksejs Auziņš	7	-	86. Nikolajs Voskoboņikovs1	-	-
53. Aņšims Pavlovs	7	-	87. Zamuels Garbers	1	-
54. Arvīds Bradīņš	6	1	88. Jānis Dobelis	1	-
55. Alberts Vaters	5	2	89. Mārtiņš Zemītiš	1	-
56. Ādolfs Greble	5	-	90. Georgs Kabuls	1	-
57. Nikolajs Levitanuss	5	-	91. Edgars Kerns	1	-
58. Harijs Pikols	5	-	92. Andrejs Krīsons	1	-
59. Kārlis Bone	4	-	93. Alfrēds Lazdiņš	1	-
60. Fēlikss Zandbergs	4	-	94. Makss Levitanuss	1	-
61. Arturs Timpers	4	-	95. Jūlijs Lindenbergs	1	-
62. Kārlis Karsons	4	-	96. Oskars Peilis	1	-
63. Viktors Vizla	4	-	97. Alfrēds Plade	1	-
64. Arnolds Štaubergs	4	1	98. Kurts Plade	1	-
65. Aleksandrs Varakājs	4	-	99. Teodors Plade	1	-
66. Kārlis Balodis	4	-	100.Reinholds Robots	1	-
67. Ēriks Bēze	4	-	101.Hermanis Saltups	1	-
68. Aleksandrs Roga	3	-	102.Augusts Skiltriters	1	-
69. Ēriks Brede	3	1	103.Jānis Skuja	1	-
70. Aleksandrs Rehtšprehers	3	-	104.Alberts Tarulis	1	-
71. Kurts Strazdiņš	3	2	105.Kārlis Šmits	1	-
72. Augusts Baraks	2	-	106.Edvins Vijups	1	-
73. Francis Makarskis	2	-	107.Kārlis Zvirgzdiņš	1	-
74. Edgars Rūja	2	-	108.Alfons Jēgers	1	-
75. Eduards Freimanis	2	2	109.Jānis Matušonoks	1	-
76. Villi Kacs	2	-	110.Aleksandrs Haldejevs	1	-
77. Ludvigs Putniņš	2	-	111.Alfrēds Cimmers	1	-
78. Jānis Vindiņš	2	-	112.Ferdinands Neibergs	1	-
79. Egons Feldbergs	2	-	113.Kārlis Upenieks	1	-
80. Augusts Bredesons	2	-			

Pēc V. Čikas un G. Gubiņa (Latvijas sporta vēsture, 1918. – 1944.) izlasē pa spēlei aizvadījuši arī Juris Skadiņš un Kārlis Paegle.

J. Skadiņš, piemēram, ir bijis Latvijas valstsvienības turnejā Polijā un Čehoslovākijā 1937. gada oktobrī, taču spēlējis tikai neoficiālajā mačā 12. oktobrī Zliņā ar tur esošo Dienvidslāvijas klubu (2:2).

Savukārt V. Ulbergs bija rezervists Latvijas 99. valstsvienības spēlē 1940. gadā Tallinā (Igaunija – Latvija 2:1), taču laukumā neizgāja.

Latvijas čempioni (līdz 1940. g. – Latvijas meistari)

1922.	Keizarmežs (Rīga)	1959.	RER (Rīga)
1923.	Keizarmežs (Rīga)	1960.	ASK (Rīga)
1924.	RFK (Rīga)	1961.	ASK (Rīga)
1925.	RFK (Rīga)	1962.	ASK (Rīga)
1926.	RFK (Rīga)	1963.	ASK (Rīga)
1927.	Olimpija (Liepāja)	1964.	ASK (Rīga)
1928.	Olimpija (Liepāja)	1965.	ASK (Rīga)
1929.	Olimpija (Liepāja)	1966.	ESR (Rīga)
1930.	RFK (Rīga)	1967.	ESR (Rīga)
1931.	RFK (Rīga)	1968.	Starts (Brocēni)
1932.	ASK (Rīga)	1969.	Venta (Ventspils)
1933.	Olimpija (Liepāja)	1970.	VEF (Rīga)
1934.	RFK (Rīga)	1971.	VEF (Rīga)
1935.	RFK (Rīga)	1972.	Jūrnīks (Rīga)
1936.	Olimpija (Liepāja)	1973.	VEF (Rīga)
1937./38.	Olimpija (Liepāja)	1974.	VEF (Rīga)
1938./39.	Olimpija (Liepāja)	1975.	VEF (Rīga)
1939./40.	RFK (Rīga)	1976.	Energija (Rīga)
1941.	Čempionāts nenotika	1977.	Energija (Rīga)
1942.	ASK (Rīga)	1978.	Kīmiķis (Daugavpils)
1943.	ASK (Rīga)	1979.	Elektrons (Rīga)
1944.	Čempionāts pārtraukts	1980.	Kīmiķis (Daugavpils)
1945.	Dinamo (Rīga)	1981.	Elektrons (Rīga)
1946.	Daugava (Liepāja)	1982.	Elektrons (Rīga)
1947.	Daugava (Liepāja)	1983.	VEF (Rīga)
1948.	Žmiļova komanda	1984.	Torpedo (Rīga)
1949.	Sarkanais metalurģis (Liepāja)	1985.	Alfa (Rīga)
1950.	AVN (Rīga)	1986.	Torpedo (Rīga)
1951.	Sarkanais metalurģis (Liepāja)	1987.	Torpedo (Rīga)
1952.	AVN (Rīga)	1988.	RAF (Jelgava)
1953.	Sarkanais metalurģis (Liepāja)	1989.	RAF (Jelgava)
1954.	Sarkanais metalurģis (Liepāja)	1990.	Gauja (Valmiera)
1955.	Darba rezerves (Rīga)	1991.	Forums – Skonto (Rīga)
1956.	Sarkanais metalurģis (Liepāja)	1992.	Skonto (Rīga)
1957.	Sarkanais metalurģis (Liepāja)	1993.	Skonto (Rīga)
1958.	Sarkanais metalurģis (Liepāja)	1994.	Skonto (Rīga)
		1995.	Skonto (Rīga)
		1996.	Skonto (Rīga)
		1997.	Skonto (Rīga)
		1998.	Skonto (Rīga)
		1999.	Skonto (Rīga)

Latvijas kausa ieguvēji

1937.	RKF	Rīga	1972.	Jūrnieks	Rīga
1938.	Rīgas vilki	Rīga	1973.	Pilots	Rīga
1939.	RKF	Rīga	1974.	Elektrons	Rīga
1946.	Daugava	Liepāja	1975.	Lielupe	Jūrmala
1947.	Daugava	Liepāja	1976.	Kīmiķis	Daugavpils
1948.	Dinamo	Liepāja	1977.	Elektrons	Rīga
1949.	Sarkanais metalurģis	Liepāja	1978.	Elektrons	Rīga
1950.	AVN	Rīga	1979.	Kīmiķis	Daugavpils
1951.	AVN	Rīga	1980.	Elektrons	Rīga
1952.	AVN	Rīga	1981.	Elektrons	Rīga
1953.	Sarkanais metalurģis	Liepāja	1982.	Kīmiķis	Daugavpils
1954.	Sarkanais metalurģis	Liepāja	1983.	Enerģija	Rīga
1955.	Sarkanais metalurģis	Liepāja	1984.	Celtnieks	Rīga
1956.	VEF	Rīga	1985.	Celtnieks	Rīga
1957.	Dinamo	Rīga	1986.	Celtnieks	Rīga
1958.	RER	Rīga	1987.	VEF	Rīga
1959.	ASK	Rīga	1988.	RAF	Jelgava
1960.	ASK	Rīga	1989.	Torpedo	Rīga
1961.	CŠK	Brocēni	1990.	Daugava-LVFKI	Rīga
1962.	LMR	Liepāja	1991.	Celtnieks	Daugavpils
1963.	LMR	Liepāja	1992.	Skonto	Rīga
1964.	Vulkāns	Kuldīga	1993.	RAF	Jelgava
1965.	Baltika	Liepāja	1994.	Olimpija	Rīga
1966.	ASK	Rīga	1995.	Skonto	Rīga
1967.	Ventspils Osta	Ventspils	1996.	RAF	Jelgava
1968.	Starts	Brocēni	1997.	Skonto	Rīga
1969.	Elektrons	Rīga	1998.	Skonto	Rīga
1970.	Jūrnieks	Rīga	1999.	Rīga	Rīga
1971.	VEF	Rīga			

Rīgas "Dinamo" spēlētāji, 1946.–1948. gads

Vārtsargi	Dzimš. gads		Dzimš. gads
Plāsis Voldemārs	1919.	Amalīns Mihails	1920.
Linde Alberts	1920.	Levitanuss Makss	1916.
Pultraks Valdis	1922.	Mellups Harijs	1927.
Romašovs Nikolajs	1926.	Jēgers Alfons	1919.
Laukuma spēlētāji		Ulbergs Vadims	1921.
Freimanis Leons	1916.	Apsēns Vladimirs	1917.
Dzerelis Alberts	1917.	Šņore Laimonis	1924.
Sudmalis Voldemārs	1922.	Prūsis Roberts	1918.
Krupšs Francis	1917.	Kuzmins Aleksejs	1923.
Vijups Edvīns	1919.	Heiblihs Roberts	1918.
Niklass Arvīds	1921.	Lisenkovs Vladimirs	1922.
Pētersons Mārtiņš	1915.	Kuzmins Mihails	1922.
Jēgers Eduards	1917.	Vorobjovs Fjodors	1922.
Pakalns Roberts	1911.	Treneri	
Vitoliņš Harijs	1915.	Dobelis Jānis	1911.
		Jelisejevs Jevgeņijs	1909.

"Daugavas" spēlētāji, 1948.–1990. gads

Vārtsargi	Dzimš. gads		Dzimš. gads
Vasiļjevs Nikolajs	1920.	Gavrilovs Ļevs	1939.
Lagzda Edgars	1927.	Žagars Ronalds	1950.
Perelmans Igors	1924.	Luņģis Alģimants	1947.
Pultraks Valdis	1922.	Razinskis Boriss	1933.
Vinogradovs Vsevolods	1915.	Sokolovskis Mihails	1948.
Darmanjans Meļiks	1927.	Kamenkovs Vladimirs	1949.
Mačins Ļevs	1926.	Kulakovs Aleksandrs	1956.
Ivakins Valentīns	1929.	Družiņins Viktors	1954.
Sils Tāivaldis	1933.	Gultnieks Raitis	1963.
Strausmanis Zigurds	1931.	Jarnihs Aleksandrs	1961.
Uvarovs Jurijs	1929.	Laizāns Raimonds	1964.
Sville Rolands	1935.	Belovs Igors	1952.
Ceičis Zigurds	1937.	Karavajevs Oļegs	1961.
Tučkus Vlads	1932.	Šantalosovs Valerijs	1966.
Sorokins Arnolds	1934.	Petrenko Dmitrijs	1968.
Misjuns Česlavs	1938.	Oļeiņiks Andrejs	1970.
Bubeņecs Vjačeslavs	1938.	Laukuma spēlētāji	
Lazunovs Genadijs	1934.	Ptičkins Afanasijs	1925.
Laizāns Laimonis	1945.	Birznieks Arvīds	1922.
Vaitkevičs Jozs	1938.	Užulis Jānis	1926.
Višņevskis Jānis	1942.	Pētersons Mārtiņš	1915.
Iljins Vladimirs	1950.	Liepiņš Ēvalds	1929.

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

Aserštarks Romualds	1921.	Ivanovs Aleksandrs	1935.
Aulis Indulis	1923.	Driķis Zigfrīds	1935.
Zaļeskijs Voldemārs	1921.	Malovs Eduards	1936.
Kungs Gunārs	1925.	Zvejnieks Roberts	1930.
Selickis Mečislavs	1925.	Zviedris Žanis	1927.
Ziņģis Ernests	1922.	Grobiņš Rolands	1931.
Dementjevs Grigorijs		Birzgalis Oļģerts	1931.
Krūmiņš Pauls	1921.	Dambis Raimonds	1924.
Pakalns Roberts	1911.	Zviedris Gustavs	1928.
Jurkovskis Ādolfs	1922.	Feldmanis Harijs	1927.
Rasa Bruno	1913.	Drāznieks Miervaldis	1928.
Vijups Edvins	1919.	Kalniņš Magnuss	1934.
Krupšs Francis	1917.	Sagasti Ruperto	1923.
Sudmalis Voldemārs	1922.	Linde Edvins	1938.
Amalīns Mihails	1920.	Rodins Anatolijs	1937.
Jēgers Eduards	1917.	Straume Vilnis	1937.
Freimanis Leons	1916.	Krastiņš Gunārs	1938.
Djakovs Ivans	1923.	Ogerčuks Levs	1922.
Jēgers Alfons	1919.	Glūziņš Augusts	1937.
Karčevskis Leonīds	1918.	Lasmanis Arnolds	1934.
Kuzmins Mihails	1922.	Soloņenko Jurijs	
Kučinskis B.	1922.	Jarmolinskis Aleksandrs	1936.
Levitamuss Makss	1916.	Makarkins Genadijs	1937.
Petrovs Boriss	1925.	Āboltiņš Harijs	1938.
Šebilovs Jurijs	1915.	Burakovs Rūdolfs	1938.
Šeļehovs Boriss		Keveris Ēriks	1938.
Šnore Laimonis	1924.	Smirnovs Georgijs	1936.
Karičevs Remizs	1914.	Ulmanis Gunārs	1938.
Kurņevs Boriss	1921.	Karaškevičs Jānis	1935.
Čerņecovs Jurijs	1925.	Muzalevskis Viktors	1936.
Tantiba Ednans	1927.	Vlasovs Staņislavs	1932.
Cibins Boriss	1918.	Firsovs Mihails	1925.
Reinholds Boriss	1925.	Babajans Sedvalds	1937.
Fedins Boriss	1924.	Purniņš Ēriks	1934.
Kotovs Boriss	1922.	Rjabovs Jurijs	
Priedītis Hugo	1931.	Pavļikovs Valentīns	1936.
Katrovskis Pjotrs	1925.	Latincevs Anatolijs	1937.
Prauliņš Bruno	1933.	Medvedevs Jurijs	1934.
Meirāns Ēvalds	1931.	Gusarenko Georgijs	1938.
Pavlovičs Valdis	1929.	Simbircevs Vitālijs	1935.
Nikiforovs Vladimirs	1927.	Kaļapins Jevgenijs	1936.
Žilīns Viktors	1924.	Hundadze Dodiks	1933.
Balīkins Jaroslavs	1931.	Grišins Aleksandrs	1933.
Graviņš Jānis	1933.	Kvlīvidze Aleksejs	1935.
Muravjovs Anatolijs	1927.	Anaškins Vladimirs	1930.
Ostrovskis Leonīds	1936.	Martinovs Vjačeslavs	1941.

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

Safronovs Viktors	1938.	Jevdokimovs Vladimirs	1947.
Smorčoks Leonids	1941.	Kuzņecovs Grigorijs	1943.
Bulija Zauris	1942.	Jermakovs Nikolajs	1947.
Ciganovs Valerijs	1940.	Gražulis Georgs	1943.
Rudenko Vladislavs	1940.	Tuguševs Aleksandrs	1944.
Dvojenkovs Anatolijs	1937.	Peršins Vjačeslavs	1937.
Terleckis Ivans	1936.	Sidorenko Jurijs	1950.
Abramovs Boriss	1933.	Spirins Vladimirs	1945.
Ļubarskis Ļevs	1938.	Ozoliņš Edvīns	1946.
Stepanovs Aleksandrs	1935.	Lukins Vladimirs	1951.
Rižkins Vladimirs	1930.	Korotkovs Olegs	1944.
Brilis Aldis	1940.	Morozovs Boriss	1949.
Pataraja Giuri	1939.	Dambrāns Ilmārs	1948.
Sjagins Anatolijs	1938.	Liepiņš Ilmārs	1948.
Solovjovs Vjačeslavs	1938.	Racins Valerijs	1948.
Mišenkovs Boriss	1934.	Kutuzovs Vladimirs	1948.
Ziņģis Jānis	1943.	Karpasovs Viktors	1945.
Andžāns Leonards	1938.	Ignatenko Anatolijs	1947.
Urins Valerijs	1934.	Ivanovs Anatolijs	1947.
Einulajevs Kjamils	1933.	Krjukovskis Anatolijs	1943.
Veranjans Felikss	1940.	Beškarevs Vladimirs	1949.
Teplovs Jurijs	1937.	Fajevcovs Aleksandrs	1947.
Rožkovs Astratijs	1939.	Kondratenko Anatolijs	1949.
Petrovskis Vilnis	1943.	Haruks Mihails	1949.
Brauns Voldemārs	1943.	Teterjatņikovs Vladimirs	1950.
Gerasimenko Jevgeņijs	1940.	Cimbalenko Nikolajs	1949.
Zālītis Reinis	1943.	Ivanovs Valerijs	1950.
Markins Vladimirs	1940.	Bosijs Vasilijš	1946.
Bizovs Vitālijs	1938.	Kitajevs Viktors	1950.
Gasperskis Vladimirs	1945.	Petkausks Leonīds	1951.
Dobrotvorskis Jurijs	1945.	Jankins Vladimirs	1943.
Grigorjevš Georgs	1942.	Dreimanis Jānis	1949.
Maslovs Nikolajs	1941.	Orlovs Jurijs	1952.
Gilis Jānis	1943.	Ņesterenko Viktors	1954.
Suhorukovs Vjačeslavs	1947.	Kačura Georgijs	1947.
Jakušonoks Vadims	1946.	Kokarevs Aleksandrs	1955.
Kozlovs Ivans	1940.	Jermoļenko Mihails	1949.
Jefimovs Valerijs	1939.	Miranovičs Viktors	1953.
Amosovs Vladimirs	1938.	Kasjans Jevgeņijs	1950.
Sterhovs Amatolis	1946.	Kaplackis Viktors	1951.
Korčebokovs Aleksejs	1944.	Izgurskis Dmitrijs	1953.
Pupovs Ivans	1946.	Šavlo Sergejs	1956.
Ivaščenko Eduards	1946.	Starkovs Aleksandrs	1955.
Trusovs Vladimirs	1940.	Popovs Aleksandrs	1948.
Bondarevs Leonīds	1942.	Bondarenko Viktors	1948.
Skadats Roberts	1948.	Ivaņenko Igors	1948.

Davidovs Sergejs	1953.	Pačko Vladimirs	1958.
Koroļovs Viktors	1956.	Afanasjevs Arkadijs	1959.
Leitāns Valerijs	1955.	Mitsniks Ots	1963.
Budakovs Ivans	1946.	Semjonovs Sergejs	1959.
Latuns Aleksandrs	1955.	Jušmanovs Stanislavs	1963.
Nikišins Igors	1957.	Andersons Dainis	1960.
Danga Visvaldis	1957.	Lange Aleksandrs	1963.
Andrejevs Jurijs	1957.	Ozols Jānis	1957.
Smorodins Mihails	1952.	Bērziņš Jānis	1963.
Vicehovskis Sergejs	1957.	Anaškins Sergejs	1961.
Filipovs Boriss	1953.	Popkovs Jurijs	1961.
Tarasovs Vladimirs	1952.	Juropovs Mihails	1957.
Doroščenkovs Viktors	1958.	Intenbergs Jānis	1959.
Jegorovs Sergejs	1958.	Šestakovs Sergejs	1961.
Deglis Dainis	1959.	Stepanovs Igors	1966.
Šukevičs Juris	1959.	Žegalkins Anatolijs	1963.
Iljašovs Mihails	1954.	Gorjuhovs Aleksandrs	1960.
Abžinovs Andrejs	1959.	Vedenejevs Sergejs	1957.
Gluškovs Anatolijs	1954.	Linards Ainārs	1964.
Semjonovs Valerijs	1958.	Sproģis Haralds	1967.
Volkovs Aleksandrs	1956.	Teplovs Vitālijs	1970.
Osipčikovs Valerijs	1961.	Karašausks Juris	1970.
Šitiks Genadijs	1958.	Greznovs Valerijs	1970.
Aleksejenko Oļegs	1961.	Šarando Aleksejs	1964.
Aizazars Andrejs	1956.	Verpakovskis Ilmārs	1958.
Vicehovskis Viktors	1961.	Maksajs Aleksejs	1966.
Narisovs Aivars	1952.	Ziborovs Oļegs	1966.
Berezins Aleksandrs	1960.	Baharevs Andrejs	1966.
Žandarmovs Vladimirs	1958.	Lapsa Andrejs	1968.
Džavadovs Fezuli	1950.	Govoruha Sergejs	1967.
Smolņikovs Nikolajs	1949.	Sproģis Dzintars	1971.
Rumjancevs Pjotrs	1958.	Gilis Gints	1970.
Jemeljanovs Sergejs	1962.	Artjomovs Andrejs	1962.
Sverdlovs Jurijs	1961.	Tereščenko Aleksejs	1963.
Milevskis Jevgeņijs	1961.	Ivanovs Jurijs	1960.
Kozlovskis Valerijs	1963.	Horolkskis Dmitrijs	1967.
Jakovļevs Andrejs	1963.	Butkus Rihards	1972.
Paramonovs Vjačeslavs	1960.	Maļcevs Dmitrijs	1972.
Koņevs Mihails	1963.		
Drupass Aivars	1963.	P.S. Dažiem futbolistiem	
Semjonovs Oļegs	1962.	dzimšanas gads nav noskaidrots.	
Kalašņikovs Dmitrijs	1964.		
Havrusjs Oļegs	1963.		
Taranovs Valentīns	1963.		
Ševļakovs Jurijs	1959.		
Kaņiščevs Aleksandrs	1960.		

Latvijas valstsvienības oficiālās starptautiskās spēles 1922.–1999. gads

1. 24.09.22.	Latvija – Igaunija	1:1	42. 31.08.31.	Lietuva – Latvija	0:1
2. 24.07.23.	Igaunija – Latvija	1:1	43. 01.09.31.	Igaunija – Latvija	3:1
3. 27.05.24.	Francija – Latvija	7:0	44. 27.09.31.	Latvija – Igaunija	2:1
4. 22.06.24.	Latvija – Turcija	1:3	45. 01.06.32.	Igaunija – Latvija	3:0
5. 04.08.24.	Latvija – Somija	0:2	46. 29.06.32.	Lietuva – Latvija	2:3
6. 16.08.24.	Lietuva – Latvija	2:4	47. 13.07.32.	Latvija – Zviedrija	0:0
7. 18.10.24.	Latvija – Igaunija	2:0	48. 24.07.32.	Latvija – Lietuva	2:1
8. 09.08.25.	Somija – Latvija	3:1	49. 28.08.32.	Latvija – Lietuva	4:1
9. 26.08.25.	Igaunija – Latvija	2:2	50. 30.08.32.	Latvija – Igaunija	1:0
10. 20.09.25.	Latvija – Lietuva	2:2	51. 11.09.32.	Lietuva – Latvija	1:0
11. 20.07.26.	Latvija – Zviedrija	4:1	52. 02.10.32.	Polija – Latvija	2:1
12. 12.08.26.	Latvija – Somija	1:4	53. 28.05.33.	Latvija – Igaunija	2:0
13. 21.08.26.	Lietuva – Latvija	2:3	54. 12.06.33.	Latvija – Lietuva	6:2
14. 19.09.26.	Latvija – Igaunija	0:1	55. 04.07.33.	Latvija – Zviedrija	1:1
15. 29.05.27.	Zviedrija – Latvija	12:0	56. 09.08.33.	Igaunija – Latvija	2:1
16. 16.06.27.	Igaunija – Latvija	4:1	57. 03.09.33.	Igaunija – Latvija	0:1
17. 27.07.27.	Latvija – Lietuva	6:3	58. 04.09.33.	Lietuva – Latvija	2:2
18. 11.09.27.	Somija – Latvija	3:1	59. 10.06.34.	Lietuva – Latvija	2:0
19. 25.09.27.	Latvija – Igaunija	4:1	60. 14.08.34.	Latvija – Somija	1:1
20. 06.07.28.	Latvija – Zviedrija	0:4	61. 09.09.34.	Latvija – Lietuva	1:3
21. 25.07.28.	Lietuva – Latvija	0:3	62. 23.09.34.	Zviedrija – Latvija	3:1
22. 27.07.28.	Igaunija – Latvija	0:1	63. 14.10.34.	Latvija – Polija	2:6
23. 19.08.28.	Latvija – Somija	2:1	64. 30.05.35.	Latvija – Lietuva	6:1
24. 01.09.28.	Lietuva – Latvija	1:1	65. 06.06.35.	Somija – Latvija	4:1
25. 23.09.28.	Latvija – Igaunija	1:1	66. 12.06.35.	Latvija – Igaunija	1:1
26. 28.07.29.	Zviedrija – Latvija	10:0	67. 05.07.35.	Latvija – Zviedrija	0:3
27. 14.08.29.	Latvija – Lietuva	3:1	68. 21.08.35.	Lietuva – Latvija	2:2
28. 16.08.29.	Latvija – Igaunija	2:2	69. 22.08.35.	Igaunija – Latvija	1:1
29. 15.09.29.	Somija – Latvija	3:1	70. 08.09.35.	Lietuva – Latvija	2:2
30. 18.09.29.	Igaunija – Latvija	4:1	71. 15.09.35.	Polija – Latvija	3:3
31. 27.06.30.	Igaunija – Latvija	1:1	72. 13.10.35.	Vācija – Latvija	3:0
32. 22.07.30.	Latvija – Zviedrija	0:5	73. 28.05.36.	Igaunija – Latvija	3:4
33. 04.08.30.	Latvija – Somija	3:0	74. 14.06.36.	Lietuva – Latvija	1:5
34. 16.08.30.	Igaunija – Latvija	2:3	75. 29.08.36.	Latvija – Lietuva	2:1
35. 17.08.30.	Lietuva – Latvija	3:3	76. 31.08.36.	Latvija – Igaunija	2:1
36. 26.10.30.	Polija – Latvija	6:0	77. 06.09.36.	Latvija – Polija	3:3
37. 28.05.31.	Latvija – Igaunija	0:1	78. 25.06.37.	Latvija – Vācija	1:3
38. 30.06.31.	Latvija – Lietuva	5:2	79. 12.07.37.	Latvija – Rumānija	0:0
39. 05.07.31.	Latvija – Polija	0:5	80. 29.07.37.	Latvija – Lietuva	4:2
40. 26.07.31.	Zviedrija – Latvija	6:0	81. 03.09.37.	Lietuva – Latvija	1:5
41. 19.08.31.	Somija – Latvija	4:0	82. 04.09.37.	Igaunija – Latvija	1:1

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

83. 07.09.37. Igaunija – Latvija	0:2	128. 15.11.94. Lihtenšteina – Latvija	0:1
84. 19.09.37. Latvija – Igaunija	3:1	129. 08.03.95. Ungārija – Latvija	3:1
85. 05.10.37. Austrija – Latvija	2:1	130. 29.03.95. Austrija – Latvija	5:0
86. 10.10.37. Polija – Latvija	2:1	131. 26.04.95. Latvija – Ziemeļrija	0:1
87. 17.05.38. Latvija – Lietuva	2:0	132. 19.05.95. Latvija – Igaunija	2:0
88. 10.06.38. Zviedrija – Latvija	3:3	133. 21.05.95. Latvija – Lietuva	2:0
89. 27.06.38. Latvija – Ungārija -"B"	3:0	134. 03.06.95. Portugāle – Latvija	3:2
90. 20.07.38. Igaunija – Latvija	0:2	135. 07.06.95. Ziemeļrija –Latvija	1:2
91. 28.08.38. Latvija – Čehoslovākija		136. 16.08.95. Latvija – Austrija	3:2
(U–21)	2:1	137. 06.09.95. Latvija – Lihtenšteina	1:0
92. 04.09.38. Lietuva – Latvija	1:1	138. 11.10.95. Īrija – Latvija	2:1
93. 05.09.38. Igaunija –Latvija	1:1	139. 12.03.96. Kipra – Latvija	1:0
94. 25.09.38. Latvija –Polija	2:1	140. 07.07.96. Igaunija – Latvija	1:1
95. 18.05.39. Rumānija – Latvija	4:0	141. 08.07.96. Lietuva – Latvija	2:1
96. 24.05.39. Bulgārija – Latvija	3:0	142. 14.08.96. Latvija – Somija	0:0
97. 27.07.39. Latvija – Igaunija	3:3	143. 01.09.96. Latvija – Zviedrija	1:2
98. 24.09.39. Somija – Latvija	0:3	144. 05.10.96. Latvija – Skotija	0:2
99. 18.07.40. Igaunija – Latvija	2:1	145. 09.10.96. Baltkrievija – Latvija	1:1
100. 08.04.92. Rumānija – Latvija	2:0	146. 09.11.96. Austrija – Latvija	2:1
101. 26.05.92. Malta – Latvija	1:0	147. 14.02.97. Kipra – Latvija	2:0
102. 10.07.92. Latvija – Igaunija	2:1	148. 15.02.97. Latvija – Lietuva	1:0
103. 12.07.92. Latvija – Lietuva	2:3	149. 17.02.97. Polija – Latvija	3:2
104. 12.08.92. Latvija – Lietuva	1:2	150. 02.04.97. Šveice – Latvija	1:0
105. 26.08.92. Latvija – Dānija	0:0	151. 30.04.97. Latvija – Baltkrievija	2:0
106. 09.09.92. Īrija – Latvija	4:0	152. 18.05.97. Igaunija – Latvija	1:3
107. 23.09.92. Latvija – Spānija	0:0	153. 08.06.97. Latvija – Austrija	1:3
108. 28.10.92. Lietuva – Latvija	1:1	154. 25.06.97. Latvija – Andora	4:1
109. 11.11.92. Albānija –Latvija	1:1	155. 09.07.97. Latvija – Igaunija	2:1
110. 18.11.92. Polija – Latvija	1:0	156. 11.07.97. Lietuva – Latvija	1:0
111. 16.12.92. Spānija – Latvija	5:0	157. 19.08.97. Latvija – Azerbaidžāna	0:0
112. 20.02.93. Latvija – Lietuva	1:2	158. 06.09.97. Latvija – Igaunija	1:0
113. 21.02.93. Latvija – Igaunija	2:0	159. 10.09.97. Zviedrija – Latvija	1:0
114. 14.04.93. Dānija – Latvija	2:0	160. 11.10.97. Skotija – Latvija	2:0
115. 15.05.93. Latvija – Albānija	0:0	161. 06.02.98. Gruzija – Latvija	2:1
116. 02.06.93. Latvija – Ziemeļrija	1:2	162. 08.02.98. Malta – Latvija	2:1
117. 09.06.93. Latvija – Īrija	0:2	163. 10.02.98. Albānija – Latvija	2:2
118. 02.07.93. Igaunija – Latvija	0:2	164. 21.04.98. Latvija – Lietuva	1:2
119. 03.07.93. Latvija – Lietuva	0:0	165. 17.05.98. Latvija – Izraēla	1:5
120. 08.09.93. Ziemeļrija – Latvija	2:0	166. 25.06.98. Igaunija – Latvija	0:2
121. 02.06.94. Latvija – Malta	2:0	167. 26.06.98. Andora – Latvija	0:2
122. 26.06.94. Latvija – Gruzija	1:3	168. 19.08.98. Islande – Latvija	4:1
123. 30.07.94. Latvija – Igaunija	2:0	169. 06.09.98. Norvēģija – Latvija	1:3
124. 31.07.94. Lietuva – Latvija	1:0	170. 10.10.98. Latvija – Gruzija	1:0
125. 06.09.94. Latvija – Īrija	0:3	171. 14.10.98. Slovēnija – Latvija	1:0
126. 09.10.94. Latvija – Portugāle	1:3	172. 10.11.98. Tunisija – Latvija	3:0
127. 06.11.94. Latvija – Igaunija	0:0	173. 24.02.99. Izraēla – Latvija	2:0

174. 31.03.99. Latvija – Grieķija	0:0	178. 26.06.99. Brazīlija – Latvija	3:0
175. 28.04.99. Latvija – Albānija	0:0	179. 04.09.99. Albānija – Latvija	3:3
176. 05.06.99. Latvija – Slovēnija	1:2	180. 08.09.99. Gruzija – Latvija	2:2
177. 09.06.99. Grieķija – Latvija	1:2	181. 09.10.99. Latvija – Norvēģija	1:2

Latvijas valsts vienības treneri, 1992.–1999. gads

Jānis Gilis (Latvija)

(no 100. līdz 160. spēlei) 61 spēle, 16 uzvaras, 11 neizšķirti, 34 zaudējumi, vārti 52:85.

Revazs Dzodzuašvili (Gruzija)

(no 161. līdz 178. spēlei) 18 - 5 - 3 - 10, vārti 18:30.

Garijs Džonsons (Anglija)

(no 179. līdz 181. spēlei), 3 - 0 - 2 - 1, vārti 6:7.

Latvijas izlase, 1992.–1999. gads (spēles, vārti)

Stāvoklis 31.12.1999.

1. Astafjevs Vitālijs	63	9	42. Stepanovs Igors (V)	6	-
2. Ivanovs Valērijs	60	1	43. Gilis Gints	5	-
3. Zemļinskis Mihails	59	6	44. Korabļovs Igors	4	-
4. Babičevs Vladimirs	51	4	45. Kolesņičenko Vladimirs	4	-
5. Ševļakovs Jurijs	44	2	46. Šitiks Genadijs	4	-
6. Bleidelis Imants	40	5	47. Širins Genadijs	4	-
7. Štolcers Andrejs	39	4	48. Slesarčuks Igors	4	1
8. Karavajevs Oļegs	38	-	49. Sidorovs Romāns	4	-
9. Troickis Igors	38	-	50. Igošins Konstantīns	3	-
10. Pahars Marians	36	9	51. Drupass Aivars	3	1
11. Blagonadeždins Oļegs	33	1	52. Grigjans Ēriks	3	-
12. Bulders Rolands	33	3	53. Dragūns Vladimirs	3	-
13. Jeļisejevs Aleksandrs	33	3	54. Miļevskis Jevgeņijs	3	1
14. Stepanovs Igors (N)	32	2	55. Gorjačilovs Jevgeņijs	3	-
15. Laizāns Raimonds	31	-	56. Dobrecovs Viktors	3	-
16. Zakreševskis Artūrs	29	-	57. Butkuss Rihards	3	-
17. Lobaņovs Valentīns	26	1	58. Rinkuss Jānis	3	-
18. Rimkus Vits	25	8	59. Fedotovs Aleksandrs	3	-
19. Šarando Aleksejs	24	2	60. Burlakovs Edgars	3	-
20. Sproģis Dzintars	23	-	61. Tarasovs Sergejs	3	-
21. Zeiberliņš Armands	23	4	62. Verpakovskis Māris	2	1
22. Linards Ainārs	21	5	63. Lobaņovs Aleksandrs	2	-
23. Stradiņš Aleksandrs	19	-	64. Piedels Andrejs	2	-
24. Laizāns Juris	18	-	65. Ivanovs Sergejs	2	-
25. Gņedojs Einārs	18	-	66. Novikovs Ilja	2	-
26. Popkovs Jurijs	18	1	67. Zirnis Dzintars	2	-
27. Moņaks Boriss	16	-	68. Rihters Larss	2	-
28. Glazovs Aleksandrs	15	-	69. Dibrivnijs Aleksandrs	1	-
29. Lukaševičs Viktors	14	-	70. Kulakovs Aleksandrs	1	-
30. Isakovs Aleksandrs	14	-	71. Molotkovs Jurijs	1	-
31. Aleksejenko Oļegs	13	1	72. Ževņerovičs Vjačeslavs	1	-
32. Ērglis Gatis	10	-	73. Dolgopolovs Vitālijs	1	-
33. Jemeljanovs Sergejs	10	-	74. Volosanovs Aleksejs	1	-
34. Rubīns Andrejs	9	-	75. Abžinovs Romāns	1	-
35. Koļinko Aleksandrs	9	-	76. Pozņaks Aivars	1	-
36. Semjonovs Aleksejs	9	2	77. Ziziļevs Mihails	1	-
37. Teplovs Vitālijs	9	1	78. Verpakovskis Ilmārs	1	-
38. Miholaps Mihails	8	-	79. Lapsa Andrejs	1	-
39. Mikucskis Vadims	7	-	80. Žižmanovs Aleksandrs	1	-
40. Poļakovs Nikolajs	7	-	81. Hudjakovs Jurijs	1	-
41. Karašausks Juris	6	-	82. Rudenko Oļegs	1	-

Latvijas valstsvienības visas oficiālās spēles, 1992.–1999. gads

Latvijas klubu spēles Eirokaucos, 1992.–1999. gads

Apzīmējumi

- DS - draudzības spēle
- PČ - pasaules čempionāts
- EČ - Eiropas čempionāts
- BK - Baltijas kauss

1992.

1. (100.) Rumānija – Latvija 2:0 (1:0) DS

08.04.92. Bukareste, "Steaua" stadions, 6000 skatītāju

Tiesnesis: Marks Bata (Francija).

Vārti: 1:0 Badea (4), 2:0 Petresku (54). 11 m soda sitiens Balints (84) nerealizēts.

Rumānija: Stelea (Stangačiu, 80), Petresku, Šandojs (Mihali, 46), Belodediĉs, Muntejanu, Vlaiku, Popesku, Badea (Moga, 62), Dumitresku (Panaitis, 70), Lakatušs, Raduĉoji (Balints, 46).

Treneris: Kornels Dinu.

Latvija: Laizāns, Troickis, Sproģis, Jemeljanovs, Zemļinskis, Ivanovs, (Verpakovskis, 62), Stradiņš (Sidorovs, 46), Aleksejenko, Popkovs, Drupass (Bulders, 70), Teplovs (Linards, 46).

Treneris: Jānis Gilis.

2. (101.) Malta – Latvija 1:0 (0:0) DS

26.05.92. Valleta, "Ta Qali" stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: Karls Agiušs (Malta).

Vārti: 1:0 Saliba (49).

Malta: Kluets (Kini, 56), S. Vella, Buhagiars (Sant-Furnjers, 62), Galea (Kamillieri, 69), Brinkats, Laferla, Busutils, Saliba (Skeri, 70), Zerafa (Kutajars, 78), Gregorijs (R. Vella, 57), Sultana.

Treneris: Pipo Psaila.

Latvija: Laizāns (Grigjans, 70), Zemļinskis, Aleksejenko, Ivanovs, Stepanovs, Popkovs (Gņedojs, 76), Sproģis, Jemeljanovs, Šitiks (Hudjakovs, 70), Bulders (Linards, 46), Stradiņš.

Treneris: Jānis Gilis.

3. (102.) Latvija – Igaunija 2:1(2:0) BK

10.07.92. Liepāja, "Daugavas" stadions, 1500 skatītāju

Tiesnesis: Anatolijs Rezepovs (Lietuva).

Vārti: 1:0 Linards (34), 2:0 Linards (40), 2:1 Olumets (78).

Latvija: Grigjans, Gņedojs, Aleksejenko (Blagonadeždins, 55), Ivanovs, Stradiņš, Popkovs, Sproģis, Jemeljanovs, Šitiks, Linards, Jelisejevs (G. Gilis, 70).

Treneris: Jānis Gilis.

Igaunija: Poms, Lindmā, Prinss, Kallaste, Hohlovs-Simsons, Linnumā, Ratņikovs, Olumets, Alonens, Kristals, Kirs.

Treneris: Uno Pirs.

4. (103.) Latvija – Lietuva 2:3 (1:2) BK

12.07.92. Liepāja, "Daugavas" stadions, 4300 skatītāju

Tiesnesis: Ants Nammiste (Igaunija).

Vārti: 1:0 Teplovs (29), 1:1, 1:2, 1:3 Baltušņiks (30, 39, 79), 2:3 Popkovs (88).

Latvija: Kulakovs, Gņedojs, Aleksejenko, Ivanovs, Stradiņš, Popkovs, Sproģis, Jemeljanovs (Šitiks, 43), Teplovs, Linards, Ževņerovičs (Semjonovs, 46).

Treneris: Jānis Gilis.

Lietuva: Poškus, Tumasonis, Mika (Višņausks, 46), Baltušņiks, Vainors, Tereškins, Zdančus, Upsts, Olšanskis, Pocjus (Ruzgis, 64), Šleks.

Treneris: Senders Geršovičs.

5. (104.) Latvija – Lietuva 1:2 (0:1) PČ

12.08.92. Rīga, "Daugavas" stadions, 6897 skatītāji

Tiesnesis: Jozefs Marko (Čehoslovākija).

Vārti: 1:0 Linards (14), 1:1 Poderis (65), 1:2 Tereškins (86).

Bridināti: Stradiņš, Šitiks, Ševļakovs, Baltušņiks, Fridriks.

Latvija: Karavajevs, Ševļakovs, Aleksejenko, Ivanovs, Gņedojs, Popkovs, Sproģis, (Zemļinskis, 59), Stradiņš, Semjonovs, Linards, Glazovs (Šitiks, 46).

Treneris: Jānis Gilis.

Lietuva: Martinkens, Buzmakovs, Mažeikis, Janonis, Sukristovs (Poderis, 61), Baranausks, Ivanausks, Baltušņiks, Fridriks, Narbekovs (Tereškins, 2).

Treneris: Alģimants Ļubinskis.

6. (105.) Latvija – Dānija 0:0 PČ

26.08.92. Rīga, "Daugavas" stadions, 8124 skatītāji

Tiesnesis: Alfreds Vīzers (Austrija).

Latvija: Karavajevs, Ševļakovs, Aleksejenko, Ivanovs, Gņedojs, Popkovs (Astafjevs, 67), Sproģis, Stradiņš, Jeļisejevs, Linards (Bulders, 85), Glazovs.

Treneris: Jānis Gilis.

Dānija: Šmeihels, Sivebaks (Elstrups, 46), Pihņiks, Olsens, Heinca, Kristofte, Jensens, Vilforts, Poulsens, Kristensens, B. Laudrups.

Treneris: Rihards Mellers-Nilsens.

7. (106.) Īrija – Latvija 4:0 (1:0) PČ

09.09.92. Dublina, "Lansdowne Road" stadions, 32 000 skatītāju

Tiesnesis: Anders Frisks (Zviedrija).

Vārti: 1:0 Šīdijs (30), 2:0, 3:0, 4:0 Oldridžs (59,82 - ar 11 m, 86).

Īrija: Bonners, Ervins, Stauntons, Kernagans, Makgrāts, Taunsends, Kīns, Velans, Kvīns (Koins, 62), Oldridžs, Šīdijs (Filans, 77).

Treneris: Džeks Čarltons.
 Latvija: Igošins, Astafjevs, Aleksejenko, Bulders, Gņedojs, Popkovs (Semjonovs, 63), Sproģis, Abžinovs (Sidorovs, 37), Jelisejevs, Linards, Glazovs.
 Treneris: Jānis Gilis.

8. (107.) Latvija – Spānija 0:0 PČ

23.09.92. Rīga, "Daugavas" stadions, 6220 skatītāju
 Tiesnesis: Rodžers Filips (Luksemburga).
 Latvija: Karavajevs, Ševļakovs, Aleksejenko, Ivanovs, Gņedojs, Popkovs (Astafjevs, 69), Sproģis, Stradiņš, Linards, Bulders (G. Gilis, 83), Glazovs.
 Treneris: Jānis Gilis.
 Spānija: Subisareta, Ferers, Toni, Solosabals, Lopess, Viskaino, Goikoeča, Fonseka (Alfonso, 71), Bakero, Martins Vaskess, Alvaro (Amors, 59).
 Treneris: Havjers Klemente.

9. (108.) Lietuva – Latvija 1:1 (0:1) PČ

28.10.92. Viļņa, "Žalgira" stadions, 3000 skatītāju
 Tiesnesis: Endrevs Vadels (Skotija).
 Vārti: 0:1 Linards (45), 1:1 Fridriks (85).
 Lietuva: Martinkens, Buzmakovs, Baltušņiks, Tumasonis (Vainoris, 71), Tereškins, Sukristovs, Baranausks, Ivanausks, Pankratjevs, Fridriks, Zdačus (Žuta, 59).
 Treneris: Alģimants Ļubinsks.
 Latvija: Karavajevs, Astafjevs, Aleksejenko, Ivanovs, Gņedojs, Popkovs (Jemeljanovs, 73), Sproģis, Stradiņš, Bulders, Linards, Glazovs.
 Treneris: Jānis Gilis.

10. (109.) Albānija – Latvija 1:1 (0:1) PČ

11.11.92. Tirāna, "Qemal Stafa" stadions, 7000 skatītāju
 Tiesnesis: Gerhards Kapls (Austrija).
 Vārti: 0:1 Aleksejenko (3), 1:1 Kepa (70).
 Albānija: Strakoša, Zmijani, Pekini, Lekbello, Vata, Kacajs, Kušta (Prenga, 69, Biša, 73), Kepa, Rakli, Fortuzi, Demolari.
 Treneris: Bejkušs Birs.
 Latvija: Karavajevs, Astafjevs, Aleksejenko, Ivanovs, Gņedojs, Ševļakovs, Sproģis, Stradiņš, Bulders, Linards, Glazovs (Popkovs, 46).
 Treneris: Jānis Gilis.

11. (110.) Polija – Latvija 1:0 DS

18.11.92. Ilava, pilsētas stadions, 12 000 skatītāju
 Tiesnesis: Sergejs Sliva (Lietuva).
 Vārti: 1:0 Melčarskis (69).
 Polija: Matiseks (Klaks, 46), Ržepka, Valdohs, Jaloha, Kobilānskis, Staņeks, Červecs, Jegors, Fedoruks, Cebula (Vegržins, 46), Melčarskis.
 Treneris: Andžejs Strejlauss.
 Latvija: Igošins, Astafjevs, Aleksejenko, Gņedojs, Ševļakovs, Ērglis,

Stradiņš (Glazovs, 46), Jemeljanovs (Monjaks, 70), G. Gilis (Popkovs, 46), Linards, Jelisejevs.

Treneris: Jānis Gilis.

12. (111.) Spānija – Latvija 5:0 PČ

16.12.92. Sevilja, "Sanchez Pizijan" stadions, 30 000 skatītāju

Tiesnesis: Jons Kračunesku (Rumānija).

Vārti: 1:0 Bakero (49), 2:0 Gvardiola (51), 3:0 Alfonso (69), 4:0, 5:0

Beguristains (81,83).

Spānija: Subisareta, Ferers, Solosabals, Toni, Amors, Gvardiola, Viskaino, Beguristains, Bakero (Martins Vaskess, 63), Kiko, Klaudio (Alfonso, 54).

Treneris: Havjers Klemente.

Latvija: Karavajevs, Astafjevs, Aleksejenko, Ivanovs, Ērglis, Popkovs, G. Gilis, Stradiņš, Bulders, Linards (Jelisejevs, 78), Glazovs.

Treneris: Jānis Gilis.

Eirokausi

Eiropas čempionu kauss, priekšsacīkstes, pirmā spēle

"Klaksvikar" Itrottarfelag (Farēru salas) – "Skonto" Rīga (Latvija) 1:3 (0:1)

19.08.92. Toftira, "Svangaskard" stadions, 1100 skatītāju

Tiesnesis: Rune Pedersens (Norvēģija).

Vārti: 0:1, 0:2 Astafjevs (29,46), 1:2 Danielsens, 1:3 Semjonovs (90).

Atbildes spēle

"Skonto" Rīga (Latvija) – "Klaksvikar" Itrottarfelag (Farēru salas) 3:0 (2:0)

02.09.92. Rīga, "Daugavas" stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: Ilka Koho (Somija).

Vārti: 1:0 Jelisejevs (4), 2:0 Semjonovs (38), 3:0 Astafjevs (51).

Eiropas čempionu kauss, pirmās kārtas pirmā spēle

"Lech" Poznaņa (Polija) – "Skonto" Rīga (Latvija) 2:0 (2:0)

16.09.92. Poznaņa, "Lech" stadions, 15 000 skatītāju

Tiesnesis: Mitko Mitrevs (Bulgārija).

Vārti: 1:0 Trečjaks (26), 2:0 Podbrožnijs (39 - ar 11 m).

Atbildes spēle

"Skonto" Rīga (Latvija) – "Lech" Poznaņa 0:0

30.09.92. Rīga, "Daugavas" stadions, 1200 skatītāju

Tiesnesis: Frederiks Maknaigts (Ziemeļīrija).

1993.

13. (112.) Latvija – Lietuva 1:2 (0:0) BK telpās

20.02.93. Vantā, "Myyrmaki Indoor Football Hall" (Somija), 200 skatītāju

Tiesnesis: Timo Keltanens (Somija).

Vārti: 0:1 Mikalūns (69), 0:2 Šuļausks (74), 1:2 Semjonovs (87).

Latvija: Igošins, Gņedojs, Zemļinskis, Ivanovs, Ševļakovs, Stepanovs, Stradiņš, Astafjevs (Glazovs (75), Bulders (Sidorovs, 46), Širins, Semjonovs.

Treneris: Jānis Gilis.

Lietuva: Skrupskis, Butkus, Mikalūns, Gražunas, Šuļausks, Petrukaitis, Bička, Olšanskis, Stunbris, Skarbalis (Karvalis, 56), Banevičs.

Treneris Šenders Geršovičs.

14. (113.) Latvija – Igaunija 2:0 (2:0) BK telpās

21.02.93. Vantā, "Myyrmaki Indoor Football Hall" (Somija), 100 skatītāju

Tiesnesis: Stirborns Oskarsons (Somija).

Vārti: 1:0 Bulders (28), 2:0 Semjonovs (35).

Latvija: Laizāns, Gņedojs, Ērglis, Ivanovs, Monjaks, Stradiņš (Zemļinskis, 59), Glazovs, Stepanovs, Astafjevs (Sidorovs, 78), Bulders, Semjonovs.

Treneris: Jānis Gilis.

Igaunija: Poms, R. Kallaste, Hepners, Prinss, Kaljends, Kristals, T. Kallaste (Vensalu, 75), Puštovs (Borisovs, 46), Olerskis (Klavans, 46), Bragins, Rajala.

Treneris: Uno Pirs.

15. (114.) Dānija – Latvija 2:0 (0:0) PČ

14.04.93. Kopenhāgena, "Parken" stadions, 29 000 skatītāju

Tiesnesis: Rune Pedersens (Norvēģija).

Vārti: 1:0 Vilforts (68), Strudals (76).

Dānija: Šmeihels, Nilsens, Riepers, Olsens, Kjeldbjergs, Goldbeks, Jensens (Larsens, 61), Vilforts, Pingels (Strudals, 68), Elstrups, B. Laudrupis.

Treneris: Rihards Mellers-Nilsens

Latvija: Karavajevs, Gņedojs, Ševļakovs, Ivanovs, Zemļinskis, Ērglis, Glazovs, Astafjevs, Zeiberliņš (G. Gilis, 46), Linards, Širins (Bulders, 63).

Treneris: Jānis Gilis.

16. (115.) Latvija – Albānija 0:0 PČ

15.05.93. Rīga, "Daugavas" stadions, 3100 skatītāju

Tiesnesis: Alans Hovels (Velsa).

Latvija: Laizāns, Ērglis, Ševļakovs, Ivanovs, Gņedojs, Popkovs, Troickis, Astafjevs (Semjonovs, 46), Zeiberliņš (Šarando, 61), Linards, Gorjačilovs.

Treneris: Jānis Gilis.

Albānija: Nalbani, Očelli, Bano, Šala, Vata, Šulku, Kušta, Zalla (Kapidani, 88), Pegini, Milori, Fortuzi (Dalipi, 76).

Treneris: Bejkušs Birs.

17. (116.) Latvija – Ziemeļrija 1:2 (0:2) PČ

02.06.93. Rīga, "Daugavas" stadions, 2674 skatītāji

Tiesnesis: Piots Verners (Polija).

Vārti: 0:1 Medžiltons (5), 0:2 Tagerts (15), 1:2 Linards (55).

Latvija: Karavajevs, Ērglis, Ševļakovs, Ivanovs, Gņedojs, Popkovs, Šarando, Astafjevs, Zeiberliņš (Babičevs, 61), Linards, Gorjačilovs (Jeļisejevs, 46).

Treneris: Jānis Gilis.

Ziemeļrija: Raitis, Flemings, Vortingtons, Tagerts, Makdonalds, Donahjū, Medžiltons, O'Nils (Kuins, 86), Dovijs, Vilsons, Ajūzs.

Treneris: Billijs Binghamss.

18. (117.) Latvija – Īrija 0:2 (0:2) PČ

09.06.93. Rīga, "Daugavas" stadions, 5113 skatītāji

Tiesnesis: Diks Džols (Holande).

Vārti: 0:1 Oldridžs (14), 0:2 Makgrāts (43).

Latvija: Karavajevs, Ērglis, Ševļakovs, Ivanovs, Gņedojs, Popkovs, Šarando (Gorjačilovs, 56), Astafjevs, Bulders, Linards, Babičevs (Jeļisejevs, 46).

Treneris: Jānis Gilis.

Īrija: Bonners, Īrvins, Filens, Makgrāts, Kernagans, Kīns, Taunsends, Hautons, Kvīns (Kaskarino, 73), Oldridžs (Šeridans, 80), Stauntons.

Treneris: Džeks Čarltons.

19. (118.) Igaunija – Latvija 0:2 (0:0) BK

02.07.93. Pērnavā, "Kalev" stadions, 300 skatītāju

Tiesnesis: Jevgeņijs Čelnokovs (Igaunija).

Vārti: 0:1 Astafjevs (52), 0:2 Šarando (80).

Igaunija: Poms, Hepners, R. Kallaste, T. Kallaste, Alonens, Borisovs, Bragins, Olumets (Zamorskis, 73), Kristals, Reims, Rajala (Klavans, 68).

Treneris: Uno Pirs.

Latvija: Laizāns, Troickis, Zemļinskis, Monjaks (Blagonadeždins, 46), Ivanovs, Glazovs (Šarando, 46), Astafjevs, Zeiberliņš (Širins, 63), Dibrivnijs, Babičevs, Jeļisejevs.

Treneris: Jānis Gilis.

20. (119.) Latvija – Lietuva 0:0 BK

03.07.93. Pērnavā, "Kalev" stadions, 150 skatītāju

Tiesnesis: Jevgeņijs Čelnokovs (Igaunija).

Latvija: Laizāns, Troickis, Zemļinskis, Ivanovs, Glazovs, Astafjevs, Blagonadeždins, Zeiberliņš, Babičevs, Šarando, Jeļisejevs (Širins, 60).

Treneris: Jānis Gilis.

Lietuva: Skrupskis, Žuks, Tereškins, Tumasonis, Klimavičs, Kirilovs, Stumbris (Butks, 60), Urbons, Apanavičs, Zdančs (Olšanskis, 46), Šlekis.

Treneris: Stasis Stanks.

21. (120.) Ziemeļrija – Latvija 2:0 (1:0) PČ

08.09.93. Belfāsta, "Windsor Park" stadions, 6500 skatītāju

Tiesnesis: Žoao Koreia (Portugāle).

Vārti: 1:0 Kuins (34), 2:0 Grejs (82).

Ziemeļrija: Raitis, Flemings, Vortingtons, Tagerts, Tagerts, Medžiltons (Rovlands, 59), Vilsons, Kuins, Dovijs, Grejs, Hjūzs.

Treneris: Billijs Bingham.

Latvija: Karavajevs, Troickis, Aleksejenko, Ivanovs, Gņedojs, Popkovs, Šarando, Ševļakovs, Babičevs (Glazovs, 46), Linards, Jeļisejevs (Blagonadeždins, 67).

Treneris: Jānis Gilis.

Eirokausi

Eiropas čempionu kauss, priekšsacikšu pirmā spēle

"Skonto" Rīga (Latvija) – SCT "Olimpija" Ļubļana (Slovēnija) 0:1 (0:1)

18.08.93. Rīga, "Daugavas" stadions, 1500 skatītāju

Tiesnesis: Lenarts Elofsons (Zviedrija).

Vārti: 0:1 Milinovičs (16).

Atbildes spēle

SCT "Olimpija" Ļubļana (Slovēnija) – "Skonto" Rīga (Latvija) 0:1 (0:0, 0:1); 11 m sitienu – 10:11

01.09.93. Ļubļana, "Bezigrad" stadions, 1500 skatītāju

Tiesnesis: Laslo Vagners (Ungārija).

Vārti: 0:1 Troickis (85).

11 m sitienu: 0:1 Zemļinskis, 1:1 Gruskovņjaks, 1:2 Troickis, 2:2 Pavlins, 2:3 Blagonadeždins, 3:3 Protega, 3:4 Semjonovs, 4:4 Milinovičs, 4:5 Jeļisejevs, 5:5 Zuličs, 5:6 Babičevs, 6:6 Hudarins, 6:6 Gņedojs, 6:6 Vrabaks, 6:7 Draguns, 7:7 Englaro, 7:8 Stepanovs, 8:8 Simeunovičs, 8:9 Laizāns, 9:9 Topics, 9:10 Zemļinskis, 10:10 Gruskovņjaks, 10:11 Troickis, 10:11 Pavlins.

Eiropas čempionu kauss, pirmās kārtas pirmā spēle

"Skonto" Rīga (Latvija) – "Spartak" Maskava (Krievija) 0:5 (0:4)

15.09.93. Rīga, "Daugavas" stadions, 2200 skatītāju

Tiesnesis: Dimitars Momirovs (Bulgārija).

Vārti: 0:1 Pogodins (2), 0:2, 0:3, 0:4 Rodionovs (7,39, 41), 0:5 Besčastnihs (65).

Atbildes spēle

"Spartak" Maskava (Krievija) – "Skonto" Rīga (Latvija) 4:0 (3:0)

29.09.93. Maskava, "Lužņiku" stadions, 3500 skatītāju

Tiesnesis: Džozeps J. Timmons (Skotija).

Vārti: 1:0 Cimbalaris (7), 2:0 Pisarevs (14), 3:0 Cimbalaris (39), 4:0 Onopko (89).

Kausu ieguvēju kauss, priekšsacikšu pirmā spēle

RAF Jelgava (Latvija) – "Havuar Boltfelag" Torsavna (Farēru salas) 1:0 (0:0)

17.08.93. Rīga, "Daugavas" stadions, 500 skatītāju

Tiesnesis: Timo Keltanens (Somija).

Vārti: 1:0 Kozlovs (79).

Atbildes spēle

“Havuar Boltfelag” Torsavna (Farēru salas) – RAF Jelgava (Latvija)

RAF Jelgava piešķirts 0:3 zaudējums par neierašanos uz spēli noteiktajā laikā.

1994.

22. (121.) Latvija – Malta 2:0 (1:0) DS

02.06.94. Rīga, “Daugavas” stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: Oļegs Timofejevs (Igaunija).

Vārti: 1:0 Drupass (41), 2:0 Astafjevs (47).

Bridināti: Monjaks (54), Jelisejevs (59), Troickis (80), Buhadžars (59), Galea (61), Vello (80).

Latvija: Karavajevs (Laizāns, 70), Troickis, Astafjevs, Monjaks (Gņedojs, 64), Ševļakovs, Sproģis, Jemeljanovs, Ivanovs, Štolcers (Jelisejevs, 46), Babičevs (Ērglis, 73), Drupass.

Treneris: Jānis Gilis.

Malta: Sulivans, Vello, Buhadžars, Galea, Brinkats, Butidžičs, Buzutils, Saliba, Gregori, Laferla, Spiteri (Suda, 23).

Treneris: Pietro Gedins.

23. (122.) Latvija – Gruzija 1:3 (0:1) DS

26.06.94. Rīga, Universitātes stadions, 1000 skatītāju

Tiesnesis: Alģirds Dubinskis (Lietuva).

Vārti: 0:1 Džanašia (12), 1:1 Astafjevs (60), 1:2 Kačarava (73), 1:3 Džamarauli (76).

Latvija: Laizāns, Troickis (Jelisejevs, 57), Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Sproģis, Jemeljanovs, Ivanovs, Blagonadeždins, Babičevs (Fedotovs, 71), Drupass.

Treneris: Jānis Gilis.

Gruzija: Zoidze, Beradze, Kacitadze, Nemsadze, Džiškariani, Džanašia (Sepašvili, 83), Inališvili, Džamarauli, Tuguši (Tkebučava, 78), Kinkladze, Kačarava.

Treneris: Aleksandrs Čivadze.

24. (123.) Latvija – Igaunija 2:0 (2:0) BK

30.07.94. Viļņa, “Žalgira” stadions, 500 skatītāju

Tiesnesis: Alģirds Dubinskis (Lietuva).

Vārti: 1:0 Astafjevs (31), 2:0 Bulders (37).

Latvija: Karavajevs (Laizāns, 69), Troickis, Astafjevs, Ērglis, Zemļinskis, Popkovs (Monjaks, 69), Jemeljanovs (Fedotovs, 46), Mikuckis, Zeiberliņš (Blagonadeždins, 46), Šarando (Rihters, 62), Bulders.

Treneris: Jānis Gilis.

Igaunija: Poms, T. Kallaste, Olesks, R. Kallaste, Lemsalu, Lindmā, Pari (Ratņikovs, 58), Klavans, Reims, O'Konells (Saks, 29), Kristals.

Treneris: Romans Ubakivi.

25. (124.) Lietuva – Latvija 1:0 (0:0) BK

31.07.94. Viļņa, "Žalgira" stadions, 3500 skatītāju

Tiesnesis: Oļegs Timofejevs (Igaunija).

Vārti: 1:0 Tereškins (69 – ar 11 m)

Lietuva: Stauce, Žukas, Gudaitis, Stonkus, Tereškins, Vaineiķis, Mikalajūns (Apanavičs, 46), Korsakovs (Vainors, 62), Stumbris (Žuta, 56), Žalis (Darincevs, 86), Skarbalis.

Treneris: Alģimants Ļubinskis.

Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs (Rihters, 78), Ērglis, Zemļinskis, Jelisejevs (Blagonadeždins, 46), Jemeljanovs, Mikuckis (Monjaks, 67), Zeiberliņš (Popkovs, 46), Šarando, Bulders.

Treneris: Jānis Gilis.

26. (125.) Latvija – Īrija 0:3 (0:2) EČ

06.09.94. Rīga, "Daugavas" stadions, 3226 skatītāji

Tiesnesis: Anders Frisks (Zviedrija).

Vārti: 0:1 Oldridžs (16), 0:2 Šeridans (29), 0:3 Oldridžs (75 – ar 11 m).

Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Lobanovs, Šarando, Mikuckis (Jelisejevs, 46), Babičevs, Miļevskis (Stepanovs, 46), Bulders.

Treneris: Jānis Gilis.

Īrija: A. Kelijs, G. Kelijs, Īrvins, Makgrāts, Bebs, Maketirs (Makgoldriks, 82), Taunsends, Oldridžs, Kvīns (Kaskarino, 73), Šeridans, Stauntons.

Treneris: Džeks Čarltons.

27. (126.) Latvija – Portugāle 1:3 (0:1) EČ

09.10.94. Rīga, "Daugavas" stadions, 1900 skatītāju

Tiesnesis: Ēriks Blarē (Francija).

Vārti: 0:1, 0:2 Žoao Veira Pinto (31, 69), 0:3 Figo (70), 1:3 Miļevskis (87).

Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Sproģis (Monjaks, 68), Stepanovs, Ivanovs, Babičevs, Glazovs (Miļevskis, 46), Semjonovs.

Treneris: Jānis Gilis.

Portugāle: Baija, Ž. D. Pinto, Helders, Madeira, Nelo, Souza, Paneira (Alvešs, 62), Ē. V. Pinto, Figo (Tavarešs, 83), Košta, Domingūss.

Treneris: Alvešs Ribeiro de Oliveira.

28. (127.) Latvija – Igaunija 0:0 DS

06.11.94. Ozolnieki, pilsētas stadions, 134 skatītāji

Tiesnesis: Romans Lajuks (Latvija).

Latvija: Laizāns, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Sproģis, Mikuckis (Štolcers, 68), V. Ivanovs, Semjonovs, Babičevs, Šarando (S. Ivanovs).

Treneris: Jānis Gilis.
 Igaunija: Vesenbergs, Kristals, Lemsalu, Kirs, Alonens, Lindmā, Pari,
 Vahtramē (Olumets, 46), Zelinskis (Kallaste, 59), Linnumē, Rajala.
 Treneris: Romans Ubakivi.

29. (128.) Lihtenšteina – Latvija 0:1 (0:1) EČ

15.11.94. Ešena, "Sportpark" stadions, 1300 skatītāju
 Tiesnesis: Piots Verners (Polija).
 Vārti: 0:1 Babičevs (14).
 Lihtenšteina: Hēbs, Telsers, Hefti, Ospelts, Mosers, Hilti, Ritters, Zečs
 (Klaunzers, 59), Heidegers (Oeri, 57), Friks, Haslers.
 Treneris: Dītrihs Vaize.
 Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Sproģis,
 Blagonadeždins (Mikuckis, 46), Ivanovs, Miļevkis, Babičevs (Šarando, 69),
 Semjonovs.
 Treneris: Jānis Gilis.

Eirokausi

Kausu ieguvēju kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

Bodo / Glimt (Norvēģija) – "Olimpija" Rīga (Latvija) 6:0 (1:0)
 10.08.94. Bodo, "Aspmyra" stadions, 4000 skatītāju
 Tiesnesis: Svens Johansons (Zviedrija).
 Vārti: 1:0 Berstads (5), 2:0 R. Bergs (52), 3:0 Bjorkans (68), 4:0, 5:0
 Jonsens (72, 82), 6:0 R.Bergs (89).

Atbildes spēle

"Olimpija" Rīga (Latvija) - Bodo / Glimt (Norvēģija) 0:0
 24.08.94. Rīga, Universitātes stadions, 500 skatītāju
 Tiesnesis: Finns Lambeks (Dānija).

UEFA kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

"Skonto" Rīga (Latvija) – "Aberdeen" FC (Skotija) 0:0
 09.08.94. Rīga, Universitātes stadions, 1000 skatītāju
 Tiesnesis: Urs Meiers (Šveice)

Atbildes spēle

"Aberdeen" FC (Skotija) - "Skonto" Rīga (Latvija) 1:1 (0:0)
 23.08.94. Aberdīna, "Pittodrie" stadions, 11 000 skatītāju
 Tiesnesis: Terje Hauge (Norvēģija).
 Vārti: 0:1 Semjonovs (55), 1:1 Kīns (90).

UEFA kauss, pirmās kārtas pirmā spēle

SSC "Napoli" Neapole (Itālija) – "Skonto" Rīga (Latvija) 2:0 (1:0)
 13.09.94. Neapole, "San Paolo" stadions, 9389 skatītāji
 Tiesnesis: Hose Pratas (Portugāle).
 Vārti: 1:0, 2:0 Karbone (30 – ar 11m, 49).

Atbildes spēle

“Skonto” Rīga (Latvija) – SSC “Napoli” Neapole (Itālija) 0:1 (0:1)

27.09.94. Rīga, “Daugavas” stadions, 2879 skatītāji

Tiesnesis: Karls Eriks Nilsons (Zviedrija).

Vārti: 0:1 Buto (32).

1995.

30. (129.) Ungārija – Latvija 3:1 (0:0) DS

08.03.95. Budapešta, “Vašas” stadions, 6000 skatītāju

Tiesnesis: Radislavs Rabrehovičs (Dienvidslāvija).

Vārti: 1:0, 2:0 Hamars (46, 53), 3:0 Čertoi (65), 3:1 Zemļinskis (68 – ar 11 m).

Ungārija: Petri (Hajdu, 86), Mračko, Lorants, Urbans (Banfi, 64), Lipcei (Kozma, 88), Kovačs (Hamars, 46), Čertoi, Halmai (Martons, 46), Šaloi (Sandors, 84), Ilešs, Klauss (Vukovičs, 75).

Treneris: Kalmans Mešoli.

Latvija: Karavajevs, Troickis, Lobaņovs, Zemļinskis, Ševļakovs, Sproģis, Mikuckis, Blagonadeždins, Štolcers, Teplovs (Tarasovs, 86), Bulders (Jelisejevs, 73).

Treneris: Jānis Gilis.

31. (130.) Austrija – Latvija 5:0 (2:0) EČ

29.03.95. Zalcburga, “Lehen” stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: Karls Agiušs (Malta).

Vārti: 1:0 Hercogs (17), 2:0 Pfaienbergers (40), 3:0 Hercogs (59), 4:0, 5:0 Polsters (70 – ar 11 m, 90).

Austija: Konrāds, Faierzingers, Furštallers, Koglers, Pfaienbergers, Maraseks, Ogris (Ramušs, 46), Artners (Hutters, 76), Polsters, Hercogs, Kjubauers.

Treneris: Herberts Prohazka.

Latvija: Laizāns, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis (Mikuckis, 66), Ševļakovs, Sproģis, Blagonadeždins, Lobaņovs, Monjaks, Babičevs (Štolcers, 74), Teplovs.

Treneris: Jānis Gilis.

32. (131.) Latvija – Ziemeļrija 0:1 (0:0) EČ

26.04.95. Rīga, “Daugavas” stadions, 1560 skatītāju

Tiesnesis: Fins Lambeks (Dānija).

Vārti: 0:1 Dovijs (68 – ar 11 m).

Latvija: Laizāns, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Sproģis, Stepanovs, Blagonadeždins (Butkus, 31, Monjaks, 72), Teplovs, Babičevs, Jelisejevs.

Treneris: Jānis Gilis.

Ziemeļrija: Fetiss, Patersons, Vortingtons, Hanteris, Makdonalds, Hils, Gilespijs (O’Boils, 78), Vilsons, Dovijs (Kuins, 82), Horloks, Hjūzs.

Treneris: Braiens Hemiltons.

33. (132.) Latvija – Igaunija 2:0 (1:0) BK

19.05.95. Rīga, Universitātes stadions, 300 skatītāju

Tiesnesis: Sergejs Sliva (Lietuva).

Vārti: 1:0 Zeiberliņš (38), 2:0 Ivanovs (65).

Latvija: Laizāns, Troickis, Astafjevs (Bleidelis, 73), Zemļinskis (Zakreševskis, 67), Ševļakovs, Monjaks, Ivanovs, Zeiberliņš, Rimkus, Babičevs (Butkus, 62), Jeļisejevs (Poznaks, 54).

Treneris: Jānis Gilis.

Igaunija: Tohvers, Ouns (Mēts, 44), Krāms, Kismans (Vaikmeri, 69), Pridels, Zelinskis, Lepiks (Vahtramē, 80), Lelovs, Anis (Kalde, 57), Opers, Arbeiters.

Treneris: Āvo Saraps.

34. (133.) Latvija – Lietuva 2:0 (2:0) BK

21.05.95. Rīga, "Daugavas" stadions, 1200 skatītāju

Tiesnesis: Olegs Timofejevs (Igaunija).

Vārti: 1:0 Zemļinskis (34 – ar 11m), 2:0 Astafjevs (75).

Latvija: Laizāns, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Monjaks, Ivanovs, Zeiberliņš (Zakreševskis, 86), Rimkus, Babičevs (Jeļisejevs, 72), Bleidelis.

Treneris: Jānis Gilis.

Lietuva: Poškus, Žuks, Tereškins (Žutauts, 34), Stonks, Vainoris, Šuika, Vencevičs (Skrupskis, 34), Baltušņiks, Preikšaitis, Skrabalis (Žuta, 72), Upsts (Žvingils, 44).

Treneris: Benjamins Zelkevičs.

35. (134.) Portugāle – Latvija 3:2 (3:0) EČ

03.06.95. Porto, "FC Porto" stadions, 40 000 skatītāju

Tiesnesis: Zorans Petrovičs (Dienvidslāvija).

Vārti: 1:0 Figo (5), 2:0 Sekretario (19), 3:0 Domingušs (20), 3:1, 3:2 Rimkus (51, 85).

Portugāle: Baija, F. Koutu (Barbosa, 81), Pauliņjo, Ž. Košta, Ž. Koutu, Souza (Futre, 46), Figo, Sekretario, Domingušs, R. Košta, Folja.

Treneris: Alvešs Ribeiro de Oliveira.

Latvija: Laizāns, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs; Monjaks, Ivanovs, Zeiberliņš, Rimkus, Teplovs (Sproģis, 61), Bleidelis (Babičevs, 38).

Treneris: Jānis Gilis.

36. (135.) Ziemeļīrija – Latvija 1:2 (1:0) EČ

07.06.95. Belfāsta, "Windsor Park" stadions, 6000 skatītāju

Tiesnesis: Huans Ansauteģi Roka (Spānija).

Vārti: 1:0 Dovijs (44), 1:1 Zeiberliņš (59), 1:2 Astafjevs (62).

Ziemeļīrija: Fetiss, Makgibons (Petersons, 46), Vortingtons, Tagerts, Makdonalds, Morouvs, Makmahons, Medžiltons, Dovijs, Rovlendis (Gilespijs, 64), Hjuzs.

Treneris: Braiens Hemiltons.

Latvija: Laizāns, Troickis, Astafjevs, Sproģis, Zakreševskis, Monjaks, Ivanovs, Zeiberliņš, Rimkus (Jelisejevs, 70), Babičevs (Teplovs, 82), Bleidelis.
Treneris: Jānis Gilis.

37. (136.) Latvija – Austrija 3:2 (1:0) EČ

16.08.95. Rīga, "Daugavas" stadions, 2600 skatītāju
Tiesnesis: Ilka Koho (Somija).

Vārti: 1:0, 2:0 Rimkus (11, 59), 2:1 Polsters (68), 2:2 Ramušs (78), 3:2 Zeiberliņš (88).

Latvija: Laizāns, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Bleidelis, Ivanovs, Zeiberliņš, Rimkus, Babičevs (Jelisejevs, 75), Zakreševskis (Monjaks, 82).

Treneris: Jānis Gilis.

Austrija: Konrads, Pfefers, Šotels, J. Koglers (Šops, 46), V. Koglers, Maraseks, Ogris (Štogers, 64), Proseniks (Ramušs, 64), Polsters, Feierzingers, Pfeifenbergers.

Treneris: Herberts Prohazka.

38. (137.) Latvija – Lihtenšteina 1:0 (0:0) EČ

16.09.95. Rīga, "Daugavas" stadions, 3800 skatītāju
Tiesnesis: Toms Henings Ovrebo (Norvēģija).

Vārti: 1:0 Zeiberliņš (83).

Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Bleidelis (Bulders, 28), Ivanovs, Zeiberliņš, Rimkus, Babičevs (Karašausks, 75), Monjaks.

Treneris: Jānis Gilis.

Lihtenšteina: Hēbs, K. Friks, Cehs, Oeri (Bikers, 62), Haslers, Talsers, Štokers (Klauncers, 87), Hilti, Šadlers, M. Friks, Marksers (D. Friks, 72).

Treneris: Dītrihs Vaize.

39. (138.) Īrija – Latvija 2:1 (0:0) EČ

11.10.95. Dublina, "Lansdown Road" stadions, 33 000 skatītāju
Tiesnesis: Huans Antonio Fernandezs Marins (Spānija).

Vārti: 1:0 Oldridžs (61 – ar 11 m), 2:0 Oldridžs (64), 2:1 Rimkus (78).

Īrija: A. Kellijs, G. Kellijs, Filens, Bebs, Makgrāts, Kenna, Taunsends, Maketīrs, Kvīns, Oldridžs (D.Kellijs, 80, Kenedijs, 85), Stauntons.

Treneris: Džeks Čarltons.

Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Stepanovs, Ivanovs, Zeiberliņš, Rimkus, Babičevs (Jelisejevs, 73), Zakreševskis.

Treneris: Jānis Gilis.

Eirokausi

Kausu ieguvēju kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

FC DAG Liepāja (Latvija) – "Lantana" Tallina (Igaunija) 1:2 (1:1)

10.08.95. Rīga, Universitātes stadions, 2426 skatītāji

Tiesnesis: Tomašs Mikulskis (Polija).

Vārti: 1:0 Dobrecevs (5), 2:1 Lapsa (17), 1:2 Borisovs (75).

FC DAG Liepāja piešķirta uzvara ar 3:0 par diskvalificēta spēlētāja piedalīšanos spēlē "Lantana" sastāvā.

Atbildes spēle

"Lantana" Tallina (Igaunija) – FC DAG Liepāja (Latvija) 0:0

24.08.95. Tallina, "Kadriorg" stadions, 1000 skatītāju

Tiesnesis: Bogdans Benedīks (Slovākija).

Kausu ieguvēju kauss, pirmās kārtas pirmā spēle

FC DAG Liepāja (Latvija) – "Feyenoord" Roterdama (Nīderlande) 0:7 (0:1)

14.09.95. Rīga, "Daugavas" stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: Svens Čelbrots (Norvēģija).

Vārti: 0:1 Larsons (2), 0:2, 0:3 Blinkers (48, 59), 0:4 Trastfuls (61), 0:5 Blinkers (62), 0:6 Kūmans (78), 0:7 Obiku (89).

Atbildes spēle

"Feyenoord" Roterdama (Nīderlande) – FC DAG Liepāja (Latvija) 6:0 (2:0)

28.09.95. Roterdama, "Feyenoord" stadions, 9500 skatītāju

Tiesnesis: Brendans Šorts (Īrija).

Vārti: 1:0 Heiss (38 – ar 11 m), 2:0 Trastfuls (44), 3:0 Obiku (57), 4:0 Glausio (61), 5:0, 6:0 Obiku (63, 64).

UEFA kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

"Skonto" Rīga (Latvija) – "Branik" Maribora (Slovēnija) 1:0 (1:0)

08.08.95. Rīga, "Daugavas" stadions, 2155 skatītāji

Tiesnesis: Mareks Kovaļčiks (Polija).

Vārti: 1:0 Babičevs (11).

Atbildes spēle

"Branik" Maribora (Slovēnija) – "Skonto" Rīga (Latvija) 2:0 (2:0)

22.08.95. Maribora, "Ljudski" stadions, 9500 skatītāju

Tiesnesis: Budžars Predžja (Albānija).

Vārti: 1:0 Sterbals (14), 2:0 Fricels (22).

UEFA kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

"Afan Lido" FC Porttalbota (Velsa) – RAF Jelgava (Latvija) 1:2 (1:1)

08.08.95. Porttalbota, "Talbot Athletic Ground" stadions, 2117 skatītāji

Tiesnesis: Knuds Fiskers (Dānija).

Vārti: 0:1 Karašausks (20), 1:1 Mūrs (30), 1:2 Bogdans (68).

Atbildes spēle

RAF Jelgava (Latvija) – "Afan Lido" FC Porttalbota (Velsa) 0:0

22.08.95. Rīga, "Daugavas" stadions, 1100 skatītāju

Tiesnesis: Otars Guntadze (Gruzija).

UEFA kauss, pirmās kārtas pirmā spēle

"Zimbru" Kišiņeva (Moldova) – RAF Jelgava (Latvija) 1:0 (1:0)

12.09.95. Kišiņeva, Republikas stadions, 8000 skatītāju

Tiesnesis: Dauds Suheils (Izraēla).

Vārti: 1:0 Testimicanu (40).

Atbildes spēle

RAF Jelgava (Latvija) – “Zimbru” Kišiņeva (Moldova) 1:2 (0:2)

26.09.95. Rīga, “Daugavas” stadions, 850 skatītāju

Tiesnesis: Rojs Olsens (Norvēģija).

Vārti: 0:1, 0:2 Gavriluks (4, 25), 1:2 Zujevs (77), 11 m soda sitiens
Savalnieks (86) nerealizēts.

1996.

40. (139.) Kipra – Latvija 1:0 (0:0) DS

12.03.96. Larnaka, “New Zenon” stadions, 1200 skatītāju

Tiesnesis: Janikis Kiprianidis (Kipra).

Vārti: 1:0 Agatokleus (46).

Kipra: Panajotu, Teodotu, Pitas, Ioannu (Pashalis, 63), Kristadolu (Konstandinu, 46), Larku, Nikolau (Agatokleus, 46), Zembašis, Malekkos, Papavasiliu (Ašiotis, 63), Elia.

Treneris: Andreas Mihaelides.

Latvija: Grigjans, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs (Zakreševskis, 46), Bleidelis (Butkus, 46, Karašausks, 82), Pahars, Blagonadeždins, Rimkus, Štolcers, Stepanovs.

Treneris: Jānis Gilis.

41. (140.) Igaunija – Latvija 1:1 (1:1) BK

07.07.96. Narva, “Krenholm” stadions, 300 skatītāju

Tiesnesis: Gintars Dilda (Lietuva).

Vārti: 0:1 Bulders (16), 1:1 U. Rooba (35).

Igaunija: Poms, Lemsalu, Hohlovs–Simpsons, Lindmā, U. Rooba, Alonens, T. Kallaste, M. Rooba (Kristals, 79), Zelinskis (Reims, 85), Opers (Rajala, 79), Kirs.

Treneris: Teiturs Tordarsons.

Latvija: Laizāns, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Dolgopolovs (Stepanovs, 44), Zakreševskis, Ivanovs, Zeiberliņš (Jeļisejevs, 46), Štolcers, Babičevs (Tarasovs, 76), Bulders.

Treneris: Jānis Gilis.

42. (141.) Latvija – Lietuva 1:2 (1:1) BK

08.07.96. Narva, “Krenholm” stadions, 250 skatītāju

Tiesnesis: Jurijs Sārs (Igaunija).

Vārti: 0:1 Ražanausks (5 – ar 11 m), 1:1 Jeļisejevs (44), 1:2 Zdančs (68 – ar 11 m).

Latvija: Laizāns, Troickis, Stepanovs, Zemļinskis, Jeļisejevs (Tarasovs, 70), Blagonadeždins, Ivanovs, Zeiberliņš (Monjaks, 65), Štolcers, Babičevs, Bulders.

Treneris: Jānis Gilis.

Lietuva: Martinkens, Žuks, G.Žutauts, Židis, Stonks, Ražanausks (Gvildis, 46), Stumbris (Miknevičs, 77), Mikalajuns (Vencevičs, 87), R.Žutauts, Žvingils, Fomenka (Zdančs, 46).

Treneris: Benjamins Zelkevičs.

43. (142.) Latvija – Somija 0:0 DS

14.08.96. Rīga, "Daugavas" stadions, 5500 skatītāju

Tiesnesis: Oļegs Timofejevs (Igaunija).

Latvija: Karavajevs, Stepanovs, Zakreševskis, Zemļinskis, Ševļakovs, Stradiņš (Astafjevs, 60), Ivanovs, Teplovs (Jeļisejevs, 59), Rimkus, Pahars (Babičevs, 65), Štolcers.

Treneris: Jānis Gilis.

Somija: Niemi, Rissanens, Hjūpija, Nieminens, Koskinens, Lindbergs, Sumiala, Jarvinens, Mjūrju (Mahlio, 46), Kolka, Vanhala (Gronlunds, 85).

Treneris: Rihards Mellers–Nilsens.

44. (143.) Latvija – Zviedrija 1:2 (0:2) PČ

01.09.96. Rīga, "Daugavas" stadions, 9500 skatītāju

Tiesnesis: Laslo Vagners (Ungārija).

Vārti: 0:1 Dalins (18), 0:2 K. Andersons (21), 1:2 Rimkus (56).

Latvija: Karavajevs, Stepanovs, Zakreševskis (Troickis, 59), Zemļinskis, Ševļakovs, Stradiņš (Pahars, 28), Ivanovs, Bleidelis, Rimkus, Bulders (Babičevs, 74), Štolcers.

Treneris: Jānis Gilis.

Zviedrija: B. Andersons, Nilsons, P. Andersons, Bjorklunds, Sundgrens, Milds (Limpars, 81), Zetterbergs (Švarcs, 85), Blomkvists, Terns, Dalins (A. Andersons, 77), K. Andersons.

Treneris: Tomijs Svensons.

45. (144.) Latvija – Skotija 0:2 (0:1) PČ

05.10.96. Rīga, "Daugavas" stadions, 11 000 skatītāju

Tiesnesis: Jirži Ulrihs (Čehija).

Vārti: 0:1 Kollins (18), 0:2 Džeksons (77).

Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Stepanovs, Ivanovs, Bleidelis, Rimkus (Bulders, 77), Babičevs (Štolcers, 46), Pahars.

Treneris: Jānis Gilis.

Skotija: Gorams, Barlejs, Boids, Kaldervuds, Vaitis, Makinlijs (Maknamara, 79), Spensers (Dods, 59), Makalls (Lamberts, 46), Džeksons, Makalisters, Kolinzs.

Treneris: Kreigs Brauns.

46. (145.) Baltkrievija – Latvija 1:1 (0:1) PČ

09.10.96. Minska, "Dinamo" stadions, 8000 skatītāju

Tiesnesis: Sergo Kvarchelija (Gruzija).

Vārti: 0:1 Zemļinskis (16), 1:1 Makovskis (78).

Baltkrievija: Šantalosovs, Gurenko, Ostrovskis, Štaņuks, Bezmens, Orlovskis, Kolčijs, Čerņavskis (Vergeičiks, 90), Malejevs, Makovskis, Kačuro (Vjaževičs, 61).

Treneris: Sergejs Borovskis.

Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs (Zakreševskis, 72), Stepanovs, Ivanovs, Bleidelis, Rimkus (Bulders, 68), Zeiberliņš (Babičevs, 46), Pahars.

Treneris: Jānis Gilis.

47. (146.) Austrija – Latvija 2:1 (1:1) PČ

09.11.96. Vine, "Ernst-Happel" stadions, 15 700 skatītāju

Tiesnesis: Milans Mihovičs (Slovēnija).

Vārti: 1:0 Polsters (43), 1:1 Rimkus (45), 2:1 Hercogs (74).

Austrija: Konsels, Šops, Šotels, Pfefers, Kartalija, Herafs, Huters (Kjūbauers, 60), Velts, Polsters, Hercogs, Štogers (Ramušs, 60).

Treneris: Herberts Prohazka.

Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Stepanovs, Ivanovs, Bleidelis, Rimkus, Babičevs (Pahars, 65), Štolcers.

Treneris: Jānis Gilis.

Eirokausi

Kausu ieguvēju kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

"Universitāte" Rīga (Latvija) – FC "Vaduz" Vaduca (Lichtenšteina) 1:1 (1:1)

08.08.96. Rīga, Universitātes stadions, 1500 skatītāju

Tiesnesis: Merabs Malaguradze (Gruzija).

Vārti: 0:1 Perezs (38), 1:1 Zariņš (42).

Atbildes spēle

FC "Vaduz" Vaduca (Lichtenšteina) – "Universitāte" Rīga (Latvija) 1:1 (0:0, 1:1), ar 11 m sitienu 4:2

22.08.96. Vaduca, FC "Vaduz" stadions, 500 skatītāju

Tiesnesis: Krsto Daņilovskis (Maķedonija).

Vārti: 0:1 Zariņš (49), 1:1 Polverino (90); 11 m sitienu: 0:0 Draguns, 1:0 Millers, 1:0 Zariņš, 2:0 Polverino, 2:1 Kondatenko, 3:1 Vēbers, 3:2 Dolgopolovs, 4:2 Hibs.

UEFA kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

"Barry Town" AFC (Velsa) – "Dinaburga" Daugavpils (Latvija) 0:0

18.07.96. Barrija, "Jenner" stadions, 8000 skatītāji

Tiesnesis: Hose Žoao Mendes Pratas (Portugāle).

Atbildes spēle

"Dinaburga" Daugavpils (Latvija) – "Barry Town" AFC (Velsa) 1:2 (0:1)

23.07.96. Daugavpils, "Celtnieka" stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: Stjuarts Dugals (Skotija).

Vārti: 0:1 Pike (35), 1:1 Tarasovs (58), 1:2 C. Evans (84).

UEFA kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

“Newtown” AFC (Velsa) – “Skonto” Rīga (Latvija) 1:4 (0:1)

17.07.96. Nūtauna, “Latham Park” stadions, 3500 skatītāji

Tiesnesis: Huans Arseo (Spānija).

Vārti: 0:1 Astafjevs (37), 0:2 Astafjevs (72), 0:3 Lobaņovs (78), 0:4 Lobaņovs (81), 1:4 Brauns (89).

Atbildes spēle

“Skonto” Rīga (Latvija) – “Newtown” AFC (Velsa) 3:0 (1:0)

24.07.96. Rīga, “Daugavas” stadions, 3500 skatītāju

Tiesnesis: Mirosļavs Miļevskis (Polija).

Vārti: 1:0 Astafjevs (44), 2:0 K. Ivanovs (70), 3:0 Jelisejevs.

UEFA kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

“Skonto” Rīga (Latvija) – “Malmo” FF (Zviedrija) 0:3 (0:1)

06.08.96. Rīga, “Daugavas” stadions, 7000 skatītāji

Tiesnesis: Kenets Klarks (Skotija).

Vārti: 0:1 A. Andersons (35), 0:2 Kindvals (60), 0:3 Olsons (80).

Atbildes spēle

“Malmo” FF (Zviedrija) – “Skonto” Rīga (Latvija) 1:1 (0:0)

20.08.96. Malme, Pilsētas stadions, 2074 skatītāji

Tiesnesis: Pīters Džons (Anglija).

Vārti: 1:0 Kindvals (47), 1:1 Stepanovs (80).

Intertoto kauss, apakšgrupas spēles

“Universitatea” Krajova (Rumānija) – “Daugava” Rīga (Latvija) 3:0 (1:0)

22.06.96. Krajovā

Vārti: 1:0 Ungurs (36), 2:0 Ungurs (51 – ar 11 m), 3:0 Floresku (70).

“Daugava” Rīga (Latvija) – “Spartak” Trnava 0:6 (0:3)

29.06.96. Rīgā

Vārti: 0:1 Poļanskis (8 – savos vārtos), 0:2 Kostka (22), 0:3 Simons (40), 0:4 Simons (63), 0:5 Formanko (64), 0:6 Simons (85).

FC “Cukaricki” Belgrada (Dienvidslāvija) – “Daugava” Rīga (Latvija) 1:3 (1:1)

06.07.96. Belgradā

Vārti: 0:1 Butkus (16), 1:1 Vingjevičs (32), 1:2 Verbickis (47), 1:3 Miholaps (54).

“Daugava” Rīga (Latvija) – “Karlsruher” SC 1:2 (1:1)

20.07.96. Rīgā

Vārti: 0:1 Vitvers (24), 1:1 Moholaps (50), 1:2 Hengens (57).

1997.

- 48. (147.) Kipra – Latvija 2:0 (2:0) DS**
 14.02.97. Paralimni, municipālais stadions, 300 skatītāju
 Tiesnesis: Andreas Georgiu (Kipra).
 Vārti: 1:0 Georgiu (10), 2:0 Engomitis (19).
 Kipra: Panajotu, Larku, Aristokleus (Konstandinu, 46), D. Joannu (Teodotu, 46), Misos (Melanargitis, 78), Georgiu (Hadžilukas 71), Engomitis, Haralambus, Papavasiliu, Aleksandru (Andreu, 46), J. Joannu.
 Treneris: Stāros Papradopulos.
 Latvija: Laizāns, Stradiņš, Blagonadeždins, Zemļinskis, Ševļakovs, Zeiberliņš (Zakreševskis, 62), Ivanovs, Bleidelis (Rudenko, 75), Pahars, Babičevs, Štolcers (Linards, 46).
 Treneris: Jānis Gilis.
- 49. (148.) Latvija – Lietuva 1:0 (0:0) DS**
 15.02.97. Derinija, "Anagenisis" stadions, 200 skatītāju
 Tiesnesis: Andreas Georgiu (Kipra).
 Vārti: 1:0 Jelisejevs (63).
 Latvija: Laizāns, Stepanovs, Blagonadeždins, Zemļinskis, Ševļakovs, Zakreševskis, Ivanovs, Bleidelis (Pahars, 46), Zeiberliņš (Štolcers, 46), Linards (Stradiņš, 74).
 Treneris: Jānis Gilis.
 Lietuva: Ramuška, Dedura, Gvildis, Samusijovs, Žutauts, Rukjavičs, Kšanavičs (Ciks, 65), Marcinkevičs (Lukšis, 74), Bezukornovs, Žalis, Čerņausks.
 Treneris: Stasis Stonkus.
- 50. (149.) Polija – Latvija 3:2 (0:1) DS**
 17.02.97. Derinija, "Anagenisis" stadions, 200 skatītāju
 Tiesnesis: Janakis Kiprianidis (Kipra).
 Vārti: 1:0 Blagonadeždins (21), 2:0 Pahars (55), 2:1 Kaljužnijs (62), 2:2 Jegors (83), 2:3 Krigers (90).
 Polija: Oniško, Skržiņpeks, Jegors, Krigers, Kaljužnijs, Citko, Voicehovskis (Kašmarčiks, 62), Ledvons, Plučēņņiks (Palušs, 90), Sokolovskis, Majaks.
 Treneris: Antonijs Pihničeks.
 Latvija: Laizāns, Troickis, Blagonadeždins, Zemļinskis, Ševļakovs, Zakreševskis (Stradiņš, 62), Stepanovs, Pahars, Linards (Babičevs, 46), Štolcers, Jelisejevs.
 Treneris: Jānis Gilis.
- 51. (150.) Šveice – Latvija 1:0 (0:0) DS**
 02.04.97. Lucerna, "Almend" stadions, 9100 skatītāju
 Tiesnesis: Rodžers Filippi (Luksemburga).
 Vārti: 1:0 Kuncs (90).

Šveice: Lēmans, Srels, Sforca, Valkers, Rotenbjuhlers (Fogels, 74), Vikijs (Volfs, 85), Jakins (Lombardo, 46), Kantaluppi, Sesa (Kuncs, 80), Grassi (Šasots, 63), Šapmisa.

Treneris: Rolfs Fringers

Latvija: Karavajevs, Stepanovs, Troickis, Zemļinskis, Blagonadeždins, Babičevs (Zeiberliņš, 82), Bleidelis, Astafjevs, Štolcers, Rimkus (Linards, 89), Pahars (Zakreševskis, 64).

Treneris: Jānis Gilis.

52. (151.) Latvija – Baltkrievija 2:0 (1:0) PČ

30.04.97. Rīga, "Daugavas" stadions, 4200 skatītāju

Tiesnesis: Ilka Koho (Somija).

Vārti: 1:0 Ševļakovs (38), 2:0 Ševļakovs (83).

Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs (Strazdiņš, 82), Zemļinskis, Ševļakovs, Blagonadeždins, Ivanovs, Pahars (Zakreševskis, 66), Rimkus, Babičevs (Bleidelis, 46), Štolcers.

Treneris: Jānis Gilis.

Baltkrievija: Šantalosovs, Gurenko, Štaņuks, Jahimovičs, Hackevičs (Geraščenko, 46), Ostrovskis, Antonovičs (Gerasimecs, 46), Orlovskis (Makovskis 66), Belkevičs, Metļickis, Kačuro.

Treneris: Mihails Vergejenko.

53. (152.) Igaunija – Latvija 1:3 (1:0) PČ

18.05.97. Tallina, "Kadriorg" stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: Darko Cvitkovičs (Horvātija).

Vārti: 1:0 Zelinskis (5), 1:1 Babičevs (53), 1:2 Jelisejevs (80), 1:3 Lemsalu (87 – savos vārtos).

Igaunija: Poms, Lemsalu, Kirs, Nīmiks, Mīts, Alonens, Vikmjae (Arbeiteers, 81), Zelinskis, Kristals, Reims, Opers (Rooba, 84).

Treneris: Teiturs Tordarsons.

Latvija: Karavajevs, Stepanovs, Astafjevs, Zemļickis, Ševļakovs, Ivanovs, Pahars, Rimkus (Bulders, 73), Štolcers (Jelisejevs, 46), Babičevs (Troickis, 90).

Treneris: Jānis Gilis.

54. (153.) Latvija – Austrija 1:3 (0:0) PČ

08.06.97. Rīga, "Daugavas" stadions, 9200 skatītāju

Tiesnesis: Diks Jols (Nīderlande).

Vārti: 0:1 Herafs (57), 0:2 Polsters (82), 0:3 Štegers (85), 1:3 Astafjevs (89).

Latvija: Karavajevs, Troickis, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Stepanovs, Ivanovs, Pahars, Rimkus (Jelisejevs, 59), Babičevs (Zakreševskis, 68), Bleidelis (Štolcers, 64).

Treneris: Jānis Gilis.

Austrija: Konsels, Čerņijs (Ramušs, 85), Šottels, Pfēfers, Feierzingers, Herafs, Vastičs, Kjūbauers, Polsters, Hercogs (Štēgers, 79), Vetls (Pfaifenbergers, 46).

Treneris: Herberts Prohazka.

55. (154.) Latvija – Andora 4:1 (1:0) DS

25.06.97. Rīga, "Daugavas" stadions, 1400 skatītāju

Tiesnesis: Oļegs Timofejevs (Igaunija).

Vārti: 1:0 Štolcers (36), 2:0 Bleidelis (58), 2:1 Soneže (63), 3:1 Stepanovs (82), 4:1 Bleidelis (83).

Latvija: Laizāns, Stepanovs, Astafjevs (Fedotovs, 84), Zemļinskis, Ševļakovs, Bleidelis, Ivanovs (Blagonadeždins, 59), Pahars, Lobaņovs, Jelisejevs (Zakreševskis, 76), Štolcers.

Treneris: Jānis Gilis.

Andora: Serrano, Godojs (Kalero, 53), Čema, Martins (Rodrigess, 90), A. Lima, I. Lima, Pols (Garsija, 88), Soneže, Sančes, Lusendo, Bazans (Ramiress, 33).

Treneris: Iside Kodina.

56. (155.) Latvija – Igaunija 2:1 (1:1) BK

09.07.97. Viļņa, "Žalgira" stadions, 150 skatītāju

Tiesnesis: Alģirds Dubinskis (Lietuva).

Vārti: 0:1 Kristals (15), 1:1 Babičevs (30), 2:1 Pahars (50).

Latvija: Kolņiņko, Stepanovs, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs, Bleidelis, Ivanovs, Pahars, Karašausks (Kolesničenko, 58), Babičevs, Štolcers (Burlakovs, 69).

Treneris: Jānis Gilis

Igaunija: Tammus, Lemsalu (Nimiks, 52), Kirs, Hohlovs–Simsons, Mīts (Vikmjae, 60), Alonens (Saks, 88), Rooba (Saviuaks, 69), Leetmā, Kristals, Reims, Terehovs (Zelinskis, 77).

Treneris: Teiturs Tordarsons.

57. (156.) Lietuva – Latvija 1:0 (0:0) BK

11.07.97. Viļņa, "Žalgira" stadions, 400 skatītāju

Tiesnesis: Oļegs Timofejevs (Igaunija).

Vārti: 1:0 Ramjalis (66).

Lietuva: Brjaunis, Sorokins, Šembers, Radžjus, Skerla, Sukristovs, Morins, Šuljausks (Vasiļausks, 76), I. Steško (A. Steško, 68), Ramialis (Kaušpedis, 85), Pukelevičs.

Treneris: Jevgenijs Rjabovs.

Latvija: Laizāns, Stepanovs, Astafjevs, Zemļinskis, Ševļakovs (Isakovs, 40), Bleidelis (Zizilevs, 55), Ivanovs, Pahars, Kolesničenko (Karašausks, 62), Babičevs (Burlakovs, 85), Štolcers (Blagonadeždins).

Treneris: Jānis Gilis.

58. (157.) Latvija – Azerbaidžāna 0:0 DS

19.08.97. Rīga, "Daugavas" stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: Mika Peltonens

Latvija: Laizāns, Stepanovs, Bleidelis (S. Ivanovs, 46), Ševļakovs, Blagonadeždins (Zirnis, 46), V. Ivanovs, Pahars, Kolesničenko (Karašausks, 69), Zemļinskis (Zakreševskis, 59), Babičevs (Teplovs, 25), Štolcers.

Treneris: Jānis Gilis.

Eirokausi**UEFA čempionu liga, priekšsacīkšu pirmā spēle**

“Valleta” (Malta) – “Skonto” Rīga (Latvija) 1:0 (1:0)

23.07.1997. Valleta, “Ta'Qali” stadions, 6000 skatītāju

Tiesnesis: Nadums Mintioris (Grieķija).

Vārti: 1:0 Galea (15).

Atbildes spēle

“Skonto” Rīga (Latvija) – “Valleta” (Malta) 2:0 (2:0)

30.07.97. Rīga, “Daugavas” stadions, 5500 skatītāju

Tiesnesis: Lars Gerners (Dānija).

Vārti: 1:0 Astafjevs (14), 2:0 Miholaps (26).

UEFA čempionu liga, kvalifikācijas kārtas pirmā spēle

“Barcelona” (Spānija) – “Skonto” Rīga (Latvija) 3:2 (1:1)

13.08.97. Barselona, “Nou Camp” stadions, 60 000 skatītāju

Tiesnesis: Fernands Mēze (Beļģija).

Vārti: 0:1 Babičevs (25), 1:1 Džovani (27), 1:2 Abelardo (46 - savos vārtos), 3:2 Stoičkovs (90 ar 11 m).

Atbildes spēle

“Skonto” Rīga (Latvija) – “Barcelona” (Spānija) 0:1

27.08.97. Rīga, “Daugavas” stadions, 11 500 skatītāju

Tiesnesis: Terje Hauge (Norvēģija).

Vārti: 0:1 Andersons (52).

Kausu ieguvēju kauss, pirmā spēle

“Dinaburga” Daugavpils (Latvija) – “Kjapaz” Gjandža (Azerbaidžāna) 1:0 (1:0)

14.08.97. Daugavpils, “Celtnieka” stadions, 1100 skatītāju

Tiesnesis: Alans Hovels (Velsa).

Vārti: 1:0 Tarasovs (35).

Atbildes spēle

“Kjapaz” Gjandža (Azerbaidžāna) – “Dinaburga” Daugavpils (Latvija) 0:1 (0:0)

28.08.97. Gjandža, pilsētas stadions, 22 000 skatītāju

Tiesnesis: Milans Mitrovičs.

Vārti: 0:1 Isajevs (71 ar 11 m).

Kausu ieguvēju kauss, pirmā spēle

AEK Atēnas (Grieķija) – “Dinaburga” Daugavpils (Latvija) 0:5 (0:2)

18.09.97. Atēnas, “Nicos Goumos” stadions, 14 000 skatītāju

Tiesnesis: Hanss Vēbers (Vācija).

Vārti: 1:0 Kopicis (35 ar 11 m), 2:0 Kopicis (44), 3:0 Kacakcs (64), 4:0 Kalikacis (66), 5:0 Marselo (75).

Atbildes spēle

“Dinaburga” Daugavpils (Latvija) – AEK Atēnas (Grieķija) 2:4 (1:1)

2.10.97. Rīga, "Daugavas" stadions, 1000 skatītāju
Tiesnesis: Toms Ovrebo (Norvēģija).
Vārti: 1:0 Fedotovs (35), 1:1 Nikolaidis (35), 1:2 Vlahos (50), 2:2 Isajevs (61), 2:3 Kostis (74), 2:4 Nikolaidis (79).

UEFA kauss, pirmās kārtas pirmā spēle

"Real Valladolid" (Spānija) – "Skonto" Rīga (Latvija) 2:0 (1:0)

16.09.97. Valjadolida, "Zorilla" stadions

Tiesnesis: Paskāls Garibians (Francija).

Vārti: 1:0 Gomess (31 ar 11 m), 2:0 Edu (55).

Atbildes spēle

"Skonto" Rīga (Latvija) – "Real Valladolid" (Spānija) 1:0 (1:0)

30.09.97. Rīga, "Daugavas" stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: Gjulfi Orasons (Islande).

Vārti: 1:0 Miholaps (5).

UEFA kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

"Daugava" Rīga (Latvija) – "Vorskla" Poltava (Ukraina) 1:3 (0:0)

23.07.97. Rīga, "Daugavas" stadions, 1800 skatītāju

Tiesnesis: Lasins Izaksens (Farēru salas).

Vārti: 0:1 Kobzars (51), 0:2 Čuičenko (57), 0:3 Antuhins (70), 1:3 Vucāns (72).

Atbildes spēle

"Voskla" Poltava (Ukraina) – "Daugava" Rīga (Latvija) 2:1 (1:0)

30.07.97. Poltava, "Vorskla" stadions, 15 000 skatītāju

Tiesnesis: Dani Korens (Izraēla).

Vārti: 1:0 Čuičenko (30), 1:1 Vucāns (49), 2:1 Antuhins (57).

Intertoto kauss, apakšgrupas spēles

"Universitāte" Rīga (Latvija) – "Istambulspor" (Turcija) 1:5 (1:1)

21.06.97. Rīga, Universitātes stadions, 2000 skatītāju

Tiesnesis: Lasins Izaksens (Farēru salas).

Vārti: 0:1 Aikuts (6), 1:1 Kriļš (15), 1:2 Mithats (57), 1:3 Safets (60), 1:4 Safets (88), 1:5 Safets (90).

"Vasas" Budapešta (Ungārija) – "Universitāte" Rīga (Latvija) 3:0 (2:0)

28.06.97. Budapešta, "Vasas" stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: Sorins Korpodeans (Rumānija).

Vārti: 1:0 Marjaši (41 ar 11 m), 2:0 Safars (45 ar 11 m), 3:0 Marjaši (52 ar 11 m).

"Universitāte" Rīga (Latvija) – "Werder" Brēmene (Vācija) 0:3 (0:2)

5.07.97. Rīga, Universitātes stadions, 1600 skatītāju

Tiesnesis: Karens Nalbandjans (Armēnija).

Vārti: 0:1 Labadia (11), 0:2 Van Lents (35), 0:3 Hercogs (78).

“Ester” Vekše (Zviedrija) – “Universitāte” Rīga (Latvija) 2:1 (2:0)
 12.07.97. Vekše, “Varensvalle” stadions, 200 skatītāju
 Tiesnesis: Bragi Bergmans (Islande).
 Vārti: 1:0 Bakaņins (6 – savos vārtos), 2:0 Bilds (35), 2:1 Bakaņins (81).

1998.

62. (161.) Latvija – Gruzija 1:2 (0:0) Rothmans Cup

06.02.98. Valleta, “Ta Qali” stadions, 2000 skatītāju
 Tiesnesis: Alfreds Mikallefs (Malta).
 Vārti: 0:1 Džamarauli (53), 0:2 Džamarauli (72), 1:2 Bleidelis (86 – ar 11 m).
 Latvija: R. Laizāns, Zakreševskis, Astafjevs (Slesarčuks, 63), J. Laizāns, Lobaņovs, Blagonadeždins, Isakovs (Poļakovs, 80), Bleidelis, Pahars, Zeiberliņš, Rimkus (Lukaševičs, 46).
 Treneris: Revazs Dzodzuašvili.
 Gruzija: Togonidze, Šekiladze, Kaladze, Šelia, Čihradze, Gaholidze, Nemsadze (Kiknadze, 80), Džamarauli (Silagadze, 74), Kecbaia (Ckitišvili, 82), A. Arveladze (Kavelašvili, 46), Š. Arveladze (Iašvili, 46).
 Treneris: Vladimirs Gucajevs.

63. (162.) Malta – Latvija 2:1 (0:0) Rothmans Cup

08.02.98. Valleta, “Ta Qali” stadions, 5000 skatītāju
 Tiesnesis: Otars Guntadze (Gruzija).
 Vārti: 1:0 Busutils (58), 1:1 Pahars (67), 2:1 Brinkats (85).
 Malta: Muskats, Kamilleri (Laferla, 59), Četkuti, Karabots (Nvoko, 76), Siksmits, Zahra (Sant Furnjers, 70), Buzutils (Sultana, 83), Saliba, Turners, Brinkets, Suda (Agius, 34).
 Treneris: Stefans Ilics.
 Latvija: R. Laizāns, Zakreševskis, J. Laizāns, Lobaņovs, Blagonadeždins, Zeiberliņš, Lukaševičs, Poļakovs (Pahars, 56), Slesarčuks (Rimkus, 63), Volosanovs (Bleidelis, 42), Burlakovs (Astafjevs, 17).
 Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

64. (163.) Latvija – Albānija 2:2 (1:1) Rothmans Cup

10.02.98. Valleta, “Ta Qali” stadions, 2000 skatītāju
 Tiesnesis: Lavrencs Sammuts (Malta).
 Vārti: 1:0 Pahars (36), 1:1 Kola (45), 1:2 Kola (47), 2:2 Pahars (54).
 Latvija: R. Laizāns, Zakreševskis, Astafjevs (Rimkus, 81), Lobaņovs, J. Laizāns, Blagonadeždins, Bleidelis, Pahars, Zeiberliņš (Isakovs, 69), Lukaševičs, Poļakovs (Slesarčuks, 46).
 Treneris: Revazs Dzodzuašvili.
 Albānija: Grima, Lala, Šulku, Fakajs, Vata, Gallo (Tare, 46), Peko (Kotri, 61), Buši (Mema, 86), Kola, Rakli (Murati, 46), Halili.
 Treneris: Astrits Hafizi.

65. (164.) Latvija – Lietuva 1:2 (0:1) BK

21.04.98. Liepāja, "Daugavas" stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: Stens Kaldma (Igaunija).

Vārti: 0:1 Stepanovs (20 – savos vārtos), 0:2 Stumbris (70), 1:2 Slesarčuks (85).

Latvija: Piedels, Stepanovs, Zakreševskis, Laizāns (Isakovs, 67), V. Lobaņovs, Lukaševičs, A.Lobaņovs, Polakovs (Astafjevs, 57), Pahars, Babičevs, Karašausks (Slesarčuks, 55).

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

Lietuva: Stauče, Žuks, Skerla (Gražjuns, 74), Miknevičs, Glevecks, Šembers (Grudzinskis, 74), Kirilovs, Butks (Kervelis, 57), Preikšaitis (Steško, 80), Žvingils, Skarbalis (Stumbris, 64).

Treneris: Kestutis Latoža.

66. (165.) Latvija – Izraēla 1:5 (0:3) DS

17.05.98. Rīga, Universitātes stadions, 2000 skatītāju

Tiesnesis: Igors Jarmenčuks (Ukraina).

Vārti: 0:1 Nimni (17), 0:2 Telasņikovs (23), 0:3 Graibs (31), 0:4 Tubi (63), 0:5 Mizrahi (79), 1:5 Lobaņovs.

Latvija: R. Laizāns, Stepanovs, Zakreševskis (Ivanovs, 27), Zemļinskis, Lobaņovs, J. Laizāns, Astafjevs (Jelisejevs, 30), Bleidelis (Sproģis, 54), Pahars (Isakovs, 75), Babičevs, Šarando (Rimkus, 61).

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

Izraēla: Konens, Harazi, Amsalems (Kopels, 55), Šelašs, Benao, Ben Šimons, Telasņikovs, Badīrs (Tubi, 46), Nimni (Silvans, 75), Graibs (Tals, 46), Mizrahi.

Treneris: Šlomo Šarfs.

67. (166.) Igaunija – Latvija 0:2 (0:1) BK

25.06.98. Valga, pilsētas stadions, 600 skatītāju

Tiesnesis: Alģirds Doubinskis (Lietuva).

Vārti: 0:1 Pahars (18), 0:2 Babičevs (87).

Igaunija: Tohvers, Kirs, Lemsalu, Nommiks, Mīts, Vikmae, Reims, Terehovs, Smirnovs (O'Konnels – Bronins, 69), Kristals, Zelinskis.

Treneris: Teiturs Tordarsons.

Latvija: Karavajevs, Lukaševičs, Zakreševskis, Laizāns, Lobaņovs, Šarando, Štolcers (Bleidelis, 73), Astafjevs, Pahars (Polakovs, 69), Babičevs, Rimkus (Sproģis, 37).

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

68. (167.) Latvija – Andora 2:0 (0:0) DS

26.06.98. Pērnavā, "Kalev" stadions, 200 skatītāju

Tiesnesis: Oļegs Timofejevs (Igaunija).

Vārti: 1:0 Rimkus (75), 2:0 Bleidelis (82).

Latvija: R. Laizāns, Sproģis, Zakreševskis, Draguns, Lobaņovs (Štolcers,

56), Polakovs, Stepanovs (J. Laizāns, 84), Bleidelis, Molotkovs (Šarando, 60), Dobrecovs (Novikovs, 46), Rimkus.

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

Andora: Koldo, Garsia, Thema, Martins (Kristians, 84), A. Lima, I. Lima, Pols, Sonejī, Manolo (Sančes, 46, Bazans, 81), Lučendo (Barra, 85), Ruizs.

Treneris: Miliurs Manoels.

69. (168.) Latvija – Islande 4:1 (0:0) DS

19.08.98. Reikjavīka, "Laugardalsvollur" stadions, 1000 skatītāju

Tiesnesis: Lassins Isaksens (Farēru salas).

Vārti: 0:1 Šarando (50), 1:1 Gudjonsons (54), 2:1 Dadasons (62), 3:1 Gudjonsons (80 – ar 11 m), 4:1 Helgasons (90).

Islande: B. Kristinsons (Arasons, 83), Marteinsons, Kolvidsons, Sigurdsons, Helgasons, R. Kristinsons, Hreidarsons, E. Sverissons, Gudmondsons (Bjarnasons, 85), Gudjonsons (S. Sverissons, 83), Dadasons (S. Tordarsons, 72).

Treneris: Gudjons Tordarsons.

Latvija: Karavajevs, Stepanovs (Lapsa, 40, Novikovs, 67), Troickis, Zemļinskis, Lobaņovs, Laizāns, Šarando, Bulders (Štolcers, 68), Pahars, Babičevs, Rimkus (Draguns, 52).

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

70. (169.) Norvēģija – Latvija 1:3 (1:1) EČ

06.09.98. Oslo, "Ullevaal" stadions, 11 031 skatītājs

Tiesnesis: Sergejs Šmolīks (Baltkrievija).

Vārti: 0:1 Pahars (11), 1:1 Solbakkens (17), 1:2 Štolcers (53), 1:3 Zemļinskis (65 – ar 11 m).

Norvēģija: Bardsens, Hegems (Bergs, 61), Jonsens, Hoftuns, Bjornebju, Rudi (H.Flo, 80), Rekdals, Solbakkens, Solskjērs (J. Flo, 63), T. A. Flo, Straudli.

Treneris: Nils Johans Sembs.

Latvija: Karavajevs, Laizāns (Lukaševičs, 51), Zakreševskis, Zemļinskis, Lobaņovs, Šarando (Bulders, 73), Ivanovs, Bleidelis, Pahars (Isakovs, 81), Babičevs, Štolcers.

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

71. (170.) Latvija – Gruzija 1:0 (1:0) EČ

10.10.98. Rīga, "Daugavas" stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: Konstantins Dan Zotta (Rumānija).

Vārti: 1:0 Štolcers (2).

Latvija: Karavajevs, Lukaševičs, Astafjevs (Isakovs, 75), Zemļinskis, Lobaņovs, Šarando, Ivanovs, Bleidelis (Laizāns, 51), Pahars (Bulders, 89), Babičevs, Štolcers.

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

Gruzija: Gvaramadze, Kaladze, Gahokidze (Demetradze, 60), Kobiasvili, Šelikadze, Kavelašvili, Nemsadze, Džamrauli, Kecbaia, Kinkladze, Arvebadze.

Treneris: Vladimirs Gucajevs.

72. (171.) Slovēnija – Latvija 1:0 (0:0) EČ

14.10.98. Maribora, "Ljudski" stadions, 3292 skatītāji

Tiesnesis: Karens Nalbandjans (Armēnija).

Vārti: 1:0 Hdovičs (86).

Slovēnija: Simeunovičs, Englaro, Rudonja, Milaničs, Galičs, Knavs (Gliha, 46), Novaks, Pavlins, Udovičs (Milinovičs, 88), Zahovičs, Isteničs (Acimovičs, 65).

Treneris: Srečko Katanec.

Latvija: Karavajevs, Lukaševičs, Astafjevs (Bulders, 79), Zemļinskis, Lobaņovs, Šarando, Ivanovs (Rimkus, 87), Bleidelis (Miholaps, 51), Pahars, Isakovs, Štolcers.

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

73. (172.) Tunisija – Latvija 3:0 (2:0) DS

10.11.98. Tunisa, "Stade Olympic El-Menzali" stadions, 6500 skatītāju

Tiesnesis: M. Abderrahmans Ben Betka (Alžīrija).

Vārti: 1:0 Gabsi (13), 2:0 Hamrouni (45), 3:0 Kanzari (56).

Tunisija: El Ouers, Badra, Noira, Boukadida, Džaidi, Sahbani (Kouki, 71), Čihi, Kanzari (Melliti, 71), Hamrouni (Hodbane, 60), Gabsi (Mhadžibi, 46), Rouissi (Limams, 57).

Treneris: Frančesko Skoglio.

Latvija: R. Laizāns (Kaļiņko, 46), Isakovs, Zemļinskis, Zakreševskis (Draguns, 24), Korabļovs (Zirnis, 76), J. Laizāns, Lobaņovs (Stepanovs, 46), Astafjevs (Poļakovs, 55), Šarando (Rubīns, 46), Babičevs, Pahars (Bulders, 65).

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

Eirokausi**UEFA čempionu liga, priekšsacīkšu pirmā spēle**

"Skonto" Rīga (Latvija) – "Dinamo" Minska (Baltkrievija) 0:0

22.07.98. Rīga, "Daugavas" stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: R. Sedlačeks (Austrija).

Atbildes spēle

"Dinamo" Minska (Baltkrievija) – "Skonto" Rīga (Latvija) 1:2 (1:1)

29.07.98. Minska, 5700 skatītāju

Tiesnesis: K. Zotta (Rumānija).

Vārti: 1:0 Osipovičs (26), 1:1 Astafjevs (45), 1:2 Novikovs (72).

UEFA čempionu liga, kvalifikācijas kārtas pirmā spēle

"Inter" Milāna (Itālija) – "Skonto" Rīga (Latvija) 4:0 (3:0)

12.08.98., 25 600 skatītāju

Tiesnesis: F.Štuhliks (Austrija).

Vārti: 1:0 Samorano (4), 2:0 Simeone (11), 3:0 Ventola (21), Badžo (59).

Atbildes spēle

“Skonto” Rīga (Latvija) – “Inter” Milāna (Itālija) 1:3 (1:1)
 26.08.98. Rīga, “Daugavas” stadions, 5600 skatītāju
 Tiesnesis: G. Bikas (Griekija).
 Vārti: 0:1 Samorano (8), 1:1 Miholaps (22), 1:2 Galante (54), 1:3
 Džorkaefs.

Kausu ieguvēju kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

“Liepājas metalurgs” (Latvija) – “Keflavik” (Islande) 4:2 (0:0)
 13.08.98. Liepāja, 4500 skatītāju
 Tiesnesis: J.Sundels (Zviedrija).
 Vārti: 0:1 Tanasičs (60), 1:1, 2:1 Bulders (61, 85), 3:1 Magdišausks (86),
 4:1 Bulders, 4:2 Gilfasons (90).

Atbildes spēle

“Keflavik” (Islande) – “Liepājas metalurgs” (Latvija) 1:0 (0:0)
 27.08.98., 503 skatītāji
 Tiesnesis: I.Skervolds (Norvēģija).
 Vārti: 1:0 Hauksons (59 – ar 11m).

Kausu ieguvēju kauss, pirmās kārtas pirmā spēle

Liepājas “Metalurgs” (Latvija) – “Braga” (Portugāle) 0:0
 17.09.98. Liepāja, 6000 skatītāju
 Tiesnesis: M.Mitrovičs (Slovēnija)

Atbildes spēle

“Braga” (Portugāle) – Liepājas “Metalurgs” (Latvija) 4:0 (3:0)
 1.10.98., 10 000 skatītāju
 Tiesnesis: R.Beks (Lihtenšteina).
 Vārti: 1:0 Fereira (13), 2:0 Rosa (35), 3:0 Fereira (61 – ar 11 m), 4:0 Silva (85).

UEFA kausa izcīņa, priekšsacīkšu pirmā spēle

“Mura” (Slovēnija) – “Daugava” Rīga (Latvija) 6:1 (5:0)
 22.07.98., 1800 skatītāju
 Tiesnesis: V. Onufers (Ukraina).
 Vārti: 1:0 Cifers (6), 2:0 Lukičs (17), 3:0 Cipots (30), 4:0 Cifers (32), 5:0
 Galičs (39), 5:1 Ridnijs (75), 6:1 Lukičs (88).

Atbildes spēle

“Daugava” Rīga (Latvija) – “Mura” (Slovēnija) 1:2 (0:0)
 29.07.98. Rīga, 1000 skatītāju
 Tiesnesis: E. Olafsons (Islande).
 Vārti: 0:1 Vogrinčičs (59), 0:2 Ristočs (66), 1:2 Šarando (69).

UEFA kausa izcīņa, pirmās kārtas pirmā spēle

“Dinamo” Maskava (Krievija) – “Skonto” Rīga (Latvija) 2:2 (1:1)
 15.09.98. Maskava, “Dinamo” stadions, 6000 skatītāju
 Tiesnesis: M. Bergers (Horvātija).

Vārti: 1:0 Golovskojs (2), 1:1 Miholaps (39), 1:2 Pahars (49), 2:2 Ostrovskis (69).

Atbildes spēle

“Skonto” Rīga (Latvija) – “Dinamo” Maskava (Krievija) 2:3 (0:1)

29.09.98. Rīga, “Daugavas” stadions, 3000 skatītāju

Tiesnesis: A. Juhos (Ungārija).

Vārti: 0:1 Gusevs (17), 0:2 Lidaks (60 – savos vārtos), 1:2 Pahars (75), 1:3 Terehins (76), 2:3 Pahars (89).

Intertoto kauss, priekšsacikstes

FC “Dinaburg” (Latvija) – FK “Dukla Trenčina” (Slovākija) 1:1 (1:1)

21.06.98. Daugavpils, “Celtnieka” stadions, 2000 skatītāju

Tiesnesis: Miroslavs Miļevskis (Polija).

Vārti: 1:0 Fedotovs (44), 1:1 Fabus.

Atbildes spēle

FK “Dukla Trenčina” (Slovākija) – FC “Dinaburg” (Latvija) 4:1 (2:0)

27.06.98. Trenčina, “Dukla” stadions, 3211 skatītāju

Tiesnesis: Antons Gečovs (Bulgārija).

Vārti: 1:0 Kulla (10), 2:0 Vakahovičs (42), 1:2 Grigorčuks (48), 3:1 Sevela (65), 4:1 Hanko (85).

1999.

74. (173.) Izraēla – Latvija 2:0 (2:0) DS

24.02.99. Jeruzaleme, “Teddy” stadions, 8000 skatītāju

Tiesnesis: Edgars Steinborns (Vācija).

Vārti: 1:0 Revivo (23), 2:0 R.Harazi (26).

Izraēla: Davidovičs, A.Harazi (Benado, 46), Graibs (Keisi, 80), Šelahs, Ben Šimons (Geršons, 80), Badirs (Telasņikovs, 46), Banins, Revivo, Abukasis (Zitoni, 68), R.Harazi (Tals, 63), Sivilia (Šitrits, 46).

Treneris: Šlomo Šarfs.

Latvija: Koliņko, Stepanovs, Astafjevs (Laizāns, 60), Zemļinskis, Lobaņovs (Isakovs, 68), Blagonadeždins, Ivanovs (Rubīns, 80), Štolcers, Pahars, Babičevs (Šarando, 50), Miholaps (Bleidelis, 55).

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

75. (174.) Latvija – Grieķija 0:0 EČ

31.03.99. Rīga, “Daugavas” stadions, 5000 skatītāju

Tiesnesis: Knuds Eriks Friskers (Dānija).

Latvija: Karavajevs, Lukaševičs, Astafjevs, Zemļinskis, Lobaņovs, Šarando (Stepanovs, 62), Ivanovs (Isakovs, 27), Blagonadeždins, Pahars, Miholaps (Bulders, 46), Štolcers.

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

Grieķija: Atmacidis, Mavrogenidis, Kacapis, Dabizas, Ouzunidis, Pursanidis, Janakopulos (Zagorakis, 75), Georgatos (Franceskos, 75), Mahlas

(Anastasiu, 81), Liberopulos, Nikolaidis.

Treneris: Vassilis Daniels.

76. (175.) Latvija – Albānija 0:0 EČ

28.04.99. Rīga, “Daugavas” stadions, 3200 skatītāju

Tiesnesis: Eriks Romains (Beļģija).

Latvija: Karavajevs, Stepanovs (Šarando, 84), Isakovs, Lukaševičs, Lobaņovs, Blagonadeždins, Ivanovs, Bulders, Rubīns, Miholaps (Dobrecovs, 70), Štolcers (Laizāns, 60).

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

Albānija: Strakoša, Lala, Šulku, Džumba, Vata (Jupi, 77), Fakajs, Hadži, Buši (Halili, 87), Kola, Rakli (Dalipi, 82), Tare.

Treneris: Astrits Hafizi.

77. (176.) Latvija – Slovēnija 1:2 (1:2) EČ

05.06.99. Rīga, “Daugavas” stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: Huans Manuels Brito Arkeo (Spānija).

Vārti: 1:0 Pahars (18), 1:1 Zahovičs (25), 1:2 Zahovičs (38 – ar 11 m).

Latvija: Kolīnko, Lukaševičs, Astafjevs (Rubīns, 41), Zemļinskis, Lobaņovs (Korabļovs, 43), Šarando (Bleidelis, 59), Laizāns, Štolcers, Pahars, Babičevs, Miholaps.

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

Slovēnija: Simeunovičs, Ruonja (Ostercs, 88), Milinovičs, Karics, Galičs, Knavs, Novaks, Cehs, Udovičs (Acimovičs, 66), Zahovičs, Pavlins (Istenics, 78).

Treneris: Srečko Katanec.

78. (177.) Grieķija – Latvija 1:2 (1:1) EČ

09.06.99. Atēnas, Olympic Stadium “Spyros Laus” stadions, 15 135 skatītāji

Tiesnesis: Ļubomirs Pučeks (Čehija).

Vārti: 0:1 Verpakovskis (25), 1:1 Niniadis (38 – ar 11 m), 1:2 Zemļinskis (90 – ar 11 m).

Grieķija: Atmacidis, Mavrogenidis, Kacapis, Ouzunidis, Anatolakis, Zikas, Zagorakis, Frančeskos (Anastasiu, 61), Mahlas, Niniadis (Froussos, 80), Georgatos (Markos, 72).

Treneris: Visilis Daniels.

Latvija: Kolīnko, Lukaševičs, Astafjevs (Bleidelis, 54), Zemļinskis, Lobaņovs, Korabļovs, Laizāns, Rubīns (Žižmanovs, 64), Pahars, Babičevs, Verpakovskis (Miholaps, 46).

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

79. (178.) Brazīlija – Latvija 3:0 (1:0) DS

26.06.99. Kuritiba, “Joaguim Americo” stadions, 30 000 skatītāju

Tiesnesis: Galisio Gustavo (Urugvaja).

Vārti: 1:0 Alekss (27), 2:0 Roberto Karlos (53), Ronaldo (73).

Brazīlija: Dida, Kafu, Odvans, Antonio Karlos, Roberto Karlos, Emersons, Vampeta, Ronaldo, Alekss, Ze Roberto, Ronaldiņo.

Treneris: Vanderlejs Luksemburgo.

Latvija: Kolīņko (Piedels, 87), Isakovs, Astafjevs (Bleidelis, 46), Zemļinskis, Korabļovs, Blagonadeždins, Laizāns, Verpakovskis (Štolcers, 46), Rubīns (Stepanovs, 80), Dobrecovs (Bulders, 46), Miholaps (Koļesņičenko, 63).

Treneris: Revazs Dzodzuašvili.

80. (179.) Albānija – Latvija 3:3 (1:1) EČ

04.09.99. Tirāna, "Qemal Stafa" stadions, 4000 skatītāju

Tiesnesis: A. Pamers (Luksemburga).

Vārti: 0:1 Astafjevs (21), 1:1 Buši (29), 1:2 Astafjevs (63), 1:3 Štolcers (70), 2:3 Buši (80), 3:3 Muka (90).

Albānija: Strakoša, Lala, Šulku, Džumba, Vata, Fakajs (Bogdani, 67), Hadži, Buši, Bellajs, Murati (Dalipi, 46), Tare (Muka, 78).

Treneris: Astrits Hafizi.

Latvija: Kolīņko, Lukaševičs, Stepanovs, Lobaņovs, Ivanovs (Blagonadeždins, 60), Bleidelis, Zemļinskis, Rubīns, Astafjevs (Babičevs, 82), Štolcers (Bulders, 85), Miholaps.

Treneris: Garijs Džonsons.

81. (180.) Gruzija – Latvija 2:2 (1:0) EČ

08.09.99. Tbilisi, Nacionālais B.Peičadzes stadions, 12 000 skatītāju

Tiesnesis: M. Radomans (Dienvidslāvija).

Vārti: 1:0 Š. Arveladze (30), 2:0 Kavelašvili (52), 2:1 Bleidelis (62), 2:2 Stepanovs (90).

Gruzija: Gvaramadze, Kaladze, Ckitišvili (Sičinava, 70), Didava, Cere-teli, Šelikadze, Nemsadze, Džamaauli, Kobiašvili, Kavelašvili (A. Arveladze, 75), Š. Arveladze (Demetradze, 72).

Treneris: Joss Boskamps.

Latvija: Kolīņko, Stepanovs, Laizāns (Bulders, 83), Zemļinskis, Lobaņovs, Rubīns, Ivanovs, Pahars, Bleidelis, Štolcers (Šarando, 74), Isakovs (Babičevs, 60).

Treneris: Garijs Džonsons.

82. (181.) Latvija – Norvēģija 1:2 (0:0) EČ

09.10.99. Rīga, "Daugavas" stadions, 2500 skatītāju

Tiesnesis: D. Drabeks (Austrija).

Vārti: 0:1 Solskjērs (51), 1:1 Pahars (52), 1:2 Flo (87).

Latvija: Kolīņko, Lukaševičs (Laizāns, 82), Lobaņovs, Ivanovs, Blagonadeždins, Bleidelis, Zemļinskis, Rubīns, Astafjevs, Štolcers, Pahars.

Treneris: Garijs Džonsons.

Norvēģija: Ulsens, Bjornebju, Hoftuns, Bergs, Hegems, Iversens (Lunds, 46), Mjuklands (Solbakens, 82), Lonardsens, Flo, Solskjērs (Risets, 87), Skammelsrūds.

Treneris: Nils Juhans Sembs.

Eirokausi**UEFA čempionu liga, pirmā kvalifikācijas kārtā, pirmā spēle**

AS "Jeunesse Esch" (Lihtenšteina) – FC Skonto (Latvija) 0:2 (0:0)

14.07.99. Eša-Alzete, "Frontiere" stadions, 930 skatītāju

Tiesnesis: Laurens Samuts (Malta).

Vārti: 1:0 Astafjevs (66), 2:0 Miholaps (73).

Atbildes spēle

FC "Skonto" (Latvija) – AS "Jenesse Esh" (Lihtenšteina) 8:0 (2:0)

21.07.99. Rīga, "Daugavas" stadions 1100 skatītāju

Tiesnesis: Jans Halds (Dānija).

Vārti: 1:0 Bleidelis (38), 2:0 Miholaps (40), 3:0 Bleidelis (50), 4:0 Miholaps (54), 5:0 Miholaps (61), 6:0 Keļesņičenko (77), 7:0 Miholaps (84), 8:0 Miholaps (90).

UEFA čempionu liga, otrā kvalifikācijas kārtā

UFC "Rapid" Bukareste (Rumānija) – FC "Skonto" (Latvija) 3:3 (1:2)

28.07.99. Bukareste, "Rapid" stadions, 4150 skatītāju

Tiesnesis: Ogušs Sarvans (Turcija).

Vārti: 0:1 Čaladze (4), 1:1 Barbu (14), 1:2 Čaladze (33), 2:2 Šumahers (53), 2:3 Astafjevs (61), 3:3 Mutika (73).

Atbildes spēle

FC "Skonto" (Latvija) – UFC "Rapid" Bukareste (Rumānija) 2:1 (0:1)

4.08.99. Rīga, "Daugavas" stadions, 2850 skatītāju

Tiesnesis: Kenets Klarks (Skotija).

Vārti: 0:1 Radučanu (32), 1:1 Laizāns (77), 2:1 Rubins (87).

UEFA čempionu liga, trešā kvalifikācijas kārtā

FC "Chelsea" (Anglija) – FC "Skonto" (Latvija) 3:0 (0:0)

11.08.99. Londona, "Stamford Brigde" stadions, 22 043 skatītāji

Tiesnesis: Urss Meiers (Šveice).

Vārti: 1:0 Babaiaro (76), 2:0 Poijets (78), 3:0 Satons (84).

Atbildes spēle

FC "Skonto" (Latvija) – FC "Chelsea" (Anglija) 0:0

25.08.99. Rīga, "Daugavas" stadions, 5600 skatītāju

Tiesnesis: Žils Vesjē (Francija).

UEFA kauss, pirmās kārtas pirmā spēle

FC "Skonto" (Latvija) – "Widzew" Lodza (Polija) 1:0 (1:0)

16.09.99. Rīga, "Daugavas" stadions, 780 skatītāju

Tiesnesis: Jons Skjervolds (Norvēģija).

Vārti: 1:0 Astafjevs (31).

Atbildes spēle

"Widzew" Lodza (Polija) – FC "Skonto" (Latvija) 2:0 (2:0)

30.09.99. Lodza, "Widzew RTS" stadions, 780 skatītāju

Tiesnesis: Kristins Jakobsons (Islande).

Vārti: 1:0 Višņareks (1), 2:0 Gesiors (43).

Priekšsacīkšu pirmā spēle

FK "Liepājas metalurģs" (Latvija) – "Lech" Poznaņa (Polija) 3:2 (1:1)

12.08.99. Liepāja, "Daugavas" stadions, 4300 skatītāju

Tiesnesis: Oļegs Čikuns (Baltkrievija).

Vārti: 0:1 Žuravskis (24), 1:1 Bulders (36), 2:1 Verpakovskis (53), 2:2 Hajejskis (59), 3:2 Draguns (62).

Atbildes spēle

"Lech" Poznaņa (Polija) – FK "Liepājas metalurģs" (Latvija) 3:1 (0:0)

26.08.99. Poznaņa, "PKP Lech" stadions, 5466 skatītāji

Tiesnesis: Muhitins Bosats (Turcija).

Vārti: 1:0 Gilinskis (55), 2:0 Kobickis (71), 3:0 Mackevičs (71), 1:3 Bulders (87).

UEFA kauss, priekšsacīkšu pirmā spēle

FK "Rīga" (Latvija) – "Helsingborgs IF" (Zviedrija) 0:0

12.08.99. Rīga, Universitātes stadions, 340 skatītāju

Tiesnesis: Otars Gundadze (Gruzija).

Atbildes spēle

"Helsingborgs IF" (Zviedrija) – FK "Rīga" (Latvija) 5:0 (3:0)

28.08.99. Helsingborga, "Olympia" stadions, 2600 skatītāju

Tiesnesis: Stefens Dans (Anglija).

Vārti: 1:0 Andersons (4), 2:0 Jonsons (15), 3:0 Povels (42), 4:0 Prica (65), 5:0 Bakeruds (83).

Intertoto kauss

Pirmā kārtā

"Velerenga Fotball" (Norvēģija) – FK "Ventspils" (Latvija) 1:0 (0:0)

19.06.99. Oslo, "Ullevål" stadions, 601 skatītājs

Tiesnesis: Oļegs Čikuns (Baltkrievija).

Vārti: 1:0 Kazevs (53).

Atbildes spēle

FK "Ventspils" (Latvija) – "Velerenga Fotball" (Norvēģija) 2:0 (1:0)

26.06.99. Rīga, "Daugavas" stadions, 2000 skatītāju

Tiesnesis: Bragi Bergmans (Islande).

Vārti: 1:0 Lukaševics (40), 2:0 Vdovenko (61).

Otrā kārtā

FK "Ventspils" (Latvija) – "Kocaelispor" (Turcija) 1:1 (0:0)

3.07.99. Rīga, "Daugavas" stadions, 1230 skatītāju

Tiesnesis: Andrejs Butenko (Krievija)

Vārti: 1:0 Vdovenko (50), 1:1 Dirliks (86).

Atbildes spēle

“Kocaelispor” (Turcija) – FK “Ventspils” (Latvija) 2:0 (0:0)

11.07.99. Bursa, “Atatirk” stadions, 1250 skatītāju

Tiesnesis: Lorāns Duhamēls (Francija).

Vārti: 1:0 Kainaks (6), 2:0 Dursuns.

Jaunatne

Futbols kā vienkārša un aizrautīga spēle vienmēr un visur īpaši pie-
saistījis bērnus. Maz ir tādu vīriešu, kuri bērnībā nebūtu "situši futeni". Skolās,
it sevišķi laukos, tas ir viens no populārākajiem starpbrīžu un atcelto stundu
aizvietošanas līdzekļiem. Un nereti kopā ar zēniem to uzspēlē arī meitenes.

Pirmskara Latvijā bērni spēlēja it visos brīvajos plačos un laukumos.
Vēlāk toreizējās Padomju savienības teritorijā, arī Latvijā, sāka veidoties stingri
centralizēta sporta sistēma. Futbols tika iekļauts tā saucamajos PSKP CK sporta
veidos. Tāpēc, veidojot sporta skolu tiklu, tajās parasti bija arī futbola nodaļas.
Kā jebkurai lietai arī šeit bija plusi un mīnusi. Pozitīvi bija tas, ka tika nodrošinā-
ta šo sporta skolu valstiska finansēšana. Taču liels mīnuss bija centralizētā
plānošana. Futbola apmācības programmas, kuru pamatā bija pareiza nostādne,
bija unificētas visiem reģioniem un tautām. Tika izveidota "padomju sporta
skola", padomju futbola taktika, lai sagatavotu "padomju futbolistus".

Futbols ieņēma vienu no galvenajām vietām padomju propagandā un
"jaunā komunistiskās nākotnes cilvēka" veidošanā. Tāpēc ne velti futbola
attīstībā iesaistījās gan partija, gan komjaunatne u.c. organizācijas. Futbola
speciālisti vadījās pēc tālaika izstrādātām futbola apmācības programmām, pildī-
ja ikdienas treniņu darba plānus un žurnālus. Neatkarīgi no pastāvošās sistēmas
futbola popularitāte un meistarība auga. Pēckara gados Latvijā ar jaunajiem fut-
bolistiem strādāja daudz talantīgu treneru, piemēram, K. Maisītājs, Z. Upners,
M. Levitanuss, I. Krastiņš, V. Ulbergs, J. Gilis u.c.

Pēckara gados futbola nodaļas bija daudzās sporta skolās Rīgā, Liepājā,
Daugavpilī, Jelgavā u.c. Liels progress bija tas, ka 1962. gadā, apvienojoties
vairākām sporta skolu nodaļām, tika izveidota Rīgas futbola skola (RFS). Tās
direktors kopš dibināšanas dienas ir Ilmārs Krastiņš. Šajā skolā izauga PSRS
līmeņa (dažādu izlases vienību) futbolisti, vairāki no viņiem spēlēja citu pilsētu
augstākās klases tālaika meistarvienībās (L. Laizāns, A. Zeiberliņš u.c.).

Tālāku attīstību futbols ieguva tad, kad sāka veidot speciālas re-zervju
grupas (pie meistarkomandām), uz kuru bāzes 70. gados tika izveidota bērnu un
jaunatnes sporta skola "Daugava". To absolvējuši vairāk nekā 50 futbolistu, kuri
vēlākos gados tika iekļauti Latvijas valstsvienībā. To skaitā – šobrīd populārie
M. Pahars, V. Astafjevs, I. Bleidelis, A. Ru-bīns u.c. Teicamus panākumus
Latvijas jaunieši guva 1987. gadā, ļoti lielā konkurencē izcīnot trešo vietu. Mūsu
vienības nosaukums bija tikpat grūti izrunājams kā izlasāms: augstākās un pir-
mās līgas meistarkomandu specializēto olimpisko rezervju bērnu un jaunatnes
sporta skola (SORBJSS).

Atbildes spēle

Zonālās sacensības

Spēles notika divos riņķos ar izbraukumiem.

1. SORBJSS (Rīga)	8	4	2	2	12-7	10
2. Zeņit (Leņingrada)	8	4	2	2	11-8	10
3. 5. SORBJSS (Minska)	8	2	5	1	7-6	9
4. Moldova (Kišineva)	8	2	3	3	7-12	7
5. TIN (Klaipēda)	8	1	2	5	7-11	4

Pusfinālā iekļuva Rīgas SORBJSS un "Zeņit". Rīdzinieku rezultāti: ar "Zeņit" 1:2, 1:0, ar 5. SORBJSS – 0:1, 1:1, ar "Moldovu" – 3:0, un 1:1, ar TIN – 1:0 un 4:2.

Pusfināls (Kemerovā)

1. SORBJSS (Rīga)	5	3	1	1	5-2	7
2. Azot (Kemerova)	5	2	2	1	6-5	6
3. ASMS (Maskava)	5	1	3	1	4-4	5
4. Metalist (Harkova)	5	1	2	2	3-4	4
5. Pamir (Dušanbe)	5	1	2	2	2-3	4
6. Smena (Leņingrada)	5	1	2	2	8-10	4

Finālā iekļuva Rīgas un Kemerovas komandas. Rīdzinieku rezultāti ar "Azot" vienību 1:2, ar ASMS – 1:0, ar "Metalist" – 0:0, ar "Pamir" – 1:0, ar "Smena" – 2:0.

Par pusfināla labākajiem spēlētājiem atzina rīdziniekus – vārtsargu A. Oļeiņiku un uzbrucēju V. Teplovu. Vārtus guva A. Jakimovs, V. Greznovs, G. Gilis, V. Teplovs (2).

Fināls (Baku)

1. Neftči (Baku)	5	3	1	1	6-3	7
2. Torpedo (Maskava)	5	3	1	1	7-4	7
3. SORBJSS (Rīga)	5	3	0	2	3-3	6
4. Dinamo (Maskava)	5	2	1	2	4-4	5
5. Dinamo (Minska)	5	0	3	2	3-5	3
6. Azot (Kemerova)	5	0	2	3	1-5	2

Rīdzinieku rezultāti: ar "Neftči" – 0:2, ar "Torpedo" – 0:1, ar Maskavas "Dinamo" 1:0, ar Minskas "Dinamo" 1:0, ar "Azot" vienību – 1:0. Vārtus guva J. Barkovs, A. Latkovs, V. Teplovs.

Bronzas medaļas ieguva A. Oļeiņiks, A. Glazovs, B. Monjaks, R. Abžinovs, M. Zemļinskis, V. Greznovs, J. Barkovs, V. Ivanovs, V. Teplovs, G. Gilis, A. Latkovs, J. Karašausks, A. Troickis, A. Kļušins, A. Jakimovs, G. Širins, A. Dibrivnijs.

Sacensību laikā komandu vadīja vecākais treneris J. Gilis, treneri V. Direktorenko, J. Mežeckis, H. Āboltniš.

Komandai futbolistus sagatavoja treneris J. Gilis, J. Mežeckis, V. Direktorenko, J. Meļņičenko, A. Skačko, M. Jaunskalže, J. Docenko, D. Kurbatovs, V. Savinovs.

Līdz Latvijas neatkarības atjaunošanai Latvijas jaunatnes sacensībās piedalījās nedaudz vairāk par 50 komandām, bet ļoti populāras bija tādas sacensības kā "Ādas bumba" u.c. Republikas izlašu līmenī notika skolēnu spartakiāde, jaunatnes sporta spēles, turnīri "Jaunība", "Cerība", "Pārceltuve". Ar mainīgām sekmēm tajās piedalījās arī Latvijas (PSR) jauniešu izlases. Tomēr tas arī bija viss. Lai redzētu pasaules vai Eiropas futbolu, vajadzēja iekļūt vismaz PSRS izlasē. Mazajai Latvijai tas bija tikpat kā neiespējami. Bez sportiskās meistarības bija nepieciešams veikt tādas darbības, kā, piemēram, pazišanās, dokumentu viltošana (kā to praktizēja daudzu padomju republiku pārstāvji). Latvijas futbola speciālisti ar to nenodarbojās, un tāpēc PSRS jaunatnes izlasē iekļuva tikai daži, protams, vīstalantīgākie.

Sabrūkot agrākajai sistēmai, bet jaunajai neizveidojoties, tūlīt pēc Latvijas valstiskuma atjaunošanas iestājās krīze. Strauji samazinājās futbola spēlētāju skaits. Bija maz sacensību. Dažos gados pat beidza funkcionēt jaunatnes izlases.

Kopš 1992. gada sākās jaunatnes futbola augšupeja. To sekmēja iespējas piedalīties daudzās Eiropas jaunatnes turnīros. Šajā periodā Latvijas jaunatnes futbolam daudz palīdzēja Skandināvijas valstis, kuras bez maksas uzaicināja mūsu komandas piedalīties savos turnīros. Saņēmām arī daudz humānās palīdzības sūtījumu (sporta inventārs). Šajā ziņā īpašu vietu ieņēma Dānija. Palīdzību sniedza arī starptautiskās organizācijas, īpaši UEFA. Tika atsākta jauno treneru apmācība. Visa tā rezultātā katru gadu palielinājās jauno futbolistu skaits. Bijušo sporta skolu vietā tika nodibināti klubi. Saglabājās arī tādas bijušās sporta skolas kā RFS, "Daugava" u.c.

Jau 1994. gadā Latvijas čempionātā piedalījās gandrīz 100 komandu. Šī tendence turpināja augt, un 2000. gada jaunatnes sacensībās pieteiktas 176 futbola komandas. Pēdējos gados ir atjaunotas sacensības "Ādas bumba", kuras domātas visiem spēlētgrībošiem bērniem. Ar futbolu organizēti sākušas nodarboties arī meitenes. Notiek Latvijas čempionāts meitenēm, kurā piedalās 20 komandas.

Pēc neatkarības atgūšanas mūsu labākiem futbolistiem jaunatnes izlašu sastāvos ir iespējams piedalīties Eiropas jaunatnes futbola čempionātos: U-21, U-18, U-16 grupās. Tas paver pavisam citas iespējas un jaunus apvārsņus.

LFF futbola attīstības programma paredz plašu darbību jaunu klubu, jaunu stadionu un laukumu celtniecībā un iekārtošanā. 1996. gada nogalē tika dibināta LFF jaunatnes futbola līga, kopš 1995. gada "Skonto" hallē darbojas Jaunatnes futbola centrs (JFC) "Skonto", kurā strādā 15 treneri, vadot nodarbības ap 400 audzēkņiem no 6-7 gadiem līdz 14 gadu vecumam.

Iesāktais darbs jau šobrīd dod pozitīvus rezultātus – Latvijas jaunatnes izlases var spēkoties ar jebkuru Eiropas jauniešu izlasi. Attīstības procesam turpinoties, ir reāli, ka nākotnē Latvijas jaunus futbolistus iepazīs Eiropā.

Aktuālākais un galvenais – individuālās meistarības un komandas spēles taktikas izkopšana un pilnveidošana. Latvijas valstsvienībā spēlē (vai kandidē) daudzi U-18 un U-21 izlašu audzēkņi (A. Koliņko, J. Lai-zāns, M. Pahars, A. Štolcers, Ē. Pelcis, I. Bleidelis, M. Verpakovskis, V. Dobrecovs, I. Stepanovs.

**Latvijas olimpiskās izlases U-21
oficiālās spēles, 1992.–1999. gads**

Latvijas jaunatnes izlase U-18 (1993. g.). Apakšējā rindā otrais no kreisās Marians Pahars. Vidējā – pirmais no labās Igors Stepanovs, trešais – Imants Bleidelis. Augšējā rindā no kreisās treneri Jānis Dreimanis un Andrejs Karpovs

Apzīmējumi:

- DS – draudzības spēle
- PČ – pasaules čempionāta spēle
- EČ – Eiropas čempionāta spēle

1992.

1. Lietuva – Latvija 0:0 DS 28.10.92. Viļņa

Tiesnesis: A. Dubinskis (Lietuva).

Latvija: Voičenko, Boreiko, Korabļovs, Loginovs, Lisjakovs, Varaksins (Paņukovs, 70), Skorodihins (Romanovskis, 80), Ļevčenko (Vinokurovs, 46), Dripa, Štolcers (Poļakovs, 60), Zverugo (Verbickis, 80).

Treneris: A. Starkovs.

1994.

2. Latvija – Igaunija 4:0 (3:0) DS 28.04.94. Carnikava

Tiesnesis: V. Direktorenko (Latvija).

Vārti: Loginovs (15), Svintozelskis (23), Štolcers (28), Rjabinins (71).

Latvija: Koliņko (Voičenko, 46), Loginovs (Isakovs, 46), Korabļovs (Dolgopolovs, 46), Lisjakovs, Stepanovs, Blagonadeždins, Slesarčuks (Rjabinins, 70), Svintozelskis (Želtovs, 60), Poļakovs, Semjonovs, Štolcers.

Treneris: A. Starkovs.

3. Latvija – Lietuva 1:2 (0:0) DS 25.05.94. Ozolnieki

Tiesnesis: J. Raihmans (Latvija).

Vārti: Štolcers (63).

Latvija: Koliņko, Isakovs, Korabļovs, Stepanovs, Lisjakovs, Blagonadeždins, Iljins (Dolgopolovs, 75), Rudenko (Burlakovs, 65), Poļakovs, Slesarčuks (Korotkevičs, 60), Štolcers.

Treneris: A. Starkovs.

4. Latvija – Malta 2:1 (0:0) 03.06.94. Rīga, "Daugavas" stadions

Tiesnesis: R. Lajuks (Latvija).

Vārti: Stepanovs (65, 89).

Latvija: Koliņko, Isakovs (Dolgopolovs, 63), Korabļovs, Stepanovs, Lisjakovs, Blagonadeždins, Iljins, Rudenko (Korotkevičs, 46, Voičenko, 74), Slesarčuks (Poļakovs, 46), Semjonovs, Štolcers.

Treneris: A. Starkovs.

5. Latvija – Īrija 1:1 (1:0) PČ 06.09.94. Rīga, Universitātes stadions

Tiesnesis: T. Keltanens (Somija).

Vārti: Bleidelis (23).

Latvija: Koliņko, Isakovs, Korabļovs, Stepanovs, Loginovs, Voskāns, Blagonadeždins, Bleidelis, Slesarčuks, Semjonovs, Štolcers.

Treneris: A. Starkovs.

6. Latvija – Portugāle 0:1 (0:0) PČ 08.10.94. Rīga, Universitātes stadions

Tiesnesis: S. Kelbrots (Norvēģija).

Latvija: Koliņko, Isakovs, Korabļovs, Stepanovs, Loginovs, Voskāns (Rudenko, 57), Blagonadeždins, Bleidelis, Slesarčuks, Iljins (Poļakovs, 63), Štolcers.

Treneris: A. Starkovs.

- 7. Turcija – Latvija 4:0 (1:0) DS** 08.11.94. Belikesira
 Tiesnesis: A. Kokli (Turcija).
 Latvija: Koliņko, Isakovs, Korabļovs (Loginovs, 67), Stepanovs, Lisjakovs, Blagonadeždins, Iljins (Dolgopolovs, 46), Bleidelis, Slesarčuks (Poļakovs, 46), Semjonovs, Štolcers.
 Treneris: A. Starkovs.

1995.

- 8. Ungārija – Latvija 0:1 (0:0) DS** 08.03.95. Budapešta
 Tiesnesis: V. Koračs (Dienvidslāvija).
 Vārti: Poļakovs (90).
 Latvija: Koliņko, Isakovs, Korabļovs, Līdaks, Lisjakovs, Voskāns (Burlakovs, 64), Dolgopolovs (Pahars, 79), Bleidelis, Rudenko, Semjonovs (Poļakovs, 57), Slesarčuks.
 Treneris: J. Andrejevs.

- 9. Austrija – Latvija 0:0 EČ** 28.03.95. Grunau
 Tiesnesis: A. Georgiu (Kipra).
 Latvija: Diguļovs, Isakovs, Korabļovs, Stepanovs, Lisjakovs, Voskāns, Dolgopolovs (Iljins, 70), Bleidelis, Rudenko, Pahars (Poļakovs, 81), Slesarčuks.
 Treneris: J. Andrejevs.

- 10. Latvija – Anglija 0:1 (0:0) EČ** 25.04.95. Rīga, Universitātes stadions
 Tiesnesis: B. Benediks (Slovēnija).
 Latvija: Koliņko, Isakovs, Lisjakovs, Līdaks, Dolgopolovs, Voskāns (Iljins, 82), Rudenko, Bleidelis, Vucāns, Semjonovs (Zverugo, 67), Pahars.
 Treneris: J. Andrejevs.

- 11. Portugāle – Latvija 4:0 (1:0) EČ** 02.06.95. Višcu
 Tiesnesis: L. Stafodža (Itālija).
 Latvija: Koliņko (Diguļovs, 73), Isakovs, Korabļovs, Stepanovs, Lisjakovs, Voskāns, Līdaks, Blagonadeždins (Nalivaiko, 14), Pahars, Semjonovs (Poļakovs, 78), Vucāns.
 Treneris: J. Andrejevs.

- 12. Anglija – Latvija 4:0 (2:0) EČ** 07.06.95. Bjorni
 Tiesnesis: N. Levņikovs (Krievija).
 Latvija: Diguļovs, Isakovs, Korabļovs, Stepanovs, Lisjakovs, Voskāns (Burlakovs, 62), Līdaks (Zverugo, 13), Nalivaiko, Pahars, Vucāns, Poļakovs.
 Treneris: J. Andrejevs.

- 13. Latvija – Austrija 0:2 (0:2) EČ** 15.08.95. Ozolnieki
 Tiesnesis: J. Vegerifs (Holande).
 Latvija: Diguļovs, Isakovs, Korabļovs, Stepanovs, Līdaks, Burlakovs

(Belovs, 46), Blagonadeždins (Rjabinins, 71), Rudenko, Pahars (Slesarčuks, 77), Semjonovs, Vucāns.

Treneris: J. Andrejevs.

14. Īrija – Latvija 1:0 (1:0) EČ 10.10.95. Galveī

Tiesnesis: B. Bergmans (Islande).

Latvija: Koliņko, Ciršs, Korabļovs, Līdaks, Lisjakovs, Belovs (Slesarčuks, 71), Blagonadeždins, Rudenko (Mihaļčuks, 46), Pahars, Semjonovs (Rjabinins, 63), Vucāns.

Treneris: J. Andrejevs.

1996.

15. Latvija – Lietuva 1:1 (0:1) DS 06.07.96. Liepāja, 800 skatītāju

Tiesnesis: V. Osipovs (Latvija).

Vārti: Vucāns (80 – 11 m).

Latvija: Diguļovs, Garniers, Terentjevs, Rinkus, Līdaks, Idionovs (Rubīns, 68), Smirnovs (Žavoronkovs, 46), Bleidelis (Ivanovs, 78), Vucāns, Naļivaiko, Slesarčuks (Svintoželskis, 65).

Treneris: J. Dreimanis.

16. Lietuva – Latvija 0:0 08.07.96. Klaipēda

Tiesnesis: V. Grigaravičs (Lietuva).

Latvija: Koliņko, Ivanovs (Smirnovs, 16), Terentjevs, Pūpa, Līdaks, Idionovs (Rubīns, 69), Bleidelis (Dobrecovs, 46), Svintoželskis, Vucāns, Naļivaiko (Žavoronkovs, 71), Slesarčuks.

Treneris: J. Dreimanis.

17. Latvija – Zviedrija 0:2 (0:0) EČ 31.08.96. Rīga

Tiesnesis: H. Luitens (Holande).

Latvija: Koliņko, Terentjevs (Ivanovs, 24), Rinkus, 62), Garniers, Pūpa, Līdaks, Mihaļčuks, Nikiforovs (Pelcis, 59), Žavoronkovs, Vucāns, Slesarčuks, Naļivaiko.

Treneris: J. Dreimanis.

18. Latvija – Skotija 0:0 EČ 06.10.96. Rīgā

Tiesnesis: E. Romainš (Beļģija)

Latvija: Koliņko, Sahnovičš, Garniers, Pūpa, Līdaks, Mihaļčuks, Rinkus, Naļivaiko, Vucāns (Smirnovs, 85), Slesarčuks (Idionovs, 76), Pelcis (Boiko, 57).

Treneris: J. Dreimanis.

19. Baltkrievija – Latvija 2:0 (1:0) EČ 10.10.96. Minska

Tiesnesis: S. Tatuljans (Ukraina).

Latvija: Koliņko, Sahnovičš, Garniers, Pūpa, Līdaks, Mihaļčuks,

Idionovs (Rinkus, 63), Naļivaiko, Vucāns (Pelcis, 63), Slesarčuks, Novikovs (Boiko, 79).

Treneris: J. Dreimanis.

20. Austrija – Latvija 0:0 EČ 09.11.96. Glognica

Tiesnesis: D. Suheics (Izraēla).

Latvija: Koliņko, Zirnis, Garniers, Pumpa, Līdaks, Poļakovs, Idionovs, Naļivaiko (Novikovs, 46, Mihaļčuks, 89), Vucāns (Sahnovičs, 80), Slesarčuks, Rubīns.

Treneris: J. Dreimanis.

1997.

21. Latvija – Baltkrievija 0:3 (0:1) EČ 29.04.97. Valmiera

Tiesnesis: I. Šervolds (Norvēģija).

Latvija: Koliņko, Zirnis, Idionovs, 75), Garniers, Pumpa, Līdaks, Poļakovs (Lagzdiņš, 46), Terentjevs (I. Laizāns, 46), Naļivaiko, Vucāns, Slesarčuks, Rubīns.

Treneris: J. Dreimanis.

22. Igaunija – Latvija 0:1 (0:1) EČ 17.05.97. Tallina

Tiesnesis: S. Nūports (Velsa).

Vārti: V. Koļesņičenko (29).

Latvija: Koliņko, Zirnis, Garniers (Terentjevs, 46), Pumpa, I. Laizāns, Mihaļčuks, V. Koļesņičenko (Lagzdiņš, 80), Naļivaiko, Vucāns (Rimkus, 77), Slesarčuks, Rubīns.

Treneris: J. Dreimanis.

23. Latvija – Austrija 1:3 (0:0) EČ 07.06.97. Valmiera

Tiesnesis: M. Liba (Čehija).

Vārti: V. Koļesņičenko (55).

Latvija: Koliņko, I. Laizāns, Garniers, Zirnis, Līdaks, Mihaļčuks (Poļakovs, 46), V. Koļesņičenko (Idionovs, 80), Naļivaiko, Vucāns (Dobrecovs, 57), Slesarčuks, Rubīns.

Treneris: J. Dreimanis.

24. Latvija – Igaunija 0:1 (0:1) EČ 05.09.97. Rīga, Universitātes stadions

Tiesnesis: E. Olafsons (Islande).

Latvija: Koliņko, I. Laizāns, Zirnis, Pumpa, Līdaks, Mihaļčuks (Rimkus, 58), V. Koļesņičenko, Poļakovs, Vucāns (Naļivaiko, 58), Slesarčuks (Dobrecovs, 77), Rubīns.

Treneris: J. Dreimanis.

25. Zviedrija – Latvija 5:0 (5:0) 09.09.97. Jencēpinga
Tiesnesis: L. Gerners (Dānija).
Latvija: Koliņko, Kvašņins, Zirnis, Pumpa, Līdaks, Rimkus, V. Koļesņičenko (Mihaļčuks, 76), Naļivaiko, Vucāns, Dobrecovs (Slesarčuks, 34), Rubīns.

Treneris: J. Dreimanis.

26. Skotija – Latvija 2:4 (2:2) EČ 10.10.97. Livingstonā
Tiesnesis: M. Mitrovičs (Slovēnija)
Vārti: Poļakovs (11), Slesarčuks (23), Pelcis (53), Līdaks (57).

Latvija: Koliņko, Zirnis, Pumpa (Garniers, 46), Rimkus, Līdaks, Mihaļčuks, Poļakovs (Digulevs, 32), Naļivaiko, Pelcis, Slesarčuks, Rubīns (Idionovs, 74).

Treneris: J. Dreimanis.

1998.

27. Latvija – Igaunija 4:1 (1:1) D 16.05.98. Rīga
Tiesnesis: V. Fedotovs (Latvija)
Vārti: Rubīns (23), Pelcis (54, 11 m), Novikovs (64, 71).
Latvija: Pavlovs (Fedotovs, 79), Kvašņons (Kačanovs, 54), Naļivaiko, Zirnis, Līdaks, Laško (Bakaņins, 75), Borovkovs (Pašins, 79), Novikovs, Pelcis, Dobrecovs, Rubīns (Verpakovskis, 46).

Treneris: J. Andrejevs.

28. Norvēģija – Latvija 2:0 (1:0) EČ 05.09.98. Norvēģija
Tiesnesis: I. Larsens (Dānija)
Latvija: Pavlovs, Kvašņins, Zirnis, Adamovičs, Līdaks, Pašins (Ilovaiskis, 46), Rinkus (Borovkovs, 78), Naļivaiko, Novikovs (Pelcis, 54), Dobrecovs, Rubīns.

Treneris: J. Andrejevs.

29. Latvija – Gruzija 1:2 (1:0) EČ 09.10.98. Rīga
Tiesnesis: S. Radulovičs (Dienvidslāvija)
Vārti: Verpakovskis.
Latvija: Pavlovs, Kvašņins, Zirnis, Rinkus, Līdaks, Ilovaiskis, Novikovs, Naļivaiko, Verpakovskis, Pelcis, Rubīns.

Treneris: J. Andrejevs.

30. Slovēnija – Latvija 0:1 (0:1) EČ 14.10.98. Slovēnija
Tiesnesis: M. Tura (Sanmarino)
Vārti: Pelcis.
Latvija: Pavlovs, Kvašņins, Zirnis, Rinkus (Bakaņins, 85), Līdaks, Ilovaiskis, Adamovičs, Naļivaiko, Verpakovskis (Garniers, 72), Pelcis, Rubīns (Morozs, 87).

Treneris: J. Andrejevs.

1999.

- 31. Latvija – Grieķija 0:2 (0:2) EČ** 30.03.99. Ozolnieki
Tiesnesis: Birns (Īrija)
Latvija: Pavlovs, Kvašņins (Rinkus, 67), Pašins, Zirnis, Līdaks, Ilovaiskis, J. Laizāns, Naļivaiko, Morozs (Garniers, 75), Verpakovskis, Novikovs (Bazzubovs, 67).
Treneris: J. Andrejevs.
- 32. Latvija – Albānija 0:0 EČ** 28.04.99. Rīga, LU stadions
Tiesnesis: Derjens (Francija)
Latvija: Vaņins, Solonīcins (Boruns, 46), Zirnis, Pašins, Līdaks, Ilovaiskis, Rinkus (Adamovičs, 73), Naļivaiko, Morozs, Verpakovskis, Prohorenkovs (Kvašņins, 82).
Treneris: J. Andrejevs.
- 33. Latvija – Slovēnija 1:1 (0:1) EČ** 05.06.99. Rīga, LU stadions
Tiesnesis: Jakobsons (Islande)
Vārti: Kelesņičenko (44).
Latvija: Pavlovs, Kvašņins, Garniers, Rinkus, Līdaks, Ilovaiskis, Morozs (Adamovičs, 56), Naļivaiko, Koļesņičenko, Verpakovskis (Bezzubovs, 62), Prohorenkovs (Borovkovs, 80).
Treneris: J. Andrejevs.
- 34. Grieķija – Latvija 6:0 (2:0) EČ** 08.06.99. Atēnas
Tiesnesis: Jākovs (Izraēla).
Latvija: Pavlovs, Kvašņins, Garniers, Zirnis, Līdaks, Ilovaiskis, Rinkus (Solonīcins, 77), Naļivaiko (Adamovičs, 67), Koļesņičenko, Morozs (Bezzubovs, 46), Prohorenkovs.
Treneris: J. Andrejevs.
- 35. Albānija – Latvija 1:1 (1:0)** 04.09.1999. Tirāna
Tiesnesis: Drabgo (Slovēnija)
Vārti: Dobrecovs (80).
Latvija: Vaņins (Pavlovs, 51), Solonīcins, Garniers, Zirnis, Līdaks, Ilovaiskis (Kvašņins, 71), Rinkus (Morozs, 56), Naļivaiko, Koļesņičenko, Dobrecovs, Bezzubovs.
Treneris: J. Andrejevs.
- 36. Gruzija – Latvija 4:2 (2:1)** 07.09.99. Tbilisi
Tiesnesis: A. Butenko (Krievija)
Vārti: Dobrecovs (36, 11 m), Solonīcins (85).
Latvija: Pavlovs, Kvašņins, Garniers (Boruns, 40), Zirnis, Līdaks, Siņicins, Rinkus, Solonīcins, Koļesņičenko (Morozs, 46), Dobrecovs, Bezzubovs.
Treneris: J. Andrejevs.

37. Latvija – Norvēģija 2:1 (1:0) 08.10.1999. Rīga, LU stadions

Tiesnesis: Š. Pilers (Ungārija)

Vārti: Koļesņičenko (10), Bezzubovs (84).

Latvija: Vaņins, Siņicins, Garniers (Ilovaiskis, 58), Zirmis, Solončicins (Pašins, 79), Rinkus, Naļivaiko, Morozs (Karlsons, 54), Koļesņičenko, Bezzubovs.

Treneris: J. Andrejevs.

Latvijas jauniešu U-16 izlase Eiropas čempionāta kvalifikācijas turnīros

1993.

Krievija 2:8
Norvēģija 0:5

1994.

Spānija 0:2
Horvātija 0:3

1995.

Gruzija 5:0
Ukraina 0:4

1996.

Igaunija 0:1
Šveice 1:1

1997.

Polija 0:2
Islande 0:4

1998.

Zviedrija 0:4
Baltkrievija 1:1

1999.

Igaunija 0:0
Polija 0:2

Latvijas jauniešu U-18 izlase Eiropas čempionāta kvalifikācijas turnīros

1993.

Somija 0:2
Krievija 0:3

1994.

Slovēnija 0:2
Anglija 0:0

1995.

Zviedrija 1:3
Anglija 0:2

1996.

Francija 0:5
Zviedrija 0:1
Farēru salas 2:1

1997.

Turcija 1:1
Baltkrievija 1:2
Zviedrija 0:1

1998.

Islande 2:5
Francija 0:4
Baltkrievija 0:3

1999.

Lietuva 1:2
Čehija 0:5
Dānija 0:7

*Latvijas meiteņu pirmie soļi dāmu futbolā
(Latvija – Sanktpēterburga)*

Latvijas izlase U-16 1999. gadā

37, Latvija

(Pais...

1973

1980

1990

1995

1991

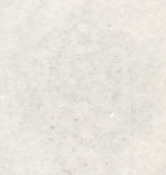
1994

1998

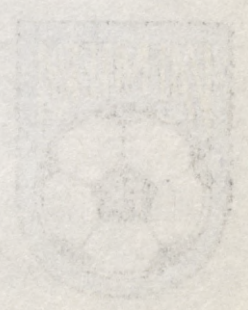
1996

Francija 0.3
Čehija 0.3
Dānija 0.7

SIA "Apgāds Jāņa sēta",
Elizabetes iela 83/85, k. 2, Rīga, LV-1050, Latvija.
Reģistrācijas apliecība Nr. 2-0149.
Iespiesta un iesieta a/s "Preses nams",
Balasta dambis 3, Rīga, LV-1081, Latvija.

**OBLIGĀTAIS
EKSEMPĻĀRS**

G. /

2000-5
L-153

LATVIJAS FUTBOLA VĒSTURE

